

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૯૮૩૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૬૫૨૨૧ કો.૯૧-૨

વિષય ૫૨૩ : ૬૨૩૫ ઊંદિ...

શ્રી. બુદ્ધિસાગરસૂરિ ગ્રંથમાલા નં ૧૩ મળકે

શાસ્ત્રવિદ્યારથ જ્ઞાનાચાર્ય યોગનિદુ શ્રીમદ્
બુદ્ધિસાગરસૂરિ વિરચિત.

પત્રસદુપદેશ

ભાગ ૨ નો.

પ્રેમાવિત જ્ઞાનગ્રંથસ્થાની સહાયથી.

કપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:

શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રસારક મંડલ
હા. વકીલ મોહનલાલ હિમચંદલાઈ

સુ. પાટણ

પ્રથમા આવૃત્તિ.

પ્રત ૧૦૦૦

વીર મં. ૨૪૪૯

સન ૧૯૨૩

વિક્રમ મં. ૧૯૭૬

દિવસ ૩. ૧-૮-૦.

૨૨:૬-૨૫ વૃદ્ધિમા
ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
૨૨:૬-૨૫
ગુજરાતી ગ્રંથોપસંગ્રહ

મંથ મળવાનું ઠેકાણું.

વકીલ મોહનલાલ હિમચંદભાઈ

સુ. પાદરા (ગુજરાત)

ગાંધી આત્મારામ જેમચંદ

સુ. સાણંદ. (ગુજરાત)

“ વસંત ” ગ્રંથાલયમાં ચીમનલાલ ઈશ્વરલાલ મહેતાએ ગુદાંગીત કથું
રાયપુર સામજીની યોગ પાસે—અમદાવાદ.

નિવેદન.

અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક મંડળ તરફથી શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર
 ગ્રંથમાળાનાત્રેસઠમામણુકાતરીકે આ પત્રસદુપદેશ ભા-૨ કે જેના
 રચનાર શાસ્ત્રવિશારદ્ જૈનાચાર્ય યોગનિષ્ઠ-શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી
 સૂરીશ્વરજી છે. આ ગ્રંથની અંદરના પત્રો બુદ્ધા બુદ્ધા પ્રસંગે
 જૂદી જૂદી વ્યક્તિઓ પર અધિકાર પ્રમાણે લખવામાં આવેલ
 છે. જે ખરેખર વાંચકોને વિચારણીય અને મનન કરવા યોગ્ય
 છે. તેમાં બતાવેલા વિચારાનુસાર પોતાનું જીવન વ્યતીત કરવામાં
 આવે તો મનુષ્યોને જીવનમાં ઘણા જ લાભકારક છે એટલું
 જ નહિ પણ અનુક્રમે મુક્તિમાર્ગેના પંથે લઈ જનારા છે.
 પત્રોની અંદરના વિચારો અનુભવગમ્ય સ્વપરોન્નતિસાધક
 છે. વિશ્વમાં સંતપુરુષોની પ્રવૃત્તિ વિશ્વજનોના કલ્યાણ કરવાના
 હેતુથી જ થાય છે. જેની જેવી દ્રષ્ટિ તેવું તેને લાગે છે એ ન્યાયે
 જો સજ્જનો વાંચશે તો તેને લાભકારક થશે. ગુરૂશ્રીના પત્રોથી
 અનેકલબ્ધજનોને લાભ થયો છે અને થાય છે. ગુરૂશ્રીના
 પુસ્તકો જ્યાં ત્યાં પ્રેમથી વંચાય છે, કારણ કે તેની અંદરના
 ભાવો દરેકને સરળ રીતે સમજી શકાય તેવા છે. તેમના લખેલા
 પત્રો આત્માના સહજસુખમાં લઈ જનારા છે. તેમના પત્રોમાં
 વિશેષ ખૂબી તો એ છે કે બાહ્યના મનુષ્યો જ્યારે બાહ્યસ્વા-
 ન્ય માટે મથન કરે છે ત્યારે ગુરૂશ્રીએ આત્માના સ્વાસ્થ્ય લક્ષી
 લોકોને વાળવા કેટલો કટીબદ્ધ પ્રયત્ન સેવ્યો છે તે વાંચનાર સમજી
 શકશે. આ ગ્રંથ અથથી ઇતિ સુધી વાંચવાની દરેકને ભલામણ

કરે છું એટલું જ નહિ પણ વાચીને વિચારી મનન કરી તદનુ-
સાર યથાશક્તિ પ્રવૃત્તિ કરવાની ભલામણ કરે છું. ગુરૂશ્રીના
અથો અધ્યાત્મજ્ઞાનરસથી વિભૂષિત છે. મંડળ સસ્તી કિંમતે
પુસ્તકોનો પ્રચાર કરે છે, અને તે ધનવંતોની સહાયથી જ કરી
શકે છે. જે જે બંધુઓએ આ ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ કરવા સહાય આપી
છે, તેઓનો અંતઃકરણથી ધન્યવાદપૂર્વક આભાર માનવામાં
આવે છે અને ભવિષ્યમાં આવા ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરવા સહાય
આપો એમ ઈચ્છાય છે. આ ગ્રંથ સં. ૧૯૭૬ ની સાલમાં
બહાર પડે છે. આ ગ્રંથમાં જૂદા જૂદા પ્રસંગે લખેલા પત્રો
દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. સજ્જનો હંસ ગંધુવત્ સારમહણ
કરશે પણ દુર્જનોની પેઠે કાકવૃત્તિ નહિ ધારણ કરે એમ ઈચ્છી
વિરમું છું.

વિ. સંવત ૧૯૭૬
ભાદરવાસુદિ ૧

ૐ શ્રી ગુરુ આર્તિ.
લે. આત્મારામ ખેમચંદ. સાણંદ.
શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રસારક મંડલ
તરફથી.

ધન્યવાદ

આ પત્ર સદુપદેશ ભા. ૨ માં નીચે જણાવેલ બંધુઓએ સહાય આપી છે. તેમની નોંધ ધન્યવાદપૂર્વક લેવામાં આવે છે. અધ્યાત્મ-જ્ઞાનના અથો જૈનસમાજમાં ફેલાવવાની ખાસ જરૂર છે અને તેની જરૂરીયાત શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારકમંડલ બંધુઓ સહાય કરી કેટલેક અંશે પૂરી પાડે છે. આ અંથ છાપવામાં અને છપાવવામાં જે બંધુઓએ દ્રવ્યની સહાય આપી છે તેઓને ધન્યવાદ આપવામાં આવે છે. અને ભવિષ્યમાં તેવા અથો છપાવવા સહાય આપજો એમ ઈચ્છાય છે.

૪૦૧ શા. જેસીંગભાઈ રવચંદભાઈ વિગ્નપુર

૪૦) શા. જેસીંગભાઈ રવચંદભાઈના એક સગા તરફથી
હા લજુભાઈ કરમચંદ. વિગ્નપુર

૬૦) શા. જગજીવનભાઈ પરાગજીભાઈ હા. મુલજીભાઈ
જગજીવનભાઈ. મુ. માંગરોલદાલ (મુંખાઈ)

૩૦૮) શ્રી માણસાના સંઘ તરફથી હા. દાથીભાઈ મુલચંદભાઈ મુ. માણસા

૧૦૦) ભાખરીયા-મેહનલાલ નગીનદાસ મુ. મેહસાણા.

૭૫) શા. મણીલાલભાઈ બજલદાસની કંપની. મુ. મેહસાણા.

૫૦) પટવા બીખાભાઈ ઠાકરશીભાઈ મુ. મેહસાણા.

૩૦) ભાખરીયા. લુલાખીદાસ ગોકળદાસ મુ. મેહસાણા.

૧૫૧) શેઠ. ડાહ્યાભાઈ મગનલાલ. પુંધરા

૨૦૦) શા. હીરાચંદ કૃષ્ણજી હા. છનાલાલ હરગોવીંદ માણસા તથા મુ. પુના.

૫૦૧) શેઠ. દેવીદાસભાઈ પોમાજીભાઈ. મુનિમહારાજ

શ્રી ઉત્તમસાગરજીની દીક્ષા પ્રસંગે મુ. મુંખાઈ

૧૯૧૬)

ઉપરની વિગતે આ અંથ છપાવવામાં મદદ મળી છે. આ પ્રમાણે આ પુસ્તકના પ્રસિદ્ધ કરવા અથો જૈનબંધુઓએ દ્રવ્ય સહાય આપી છે. ભવિષ્યકાળમાં આવા અનેક અથો પ્રકટ કરવામાં તેઓ સહાયક બનો એમ અંતઃકરજીની ઉંડી લાગણીથી ઇચ્છવામાં આવે છે. ઈ શ્રીચરણાંતિ:

અંવત. ૧૬૭૯
ભાદ્રપદપૂર્ણિમા. ૧૫

લે. અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રસારક મંડળ તરફથી.
પડીલ. મેહનલાલ હિમચંદભાઈ
મુ. પાદરા

અને સદચરણોપાસક.
આત્મારામ ખેમચંદ મુ. સાલુંદ.

વિજયપુરવાસી

શેઠ જસંગભાઈ રવચંદ કંકુચંદનું જીવનચરિત.

શેઠ કંકુચંદ બહેચરના વડવાઓનો ઇતિહાસ

જૈન શેઠ કંકુચંદ બહેચરના વડવાઓ અસલ મારવાડમાં લિન્નમાલ નગરમાં રહેતા હતા. લાડોલના મહાત્મા વહીવંચા (ચૈત્યવાસરાંથી ગૃહસ્થ કુલ ગુરૂ તરીકે ઉતરી આવેલા) પ્રખ્યાત છે, તેમની ગાદી પર મણિલાલ હીરાચંદ તથા હાથીચંદ છે. મણિલાલની પ્રાચીનવહીમાંથી નીચે પ્રમાણે પેઢીઓ ઉતારી છે.

૧ રાજા જશવંતસિંહ	૬ રાજા કલ્યાણસિંહ
૨ રાજા અભયસિંહ	૧૦ રાજા મદનસિંહ
૬ રાજા કરણસિંહ	૧૧ રાજા જીવાનસિંહ
૪ રાજા મદનસિંહ	૧૨ રાજા પ્રતાપસિંહ
૫ રાજા અર્જુનસિંહ	૧૩ રાજા બહેસિંહજી
૬ રાજા લખતસિંહ	૧૪ રાજા મદારસિંહજી
૭ રાજા અલમલસિંહ	૧૫ રાજા અફઝતસિંહજી
૮ રાજા રાજમલસિંહ	૧૬ રાજા પંચબાણજી

સોગમી પેઢીએ આવેલ પંચબાણજીથી તેમની પેઢીનો વિશેષ ઇતિહાસ માલુમ પડે છે. ઉપરના રાજાઓનું જાતમ ગોત્ર-સૂર્યવંશ અને ગોત્રદેવી અંબિકા હતી. રાજા પંચબાણજીના ગુરૂશ્રી પૃથ્વીમાગચ્છીય થીપદ્મદેવ સૂરિ હતા. સં. ૧૧૬૧ માં પંચબાણજી જન્મ્યા હોય વા રાજ્ય યોગ્ય થયા હોય એમ પેઢીનામાંથી અનુમાન થાય છે. પદ્મદેવસૂરિના બોધથી શ્રીપંચબાણે શ્રાવકનાં વ્રત ઉચ્ચાર્યાં હતાં, અને તેમને વીશાશ્રીમાલી

તરીકે ક્ષત્રિયવર્ગમાંથી દાખલ કર્યા-અગિયારમા સૈકામાં (બારસેની સાલમાં) થી માનતુંગસૂરિના એક શિષ્ય પદ્મદેવસૂરિ નામના થયા તથા એક નારાયણ સૂરિના શિષ્ય અને શ્રીતિલક-સૂરિના શિષ્ય પદ્મદેવસૂરિ થયા-પદ્મદેવસૂરિએ સિદ્ધસેન-દિવા કરના રચેલ લઘિપ્રપંચ ગ્રંથ પર લઘિપ્રપંચ પ્રબોધિકા નામની લઘુ ટીકા રચી છે. તથા ચૌગરહસ્ય નામનો ગ્રંથ તેમણે રચ્યો છે. પૂર્ણમાગચ્છીય પદ્માવલિની પ્રાપ્ત થતાં તેનો વિશેષ નિર્ણય થાય તેમ છે. રાજા પંચખાણુજીને અગિયાર રાણીઓ હતી. દશ મહેતા હતા. રાજા પંચખાણુ લિન્નમાળમાં વસનાર બાર હજાર છસે પાંત્રીશ જૈનોના ઘેર લ્હાણું કર્યું. તેમાં પ્રતિ ગૃહે એક સુવર્ણ મહેર, એક પાંચ શેરની ચાળી અને એક લાડવો એ પ્રમાણે લ્હાણી કરી. તેણે, જૈનધર્મની સારી રીતે પ્રભાવના કરી.

રાજા પંચખાણુની પદ્માવતી રાણીના ઉદરથી પદ્મસિંહનો જન્મ થયો, રાજા પદ્મસિંહની બાર્યા પ્રેમલાદેવીથી ખેતાક પુત્રનો જન્મ થયો. ખેતાકના વખતમાં સિન્નમાલમાં યુદ્ધ થયું હોય તેમ જણાય છે. કારણ કે ખેતાકે સિન્નમાલનો ત્યાગ કર્યો અને તે વટપદ્ર (વડોદરા) માં આવ્યા. વડોદરામાં ખેતાકસિંહે ખાવન બિનાલયવાળું મહાવીર પ્રભુનું દેરાસર બંધાવ્યું અને તેણે આગમોને લખાવવામાં પાંચ લાખ રૂપૈયા ખર્ચ્યા. ખેતાની બાર્યા અનેવરીના પુત્ર સોમરાજ થયા. વડોદરામાં રાજ્યવિરોધ થવાથી તેઓ ત્યાંથી નીકળ્યા અને વિસનગરમાં આવી વસ્યા. સોમરાજના પુત્ર લીમા અને સુના એ બે થયા. તેમાં સુના, સંતતિના કારણે જૈન ગૃહસ્થ કુલગુરનાવચન પ્રમાણે દેવીના આદેશથી દશાશ્રીમાલીની કન્યા પરણ્યા, ત્યારથી તેમનો વંશ દશાશ્રીમાલી તરીકે ઓળખાવા લાગ્યો. વિ. સં. ૧૨૮૦ લગભગમાં વસ્તુપાલે અને તેજપાલે પાટણમાં ચૌરાશી ભતના વાણિયાની ન્યાત કરી. તેમાં વસ્તુપાલ અને તેજપાલના પક્ષમાં

રહી જેઓ ન્યાતમાં જન્મ્યા તે દશા કહેવાણા અને જે ન જન્મ્યા તે વીશા કહેવાણા. વાણિયાની બીજી પણુ નાતોમાં આવા અનેક કારણથી દશા અને વીશાના ભેદ પડયા છે.

શેઠ સુનાના પુત્ર દેવો, રાણો, સાલિંગ, વીકા અને નાના એ પાંચ થયા. દેવાના પુત્ર જોટા અને સોમલ થયા. જોટાના પુત્ર સરઘણુ, સાંડા અને વિક્રમ એ ત્રણ થયા. સર-વણુના પુત્ર માંડક અને લોટુ થયા.

સં. ૧૩૮૫ ની સાલમાં વિસનગરમાં જોટાના પુત્રોએ શ્રીપાર્શ્વનાથનું દેરાસર બંધાવી સાતલાખ રૂપેયા ખર્ચ્યા. શ્રીપાર્શ્વનાથપ્રભુની પ્રતિમાની શુરૂ શ્રીદેવસાગરસૂરિએ પ્રતિષ્ઠા કરી.

શેઠ માંડકના પુત્ર ભીમા.

શેઠ ભીમા	નાથા-પુત્ર રૂપા	કંકુચંદના પુત્રો-૫
શેઠ હાપા	રાણુવા	૧ રવચંદભાઈ સ્વ૦ સં ૧૬૪૬
શેઠ કરમશી	જગમલ	૨ ઘહેલાભાઈ સ્વ૦ ૧૬૬૩
શેઠ નાનંગ	મંગલજી	૩ મગનલાલ સ્વ૦ ૧૬૭૩
શેઠ પાસા	પ્રતાપ	૪ બાદરભાઈ સ્વ૦ ૧૬૫૮
શેઠ નાથા	કીશોર	૫ ઉમેદભાઈ વિદ્યમાન છે.
		૧ રવચંદભાઈના જ્ઞેશંગભાઈ સ્વર્ગસ્થ
		પુત્ર સ્વ૦ ૧૬૭૮
		કીશોર ઘેલાભાઈના બાલ-
		ચંદ પુત્ર સ્વ૦ ૧૬૭૭ સ્વર્ગસ્થ
		કરમચંદ
		બહેચર
		કંકુચંદ

હાપા વા તેના પછીના વંશજો વીસનગરમાંથી સાગરમતીના કાંઠાપર આવેલા ઘાંટુમાં આવીને વસ્યા. ઘાંટુનો સં. ૧૮૪૨ ની લઠઈમાં નાશ થયો ત્યારે રાજવા શેઠ ઘાંટુનો ત્યાગ કરીને જીલ્લા

સંઘપુરમાં આવીને વસ્યા. માઠકના વંશમાંના કેટલાક કલોલ પાસેના ડેંગુચા ગામમાં જઈ વસ્યા છે તે હાલ વિદ્યમાન છે. સં. ૧૮૫૫ ચૈત્ર વદિ બીજે કીશોર શેઠે સંઘપુરથી સંઘદ્વારા સિદ્ધાચલની યાત્રા કરી. સં. ૧૮૭૩ માં કીશોર શેઠે તારંગાણનો સંઘ કહાડયો. સં. ૧૮૭૪ માં ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૪ ચૈદશે મૂલ નાચક ચંદ્રપ્રભુને શેઠ કીશોરે ગાદીએ બેસાડયા, તે વખતે મહુકચંદ કીશોરે રૂા, ૧૦૨ ચડાવો લીધો હતો. હાલ સંઘપુરના કેટલાક વૃદ્ધ પુરુષો કહે છે કે ચંદ્રપ્રભુની પ્રતિમા ઘાંટુથી લાવવામાં આવી હતી અને હાલ જૂના સંઘપુરના દેરાસરમાં જૂના લેખનાં બે પાટીયાં છે તે પણ ઘાંટુથી લાવવામાં આવ્યાં હતાં અને ઘાંટુમાંથી તે બે લેખનાં પાટીયાં વિજ્ઞપુરમાં ચિંતામણિના દેરાસરમાં લાવવામાં આવ્યાં હતાં પણ તેનો તપાસ કરતાં એકનો પત્તો લાગતો નથી. ઘાંટુથી શ્રીસંલવનાથની પ્રતિમાને વિજ્ઞપુરમાં કુંચુનાથના દેરામાં લાવવામાં આવી છે. સં. ૧૬૨૪ લગભગમાં જૂનું સંઘપુર પાણીની રેલમાં તણાયું પછી નવું સંઘપુર વસ્યું. જૂના સંઘપુરમાંથી ચંદ્રપ્રભુની પ્રતિમાને નવા સંઘપુરમાં લાવવામાં આવી. હાલ સંઘપુરના દેરાસરમાં ૬૬ શ્લોકથી ૧૧૫ શ્લોક સુધીનાં બે પાટીયાં છે. તે લેખનો ઉતારો વિજ્ઞપુર વૃત્તાંતની પ્રસ્તાવનામાં કરવામાં આવ્યો છે, શેઠ કીશોર પ્રતાપે વિજ્ઞપુરના ચિંતામણના દેરાસરમાં શાંતિનાથની પ્રતિમા પધરાવી, તથા બે નવકારશીઓ કરી. સં. ૧૮૬૨ માં વૈશાખ શુદ્ધ ત્રીજના રોજ શેઠ કીશોરનો વસ્તાર વિજ્ઞપુરમાં આવી વસ્યો. સં. ૧૮૮૮ ના ફાલ્ગુણ શુદ્ધ બીજના રોજ કરમચંદ-ભાઈએ દીક્ષા લીધી, તેમનું નામ કીર્તિવિમલ પડયું, તે વખતે નવકારશી થઈ તેમાં એકેક નવકારશીમાં બેતાલીશ મણુ ઘીનો શીરો વર્ષો બે સાસનું તપ કરીને કીર્તિવિમલજી સ્વર્ગમાં ગયા, શેઠ કરમચંદ કીશોરના પુત્ર શેઠ બહેચર થયા અને તેના પુત્ર કુંકુચંદ થયા. શ્રીમાલીવાડામાં કીશોર શેઠનો વસ્તાર સં. ૧૮૬૨ થી આવ્યો, તેને હાલ સો વર્ષ અને ઉપર અઠાર વર્ષ થયાં છે.

શેઠ જોસંગભાઈનો જન્મ.

વિજયપુરમાં શ્રીમાલીવાડામાં શેઠ કંકુચંદ બહેચરનું ઘર છે. કંકુચંદ શેઠની પત્નીનું ખુશાલભાઈ નામ હતું. તેની કુખથી રવચંદ, ઘડેલાભાઈ, મગનલાલભાઈ, બાદરભાઈ અને ઉમેદલાઈ એ પાંચ પુત્રોનો જન્મ થયો. કંકુચંદ અને ખુશાલભાઈની જૈનધર્મપર પૂર્ણશ્રદ્ધા હતી. તેઓ બન્ને ઇષ્ટદેવ ગુરૂ અને ધર્મનું આરાધન કરવામાં સદા તત્પર રહેતા હતાં. સાધુઓનું વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરવા માટે કંકુચંદભાઈ દરરોજ જતા હતા. જૈનધર્મની તે બન્નેમાં હાડોહાડ શ્રદ્ધા હતી. કુદેવ, અને કુધર્મની માન્યતાથી સદા દૂર રહેતા હતા. શુભકર્મથી સુખ અને અશુભ કર્મથી દુઃખ થાય છે એવી શ્રીવીરપ્રભુની વાણીની શ્રદ્ધાથી તેઓ રંગાયા હતા. તેમણે જગત્ના અનેક અનુભવ લીધા હતા. દુઃખ અને સુખના દિવસોની દશામાંથી તેઓ પસાર થયા હતા. સર્વ જીવોની દયા પાળવામાં તેઓ બન્ને સદા તત્પર રહેતા હતા, શ્રી જીનેન્દ્રપ્રભુની ભક્તિ કરવામાં તેઓ ઘણા સમય વ્યતીત કરતા હતા.

સં. ૧૯૩૩ ના વૈશાખ સુદિ ૧૫ મે શેઠ જોશીંગભાઈનો જન્મ થયો હતો તેમણે ખરી કેળવણી વીજપરમાં જ લીધી હતી મુંબાઈ જઈ પોતાના પિતાનો ધંધો ઝવેરાત હતો તેથી ઝવેરાતની દલાલીનો અનુભવ લઈ દલાલી કરતા હતા. સં. ૧૯૪૮ ની સાલમાં પેદામલીની બાઈ દીવાળીની સાથે લગ્ન થયું હતું.

શેઠ જોશીંગભાઈનો પ્રભુપૂજા-યાત્રા અને જીવદયા તરફ ઉત્તમ પ્રેમ હતો. એક સમયે જીવરક્ષામાટે જીવનાજોખમે પેદામલીમાં ગાયો બકસો બચાવ્યાં હતાં.

યાત્રાઓ. તેઓએ પાલીતાણાની (૧૭) વખત યાત્રા કરી હતી એક વખત નવાણું યાત્રા કરી હતી તે પ્રસંગે નવકારશી જમાડી

શા. ગેશીંગલાલ રવચંદ્ર ઝવેરી

—વીજાપુર—

જન્મ-સં. ૧૯૨૯—મરણ સં. ૧૯૭૮

શ્રી સિદ્ધ ક્ષેત્રની છાયામાં હોવાનું
શ્રી ચરોતિવિજયજી જેન ગુરુદેશ પાલીનાણા

કોઈપણ દિવસ એવાન જવો જેઈએકે આઉપયોગી ખાતે મદદ કરવાનું ભૂલી જવાય

ડા. ૫૦૧), ડા. ૨૫૧) એકી વળતે આપવાથી શ્રી સિદ્ધ ક્ષેત્રમાં ગુરુદેશ ના બાગ
અમલ્ય-રી વિદ્યાર્થીઓ નું એક હીવસ, યા એકટ'ક નું સ્વામિ વાન્સદય થાય છે.
આપણે ત્યાં બનતા હરેક પ્રસંગોની ચાહગીરી આવી નાની રકમેથી રખાય છે,
અને સ્વામિ બંધુઓ ના ઉદયમાં તે દ્રવ્યનો વ્યય થાય છે.

હતી-દીવાળીખાઇને એક વખતે પર્યુષણમાં અઠ્ઠાઇ કરાવી હતી, અને નવકારશી જમાડી હતી. કેશરીઆજીની યાત્રા પાંચ વખત કરી હતી. અંતરીક્ષજીની ૨ બે વખત કરી હતી. પંચતીર્થની ૨ વખત કરી હતી. તેઓની ધર્મશ્રદ્ધા અને ગુરૂભક્તિ ઘણી સારી હતી. તેઓના સ્મરણાર્થે આ ગ્રન્થ પ્રગટ કરવા રૂ. ૪૦૧ ની ખાઈ દીવાળી બેને સહાય કરી છે.

પત્રસદુપદેશ ભાગ બીજો.

પ્રસ્તાવના.

શ્રી પંચપરમેષ્ઠીને નમસ્કાર કરીને તથા શ્રી સંઘને નમન કરીને પત્રસદુપદેશ સંબંધી કિચિત્ વક્તવ્ય લખું છું. છદ્મ-સ્થદૃષ્ટિએ પત્રો લખતાં જૈનશાસ્ત્રોથી કંઈ વિરૂદ્ધ લખાયું હોય એમ ગીતાર્થોની દૃષ્ટિએ દેખતાં બનવા યોગ્ય છે તેની પ્રથમથી સંઘની આગળ માફી માગું છું અને જે કંઈ જૈનશાસ્ત્રોની વિરૂદ્ધ લખાયું હોય વા જ્યાં મતિદોષથી વિરૂદ્ધ લખાયું હોય તે ગીતાર્થો સુધારશે એમ બેહસ્તજોડી નમીને પ્રાર્થું છું,—પત્રો જેના પ્રતિ જેવા આશયથી લખવામાં આવ્યા હોય તે ધ્યાનમાં રાખીને પત્રો વાંચવા જોઈએ. વ્યવહારનય અને નિશ્ચયનયની દૃષ્ટિ ધ્યાનમાં રાખીને પત્રો વાંચવા જોઈએ. એકાંત વ્યવહારનય વાહીને નિશ્ચયનયનું જ્ઞાન આપવાને તથા એકાંત નિશ્ચયવાહીને વ્યવહાર નયમાં સ્થિર કરવા માટે જે પત્રો લખાયા હોય તે સબજનો બે દૃષ્ટિને ધ્યાનમાં વાંચશે. કેટલીક બાબતોને સાત નયનોની અપેક્ષાએ દર્શાવવામાં આવી છે. આત્મારૂપ મહાવીરનું સ્વરૂપ

એક પત્રમાં જણાવ્યું છે તે સાતનમેની દૃષ્ટિએ જણાવ્યું છે. સિદ્ધાચલદિ તીર્થોની યાત્રા સંબંધીના પત્રમાં પણ અનેકનયનાં દૃષ્ટિબિંદુઓની સાપેક્ષા રાખીને ઉપદેશ લખવામાં આવ્યા છે. કેટલાક પત્રોમાં કોઈ બાબતને મુખ્યતા આપવામાં આવી છે; જેને શ્રાવકો વગેરેપર પત્રો લખવામાં આવ્યા છે તે સર્વે અમારી આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તનારા ભક્તો છે એવું કોઈએ ન સમજવું. જેઓએ અમારા પત્રો લખ્યા તેઓપર પત્રો લખવામાં આવ્યા એટલું જ સમજવાનું છે. હાલમાં વા ભવિષ્યમાં તેઓનામાં વિચાર પરિવર્તનો ગમે તેવાં થાય તે કંઈ સારે જોવાનું નથી, મેંતો જૈનશાસન સેવા ધર્મકર્તવ્યની ફર્જને પત્રો લખી અદા કરી છે તેટલું જ લક્ષ્યમાં રાખી પ્રવૃત્તિ કરેલી છે. ગુણાનુરાગી મનુષ્યો ગુણ દૃષ્ટિથી પત્રોમાંથી જે કંઈ સત્ય શુભ ઉપાદેય હશે તે ગ્રંથશે અને જ્ઞયને જાણશે અને હેયને ત્યાગ કરશે. 'ત્રસદુ-પદેશ પ્રથમ લાગ છપાવતાં પ્રથમના કેટલાક પત્રો મળી આવ્યા નહોતા તે બીજા લાગમાં છપાવ્યા છે અને હવથી જે કંઈ પત્રો લખેલા મળી આવશે: વા જે કોઈ બાકી છે તે ભવિષ્યમાં છપાશે. ગીતાર્થસજ્જનો જે કંઈ આ બાબતમાં સૂચનાઓ આપશે અને જૈનશાસ્ત્ર વિરૂદ્ધ જે કંઈ લખાયું હોય તે જણાવશે તો દ્વિતીયાવૃત્તિમાં સુધારો વધારો કરવામાં આવશે અને તે સાથે તેઓનો ઉપકાર માનવામાં આવશે, હું તો શ્ર સંધનો અણુસમ સેવક છું તેની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવાને મારો આત્મા સદા તૈયાર છે. શ્રી જૈનશાસનની તથા સંધની મારા અધિકાર પ્રમાણે ઉપદેશ લેખ વગેરેથી સેવાભક્તિ કરવામાં અર્પાઈ જવું તેથી જ હું મારા આત્માની શુદ્ધિ માનું છું.

જૈન શાસ્ત્રોની વિરૂદ્ધ કંઈપણ મંતવ્યમતલેહ પન્થની દૃષ્ટિથી હું ન્યારો છું એવું પૂજ્યપાદમુનિવરગીતાર્થો વગેરે ધ્યાનમાં રાખીને ગ્રંથોને વાંચો અને મૂંડને સંધની ધર્મની સેવાભક્તિમાં સહાયક બનો એવું સદા ઈચ્છું. જૈનશાસ્ત્રોના મંત્ર-યોમાં મારી પૂર્ણ શ્રદ્ધા છે. જૈનશાસ્ત્રોના મંતવ્યોને

સમબળવાં અને જૈનશાસ્ત્રમાં નાસ્તિક બુદ્ધિવાળા જેઓ યથા હોય તેઓને આસ્તિક બનાવવા માટે ખાસ મારી પ્રવૃત્તિ છે એમ શુભાનુરાગી ગીતાર્થ સંજ્ઞનો વિચારશે તો તેઓ સમ્યક્ દૃષ્ટિથી મ્હને સહાયક થશે. સમ્યક્દૃષ્ટિવાળા આત્મામાં નંદિસૂત્રમાં કહ્યા પ્રમાણે એટલીબધી શક્તિ ખીલે છે કે તે મિથ્યાત્વ શાસ્ત્રને પણ સમ્યક્રૂપે પરિણુમાવી શકે છે તો મારાથી લખાયલા પત્રોના બાવાર્થને તેવા જૈનો સમ્યક્રૂપે પરિણુમ આવે એમાં કંઈ આશ્ચર્ય નથી. મિથ્યાત્વીજીવો તો સવળાને પણ અવળું માને છે તેથી તેઓ સમ્યક્વિચારોને દ્વેષબુદ્ધિથી તથા મિથ્યાબુદ્ધિથી અવળા પરિણુમાવે અને તેઓ અવળારૂપે તે પત્રોને બહાર કઢે તેમાં મિથ્યાત્વ બુદ્ધિનો જ દોષ છે, મારા હૃદયના શુદ્ધભાવે મેં પત્રો લખ્યા છે તથી મ્હને તો આત્મશુદ્ધિ થવાની ધારણા છે અને અન્ય-વાચકોને સર્વપત્રો આત્મશુદ્ધિમાટે સવળા પરિણુમો એમ જિનેશ્વરોને પ્રાર્થું છું.

સ્ત્રોત્યેવં ઽ અર્જુનહાવીર શાન્તિઃ । ૩ } સંધ સેવક
મુ. વિભાપુર. સં. ૧૯૭૬ ભાદ્રપદશુકલ પંચમી. } બુદ્ધિસાગર

॥ સદુપદેશપત્ર ભાગ-૨ જાનું શુદ્ધિપત્રકમ્. ॥

પત્ર	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૨	૪	યનાથી	ક્ષમાપનાથી
૪	૨૧	ક્ષમાના	ક્ષમાપના
૪	૨૫	અનત	અનંત
૫	૫	અભાધત	અભાધિત
૨૧	૨૪	ધ્યાના	ધ્યાતા
૨૧	૨૬	પરમેનિષ્ઠ	પરમેષ્ઠિ
૨૪	૩	માં	મા
૩૪	૧૨	૧૧૭૭	૧૬૭૨
૪૧	૬	દ્વેષાદિક	દ્વેષાદિક
૪૩	૭	દૃષ્ટિ	દૃષ્ટિએ
૪૩	૧૮	શકા	શંકા
૪૪	૨૫	નથી	છે
૪૬	૧૨	૧૮૭૭	૧૬૭૪ જેઠ વદિ ૧૨
૫૩	૧૨	વિગારવા	વિચારવા
૫૬	૨૨	શુભાત્મ	શુદ્ધાત્મ
૫૮	૧૨	ગરા	ગચ્છ
૫૮	૧૩	સચ્છ	સમ
૬૧	૬૪	ઝીવાર	ઝાઝીવાર
૭૫	૧૩	દશ	દશા
૭૭	૨૪	એને	એ
૭૮	૧૬	સાધન	સાધંત
૭૮	૨૨	ટેછે	મટે છે
૭૯	૬	બાણ	બાણ
૮૪	૬	પાળવું	પામવું
૮૫	૧૮	બાણ	બાણ
૮૬	૨૬	સ્થિર	સ્થિરતા

પાત્ર	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૮૬	૩૧	વધ્યાં	વધ્યા
૮૭	૧૦	દ્રષ	દ્રેષ
૮૮	૫	તેઓને	તેઓ
૯૨	૩૦	રાખશે	રાખશે
૯૩	૧૨	હતી	છે
૯૭	૧૨	શકેતો	શકાતો
૧૦૦	૧૩	ચૂનતા	ચૂનતા
૧૦૦	૩૧	નિર્દેદ	નિર્દેદ
૧૦૫	૧૨	અંતર્ભવિ	અંતર્ભાવિ
૧૧૧	૮	બ્રહ્મચર્ય	બ્રહ્મચર્યપાત્રું
૧૧૧	૧૧	વ્યભિચારા	વ્યભિચારા
૧૧૨	૪	દ્રવ્ય	દ્રવ્ય
૧૧૮	૨૬	ચતુર્દર્શ	ચતુર્દશ
૧૨૮	૧૬	ઔત	ઔતિ
૧૨૮	૨૦	શુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૧૨૮	૨૩	સદ્ધ	સિદ્ધ
૧૩૧	૩૦	ઓમ	ઓમાં
૧૩૬	૧૬	પરક	પૂરક
૧૪૧	૬	પ્રગટી	પ્રગટતી
૧૪૪	૧૨	પુષ્ટાલંબના	પુષ્ટાલંબન
૧૪૪	૧૬	ધૌતિ	ધૌતિ
૧૫૨	૪	મેળળણું	મેળવણું
૧૫૪	૫	બુદ્ધ્યબ્ધિ	બુદ્ધ્યબ્ધિ
૧૫૮	૨૬	શાસ્ત્રો	શાસ્ત્રો
૧૬૦	૨	સત્તાએ	૦
૧૬૦	૨૫	અહું	અહં
૧૬૨	૪	નિરધારશે	નિરધારશે

પત્ર	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૨૧૮	૧	૨૨૨	૨૧૮
૨૧૯	૧	૨૨૩,	૨૧૯
૨૨૯	૨૦	શક્તિ	શક્તિ
૨૩૮	૧૦	જૈનોએ	જૈનો
૨૩૯	૧૧	ચકાય	ચૂકાય
૨૪૬	૧૨	શ્રે	શ્રે
૨૫૨	૮	આત્મ	સત્તાએઆત્મ
૨૬૬	૨૧	સાહૂળ	સાહૂળ
૨૬૮	૮	ચૌ	ચાં
૨૭૦	૨૫	સંધો	સંધો
૨૭૭	૧૩	યવ	યવ
૨૮૧	૧૯	તીથે	તીર્થ
૨૯૨	૩૧	નધી	નદ્યા
૨૯૬	૯	વતી	વર્તી
૩૦૦	૮	લોક	લેકકે
૩૦૨	૧૩	પરિણામે	પરિણામે
૩૦૩	૨૧	મનને	મન
૩૦૪	૫	આત્મિક	સાત્વિક
૩૨૭	૧૫	ગુણોને	ગુણોના ચિંતવને
૩૩૦	૭	ચિતાપયોગ	ચિત્તોપયોગ
૩૩૪	૨૬	પણ	૦
૩૩૮	૧૬	આત્મા	આત્મામાં
૩૩૯	૨૩	સક્તિ	સક્તિ
૩૪૦	૧૮	ખોદવામાં	ખોદવામાં આવે
૩૫૫	૨૮	ભાવના	ભાવનાએ
૩૫૬	૨	શ્રુતિ	શ્રુત
૩૬૫	૨૨	આત્મા	આત્માની

પત્ર	બીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૩૭૨	૩૨	શાસ્ત્રાને	શાસ્ત્રને
૩૭૨	૭૨	લણુવી	લણુવી
૩૭૭	૧૧	શાસ્ત્રા	શાસ્ત્રો
૩૯૦	૨૧	શકે	શકે એમ
૩૯૫	૨૦	કરતાં	પણ પ્રભાવક
૩૯૬	૩૧	કાર્યો	કાર્યો
૩૯૭	૨૪	યએલ	યએલ
૪૨૧	૮	વગેરે	વગેરેથી
૪૨૩	૧૧	જેનો	જેનો
૪૨૭	૧૬	પોતાનો	પોતાના
૪૩૦	૧૪	જના	જેનો
૪૩૦	૧૭	પાળીન	પાળીને
૪૩૨	૮	લોકા	લોકો
૪૩૨	૯	જનો	જેનો
૪૩૯	૨૧	ધમ	ધર્મ
૪૪૦	૧૮	આત્માનંદ	આત્માનંદ
૪૪૪	૯	રાગધ	રાગદ્વેષ
૪૪૪	૨૫	તયાર	તૈયાર
૪૪૮	૧૧	કરી	કરી હોય
૪૪૯	૧૯	દેષ	દ્વેષ
૪૫૦	૧૪	શક્તી	શક્તિ
૪૫૩	૧૫	અકુચ	એકચ
૪૫૬	૧૮	શ્રસે	થશે
૪૫૭	૧૦	રાગધ	રાગદ્વેષ
૪૬૨	૧૮	દયાના	દયાની
૪૬૩	૧૫	શતિ	શાન્તિ
૪૬૩	૧૫	એવો	એવી
૪૬૫	૧૩	પ્રેક્ષા	પ્રશ્નો

પ્રથ	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૪૬૮	૫	ધમ	ધર્મ
૪૬૨	૧૧	ને	નો
૪૬૨	૨૩	સુખ	સુખ
૪૬૬	૧૧	સઘ	મંઘ
૫૦૧	૮	કળીલાથી	કળીલાથી
૫૦૩	૧૪	ગભરઈ	ગભરાઈ
૫૦૬	૨	હાદિક	હાદિક
૫૦૮	૨૬	વિયાક	વિપાક
૫૧૨	૧૫	ત	તે
૫૧૬	૫	મા	માં
૫૧૯	૨૧	છકાણ્યની	છકાયણ્યની
૫૨૦	૧૪	અંતભાવ	અંતર્ભાવ
૫૨૮	૧૭	સ્વાતંત્ર્ય	સ્વાતંત્ર્ય
૫૩૨	૧૩	રામજી	રામજીએ
૫૩૬	૧૬	તૃપ્તિ	તૃપ્તિ
૫૪૦	૨૦	દેવો	દેવી

श्री अध्यात्मज्ञानप्रसारक मंडळ तरफथी

श्रीमद् बुद्धिसागरसूरिजी ग्रन्थमाळामां

प्रगट थयेला ग्रन्थो.

ग्रथांक	पृष्ठ	किंमत.
१ क. भजन संग्रह भाग १ लो.	२००	०-८-०
* १ अध्यात्म व्याख्यानमाळा.	२०६	०-८-०
* २ भजनसंग्रह भाग २ जो.	३३६	०-४-०
* ३ भजनसंग्रह भाग ३ जो.	२१५	०-८-०
* ४ समाधि शतकम्.	६१२	०-८-०
* ५ अनुभव पच्छिशी.	२४८	०-८-०
६ आत्मप्रदीप,	३१५	०-८-०
* ७ भजनसंग्रह भाग ४ थो.	३०४	०-८-०
८ परमात्मदर्शन.	नरक	०-१२-०
* ९ परमात्मज्योति.	५००	०-१२-०
* १० तत्त्वबिंदु.	२३०	०-४-०
* ११ गुणानुराग. (आवृत्ति बीजी	२४	०-१-०
* १२-१३. भजनसंग्रह भाग ५ मो		
तथा ज्ञानदीपिका.	१९०	०-६-०
* १४ तोर्थयात्रानुं विमान (आ.बीजी)	६४	०-२-०
* १५ अध्यात्म भजन संग्रह	१९०	०-६-०
* १६ गुरुबोध.	१७४	०-४-०
* १७ तत्त्वज्ञानदीपिका	१२४	०-६-०
१८ गङ्गुलीसंग्रह भा. १	११२	०-३-०

* ૧૯-૨૦	આવકધર્મસ્વરૂપ ભાગ ૧-૨		
	(આવૃત્તિ ત્રીજી)	૩૦-૪૦-૧-૦	
* ૨૧	ભજન પદ સંગ્રહ ભાગ ૬ ઠો.	૨૦૮	૦-૧૨-૦
૨૨	વચનામૃત,	૮૩૦	૦-૧૪-૦
૨૩	યોગદોષક.	૩૦૮	૦-૧૪-૦
૨૪	જૈન ઐતિહાસિક રાસમાળા,	૪૦૮	૧-૦-૦
* ૨૫	આનન્દધનપદસંગ્રહ ભાવાર્થસહિત	૮૦૮	૨-૦-૦
* ૨૬	અધ્યાત્મ શાન્તિ (આવૃત્તિ ચોજી) ૧૩૨		૦-૩-૦
* ૨૭	કાવ્યસંગ્રહ ભાગ ૭ મો.	૧૬૬	૦-૮-૦
* ૨૮	જૈનધર્મની પ્રાચીન અને અર્વાચીન સ્થિતિ.	૯૬	૦-૨-૦
* ૨૯	કુમારપાલ (હિંદી)	૨૮૭	૦-૬-૦
૩૦	થી ૩૪ સુખસાગર ગુરુગીતા.	૩૦૦	૦-૪-૦
૩૫	ષટ્દ્રવ્ય વિચાર.	૨૬૦	૦-૪-૦
* ૩૬	વિજાપુર વૃત્તાંત.	૯૦	૦-૪-૦
૩૭	સાબરમતી કાવ્ય.	૧૯૬	૦-૦-૦
૩૮	પ્રતિજ્ઞા પાલન.	૧૧૦	૦-૬-૦
૩૯-૪૦-૪૧	જૈનગચ્છમતપ્રબંધ સંઘપ્રગતિ જૈનગીતા.	૪૦૪	૧-૦-૦
૪૨	જૈન ધાતુપ્રતિમા લેખ સંગ્રહ		૧-૦-૦
૪૩	મિત્રમૈત્રી.		૦-૮-૦
૪૪	શિષ્યોપનિષદ્.	૪૮	૦-૨-૦
૪૫	જેનોપનિષદ્,	૪૮	૦-૨-૦
૪૬-૪૭	ધાર્મિક ગદ્યસંગ્રહ તથા સદુપદેશ ભાગ ૧ લો.	૯૭૬	૩-૦-૦

૪૮ ભજન સંગ્રહ ભા. ૮	૯૭૬	૩-૦-૦
૪૯ શ્રીમદ્ દેવચંદ્ર ભા. ૧	૧૦૨૮	૧-૦-૦
૫૦ કર્મયોગ.	૧૦૧૨	૩-૦-૦
૫૧ આત્મતત્ત્વ દર્શન	૧૧૧	૦-૧૦-૦
૫૨ ભારત સહકાર શિક્ષણ કાવ્ય	૧૬૮	૦-૧૦-૦
૫૩ શ્રીમદ્ દેવચંદ્ર ભા. ૨	૧૧૦૦	૩-૮-૦
૫૪ ગદ્યુલી સંગ્રહ ભા. ૨	૧૩૦	૦-૪-૦
૫૫ કર્મપ્રકૃતિટીકાભાષાંતર	૮૦૦	૩-૦-૨
૫૬ ગુરુગીત ગુરુહલીસંગ્રહ	૧૯૦	૦-૧૨-૦
૫૭-૫૮ આગમસાર અને અધ્યાત્મ ગીતા	૪૭૦	૦-૬-૦
૫૯ દેવવંદન સ્તુતિ સ્તવન સંગ્રહ.	૧૭૬	૦-૪-૦
૬૦ પૂજાસંગ્રહ. ભા. ૧ લો.	૪૧૬	૧-૦-૦
૬૧ ભજન પદસંગ્રહ ભા. ૯.	૪૬૦	૧-૮-૦
૬૨ ભજન પદસંગ્રહ ભા. ૧૦	૨૦૦	૧-૦-૦
૬૩ પદ્ય સદુપદેશ ભા. ૨	૬૭૬	૧-૮-૦

* આ નીશાનીવાળા ગ્રંથો સીલકમાં નથી.

ઉપરનાં પુસ્તકો મળવાનું ટેકાણું.

વકીલ મોહનલાલ હીમચંદ.

(ગુજરાત) પાદરા.

સદ્ગુપ્તેશ પત્ર.

ભાગ ૨ જો.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. સાણંદ,

સં. ૧૯૬૮ ના માગશર સુદિ ૫.

મુ. વલસાડ, તત્ર વૈરાગ્યાદિશુભાલંકૃત મુનિ અમૃતસાગર મુનિ વૃદ્ધિસાગર તથા મુનિ જીતસાગર યોગ્ય અનુવંદનસુખ-શાતા. વિ. તમો વલસાડ પહોંચ્યા તે પત્રથી જાણ્યું. ત્યાં સુશ્રાવક નાથાલાલ ખુબચંદ તથા કેશરીચંદ તથા કુલચંદ વગેરે ભક્તિ કરવામાં રાગી છે. તમારી ઇચ્છા પ્રમાણે ત્યાં રહેશે. ક્ષયરોગીને સુકી હવાની ઉપયોગિતા છે. ક્ષયરોગની ત્રીજી ભૂમિ કામાં તમારું શરીર છે તેથી હવે શરીરનો ભરંસો ન રહે. હવે તો પ્રભુસ્મરણ, આત્મધ્યાનની ઔષધિથી આત્માને પુષ્ટ કરવો. રોગકાળે સંતને પ્રભુ યાદ આવે છે અને અજાનીને હુનિયામાં ચિત્ત રહે છે. ત્હેં કંચનકામિની ત્યાગરૂપ ચારિત્ર સારી રીતે પાળ્યું છે, ગુરુભક્તિમાં ખામી રાખી નથી. હવે તો ધાર્મિક ક્ષત્રિયોદ્ધો બની આત્માનો ઉપયોગી થા. સર્વ જીવોને ખમાવ. રાત્રિદિવસ આત્મશુદ્ધિ થાય એવી ભાવના ભાવવી. મારાથી જે કંઈ અપ્રીતિ થઈ હોય તે આત્મસાક્ષીએ ખમાવું છું. ગુરુએ શિષ્યોને ખમાવવા જોઈએ. શિક્ષા ઉપાલંભ પ્રસંગે વા બીજા પ્રસંગે આશ્રય સમજ્યા વિના શિષ્યના મનમાં અરૂચિ વગેરે પરિણામ પ્રગટે તેથી ગુરુએ પણ શિષ્યોને ખમાવવા જોઈએ. આવી માંદગીમાં તો સારી રીતે પરસ્પર ક્ષમાપના થવી જોઈએ.

જો કે ત્હને અર્ચિ થાય એવો પ્રસંગ બન્યો નથી અને મ્હને ત્હારાથી અર્ચિ થાય એવો ખાસ પ્રસંગ બન્યો નથી છતાં ક્ષમાપનાથી પરસ્પર આત્મશુદ્ધિ વિશેષ પ્રકારે થાય છે. તું મારા આશયોને જોટલો બાણવા સમર્થ અને ભક્ત છે તેટલા પ્રમાણમાં અન્યો હજી સુધી થયા નથી. તું માફ હૃદય છે. ત્હારી પ્રીતિ મારાપર ઘણી છે. ત્હેં મારાથી કંઈ ભેદ રાખ્યો નથી ઇત્યાદિ ત્હારા અનેક ગુણોની હું અનુમોદના કરું છું અને તેથી ત્હારો આત્મા પૂર્ણ સુખી થાયો. પરભવમાં ત્હને દેવગુરુ ધર્મનું આલંબન મળો એમ હું ઇચ્છું છું.

ક્ષયરોગીને કષાયનાં કારણો મળતાં તુર્ત કષાય થાય એમ બની શકે માટે કષાયનાં કારણો છતાં ઘણો ઉપશાંતભાવ ધારણ કર. કષાય ન થાય એવી ભાવના ભાવ અને ધર્મ વિનાની ખીજ વાત કરનારાઓને પાસે ન બેસવાનું કહેજે. જીતસાગર વજોરેની ભૂલો થતાં અકળાર્થ ન જતાં ઘણી સહનતા રાખજે, કારણ કે હવે સુસાફરીના દિવસ ટુંકા છે એટલામાં તો ઘણું કરી શકાય અને અનેક ભવનાં કર્મ તોડી શકાય. મૃત્યુથી કદિ ગભરાઈ ન જવું- ગુરુભક્તનું અંતે સમાધિમરણ થાય છે. ક્ષય રોગીને જ્ઞાનોપયોગે સમાધિ રહેવાનો વિશેષ સંભવ છે. વૈયાવત્ય આદિ ત્હારાં ધર્મકૃત્યો કદાપિ નિષ્ફળ જવાનાં નથી. આ ભવના ધર્મસંસ્કારો પુનઃ પરભવમાં જાગૃત થઈ આત્માની શુદ્ધિમાં અત્યંત ઉપયોગી થાય છે એમ પૂર્ણ વિશ્વાસ રાખજે. દેવગુરુધર્મની કરેલી સેવાભક્તિ ભવોભવમાં આત્માની ઉન્નતિમાં આગળ ચડાવીને મુક્તિ અવશ્ય આપે છે. આત્માની બે ઘડીની શ્રદ્ધા થતાં અનંત ભવનાં કર્મોનો નાશ થાય છે, તો પછી ઘણા દિવસો સુધી વૈરાગ્યભાવ અને આત્મોપયોગ વર્તે તો પરમાત્મ-પદ પ્રાપ્ત થાય એમાં કંઈ આશ્ચર્ય નથી. જ્ઞાની શ્વાસોચ્છ્વાસમાં સર્વ કર્મોનો ક્ષય કરે છે. પ્રભુનો અને ગુરુની ભક્તિથી આ કાળમાં આત્માની વિશેષ શુદ્ધિ થાય છે, આત્માના સ્વરૂપની વારંવાર ભાવના રહે એવાં જ્ઞાનસાર, અધ્યાત્મસાર, આનંદધન

ખડેતેરી વગેરે પુસ્તકો વાંચ. વૈરાગ્યોત્પાદક સંઝાઓનું શ્રવણ મનન કર. સંઝાઓ શ્રવણ મનન કરવાથી વૈરાગ્યની સાથે મનની એકાગ્રતા થાય છે. ધાર્મિક વાત્તાઓનું મનન કરવું એ જ વૈરાગ્યકારક છે. મનમાં બાહ્ય ભાવનો એક સંકલ્પ વિકલ્પ ન થવા થવા દે અને કદાપિ કોપાદિકનો એક સંકલ્પ માત્ર થઈ જાય તો તુર્ત વૈરાગ્યભાવથી મનને કષાયરહિત કર, એ જ ઉપયોગ ક્ષણે ક્ષણે રાખ. ભરનિદ્રામાં જેમ બાહ્ય વસ્તુઓની યાદી રહેતી નથી તેમ આત્મા વિનાની સર્વ વસ્તુઓના મોહને ભૂલી જા. આત્મા અને પરમાત્મામાં મનને રમાવ. આત્મા તે જ સર્વ કર્મેક્ષયથી વ્યક્ત પરમાત્મા છે એવો નિશ્ચય રાખ. આત્માનું દેહ વગેરે જડજગત્ નથી. સર્વ સંખ ધોમાંથી રાગદ્વેષની વૃત્તિનો પરિહાર કર. ચાર શરણ અંગીકાર કરીને અશરણભાવના ભાવ. દુનિયાની કોઈ પણ પદવીનો મોહ ન કર. સર્વ પ્રકારનાં નિદાનોનું પ્રતિક્રમણ કરી કેવળ એક આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ ઈચ્છ. આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત થાય એવા માર્ગો મળે એમ ઈચ્છ. શત્રુઓ પ્રતિ શત્રુભાવ સ્વપ્નામાં પણ ન રહે એવી રીતે ક્ષમાપના કર. વીતરાગ ધર્મની પૂર્ણપ્રાપ્તિ ઈચ્છ. ધર્મકૃત્યોની અનુમોદના કર. સાધુઓની સંગતિ ઈચ્છ. પ્રભુ મહાવીરની આજ્ઞા પ્રમાણે ન ચલાયું હોય તે સંખધી પશ્ચાત્તાપ કર. જીવતાં છતાં શરીરનો મોહ ત્યાગ કરી તેને આત્મભાવથી વોસિરાવ. ધર્મોપકરણ જે જે હોય તેમાંથી શુભરાગવૃત્તિનો પણ પરિહાર કર. માનસિક, વાચિક અને કાયિક જે જે દોષો થયા હોય તેની યાદી કરી પશ્ચાત્તાપ કર. પશ્ચાત્તાપ ખરેખરો મનમાં પ્રગટતાં આત્માની અત્યંત શુદ્ધિ થાય છે. ગુરુની સંગતિથી ત્હને ધર્મ પર પૂર્ણ શ્રદ્ધા પ્રેમ પ્રગટયો છે તેથી તું એ પ્રમાણે આત્મભાવના રાખી શકીશ એમ વિશ્વાસ રહે છે. વલસાડથી સુરત જવું. નિઃસંગભાવમાં આરુઢ થજે. છેલ્લો સમય સુધારી લેજે. જરામાત્ર ગભરાઈશ નહિ; આત્મા અમર છે. વસ્ત્રની પેઠે દેહ બદલાય છે અને તે આત્મોન્નતિની આગળની દશામાં અવ-

શ્ય બદલાય છે અને નવીન મળે છે. ગુરુભક્તિ પ્રતાપે ત્હારા આત્માની શાંતિનો પ્રકાશ થાયો. સુરત પહોંચતાં સમાચાર આપજે. વિશેષ શું લખું. આત્માનો તીવ્ર ઉપયોગ રાખજે. ૐ અર્હં શાંતિઃ૩

તેજક જુદિસાગર.

મુ૦ દમણ.

શ્રી સુરત તત્ર વૈરાગ્યાદિ ગુણાલંકૃત મુનિ અમૃતસાગર તથા જીવસાગર તથા વૃદ્ધિસાગર યોગ્ય અનુવંદન સુખશાતા.

વિ. જીવસાગરના પત્રથી સુરત પહોંચ્યાના તથા તબિયતના સમાચાર જાણ્યા. તબિયત સુધરવી મુશ્કેલ છે. છેલ્લા દિવસો છે એમ લખાવ્યું તે જાણ્યું. યોદ્ધો રણમાં સંચરે તેમ હવે ખરી વખતે તૈયાર થવું. શરીર પ્રાણ તો જવાના એમાં કોઈ ફેરફાર કરે તેમ નથી. છેલ્લી ખાજી જીવવા માટે મોહને મારીને દેહથી મરી આત્માથી અમર થવાનો ઉપયોગ ધારવો. મૃત્યુ તો એક મહોત્સવ છે, તેમાં આત્માના આનંદથી ઉલ્લાસમાન થવું જોઈએ. ત્હને ગુરુ મહારાજશ્રી સુખસાગરજી મહારાજનાં દર્શન કરવાની તીવ્ર ઇચ્છા છે પણ હવે ભાવથી દર્શન કરી લે. હૃદયમાં ગુરુદેવની આકૃતિ ખડી કરી દર્શન કરી લે અને એટલાથી સંતોષ પામ. પછી તો ત્હને જેમ રૂચે તેમ કર. ગુરુમહારાજ પર પત્ર લખી વંદન કરી ક્ષમા ના કરી લેજે, કર્મની ખાજીમાં હર્ષ શોક પામવા જેવું કંઈ નથી. શ્રી તીર્થકરો અને ઇંદ્રો સરખાના દેહો પણ સદા રહ્યાં નથી, જે જન્મે છે તે મરે છે. આત્મા નિશ્ચયથી અજન્મા અને અમર છે. તું આત્મા છે અને જ્ઞાનાદિ અનંત ગુણમય છે. દેહ વાણી આદિથી આત્મા ન્યારો છે. જે જે વસ્તુઓ દેખાય છે તે આત્મા નથી. જ્ઞાન અને પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ આત્મા છે, આત્મા તે સ્વેતાંખર અને દિગંબર વા ગરુડાદિ રૂપે નથી. પુરૂષાદિ લિંગવાળા ભાવોથી આત્મા ન્યારો છે. બાહ્ય સાધનો પણ આત્મા નથી આત્માનું માન

કરનાર કોઈ નથી એવો આત્મા તું છે. ત્હારું અમૃતસાગર એવું નામ અને દેહરૂપ તે પણ આત્મા નથી. શબ્દવાચ્ય આત્મા છે પણ શબ્દથી ભિન્ન છે એમ જાણ.

શરીર છુટતાં આત્મા નિત્ય અખાધત રહે છે એમ વિશ્વાસ રાખી આનંદમાં જીવન ગાળ. શુભાશુભ કર્મ તેથી પણ આત્મા ભિન્ન છે માટે મૃત્યુસમયે આત્મોપયોગી થજે. વાણી બંધ થતાં તથા કાનની શ્રવણશક્તિ બંધ થતાં આત્માની યાદી કરજે. શરીરમાંથી પ્રાણ ટળતાં તથા તે કાળે રોગથી અશાતા થતાં આત્માની યાદી કરજે અને દુઃખને સહન કરજે. દરિયાના કાંઠે ઉતરનારની પેઠે છેલ્લી ઘડીએ હિંમત-વિશ્વાસ રાખજે. પાર્શ્વવર્તિ સાધુઓને ખમાવી લેજે. બીજાઓ શરણ સંભળાવે તેમાં શબ્દ સંભળાય ત્યાં સુધી ધ્યાન રાખજે અને શબ્દ સંભળવાની શક્તિ બંધ થાય ત્યારે મનમાં પ્રભુનું સ્મરણ કરજે. ગુરુભક્તિશક્તિની તે કાળે ત્હને સહાયતા મળશે અને અંતરમાં પ્રભુનું સ્મરણ રહેશે. મારા લખેલા શબ્દો ખાસ યાદીમાં રાખજે અને હવે ધર્મ કરવામાં અત્યંત ઉપયોગી થજે. જોલા મેઠા સર્વને મૃત્યુની પેલી પાર જવાનું છે એમ ધારી આવેલો વખત ચુકીશ નહિ. પ્રભુ પર શુદ્ધશ્રદ્ધા પ્રેમભક્તિના જે સંસ્કારો પડેલા છે તે દુર્ગતિના રોધક છે અને સદ્ગતિકારક છે. સમકિત્તી ગમે તે માર્ગથી મોક્ષ પામે છે આરિત્રી તો જરૂર મોક્ષની સન્મુખતાને પામે છે માટે આનંદોત્સાહથી મરણપર્યાયને વેદી આગળ વધજે. આ આંખે જે દેખાય છે તેના કરતાં આત્મજ્ઞાન-પ્રકાશથી આગળ ઘણું દેખાશે. આત્મા હંસરૂપ છે, તેનું જ્ઞાન અને આનંદભાવસ્વરૂપ છે. આકાશમાં હે હંસ ઉંચો ઉડ!! કેટલાક હંસો ત્હારી આગળ છે અને કેટલાક હંસો ત્હારી પાછળ છે. મુસાફરને મુસાફરીમાં કયાં પ્રતિબંધ રાખવો. મુસાફરનું કયું સ્થળ છે? માટે મુસાફરીમાં આગળ આત્મભાવે વિહાર કરવો. ધર્મસાધન કરશો. માફ હૃદય તું છે. હૃદયરૂપ અન્યો

મળે વા ન મળે તેની હવે વિચારણા નથી. ત્હાડું ભલું થાઓ, ત્હને શાંતિ મળે. ત્હારા આત્માની ઉન્નતિ થાઓ એવું પ્રભુપ્રતિ પ્રાર્થુ છું. ॐ અહૈં શાંતિઃ ૩

મુ૦ મુખાધ.

શ્રી પાટણ મધ્યે વૈરાગ્યાદિ ગુણગણાલંકૃત પરમગુરુ સાગર પેટે ગંભીર મેરૂ પેટે ધીર સુવિહિત મુનિગણ મુકુટમણિ, કલિકાલમાં ઉત્કૃષ્ટ વ્યવહાર ક્રિયા ચારિત્રપાલક, વર્તમાનમાં સર્વ મુનિ વૃન્દમાન્યનિર્દેશ મુનિ શિરોમણિ, ઉત્કૃષ્ટરીત્યા ગોચરી દોષશોધક, મહામુનીશ્વર પરમપૂજ્ય, પરમધ્યેય અશરણુશરણુ સાક્ષાત્ શાંત મૂર્તિ પરમોપકારી ગુરુ મહારાજ શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી સુખસાગર ગુરુ મહારાજ સાહેબની પવિત્ર સેવામાં

મુંબાઈથી લેખક આપનો બાલક અન્તેવાસી આપના ચરણ કમલની રજ સમાન બુદ્ધિસાગરની અસંખ્યવાર વંદના સ્વીકાર-શોભ. વિ. આપની આજ્ઞાથી મુંબાઈમાં સંઘાગ્રહથી ચેમાસું કર્યું છે. આપની સેવાભક્તિથી જે કદ્યાણ છે તેટલું મુંબાઈમાં ઉપદેશ આદિ પ્રવૃત્તિથી હું માનતો નથી છતાં આપની આજ્ઞાએ અત્ર રહેવું પડ્યું છે. આપની પાસે રહેવામાં અત્યંત નિવૃત્તિ મળે છે અને માથે કોઈ ભતનો ભાર રહેતો નથી. અત્રનું સંઘનું વાતાવરણ હાલતો લાલન શિવજીના કેશથી દોલાયમાન છે પણ હું આપની કૃપાથી જેમ અને તેમ નિઃસંગવર્તુ છું અને અને ઉપાશ્રયમાં વ્યાખ્યાન વગેરેમાં શાંતિ વર્તે છે. મ્હને બાહ્ય ધમાલમાં બિલકુલ રસ પડતો નથી. તેમ જ તેવી ધમાલમાં જૈન શાસનની કંઈ ઉન્નતિ નથી. ઉપદેશથી જે હિત થાય છે તે કોઈના પર દબાણ કરી જોર બતાવવાથી થતું નથી. કલેશાદિની ઉઠીરણાના સંબંધ માત્રથી હું ન્યારો રહેવા ઇચ્છું છું. સાધન-ભેદે અને સાધન મતભેદે કલેશ કરવામાં ધર્મ નથી. આવા જમાનામાં હવે મતભેદની તકરારથી જૈન સંઘની અવનતિ સિવાય

કશું જોતો નથી. મારા વિચારોથી મારી સાથે ઘણા વિરોધ રાખે છે તેવું કાને સંભળાય છે છતાં તેઓની સાથે હું શુદ્ધ પ્રેમથી વર્તું છું. તેઓનું મન વાણી કાયાથી અશુભ ચિંતવતો નથી. મતભેદ તો સદા વિશ્વમાં રહેવાનો, પ્રકૃતિ પોતાનું કાર્ય કર્યા કરે છે. આત્માએ આત્માનું કાર્ય કરવું જોઈએ.

આખા દિવસનું ગદ્ગદાવૈતરું અને કમાણીમાં કંઈ નહિ એવા ધર્મના નામે તથા ધર્મમતભેદ નામે ઝઘડામાં પડતાથી સ્વપરનું હિત નથી એમ આપ કૃપાથી મ્હને પૂર્ણ નિશ્ચય છે. સર્વ દર્શનો દુનિયામાં પ્રવર્તે છે તેમાંથી નયોની અપેક્ષાએ સત્ય ગ્રહણ કરવું અને અપેક્ષાએ સત્ય માનવું એવું જ્ઞાન, પ્રભુ મહાવીરદેવે પ્રબોધ્યું છે કે જેથી ધર્મી અગર અધર્મી સાથે સમભાવ રહે. સંકુચિત દૃષ્ટિથી સંઘમાં મતામત કરવી કરાવવી તે બિદકુલ મ્હને રૂચતું નથી. મુંબાર્ધમાં જૈન સંઘમાં અનેક વિચાર મતભેદવાળું ધર્મવાતાવરણ છે અને તે અનેક મતીય જૈનોના સંબંધથી હોઈ શકે તેમાં આપણે તો આપણું કરવું અને અન્યો સાથે શુદ્ધ પ્રેમથી વર્તવું. મતભેદમાં સહિષ્ણુતા રાખવી. બાહ્ય સાધનો જુદાં જુદાં મતભેદે હોય છતાં આત્મા પોતાના ઉપયોગમાં વતતો હોય તો તેમાં કશું તકરાર જેવું નથી. મ્હને તપાગચ્છ સમાચારી પ્રમાણે વર્તવાની સ્વતંત્રતા છે અને તેનું વ્યવહારથી લક્ષ્યબિંદુ મોક્ષ છે તેમ અન્યોને સ્વસ્વદર્શન સંપ્રદાયગચ્છ મંતવ્ય પ્રમાણે વર્તવાની સ્વતંત્રતા છે. હું અન્યોની સાથે પરસ્પર વિચારાચાર મતભેદ છતાં મંતવ્ય સમાન અવિરોધી વિચારાચારે સહચરતા ધારી શકું એવું આપની પાસેથી તથા પરમપૂજ્ય શ્રીમદ્ મહાયોગી શ્રી રવિસાગરજી મહારાજ પાસેથી તથા અધ્યાત્મ જ્ઞાનશાસ્ત્રોથી તથા યોગશાસ્ત્રોથી શીખ્યો છું. તેથી સર્વદર્શન ધર્મવાળાઓની સાથે આત્મભાવથી વર્તન થાય છે તેઓ તેઓની માન્યતા પ્રમાણે વર્તે છે, અને હું વ્યવહારથી તપાગચ્છની માન્યતા પ્રમાણે વર્તું છું. સમભાવ પ્રગટતાં વિશ્વવર્તિ

સર્વ ધર્મવાળાઓની મુક્તિ થાય છે તો દિગંબર-શ્વેતાંબર સર્વ ગ્રંથવાળાની મુક્તિ થવામાં કશો વિરોધ નડતો નથી. કપાય ત્યાગથી સર્વ દર્શનમાં મુક્તિ છે માટે જૈન શાસ્ત્રોમાં સ્વલિંગે અને અન્યલિંગે મુક્તિ કથી છે. તપાગ્રંથથી અન્યગ્રંથો વગેરેની માન્યતા જૂદી હોય તથા તપાગ્રંથવાળાઓએ જે જે અન્યગ્રંથોની માન્યતા જૂદી ઠરાવી હોય તો તેમાં વ્યવહારનયથી વિચારભેદ છે તેથી કંઈ નિશ્ચયનયે સર્વગ્રંથવાળાઓને આત્માની શુદ્ધિ કરવામાં કશો અંતરાય નડતો નથી. અધ્યાત્મજ્ઞાન દૃષ્ટિથી સર્વ-ગ્રંથીય લોકોની સમભાવ પ્રગટે મુક્તિ થઈ શકે છે એવો મ્હને અનુભવ આવ્યો છે તેથી ગ્રંથક્રિયા વિચાર મતભેદ કોઈની સાથે કલેશની ઉદ્દીરણા થાય એવું વર્તન વા વિચાર લેશ પણ પ્રગટાવતો નથી તેમ જ હું આપણી તપાગ્રંથ સાગર શાખાની સમાચારી પાળવામાં મડદાલ પણ ન બની શકું. અન્ય ગ્રંથવાળાઓ કદાપિ મારી સન્મુખ પોતાના ગ્રંથની સત્યતાને શાસ્ત્રાસા પ્રમાણે સિદ્ધ કરવાનું કહે તો તેમાં હું રસ ન લઈ શકું અને જેમ બને તેમ ઉપશમભાવમાં રહું અને મનમાં બાણું કે હાથ એ લોકો એટલી દશાના અધિકારી છે. સંપ્રદાય દર્શન ગ્રંથ કોમ વગેરેમાં સત્ય જે જે અંશે દેખાય તે દેખુ પણ તેના અપ્રશસ્ત્ય મોઢે મુંઝાઈને આત્માનો શુદ્ધોપયોગ ન ભૂલું એવી આપની કૃપા છે. વ્યવહારે ગ્રંથમાં સાધુઓએ રહેવું પણ ગ્રંથભેદે કલેશ ન કરવો. જેમ શંખ પંચવર્ણની માટી ખાઈને શ્વેતરંગ-રૂપે પરિણમાવે છે તેમ આત્મજ્ઞાની સર્વ સંપ્રદાય ગ્રંથાચાર વિચારને આત્માની શુદ્ધતા કરવામાં પરિણમાવે છે એટલે તેવી બાબતોમાં હું મુંઝતો નથી.

જૈન ધર્મ છે તે વડના સમાન છે અને તેનાં ડાળાં સ્તંભ વડવાઈઓ તે ગ્રંથના સમાન છે. એમ આત્માની શુદ્ધતા જેને જે રીતે થાય તેને તે રીતે ગ્રંથમાં રહીને વર્તવું એ જ ઉપશમાદિ બાવી જૈનોનું કર્તવ્ય છે. વસ્તુપાલે સર્વગ્રંથના સાધુઓ વગેરેને સ્વગૃહે યોલાવી ભક્તિ કરી હતી. અન્ય લોકોને

સેવાના માર્ગમાં પ્રવર્તીને પ્રભુ મહાવીર દેવનાં સત્યતત્ત્વોને સમ-
જાવીએ પણ ખંડનશૈલીથી નહીં. સાપેક્ષનય શૈલીએ અન્ય
ધર્મીઓને પ્રભુનો ઉપદેશ જણાવીએ એવી આપની હિતશિક્ષા
છે. અન્ય ગરુડીય સાધુઓનો સ્વપ્નમાં પણ દ્રેષ ન કરે,
તેમની ગરુડ પરંપરામાં થએલ ઉત્તમ સાધુઓના ગુણાનુરાગી
થવું અને અન્ય ગરુડીય સાધુઓને મળતાં સત્કાર કરવો એવું
આપનું ચતુર્થ વચન છે માટે વર્તન તેવું છે. શ્રી જગદ્ગુરુ
હીરવિજયસૂરીએ પ્રવર્તાવેલા બાર બાલમાં તેવું ઉદાર વર્તન
રૂપ છે. હવે તો તેથી પણ વિશેષ ઉદાર વર્તનથી વર્તવાની
જરૂર છે એવું આપની પૂર્ણ કૃપાથી અનુભવાયું છે. બહિરાત્મ
દશાથી અંતરાત્મ દશામાં જવું અને અંતરાત્મ દશામાંથી પર-
માત્મ દશામાં જવા માટે ગુરૂની પૂર્ણ કૃપાથી વચ્ચે મતિમોહાદિ
વિદ્નેા ઉપસ્થિત થતાં નથી. આપની કૃપાથી જ્ઞાન ધ્યાનમાં
જીવન જાય છે અને વ્યાખ્યાન કરણાદિ ધર્મપ્રવૃત્તિ થયા કરે
છે. આપની કૃપાથી કલેશભેદ વાતાવરણમાં મધ્યસ્થભાવે નિર્લેપ
રહી શકું છું. આપને જ્યાં ચોમાસું કરવાનું હોય તે નિશ્ચયથી
જણાવશો. આપની કૃપા એ જ આત્મશુદ્ધિ છે. પત્રથી દર્શન
આપતા રહેશો. એજ લેખક આપનો બાળ બુદ્ધિની કોટાકોટી
વંદના હોશે.

મુઠ મુરત.

પાટણ તત્ર વિશ્વવંદ સમતાસાગર દ્રવ્યભાવ ચારિત્રધારક
મહાયોગી સરલતાસાગર માર્દવનીઅવધિ, નિર્લોભતાનું આદર્શ,
અંતરાત્મસ્વરૂપ ચારિત્રધારક મુનિમંડલમાં ચારિત્રની ઉત્કૃષ્ટતામાં
વર્તમાનમાં પ્રસિદ્ધ, પરમપૂજ્ય, પરમોપકારી, પરમ ગુરૂ શ્રી
મુખસાગરજી મહારાજ સાહેબની પવિત્ર સેવામાં.

મુરતથી લેખક આપના ચરણકમલમાં ભૂંગસમાન બાલ-
બુદ્ધિની એક કરોડને આઠવાર વંદન સ્વીકારશો. આપના પત્રથી
અત્યંત આનંદ થાય છે. આપની કૃપા એ જ માટે જીવન છે.

ત્યાંથી મારાપર કૃપાના આન્દોલનો મોકલતા રહેશે. મારી કાળજી આપને ઘણી છે તેનો મને પૂર્ણ વિશ્વાસ છે સાધુમંડળ અહીં સુખેથી સંયમયાત્રાનું નિર્વાહન કરે છે. આપની રીઝ આગળ વિશ્વની ખીજની પરવા નથી, આપનું દિલ રાજી રહે એ જ મારો ધર્મ, મારી સેવાભક્તિ ગણું છું. આપના વ્રતસદ્ય પ્રેમની આગળ સર્વ કુર્બાન છે. આપની રીઝમાં પ્રભુની રીઝ છે. પ્રભુ રૂઠે તો ગુરેનું શરણ છે પણ ગુરૂ રૂઠે તો કોઈનું શરણ નથી. આપની સેવાભક્તિમાં સર્વ પંચપરમેષ્ઠીની સેવાભક્તિ છે. આપના હૃદયમાં મારું સ્મરણ એ જ મારી પરમ સૌભાગ્ય દશા છે. નીતિવિમળ ને નીતિસાગર નામ ધરાવી પાસે રાખવો એ કોઈ રીતે યોગ્ય નથી એવું સ્વાનુભવથી જણાવું છું; છતાં આપની જેવી મરજી તેવી મારી મરજી.

આપની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવામાં ધર્મ છે. આપની હિત-શિક્ષાએ દરરોજ પ્રસંગે યાદ આવે છે અને તેથી આપની અનુભવ શક્તિનો સારો ખ્યાલ આવે છે. સફળગુરૂના શરણથી મુક્તિ છે. આપની વૈરાગ્ય દશાનો પ્રભાવ મારાપર જેવો પડ્યો છે તેવો અન્યોએ પાડ્યો નથી. આપની સરલતા તથા ત્યાગદશા અદૈકિક છે. હે પ્રભો! ત્યાંથી મારા પર કૃપાઆશીનાં આન્દોલનો ફેંક્યા કરશે કે જેથી મારી ઉન્નતિ થાય. હે પ્રભો! આપનાથી દૂર રહેવું એ કોઈ રીતે ઇચ્છવા યોગ્ય નથી છતાં આપની આજ્ઞાથી દૂર રહ્યા છતાં આપના આત્માના ગુણોમાં રમણતા કરતો છતો આપની પાસે રહેલો હોઉં એવો ભાવ પામું છું. હે ગુરો! આપના રંજનમાં વિશ્વનું અને પ્રભુનું રંજન અનુભવું છું. આપના આશયો જાણીને આપની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવું એમાં શી શ્રદ્ધા? પરંતુ આપની આજ્ઞાના આશયો સમજવામાં ન આવે છતાં આપની આજ્ઞામાં પ્રાણાદિકનું અર્પણ થાય તે જ શ્રદ્ધાનો હું પૂજક છું અને એવી શ્રદ્ધાને ભલે લોકો અન્ધશ્રદ્ધા કહે તે પણ મારે તો તેવી શ્રદ્ધાથી મુક્તિ છે પરંતુ શુદ્ધતા આણનાર ભુદિવાદનો એકલો નિરપેક્ષ પૂજક નથી.

હે પ્રભો! આપની આજ્ઞામાં સર્વકાલના તીર્થકરોની આજ્ઞા છે એવું માનવામાં અને તે પ્રમાણે વર્તવામાં મારા આત્માની શુદ્ધતા છે, એવો દૃઢ નિશ્ચય છે. સદ્ગુરુનું સર્વથા શરણ કરવાથી આત્મ-સાક્ષાત્કાર છે. આપ ગુરૂની આજ્ઞામાં સર્વ ગુરૂઓની આજ્ઞા સમાઈ જાય છે. આપનું સ્મરણ ધ્યાન સેવા ભક્તિ તેજ આત્માનું સ્મરણ ધ્યાન સેવા ભક્તિ છે એવો પૂર્ણ નિશ્ચય છે, એવા નિશ્ચયથી આત્માનુભવ થયો છે.

હે પ્રભો! આપનાં દર્શન જ્યારે થશે ત્યારે આત્માને ધન્ય માનીશ. આપના હુકમ પ્રમાણે વર્તવું તેજ આપની સેવા છે. આપની એક હિત શિક્ષામાં બધાં સૂત્રો સમાઈ જાય છે. આપના વિના કોઈ અન્ય આધાર નથી એમ જાણીને હિત શિક્ષાઓ લખતા રહેશો. શિષ્ય અનેક શાસ્ત્રોનો મુખપાઠ કરે તોપણ આપના એક અનુભવોદ્ઘારના આગળ શિષ્ય તે શિષ્ય જ છે. માટે હિતશિક્ષા દેવામાં આપ જેટલા ઉજમાળ તેટલી મારી ઉન્નતિ હું માનું છું. હે પ્રભો હયાળુ! આપકૃપાથી મહુને આત્મશાંતિનો અનુભવ થયો છે તેથી બાહ્યમાં મહુને રસ પડતો નથી ઔદયિકભાવમાં પ્રાયઃ સાક્ષીભાવ વેદાય છે અને સમભાવ-વૃત્તિ રહે છે તે ફક્ત આપની કૃપા છે. આપની કૃપા તેજ પ્રભુની કૃપા છે. આપનાં દર્શન તે જ પ્રભુનાં દર્શન છે. સન્ત ગુરૂથી પ્રભુનો સાક્ષાત્કાર થાય છે. આપનાં નામરૂપાદિમાં સ્વાર્પણ-ભાવની ભાવનાનો આરોપ કરીને શુદ્ધાત્મ રસ વેદવા પુરૂષાર્થ કહે છે. સર્વ શિષ્યો સુખે સંયમયાત્રા કરે છે. વ્યાખ્યાનાદિ ધર્મ પ્રવૃત્તિનું સેવન થાય છે. આપની કૃપાથી અન્ય લોકોને ધર્મ લાભ સારી રીતે થાય છે. બાહ્યચારિત્રમાંથી આત્મચારિત્રમાં પરિણમવું એવું પરિણમન એ જ સાધ્યોપયોગ છે અને તેમાં પરિણમવામાં સર્વશાસ્ત્રો તપ-જપ સંયમનો સાર આવી જાય છે. પત્રદ્વારા દર્શન દેતા રહેશો. આજ્ઞાઓ ફરમાવતા રહેશો. એજ લેખક આપનો બાલ બુદ્ધિની કોટાકોટિ વંદના.

સં. ૧૯૬૬ જેઠ સુદિ ૫.

ક્ષેપક બુદ્ધિસાગર.

સુ૦ સુરત.

સં. ૧૯૬૬.

શ્રી પાટણ તત્ર વૈરાગ્યાદિ ગુણાલંકૃત પરમપૂજ્ય પરમગુરુ રત્નત્રયીસાધક ક્રિયાયોગી સરલતામૂર્તિ શાંતયોગી- ગુરુવચ્ચ પૂજ્યપાદ શ્રીમન્ યોગિરાજ શ્રી સુખસાગરજી ગુરુ મહારાજની પવિત્ર સેવામાં. સુરતથી લે. આપનો બાલ બુદ્ધિની ૧૦૦૮ વાર વંદન વાંચશો. આપનો પત્ર વાંચી અત્યંત આનંદ થયો. પરભાવમાં કોઈ જીવ પડતો હોય તેને આપ સ્વભાવમાં લાવવાને અત્યંત દયાળુ છો. આપ કૃપાએ પરભાવમાં પતન થવાને પ્રસંગ છતાં પરભાવવૃત્તિ ઉપશમી છે તેથી હવે તેમાં રસ પડ્યા વિના પ્રવૃત્તિ થઈ શકતી નથી. જનતાના સંગમાં નિઃસંગ બુદ્ધિએ ન રહેવાય ત્યાં સુધી ગુરૂની પાસે રહેવામાં જ કલ્યાણ છે એવો મારો નિશ્ચય છે તેથી જેમ બને તેમ અંતરમાં આત્મોપયોગે રહીને મનુષ્યોના પરિચયમાં કલ્યાણાર્થે આવવા માટે પ્રવૃત્તિ સેવાય છે તે વિના વચન ગુપ્તિરૂપ મોન ભાવનું અવલંબન કરી ધર્મશાસ્ત્રોનું વાચન મનન થાય છે. દુનિયામાં જે જે સ્થાનોથી અજ્ઞાનીઓ પડે છે તે તે સ્થાનો, જ્ઞાનીઓને જ્ઞાન વૈરાગ્યબળે આગળ ચડવા ઉપયોગી થાય છે, એવી દશાવાળો ત્યાગી વિશ્વમાં સ્વતંત્ર વિચારવા શક્તિમાન થાય છે, અન્યથા સ્વચ્છંદતાથી વિચરતાં શતધા વિનિપાત અવશ્ય થાય છે.

એમ આપે ઘણીવાર જણાવ્યું છે તે મારાધ્યાનમાં છે અને એ બાબતનો ઉપયોગ રાખીને જેમ બને તેમ વિચરું છું. આત્મજ્ઞાનની પરિપૂર્ણવસ્થા પ્રાપ્ત કરવા માટે આપ કૃપાથી સાધક થયો છું. પક્ષ આત્મજ્ઞાની ગુરુનો સંગ તેજ મોક્ષનું કારણ છે. ઈડામાંથી બચ્યું પ્રગટે અને તે જ્યાંસુધી ઉડી ન શકે અને પોતાની મેળે ઉડી ન શકે ત્યાંસુધી તે પોતાના પિતાની અને માતાની આજ્ઞામાં રહીને પ્રવર્તે છે, તેમ અજ્ઞાનવસ્થામાં શિષ્યોએ ગુરૂની સેવામાં રહેવું અને ગુરુ પોતાનો ઘાટ ઘડે તેમ તેણે પ્રવર્તવું જોઈએ એવી આપની આજ્ઞાને મેં સત્ય

માની છે અને તે પ્રમાણે વર્તવામાં ધર્મ છે એવો આપનો અનુભવ સત્ય છે. ગુરૂદેશ પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાંસુધી ગુરૂના તાબામાં રહેવું એજ શિષ્યોનો ધર્મ છે. નામ રૂપનો મોહ પ્રગટે ત્યાંસુધી જ્ઞાની ગુરૂ સંગમાં રહેવું એજ શ્રેયઃસ્કર છે. પાંચ ઇન્દ્રિય દ્વારા આનંદ રસ વેદાય છે ત્યાંસુધી આત્માનંદની ખુમારી પ્રગટતી નથી અને ત્યાંસુધી ગુરૂપણું અંતરથી નથી એમ જે બાણે છે તે ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તે છે. લોગને અને યોગને આકાશ-પાતાળ જેટલું અંતર છે. લોગનીવૃત્તિ અને યોગનીવૃત્તિ બન્ને સાથે રહે નહીં એવા આપના ઉપદેશને ધ્યાનમાં રાખીને વર્તું છું તેથી આનંદ રહે છે. લાખો ધર્મશાસ્ત્રો વાંચવા માત્રથી આત્માનંદરસ વેદી શકાતો નથી પણ મોહવૃત્તિને જીતવાથી આત્માનંદ-રસ વેદી શકાય છે. આત્માનંદરસ ન વેદાય ત્યાંસુધી સ્વતંત્રતા, નિર્ભયતા અને પ્રભુપ્રાપ્તિ નથી.

આપના એવા સદુપદેશોને આચારમાં મૂકવા તેજ મારો ધર્મ છે. આપનું સ્મરણ થતાં આપની અનુભવ શિક્ષાઓ હૃદયમાં તાજ થાય છે અને તેથી આત્મોત્સાહમાં અત્યંત વૃદ્ધિ થાય છે. ગુરૂ વિના જ્ઞાન નથી. ગુરૂની ભક્તિથી પ્રભુની પ્રાપ્તિ થાય છે. આપના સમાન મહાસંયમી ચારિત્રધારક ગુરૂની સંગતિ વિના જીવને હજારો પુસ્તકો વાંચતાં છતાં જ્ઞાન વૈરાગ્ય પ્રગટતો નથી. આપની સંગતિથી સર્વ નયસાપેક્ષ વિશાળ દૃષ્ટિની ઝાંખી થઈ છે અને વ્યવહારનય અને નિશ્ચયનય એ બે નયથી ધર્મ-પ્રવર્તે છે એવો પૂર્ણનિશ્ચય થયો છે જૈન દર્શનમાં સર્વ દર્શનો સાપેક્ષાએ સમાય છે એવો અનુભવ થવાથી કદાચહ રહિત નિરાચર સમભાવ બુદ્ધિ પ્રગટી છે અને તેથી કોઈ ધર્મવાળાપર વિરોધ ભેદભાવ પ્રગટતો નથી. શુદ્ધજ્ઞાનીઓને ધર્મ પ્રવૃત્તિની આવશ્યકતા અવગોઠાવી સ્વાદ્રાહવાદી બનાવું છું. ક્રિયાજડી સંકુચિત દૃષ્ટિવાળાઓને અધ્યાત્મજ્ઞાન નિશ્ચયનય મહત્વ સમજાવીને તથા દરેક ક્રિયાનું અધિકાર પરત્વે રહસ્ય સમજાવીને હઠ કદાચહ રહિત થવા ઉપદેશ દઉં છું તેમાં કિંચિત્ અંશે

સફલ થાઉ છું તેનું કારણ એ છે કે ચારે બાજુઓથી તેઓને એકેક નયના પક્ષપાતનો ઉપદેશ મળે છે તેમ જ શ્રોતાઓ અજ્ઞાનીઓ છે તેથી વર્તમાનનો ઉપદેશ ભવિષ્યમાં અસર કરશે. આપની કૃપાથી અને મારીશ્રદ્ધાભક્તિથી આત્માભિમુખતા તરફ અત્યંત રૂચિ પ્રકટી છે. પ્રવૃત્તિમય શહેરમાં પણ આત્માની નિવૃત્તિ તરફ રૂચિવાળા જીવો હોય છે અને તે વિરલા, આપ વારંવાર 'યત્ર લખી દર્શન આપતા રહેશો.

इत्येवं ॐ अहं शान्तिः३

લે. આપના બાળબુદ્ધિની ૧૦૦૦૦૮ વાર
વંદન ક્ષણે ક્ષણે હોશો.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ મુરત.

અપાઠ સુદિ પૂર્ણિમા સં. ૧૯૬૬.

મુ. પાલેજ. તત્ર સુશ્રાવક શા. ડાહ્યાભાઈ પિતાંબર યોગ્ય ધર્મલાભ. આધ્યાત્મિક ગ્રન્થો તમે વાંચો છો અને ધ્યાન ધરો છો તેમ લખ્યું તે જાણ્યું. અધ્યાત્મજ્ઞાનનો પ્રકાશ કરવામાં સંસારની ઉપાધિથી અત્યંત નિવૃત્ત થવું જોઈએ અને નિવૃત્તિકારક નિરૂપાધિ સ્થળોમાં રહેવું જોઈએ. અધ્યાત્મશાસ્ત્રોને વાંચવા માત્રથી હૃદયમાં અધ્યાત્મજ્ઞાનની પરિણતિ જાગતી થતી નથી પરંતુ ઇન્દ્રિયો અને મનપર સંયમ ધારવાથી અધ્યાત્મજ્ઞાનની પરિણતિ પ્રગટે છે. ત્યાગદશામાં અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રકાશે છે. વાચિકજ્ઞાનથી ખુશ થઈ સંતોષી ન જનવું જોઈએ. ગૃહસ્થાવાસનો ત્યાગ કરીને આત્માર્થી મનુષ્યો વનમાં આત્મજ્ઞાની બની આત્મધ્યાન ધરે છે તેઓ પરમાર્થે સંસારી મનુષ્યોના સંબંધમાં આવે છે. મનને જીતવાને સ્વર્ગનું રાજ્ય છે અને મનના આધીન થવાથી નરકનું રાજ્ય છે. સ્વર્ગ અને નરક બન્ને મનના શુભાશુભ પરિણામથી છે. મન તેજ સંસાર અને મન તેજ મોક્ષ છે. મનને જીતતાં બાકી કંઈ જીતવાનું બાકી રહેતું નથી. મનરૂપ પશુને તાબે કરનાર અને

તેનાપર સ્વારી કરનાર પશુપતિ મહાદેવ છે. મનને જીતવાથી મનુષ્યે સ્વતંત્ર રાજ્ય પામે છે. મનના તાણે રહેવું એજ પરતંત્રતા છે. સંસારમાં પ્રકૃતિનું રાજ્ય છે અને મોક્ષમાં આત્માનું રાજ્ય છે. શુભાશુભ મોહવિચાર તેજ અધ્યાત્મ દૃષ્ટિએ મન છે. મન-રૂપ શયતાનને જીત્યા વિના કોઈ આત્મારૂપ ખુદાને પામી શકે નહીં. દુનિયામાં મનનું રાજ્ય છે અને મોક્ષમાં આત્મ સામ્રાજ્ય છે.

માટે મનને જીતીને આત્મસ્વભાવે વર્તવું જોઈએ. આત્મ-સ્વભાવમાં આનંદ છે અને આત્માનંદનો સાક્ષાત્કાર થાય ત્યારે આત્મદેવની પ્રાપ્તિ થઈ અને આત્મ મહાસામ્રાજ્યની લાયકાત આવી એમ જાણવું. મન અને ઇન્દ્રિયો જ્યારે આત્માની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તે ત્યારે આત્મસામ્રાજ્યની પ્રાપ્તિ થઈ એમ જાણવું. આત્મસામ્રાજ્યની આગળ ઇન્દ્ર અને ચક્રવર્તીની સત્તા એક કીડીની સત્તા જેટલી પણ નથી એમ જ્યારે પૂર્ણ નિશ્ચય થાય છે ત્યારે દાસભાવ ટળે છે અને પ્રભુભાવ પ્રાપ્ત થાય છે, જ્યારે પાંચ ઇન્દ્રિયોના શુભાશુભ વિષયોમાં શુભાશુભભાવ રહેતો નથી ત્યારે આત્મસુખનો અનુભવ થાય છે એવા સાધકને ધૂળમાં અને કંચનમાં સમભાવ રહે છે. આંખો નિર્વિકાર જ્યારે થાય છે ત્યારે મનમાં કામ હોતો નથી. હૃદયની શુદ્ધતાનો પ્રકાશ કરનાર વાણી છે. હૃદયમાં જેવું હોય છે તેવું હોઠે આવે છે. હૃદયની શુદ્ધતાથી આચારની શુદ્ધિ થાય છે. દેવગુરૂની ભક્તિથી હૃદયની શુદ્ધિ થાય છે. આત્માના આનંદ માટે સર્વ સાધનો છે. આત્માનો આનંદ પ્રાપ્ત થયો એટલે મન જીતાયું એમ જાણવું. આ બાબતનો અંતરૂમાં અનુભવ કરો અને આત્માનંદ વેદવા પ્રબળ પુરૂષાર્થ કરો. શુષ્કજ્ઞાનમાં વિવાદ-શુષ્કતા નિંદા કઠોરતા અહંતા અને કર્તવ્યશૂન્યતા હોય છે. શુષ્કજ્ઞાની વસ્તુતઃ સંશયી હોય છે અને તેના હૃદયમાં આત્મજ્ઞાનની પરિણતિ જાગેલી હોતી નથી તે શુષ્કબુદ્ધિવાદનો પૂજારી બની હૃદયમાં ગુણો પ્રગટાવી શકતો નથી તે નિવૃત્તિને વદે છે પણ સ્વાર્થિક પ્રવૃત્તિનો

પૂજારી હોય છે. પોતાના હૃદયમાં તપાસી જીવે અને શુષ્ક-
જાનીપણની વૃત્તિ દેખાતી હોય તો તેને દૂર કરે અને આત્મ-
શુદ્ધતા કરવા સદ્ગુરુ શરણ સ્વીકારે અને પુરૂષાર્થ કરે.

બાહ્ય મરણની પૂર્વે મનથી મરીને સર્વે મિથ્યા સંબંધોનો
ત્યાગ કરે એટલે બાહ્યજીવને જીવતાં સુક્રિતાના સ્વરૂપને અમુક
અંશે જરૂર પ્રાપ્ત કરી શકશે. આત્માનંદની ખુમારી પ્રગટે એટલે
આત્માની પ્રાપ્તિ થઈ એમ જાણ. કેટલાક લોકો સ્થૂળ દેહમાં
અને તેના લોગોમાં રમે છે તે તો જડવાદી અજ્ઞાની છે. કેટ-
લાકો મનમાં રમે છે તે પણ અજ્ઞાની છે. આત્મામાં રમણતા
કરનારાજ્ઞાનીઓ છે. આત્માનો આનંદ ન પ્રગટે ત્યાંસુધી વિષ-
યાનંદનો ઔદયિકલાવ છે એમ જાણ. અનેક પ્રકારની ભાષા
જાણવાથી પણ આત્માનંદ મળતો નથી. કવિ પંડિત આદિ
પદવીઓથી પણ આત્માનંદ મળતો નથી. આત્મા પોતાના જ્ઞાન
અને આનંદ સ્વરૂપે પ્રકાશિત ન થાય ત્યાંસુધી આત્મકાર્ય સિદ્ધ
થયું નથી એમ જાણ. આહાર સંજ્ઞા વિના આહાર થાય, લોક-
વાસના વિના લોકમાં પ્રવૃત્તિ થાય ત્યારે જાણવું કે આત્માનંદની
અંખી થઈ છે. આત્મજ્ઞાન અને આનંદનો અનુભવ થયાથી
ભયાદિ દોષો રહેતા નથી એવી દશા ન થાય ત્યાંસુધી ગુરુકુલમાં
રહી ગુરુની પાસેથી ધ્યાનાનુભવ મેળવવો. દંભથી કંઈ બોલવું
નહીં. આત્મધર્મ તે રોકક ધર્મ છે કારણ કે તેથી આત્માનંદ
વેદાય છે. ગુરુથી આત્મધર્મ મળે છે. ગુરુની શ્રદ્ધા-પ્રીતિમાં
જેટલી ખામી તેટલી આત્મ સાધનામાં ખામી છે. પુસ્તકોના
શરણે ન જવું પણ ગુરુના શરણે જવું. ગુરુ શરણમાં પુસ્તકોનું
શરણ આવી જાય છે. ગુરુના આલંબનથી છેવટે નિરાલંબન દશા
પ્રગટ થાય છે.

ગુરુના જેવી દશા થવા માટે ગુરુપાસે રહેવું. ચારિત્ર અગ્ની-
કાર કરીને ગુરુની પાસે રહેવાથી અનુભવજ્ઞાન પ્રગટે છે. મનરૂપ
શિષ્યને આત્મારૂપ ગુરુની તાળેદારી કરવી પડે છે ત્યારે મનરૂપ

શિષ્યની શુદ્ધતા થાય છે. મનને શિષ્ય બનાવવા માટે અને આત્માને શુદ્ધ બનાવવા માટે શુદ્ધ સેવામાં લયલીન બનવું જોઈએ. વૃદ્ધાવસ્થા ર્થેત લોગો લોગવવાથી શરીર ટળી જશે પણ શાંતિ મળશે નહીં, આત્મસુખ પામવાનું શિક્ષણ તેજ જ્ઞાન છે. બાકીનું અજ્ઞાન છે. આત્મામાં ઉડા ઉતાર્યા વિના દુનિયાના લોકો મેરૂ-પર્વત જેટલા રત્નના ઢગલા પામે અને મન માન્યું રાજ્ય પામે તો પણ સત્ય શાંતિ પામવાના નથી. દુનિયાનાં સુખ લોગવવાં અને આત્મ સુખનો અનુભવ કરવો તે બંધન અને આટો ફકરો તેના જેવું છે. દરિયામાં ફળકી માર્યા વિના રત્ન મળે નહીં. લોગ ત્યાગ વિના યોગ મળે નહીં. વાતો કરવાથી વડાં થાય નહીં. કરણી કરવી જોઈએ. સર્વ પ્રકારની વાસનાઓને મારી નાખવા પુરૂષાર્થ કર, જીવતાં ત્હને લોકો રોઈ લે અને તું દુનિયામાં પોતાને મરેલો દેખે એવી ત્યાગદશા પામે ત્યારે જ આત્માનંદ પામી શકે, એમ નિશ્ચય છે. પ્રતિષ્ઠા-કીર્તિરૂપ સ્ત્રીનો ત્યાગ કરવો મહા દુર્લભ છે. બાદ્યસ્ત્રીનો ત્યાગ થાય પણ મનમાંથી કીર્તિઆદિ વાસના સ્ત્રીનો ત્યાગ થવો મુશ્કેલ છે. માટે લોક-વાસના કીર્તિવાસના તથા પોતાના નામરૂપની વાસનાપર જ્ય મેળવ એટલે ત્યાગ દશાનો સત્ય અધિકારી બનીશ. ઘર ત્યજીને વનમાં ઘર ન કરવું જોઈએ એવો તીવ્ર જ્ઞાન વૈરાગ્ય પ્રગટાવવા પુરૂષાર્થ કર. વિશેષ રૂબરૂમાં હત્યેર્ષ ઐ અર્ધ શાંતિઃ ધર્મ-સાધન કરશો.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

સુ૦ સુરત.

શ્રાવણ સુદિ પૂર્ણિમા વિ. ૧૯૩૬.

માણસા તત્ર સુશ્રાવક શા. બાલાબાઈ અનુપચંદ યોગ્ય ધર્મલાભ, વિશેષ તમારો પત્ર પહોંચ્યો. વિ. રૂબરૂમાં જેવો બોધ મળે છે તેવો પત્રથી બોધ આપી શકાતો નથી. રૂબરૂમાં અનેક શંકાઓનું સમાધાન થાય છે. રૂબરૂમાં સાધુ સમાગમમાં બે ઘડીથી

જેટલો લાભ મળે છે તેટલો પચ્ચીશ પત્રો લખ્યાથી પણ લાભ થતો નથી માટે રૂબરૂમાં મળવા ખાસ લક્ષ રાખવું. તમારા સસરા દલસુખભાઈ, મોહના સંકટપવિકટપ વારવા માટે અધ્યાત્મ પુરૂષાર્થ સેવે છે અને સુરચંદભાઈ સ્વરૂપચંદ, દ્રવ્યાનુયોગના અભ્યાસી છે. જન્મેની જ્ઞાનરૂપિ મુખ્યતાએ છે, તેઓની પાસેથી જે જે જોધ મળે તે મેળવવો પણ લેખની જે વાત ન રહે તેની ઉપેક્ષા કરી મૈન રહેવું પણ કલેશ નિંદામાં પડવું નહીં. મનુષ્ય સર્વજ્ઞ નથી, આપણને જે ગમે તે લેવું પણ જે ન ગમે તે માટે દ્રેષ ન કરવો. સર્વ મનુષ્યોની એકસરખી દૃષ્ટિ થઈ નથી અને થશે નહીં. આપણે આપણી સાધના સાધવી જોઈએ. સાધનભેદે મુંઝાવું નહીં. ખપ જેટલું જોલવું કોઈના પર અરૂચિ ન ધારવી. બાહ્યદૃષ્ટિ છે ત્યાંસુધી બહિરાત્મભાવ છે. આત્માના ગુણો તરફ લક્ષ આપો અને આત્મજ્ઞાન પ્રગટે એવું જોલો. કોઈના ઔદયિક-ભાવની ચેષ્ટામાં મુંઝાઓ નહીં. આત્મ સત્તાદૃષ્ટિથી સર્વાત્માઓને દેખો તેથી દોષદૃષ્ટિ ટળશે અને આત્મદૃષ્ટિ જગત્ થશે.

સ્વાત્મસત્તાની ભાવના ભાવો અને તેમાં સ્થિરોપયોગે વર્તો. શા. મૂલચંદ ત્રિલોચનદાસને ધર્મરૂચિ વધે એવા પુરૂષાર્થમાં પ્રેરો. સત્સમાગમથી આત્મા જાગૃત્ થાય છે માટે સંસારમાં કોટિ રૂપેયાનો લાભ લાગ કરીને સત્સમાગમ કરો. સંતથી મુક્તિનો અનુભવ થાય છે. જાગેલાઓ જગાડશે. મુક્ત થએલા મુક્ત કરશે. આત્મનંદી આત્માનંદ આપશે. માટે સત્સમાગમમાં પ્રવૃત્ત થાઓ. ગાડી, વાડી, લાડી, તાડીમાં દુનિયા મોહ પામીને છતી આંખે દેખતી નથી અને આત્મસુખને ભૂલી અસત્ય સુખ માટે રાત્રિ-દિવસ ફાંફાં મારે છે. આત્મસુખના અવિનાશી જ્ઞાંત લોકોના વિચારોથી મુંઝાવું ન જોઈએ. આત્મસુખની પ્રાપ્તિ વિના જડ લોગોથી મરવાના પહેલા ક્ષણ સુધી કોઈને સંતોષ થયો નથો અને થનાર નથી એમ નિશ્ચયતઃ જાણુ. આત્મસુખની પ્રાપ્તિ કરવા માટે અનેક સાધનોમાં ધર્મની આરોપણા છે માટે સાધ-

નોને સાધવાં પણ આત્મધ્યેય તે આત્મસુખનો અનુભવ છે એમ જાણી-ભક્તિ, તપ, જપ, સંયમાદિની સાધના સાધવી. હું ને માફ જ્યાં નથી તે મહાપુરૂષ છે અને તે સદ્ગુરુ છે તેવા સદ્ગુરુની સેવાભક્તિ માટે દેશ, રાજ્ય, ઘરખાર, લક્ષ્મી વિગેરે સર્વનો ત્યાગ કરવો પડે તો કરવો. આત્મસુખની પૂર્ણતામાં ત્યાગગ્રહણ બુદ્ધિ રહેતી નથી એવી દશાની પ્રાપ્તિ કરવી તે મહાયોગીઓને ઘટે છે. એવી દશા પણ જ્ઞાન-વૈરાગ્યથી પ્રાપ્ત થાય છે માટે ત્યાં સુધીનું ધ્યેય લક્ષ્યમાં રાખીને વર્તમાનમાં જેટલો પુરૂષાર્થ થાય તેટલો કરવો. આત્મ તરફ ઉપયોગ રાખીને સર્વ કર્તવ્ય કર્મ કરે.

દલસુખભાઈને ચારિત્ર લેવાની રૂચિ પ્રગટે છે પણ તેમની વૃદ્ધાવસ્થા હોવાથી તેઓ બાહ્યચારિત્ર કરાણી કરવા સમર્થ થઈ શકે નહીં. સંતોનું સંતપણું નયનથી અને વચનથી જાણી શકાય છે. સંતોની સેવા ગૌમાતાની પેડે કરવી. ગાય કાળી છે કે ઘોળી ? તેનાં શૂંગ લાંબાં છે કે ટુંકાં છે ? એવી બાબતમાં જેમ લક્ષ્ય અપાતુ નથી પણ દુગધાર્થે તેની સેવા થાય છે તેમ જ્ઞાન વૈરાગ્યાર્થે સંતોની સેવા કરવી. જેનો સમાગમ કરતાં જ્ઞાન વૈરાગ્યનો અપૂર્વ લાભ થાય તેવા સંતની સેવા કરવી. તેમની બાહ્યક્રિયાકાંડ ભિન્નતા અને ભિન્નગત્થ સમાચારીની ચર્ચામાં ઉતરવું નહીં. ખપ જેટલું પુરૂષવું પણ કોઈને ન રૂચે તેવું વહવું નહીં. આધ્યાત્મિક શાસ્ત્રો કે જે વાંચવાનો સદ્ગુરુ આદેશ કરે તે વાંચવાં. વાંચીને અંતરમાં તેવા પરિણામે પ્રવર્તવું પણ તે તરફ જેની રૂચિ ન હોય એવા લોકોનો તિરસ્કાર ન કરવો. પોતાના માટે અન્યો ગમે તેવા શુભાશુભ અભિપ્રાયો બાંધે તો પણ હર્ષ શોક ન વેદાય ત્યારે આત્મભાવની ઝાંખી થાય છે. નિન્દકની નિન્દા ન કરવી અને ભક્તની જૂઠી ખુશામતથી રાજી ન થવું એવી રીતે વર્તવાથી આત્મિક જીવને જીવી શકાય છે. સદ્ગુરુની સેવાભક્તિથી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે. લોકોપકારરૂપ યજ્ઞ કરવાથી હૃદયની શુદ્ધિ થાય

છે. નિષ્કામ ભાવથી મન, વાણી, કાયાથી પ્રવર્તવું. આત્માને ઉપયોગ રાખીને સર્વ બાબતોની પ્રવૃત્તિ કરવી, રાત્રે આત્માની શુદ્ધિની ઇચ્છાવાળા મનુષ્યેને એકઠા કરી આત્મજ્ઞાનની વિચારણા કરવી. આધ્યાત્મિકચૈત્તિક તાત્ત્વિક જ્ઞાનનાં પુસ્તકોનું વાચન મનન કરવું અને જે જે બાબતો ન સમજાય તેની નોંધ કરી રૂઝરૂમાં પુરુષી સમાધાન કરવું. યોગ્ય પ્રવૃત્તિ કરવી અને નિવૃત્તિ સુખ અનુભવવું. મનુષ્યભવમાં આત્માની શુદ્ધતા કરવી એજ મુખ્ય ધ્યેય છે તેનાં જે જે યોગ્ય લાગે તે તે સાધનોથી સાધ્ય તરફ વળશે.
 હત્યેર્વં ॐ અર્હં શાંતિઃ૩

લેખક બુદ્ધિસાગર

મુ૦ સુરત.

સં. ૧૯૬૬.

મુ. પાલેજ તત્ર સુશ્રાવક શા. ડાહ્યાભાઇ. પિતાંબર યોગ્ય ધર્મલાભ. તમારા પત્રથી યોગાભ્યાસની વિગત બાણી ખેચરીમુદ્રા સાધો છો અને કેવલ કુંભક પ્રાણાયામ સાધો છો તે બહુ. તમે જે ખેચરીમુદ્રા સાધો છો તે દ્રવ્યથી ખેચરીમુદ્રા છે. ભાવથી શુદ્ધોપયોગ હૃદિ તે ખેચરીમુદ્રા બાણવી. ભાવ ખેચરીમુદ્રાથી નિર્લેપ આત્મસ્વરૂપરૂપ આકાશમાં વિચરાય છે. ભાવ ખેચરીમુદ્રા સાધવા માટે જિન્હાનો વિષય રસ ટળવો જોઇએ. જિન્હાથી અનેક રસવાળા પદાર્થોનું ભક્ષણ થાય પણ તેમાં રસ ન પડવો જોઇએ. તેમ દ્રવ્યથી કેવલ કુંભક સાધો છો. ભાવથી કેવલ કુંભક એ છે કે-આત્મામાં મનને સ્થિર કરવું અને સ્થિરોપયોગની ધારાથી આત્માને જોઈ રહેવો. સંકલ્પ વિકલ્પરૂપ વાયુને બંધ કરીને આત્મામાં સ્થિરોપયોગે રહેવું તે કેવલ કુંભક પ્રાણાયામથી પરભાવમાં મન જતું નથી તેથી આત્માની શક્તિયોને વિકાસ થતો જાય છે અને તે લઙ્ઘિ ચમત્કારરૂપે પ્રકાશિત થાય છે. ભાવ ખેચરીમુદ્રાના સાધનથી સર્વ પ્રકારની હાનિકારક મનો-

વૃત્તિયો વિરામ પામે છે અને જડપુદ્ગલ રમણુતારૂપ સ્વમદશાનો નાશ થાય છે. હૃદયકમલમાં મનને ચોટાડવું તે ભાવપદ્માસન છે અને આત્માના સિદ્ધ સ્વરૂપમાં સ્થિરોપયોગે સ્થિતિ કરવી તે આધ્યાત્મિક ભાવ સિદ્ધાસન છે. આત્માના સ્વરૂપનો ઉપયોગ ધારણ કરવો અને સર્વ આદ્યિક ભાવમાંથી મનને ખેંચીને આત્માના ચિંતવનમાં રમાડવું તે આધ્યાત્મિક રાજયોગી ઉન્નુની સુદ્રા છે. આવી સુદ્રામાં પ્રાણવાયુની સહેજે સ્થિરતા થાય છે. રાગ દ્રેષ તરફ મનોવૃત્તિયોને ન જવા દેવી અને વિષયો-માંથી મનોવૃત્તિયોને પાછી ખેંચી આત્મામાં વાળવી તે ભાવ પ્રત્યાહાર છે.

કાયાને આત્માના તાળામાં રાખવી તે બાહ્યયમ છે. વચનપર કાણુ ધારવો તે બાહ્યયમ છે. મનપર કાણુ ધારણ કરવો તે ભાવયમ છે. બળાત્કારે ઈન્દ્રિયોપર કાણુ મેળવવા અને પ્રાણુપર કાણુ મેળવવા અભ્યાસ કરવો તે હઠયોગ છે. હઠયોગ કરતાં સહજ રાજયોગ અનંતગણો બળવાન છે. આત્માના ઉપયોગથી સહજે મોહનો નાશ થાય તે રાજયોગ છે. નિકાચિત શાતા અને આશા-તાવેદની રૂપ પ્રારબ્ધ વેદતાં અંતરૂમાં મોહ ન પ્રગટે એવી રીતે આત્મોપયોગ ધારવો તે રાજયોગ છે. અઘાતી પ્રારબ્ધ કર્મ લોગવતાં ઘાતીકર્મ રસની પરિણતિ ન પ્રગટાવવા દેવી તે ભાવથી રાજયોગ છે. આત્મામાં ધ્યાનવડે લયલીન થવું અને મોહથી દૂર રહેવું. જે વખતે ધ્યાના ધ્યાન અને ધ્યેયની એકતા થઈ બાય તે લયયોગ છે. સોડહું અને તત્ત્વમસિ આદિ શબ્દોથી આત્માનો ભાપ કરવો. પંચપરમેનિષ્ઠનો ભાપ જપવો તે દ્રવ્યથી મંત્રયોગ છે અને આત્માના શુણ્ણ પર્યાયનો વિચાર કરવો તે ભાવથી મંત્ર છે. આત્મા તેજ પરમાત્મા છે એમ નિશ્ચય કરી આત્મામાં સ્થિરોપયોગ ધારવો ને ભાવથી ઉપાસના છે. ધાર્મિક કૃત્યો કરવાં તે ધર્મ પ્રવૃત્તિ યોગ છે અને ધાર્મિક કૃત્યોનો પણ ત્યાગ કરી જેટલા વખત સુધી કાયાવાણી મન વ્યાપારથી નિવૃત્ત

ઈ આત્માના ઉપયોગથી આત્મામાં સ્થિરતા કરવી તે નિવૃત્તિયોગ મર્થાત્ ભાવથી સન્ન્યાસ યોગ છે એમ દ્રવ્યથી અને ભાવથી મનેક પ્રકારે યોગોનું સ્વરૂપ જાણવું. દ્રવ્યયોગથી ભાવ યોગને માત્ર કરવાનું લક્ષ્ય રાખવું. સાધ્યદૃષ્ટિ રાખીને મુદ્રા અને પિંડ આદિક ધ્યાનવડે આત્મશુદ્ધિ કરવા અભ્યાસ કરવો. આત્માની પરિપૂર્ણ શુદ્ધતારૂપ પર્યાય તેજ સિદ્ધતારૂપ પર્યાય તેજ સિદ્ધતા કે તેને લક્ષ્યમાં રાખીને જે કંઈ યોગ્ય લાગે તે કરવું. પાંચ પ્રમાણિત અને ત્રણ ગુણિતરૂપ આઠ પ્રકારના દ્રવ્યભાવવાળા યોગમાં આદિ અષ્ટાંગ યોગ લેદને સમાવેશ થાય છે.

કાયાને ધર્મનીતિ માર્ગમાં પ્રવર્તાવવી અને કાયાથી અન્ય ઝેરાનું ખૂટ ન થાય તેવી રીતે કાયાને વ્યાપાર કરવો તે દ્રવ્યથી ર્યા સમિતિ છે. દેહવીર્યનો અધર્મ માર્ગમાં નાશ ન થવા દેવો મને દેવગુરુ ધર્મમાં ઉપયોગ પૂર્વક કાયાને જોડવી તે દ્રવ્યથી ર્યાસમિતિ છે. આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપ તરફ દૃષ્ટિ ધારવી તે ભાવથી આધ્યાત્મિક ઈર્યાસમિતિ છે. આત્માના ગુણોપર દૃષ્ટિ રાખવી અને દુર્ગુણોમાં મન ન રાખવું તે નિશ્ચયથી ઈર્યાસમિતિ છે. કાયાને ધાર્મિક અને વ્યાવહારિક યોગ્ય માર્ગોમાં વાળવી અને ભાષાથી રહિત થતા જવું તે વ્યવહાર નય યુક્ત ઈર્યાસમિતિ છે. કાયાને સમ્યક્ માર્ગમાં વાપરવી તે સામાન્યતઃ ઈર્યાસમિતિ છે. વેચારીને ઉપયોગ પૂર્વક સ્વપરહિતાર્થે વધવું તે ભાષા સમિતિ છે. ઈર્યાસમિતિ અને ભાષાસમિતિમાં યમ નિયમ આસન એ ત્રણ ભાગનો સમાવેશ થાય છે. આત્માનું જ્ઞાન રાખીને વચનનો ખપ પડતો ઉપયોગ કરવો તે ભાવભાષા સમિતિ છે. આહાર પાણીનો નેયમિત રીતે ઉપયોગ પૂર્વક ખપ કરવો તે આહાર એષણ સમિતિ છે. સહવિચારોને ગ્રહવા તે ભાવથી સહવિચાર એષણસમિતિ છે. અસહવિચારોના ત્યાગથી અને સહવિચારોના ગ્રહણથી ક્રોધાદિક પાપોનો ઉપશમ, ક્ષયોપશમ અને ક્ષાયિકભાવ થાય છે. સાત્વિક પ્રિતિ આદિ સહગુણોને ગ્રહવા તે ગુણેષણ સમિતિ છે. જ્ઞાન

અને અખંડાનંદ છે તેજ આત્માનો ધર્મ છે તે સ્વાભાવિક ધર્મ છે તે સ્વાભાવિક ધર્મેષણ સમિતિ છે. જ્ઞાનદર્શન ચારિત્ર તે આત્માનો વાસ્તવિક આહાર છે તેનેજ આત્મા ગ્રહણ કરે તે નિશ્ચયથી શુદ્ધ એષણ સમિતિ છે. આદાન ત્યાગ નિક્ષેપેષણ સમિતિથી ગ્રહણ કરવા યોગ્ય હોય તે ગ્રહણ કરવું અને ત્યાગ કરવા યોગ્ય હોય તે ત્યાગ કરવું. બાહ્ય વસ્તુઓનો વિવેક-પૂર્વક ગ્રહણ ત્યાગ કરવો તે દ્રવ્યથી આદાનત્યાગનિક્ષેપ સમિતિ છે. વસ્ત્ર પાત્ર વગેરેના ગ્રહણ ત્યાગમાં ઉપયોગ પૂર્વક વર્તવું તે આદાનભંડમત નિક્ષેપ સમિતિ છે. જે જે વસ્તુઓ પરઠવા લાયક હોય તે ઉપયોગ પૂર્વક પરઠવવી. જે જે સંયોગો ત્યાગ કરવા લાયક હોય તે ત્યાગવા અને દેવશુદ્ધ ધર્મ કર્મના સંયોગો અંગીકાર કરવા, જડ વસ્તુઓમાં સુખની બુદ્ધિ સુખ વાસનાનો ત્યાગ કરવો તે આધ્યાત્મિક પારિષ્ઠાપનિકાસમિતિ છે. દુર્ગુણો, કષાયો, વ્યસનો અને ઉપાધિના સંયોગોને પરઠવા તે નિશ્ચયથી પારિષ્ઠાપનિકાસમિતિ છે. પાપમાર્ગમાં જતી કાયાને રોકવી તે કાયશુષ્તિ છે. કાયાનું વીર્ય સંરક્ષવું, કાયાની ધાતુને પ્રાણાંતે દુરૂપયોગ ન કરવો, કાયાના વ્યાપારને રોકી રાખવો તે દ્રવ્યથી કાયશુષ્તિ છે. કાયાની શુભાશુભ પ્રવૃત્તિમાં શુભાશુભ ભાવ ન ધારવો તે ભાવથી કાયશુષ્તિ છે. કાયાને પ્રસંગે ગોપવવી તે સામાન્યતઃ કાયશુષ્તિ છે. કાયશુષ્તિમાં સર્વ આસનોના રહસ્યનો અંતર્ભાવ થાય છે. કાયશુષ્તિથી આત્માની શક્તિયો જાગૃત થાય છે અને મનની સ્થિરતા વધે છે અને આત્માની શક્તિયો મેળવવા ઘણી સહાય પ્રાપ્ત થાય છે. કાયશુષ્તિથી પદ્માસનાદિ વડે સ્થિર થતાં અનેક રોગો પ્રગટતા નથી અને મનનું આરોગ્ય વૃદ્ધિ પામે છે—કાયવીર્યના સંપાત કરતાં વચનના અધર્મ્ય વિનિપાતથી અનેક ધર્મ્યશક્તિયોનો હાસ થાય છે. સત્યપથ્ય અને તથ્ય તથા સ્વપરોપગ્રહાર્થે વચન બોલવું અન્યથા વચનશુષ્તિ ધારવી. વચનશુષ્તિથી વચનસિદ્ધિ થાય છે અને ગએલી શક્તિયો પાછી સંપ્રાપ્ત થાય છે. પરા, પરચંદી, મધ્યમા અને વૈષ્ણવી ભાવાનો

વ્યાપાર બંધ થતાં સંજ્ઞી મનુષ્યોના મનનું જ્ઞાન થાય છે અને સત્યનો અનંતગુણ પ્રકાશ વધે છે. પરા પશ્યન્તી અને મધ્યમાં ભાષાનું સ્વરૂપ ગુરૂગમદ્વારા વીતરાગ પ્રવચન દૃષ્ટિએ રૂપરૂમાં અવગોચ્ય છે. કાયા વચન અને મનનો વ્યાપાર બંધ થતાં નિર્વિકલ્પ સમાધિ સુખ પ્રગટે છે. સ્પર્શેન્દ્રિયદ્વારા કામાંગે વિકાર ન જામતું થાય તથા મૈથુનસંજ્ઞામાં કાયા જ્યારે પ્રવૃત્ત ન થાય ત્યારે કાયગુપ્તિની સિદ્ધિ થાય છે. અત્યંત સ્પર્શ રૂપવતી દેવીઓના સ્પર્શથી પણ કાયામાં વિકાર ન થાય ત્યારે કાયગુપ્તિની સિદ્ધિ છે. કાયસ્પર્શમાં આનંદરસ ન લાગે ત્યારે કાયગુપ્તિની સિદ્ધિ છે. સર્વ પ્રકારના શુભસ્પર્શમાં રસ ન વેદાય અને આત્મામાં રસ વેદાય ત્યારે દેહગુપ્તિ સહેજે વર્તે છે અને દેહ પ્રવૃત્તિ પણ આહાર વિહારાદિ ધર્મ્ય કાર્યોમાં સહેજે પ્રવર્તે છે અને પશ્ચાત્ તે સાધનરૂપ ગમે તે સત્કાર્યોમાં વપરાય છે. રસેન્દ્રિયદ્વારા આહાર નહીં અહતાં છતાં રસેન્દ્રિયગુપ્તિ તથા વ્યાપાર વખતે રસેન્દ્રિય સમિતિ છે. આંખવડે અનેક રૂપો દેખવામાં આવે છતાં તેમાં નિર્મોહભાવ રહે ત્યારે ચક્ષુઃ સમિતિ છે અને ચક્ષુનો વ્યાપાર સ્વપરોપગ્રહાર્થે ઉપયોગ પૂર્વક થાય ત્યારે ચક્ષુઃ સમિતિ છે. એ પ્રમાણે શ્રાણેન્દ્રિય અને કર્ણેન્દ્રિયના વ્યાપારમાં સમજવું. કાયા અને કાયામાં રહેલી ઇન્દ્રિયોની સમિતિગુપ્તિ જ્યારે પ્રગટે છે, ત્યારે કાયયોગનું ચારિત્ર્ય પ્રગટ થએલું જાણવું. કાયયોગ ચારિત્રી વિશ્વમાં અન્ય લોકોપર ખરેખરે ઉપકાર કરી શકે છે. કાયયોગનું સ્વતંત્ર સામ્રાજ્ય એવા પ્રકારનું ધારણ કરવું તે હઠયોગી કરતાં જ્ઞાનયોગીને અનંતગુણવિશેષતઃ પ્રાપ્તવ્ય છે. કાય દ્વારા ઉર્ધ્વરેતા થવું તે પણ કાયગુપ્તિ છે અને કાયવીર્યનો સમ્યગ્ વ્યાપાર કરવો તે કાયસમિતિ છે. કાયસમિતિથી કાયિકવીર્ય ધટે છે અને કાયિકગુપ્તિથી દેહવીર્યની વૃદ્ધિ થાય છે. દેહવીર્યથી આત્મવીર્ય પ્રગટાવી શકાય છે. આત્મજ્ઞાનીઓ આત્માની જ્ઞાનાદિ શક્તિયો પ્રગટાવવામાં કાયિકવીર્યનો સદુપયોગ કરી શકે છે અને વચનનો પણ સદુપયોગ કરી શકે છે. કાયવીર્ય કરતાં મનોવીર્ય

આત્મંત સૂક્ષ્મ છે. મનઃસમિતિ કરતાં મનોગુપ્તિ છે તે આત્મસુખ પ્રગટાવવામાં અનંતગુણ બળવાન છે એમ જાણ. સાધકને ઉત્સર્ગ ચારિત્ર ત્રણ ગુપ્તિ છે અને અપવાદચારિત્ર સમિતિ છે. પૂર્ણદશામાં મનવાણી કાયાના વ્યાપારથી વિશ્વલોકોનું કલ્યાણ કરી શકાય છે. સાધકદશામાં સમિતિને ખપ જેટલો વ્યાપાર કરવો. ચતુર્થ ગુણ-સ્થાનકથી આત્મા ગુણસ્થાનક પર્યંતની દશા તે સાધકદશા છે, તેમાં ત્રણગુપ્તિ તે ઉત્સર્ગ સાધન છે અને પાંચ સમિતિ તે અપવાદ સાધન છે. મન વાણી કાયા દ્વારા આત્મા તેજ પરમાત્મા બને છે માટે મન વાણી કાયાની અનંતગુણી મહત્તા તથા સ્વપરાયે ઉપયોગિતા છે. કાયગુપ્તિ અને વચનગુપ્તિ પર્યંત કથં-ચિત્ હઠયોગ પ્રવર્તે છે અને મનોગુપ્તિથી રાજયોગની સિદ્ધિ થાય છે. મનમાં અશુભ રાગદ્વેષના વિચારો પ્રગટવા ન દેવા તે અશુભ મનોયોગગુપ્તિ છે તથા મનમાં શુભ રાગદ્વેષના વિચારો ન પ્રગટવા દેવા તે શુભ મનોયોગગુપ્તિ છે. મનમાં ધર્મધ્યાનના વિચારો કરવા. ધર્મવિચારો કરવા ને મનનો ધર્મ વ્યાપાર છે. મનમાં આત્મસ્વરૂપ વિચારવું. જ્ઞાનાધ્યાસ કરવો તે ધર્મ મનો-યોગ સમિતિ છે. આર્તધ્યાન અને રૌદ્રધ્યાનના સંકલ્પ વિકલ્પથી મુક્ત થવું તે સાપેક્ષ નયે મનોગુપ્તિ છે. ધર્મધ્યાન અને શુક્લ-ધ્યાન ધ્યાવું તે મનોગુપ્તિ છે કારણ કે તેથી મન બાહ્ય વિષયોમાં રાગદ્વેષ પરિણામે પરિણમતું નથી. મનનો બાહ્ય વિષય ચિંતવનરૂપ વ્યાપાર બંધ કરવાથી મનોગુપ્તિની સિદ્ધિ થાય છે. સ્થૂલ મનને આત્મબળથી ગોપવવું તે સ્થૂલ મનોગુપ્તિ છે અને સૂક્ષ્મ સંકલ્પ વિકલ્પને બંધ કરવા તે સૂક્ષ્મ મનોગુપ્તિ છે. જ્ઞાનયોગીને મનોગુપ્તિની સિદ્ધિ થાય છે. મનોગુપ્તિથી આત્માનંદનો પ્રકાશ થાય છે. જ્યાં સુધી બાહ્ય વિષયોમાં મન શુભાશુભપણું ચિંતવે છે ત્યાં સુધી મનોગુપ્તિ નથી. હઠયોગીને જ્ઞાનયોગની પ્રાપ્તિ વિના મનોગુપ્તિ નથી. આત્મજ્ઞાનોપયોગી મનના શુભાશુભ વિચારોને ગોપવી શકે છે. જ્ઞાનથી મનોગુપ્તિ થાય છે માટે જ્ઞાનયોગની આગળ હઠયોગની કિંમત કોડી જેટલી છે તે અપેક્ષાએ જાણ.

મનમાં શુભપુણ્યકર્મના પ્રારબ્ધ વિપાકનો અનુભવ થતાં હર્ષ ન કરવો, ગર્વ ન કરવો. કીર્તિ માન થતાં હર્ષગર્વ ન કરવો અને દુઃખવેદની ભોગવતાં અને દુઃખના સંયોગોમાં દીનતા ન કરવી શોક ન કરવો, અને શાતાવિપાકમાં અને અશાતાવિપાકમાં આત્માનું કંઈ પણ નથી એવી રીતે આત્મોપયોગથી વર્તતાં મનોશુભિની સિદ્ધિ થાય છે. ઇન્દ્ર અને ચક્રવર્તિના પદની ઈચ્છા ન કરવી. બાહ્ય વિશ્વમાં શુભાશુભભાવે મુંઝાવાનું ન થાય ત્યારે મનોશુભિની સિદ્ધિ છે. મનોશુભિ અને મનઃસમિતિ એ બેથી જે પાર બંધ છે તે સિદ્ધ છે. મનમાં મોહ આસક્તિ ભય શોક કામ લોકદેહ નામ વાસના ન વેદાય અને મોહનો મનમાં પ્રવેશ ન થાય ત્યારે મનોશુભિ બાણવી. આત્મામાં નિશ્ચયજ્ઞાન થાય છે ત્યારે આત્મજ્ઞાનીપણું પ્રાપ્ત થાય છે. કરોડો મનુષ્યોમાં થોડા મનુષ્યો આવા મોક્ષમાર્ગમાં વિચરવા અધિકારી બને છે માટે આવા યોગમાર્ગ દ્વારા મુક્ત થવા પુરુષાર્થ કર. બાહ્ય જીવનપ્રવૃત્તિમાં અને આત્મ જીવન પ્રવૃત્તિમાં નિર્લેપપણે વર્તવા પુરુષાર્થ સેવ. રાજકથા ભક્તકથા દેશકથા અને સ્ત્રીકથામાં રાગ દ્વેષ પરિણામે પરિણમતા મનને વાર ! યોગ સાધનમાં ગૃહસ્થ દશા, દેશથી ઉપયોગી છે અને ત્યાગી દશા સર્વથી ઉપયોગી છે. ત્યાગયોગથી આત્મદર્શન અને આત્માની પ્રભુતા પ્રાપ્ત થાય છે. જડ પદાર્થની મમતાનો ત્યાગ પરિણામ, જડ પદાર્થોમાં મૂર્છાનો અભાવ તે જ નિઃપરિગ્રહ દશા છે. જડ પદાર્થોમાં જ્યાં સુધી સુખની ખુદ્ધિ છે ત્યાં સુધી આત્માનો આનંદરસ વેદાતો નથી. આત્માનો આનંદરસ અનુભવાયા પછી બાહ્યવિષયોમાં સુખ-ખુદ્ધિ રહેતી નથી. શાતા કર્મ પ્રારબ્ધનો ભોગ છતાં આત્માના સુખની પ્રતીતિ રહે છે અને વિષયભોગમાં સુખખુદ્ધિ રહેતી નથી.

દુનિયાના સર્વ પદાર્થોમાં જ્ઞાની નિરાસક્ત રહે છે અને મનમાં બાહ્ય કર્મની કર્તૃત્વખુદ્ધિ વિના બાહ્ય કર્મને કરે છે. મન વાણી કાયાના વ્યપારમાં તે આકાશની પેઠે નિર્લેપ જ્ઞાનો-

પયોગથી આશીર્વાવ રહિત પ્રવર્તે છે. આવી દશા પ્રાપ્ત કયોથી શુદ્ધાત્મજીવનથી જીવાય છે અને સર્વ વિશ્વમાં સર્વમાં છતાં સર્વ જડ જગત્થી ન્યારાપણું અનુભવાય છે અને આત્મસત્તાએ સર્વાત્માઓમાં એકાત્મભાવ અનુભવાય છે. જ્ઞાનીની દૃષ્ટિમાં સર્વવિશ્વ છે તે બાજીગરની બાજી જેવું લાગે છે તેથી તેને તેમાં રસ પડતો નથી છતાં કર્મના ઔદાયિકભાવથી તે વિશ્વ સાથે બાહિરથી સંબંધ ધારે છે પણ અંતરથી નિઃસંગ વર્તે છે. જ્ઞાન પ્રમાણે ધ્યાન હોય છે. દિવસમાં બે ઘડી સુધી સમતાભાવ, એક વાર પ્રગટે તો આત્મજ્ઞાનનંદનો અનુભવ થયા વિના રહેતો નથી. પ્રથમ દશામાં મનુષ્યોના સંસર્ગથી દૂર રહેવું જોઈએ અને નામરૂપનો અંશમાત્ર પણ મોહ ન પ્રગટે એવો આત્મોપયોગ ધારવો જોઈએ. પ્રભુ વીતરાગ શ્રીમહાવીર દેવનાં સૂક્તોનું મનન સ્મરણ નિદિધ્યાસન કર અને આત્મામાં આત્મસ્વભાવે અંશે અંશે પરિણમવા આત્મોપયોગી થા અને ગૃહસ્થદશાને ત્યાગ કરી ત્યાગદશા સ્વીકારવા અત્યંત વૈરાગ્ય પરિણામે પ્રવર્ત. એક ક્ષણમાત્ર પણ પ્રમાદ ન કર. લોકવાસનાબુદ્ધિને પરિહર. હઠયોગ કરતાં આત્માના સ્વાભાવિક જ્ઞાનનંદયોગમાં પરિણમવા મહાયોગેશ્વર મહાવીર પ્રભુનું ધ્યાન ધર. યોગસંબંધી વિશેષ ખુલાસો રૂબરૂમાં થશે. પત્રથી શું લખાય ? ધર્મસાધન કરશે. ધર્મકાર્ય લખશે. इत्येवं ॐ अहं शान्तिः३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુદ્ર સુરત.

સં. ૧૯૬૬ ભાદ્રપદ સુદિ ૮.

શ્રી વિજાપુર. તત્ર શ્રદ્ધાવંત હયાવંત દેવગુરુલક્ષિતકારક સુ-
આવક દોશી નજીભાઈ મંછારામ તથા શા. રીખવદાસ અમુલેખ,
શા. કાલીદાસ મંછારામ યોગ્ય ધર્મલાભ.

વિ. તમારો સાંવત્સરિક ક્ષમાપના પત્ર પહોંચ્યો. વાંચી તે પ્રમાણે સાંવત્સરિક ક્ષમાપના વાંચશે. જ્યાંસુધી કોઈનાપર શત્રુભાવ વર્તે છે અને જ્યાંસુધી ભૂલો અપરાધો માટે આંખમાંથી અશ્રુ વહેતાં નથી અને અપરાધીઓને જ્યાંસુધી ભૂલી જવામાં આવતા નથી અને જ્યાંસુધી દ્વેષ વૈરનો અંશ પણ હૃદયમાં છે ત્યાંસુધી સત્ય ક્ષમાપના નથી. સત્ય ક્ષમાપના કર્યા બાદ અન્ય વૈરીઓપર વૈર રહેતું નથી. અપરાધીઓપર શુદ્ધ પ્રેમ વર્તે છે તથા અપરાધી શત્રુઓને ઉપકારો કરીને સત્કારવામાં આવે છે. અનુપયોગે જે જે અન્યોપર અપરાધો કર્યા હોય તેનો પૂર્ણ પશ્ચાત્તાપ થવો જોઈએ. શુદ્ધ પ્રેમામૃતથી ભરેલી આંખો થવી જોઈએ. નયનમાં અને વચનમાં ક્ષમાપનાની ઝાંખી પ્રગટવી જોઈએ. પોતાનું ખૂરામાં ખૂંડે કરનારપર અંશમાત્ર દ્રોહ ન રહેવો જોઈએ અને વર્તનમાં ક્ષમાસ્વરૂપ દેખાવું જોઈએ. પોતાનાથી કોઈનો અપરાધ થયો હોય-કોઈનું ખૂંડે કંઈ હોય-કોઈનાપર આળ મૂક્યું હોય તો તેને આત્મસાક્ષીએ ખમાવવો જોઈએ. અને તો રૂબરૂમાં મળી અત્યંત નમ્રતા ધારીને તેને ખમાવવો કે જેથી અન્યને વૈરકલેશકષાયનો ઉપશમ થાય. સંસારસ્વાર્થે અને ધર્માર્થે કોઈનો અપરાધ કર્યો હોય તેનો હૃદયમાં અત્યંત પશ્ચાત્તાપ થવો જોઈએ અને તે વર્તનમાં મૂકાવો જોઈએ. પશ્ચાત્તાપ આલોચનાથી આત્મશુદ્ધિ થાય છે. પોતાના દોષોને કબુલવા જોઈએ અને દોષોની નિંદાગર્હી થવી જોઈએ. અન્ય જીવોની હિંસા કરીને રાચવું માચવું ન જોઈએ. ધર્માર્થે પણ અન્યાય જીલમ દંભાદિ દોષો ન સેવવા જોઈએ. અન્ય ધર્મીઓ સાથે દ્વેષભાવ ન વર્તવો જોઈએ. પોતાની નિંદા કરનારાઓ ઉપર પણ શુદ્ધ પ્રેમ રહેવો જોઈએ અને દ્વેષ ન પ્રગટવો જોઈએ. પોતાનાથી ભિન્નમતધર્મવાળાઓ કદાપિ પોતાને સતાવે, ગાળો દે તોપણ તેઓને પ્રેમથી ચાહવા અને તેઓના ખૂરામાં ભાગ ન લેવો. એવી રીતે વર્તતાં આત્માની શુદ્ધિ થાય છે અને પોતાની ભૂલો ટળે છે. વૈરીઓ ઉપર ક્ષમા રાખવી. કારણકે દ્વેષ દ્વેષથી ટળતો નથી પણ ક્ષમાથી દ્વેષ ટળે

છે. પોતાનું સર્વથા ખુરૂં કરનાર સાથે સબજનતાથી વર્તવું એમાં ક્ષત્રિયપણું છે પણ કોઈ દેષ પ્રગટાવવાથી આત્માની બહાદુરી ગણાતી નથી. લાખો ધર્મશાસ્ત્રો ભણવામાં આવે પણ સત્યક્ષમાપના વિના મોક્ષનું દ્વાર ઉઘડતું નથી. જ્ઞાની ક્ષમાપનાથી આરાધક બને છે અને અજ્ઞાની ક્ષમાપના વિના વિરાધક બને છે. જ્યાં સત્ય ક્ષમા છે ત્યાં પ્રભુનું હૃદય છે. ક્ષમા કરનાર દાતાર છે. સર્વ પ્રકારની ભાષાના વિદ્વાન્ થવાથી શું ? ઈન્દ્ર થવાથી શું ? જ્યાં ક્ષમાપના નથી ત્યાં ભવપરંપરા છે એવું નિશ્ચય જ્ઞાન થાય છે ત્યારે જ આચારવિચારમાં ક્ષમાપના વર્તે છે અને અનેક જન્મ સંસ્કારપરંપરાનો નાશ થાય છે. ક્ષમાપના પશ્ચાત્ વૈરકલેશ ન વધે એવો દૃઢ નિશ્ચય ધારવો જોઈએ. પ્રેમીઓને મિત્રોને ક્ષમાવવામાં વિશેષ કંઈ નથી પણ જેની સાથે વૈર કલેશ વિરોધ આદિ દોષો પ્રગટ્યા હોય તેઓને ક્ષમાવવામાં આત્માની આત્મતા છે. બાકી દેખાદેખી લોક ગાડરિયાપ્રવાહે તો હજારો વખત ક્ષમાપના કરી, તેવી ક્ષમાપના તો ફોનોગ્રાફ પણ બોલે છે તેથી કંઈ આત્મશુદ્ધિ થતી નથી. સર્વને ખમાવતાં અહંકારને દૂર કરવો. સાંસારિક ધાર્મિક કાર્યો કરતાં રાત્રી અને દિવસમાં ક્ષમાપના કરવા જેવો પ્રસંગો ઉપસ્થિત થાય છે, માટે ક્ષમાપના કરવામાં મોહથી દૂર રહેવું એ જ આત્મહિતાર્થી મનુષ્યોનું લક્ષણ છે. સત્ય, ક્ષમા અને પ્રેમમાં સ્વર્ગીય દિવ્ય સામ્રાજ્ય છે. શુદ્ધ ક્ષમા અને શુદ્ધ પ્રેમથી મનની વાણીની અને કાયાની મલીનતા ટળી જાય છે. પ્રભુને પામવા માટે કોઈને પણ સત્ય ક્ષમાપનાના દ્વાર પાસે આવ્યા વિના છુટકો થતો નથી. કોઈની નિંદા કરી હોય, કોઈના હૃદયને દુઃખચુંડો હોય તો રૂબરૂમાં મળી ખમાવો. અસંખ્ય ઈન્દ્રોની મહત્તા કરતાં સત્ય ક્ષમાપના કાર્યની અનંતગુણી મહત્તા માનો અને તે પ્રમાણે વર્તો. સાંવત્સરિક ક્ષમાપના નહીં કરવામાં આવે તો સમ્યક્ત્વદર્શનથી બ્રહ્મ થવાય છે માટે સાંવત્સરિક ક્ષમાપના કરો. ક્ષમાપનાથી સત્ય પ્રગટે છે. દરેક કર્તવ્યકાર્ય કરતાં મનમાં અહંવૃત્તિ મમતા ન રહે ત્યારે અક્રિયાભાવથી આત્મા

નિર્લેપ રહે છે. સત્કર્મથી હૃદયની શુદ્ધિ થાય છે પણ સત્કર્મથી સાંસારિક ફળની ઈચ્છા ન રાખવી જોઈએ એવા કર્મયોગમાં પ્રવર્તતાં સત્ય જ્ઞાનયોગની પ્રાપ્તિ થાય છે. કાર્યો થતાં આત્મ અકર્મરૂપ વેદાય એટલે આત્માની શુદ્ધિ ઉત્તરોત્તર વધતી જાય છે. સંકુચિત કષાયમય વિચારોને પ્રગટતાં જ વારવા જોઈએ અને કોઈનો દ્રોહ થવાનો પ્રસંગ આવે તો પોતાના પ્રાણ છોડવા જોઈએ. આત્મશુદ્ધિ માટે સર્વ સાધનો છે. જે કાલે જે સ્વાધિકારે યોગ્ય લાગે તે સાધનથી પ્રવર્તો. અન્ય સાધનોને બદલવાં એ તો સ્વાભાવિક છે. સાધનોમાં ગ્રહણત્યાગભાવ જાણવો. આત્મશુદ્ધિ અનુભવાય એવી રીતે પ્રવર્તશો. સામાયિક, પ્રતિકભણ, પૂજા, વ્રત, તપ આદિ સાધનોથી આત્માની શુદ્ધતા કરશો. સંભારે તેને ધર્મલાભ. ધર્મસાધન કરશો.

इत्येवं ॐ अहं शान्तिः ३

ક શુદ્ધિસાગર.

મુ૦ મુખ્ય, વાલકેશ્વર ઉવાચય;

સં. ૧૯૭૦, ફાલ્ગુન સુદિ ૧૦.

મુકામ માણસા. તત્ર સુશ્રાવક શા. બાલભાઈ અનુપચંદ તથા દલસુખભાઈ સ્વરૂપચંદ તથા મૂલચંદ ત્રિલોચન યોગ્ય ધર્મલાભ.

વિ૦ તમારો પત્ર પહોંચ્યો. આત્મહિતાર્થે પત્ર લખવા પ્રેરણા કરો છો, પણ પ્રત્યક્ષ મળી સદુપદેશ ગ્રહણ કરવો એજ સત્કર્તવ્ય છે. હૃદયમાં આત્મા તે જ પરમાત્મા પરમેશ્વર છે એમ નિશ્ચય કરી તેની સાક્ષીએ મન વાણી કાયાની પ્રવૃત્તિ કરો. આત્મા તે જ પરમાત્મા છે પણ મોહાદિ આવરણોથી આત્મા તિરોભાવે પરમાત્મા છે તેને આવિર્ભાવે કરવાને મન વાણી કાયાની જે જે કંઈ પ્રવૃત્તિ કરવી તે પરમાત્માની સેવા-ભક્તિ ઉપાસના કર્મ છે. આત્મા તે જ પરમાત્મા છે તેવી

હૃદયમાં જે ધારણા તે જ સત્સ્થાપના છે. કોટિકોટિ ધર્મશાસ્ત્રો નો અભ્યાસ કરીને પણ આત્માની પૂર્ણ શુદ્ધતા રૂપ પરમાત્મતા પ્રગટ કરવાની છે. આત્માના વિકાસાર્થે મન વાણી કાયા ઈન્દ્રિયોની પ્રાપ્તિ થઈ છે. મન વાણી કાયા અને ઈન્દ્રિયો દ્વારા અનેક શુભ શિશ્નુ મેળવવું અને મનને સફળોત્તોમાં પરિણામવું તથા દુર્ગુણોથી પાછું હઠાવવું એવી જ પ્રવૃત્તિ જો થાય છે તો પછી જૈન-શાસ્ત્રો વાંચો વા ન વાંચો ત્હોયે ભલે. આત્માની જિજ્ઞાસા પ્રમાણે ગુરુ પ્રસંગોપાત્ત જે સંભળાવે તે જ શ્રુતિજ્ઞાન છે. વાંચવા કરતાં થગણુથી શ્રુતજ્ઞાનની આત્મા પર સારી અસર થાય છે. શાસ્ત્રોમાંથી આત્માની શક્તિઓ ખીલે એવું ગ્રહણ કરવું. શાસ્ત્રોમાંથી પોતાના યોગ્ય ગ્રહણ કરવું પણ શાસ્ત્રમોહથી દૂર રહેવું. ત્રણ ભુવનનો નાથ આત્મા તે જ પરમાત્મા છે એવો નિશ્ચયાનુભવ થયા પછી આસ્તિકતાનું સફર્વર્તન થાય છે. ખાતાં પીતાં આદિ અનેક કાર્ય કરતાં આત્મા તે જ હૃદયમાં પરમેશ્વર છે એવો ઉપયોગ રાખીને વર્તવું. એમ વારંવાર સ્થિરોપયોગ ધારણ કરવાથી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે અને અન્યાત્માઓ પર આત્મખુદ્ધિ વર્ત્યા કરે છે માટે એવા ઉપયોગમાં જેમ વિશેષ રહેવાય તેમ રહેશે કે જેથી પૂર્ણભાવે પરમાત્મ-દશા પ્રગટાવવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થાય. આત્માની શુદ્ધતા માટે અસંખ્ય યોગો છે, જેને જેમ રૂચે તેમ પ્રવર્તે, પણ આત્મોપયોગે સાધ્યને ન ભૂલે એટલે બસ. મોટી મોટી ધર્મની વાતો કર્યા કરતાં થાડું પણ જ્ઞાન છે તેને આચારમાં મૂકે એટલે આગળની દશાનો ખ્યાલ આવશે. મન ઉપર કાબુ જેથી મૂકાય તે જ્ઞાન છે. જે જ્ઞાનથી મન વશ ન થાય તે વસ્તુતઃ સત્ય જ્ઞાન નથી. ઈન્દ્રિયોમાં રસવૃત્તિ જ્યાં સુધી છે ત્યાં સુધી ઈન્દ્રિયોનું શુભામપણું છે. શુભામોને શુદ્ધાત્માની પ્રાપ્તિ થઈ શકે નહિ. દેહ મન અને ઈન્દ્રિયોના પૂજારીઓ વસ્તુતઃ આત્મપ્રભુના પૂજારી નથી. જ્યાં સુધી મન સુધી ધર્મશાસ્ત્રો જાય છે પણ આત્મા સુધી જતાં નથી ત્યાં સુધી નિરાસક્તિપણું ટળતું નથી, આત્મા પોતાના

સ્વરૂપે પરિણમે તે જ જ્ઞાન અને ચારિત્ર છે. અંતરદૃષ્ટિ વર્તતાં બાહ્યમાં કર્મોદય પ્રેરણાએ વર્તાય અને આત્મા જ મુખ્યપણે ઉપયોગમાં લાગે તે જ ધર્મ જય તપ ધ્યાન છે

આત્મા તરફ શ્રુતજ્ઞાનોપયોગ વર્તે અને બાહ્યવ્યવહાર થાય તે જ આત્માની મુક્તતા છે. આત્માને ભૂલતાં સર્વ વિશ્વ ભૂલાય છે. આત્માને પૂજતાં સર્વ વિશ્વની પૂજા થાય છે. આત્મજ્ઞાન વિના બાહ્યવિદ્યાઓથી દુનિયામાં જે મહત્તા મળે તે મનની મહત્તા છે પણ આત્માની મહત્તા નથી. આત્મજ્ઞાન વિનાનાં ભાષણો અને પ્રવૃત્તિઓ તે મનબાહ્યગરની બાહ્ય સમાન છે. મનમાં મોહ વર્તે અને બીજાને આત્મજ્ઞાનનાં શાસ્ત્રો સંલગ્નાવવામાં આવે તે નાટકીયાના પાત્ર સમાન છે. જેટલું વર્તનમાં મૂકાય તેટલું ઉપદેશ વિના મૌનપણાથી અન્યોને અસર કરી શકે છે. ચારિત્રી બોલ્યા વિના ચારિત્ર વિનાના વક્તાઓ કરતાં અનંતગુણી અસર અન્યોપર કરી શકે છે. ચારિત્રીની દુનિયાપર જેટલી અસર થાય છે તેટલી અન્યોની થતી નથી. ગુરુઓ મૌનપણે વર્તે છે અને શિષ્યોના સંશયો ટળી જાય છે માટે સદ્વર્તનપર ખાસ લક્ષ્ય રાખો. દેવગુરુધર્મની સેવાભક્તિથી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે. સેવાભક્તિથી હૃદયશુદ્ધિ થતાં આત્મજ્ઞાન પ્રગટે છે. વ્યવહારનયથી વ્યવહાર પ્રમાણે વર્તો અને નિશ્ચયદૃષ્ટિને હૃદયમાં ધારણ કરો. વ્યવહારનયને ઉત્પાપતાં ચતુર્વિધસંધનો ઉચ્છેદ થાય છે માટે ગમે તેવા પ્રસંગે વ્યવહારનય કથિત નિમિત્ત ધર્મસાધનોને ઉચ્છેદ થાય એવું બોલશે નહિ. એકાંત નિશ્ચય દૃષ્ટિવાળાઓને વ્યવહારનો ઉપદેશ આપું છું અને એકાંતવ્યવહારીઓને નિશ્ચયનયનો ઉપદેશ આપી બંને નયના ઉપયોગી બનાવું છું. જ્ઞાન એ નિશ્ચય છે અને ક્રિયા એ વ્યવહાર છે. “લોક મળે ત્યાં લોકાચાર અને સંત મળે ત્યાં આત્માકાર”ની ઉક્તિ ધ્યાનમાં રાખીને પ્રવર્તશો. સાધુઓના વિચારાચારના મતભેદ દેખીને સાધુઓની નિંદા ન કરવી. જૈનશાસન સાગર જેવું છે એમાં

સર્વનેજેમ રસ પડે તેમ વર્તે છે. એકેક દૃષ્ટિની સુખ્યમાન્યતાએ મિથ્યાત્વ છે અને સર્વદૃષ્ટિયોની સાપેક્ષતાએ સમકિત છે. કરોડો ચક્રવર્તિયોનું એકકું સુખ કરવામાં આવે અને તેટલું સુખ એક તરફ હોય અને બીજી તરફ આત્માનંદકારક સફ્ત-રુનો સમાગમ મળતો હોય તો બાહ્યસુખને લીંટ સમાન માની અભિસુખદાયક ગુરૂ તરફ જ વળે છે તે આત્મહિતાર્થી છે. આત્મજ્ઞાની સ્વનું કદયાણુ કરે છે અને પરનું કદયાણુ પણુ કરી શકે છે. આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ વિના અને આત્માનંદ મળ્યા વિના દુનિયાના લોકો બાહ્યથી ગમે તે રીતે સ્વતાંત્ર થાય, કલાવંત થાય તોપણ તે પરતાંત્ર મોહી રહેવાના. જડના મોહથી કદિ સત્યસુખ કોઈને મળ્યું નથી અને મળનાર નથી. આત્માની શુદ્ધિ કર્યા વિના દુનિયાના લોકો ગમે તેવા વિજ્ઞાનીઓ બને, શોખ કરે તોપણ રજેશુભુ અને તમોશુભુના આધીન બનેલા તેઓ આત્મશાંતિ પાત્રી શકવાના નથી. દુનિયાના રાજ્યમાં મોહ છે. આત્માના રાજ્યમાં પ્રભુતા છે. આગળપાછળની ચિંતા ન કરો. આત્મજ્ઞાન મળ્યા વિના કોઈનું શ્રેય થયું નથી અને થનાર નથી માટે પાછળની ચિંતા ન કરો. જેનું જે થવાનું હશે તે થશે. તમે તમારું કરો. અન્યોની ચિંતા ન કરો. તમારી વાત તેઓને રૂચે તો ગ્રહણ કરે. ન કરે તો તમારે શું ? સહેજે થાય તેમાં મજા છે. અન્યોનું બહું કરવું તે પોતાના હાથમાં નથી. આત્મા અન્યાત્માઓ માટે નિમિત્ત કારણ છે. નિષ્કામજ્ઞાને તથા સમ-પરિણામે અન્યોના હિતાર્થે સહેજે થાય તે કરવું એજ શ્રેયસ્કર છે. અન્યોના હિતાર્થે વસ્તુતઃ આત્મજ્ઞાનબોધ છે અને તે પણ તેઓને જિજ્ઞાસા પ્રગટે છે તોજ શ્રદ્ધા પ્રેમયોગે તેઓને પરિ-ણમી શકે છે એમ જાણશો અને આત્મસ્વરૂપનો ઉપયોગ રહે એવું આલંબન લેશો તથા અંતઃકાળે પણ આત્મોપયોગ રહે તે માટે હૃદયમાં આત્મા તેજ સાક્ષાત્ પરમાત્મા સત્તાએ છે એવું સ્મરણ કરશો. દેવ ગુરૂર્ધર્મનું વ્યવહારથી સદા આલંબન ગ્રહણ. શુદ્ધોપયોગમાં રમણતા રહે એ જ સર્વસાધન પ્રવૃત્તિનું સાર

સમજશે. સાંસારિક બાબતોમાં રસ ન પડે તે માટે આત્મના આનંદરસને પ્રગટાવવા પુરૂષાર્થ કરશે. વારંવાર મનુષ્યજન્મ મળવો દુર્લભ છે. સફળરૂપર જેટલી શ્રદ્ધાપ્રીતિ તેટલી આત્મશક્તિની પ્રગટતા થાય છે. સફળરૂના આલંબનથી જ સુક્રિત છે. ત્યાગી સાધુઓની સેવા ભક્તિમાં ગમે તેટલા ધ્યાનથી આગળ વધાય તોપણ લેશમાત્ર ખામી ન રાખશે અને શ્રદ્ધાપ્રીતિથી સેવા કર્યા કરશે. આધ્યાત્મિક જ્ઞાનનાં પુસ્તકો વાંચ્યા કરશે. એક કલાક વાંચ્યા બાદ અઢાર કલાક તેનું મનન કરશે. ધર્મ-સાધન કરશે. इत्येवं ॐ अहं शान्तिः ३

મુ. પેથાપુર, સં. ૧૯૭૭.

વિભાપુર. તત્ર સુશ્રાવક શા. સુરચંદ્રભાઈ સ્વરૂપચંદ યોગ્ય ધર્મલાભ. વિશેષ તમારો પત્ર પહોંચ્યો, વાંચી બીના બાળી. હવે તમારું શરીર રહે એવો તમને ભરૂંસો લાગતો નથી તેમ લખ્યું તે બહુયું. ભરૂં પછુ તેવું માનવું છે, માટે હવે વિશેષતઃ આત્મોપયોગી થશે. તમારા રચેલા અને છપાવેલા ગ્રંથો મળ્યા છે તે બહુશે. મુનિ દેવેન્દ્રસાગરજી તમારા વંશમાં ઉત્તમ રત્ન પ્રકટ્યા છે તેની આત્મરમણતામાં રૂચિ અને અભ્યાસ વિશેષ છે. ન્યાય શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરે છે સિદ્ધાંતોમાં પણ લક્ષ્ય રાખી મનન રમરણુ કરે છે. હવે તેનામાં વ્યવહાર અને નિશ્ચયનય એમ બે મયનો અનુભવ આવ્યો છે તેથી તે આત્મશુદ્ધિ પર્યાયમાં આગળ વધશે. તેના સંબંધે હવે તમે આનંદમાં રહેશો. તમારા ભાઈ પિતામહરના પુત્રે (દેવેન્દ્રસાગર) નામ ધારણ કરી ત્યાગાવસ્થાને દીપાવી છે, બ્રહ્મચર્યદિશામાં સ્થિર ધીર છે એમ અમને મિશ્રિય છે. તમારા ભાઈ દલસુખભાઈ હઠયોગાભ્યાસમાં આગળ વધ્યા હતા અને અધ્યાત્મ જ્ઞાનમાં પાછળથી સ્થિર થયા હતા છતાં તમે લખો છો કે મરણુ વળતે તેમનો ઉપયોગ બરાબર

રહ્યો નહિ. તે બાબતમાં કેવલજ્ઞાની વિના કોઈ સત્ય કહી શકે નહિ. બાહ્યરોમથી વેદના યોગવવા છતાં અંતરમાં પ્રભુસ્મરણ આત્મસ્મરણ વર્તતું હોય તો તે બીજાથી કેમ બાહ્યી શકાય ? આત્મજ્ઞાનીને દુઃખ પડતાં તેની વાણી અને કાયાની ક્રિયાચેષ્ટાથી આત્માના પરિણામની માલુમ પડે નહિ. પ્રભુ મહાવીર દેવના કાનમાંથી ખીલાં કાઢતાં તેમણે એવી બૂમ પાડી કે તેથી પર્વતશિલાઓ ફાટી જઈ. પ્રભુની લેશ્યા તે વખતે રોદ્ર-ધ્યાનવાળી અને આર્તધ્યાનવાળી થઈ નહોતી. દુઃખ પડતાં બૂમ પડે હાય હો બોલાઈ જવાય, અરે વગેરે શબ્દોચ્ચાર માત્રથી શું પરિણામ વર્તે છે તે અન્યથી બાહ્યી શકાય નહિ. પ્રભુ મહાવીર સ્વામીને કાનમાંથી ખીલા કાઢતી વખતે બૂમ મારતાં છતાં ધર્મધ્યાન હતું. તેમ આત્મજ્ઞાનના અભ્યાસીને તેવા વખતે અંતરમાં આત્માના ઉપયોગના પરિણામની વિશેષ કાળજી હોય તે બનવા ચોગ્ય છે, માટે અન્યના પરિણામ સંબંધી કલ્પના કરવાનો અન્યને અનધિકારી દશાએ અધિકાર નથી. અનુમાનો બાંધવાં તે પણ કેટલીક વખત ભૂલ પડે છે. પરબવની અંતમુહૂર્ત પહેલાં લેશ્યા પ્રગટે એમ શાસ્ત્રોમાં લેખ છે પરંતુ માનસિક ઈચ્છાઓ કષાયો જે વાણીદ્વારા શબ્દોથી વ્યક્ત થાય અને તેટલામાં અંતમુહૂર્ત ઘણાં થઈ જાય તેથી ખરું અનુમાન નીકળી શકે નહિ. દલસુખ-ભાઈને ખરાબ વિચારો થયા નહોતા. દુઃખથી બૂમ પડે તે તો તેવા અભ્યાસનું પરિણામ છે તેથી અશુભ લેશ્યાનું અનુમાન ન થાય. તથા અસમાધિમરણ પણ ન કહી શકાય. કાને સાંભળવાનું બંધ થાય અને મરતી વખતે આંખે દેખવાનું બંધ થાય. બોલવાનું બંધ થાય, અમી ટગતી હોય, ઘઘેરો ચાલતો હોય તોપણ આત્માથી જ્ઞાનીને એટા ભાગે તેવા કટાકટીના પ્રસંગમાં ધર્મધ્યાન પ્રવર્તે છે અને અજ્ઞાનીને અશુભ ધ્યાન પરિણામ વર્તે છે. પાંચે ઇન્દ્રિયોની ક્રિયા બંધ થાય તોપણ તે વખતે મન અને આત્મા બન્ને તો હોય છે તેથી જ્ઞાની ધ્યાની ભક્ત આત્મામાં પ્રભુમાં મન રાખવાનું બળ વાપરે છે અને આયુષ્ય નાશની

ક્રિયા સંમુખ હોય છે માટે જ્ઞાની મહાસુદ્ધના પ્રસંગે વિશેષ ઉપયોગી થાય તેમ જનના યોગ્ય છે. કોઈને મરતી વખતે રોગ વેદના ઘણી હોય અને કોઈને અદ્ય પશુ હોય. ક્ષય રોગીને મરતી વખતે ઘણી વેદના વેદાતી હોય એવું જણાતું નથી તેથી શું? આત્મોપયોગીને મરણ વખતે અત્યંત વેદના અગર અદ્ય વેદના હોય તેથી તેના આત્માના ઉપયોગમાં તો વિશેષ શુદ્ધ અધ્યવસાયો વર્તે એવો સંભવ છે જ. જ્ઞાની ખરી વખતે આત્મોપયોગ ચૂકે નહિ અને મરણ વખતે તો તેને સાંસારિક પદાર્થોમાં મોહ રહે નહિ એમ વિશેષતઃ અનુમાને માનવાયોગ્ય સત્ય છે. ભરનિદ્રામાં જેમ પાંચે ઇન્દ્રિયોનો વ્યાપાર બંધ જેવો જણાય છે તેમ મૃત્યુ નજીકના કાળમાં પણ તેવું થાય છે, છતાં ભરનિદ્રામાં જેમ સ્વપ્ન પડે છે તેમ મૃત્યુ વખતે જ્ઞાનીને આત્માની સાથે રહેલા મનમાં સ્વપ્ન જેવું કંઈક વેદાય છે છતાં ઉપયોગ તો આત્માનો વર્તે છે એમ પ્રાયઃ સંભવે છે. ભરનિદ્રાના જેવી મૃત્યુ પામનારની બાહ્યદશા ડેખાય તોપણ તે આત્માના ઉપયોગના સાધ્ય લક્ષણો છે. આત્મજ્ઞાનીને મૃત્યુકાળે પ્રાયઃ જડ પદાર્થ પર મોહ વર્તતો નથી તે તો મૃત્યુને મહોત્સવ તરીકે માની રણમાં જતા વીર યોદ્ધા જેવો નિર્ભય બને છે, તેને મૃત્યુ એ તો કંઈ વસ્તુ જ સમજતી નથી. તે યોતાના આત્માને નિત્ય દેખે છે શરીરને વસ્ત્ર સમાન માને છે. તેને મૃત્યુકાલે ઇન્દ્રિયોદ્ધારા ઉપયોગ ન રહે અને આત્મામાં આત્માનો ઉપયોગ વર્તે તે સ્વાભાવિક છે. જળમાં મરણ, વૃક્ષથી પતન વા બીજા અકસ્માત્થી મૃત્યુનો પ્રસંગ આવતાં તે કાચબાના અંગની પેઠે મનને યોતાના સ્વરૂપ તરફ દોષી બન્ય છે તેથી તે અકસ્માતાદિ મરણોમાં પણ આત્માના ઉપયોગની અપેક્ષાએ સમાધિ મરણ પામે છે. હવે તમે ઉપયોગમાં રહેશો. તમને ખરો મહોત્સવ પ્રાપ્ત થવાનો છે. પ્રભુમાં મન ભેડશો. બાહ્યની કોઈ વસ્તુમાં મમત્વ રાખતા નહિ. અધ્યાત્મજ્ઞાન શાસ્ત્રોના અભ્યાસી છો, અધ્યાત્મજ્ઞાન રૂચિવાળા છો તો આત્મામાં-પ્રભુમાં તમો મનને ભેડી દેશો. કષા-

એનો મનમાં પ્રવેશ થવા દેતા નહિ. મરેલા મડદાની પેઠે બાહ્યમાં અનુપયોગી અલક્ષ્ય ચિત્તવાળા રહેશે. તમારા ભાઈ મૂલચંદભાઈ, પિતાંબરદાસ જે મયા. તમારા મિત્ર દલસુખભાઈ મયા, બાલાભાઈ અનુપચંદ ગયા. માનવશરીર વચ્ચની પેઠે ત્યાગવાનું છે. પ્રભુના ધ્યાનમાં મગ્ન રહેશે. પોતાના આત્માનું જ્ઞાન હવે ખપમાં આવવાનું છે. ધર્મસાધન કરશે. વિન્દપુર બનશે તો અવાશે. ૐ અર્દ્ધ શાંતિઃ૩

લેખક છુદ્ધિસાગર

મુ૦ વિજયપુર.

સાષ્ઠંદ. તત્ર સુશ્રાવક શા. આત્માસમ ખેમચંદ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાભ. વિશેષ તમારો પત્ર પહોંચ્યો. તમે વારંવાર ઉપદેશ માટે લખો છો પણ હું શું લખું ? ઉપદેશ પ્રમાણે વર્તન થાય તો જ ઉપદેશ દેવા લખવાનું મન થાય. વ્યાવહારિક વર્તન શુદ્ધ થાય થાય તો જ અધ્યાત્મ વર્તનની લાયકાત પ્રગટે. બાલલક્ષ્મી પ્રબ્ધમાં કાયિક માનસિક અને આત્મિક શક્તિયે પ્રગટતી નથી. બાલલક્ષ્મપુરુષ અને સ્ત્રીઓ દેશ, કોમ, સંઘ, સમાજનું શ્રેય કરવા સમર્થ થતાં નથી. તેઓ બીકણ નિર્બલ અને પુરુષાર્થહીન હોય છે, તેઓ અન્ય પ્રબ્ધોના પાદ તળે કચરાઈને પોતાની સંતતિને શુભાસો બનાવે છે. એવી પ્રબ્ધ ખરેખર જૈન ધર્મને લાયક રહેતી નથી. બાલલક્ષ્મી પ્રબ્ધમાં રાજ્ય કરવાની શક્તિ રહેતી નથી. પચ્ચીશ વર્ષનો કુમાર અને વીશ વર્ષની કુમારિકા એ બન્ને શુભકર્માનુસારે પ્રકૃતિસામ્યે લક્ષ્મીનાં અધિકારી છે. રાજ્ય વ્યાપાર આદિનું બાહ્ય સ્વરાજ્યરક્ષણ કરવા માટે બાલલક્ષ્મી પ્રબ્ધમાં શક્તિ રહેતી નથી. પચ્ચીશ વર્ષમાં પુત્રને રાજકીય વ્યાપારી ક્ષાત્રાદિ વિષયક સર્વ પ્રકારની કેળવણી પહેલાં શુદ્ધ માર્કૃત ધાર્મિક કેળવણી આપવી જોઈએ. વીશ પચ્ચીશ વર્ષમાં દૈશિક, સામાજિક, આર્થિક આદિ સર્વ બાબતોમાં પુત્ર

અને પુત્રીઓ સ્વતંત્ર મત બાંધી તે પ્રમાણે વર્તે એવાં સમર્થ થવાં જોઈએ. પશ્ચાત્ સ્વેચ્છાએ માબાપની અનુજ્ઞાપૂર્વક ગૃહસ્થાશ્રમમાં દંપતી તરીકે જીવન ગાળવાનો અધિકાર છે. એવું દંપતી જીવન અને એવું વ્યાવહારિક ધાર્મિક શિક્ષણ નથી એવી કોમ-ભ્રાતિ-સમાજમાંથી ત્યાગીઓ પણ સાચા શૂરવીર જ્ઞાની યોગી પ્રગટી શકતા નથી. કોઠી, ક્ષયરોગી વગેરે રાજરોગાદિ વાળા બાળકો અને બાલિકાઓનાં લગ્ન થવાં એ જ સ્વરાજ્ય, દેશ, ધર્મ, કુટુંબની પડતીનું મહાકારણ છે. અળશીયાં, ડુક્કર, કૂતરાં જેવી પ્રબળ ઉત્પન્ન કરનારાઓને લગ્નનો અધિકાર નથી. તેવાઓ તો બ્રહ્મચારી રહીને વિશ્વલોકોની સેવા કરવી જોઈએ. ધર્મથી બ્રહ્મ નાસ્તિક અને આસ્તિકનું પરસ્પર લગ્ન ન થઈ શકે. બાલકો અને બાલિકાઓને વૈદ્યકીય શિક્ષણ મળવું જોઈએ. ત્યાર બાદ તેઓને ગૃહસ્થાશ્રમમાં પ્રવેશ કરાવવો જોઈએ. પુષ્કવય વિના પુત્રાદિકનાં લગ્ન કરાવનાર પિતા તે પિતાના ધર્મથી અને માતા, માતાના ધર્મથી બ્રહ્મ થાય છે. વીર્યહીન મનુષ્ય ગૃહસ્થાશ્રમનો અધિકારી નથી. પવિત્ર, શૂર, બક્ષત, જ્ઞાની, કર્મયોગી વિશેષતઃ અતિથિઓ માટે સ્વાર્પણ કરનાર તથા સ્વાશ્રયીએ ગૃહસ્થાશ્રમ માંડવો જોઈએ. મૈથુનની કામનાથી પશુની પેઠે મોહથી ગૃહસ્થાશ્રમમાં પ્રવેશનાર ધર્મ, દેશ રાજ્ય, સમાજ કુટુંબ અને સંઘનો ઘાતક હિંસક મોહી છે, તેવાઓને ગૃહસ્થાશ્રમમાં ઉત્તેજન આપવામાં ધર્મનો ઘાત થાય છે. ચોરી વગેરે દુષ્ટ કર્મોથી આજીવિકા ચલાવનારાઓનાં લગ્ન ન થવાં જોઈએ, કારણ કે તેથી તેની પાછળની સંતતિ ધર્મઘાતક બને છે. દારૂ વગેરેના વ્યસનીઓની સાથે બાલિકાઓને પરણાવવાથી ધર્મ, સંઘ, રાજ્યનો નાશ થાય છે. વીશ વર્ષ સુધી પૂર્ણરીત્યા બ્રહ્મચર્યની રક્ષા જેણે કરેલી છે એવી કુમારિકા અને પચ્ચીશ વર્ષ સુધી ઉર્ધ્વરેત રહેલ કુમાર એ બેનાં લગ્નથી પ્રગટેલી પ્રબળ તે પ્રબળ છે. બાકી અયોગ્ય રીતે લગ્ન કરી અયોગ્ય પ્રબળ ઉત્પન્ન કરવાનો મોહ છોડી દેવો જોઈએ અને અયોગ્ય એવાં લગ્નસંબંધી જ્ઞાતિ-

સમાજનાં બંધનોનો-ફાટીઓનો પણ નાશ કરી દેવામાં જૂઠી પ્રતિષ્ઠા માન વગેરેનો લોગ આપવો જોઈએ. બાલલક્ષ્મી પ્રબલને શું લખવું ? તે શું ? કરી શકે, તે લખ્યા પ્રમાણે વર્તવાને શક્તિમાન છે ? લક્ષ્મીમંતોની પ્રબલ પ્રાયઃ નિર્વીર્ય અજ્ઞાન લોગવિલાસી અને સ્વાર્થી બને છે. તેવી રાબા અને ઠાકોરોની પ્રબલ અજ્ઞાન અતિલોગી કામી મોહી હિંસક જૂઠી અને કાચા કાનની તથા શૂન્ય હૃદયની પ્રાયઃ પ્રગટે છે. વ્યભિચારી લક્ષ્મી રૂઢિયોને મૂળમાંથી ઉખેડી નાખવી જોઈએ. કૃત્રિમ પ્રેમીનાં લક્ષ્મ તે લક્ષ્મ નથી પણ વ્યભિચાર છે. ફક્ત પ્રબલની ઉત્પત્તિ માટે પુરૂષ અને સ્ત્રીએ વર્ષમાં એક વાર એક બીબના શારીરિક સમાગમમાં આવવું જોઈએ. એકશબ્દ-પથારીમાં સૂવું પણ ન જોઈએ એમ સમજ્યા છતાં પણ જેઓ વર્તવા શક્તિમાન નથી તેઓની સંતતિ દેશ, સંઘ, ધર્મ સમાજ ભૂમિ, લક્ષ્મી વગેરેનું રક્ષણ કરવા અને આત્મલોગ આપવા શી રીતે શક્તિમાન થાય ? પ્રજોત્પત્તિમાટે શ્વાન અને સિંહો, કાચસંબંધને વર્ષમાં એક વાર સેવે છે એવાં કૂતરાં વગેરેથી હલકાં મનુષ્યોની પ્રબલથી કંઈ સારી બાબતની આશા રાખી શકાય ? જેઓ ખાવા માટે જીવે છે પણ સ્વધર્મનું પાલન કરવા જીવતા નથી તેઓના મન પર ધર્મોપદેશની સ્થાયી અસર રહી શકતી નથી. વ્યાપારીઓ પ્રાયઃ સ્વાર્થી વિષયગૃહ્ણ લીડ કાયર બને છે તેનું કારણ બાલલક્ષ્મી પશુચર્યામાંથી તેઓ પ્રગટેલા છે એમ જાણુ. આહાર, ભય, મૈથુન અને પરિગ્રહ સંજ્ઞાથી પશુની પેઠે જીવવું તે કંઈ મનુષ્યજીવન નથી. પુરૂષાર્થ કરો અને સમાજસંઘની સેવાભક્તિમાં દેવશુર ધર્મની ભક્તિ માની ઉન્નતિના પાટા પરથી ખસી ગએલી પ્રબલને મૂળ સ્વોન્નતિ પાટા પર ચઢાવો એ જ જૈન ધર્મ છે. પોતાની ભૂલોનો પશ્ચાત્તાપ કરો પણ પાછળની સંતતિને અવનતિ ગુલામીના ખાડામાં ધકેલી ન દો. પશુ જેવી પ્રબલથી કંઈ ખુશી થવા જેવું નથી. જૈન સમાજની પડતી દશાને ટાળવામાં ગૃહસ્થે ગૃહસ્થીધર્મ પ્રમાણે વર્તવું. ગૃહસ્થસમાજમાંથી ત્યાગીઓ થાય છે. ગૃહસ્થોની

ઉત્પત્તિ પ્રમાણે ત્યાગીઓની ઉત્પત્તિ છે. જેવું પાણી કુવામાં હશે તેવું હવાડામાં આવશે. ગૃહસ્થો સુધર્યા એટલે ત્યાગીઓ સુધરેલા પ્રગટવાના, માટે ત્યાગીઓની ચર્ચા છંડીને ગૃહસ્થસંઘની ઉત્પત્તિ થાય તેમ કરો. ગૃહસ્થસંઘ સુધર્યો એટલે સાધુસંઘ સારો પ્રગટવાનો જ. બાલકાગ્રની પ્રજામાંથી ત્યાગી થએલાંઓ ગૃહસ્થાશ્રમીઓ કરતાં ઘણા પ્રમાણમાં ત્યાગગુણોવડે અલંકૃત ન થઈ શકે, માટે પ્રથમ બ્રહ્મચર્યાશ્રમ અને ગૃહસ્થાશ્રમ બેને અસલ રૂપમાં મૂકવા પુરૂષાર્થ કરવાની જરૂર છે. આજથી આરંભાયેલ પુરૂષાર્થ જો સખળ હશે તો પાંચ સાત પેઢી પછી અસલ રૂપમાં ગૃહસ્થોને લાવશે. શરીરખળ પ્રમાણમાં મનોબળ છે અને મનોબળ પ્રમાણમાં આત્મજ્ઞાનાદિ શક્તિયો પ્રગટે છે. વજ્રરૂપભનારાત્મ સંઘયણવાળો શુકલધ્યાનથી કેવળજ્ઞાન પ્રગટાવી શકે છે, તેનું કારણ પણ એ જ છે. માટે પ્રથમ કાયખળ વચન-બળથી યુક્ત થાઓ એટલે આત્મધ્યાનને યથાશક્તિ પામી સંસારમાં નિઃસંજ નિર્લેપ સ્વાર્પણભાવવાળા બની શકશે. કારણ-યોગે કાર્યની સિદ્ધિ થાય છે. પ્રથમ ગૃહસ્થાશ્રમની શુદ્ધિ કરો. ધર્માર્થે મરો. મરવામાં જીવવું બાંહે અને જીવવામાં મરવું બાંહે અને બન્નેની પેઢી પાર આત્મસ્વરૂપને બાંહે. બળવાન બનો. ક્ષમા, ગંભીરતા મતસહિષ્ણુતા રાખી આગળ વધો. શરીરનું આરોગ્ય રક્ષો એ જ પ્રથમ વ્યાવહારિક જૈન ધર્મ છે. આપ મર્યા વિના મુક્તિ નથી માટે સ્વાશ્રયી બનો. પશુજીવને જીવવું એ મિથ્યાત્વધર્મ છે અને આત્મજીવને જીવવું એ જ જૈન ધર્મ છે. એજ. ધર્મસાધન કરશો.

આઘ સુદિ ૧, વિ. ૧૯૭૦.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. વિજાપુર.

સં. ૧૯૭૫

મુ. સાનંદ. તત્ર સુશ્રાવક શા. આત્મારામ ખેમચંદ યોગ્ય ધર્મલાભ. સર્વ બાહ્ય કર્તવ્યો સ્વાધિકારે કર્યા છતાં પણ તેમાં આસક્તિ વિના આત્મોપયોગ રાખ. હૃદયને રાગનો અને દ્વેષાદિક કષાયોનો આઘાત ન થવો જોઈએ એવી દશામાં આવવા માટે શુરસંજતિ અને પુરૂષાર્થ એ બેનું વિશેષતઃ સેવન કર. લોકમાં રહ્યા છતાં લોકસંસારહિત વર્તાય એવો ઉપયોગ રાખવારૂપ પ્રબલ પુરૂષાર્થ સ્ફેરવ. સાંસારિક સંબંધો, શુભાશુભ કર્મના ઉદયથી છે તેમાં શુભ બુદ્ધિ રાખ્યા વિના પ્રવર્તાય એવું ખાસ લક્ષ્ય રાખ. સર્વ ઔદયિક પ્રવૃત્તિમાં આત્માનું વસ્તુતઃ કર્તાપણું નથી એવો અકર્તૃત્વ અક્રિય ઉપયોગ રાખ સેવા અને ભક્તિ તે આત્મશુદ્ધિમાં સાધનરૂપ છે પણ સાધ્યરૂપ નથી. શસ્ત્રનો ઉપયોગ કરવો અને કાર્ય થતાં પાછું ફેંકી દેવું, તેમ સર્વ સાધનોમાં એવી સાપેક્ષબુદ્ધિથી પ્રવર્ત. દરરોજ આત્માના ઉપયોગમાં કેટલું રહેવાય છે અને કેમ નથી રહેવાતું તેની સાધક બાધક દશાનું પર્યાલોચનરૂપ પ્રતિક્રમણ કર. શુરમાં રાગને મૂકીને રાગને શુદ્ધ કર. દુર્ગુણોપર દ્વેષ કરીને દ્વેષને શુદ્ધ કર. એમ રાગ અને દ્વેષને આત્માની વિશુદ્ધિ અર્થે ઉપયોગમાં લેતો બ. શુર પ્રભુમાં મન રાખીને મન શુદ્ધિ સાધ્ય. કાગળનાં રમકડાંની સાથે જાનીઓનો જેવો સંબંધ રહે તેવો બાહ્ય પદાર્થો સાથે સંબંધ રાખ અને આત્મોન્નતિ હેતે સર્વ વિશ્વની ઉપયોગિતા સાપેક્ષે વિચાર અને આત્મધર્મ પ્રગટાવ.

આ વિશ્વમાં જેની જેટલી શક્તિ હોય છે તે પ્રમાણે તે પુરૂષાર્થ કરી શકે છે. આત્માનો એક વાર અનુભવ આવ્યા પછી કદિ ઉઠાસીનતા રહેતી નથી આત્માનો આનંદ અને આત્માનો ઉપયોગ તે જ આત્માનો અનુભવ છે. આત્માની પ્રાપ્તિ તે આત્મા વડે આત્મા જ કરી શકે છે. આત્માનો આનંદ પ્રગટ્યા પછી

પ્રાસારિક પદાર્થોને લોગવતાં છતાં તેમાં સુખની ભુક્તિ રહેતી નથી. ઔદયિક શુભાશુભ કર્મ પ્રયોગે શરીરાદિક પ્રવૃત્તિ છતાં આત્માનો આનંદ આત્મા સ્વયં વેદી શકે છે તેથી ઔદયિક શુભાશુભ કર્મપ્રયોગમાં અહુષ્ણ ત્યાગ ભુક્તિ રહેતી નથી પરંતુ મુખ્યતાએ સમભાવભુક્તિ અને તેની સાથે આત્માનંદનો ઉદ્ઘાસ વર્તે છે એવી દશામાં વર્તતાં ધરમાં અને વડમાં આત્મ ચારિત્ર-માં સર્વથા અભેદ છે. એવી આત્મદશાનો અનુભવ કર્યા વિનાનું જીવન તે દેહજીવન છે પણ આત્મજીવન નથી. એવી દશાનો અનુભવ કંઈક મેં વેદ્યો છે તેથી હવે સર્વ પ્રકારના બાહ્ય કદાચ-ભાવ વિના લોકસંગ્રહ દૃષ્ટિએ મન વાણી કાયાની પ્રવૃત્તિ થાય છે અને તેનો સાક્ષી આત્મા બન્યો છે એવા આત્મશુદ્ધ ભાવમાં સદા રહેવાય અને અખંડ ઉપયોગ વર્તે એવી દૃષ્ટિના પુરૂષાર્થનો ખપ કરે છું. તું પણ એવી આત્મદશાને વેદવા આત્મજ્ઞાનનો ખપ કર. આત્માને પકવવા માટે ગૃહાવાસની કસોટીથી કસાઈને આગળ વધ પણ સંસારમાં શુભાશુભ ભાવ ન રહે એવો આત્મોપયોગ પ્રાપ્ત કરવા જે જે સાધન સુજે તે સેવ અને આગળ વધ.

इत्येवं ॐ अहं शान्तिः३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ ૦ વિજયપુર.

મં. ૧૯૭૫

સાનનંદ.

સુશ્રાવક ભાઈ આત્મારામ ખેમચંદ યોગ્ય ધર્મલાલ. વિશેષ પ્રભુ મહાવીરદેવનાં વચનો શ્રવણ કરીને તથા વાંચીને સત્યસાર અહુષ્ણ કરવા લક્ષ્ય દેવું. ગમે તે જૈન ગમે તે ધર્મક્રિયા કરે. સ્વાધિકાર લેદે ભિન્ન ભિન્ન ક્રિયા વિધિ હોય તોપણ તેથી મન વાણી કાયાની શુદ્ધિ થતી હોય તો તેથી તેની પ્રગતિ છે. ગાયો વગેરેને દોહવાની તથા વલોણું વલોવવાની ભિન્ન ભિન્ન

વિધિ હોય પણ તેથી દુધ અને ઘૃતની પ્રાપ્તિ થતી હોય તો તેમાં અવિરોધ સાપેક્ષ દૃષ્ટિ છે. કોઈ ગચ્છવાળા અમુક પ્રથમ માસમાં પર્યુષણ કરે, કોઈ અધિક માસમાં પર્યુષણ કરે, કોઈ ચોથનું સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણ કરે, કોઈ પાંચમનું સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણ કરે, કોઈ ત્રણ સ્તુતિ માને; કોઈ ચાર સ્તુતિ માને, પરંતુ તેઓ જે આત્મવિશુદ્ધિ તરફ આગળ વધતા હોય અને સમભાવે આત્માની ઉન્નતિ સાધતા હોય. મન, વાણી અને કાયાનો સંયમ સાધતા હોય, કલેશ કદાચ વિના વીતરાગભાવની વૃદ્ધિ કરી કષાયોને છૂટતા હોય તો તે સર્વે ભિન્ન ભિન્ન ક્રિયાદિ દ્વારા આત્માની પરમાત્મતા પ્રગટાવવારૂપ પ્રભુ મહાવીરની આજ્ઞાના આરાધક છે પણ વિરાધક નથી એમ જાણવું. પર્વ ક્રિયાઆદિ સાધનો છે એ સાધનોથી આત્માની વિશુદ્ધિ કરવી એ જ મુખ્ય ધ્યેય છે, તેથી તેવા ધ્યેયની પ્રાપ્તિ માટે ભિન્ન ભિન્ન ગચ્છાદિક આચારોને સાધતા અને પરસ્પરમાં આત્મભાવે વર્તતા જેનો સમભાવે મુક્તિ પામી શકે છે એમાં અંશમાત્ર શંકા નથી. કોઈ પણ જીવને શંકામાં ન નાખવો. કોઈ ને કોઈ પણ કષાયોપશમ કરનારી પ્રવૃત્તિથી પાછો ન પાડવો. જેને જેમાં રૂચિ શ્રદ્ધા હોય તે દ્વારા તેને આત્માની વિશુદ્ધિ તરફ જવા સૂચના કરવી તે જ હિતાવહ છે.

મૂર્તિ માને તેને મૂર્તિદ્વારા પ્રભુપ્રાપ્તિ કરવાની રૂચિ શ્રદ્ધા અને જ્ઞાન પ્રગટાવવા પ્રેરણા કરવી અને તેને સાધ્યધ્યેયનું અનુક્રમે અનુક્રમે વાસ્તવિક સ્વરૂપ સમજાવતા રહેવું. જેને મૂર્તિપર શ્રદ્ધાપ્રીતિ ન હોય તેને ગુરૂ આદિ અવલંબન દ્વારા પ્રભુનું સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવા સાપેક્ષ શ્રદ્ધા બોધ દેવો અને નિરપેક્ષ કદાચદ બુદ્ધિથી રહિત કરવા તથા તેઓ ગમે તે માર્ગે આત્માની શુદ્ધતા કરે તેમાં ઉદારભાવ રાખે અને સંકુચિત દૃષ્ટિ ત્યાગી આત્મસ્વરૂપ અનુભવે તેવો બોધ દેવો. કોઈ પણ મનુષ્યને સદ્ગુણ-ભક્તિ-શ્રદ્ધા-સેવા તરફ લેઈ જનારી ધર્મરૂચિથી બ્રહ્મ થાય એવો

ઉપદેશ ન દેવો. પોતાની મેળે પોતે શ્રદ્ધા પ્રીતિ ઉત્સાહથી પેતાની યોગ્યતાએ આગળ વધે એવી રીતિએ તેના સહાયક થવું. કેાઇ અસ્ર અન્ધ શ્રદ્ધા પ્રીતિથી નૈગમનયની દૃષ્ટિએ દેરાસર દર્શન કરવા બાથ, ગુરુભક્તિ કરે, ધર્મની અમુક ક્રિયા કરે તો તેને તેવી રૂચિથી પરાડમુખ ન કરવો. અને તો તેને જ્ઞાન આપીને શ્રદ્ધાથી બ્રહ્મ ન થાય તેવી રીતે આગળ વધારવો અને ધર્મ-ક્રિયાનું રહસ્ય સારી રીતે સમજાવવું. જે તે તેવી રીતે સમજવા લાયક ન થયો હોય તો અને ઉલટો અન્ધ શ્રદ્ધા પ્રીતિથી પણ સંશયી બની પાછો પડી નાસ્તિક બની બાથ તેમ લાગતું હોય તો તેને જે સ્થિતિમાં હોય ત્યાંનો ત્યાં રહેવા દેવો. જેની જેટલી જ્ઞાન ધર્મરૂચિ પ્રગટી હોય છે તે પ્રમાણે તે ધર્મપ્રવૃત્તિ કરે છે તેમાંથી તે પાછો પડે એવી સ્થિતિમાં મૂકવાથી અંતરાય કર્મ લાગી શકે છે. પ્રભુ મહાવીરદેવપર અને સાધુપર કેાઇને આધે કુલધર્મે દેવગુરુ બુદ્ધિએ રાગ હોય તો તે પણ રહેવા દેવો. પણ તેટલી દશામાંથી પણ પાછો પડે એવો ઉપદેશ વા એવી પ્રવૃત્તિ ન કરવી. જેને જેટલું રૂચે અને પચે તેને તેટલું દેવું. સર્વ લોકો કંઈ એકસરખા વિચારાચારવાળા કદિ બન્યા નથી અને બનવાના નથી માટે નયોની સાપેક્ષ દૃષ્ટિથી યોગ્યતા બાણી ધર્મોપદેશ દેવો. ત્યાગીઓ સર્વે એકસરખા હોઈ શકે નહિ. જેનામાં જે ગુણ હોય તે શ્રદ્ધા કરવો અને જે અવગુણ જણાય તેની ઉપેક્ષા કરવી. ક્રિયાવેષ કરતાં ગુણરૂપ ચારિત્રવડે ત્યાગીઓની મહત્તા આંકવી. આચારાંગ આદિ સૂત્રોમાં સાધુઓના જે આચાર બતાવ્યા છે તે જિનકદંબી અને સ્થવિર કદંબીના ભેગા છે. સાધુના બાહ્યાચારોને ઉત્કૃષ્ટપણે એ દર્શાવ્યા નથી. બાહ્ય ક્રિયાઓમાં હીન અને આત્મોપયોગે વર્તનાર અને કષાયોનો ઉપશમ કરનાર ત્યાગી સર્વતઃ આરાધક છે તેથી આચારાંગાદિસૂત્ર કથિત ઉત્કૃષ્ટ ક્રિયામાર્ગમાં ઉત્સર્ગ રીતે પ્રવર્તનાર અને આત્મજ્ઞાનહીન સાધુ હીન છે. કલિયુગમાં ઉત્સર્ગ અને અપવાદ અને તેમાં પણ બાહ્યાચારિત્રમાં તો અપવાદની મુખ્ય-

તાએ સાધુમાર્ગ પ્રવર્તે છે, તેમાં મહાવીરદેવની સાધ્યોપયોગે આજ્ઞા છે માટે બાહ્યચારિત્રમાં એકાંત ઉત્સર્ગ માર્ગ અને એકાંત અપવાદમાર્ગની તાણુતાણુ કરવી નહિ. પંચમકાલમાં ઉત્સર્ગ અને અપવાદ ચારિત્રધારક કંચન કામનીત્યાગી સાધુઓ જેવા તરતમ યોગે મળે તે પ્રમાણે તેઓની સેવાભક્તિ કરવી. આચાર્યોગ કરતાં આત્મજ્ઞાનયોગ અનંતગુણ અધિક છે તેથી આત્મજ્ઞાની સાધુઓનું શરણ સ્વીકારવું, તથા આત્મજ્ઞાનથી બાહ્યક્રિયાકાંડ વિધિના કઢાઝડો નષ્ટ થાય છે એમ શ્રદ્ધા કરવી. આચાર્યાંગાદિ સૂત્રોના આચારો પણ અપેક્ષા સહિત છે તેથી તે પાળનારા હોય તે અપેક્ષાએ ત્યાગીઓ છે પણ ઉત્સર્ગક્રિયાદષ્ટિ ધારી વર્તમાન સાધુઓની પરંપરાનો લોપ થાય એવો ઉપદેશ દેવો તે તો સ્વાત્માનો તથા સંઘનો ઘાતક છે. આ કાળમાં ગુણ અને અવગુણ બન્ને સાધુઓમાં હોય છે. ગુણ ગ્રહણ કરવા તત્પર થવું. સાધુવર્ગનો નાશ થાય એવો ઉપદેશ ન દેવો. સાધુઓની સેવાભક્તિમાં સર્વસ્વાર્પણ કરવું. ગુરૂ માટે સર્વસ્વાર્પણ કરવું. દરેક વ્રતાદિકના ઉત્સર્ગ અને અપવાદ બાણવા. ગુરૂના આત્માને સત્તાએ પરમાત્મ સમાન બાણી સત્તાદષ્ટિથી ધ્યાવો. ગુરૂમાં દોષ છે એવો કદિ વિચાર પણ ન કરવો. ગુરૂ સત્તાએ પરમાત્મા છે એમ બાણી ગુરૂમાં ગુણો જોવા પણ અવગુણો ન જોવા. ગુરૂપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા પ્રીતિ ધારવી અને તેઓનાં વચ્ચનો અનેક અપેક્ષાએ સત્ય સમજવાં. ગુરૂના આત્માનો અને સ્વનો સત્તાએ અલેહ જોવો. સમક્ષિતદાયક ગુરૂમાં ઉપકારભાવે ગુરૂબુદ્ધિ ધારણ કરવી અને તેમની ઔદયિક કર્મભાવની ચેષ્ટામાં દોષો અવગુણો હોય તોપણ તે તરફ લક્ષ્ય ન દેવું તથા બાહ્ય ઔપચારિક ગુણો અને દોષો તરફ દષ્ટિ ન હેતાં શુદ્ધોપયોગે તેમના આત્માને જોવો અને તેઓની આજ્ઞા પ્રમાણે આત્મશુદ્ધિ કરવા પ્રયત્ન કરવો. વેષ અને ક્રિયાથી ત્યાગીઓ, વેષાચાર ચારિત્ર પાળતા પાળતા છેવટે આત્મશુદ્ધતારૂપ ચારિત્રમાં અભ્યાસયોગે પ્રવેશે છે માટે તેમાં તરતમ યોગની વિચારણા કરવી અને તર-

તમચોજો તેઓની સેવાભક્તિ કરવી. શુરની સેવાભક્તિથી જ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે. કોઈ સાધુ વિનયમાં મુખ્ય હોય, કોઈ જ્ઞાનમાં મુખ્ય હોય, કોઈ વૈયાવૃત્યમાં મુખ્ય, કોઈ તપસ્વી હોય, કોઈ જ્ઞાની હોય, કોઈ ધ્યાની હોય, કોઈ શાસન પ્રભાવક હોય, કોઈ ફક્ત આત્માના જ સાધક હોય. તેમાં વિવિધતા બેવી પણ ભેદતા દેખી મુંઝાવું નહિ. તેમજ આત્મશુદ્ધિ કરવારૂપ સાધ્યની અપેક્ષાએ સાધનભેદ પણ એકતા બેવી.

અસંખ્ય સાધનો છે અને સાધ્ય મોક્ષરૂપ એક છે. બાહ્ય-નંતર ભિન્ન ભિન્ન સાધનો પૈકી જેને જે રૂએ તે અંગીકાર કરે અને અન્ય સાધનોનો સ્વીકાર ન કરે પણ તેનું ખંડન ન કરે. પરંતુ સાધ્યમાં સાપેક્ષાએ કોઈને કોઈ અને કોઈને કોઈ સાધન ઉપયોગી માની ભિન્ન ભિન્ન સાધકોના સાધનોની ભિન્નતાએ ક્ષાયબુદ્ધિ ન ધારે એટલે સાધક અનેકાંતમાર્ગી સ્યાદ્રાહી છે. તથા સાધક ત્યાગી હોય અગર ગૃહસ્થ હોય તો પણ તે પ્રભુ-મહાવીર દેવની આજ્ઞાનો આરાધક છે, માટે ત્યાગી અને ગૃહસ્થો સંઘ, સમાજ, દેશ, અને ધર્મની અનેક અપેક્ષા યુક્ત દ્રવ્ય ક્ષેત્રકાલ ભાવના અનુસારે સાધનોમાં ભિન્ન માર્ગી હોવા છતાં આત્માની શુદ્ધતા, જનતાનું કલ્યાણ, આદિમાં સાપેક્ષ દૃષ્ટિથી વર્તે છે તો તેઓ સમભાવમાં આગળ વધી વીતરાગભાવને ઉપશમભાવે, ક્ષયોપશમ ભાવે અને ક્ષાયિકભાવે પ્રાપ્ત કરી શકે છે. જૈન ધર્મનો એક અંશ કોઈ સાધે અને કોઈ સંપૂર્ણ સાધે તહોયે તે સર્વે સાધકોની કોટિવાળા અંતરાત્મા જૈનો છે માટે સાધન સાપેક્ષદૃષ્ટિથી અન્ય સાધકોના સંબંધી કર્તવ્યનો વિચાર કરવો અને અશુભના પરિહારમાં તથા શુભના આદરમાં સંપેક્ષવિચારાચારથી પ્રવર્તવું. ઉત્સર્ગ માર્ગમાં એકાંતે ધર્મ નથી તેમ અપવાદ માર્ગમાં એકાંતે ધર્મ નથી એવી સાપેક્ષ દૃષ્ટિના ધારકો જૈનધર્મના પ્રવર્તકો છે અને તેઓના ઉપદેશમાં અને પ્રભુ મહાવીર દેવના ઉપદેશમાં એક સરખું સાપેક્ષ દૃષ્ટિવાળું સત્ય છે. જ્ઞાની શુરની

સંગતિમાં રહેતાં સર્વ પ્રકારની સાષેક્ષદૃષ્ટિયો સમજાય છે અને નિરપેક્ષ દૃષ્ટિયોથી પ્રગટેલો રાગદ્વેષ નષ્ટ થાય છે. સર્વ પ્રકારના ક્ષાયોને ટાળવા માટે અને આત્માના અને મનના તથા કાયાના ગુણો પ્રગટાવવાની સાધનાઓ તે વ્યવહાર તથા કારણ છે અને નિશ્ચયનય કાર્ય છે. વ્યવહાર તે સાધન છે અને નિશ્ચયનય સાધ્ય છે. સાધન તે કારણ છે અને નિશ્ચય તે કાર્ય છે. શરીર અને વાણીની પ્રવૃત્તિ તે વ્યવહાર છે અને મનના તથા આત્માના પરિણામ તે નિશ્ચય છે. આત્માનો ઉપયોગ તે નિશ્ચય છે અને કાયાની પ્રવૃત્તિ વ્યવહાર છે.

મનની અને આત્માની શુદ્ધિ તે નિશ્ચય છે અને સ્વ તથા પરનાહિતાર્થે કાયાવાણીની પ્રવૃત્તિ તે વ્યવહાર છે. શુભ પ્રવૃત્તિ તે શુભ વ્યવહાર છે અને અશુભ પ્રવૃત્તિ તે અશુભ વ્યવહાર છે. અશુભ પરિણામ અને અશુભ પ્રવૃત્તિનો જે જે અંશે ત્યાગ થાય તે તે અંશે શુભ ધર્મ છે. શુભવ્યવહારથી પુણ્ય બંધ છે અને અશુભ વ્યવહારથી પાપ બંધ છે. અશુભમાંથી અનુક્રમે શુભમાં આવવું અને શુભ પરિણામથી અનુક્રમે શુદ્ધ પરિણામમાં પ્રવૃત્ત થવું—શુભાશુભ પરિણામ તે મનનો ધર્મ છે અને શુદ્ધ પરિણામ તે આત્માનો ધર્મ છે. શુદ્ધ પરિણામી થયા છતાં સ્વાધિકારે અન્ય લોકોના કલ્યાણાર્થે શુભ વ્યવહાર સેવવો તે લોક સંગ્રહ વ્યવહાર ધર્મ છે તેનો જીવન્મુક્ત થયા છતાં વ્યવહાર સેવવો એ તીર્થકરોનું પણ વ્યાવહારિક કર્તવ્ય છે. નિષ્કામી થઈ કર્તવ્ય કરવાં એ ઉચ્ચ જ્ઞાનીઓની દશા છે તેવી દશા જેઓને પ્રાપ્ત ન થઈ હોય તેઓએ સ્વાધિકારે તરતમ યોગે શુભ કામના મુક્ત થીને પણ કર્તવ્ય કાર્યો કરવાં. સંઘાદિકની સેવામાં તીર્થકરોને પણ વ્યવહારથી વર્તવું પડે છે અને એવી વ્યવહાર પ્રવૃત્તિથી હું પણ અન્યોના ભલામાટે કર્મયોગ ધર્મથી મુક્ત ન થઈ શકું અને સંપૂર્ણ જીવન્મુક્તો પણ દેહયોગછતાં મુક્ત ન થઈ શકે એમ નૈન-શાસ્ત્રો અને વેદાદિક શાસ્ત્રો પણ પોકારીને કહે છે. બાહ્યવ્યાવહારિક કર્તવ્યમાં સર્વ લોકો એક સરખા છે પરંતુ આત્માની દશાએ

તેઓ લિન્ન લિન્ન છે એમ આત્મ પરિણામની અપેક્ષાએ જાણવું. આસક્તિ વિના બંધ નથી. પોતાને આસક્તિ છે કે નહીં તે પોતે કેવલીની પેઠે જાણી શકીએ અને અન્યોને આસક્તિ છે કે નહિં તે અન્યો જાણી શકે. પોતાના મનમાં શુભાશુભ આસક્તિ જે કાલે નથી તે કાલે આત્મા તેતે પરિણામની અપેક્ષાએ મુક્ત છે અને સર્વથા સર્વદા આસક્તિ રહિત થતાં સર્વથા સર્વદા પરિપૂર્ણ પરમાત્મ શુદ્ધ મુક્ત દશા છે અને એવી દશાવાળા જીવનમુક્ત કેવલી પરમાત્માઓ વિશ્વ લોકોનું જેટલું કલ્યાણ કરવા સમર્થ બને છે તેટલા અન્યજીવો બની શકતા નથી. અંતરમાં વૈરાગ્ય ત્યાગ ભાવ વધે છે કે નહીં તેની પર્યાલોચના કર અને નિરાસક્તિએ સર્વવ્યવહારિક આવશ્યક કર્તવ્ય કાર્યો કર. દુર્જીણોને ટાળવા તરફ પૂર્ણ લક્ષ્ય રાખ અને જીણોને પ્રગટાવવા માટે પ્રબલ પુરૂષાર્થ સંકેરવ. સર્વ જીવોપ્રતિ આત્મભાવથી જેટલું વર્તાય તેટલું વર્ત અને જે જે કારણોથી ન વર્તાય તેનો વિચાર કરીને વિઘ્નોને જીત. દેવગુરુ ધર્મની આરાધનામાં રૂચિ-ભાવથી પ્રવૃત્તિ કર્યાકર. ધાર્મિકાદિ પુસ્તકોને સાપેક્ષ દૃષ્ટિથી સાધ્યની સિદ્ધિ માટે સાધનયુદ્ધિથી વાંચ અને શ્રવણ કર. ખંડન મંડન દૃષ્ટિનો સ્વ પરહિતાર્થે લાભાલાભનો વિચાર કરી પ્રવર્ત. ખંડન દૃષ્ટિ કરતાં સર્વ જીવોના હિતાર્થે મંડન દૃષ્ટિ અનંત ગુણી ઉપયોગી છે. મ્હને સર્વ બાબતોમાં સાપેક્ષયુદ્ધિ વર્તે છે તેથી હવે કોઈ પંથમત દર્શન ગચ્છ સંપ્રદાયપર દ્વેષભાવ પ્રગટતો નથી, પરંતુ તેમજ જે વસ્તુ જેવા સ્વભાવે છે તેમ જાણવાથી સમભાવની વૃદ્ધિ થાય છે. જૈન ધર્મમાં પૂર્વાચાર્યોના સમયમાં જે મતભેદ થયા છે તે દેશકાલની પરિસ્થિતિ આદિથી જાણતાં આત્માનો શુદ્ધોપયોગ ધારણ કરવામાં મ્હને કોઈ સાધન તે બાધકરૂપે પરિણમતું નથી એવી ગુરૂકૃપા છે એમ પૂર્ણ નિશ્ચય છે વ્યવહારથી સ્વગચ્છના આચારોને આત્મોપયોગે વર્તતાં સાધુ છું. તેમાં સ્વ અને પરને કંથયિત ઉપયોગી સાધનતાનો શુભ વ્યવહાર છે. અન્ય ગચ્છમતાવલંબીઓ અને અન્યધર્મિઓ પર

વિષમભાવ-કષાયભાવ થતો નથી. તેઓ પણ આત્મ શુદ્ધોપયોગે વર્તી અને સમભાવે વર્તી સ્વમતગચ્છાદિક્રિયા બંધકાર સેવતાં મુક્ત થયા અને અંશે એમ મારો પૂર્ણ વિશ્વાસ છે અને તેવી પ્રભુ મહાવીરદેવની આજ્ઞા છે, અન્ય લૌકિક દેવોએ અને અન્યગુરુઓએ એક બે વા ત્રણ આદિયોગથી મુક્તિ કહી છે અને પ્રભુ મહાવીરદેવે તો અસંખ્ય યોગોએ મુક્તિ જણાવી છે માટે સર્વ કરતાં પ્રભુ મહાવીરદેવ સર્વજ્ઞ હતા એમ પૂર્ણ શ્રદ્ધાથી માનું છું એમ જાણી સેવા ભક્તિ જ્ઞાન ક્રિયાથી આત્મશુદ્ધિ કર.

इत्येवं ॐ अहं शान्तिः ३

મુ૦ વિભાપુર, સં. ૧૯૭૭

લેખક બુદ્ધિસાગર

શ્રી સાણંદ. તત્ર. મુનિ દેવેન્દ્રસાગર યોગ્ય સુખશાતા. વિ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો. વાંચી સમાચાર જાણ્યા. ગુરૂની સર્વ ખાબતોની સર્વ અપેક્ષાઓને જે જાણે છે તે ગુરૂલક્ષ્મણ બની સુવર્ણની પેઠે મહત્તાને પામે છે. ગુરૂકુલવાસમાં રહેવું અને અત્યંત વિનય ક્ષમાશુભ્રથી યુક્ત થવું. ગુરૂના આશયો સમજવા અને પ્રતિકુલને અનુકુલરૂપે પરિણુમાવવાની શક્તિ મેળવવી. ગુરૂ સેવા-ભક્તિથી શાસ્ત્રબોધ દ્વારા આત્મજ્ઞાન પ્રગટ થાય છે. શ્રુતજ્ઞાનના અંશોવડે આત્મજ્ઞાન પ્રગટાવવા માટે ગુરૂકુલવાસની ઘણી જરૂર છે. માનમાં અને અપમાનમાં સમભાવ રાખવો અને ગુરૂથી પોતાનું હૃદય છૂપું ન રાખવું. ગુરૂમાં આત્માને જોવો. ગુરૂમાં સર્વ સત્ય જોવું. અનેક દુઃખો પડતાં અચળ ન બનવું. મનમાં વિકલ્પ સંકલ્પો પ્રગટવા ન દેવા. મનની પ્રસન્નતા ધારવી અને પુરૂષાર્થથી કદાપિ પાછા ન પડવું એવાં લક્ષણોથી ગુરૂના હૃદયદ્વારમાં પ્રવેશવાની યોગ્યતા આવે છે અને સર્વસ્વાર્પણરૂપ બલિદાનથી ગુરૂથી ઐક્ય અનુભવવાની યોગ્યતા આવે છે. ગુરૂ હૃદયને પોતાના

હૃદયરૂપ જે કરે છે તે ગુરૂથી જુદો પડતો નથી. પોતાની શ્રદ્ધ પ્રીતિ બે ગુરૂપર પૂર્ણ છે તો ગુરૂની કૃપા પોતાના પર છે એમ નિશ્ચયથી જાણવું. ગુરૂની આજ્ઞાનુસારે વર્તવામાં ધર્મ-સેવાભક્તિ યોગ છે એવો નિશ્ચય કરનાર અને તે પ્રમાણે પ્રવર્તનાર સુપાત્ર શિષ્ય છે. પોતાના માટે ગુરૂ જે કંઈ કરે છે તે પોતાના આત્માની ઉન્નતિ માટે છે એવો નિશ્ચય જેને છે તે ગુરૂનો સત્ય શિષ્ય બને છે. પોતાના નામનો કીર્તિનો મોહ જે ભૂદીને જે રૂક્ત ગુરૂ માટે જીવે છે તે ગુરૂનો ભક્તશિષ્ય બને છે. સ્વાર્થકામના વિના નિષ્કામ બુદ્ધિથી ગુરૂની સેવાભક્તિમાં જે શિષ્ય અર્પાઈ જાય છે અને દુનિયાના લોકપ્રવાહે જે તણાતો નથી તે ગુરૂરૂપ બને છે, તેના આત્માના ઉપરનાં કર્માવરણો ટળી જાય છે અને તે અવશ્ય સુક્તિપદ પામે છે. ગુરૂપર શ્રદ્ધાપ્રીતિ વિના શિષ્યપણું પ્રગટતુ નથી તે માટે વ્યક્તિલેહ મોહને ટાળવો પડે છે, પોતાની માનપ્રતિષ્ઠા કીર્તિ આદિને જેઓ લાત મારીને ગુરૂ પ્રેમભક્તિના રસિયા બને છે અને દુનિયાને ભૂલે છે તેઓને ગુરૂના યોગની અસર થાય છે. પાર્શ્વમણિ છે તેના સંસર્ગમાં લોહ આવે છે તો તેનું સુવર્ણ બને છે પણ તેના સંબંધમાં મૃતિકા આવે છે તો તેનું સુવર્ણ બનતું નથી. વેષાચાર માત્રથી શિષ્યની યોગ્યતા આવતી નથી પણ શિષ્યના ગુણોને પ્રાપ્ત કરવાથી શિષ્યની યોગ્યતા પ્રગટે છે. યોગ્ય શિષ્યને ગુરૂની કૃપા ક્ષણમાં પ્રાપ્ત થાય છે, તે ગુરૂની આગળ સ્વયમેવસ્વ હૃદય પ્રકાશે છે. ગુરૂઆજ્ઞા પ્રમાણે વર્તતાં તે ભય, લજ્જા, ખેદ, દ્રેષને ધારણ કરતો નથી. ગુરૂની સેવા કરવામાં કંદિ કંટાળતો નથી. ગુરૂ કદાપિ ઠપકો દે અપમાન કરે તો તેથી મનમાં ખેદ પામતો નથી ઉલટો આનંદી બને છે અને આત્માની શુદ્ધિ કરવા તરવારની ધારપર નાચવા જેવી ગુરૂની ભક્તિ કરે છે. તે ગુરૂની શિખામણો પ્રમાણે વર્તવામાં પ્રબલ પુરુષાર્થ કરે છે અને જે ભૂલો કરે છે તે ગુરૂને જણાવી તેનું પ્રતિક્રમણ કરી પ્રબલ બને છે. તે ગુરૂથી તે કંઈપણ ગુપ્ત રાખતો નથી. તે દુનિયામાં ગુરૂની પેઠે મનાવા પૂજાવાની વૃત્તિ અને પ્રવૃત્તિથી દૂર રહે છે.

તે ગુરૂની રૂચિ અનુસારે હેય આદેયમાં પ્રવર્તે છે અને અપ્રમત્તપણે આત્માની શુદ્ધિ કરવામાં અત્યંત ઉત્સાહી બને છે. ગુરૂના આશયોને સમજવા તે પ્રયત્ન કરે છે અને ગુરૂને ક્રોધ થાય વા અરૂચિ થાય એવી મનવાણી કાયાની પ્રવૃત્તિને ત્યાગે છે. ગુરૂની પરતંત્રતામાં તે આત્માની પૂર્ણ સ્વતંત્રતા પ્રગટાવવાનો નિશ્ચય અનુભવે છે, તે ગુરૂમાં પ્રભુતાને દેખે છે અને હર્ષોલ્લાસથી ગુરૂની છાયારૂપ બનીને વર્તે છે. વિષયોમાં તે સુખ વા દુઃખ બુદ્ધિને ધારણ કરતો નથી. ગુરૂને વિનય વિવેકપૂર્વક ધર્મપ્રશ્નો પુછે છે અને આત્મજ્ઞાન મેળવે છે. સંસારમાં તેને સુખની બુદ્ધિ રહેતી નથી, એવા ગુરૂભક્ત શિષ્યો સુવર્ણની પેઠે ટીપાઈને અલંકારરૂપ બની સર્વ લોકોના હિતકારક બને છે એમ જાણુ. આત્માની શુદ્ધિ કરનારાં સાધનોને અવલંબ અને બાધક ભાવને મનમાં પ્રગટતો વાર. સર્વ વિશ્વનો ઉપયોગ એક આત્મશુદ્ધિના ઉપયોગમાં સમાઈ જાય છે. જે કંઈ દેખાય છે અને જે કંઈ કર્મ લોગવાય છે તે જ્ઞાનીને આત્મશુદ્ધિમાં અનુકૂલરૂપે પરિણમે છે એવો આત્મશુદ્ધિના અનુકૂલ પરિણામ જ્યાં સુધી પ્રગટયો નથી ત્યાં સુધી આત્મામાં સર્વનય સાપેક્ષ સમ્યગ્ જ્ઞાન પ્રગટયું નથી એમ જાણી એવું સમ્યગ્ જ્ઞાન પ્રગટાવવા માટે ગુરૂનું અવલંબન કર. દુનિયાને રીઝવવા કરતાં આત્માને રીઝવવો તે અનંતગુણ ઉત્તમ કાર્ય છે. આત્મામાં પ્રિયતા છે તદર્થે સર્વ વિશ્વની પ્રિયતા છે. સત્પ્રિય આત્મા છે તેને પ્રગટ કરવો અને કર્માવરણોને દૂર કરી દેવાં તેજ સત્ય સાધ્ય અને ધ્યેય છે તેનો ઉપયોગ રાખ અને જાણવું ગણવું ઈત્યાદિ સર્વે તેના માટે કર. મનને સાધ્ય એવું કે જેથી સ્વપ્ન દશામાં પણ આત્મા જૂલાય નહીં. સ્વપ્નમાં કોઈ વખત મોહવિકાર ન પ્રગટે તેવો આત્મા મુક્તિની ઠેક નજીક આવ્યો છે એમ જાણુ. કામાદિ વાસનાઓનો સ્વપ્નમાં પણ પ્રકટભાવ ન થાય ત્યારે આત્મા સ્વાત્મરૂપે પરિણમ્યો છે એમ જાણુ અને એવી દશા પ્રાપ્ત કર્યા વિના ભવ્યોને બાધ ઉપદેશ આપવા તાલાવેલી કરવી તે નાટકીયાના જેવી પ્રવૃત્તિ છે. શાસ્ત્રોને વારી સંભળાવવાં અને

પૌતાના આત્માને ન અનુભવવો તે તો એક જાતનો ઉપદેશકનો
 ધંધો ગણાય, તેથી આત્માની વિશુદ્ધિમાં અંશ માત્ર આગળ ગમન
 કરી શકાતું નથી. શુદ્ધી સેવા ભક્તિ કરી આશીર્વાદ પૂર્વક જે
 જ્ઞાન મેળવેલું હોય છે તે દશાથી કદાપિ પતિત થવાતું નથી.
 શુદ્ધી સેવાભક્તિમાં નામરૂપનો મોહ ટાળી અર્પાઈ જવું એ
 જીવતાં વૈકુંઠની પ્રાપ્તિ કરવા બરોબર છે, તેથી મનરૂપ મર્કટની
 ચંચળતાનો નાશ થાય છે. જ્ઞાનીઓ કહે છે કે કમ ખાવું અને
 ગમ ખાવી. એ કહેવતના સારથી પચે તેટલું જ્ઞાન ગ્રહણ કરવું
 અને અન્યોને પચે તેટલું જ્ઞાન આપવું. મનમાં અને તનમાં અપ-
 ચાથી અજીર્ણ ઉત્પન્ન થાય છે. શ્રુતજ્ઞાનનો અપચો, મદાદિ દોષોને
 ઉત્પન્ન કરે છે અને આત્માની શુદ્ધતામાં વિધ્ન કરે છે. અનુભવ
 જ્ઞાનવિના મદાદિ દોષો ટળતા નથી અને તેથી હૃદયની શુદ્ધિ થતી
 નથી માટે શ્રુતજ્ઞાનનું અજીર્ણ ન થાય તે માટે ખાસ ઉપયોગ
 રાખવો. ક્રિયાનું અજીર્ણ નિંદા છે. એમ સર્વ અજીર્ણથી બચવું
 તે ઉપયોગનું ફલ છે. પાસે આવનારા મનુષ્યોથી બહુ ચેતીને
 ચાલવું. અજ્ઞાની ભક્તોથી ચેતીને ચાલવું. નિંદા અને સ્તુતિ કર-
 નારાઓ તરફથી ચેતતા રહેવું. કોઈનું ભલું ન થાય તો ભલે પણ
 કોઈનું મનથકી પણ સ્વનિંદાદિ પ્રસંગમાં ખુદ ન ઇચ્છવું.
 બાણનો મારનાર ધનુર્ધર જેમ નિશાન પર બાણ મારે છે તેમ
 જે જે મનમાં કષાયો પ્રગટે તેનાપર શુદ્ધોપયોગનું બાણ મારવું.
 તેમજ જિજ્ઞાસુઓને જે જે માટે અસર કરવી ઘટે તેવું ઉપદેશ-
 રૂપ બાણ મારવું, નહીં તો વચન ગુપ્તિને ધારણ કરવી કરોડ દરબજે
 ઉત્તમ છે. જેને જે રૂચે અને જોઈએ તેનો ઉપદેશ કરવો. શ્રોતા-
 ઓની યોગ્યતા પ્રમાણે ઉપદેશ દેવો. સ્વપર શાસ્ત્રજ્ઞતા અને ઉપદેશ
 દેવાનો પરિપૂર્ણ અનુભવ મેળવ્યા વિના ઉપદેશ દેવા બહાર પડવું
 તે કાચા કળને તોડી ખાવા બરોબર છે. શુદ્ધનો અનુભવ લેવો અને
 સતપ્રવૃત્તિ કરવી તે અમૃત ક્રિયા છે. જે શુણ્ણનો પૌતાનામાં પ્રાદુ-
 ભાવ નથી તે શુણ્ણનો શ્રોતાઓને ઉપદેશ દેવો તે સ્વહાસ્ય કરાવવા
 બરોબર છે. શ્રોતાઓ રંજન પામે તેથી શું ? શ્રોતાઓ તે પ્રમાણે

વર્તે ત્યારે ઉપદેશની સફલતા છે. આત્મા જે શુભરૂપે પરિણમે છે અને જે શુભ માટે આત્મલોભ આપે છે તેની અન્ય ઘોઠાપર અસર થાય છે. પોતાના આત્મામાં પ્રગટ થતા શુભાશુભ પરિણામનો ઉપશમ કરવો અને ઇન્દ્રિયોને પોતાની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તાવવી તથા આહારાદિ પ્રવૃત્તિને આહાર સંસાર 'ટાળીને કરવી તેજ આત્મજ્ઞાનીઓનું' કર્તવ્ય છે. હિતવચન જેને પ્રિય અમૃત સમાન લાગે છે તે સત્પાત્ર શિષ્ય છે તે પોતાની ભૂલ દેખી શકે છે અને સદ્ગુણ માટે પુરૂષાર્થ કરે છે. અનેક શુભાશુભ પ્રસંગોમાં અચલ ધીર ક્ષમા સમભાવ રાખીને વર્તવાની જેનામાં શક્તિ પ્રગટી છે તથા સૌથી ભૂરી એકાંતને જે સૌથી શૂરી એકાંત કરવા સમર્થ છે તેણે એકલવિહારી થવું અને ધ્યાનમાં વિશેષ જીવન ગાળવું. એકલ વિહારમાં શુભાશુભ અનેક પરિપક્વ ઉપસર્ગ સહન કરવા પડે છે અને અત્યંત ઉપયોગી થૈ જામદ્ દશાએ વર્તવું પડે છે, એવી દશાનો જ અનુભવ કરવા ઇચ્છતો હોય તેણે ગુરૂની સલાહ લેવી અન્યથા પશ્ચાત્તાપ પાત્ર થવું પડે છે. ગુરૂની સલાહ એજ અમૃત છે અને સ્વચ્છંદતા એજ વિષ છે. મનના સંકલ્પ વિકલ્પ તરંગોને ઉપજતા વારવા અને આત્માનું એકાંતમાં ધ્યાન ધરી દેહાધ્યાસથી મુક્ત થઈ મુક્તિ દશા અનુભવવા પુરૂષાર્થ કર. રહેણી વિનાની કહેણીની કંઈ કિન્મત નથી. ગુરૂકુલવાસીઓને જે જ્ઞાનાનુભવ પ્રાપ્ત થાય છે તેનો ગંધ પણ ગુરૂકુલવાસથી જ થએલાઓ જાણી શકતા નથી. એકલા વિચારવામાં ગીતાર્થ વિન અન્ય સાધુઓ પ્રાયઃપતિત થાય છે. ગુરૂકુલવાસમાં રહેવાથી ચારિત્રની પ્રતિદિન શુદ્ધિ થતી જાય છે અને મોહનો નાશ કરવાનું આત્મશક્તિ વધતી જાય છે. ગુરૂના ચરણ સેવવામાં મનને વશ કરવું પડે છે. ગુરૂઓ વારંવાર ભૂલો સુધારવા કહે છે, ઠપકો આપે છે, સ્વચ્છંદતાને વારે છે, દોષો થતા અટકાવે છે, પોતાનું માન ગુરૂ પાસે જળવાતું નથી એવું કેટલીક વખત શિષ્યને લાગે છે તેથી તે અકળાય છે અને અનેક ખડાનાં કાઢી ગુરૂથી શિષ્ય જૂદો પડે છે અને પ્રસંગે પોતાના દોષને ઢાંકી ગુરૂના વાંકને અન્યો આગળ

બાહેર કરે છે, આનું કારણ મોહના ઉછાળા છે. મોહના ઉછાળાને નાશ કરવા માટે સાધુપણું છે. મનને વશ કરવા માટે સાધુપણું છે. ગુરૂકૃપા અને ગુરૂના આશીર્વાદથી મન વશ થાય છે. મનમાં અનેક પ્રકારના કષાયો પ્રગટે છે તેને ગુરૂ યોગ દેખેને શમાવે છે. ગુરૂમાં પૂર્ણ શ્રદ્ધા પ્રેમ નથી ત્યાં સાધુની શિષ્યતા પ્રગટી નથી. ગુરૂની આજ્ઞાએ વર્તવામાં ધર્મ છે પણ પોતાની મરણ મુજબ વર્તવામાં ધર્મ નથી. લોકોની મરણ અનુસારે વર્તવામાં ધર્મ નથી પણ ગુરૂની મરણ અનુસારે વર્તવામાં ધર્મ છે. ગુરૂના આત્માને જાણવા જેઓ સમર્થ નથી તે ગુરૂના દેહને અને પ્રવૃત્તિને પણ ગુરૂ તરીકે જાણી શકતા નથી. ગુરૂની આગળ જે પોતાના દોષોને છુપાવે છે તેને બાહ્ય પ્રતિક્રમણ ફક્ત શબ્દ માત્રથી છે પણ તેને અંતરથી સત્ય પ્રતિક્રમણ થતું નથી તથા તેને આત્મરૂપ સામાયિકની પ્રાપ્તિ થતી નથી. ઝંજીમાં ધર્મ નથી પણ સત્યમાં ધર્મ છે, અસત્ય વદતાં પ્રાણી નીકળી જાય એવો જેને સત્યપર પ્રેમ છે તે ગુરૂની પાસે રહી આત્મશુદ્ધિ કરી શકે છે. ગુરૂ માટે સ્વાર્થજી ભાવવાળો, ગંભીર, દક્ષ અને સર્વ સાપેક્ષાનો જાણી એવો શિષ્ય, શિષ્યની ફરજો અદા કરીને ગુરૂ બનવાને લાયક બની શકે છે. ગૃહસ્થ લોકો વાંદેપૂજે અને વાહવાહ કરે એટલા માત્રથી ગુણોની પ્રાપ્તિ વિના ગુરૂપણું પ્રાપ્ત થતું નથી. મનુષ્ય સમાજમાં રહેતાં છતાં તેમાં નિર્લેપપણું જાળવવું એજ ત્યાગીનું મુખ્ય લક્ષણ છે. ત્હારામાં બ્રહ્મચર્ય પાળવાની શક્તિ એકંદર સારી રીતે ખીલી છે તથા અધ્યાત્મ શાસ્ત્રોપર ઘણી રૂચિ પ્રગટી છે. પ્રભુપર શ્રદ્ધા રૂચિ પ્રગટી છે. ગુરૂપર શ્રદ્ધા પ્રીતિ છે પણ ગુરૂકુલવાસમાં રહેતાં અન્ય સાધુઓ તરફથી પ્રતિકુલતા પ્રગટે તે સહન કરવાની અને વ્યવહાર કુશલતાની શક્તિ જેટલા પ્રમાણમાં જોઈએ તેટલા પ્રમાણમાં પ્રગટી નથી. ધ્યાનસમાધિનો અભ્યાસ કરવા પર ત્હને અભ્યાસરૂચિ તથા પુરૂષાર્થ બંને ઠીક છે પણ તેટલાથી સંતોષ માની ક્ષણમાત્ર પણ પ્રમાદી ન બનવું જોઈએ. ખાતાં પીતાં હરતાં ફરતાં આત્માનો ઉપયોગ રહેવો જોઈએ અને દોકપૂજામાન પ્રસ-

શાથે અંશ માત્ર પણ ઈચ્છા ન રહેવી જોઈએ એવું અંતરમાં ખાસ લક્ષ્ય રાખવાની જરૂર છે. સત્યનો ઉપદેશ દેતાં પોતાના દોષો ભલે દુનિયા બધે તોથી શું ? પણ સત્યને છુપાવવું નહિ. દુનિયાની સ્તુતિ નિંદાની પરવા ન કરવી પણ આત્મશુદ્ધિ થાય છે કે નહીં તેનો ઉપયોગ દેઈ ભૂલો સુધારી ધર્મારાધના કરવી. દુનિયાના લોકોની આગળ ગાડરિયા પ્રવાહની રીતનો ધર્મોપદેશ ન દેવો, પણ સત્યધર્મનો ઉપદેશ દેવો. કહેણી પ્રમાણે રહેણી રાખવા પુરૂષાર્થ કરવામાં કદિ કાયર ન થવું. સત્યશિક્ષાપ્રદ ગુરૂના બોધને અમૃતસમાન માની વર્તનારા જેઓ છે તેઓ શિષ્ય છે, ખાકી વ્યવહારથી નામધારક શિષ્યો તો ઘણા હોય છે પણ ગુરૂની આજ્ઞાધારક શિષ્યો વિરલા હોય છે તેમ જેઓ બધીને પોતાની ભૂલ દેખીને તેને સુધારે છે તે આરાધક બને છે. ગુરૂની પાસે રહેતાં સ્થિરતા અનુભવ વધે છે. ગુરૂની સેવાભક્તિ કરતાં જે બચ ખેદ અરૂચિ લભ્બનો ત્યાગ કરે છે તે આત્માર્થી છે અને તે ગુરૂની ગુરૂતાને પામે છે. સત્ય શિષ્યો અસત્ય રૂઢિનો નાશ કરે છે અને લોકવાસનાના તાબે થતા નથી. સત્યધર્મથી બ્રહ્મ ન થવું અને સર્વ દુનિયા માને પૂજે તોપણ અસત્યને માનવું પૂજવું નહીં. જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રની વ્યવહારથી અને નિશ્ચયથી આરાધના કરવી. હૃદયમાં શુદ્ધોપયોગ નિશ્ચય દષ્ટિને ધાર અને વ્યવહારબયથી બાહ્યમાં વર્ત્ત ! ! !

ઉપયોગપૂર્વક મિતતથ્ય પથ્ય સત્ય વદ. મગજ ખોઈને બોલવાથી વીર્યનો નાશ થાય છે અને તેથી શરીરાદિની અશક્તિ વધે છે. પા કલાક વાચવું તો બે કલાક તેના સંબંધી મનન કરવું અને વારંવાર તેનું નિદિધ્યાસન કરવું. બાષા સમિતિ કરતાં વાગ્ગુસિથી આત્માનું અનંતગણું બળ પ્રગટે છે. સ્વપરહિતાર્થે બાષા સમિતિથી વદવું. કાયજેઘાની પ્રવૃત્તિ જો સ્વપરહિતાર્થે થતી હોય તો કરવી અન્યથા કાયગુસિનું અનેક સિદ્ધાસનાદિ દ્વારા અવલંબન કરવું. કાયગુસિથી આત્મવીર્યની અચળતા ટળે

છે અને આત્મવીર્યની સ્થિરતા વધે છે અને તેથી આત્મયોગની શુદ્ધતા સ્થિરતા વધતી જાય છે તથા આત્માના સહજાનંદનો રસ અનંતગુણ વિકસતો જાય છે. મનોવિચારના વિકલ્પોનો અને સંકલ્પોનો સ્વપરહિતાર્થે ઉપયોગ કરવો, આત્માના ગુણપર્યાયોનો પ્રકાશ થાય એવા ચિંતવનમાં મનને રોકવું અન્યથા કાયગુપ્તિ અને વચન ગુપ્તિપૂર્વક મનની ગુપ્તિ કરીને આત્માના ઉપયોગથી આત્માને એકીટસે અન્ય વિચાર કર્યા વિના સ્થિર દીપકની પેઠે જોઈ રહેવો. બેઘડી સુધી એકી ટસે એક સરખા આત્મોપયોગથી આત્માને અનુભવવાથી આત્માનંદ રસનો એકદમ દરિયો પ્રગટી નીકળે છે અને તે કાલે દુનિયા સ્વપ્નની પેઠે ભૂલાય છે એને તે વખતે શુદ્ધોપયોગ અને શુદ્ધાત્મ પરિણતિનો અનુભવ આવે છે. આવો અનુભવ ઘણી વખત વેદો છે અને એવી ક્ષયોપશમ સમાધિમાં આત્મસાક્ષાત્કાર અનુભવ્યો છે. મનોગુપ્તિપૂર્વક આત્મશુદ્ધોપયોગે આત્માને એક જ્યોતિસ્વરૂપે બે ઘડી સુધી જોવાથી નિર્વિકલ્પાનંદ અને નિર્વિકલ્પ સમાધિનો અનુભવ કંઈક ઝાંખો આવ્યો છે તેની આગળ સવિકલ્પક સમાધિનો આનંદ તો કંઈ હિસાબમાં નથી. આવી શુભ્રાત્મદશામાં સદા રહેનારા જીવન્મુક્તો છે એવી દશા પ્રાપ્ત કરવામાં આત્મોપયોગે આત્મરમણતા કર્યા વિના અન્ય ઉપાય નથી. રાત્રીના છેલ્લા પ્રહરમાં આત્મધ્યાન ધરવું. દુનિયાના લોકો ઉઘટા હોય તે વખતે ઉઠીને આત્મધ્યાન ધરવું. આત્મધ્યાનમાં સર્વ તીર્થકરના ધ્યાનનો સમાવેશ થાય છે. સિદ્ધાદિકના ધ્યાનમાં આત્મધ્યાન જ છે એમ ઉપયોગના અલેહભાવે જાણુ. મનુષ્યોના સંસર્ગમાં ખપ પડતું આવવું. અન્યથા સાધક દશામાં બાધકતા આવે છે એક ક્ષણમાત્ર પણ પ્રમાદ ન કરવો. આયુષ્યનો નાશ કંઈ વખતે થઈ જાય તેની બજાર પડે નહિ માટે સમયે સમયે આત્માના ઉપયોગમાં રહેવાય અને બાહ્યની ધર્મકરણી થાય તેમ વર્તવું મનવાણી કાયાના વ્યાપાર વખતે આત્માનો ઉપયોગ રૂપ-સુરતાનું અવલંબન કરવું. આંખો મીચીને ધ્યાન ધરવા કરતાં આંખો ઉઘાડી રાખીને આત્માનું ધ્યાન ધરવું કે જેથી નિદ્રા

પ્રમાદનો નાશ થાય. હઠ સમાધિથી પ્રાણને પ્રહારનન્દ્રમાં રોકીને
 બેભાન દશા કરવાથી મનનો મોહ તેટલા કાલ સુધી ગુમ રહે છે,
 માટે આત્માના શુદ્ધોપયોગથી મનમાં પ્રકટતો મોહ વારવો કે
 જેથી આત્મસમાધિપૂર્વક છેવટે શરીર પ્રાણનો ત્યાગ થાય. આત્મ-
 જ્ઞાનીને પ્રથમાવસ્થા પછી બીજી આત્માવસ્થા પ્રાપ્ત કરવા માટે
 વચલી સ્થિતિ પસાર કરવા પૂલના જેવું મરણ છે તેમાં તેને
 મોહ થતો નથી, તે મૃત્યુકાલે પણ આત્મોપયોગે વર્તવા પ્રયત્ન
 કરે છે. આ સાલ તમારા માટે વિજાપુર ગામની બહાર પ્લેગ
 વખતે છાપરામાં આંખા નીચે ધ્યાન ધર્યા બાદ જે કહ્યું હતું તે
 સ્મરણ કરશો અને ઘાત જેવો પ્રસંગ આવે છતે બાહ્ય રોગોના
 હુમલામાં અંતરમાં આત્મોપયોગી રહેશો. અધ્યાત્મજ્ઞાનની રૂચિ
 અને ધ્યાન સમાધિમાં તમને વિશેષ રૂચિ પ્રકટી છે અને આત્માની
 આંખી પ્રગટી છે તેથી ક્રમસર આત્મોન્નતિમાં આગળ પ્રગતિ
 કરશો. એક શરીર બાદ બીજા શરીરમાં પણ પ્રારંભિત આત્મધ્યાન
 સમાધિપૂર્વક સિદ્ધ પરમાત્માની દશા પામશો એ નિશ્ચય છે, માટે
 આત્મોદ્ધાસે વર્તવું. મહોત્સવની પેઠે કર્મના શુભાશુભ ભાવોદયે
 અંતરના ઉપયોગે રહેશો. તમારા પર મુને આત્મભાવે પૂર્ણ રૂચિ
 છે. આત્મ પ્રેમે આગળ વધો. વ્યાખ્યાન પ્રસંગેજ મનુષ્યોના સમા-
 ગમમાં આવો. આત્મજ્ઞાનીને મનુષ્ય જીંદગીનો એકક્ષણ અનંતકોટિ
 ચિંતામણિ રત્નો કરતાં અનંતશુભો ઉત્તમ છે. માટે ક્ષણમાત્ર પ્રમાદ
 ન કરો. હાલ મહુડી થઈને પ્રાંતિજ ન જતાં વિજાપુર આવવાનું
 થયું છે. ચાતુર્માસ અહીં થશે. ધર્મસાધન કરશો. એજ
 ॐ અર્હે શાંતિ: ૩

સં. ૧૯૭૪. જેઠ વદિ ૧૨.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુઠ વિજયપુર.

સં. ૧૯૭૪ અષાઢ સુદિ, ' ૧

શ્રી સાણુંદ. તત્ર. વૈરાગ્યાદિગુણાલંકૃત મુનિ. દેવેન્દ્રસાગર
આદિ યોગ્ય અનુવન્દન સુખશાતા.

વિશેષ તમારો પત્ર પહોંચ્યો. વાચી સમાચાર બાણ્યા.
પાતાના વિચારોથી અન્યસાધુઓના ધાર્મિક વિચારો બહુ હોય
તેથી કલેશ દ્રેષ સંકલ્પવિકલ્પ થાય એવી ઉદ્ધીરણ કરી ચર્ચા ન
કરીએ અન્ય સંઘાડાના સાધુઓ, કલેશ મોહ થાય એવી ચર્ચાની
ઉદ્ધીરણ કરે તો તે કાલે મૈાન રહેવું. શ્રાવકોના ચડાવ્યા ન ચડીએ
અને કલેશાદિ દોષો થાય એવા પુરુષાર્થને ન કરીએ. ગરાલેદ
લિન્ન મંતવ્યલેદે મૈાન રહી પોતે પોતાનું ધર્મ કર્મ સચ્છભાવે
કરવું. સ્વપાસે બેસી અન્યો બુદ્ધી ક્રિયા કરે તેથી અસહિષ્ણુ ન
બનવું. સોવાર વિચાર કરીને ઉપયોગપૂર્વક બોલવું. ગચ્છમોહને
સંકલ્પ ન કરવો, પરંતુ ગચ્છાચાર પ્રમાણે સમભાવે યથાશક્તિ
વર્તવું. શ્રાવકોને ગચ્છનામોહે પરસ્પર લેદભાવ થાય એવો ઉપ-
દેશ ન દેવો, ગમે તે ગચ્છમાં થએલા આત્માથી મુનિસૂરિયોની
પ્રસંશા કરવી. પરસ્પર મતલેદની બાબતોમાં મૈાનપણે પ્રવર્તવું.
વર્તમાનમાં પણ પ્રવર્તતા મુનિયોમાં જે જે ગુણો હોય તે તે
ગુણોની અપેક્ષાએ તેઓની પ્રસંશા કરવી. ગમે તે ગચ્છના સાધુની
માંદગીમાં અલેદભાવે સેવા કરવી. અન્યગચ્છીય શ્રાવકોને સ્વગચ્છીય
માદ્દાવાળા બનાવવાના કરતાં તેઓને સ્વગચ્છમાં રહી મધ્યસ્થ
અમભાવી ગુણાનુરાગી વ્યાપક સેવાલક્ષિતવાળા બને એવો ઉપદેશ
દેવો. સર્વગચ્છમાં સર્વદર્શનમાં સમભાવથી મુક્તિ થાય છે એવું
સાપેક્ષ દષ્ટિએ જણાવવું. કેઈપણ નાસ્તિક તથા અન્યધર્મી વગે-
રેને અબબ્ય દુર્લભ્ય ન કહેવો. સર્વગચ્છના સાધુઓને વિનયર્થ
નમન કરવું અને સુખશાતા પુચ્છવી. પોતાની નિંદા કરનાર પોતાને
ગાળો દેનાર શ્રાવક અગર અન્યધર્મી હોય તોપણ તેને આત્માની

પેઠે પ્રેમથી મળવું અને તેઓનું યથાશક્તિ શ્રેયઃ કરવું. દિગં
જરસ્થાનકવાસી જૈનો સાથે મળતી બાબતોમાં ઐક્યથી વર્તવું
અને મતભેદવાળી બાબતોમાં મૈત્ર મરવું.

અન્યધર્મીઓ સાથે સમાનધર્મવાળી બાબતોમાં સહચારથી
વર્તવું અને ભિન્નમતાચારમાં સાપેક્ષાએ મૈત્રધારી મૈત્રીધારી વર્તવું
કોઈપણ ધર્મવાળાની સાથે ધર્મચર્યાનો પ્રસંગ આવતાં પરસ્પ
ગુણગ્રહણ થાય તથા હિત થાય એવી બાબતની વાત કરવી અ
ન્યથા મૈત્ર રહેવું. નકામે કલેશ થાય એવી ચર્યા ન કરવી
કોઈપણ ગચ્છના સાધુ શ્રાવકમાં જે જે ગુણો હોય તેનો ગમેતેવે
મતભેદ છતાં મુક્તકંઠે પ્રસંશા કરવી. પોતાના સંઘાડામાં પરસ્પ
સાધુઓમાં ભેદ કલેશ થાય એવી સ્વપ્નમાં પણ પ્રવૃત્તિ ન કરવી
કોઈપણ વખતે કોઈ અસદ્ધ પ્રસંગે ગમે તે સાધુનો વા શ્રાવકનો
ધર્મ હણાય વા તેની જાહેરમાં હેલના થાય એવી સત્ય બાબ
પણ પ્રાણજતાં જાહેરમાં ન મૂકવી. જૈનધર્મની આરાધના કર
પણ અન્યધર્મોમાં જે જે સત્ય બાબતો કથી હોય તેની નિન્
ન કરવી. તેમજ સત્યને સત્ય તરીકે પ્રકાશવું. વેષ અને કિર
કરતાં આત્માના ગુણોથી જૈનધર્મની મહત્તા છે એમ ખાસ લક્
રાખવું. કોઈની સાધે વિદ્યાનું અભિમાન ધારી ન બોલીએ. જે
જેમ અનુભવ વધે છે તેમતેમ પહેલાં જે જે વિચારો બાંધી લીધે
હોય છે તેમાં અપૂર્ણતા માલુમ પડે છે એ અનુભવ છે મા
એકાંતપ્રવ્રણ વા મત બાંધતાં સત્યનો ઘાત ન થાય તેવો ઉ
યોગ રાખવો. હું કર્તા છું, મારાથી અમુક થાય છે એવો મો
રાખ્યા વિના જે જે કર્મક પારમાર્થિક કાર્ય થાય તે કરવું અ
તેમાં અન્યો, વિદ્ધો ઉપસ્થિત કરે તો તે પુરૂષાર્થથી અને શુ
પ્રેમથી ટાળવા પ્રયત્ન કરવો પણ વિદ્ધકારકો ઉપર સ્વપ્નમાં પણ
ક્રોધ ઇર્ષ્યા થાય એવો ભાવ, મનમાં ન ધારવા ખાસ ક્ષણેક્ષાં
ઉપયોગ રાખવો. ક્ષણ પછી શું થવાનું છે તે કેવલજ્ઞાની જાણ
શકે માટે દંભાદિકવૃત્તિથી કોઈનું ભવિષ્ય કહેવાનો ડોંળ ન ધરવે

સાપેક્ષદષ્ટિથી અસત્ય અને સત્ય કહેવું પણ એકાંતે કોઈપણ સત્ અસત્યનો કદાચહ ન કરવો. કોષથી, અહંકારથી, કપટથી અં લોભથી સત્ય હાથમાં આવતું નથી માટે જેમ અને તેમ વીતરાગભાવમાં આગળ વધો. આયુધ્યનો ભરૂંસો નથી માટે આત્મોપયોગ રાખી ક્ષણમાત્ર પણ પ્રમાદ ન કર. જેમ અને તેમ આત્મજ્ઞાન અને વીતરાગભાવમાં પકવ થયા વિના અદ્ય બોલો અં મનુષ્યસંગથી દૂર રહો અને વિકારથી તો બિલકુલ દૂર રહો. જૈનશાસ્ત્રોના પરિપૂર્ણ ગીતાર્થ બનીને અન્યધર્મનાં વા બીજાં કેદ પુસ્તકોને ગુરૂની સમ્મતિપૂર્વક વાંચો. શુષ્ક બુદ્ધિવાદની ખજુજને છોડ દો. આત્મશ્રદ્ધામાં સ્થિર રહો. એકક્ષણ પછી શરીર છૂટે તો પછીય ધર્મ કર્યો નહીં એવો પ્રસ્તાવો ન થાય એવી રીતે વર્તમાનમ વર્તો. આયુર્ધાતનો પ્રસંગ આ સાલમાં બનશે એવી શંકા છે માં આત્માની શુદ્ધતાનું ધ્યાન ધરો. પૂર્ણ વૈરાગ્યભાવનાથી વર્ત જેથી મોહની આસક્તિનો લેશ પણ ન રહે. આત્માની સાક્ષીએ ધર્મ છે, અન્ય લોકોને પોતાની મહત્તા વધે એવો એક અક્ષા પણ ઉચ્ચારવો નહિ. પ્રતિબદ્ધતાની દષ્ટિએ કોઈને ઉપદેશા પ્રવૃત્તિનું દાન કરવું એ વીતરાગભાવમાં મહાવિધન છે. સત્ય અચરવામાં તથા કથવામાં સદા નિર્ભય થૈ પ્રવર્તવું. સત્યને કથત અપકીર્તિ થાય તોપણ કોઈની પરવા ન કરવી. ગીતાર્થ થયા વિન વ્યાખ્યાન કરવામાં ઘણી હાનિ છે અને અદ્ય લાભ છે. ગીતાર્થની અપેક્ષાઓને સામાન્ય સાધુઓ ન બાણી શકે. સાધકાવસ્થામ અત્યંત ઉપયોગ ધારવો. સર્વ જીવોની સાથે આત્મભાવના ઉપયોગથી વર્તો. આત્માને અનુભવ કરવા વીતરાગભાવી આત્મજ્ઞાનનું ચિંતવન કરો. આત્માની પૂર્ણશુદ્ધતા એજ પરમાત્મ પદ છે મનમાં સ્વપ્ને પણ મોહિની પરિણતિ પ્રગટી હોય તો પોતાન મરણ જેટલો પચાત્તાપ કરી આત્મશુદ્ધિમાં ઉપયોગી બને. અધ્યાત્મજ્ઞાનનો ઉપયોગ ધારી નિર્ભયસ્વતંત્રનિઃસંગભાવે પ્રવર્તવું અને જે જે બૂલો થતી હોય તેને નિંદોગડો. ચક્રવર્તી અને ઈન્દ્રન પદવીઓ જેવી અસંખ્ય પદવીઓ મળે તોપણ તે આત્માના જે

ધડીના શુદ્ધોપયોગની આગળ નાકના મેલ સમાન છે એમ નિશ્ચય થતાં જ આત્માના આનંદનો અનુભવ કરી શકશે.

સ્પર્શેન્દ્રિયનો સ્પર્શ મોહ ન થાય અને રૂપને દેખીને મોહ ન થાય એટલે જાણવું કે આત્માનંદનો રસ પ્રગલ્ભો છે. એવી દશા ન. અનુભવાય ત્યાં સુધી મોહના કારણોથી ચેતીને આવેા. સ્વનામ-રૂપની કીર્તિ શ્રવણ કરવામાં અને અપકીર્તિ શ્રવણ કરવામાં શુભ-અશુભભાવ ઉત્પન્ન થાય ત્યાંસુધી દુનિયામાં કોઈનું ભલું કરવા જતાં વા મનુષ્યોના સંસર્ગથી પતિત થવાનો પ્રસંગ ઉપજે છે એમ જાણી સર્વ વિશ્વમાં નિઃસંગદશાનો અનુભવ થાય એવી દશા પ્રાપ્ત કરવા આત્મોપયોગ રાખ. સંત દશા પ્રાપ્ત થતાં આત્મા પોતે પ્રભુ છે એમ નિશ્ચય થાય છે એવા અનુભવની ઝાંખી થાય છે, થઈ છે એમ સ્વયમેવ અનુભવ થશે. શુદ્ધ અધ્યાત્મશાસ્ત્રોથી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે અને સત્પ્રવૃત્તિ મનવાણી કાયાની શુદ્ધિ થાય છે. દેહ મોહવિના દેહથી સત્પ્રવૃત્તિથી કરવી. મનોમોહ વિના મનથી વિચાર કર. એકેક કષાયપરિણામે અનંત-ભવ જમણુ કર્યા છે. સર્વ કષાયરૂપ મોહ એજ શયતાન છે અને આત્મા તેજ અહ્મા, ખુદા, રામ, રહેમાન છે એમ અપેક્ષાએ જાણુ. વ્યાખ્યાન વાંચવું પણ વ્યાખ્યાન કરતાં મનમાં મોહ શયતાન છાનોમાનો ન પેસી જાય એવું આત્મનિરીક્ષણ કરી અન્યકાર્ય કર. આકાળમાં વીતરાગભાવે પૂર્ણ ધર્મ પ્રગટતો નથી. શુદ્ધ જ્ઞાન પ્રગટ થયાથી વીતરાગદશાનો અનુભવ આવે છે પણ તે દશા

ઝીવાર ટકે તો કેવલજ્ઞાન થાય. કેવલજ્ઞાન પ્રગટ થાય એવી ભાવનાથી આત્મોપયોગતા રાખ પછી શી દશા થાય છે તેનો વિચાર ન કર પણ ઉપયોગમાં વર્તી કર. રોગ વખતે આત્માનો ઉપયોગ વિશેષ ફેરવ. વ્યવહાર દૃષ્ટિથી ધાર્મિક ક્રિયા કર. ધંધાની દૃષ્ટિએ વ્યાખ્યાન ન વાચ પણ હિત થાય તો વાંચ. ગૃહસ્થ લોકોના પ્રતિબદ્ધમાં ન અવાય તે માટે ત્યાગાવસ્થાના આચાર વિચાર રૂપ આત્મસ્વાતંત્ર્ય સામ્રાજ્ય પામવા વિચાર. વારંવાર

રેત્રની પ્રાપ્તિ થવી મહાદુર્લભ છે. બેઘડીના ચારિત્રથી ઉત્કૃષ્ટ
 ૧ સુક્તિ થાય છે. ત્યાગયોગથી સુક્તિ છે. ચારિત્રની બેઘડીની
 ગળ આખી દુનિયાનું રાજ્ય કંઈ હિસાબમાં નથી. ચારિત્રની
 ફે માટે ક્ષણેક્ષણે આત્મોપયોગ રાખવો. આત્મા આત્મરૂપે
 ૫૫ને પરિણ્ણમેલ દેખે અને જડને જડરૂપે પરિણ્ણમતું દેખવામાં
 ૧ એટલે આત્મા તે પરમાત્માનું સ્વરૂપ અનુભવે છે એમ
 ૬. ચારિત્રની આરાધનામાં સર્વનયોની આરાધના છે એમ બાણ.
 ૧ દષ્ટિરૂપ નયોનો સાર ચારિત્ર છે. નિશ્ચય ચારિત્ર કાર્ય છે
 ૫૫ હાર ચારિત્રકારણ છે. નિશ્ચય ચારિત્ર છે તે આત્માના પરિ-
 ૫૫ રૂપ છે અને વ્યવહાર ચારિત્ર છે તે મનવાણીકાયાની ધર્મ
 ૫૫ નિ આચરણરૂપ છે. વ્યવહારનયનો લોપ કરવાથી નૈનશાસનનો
 ૫૫ થાય છે, પોતે પોતાની દશા પ્રમાણે આત્માના શુદ્ધ પરિણામ
 ૫૫ તેમ વર્તવું પણ અન્યજનોને તેની દશાના યોગ્ય વ્યવહારમાં
 ૫૫ શીલ ન કરવા. વારંવાર મનુષ્યજન્મની પ્રાપ્તિ થવી મહાદુ-
 ૫૫ છે. મનુષ્યભવમાં ચારિત્રની પ્રાપ્તિ થવી મહાદુર્લભ છે માટે
 ૫૫ આત્માના શુદ્ધસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ કરવામાં બાકી ન રાખ. શરી-
 ૫૫ જન્મ છે અને તેનો નાશ છે તેની મમતા રાખીને જ્ઞાન્ત
 ૫૫ થી આત્મકલ્યાણ નથી. વૈરાગ્યરંગથી રંગાઈને આત્મશુદ્ધિ
 ૫૫ થન સાધ્ય. પાસે રહેલા સાધુ સાથે અલેહ આત્મભાવે વર્ત.
 ૫૫ શ્રાવકોને લાભ. इत्येवं ॐ अहं शान्तिः३

૬ બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ વિભાપુર.

શ્રી મેહસાણા. તત્ર. વૈરાગ્યાદિ શુભાલંકૃત મુનિ જીતસાગર
 ૫ સુખશાતા. વિશેષ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો. મેહસાણાના શ્રાવ-
 ૫૫ તમારા ચોમાસાથી લાભ થયો છે તે બાણ્યું. આત્માના શુદ્ધ
 ૫૫ પ્રાપ્ત કરવા માટે પ્રથમ ખાસ ઉપયોગ રાખવો. શ્રાવકો
 ૫૫ જ્ઞાન શ્રવણથી ખુશી થાય એટલાથી કંઈ વળે નહીં, તેઓનો

આત્મા જાગૃત થવો જોઈએ. તેમજ સ્વાત્મા, જાગૃત દશામાં રહેવો જોઈએ. ઉઘેલો અન્યને જગાડી શકે નહીં. જાગેલો બીજાને જગાડી શકે છે. આત્મજ્ઞાનની પરિણતિ પ્રગટયાથી જાગૃતદશા છે. દેહ ધન્દ્રિયો અને મનની જાગૃતિ સુધી તો નિદ્રા અને સ્વપ્ન દશા છે, તેનાથી આગળ આત્મજ્ઞાનભાવે પરિણમવાનું થાય છે ત્યારે સત્ય જાગૃતદશા પ્રગટે છે. શ્રાવકો લોકાચારપર્યંત નિદ્રિત છે અને લોકો-તરજ્ઞાન પામે ત્યારે જાગૃત થાય છે. સ્વપ્નની જાગૃતિ જેવી જાગૃતિથી કુલ્લચારે જેઓ લોકાદિવાસના યુક્ત બને છે તેઓ વસ્તુતઃ જાગૃત નથી. જ્ઞાનીઓ બહિરુભાવે ઉઘે છે અને આત્મભાવે જાગે છે. શરીરમાં આત્મદેવની જાગૃતિ થાય છે ત્યારે દિવ્યભાવ-પ્રાદ્યુષ્ય દશા પ્રગટ થાય છે અને મોહાદિ સત્ત્વોને હણતાં ક્ષાત્ર દશા પ્રગટ થાય છે અને આત્માના શુદ્ધગુણોના વ્યાપારથી વૈશ્ય-દશા પ્રગટે છે. આત્મજ્ઞાનીઓના સેવક બનતાથી—શિષ્ય ભક્ત બનવાથી શૂદ્રદશા પ્રગટે છે એમ આધ્યાત્મિક નિશ્ચયભાવથી જાણી, શારીરિક આરોગ્ય સચવાય એવી રીતે આહારવિહાર કરવાનો યોગ્ય દૃઢ નિશ્ચય રાખ, નકામા વિચારો કરવાથી દેહવીર્યનો નાશ થાય છે અને તેથી મગજ નબળું થાય છે. મનવાણી કાયાને અતિશય પરિશ્રમ ન આપ. મનવાણી કાયાને નિયમિતપણે વાપર !!! ત્હારું શરીર નરમ રહે છે તે જાણવામાં છે. કર્મ કર્મ ઉદયમાં આવે છે અને તે ભોગવવાં પડે છે. મનમાં મોહ રહે એજ મૃત્યુ મહાકાલ છે. ક્યારે પણ મગજના કદિપત વિચાર સાથે ચોંટી જઈ અશક્ત ન બનવું. મગજને નકામા વિચાર કરતું બંધ પાડવું હોય તો પાડી શકાય એટલી આત્મશક્તિ ખીલે એટલે સમજવું કે આત્મા યતિદશાને લાયક બન્યો છે. જ્યારેત્યારે યોગ્યરૂપમાં મનવાણી કાયા પ્રવર્તે અને અન્ય વ્યાપારથી નિવર્તે એવી યોગદશા પ્રાપ્ત કરો. ઉત્તરાધ્યયન વગેરે આગમો વાંચો છો તેથી આનંદ થાય છે. મનવાણી કાયાથી જે કરો તે નિષ્કપટભાવે કરો. મનમાં સત્યને આશ્રય આપો. જેને જેટલી યોગ્યતા પ્રગટી હોય તેને તેટલો ઉપદેશ દેવો. મનને શાંત અને નિષ્ક્રિય બનાવવા તરફ લક્ષ્ય રાખ. અનંત આત્માનો અંત

નથી એવા ઉપયોગે નિર્ભય થા અને યોગ્ય ભક્તને પોતાનો
 યોગ્ય પરિચય આપ. મોહના તાબે રહેલાઓના અભિપ્રાયોથી
 મુંઝ નહિ. જૈન ધર્મનો પ્રચાર કરવા ત્હારી ઉત્સાહ શક્તિ વધતી
 જાય છે તેથી પ્રમોદ પામું છું. શ્રાવકોને તેઓની ઇચ્છાનુસારે
 ખુશ કરવાના નાટકનો પાત્ર ન બનીશ. તેઓને સત્ય જણાવ અને
 તેઓને ધર્મ માર્ગમાં ઉત્સાહિત કર!!! બહિર્મુખી ગુરૂદ્રોહી
 ખટપટી નારદ જેવા વેષધારકોના સમાગમમાં ન આવ. ત્હારી અપ-
 કવદશામાં તેથી હાનિ થવાનો સંભવ છે માટે મારે આશય
 જાણી તે પ્રમાણે વર્તે!!! ગુરૂ કહે તેમ કરવું પણ ગુરૂ કરે તેમ
 ન કરવું. ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવું અને ગુરૂહૃદયમાં ઉંડા
 ઉતરવા માટે ગુરૂ પાસે રહેવું અને વિનયભક્તિથી વર્તવું જોઈએ.
 જે ખરેખર શિષ્ય બને છે તેજ સદ્ગુરૂ બને છે. ગુરૂ કુલવાસમાં
 રહેવાથી જે ગુણો પ્રગટે છે તે ગુરૂથી દૂર રહેતાં પ્રગટતા નથી.
 ગીતાર્થ દશા થતાં ગુરૂ આજ્ઞાથી જુદો વિહાર ઘટે છે. ગુરૂને જે
 ગાંઠતા નથી તે શતધા વિનિપાતને પામે છે. વ્યાખ્યાનથી શ્રોતાઓ
 ખુશ થાય અને બાપજી બાપજી ધન્ય ધન્ય ધન્ય કહે તેથી
 આત્માબંદ પ્રગટી શકતો નથી. જે માટે ચારિત્ર ગ્રહયું છે તેનો
 ખાસ ઉપયોગ રાખવો. શ્રાવકોના વખાણથી મોહરૂપવિષ ન ચઢે
 એવો ઉપયોગ રાખવો. ભિન્ન ભિન્ન સાધુઓના ભિન્ન ભિન્ન મત
 સાંભળવામાં આવે તેથી સંબ્રાન્ત ન બનવું અને સ્વગચ્છાચારે વર્તી
 અન્યો સાથે ઉદાર દૃષ્ટિથી વર્તવું, અને અન્યોના ખંડનમાં ન પડવું
 સ્વચ્છંદતાથી બહિરાત્મભાવ પ્રગટે છે અને અન્તરાત્મભાવે વર્તતાં
 મોહથી વિમુખ થવાય છે. આખી દુનિયાના માન સન્માન કરતાં
 ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલવામાં શિષ્યધર્મની મહત્તા છે એમ જાણી
 દુનિયાના લોકોના સન્માનની વૃત્તિનો ઉપશમ કરતા રહેવું. ગીતાર્થ
 ગુરૂની આજ્ઞામાં સર્વ તીર્થકરોની આજ્ઞા સમાય છે. ગુરૂની આજ્ઞા
 લેઈ અન્ય સાધુઓનો સમાગમ કરવો કે જેથી બાધક સાધક
 ભાવમાં ઉપયોગ રહે. ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવામાં જેઓ
 પરતંત્રતા માને છે તેઓ કદાપિ મુક્ત શુદ્ધ સ્વતંત્ર થતા નથી.

એવા નિશ્ચયથી વર્તતાં આરાધકપણું છે. પંખી, ઈંડાને સેવી પંખી બનાવે છે તેમ ગુરૂપણુ શિષ્યને સેવી ગુરૂ પરમાત્મ રૂપ બનાવે છે. શુદ્ધાત્મદશા પ્રગટાવવા માટે પ્રથમ પરતંત્ર બનવામાંજ ધર્મ છે. આત્માની શુદ્ધિ કરવા ગુરૂને આત્માર્પણુ કરવું જોઈએ. ગુરૂને મન અર્પણુ કરી ગુરૂમાં તન્મય બની વિચરવું. શુભાશુભ કર્મના બાહ્ય સુખદુઃખ વિપાકો ભોગવતાં આત્મોપયોગ ધારણુ કર. ક્રિયાનું રહસ્ય જાણુ. ત્હને જે રોગ શરીરે પ્રગટ્યો છે તેથી પણ અધ્યાત્મદષ્ટિએ તો આત્માની વિશુદ્ધિ થાય છે, કારણુ કે જ્ઞાન વૈરાગ્યમય આત્માને રોગો અને ભોગો બન્ને નિર્જરા અને આત્મોપયોગ હિતાર્થે પરિણામે છે. મ્હને તો મ્હારા આત્માની બાબતમાં બાહ્ય શુભાશુભ સંયોગો પણ આત્મહિતાર્થે પરિણમતા લાગે છે. ત્યાગી થતાં છતાં પણ શુભાશુભ કર્મના વિપાકો તો ભોગવવા પડે છે, અજ્ઞાનીઓ તેમાં મોહથી મુંઝાય છે અને જ્ઞાનીઓ તેમાં મોહથી મુંઝાતો નથી એટલુંજ જ્ઞાનીના અને અજ્ઞાનીના આત્મપરિણામમાં વિશેષપણું છે અને બાહ્ય સુખ દુઃખ એષ્ટાઓમાં અને તેના હેતુઓમાં તો કથંચિત્ સમાનત્વ છે. મોલવાનું અદ્ય અને કારણુ પ્રસંગે રાખજે ! અન્યથા મૈન રહેજે. પાંચે ઇન્દ્રિયોનો અને મનનો ધર્માર્થે નિયમિત ઉપયોગ કરજે. ત્હાં શરીર ઘસાઈ ગયું છે અને આયુષ્યનો ભરસો નથી માટે જેમ બને તેમ શુદ્ધાત્મમહાવીર પ્રભુનું સ્મરણુ કર્યા કરજે. મરણુનો અંશ માત્ર પણ ભય રાખ્યા વિના મૃત્યુ સમરાંગણમાં વીરની પેઠે વર્ત. મનને ઘણા વિચારોમાં ન રોકજે કે જેથી મગજની શાંતિ રહે. જેમ બને તેમ મનુષ્યેના પરિચયમાં થોડું અવાય એમ વર્તજે. કોઈની પણ જાહેરમાં વા ખાનગીમાં નિન્દા ન થાય એમ વર્તજે. પંચગારકમાં જગમાં બાહ્યપ્રવૃત્તિની હાલ જે ધાંધળ છે તેથી વિવેક લવિધ્યમાં વધી જશે. માટે મનમાંથી મોહને હઠાવીને આત્માની શાંતિ ખીલે એવી રીતે વર્તજે પરંતુ વર્તમાન વૃત્તાંતને જણાવતો રહે છે તથા પોતાનાથી થતા પ્રમાદને જણાવે છે તેથી તું આત્મહિતને સાધી શકીશ. સ્ખલનાને

વારવી અને આત્મપયોગમાં વર્તવું એ જ સાધુતા છે. વિશ્વમાં આત્મજ્ઞાનથી અને સમભાવથી દરેક મનુષ્ય સત્ય શાંતિ-સુખ મેળવવા શક્તિમાન થાય છે. આત્માની દૃષ્ટિએ મૃત્યુ નથી, મોહદૃષ્ટિથી મૃત્યુ છે. આત્મોપયોગે આધ્યાત્મિક જીવન છે અને શરીરને જીવાડવું તે ફક્ત શરીરજીવન છે. આત્મજીવને જીવવું એજ લક્ષ્યમાં રાખીને પ્રવર્ત. અજ્ઞાનીઓમાં શુદ્ધ પ્રેમ હોતો નથી. જ્ઞાની ભક્ત શુદ્ધ પ્રેમથી પ્રભુમય જીવનને પ્રાપ્ત કરી શકે છે. આત્માની શુદ્ધિ જેમજેમ વિશેષ થતી જાય છે તેમતેમ આત્મા-નંદરસ વેદાતો જાય છે અને સમભાવ સત્યનો પ્રકાશ થતો જાય છે. આત્માની શાંતિનો અનુભવ આવ્યા પછી બાહ્યપ્રવૃત્તિમાં રસ વેદાતો નથી અને ધર્મવૃત્તિ પણ દુરજ-જીતકંઠ્ય દૃષ્ટિ અપેક્ષાએ થાય છે. આત્માનંદના રસોદધિથી મુખપર આનંદની છટા વિલસે અને દુઃખોમાં પણ આત્મોપયોગ વર્તે એજ સર્વ શ્રુતચારિત્ર નયનોસાર અને જીવતું જીવન છે, તે પ્રાપ્ત કરીને જીવવાનો ખપ કરજો. પત્ર લખતો રહેજો. ધર્મસાધન કરશો. ધર્મકાર્ય લખશો. इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર

મું પેથાપુર,

શ્રી ૦ પાટણ.

તત્ર વૈરાગ્યાદિ ગુણાલંકૃત મુનિ જીતસાગર યોગ્ય સુખ-શાતા. વિ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો. ગરબોની સમાચારી વગેરે સંબંધી તમોએ ખુલાસા મંગાવ્યા તે નીચે પ્રમાણે જાણશો. આપણે વ્યવહારથી તપાગરબ સાગર શાખાના સાધુઓ ગણાઈએ. અંતર નિષ્કામ તપ સંયમ વગેરે સફળજીનો સમૂહ એજ નિશ્ચયદૃષ્ટિથી અધ્યાત્મ ગરબ છે. વ્યવહારથી વ્યવહાર પ્રમાણે વર્તીએ અને નિશ્ચયમાં નિશ્ચય પ્રમાણે વર્તીએ. ચોરાશી ગરબના સાધુ વગેરેમાં વ્યવહાર સમકિતની માન્યતામાં કંઈક ક્રિયા બાબતોમાં ભેદ પડે

તથા વ્યવહાર સમાચારીમાં લેદ પડે તેથી નિશ્ચય સમક્રિત અને નિશ્ચય અધ્યાત્મ ચારિત્રમાં લેદ પડતો નથી, તેથી સમભાવ પ્રાપ્ત થતાં અને સાપેક્ષ ચારિત્રદષ્ટિ છતાં ચોરાશી ગચ્છોમાં આરાધકત્વ અને મુક્તિત્વ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. તપાગચ્છથી ભિન્ન સમાચારી વાળા અરતરાદિક ગચ્છોના સાધુઓ સાથે સમાચારીલેદે કલેશ વિરોધ દ્રોહ લેદબુદ્ધિ ન ધારણ કરવી, તથા તેઓની સાથે આત્મભાવે વર્તવું. મંતવ્યલેદની ચર્ચા ન કરવી. છાપાઓમાં તેની તકરારો ન ઉઠાવવી. અમુક સાચી માન્યતાવાળા અને અમુક જૂઠી માન્યતાવાળા એવું વિચારવું પણ નહિ. તપાગચ્છની વ્યવહાર સમાચારી પ્રમાણે વર્તવું અને તે દ્વારા આત્મશુદ્ધિ કરવી. અરતરાદિ ગચ્છીય સાધુઓની પણ સ્વમાન્યતાની પ્રવૃત્તિ દ્વારા મનની શુદ્ધિ થતાં આત્મોન્નતિ મુક્તિ થાય છે. ભિન્ન ક્રિયાઓ છતાં આત્મશુદ્ધિનું લક્ષ્ય તો એકજ છે. જે જે ગચ્છના પૂર્વાચાર્યોએ ઉત્તમ અન્યે લખ્યા હોય તેની અનુમોદના કરવી અને આગમોમાં જ્યાં મતલેદ જેવું દેખાય ત્યાં કેવલજ્ઞાની ઉપર ભલામણ કરી મધ્યસ્થ રહેવું. ડુંઢીયા અને દિગંબરીઓ સાથે પણ જે જે સમાન બાબતો હોય તેમાં ઐક્ય ધારવું અને ભિન્ન માન્યતાઓ જ્યાં પડે ત્યાં કલેશ લેદની ઉદ્દીરણા ન કરવી. તેઓની સાથે જેમ મૈત્રીભાવ વધે તેમ વર્તવું તથા એવો ઉપદેશ દેવો. ગમે તે ગચ્છવાળા સૂરિ સાધુ વગેરેના સમાગમમાં આવતાં મૈત્રીભાવથી વર્તવું તથા પરસ્પર મધ્યસ્થભાવ વધે તેમ વર્તવું. નિશ્ચય સમ્યક્ત્વ તથા નિશ્ચય ચારિત્ર દશામાં આવતાં સ્વેતાંબર અને દિગંબર આદિ ગમે તેમાં વ્યવહારથી વર્તતાં છતાં મુક્તિ થાય છે. તેમજ વ્યવહાર ચારિત્ર તથા શાસ્ત્ર માન્યતાના લેદો છતાં અંતરમાં શુદ્ધોપયોગ હોય છે તો મુક્તિ થયા વિના રહેતી નથી. બાહિરની ક્રિયાદિ માન્યતાના વિચારોમાં તો ભૂત વર્તમાન અને ભવિષ્યમાં લેદ રહેવાના જ. તેથી આત્મશુદ્ધિમાં આત્મોપયોગીને વ્યવહારથી વર્તતાં ખાત્રી આવતી નથી એમ નિશ્ચયતઃ જાણુ. ભિન્નગચ્છીય શ્રાવકોને આપણા ગચ્છમાં લાવવાના પ્રયત્ન કરતાં

તેઓ વ્યવહારથી તેમના વ્યાવહારિક ગરુડમાં રહી આત્મજ્ઞાનથી આત્મશુદ્ધિ કરે અને સર્વગરુડીય સાધુઓની સેવાભક્તિમાં ઉપ-
યોગી અને એવો ઉપદેશ દેવો કે જેથી અન્યગરુડીય શ્રાવકોનું
ભલું થાય. પર્યુષણાદિ પર્વોત્સવ માટે નિર્ણય તે નિર્ણય. તપા
ગરુડ અને ખરતર ગરુડાદિકમાં પર્યુષણ પર્વ માટે હાલમાં જે
તકરારો ચાલે છે તે મારા નજીવમાં છે. તપાગરુડવાળા તપા-
ગરુડની માન્યતા પ્રમાણે પર્યુષણ કરે અને ખરતરાદિ ગરુડવાળા
તેમની માન્યતા પ્રમાણે કરે પણ જન્મે આત્મશુદ્ધિ થાય એવી
સાધ્યશુદ્ધિથી વર્તે તો ભિન્ન દિવસ પર્વ છતાં નિશ્ચયથી આત્મ-
શુદ્ધિમાં હરકત આવતી નથી. ગમે તે દિવસે પર્વ કરી આત્મ-
શુદ્ધિ કરવી એજ સર્વ પર્વનો ઉદ્દેશ છે. ચોથના દિવસે પણ
ધર્મક્રિયાથી આત્મશુદ્ધિ થાય છે અને પંચમીના દિવસે પણ
ધર્મક્રિયા કરતાં આત્મોપયોગે વર્તતાં આત્મશુદ્ધિ થાયછે. વર્ષના
ત્રણસેને સાઠ રાત્રીદિવસમાં ગમે તે રાત્રીદિવસમાં ધર્મધ્યાનથી
અને શુદ્ધધ્યાનથી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે, માટે તિથિ પર્વ દિવસ
ક્રિયાદિ ભેદ છતાં આત્મોપયોગરૂપ સાધ્ય તરફ લક્ષ રાખી અભેદ
ભાવે વર્તવું અને પરસ્પર કલેશની ઉદ્દીરણા કરવા મન વાળી
કાયાનો વ્યાપાર ન કરવો. બાહ્ય ભેદોની મત માન્યતાઓ તો
રૂપાંતરે ભવિષ્યમાં પણ ગમે તે રીતે પ્રગટ થશે અને તેમાં
બાલજીવોને ભેદથી કલેશ થવાના પણ જેઓ અધ્યાત્મજ્ઞાન પામશે
તેઓને મધ્યસ્થભાવ અને આત્મભાવ વર્તશે અને તેઓ ગરુડાદિક
વ્યવહાર સમાચારીને પણ નિમિત્તહેતુ નાણી આત્મહિતાર્થે તથા
સંઘહિતાર્થે નિર્લેપભાવે સેવશે. અન્યદર્શનીઓ સાથે પણ ચાર
ભાવનાથી વર્તવું, તેઓમાં કેઈ કેઈ નિશ્ચય સમ્યક્ત્વ ચારિત્રને
સ્પર્શી કેવલજ્ઞાન પામ્યા અને પામશે. અન્ય ધર્મીઓ સાથે
શુદ્ધ પ્રેમથી વર્તવું પણ લક્ષ્ય ચૂકવું નહિ, તથા જૈનધર્મથી બ્રહ્મ
ન થાય એવાઓએ અન્ય ધર્મચાર્યોના પ્રસંગમાં આવવું. જૈન
શાસ્ત્રોના પૂર્ણ અભ્યાસી ગીતાર્થ સાધુને સર્વ બાબતમાં સ્વતંત્ર-
તાની યોગ્યતા ઘટે છે. મનની શુદ્ધિ કરવા માટે ક્રિયા હોય છે.

જેમાં રસ પડે છે એવું ધર્માનુષ્ઠાન વિશેષતઃ ઉપયોગી બને છે. ભિન્ન ભિન્ન રૂચિવાળા જીવો હોય છે તેથી તેઓની રૂચિભેદ તેઓની શુદ્ધિ માટે ભિન્ન ભિન્ન યોગધર્માનુષ્ઠાનો હોય છે. જેને જે વિશેષ રૂચે તેને તે કરવું જોઈએ તેમાં ખેંચતાણની કંઈ જરૂર નથી. ધર્મના સર્વ અંગોની ઉપયોગિતા ભિન્ન ભિન્ન જીવોના ભિન્ન ભિન્ન રૂચિભેદ અધિકારે અનુભવવી. અસંખ્ય યોગથી આત્મશુદ્ધિ કરવી એજ લક્ષ્ય સર્વ માટે છે.

ઉપદેશમાં અને લેખમાં સર્વગન્ધીય જૈનોનું ઐક્ય વધે એવું ખાસ લક્ષ્ય રાખવું. આત્મજ્ઞાનથી સર્વ જીવો સાથે એકાત્મભાવ વધે છે અને મન વાણી કાયાની શુદ્ધિ સાથે ખરેખરી આત્મશુદ્ધિ થાય છે. એકાત્મભાવથી શુદ્ધ અહિંસાભાવ વધે છે. પ્રભુ મહાવીરદે ઉપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા ધારવી. જૈન સાધુઓનો નાશ થાય એવો ઉત્કૃષ્ટાચાર ન પ્રરૂપવો. દ્રવ્યક્ષેત્ર કાલાનુસારે સાધુઓ આચાર પાળી શકે અને આત્મશુદ્ધિ કરે એવી પ્રભુ મહાવીરની આજ્ઞા છે અને આપણો આત્મા તે પણુ તેમ પ્રકાશે છે. તત્ત્વો ફરે નહિ પણુ દેશકાળાનુસારે સાધુઓના આચરણમાં ફેરફાર થાય છે એવું સર્વદર્શનીય સાધુઓની પ્રવૃત્તિથી પણુ દેખાય છે. આગમમાં કથેલા સાધુઓના બાહ્ય વસ્ત્રાદિક આચારોમાં અને હાલના આચારોમાં ભેદ પડવાનો, તેથી દ્રવ્યક્ષેત્ર કાલભાવથી જે સાધુપણું પગાય છે તેમાં આરાધકપણું છે એમ જે જાણે છે અને વર્તે છે તે આરાધક છે અને તે શુદ્ધભક્ત તથા સંઘભક્ત છે. પરસ્પર ગન્ધના વિચારાચારભેદથી ઉદાસીન બનેલા શ્રાવકોને ગન્ધોની સાપેક્ષદષ્ટિએ ઉપયોગિતા બતાવવી અને આત્માની શુદ્ધિ થાય તેવો ઉપદેશ દેવો.

વ્યવહારથી કંચન કામિનીના ત્યાગી અને વ્યવહારથી જૈન ધર્મી એવા સાધુઓ જ્યાં સુધી આત્મશુદ્ધિ કરતા કરાવતા વર્તશે ત્યાં સુધી જૈનસંઘ જીવતો રહેશે. સાધુઓ પર અરૂચિ ખેદભાવ તે જ જૈનસંઘની પડતીનું કારણ છે. જૈન ચતુર્વિધ

જિજ્ઞાસામાં એકતાની ખાસ જરૂર છે. આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત
 ૧ ક્રિયાલેહ માન્યતાઓમાં રાગદ્વેષ પ્રગટતો નથી અને
 દેહ માટે શુદ્ધોપયોગ વર્તે છે. આત્મશુદ્ધિ માટે મન
 યાની શુદ્ધિની જરૂર છે. શુદ્ધની સેવાભક્તિથી સર્વ પ્રકાર
 દે પ્રગટે છે. આત્માનો સત્યાનુભવ કરવા માટે સદ્ગુણને
 ષિ કરીને શુદ્ધમાં મન રાખી જે કંઈ કરવું હોય તે
 આત્મસામ્રાજ્ય પ્રગટાવવાને શુદ્ધની આજ્ઞામાં રહેવું અને
 મ કરવું એવી શ્રદ્ધાપ્રીતિવાળા શિષ્યોને સુક્તિની પ્રાપ્તિ
 અદ્વૈતકાળમાં તેઓ પરમાત્મસ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરી શકે
 સેવાભક્તિમાંજ અસંખ્ય યોગોની આરાધના છે એવા
 ક્ય વિના કોઈની સિદ્ધિ થતી નથી. સર્વ પ્રકારની
 રત્તાં ક્ષણે ક્ષણે સુખથી શુદ્ધનામનો બાપ કરવો કે જેથી
 શુદ્ધભક્તિથી આત્મોપયોગ કાયમ રહે. આત્મા, દેવ અને
 પશુ આત્માને શુદ્ધ અને દેવરૂપ કરવા માટે ઉપકારી
 રમાત્મભાવ ધારવો કે જેથી આત્મા તેજ પરમાત્મરૂપે
 ય. તારૂં શરીર ઘણું ક્ષીણ થએલું છે. મરણ તો પાસેજ
 માનીને આત્માની શુદ્ધિ કરવા અપ્રમત્તભાવે વર્તવું.
 બંધી સમાચાર જણાવતા રહેશે. ક્ષણે ક્ષણે મહાવીર
 રણ કર્યા કરશે. અદ્વૈતકાળમાં આત્માની શુદ્ધિ કરી
 જ. ધર્મસાધન કરશે. ધર્મકાર્ય લખશે.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

દ્વિસાગર

મું પેથાપુર

ટણ તત્ર વૈરાગ્ય ધર્મક્રિયા જ્ઞાનરૂચિ આદિ શુભોચી સુપાત્ર
 ને જીતસાગરજી યોગ્ય અનુવંદન સુખશાતા.

એવ તમારો પત્ર આવ્યો વાચી સમાચાર બહુયા. વિશેષ
 ર શરીરમાં બિલકુલ લક્ષ્ય ન બાપવું. સર્વ પ્રકારે

બાહ્યમાંથી આત્મામાં મન ખેંચી લેવું અને ભરનિદ્રાની પેઠે દુનિયાના સર્વ પ્રદાર્થોને ભૂલી જવા. આત્માના ઉપયોગે ભગવત રહેવું. સર્વ પ્રકારની વાસનાઓને મનમાંથી કાઢી નાખવી. પ્રાણ અને ઈન્દ્રિયો તથા દેહથી આત્માને ભિન્નભાવી આત્મસ્વભાવે પ્રાણ જતી વેળાએ સ્થિર થજો. આંખ અને કાનનો ઉપયોગ ટળતાં પહેલાં આત્મામાં આત્મભાવે પરિણમજો. લગ્ન વેળાએ જેમ વરવધૂ આનંદમાં રહે છે તેમ પ્રાણ નીકળતી વેળાએ પણ અંતરમાં આનંદ અનુભવજો. આત્માના ઉપયોગે પરભવમાં જન્મ થતાં પણ આત્મશુદ્ધિ ક્રમમાં આગળને આગળ વધશે એવો પૂર્ણ નિશ્ચય રાખજો અને યોદ્ધાની પેઠે કાળની સાથે યુદ્ધ કરજો. ચાર શરણુને સારી રીતે હઠ નિશ્ચયથી કરશે અને તેથી તમો અન્ય ભવમાં અરિહંત સિદ્ધ સાધુ અને સર્વશ કથિત ધર્મને પામશે. આત્મભાવે હઠ નિશ્ચયી રહેશે. જીર્ણ વસ્ત્રની પેઠે શરીર બદલાતાં મનમાં ભય દીનતા ધરશે નહિ. સર્વ મન વાણ્ઠી કાયાથી કરેલ દુષ્કૃતનો પશ્ચાત્તાપ કરવો. પરભવમાં સદ્ગુરૂની પ્રાપ્તિ થાય અને અરિહંતદેવની પ્રાપ્તિ થાય એવી ભાવના ભાવશે. આત્મા વિના અન્ય સર્વ વસ્તુઓની કામનાનો ત્યાગ કરી નિષ્કામભાવે વર્તજો. આત્માનો ઉપયોગ ધારતાં છેલ્લી બે ઘડીમાં મુક્તિનો અર્ધ પંથ કપાઈ જશે અને અર્ધ પંથ બાકી રહેશે. ક્ષણે ક્ષણે આત્મોપયોગે વર્તશે. શરીર છોડતાં આત્માના રસિયા બની આગળ પ્રયાણ કરશે. સર્વ જીવોને ખમાવી લેજો. સર્વ પ્રકારનાં શત્રુને દૂર કરશે. શરીર છોડ્યા બાદ શું થશે એ બાબતની ચિંતા કરશે નહિ. મનુષ્યભવની છેલ્લી બે ઘડીમાં પણ આત્માની શુદ્ધતાનો ઉપયોગ રહેતાં અવશ્ય આત્માની અર્ધી શુદ્ધિ થાય છે એમ નિશ્ચય રાખીને આત્મવીર!! મોહને જીતવા છેલ્લી વેળાનો જીતસાગર બનજો. સર્વ પ્રકારની માનસિક દુર્બળતાને હઠાવી દેજો. મોહની સાથે યુદ્ધ કરતાં છેલ્લી વખતનો આસોચ્છાસ છોડજો. છેલ્લા વખતે દુઃખવેદની પ્રગટે તે વેદી લેજો પણ આત્મોપયોગી રહેજો. ત્હને અધ્યાત્મ

જ્ઞાનનો યોગ આપ્યો છે અને ત્હં જૈનાગમોનો અભ્યાસ કર્યો છે તેનો સદુપયોગ કરજો. પંડિતમરણે અને વીરમરણે જ્ઞાનીઓ, મરે છે. બાહ્યશરીર ત્યાગરૂપ મરણે ત્યાગીઓ મરે છે અને તેઓ આકાશવત્ નિર્લેપ વર્તે છે. ત્હારી દેવગુરૂમાં શ્રદ્ધા ભક્તિ છે તેથી ત્હારું આત્મિક શ્રેયઃ પ્રગટશે એવો નિશ્ચય છે. હું ત્હને ખમાવું છું. જ્ઞાનોપયોગ સત્તાએ બંને સાથી છીએ.

આત્મા તેજ પરમાત્મા છે અને તે શરીરમાં વર્તમાનમાં ઝિરાજમાન છે અને આત્મા તેજ હું છું એવો નિશ્ચય જેને થયો છે તે કાલનો પણ કાલ છે એવો આત્મા પોતેજ છું એમ નિશ્ચય ઉપયોગ રાખજો એટલે શરીરમાંથી છુટતી વેળાએ આત્મા પોતાના સ્વરૂપથી નિર્ભય રહેશે. આત્માના શરણે ગએલ મનની પણ સ્વતંત્રતા નિર્ભયતા પ્રગટે છે. આત્મા શુદ્ધ નિશ્ચયદ્રવ્યાર્થિક નયે અખંધ નિર્લેપ અક્તાર્થ અકર્મા છે એવી દશાના ઉપયોગમાં સ્થિર થજો. આત્મા પોતે પોતાને ઓળખે છે એટલે તે તેની આનંદલાલીથી ઝગમગે છે. તું આત્મા છે જડ નથી. મનના સંબંધે સુખદુઃખ વેદાય પણ તેથી પૂર્ણાનંદમય આત્મા ન્યારો છે એવા ઉપયોગમાં સ્થિર થજો. આત્મા સર્વને બાણે છે પણ આત્માને બાણવા કોઈ સમર્થ થતું નથી, તેથી આત્માની વિશ્વવાદીમાં આત્મા અનંત જ્ઞાનાનંદ શક્તિમય છે એવો હું છું અને તેવો તું છે એવો પૂર્ણ નિશ્ચય ધારણ કર. આત્માના ઉપયોગમાં રહીને શરીરમાંથી પ્રાણ છૂટે આયુષ્ય ટળે તે દેખ્યા કર. આત્માના શુદ્ધોપયોગમાં રમતાં કદાપિ મરણ વળતે વ્યક્ત ઉપયોગ ન રહે તોપણ શુદ્ધોપયોગ સંસ્કારબળથી અન્ય જન્મમાં તુર્ત દેવગુરૂ ધર્મની પ્રાપ્તિ થવાની અને શુદ્ધોપયોગની પ્રાપ્તિ થવાની, તે તથા આત્મા પરમાત્મરૂપે પ્રગટવાનો અને સર્વ કર્મનો ક્ષય થવાનો તેમાં અંશ માત્ર શંકા ન રાખ. આત્મામાં પૂર્ણ શ્રદ્ધા રાખ કે જેથી તું વિદ્યુત્તવેગે આત્મશુદ્ધિ કરી શકીશ, જ્ઞાની મૃત્યુકાલે અત્યંત આત્મોપયોગી બને છે. દુનિયાના અજલોકો તેના સમાધિમરણને બાણવા

સમર્થ થતા નથી. અનુલોકો બાહ્યચેષ્ટાથી સુમરણની વા કુમરણની કલ્પના કરે છે પરંતુ તેઓ આત્માના પરિણામને જાણવા સમર્થ થતા નથી. હવે પાટણમાં પર્યુવણ પર્વમાં ધમાલ થશે. ત્યારે વ્યાખ્યાનનો પરિશ્રમ કરવો નહિ. અન્ય ક્ષાધુ પાસે વ્યાખ્યાન વંચાવજે. હવે તું ચેતીને આત્મોપયોગે વર્તજે. જન્મેલાઓને જરૂર શરીર છંડવું પડે છે. જે પોતાનું નથી તે ક્યાંથી પોતાનું થવાનું. વસ્ત્રની પેઠે શરીર ત્યાગતાં શા માટે મુંઝાવું જોઈએ. આગળ ગમન કરો. અંધકારમાંથી પ્રકાશમાં જાઓ. આ શરીર સૃષ્ટિમાંથી બીજી શરીરસૃષ્ટિ રચી તે દ્વારા ઉન્નતિક્રમમાં આગળ વધી વ્યક્ત પરમાત્મા બનો. સાંવત્સરિક ક્ષમાપના પહેલાંથી કરી લેજો. મેં પણ કરી છે. હવે તમે પત્ર લખવાની રિથિતિમાં રહી શકશો નહિ. આત્માનું સ્મરણ કરશો. ગુરૂભાવે મેં તમને ધર્મ-માર્ગમાં જોડ્યા છે અને શિક્ષાઓ આપી છે. તેથી તમારું મન દુભાયુ હોય તો ક્ષમાવું છું. હવે તમે આગળની આત્મશુદ્ધિ શાળામાં ગમન કરજો. સંબંધે ભેગું થવાય છે સર્વને આત્મભાવે સ્મરશો. હવે હું શું લખું. આત્મસ્વભાવે સદા તમારું અમારું એકતાએ મિલન છે. આત્મા આત્માને ઓળખે એ જ આત્મસંબંધ છે. એજ ધર્મસાધન કરશો. તિલકસાગરને સુખશાતા. હૃત્યેર્વં ॐ અર્હં મહાવોર શાંતિઃ ૩

શ્રાવણ વદિ ૧૧.

લેખક: બુદ્ધિસાગર

મુ ૦ પાદરા.

ચૈત્ર સુદિ ૫ મં. ૧૯૭૫.

જૂનાગઢ ગિરનાર. તત્ર સુશ્રાવક શા. પાનાચંદ જયચંદ ચોડ્ય ધર્નલાલ. વિશેષ તમારો પત્ર આવ્યો. વાંચી સમાચાર જાણ્યા વિ. તમે ગિરનાર પર્વતપર ધ્યાન કરો છો તે જાણ્યું. વડોદરામાં તમે મળ્યા તથા પાદરામાં કુણુભ માસમાં સાથે રહ્યા તેથી તમારી દશ્યમાં વિકળતા છે એમ જાણાયું. મેં ત્હને ના કહ્યું

છે. હજી હારી શાસ્ત્રજ્ઞાનમાં કચ્ચાશ છે. હારા મનમાંથી કુટુંબની વાસના છૂટી નથી અને તેથી તું પીડિત છે. પ્રાણ્યાયામ સાથે છે પણ હને શુદ્ધગમ મળી નથી. આત્મજ્ઞાનનો અનુભવ જોઈએ તેવો આવ્યો નથી તેથી મારી તો હિતશિક્ષા એ છે કે તું શુદ્ધના સમાગમમાં રહે અને આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર. હજી હને સિદ્ધિયો મેળવવાનો પ્રેમ છે, હજી હને વૈરના સંસ્કારો નડે છે, હજી હને કામવાસના ટળી નથી. આત્મજ્ઞાન વિના ઘર અને વન એક સરખું છે આત્મજ્ઞાનનો અનુભવ થતાં ઘરમાં અને વનમાં એક સરખું આત્મહિત છે. હજી હને લક્ષ્મીની વાસના છે માટે પ્રથમ તો તું વાસના દૂર કર. એકેક ઇન્દ્રિયના વિષય મોઢે અનંતી વળત જન્મભરણ થયાં માટે મનમાંથી મોહ કાઢી નાખ. અને આત્માનો અનુભવ મેળવ. અધુરા હઠયોગીઓના સમાગમથી ગાંઠ વગેરે વ્યસનોનો દાસ બનીશ. પોતાનું શરીર છે તે ગિરનાર પર્વત છે અને હૃદય છે તે શુદ્ધ છે. મસ્તક છે તે સાતમી ટુંક છે અને ત્યાં શુદ્ધોપયોગ તે જ મહાયોગી છે. ત્રિપુટી છે તે પાંચમી ટુંક છે ત્યાં ચઢવાનો માર્ગ કઠિન છે. પાંચમી ટુંકથી બ્રહ્મરંધ્રમાં જવાનો સ્થિરતારૂપ સાતમી ટુંકનો માર્ગ નીકળે છે. ઉપયોગરૂપ સુષુપ્ત્ત નાડીમાં સંચરવાથી સાતમી અપ્રમત્ત દશા ભૂમિકારૂપ સાતમી ટુંકે પહોંચાય છે. જડ પહાડોમાં પ્રભુ વસતા નથી પણ શરીર ગિરનારમાં સાક્ષાત્ આત્મપ્રભુ વસે છે. પહાડોમાં ચિત્તની એકાગ્રતા કરવા માટે જ્ઞાની મહાત્માઓનો વાસ સારો છે. જ્ઞાની મહાત્માઓને ધ્યાન ધરવા માટે પર્વતાદિ એકાંતસ્થળો ઘણાં ઉપયોગી છે. હજી હને તેવી દશા થઈ નથી. પાંચ ઇન્દ્રિયોના વિષયોમાંથી હારૂં મન ખરેખરૂં આત્મા તરફ ગયું નથી. આત્મામાં મન રમતાં સર્વ તીર્થો આત્મામાં છે એવો નિશ્ચય થાય છે અને આત્માના અનંત આનંદનો સાક્ષાત્કાર થાય છે. મનમાં બાહ્યરાગ છે ત્યાં સુધી આત્માનો સાક્ષાત્કાર નથી. જ્યારે જ્ઞાન ગર્ભિત વૈરાગ્યથી આગળ આત્મા આપોઆપ પોતાનો સાક્ષાત્કાર કરે છે ત્યારે આત્માનંદ પ્રગટે છે. પશ્ચાત્ તપ જપ

વૈરાગ્ય આદિ સાધનોની જરૂર રહેતી નથી અને તે સાધનો થાય છે તો પશ્ચાત્ તે સંઘવ્યવહાર દૃષ્ટિએ અન્યોના ઉપકારાર્થ થાય છે. હજી ત્હને એક વાર આત્માનંદરસની ખુમારી પ્રગટી નથી. આત્માનંદની ખુમારી પ્રગટતાં પશ્ચાત્ સ્પર્શેન્દ્રિય આદિ ઇન્દ્રિયોદ્વારા રસ લેવાની ઇચ્છા રહેતી નથી અને કદાપિ પ્રારબ્ધ કર્મોથી લોભમાં પ્રવૃત્તિ થાય છે તો તેમાં રસબુદ્ધિ હોતી નથી. તેમાં ક્ષત વેડની પેઠે પ્રવૃત્તિ થાય છે પ્રથમ વૈરાગ્યદશામાં વિષયો વિષ સમાન લાગે છે પશ્ચાત્ જ્ઞાનદશા પ્રગટતાં વિષયોમાં વિષપણાની વૃત્તિ વા અમૃતપણાની વૃત્તિ રહેતી નથી પશ્ચાત્ જે કંઈ બાહ્ય પ્રવૃત્તિ થાય છે તે ઔદયિકમાં નિર્લેપપણે થાય છે તેથી આત્મા નિર્લેપ રહે છે. વિષયોમાં ઇન્દ્રિયોની પ્રવૃત્તિ સમભાવે થાય અને આત્મોપયોગથી આત્મરસ પ્રગટતો રહે એવી દશવાળા આત્માને ગુરૂના આલંબનની જરૂર રહેતી નથી. અપર આ મા ને ગુરૂનો સંગ ત્યજે છે તો તેની સ્વચ્છંદતાથી તેને મોહ ઘેરી લે છે. ત્હારા મનની વિકલતા થવાનો પ્રસંગ ત્હે સ્વચ્છંદતાએ ઉભો કર્યો છે તેથી ત્હને ઘરમાં વા વનમાં ચેન નહિ પડતાં ગાંડા જેવી દશા પ્રગટતાં આત્મશુદ્ધિના ઉપયોગથી બ્રહ્મ થવાનો પ્રસંગ સંભવે એવું અનુમાન થાય છે માટે ચેતતો રહેજે. ત્હને એવું લાગે તો મળી જજે કે જેથી વિકળતા ટળે. ત્હને મારાપર શ્રદ્ધા પ્રેમ છે પણ તે પરિપૂર્ણ નથી તેથી મારી આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવામાં ખામી રાખે છે અને સ્વચ્છંદી બની સ્વાત્માનુભવ થયા વિના સ્વેચ્છાએ વર્તવાથી લાભ નથી પરંતુ ઉલટી ઘણી હાનિ છે. હજી તું ચેતેતો ચેતવાનો અવસર છે. સંવત ૧૯૬૪ ની સાલમાં પાદ્રામાં વકીલ. મોહનલાલ હિમચંદના દેખતાં દીક્ષાની ના પાડી છે. દેવેન્દ્રસાગરે ત્હને દીક્ષા આપવાનો પ્રસંગ સં. ૧૯૭૩ માં ઉભો કર્યો હતો પણ મારા વિચાર વિરુદ્ધ હતો. ત્હારા મનમાંથી મોહને દૂર કર. વાસનાઓને સાથે લઈ વનમાં ડુંગરમાં જવાની શું ? ને હવે તું નહિ ચેતેતો બાજી હાથમાંથી જશે. કોઈ પણ જ્ઞાની ગુરૂપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા પૂર્ણ પ્રેમ મૂકીને કોઈ ભક્ત અન્ય મહા-

તમાઓના સમાગમમાં ગુરૂની આજ્ઞાથી આવે છે તો તેનો આત્મા પાત્ર બને છે અન્યથા કોઈના પર શ્રદ્ધા પ્રેમના અભાવે આત્મા પાકતો નથી પણ ઇંદુ, જેમ માતાના સેવનવિના બગડે છે તેમ મન બગડી જાય છે. માટે મારી આજ્ઞા પ્રમાણે વર્ત. ત્હારી માતા વગેરેપર શુદ્ધપ્રેમ ધારણ કર અને પાછળનું સર્વ ભૂલીજા. મ્હને આત્માનો સાક્ષાત્ કંઈક અનુભવ થયો છે તેમાં ખાસ મારા ગુરૂઓની કૃપાજ કારણ છે અને ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે ગચ્છાચારનો વ્યવહાર જેમ બને છે તેમ નિર્લેપભાવથી સચવાય છે અને સહેજે ઉપદેશાદિક પ્રવૃત્તિ થયા કરે છે. ગુરૂમાં ધ્યાન ધરી એકાંત શુદ્ધોપયોગી જીવન ગાળવાની મારી તીવ્રેચ્છા પ્રથમ હતી તે ગુરૂકૃપાથી હવે તો હૃદય ગુરૂમાં આત્મોપયોગ જીવન ગળાય છે તેથી તે ઇચ્છાની હવે જરૂર નથી. મ્હને ઉપાશ્રયમાં અને પર્વતમાં હવે તો આત્મોપયોગે એક સરખું ભાસે છે. ગુરૂએ જે પ્રમાણે આજ્ઞા કરે છે તે પ્રમાણે હું વર્તું છું. આત્મોપયોગે વર્તવાથી સમભાવ અને આત્માનંદનો ક્ષયોપશમભાવે નિશ્ચય થયો છે. ગુરૂની કૃપા મેળવવી અને ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવું એમાંજ ત્હાડું હિત છે. શ્રાવકના ધર્મ પ્રમાણે વર્તવાથી ત્હાડું આત્મહિત છે, ક્યાં બાહિરમાં ભટકે છે? બાહ્ય સંકટ વિપત્તિઓથી કંટાળવું નહિ પણ તેમાંથી સાર જોઈવો. જ્ઞાનીને બાહ્ય સર્વ સંયોગોમાંથી આત્મશુદ્ધિ પ્રગટે એવો સાર મળે છે કેમકે તેની સવળી દષ્ટિ થઈ હોય છે. શાસ્ત્રોતું તું વાંચન કરે છે તેના કરતાં ગુરૂ પાસે આત્મગોષ્ઠ શ્રવણ કરવારૂપ શ્રુતજ્ઞાન પ્રાપ્તકર!! પશ્ચાત્ આત્મહિતમાં વૃદ્ધિ કર. જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રની આરાધના કર. ગૃહસ્થશામાં ગૃહસ્થ શ્રાવક ધર્મ પ્રમાણે વર્ત. ધર્મસાધન કરજે. ધર્મસાધન કરશો. ધર્મકાર્ય લખશો.

इत्वेवं ॐ अहं शान्तिः ३

સં. ૧૯૭૨. ચૈત્ર સુદિ .

લેખક બુદ્ધિસાગર.

સુ૦ વિજયપુર.

શ્રી મેહસાણા. તત્ર. વૈરાગ્યાદિ શુભાલંકૃત. મુનિ. જીતસા-
ગરજી યોગ્ય અનુવન્દન સુખશાતા.

વિશેષ. તમારો પત્ર મળ્યો. વાંચી સમાચાર બાંધ્યા. વિશેષ. જૈનશાસ્ત્રના અભ્યાસમાં લયલીન રહેવું. જૈનશાસ્ત્રોના અભ્યાસથી શ્રુતજ્ઞાન અને ચારિત્રની પ્રાપ્તિ થાય છે. પ્રથમ દયા, સત્ય, અસ્તેય ધ્વજાયર્થ અને અપરિચ્છેદલાવની સિદ્ધિ કરવાથી શ્રુતજ્ઞાનનું રહસ્ય પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. મનવાણી કાયાથી શરીરધારક જીવોન હિંસા કરવી નહિ; કરાવવી નહિ અને કરતાને અનુમોદવો નહિ એ દ્રવ્યદયા છે અને મિથ્યાત્વ મોહથી આત્માને બચાવવો એ ભાવદયા છે દ્રવ્ય સત્ય અને ભાવ સત્યથી વર્તવું એ પ્રમાણે પાંચયમમાં દ્રવ્યભાવથી વર્તવું એજ આત્માની પૂર્ણોત્થાપિ કરવ માટે પ્રથમ સાધન છે. સાધનથી સાધ્યની સિદ્ધિ થાય છે. શ્રુતજ્ઞાનનો પરિપૂર્ણ અનુભવ કરવા માટે યમનિયમરૂપ ચારિત્રની ખાસ જરૂર છે. યમનિયમથી આગળ વધવું જોઈએ. શ્રુત અને ચારિત્રથી આત્માનો પૂજાનન્દરસ પ્રગટ કરવાની જરૂર છે. વિશ્વમાં સર્વ કોઈ આનંદરસને માટે પોતાને સુજી તે કાર્ય કરે છે, પણ તેમ આનંદસ પડતો નથી તો તે કાર્યનો મનુષ્ય ત્યાગ કરે છે. આત્માને અનંત આનંદરસ પ્રગટાવવા માટે શ્રુત અને ચારિત્ર બે વ્યવહાર સાધન છે. શ્રુતજ્ઞાનથી ગીતાર્થ થવું એને વ્યવહાર સાધન છે શ્રુતજ્ઞાનથી ગીતાર્થ થવું અને વ્યવહાર ચારિત્રથી નિશ્ચય શુદ્ધાત્મ ચારિત્રમાં જવું. ગરુડ પ્રતિલેખનાદિવ્યવહાર તે શુદ્ધાત્મરસન સાધન છે. ગરુડનો મોહત્યાગવો પરંતુ ગરુડનું આલંબન છે તે ન ત્યાગવું. સાધુઓના આચાર પ્રતિપાદક આગમોને સાધુઓએ બાંધવાં જોઈએ અને સાપેક્ષદષ્ટિએ આત્મશુદ્ધિ અર્થે સાધુ પ્રતાપા રોને પાળવા જોઈએ. દ્રવ્ય તે ભાવનિમિત્તે થવું જોઈએ અંતરમાં આપચારિક ચારિત્રથી આત્માના શુદ્ધ આનંદરસ

પ્રાપ્ત કરવા માટે ખાસ પુરૂષાર્થ સ્ફોરવવું તેજ સત્યયોગ છે. આત્માનો પૂર્ણ આનંદરસ પ્રગટ કરવો તેજ ધર્મ અને તેજ યોગ અને તેજ સર્વ પ્રકારની મોહાદિકષાયોની ગુલામગીરીમાંથી છૂટવાનો ઉપાય છે. મોહથી મુક્ત થવું એજ સ્વતંત્ર આત્મ સામ્રાજ્ય છે. અને એવા આત્મસામ્રાજ્યના પૂર્ણનિર્દને પામવાનાં સાધનોનો સમુદાય તેનેજ પ્રભુ મહાવીર જૈનધર્મ તરીકે પ્રરૂપેલ છે. પ્રભુ મહાવીરદેવે સર્વાત્માઓને પૂર્ણમહાવીરદેવ થવા માટે જૈન ધર્મની પ્રરૂપણા કરી છે. જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રાદિ અસંખ્ય યોગરૂપ જૈનધર્મ છે. આત્માનો મોક્ષ કરવા માટે જૈનધર્મ તે સાધન છે અને એ પ્રમાણે વર્તવાથી આત્માની પૂર્ણશુદ્ધિ થાય છે. ભક્તિ, જ્ઞાન, કર્મયોગ, ઉપાસના, વૈરાગ્ય, ત્યાગ, સેવા, વગેરે અસંખ્ય યોગો છે. જેને જેમાં રસ પડે તેણે તે યોગથી આત્માનો પૂર્ણનિર્દ પ્રકટ કરવા પ્રબળ પુરૂષાર્થ કરવો. ગુરૂને સ્વાર્થેણ કરીને નિષ્કામભાવે આગળ વધવું. દેવગુરૂધર્મની આરાધના તેજ મોક્ષ-માર્ગ છે. મોક્ષમાર્ગમાં અપ્રમત્તપણે વિચરવું. દોષોને ટાળવા તીવ્ર પુરૂષાર્થ કરવો પણ દોષીઓપર શુદ્ધ પ્રેમ ધારણ કરવો એજ આત્માનંદરસ વેદવાની યુક્તિ છે. એકવાર કર્મમાં અલિપ્ત રહેવા માટે કર્મયોગનું સાધન વાચન મનન કરી જવું અને નિર્લેપપણે વર્તવા અત્યંત પુરૂષાર્થ કરવો. રસમયભાવથી દરેક ધર્મ-કાર્યમાં પ્રવર્તવું. આત્માનું સમ્યગ્ જ્ઞાન થવાથી અનેક પ્રકારના હઠકદાવિહો ટે છે અને આત્માની આનંદરસતા અનુભવાય છે. કર્મઅન્ય કર્મપ્રકૃતિ આદિ અન્યોથી કર્મનું સ્વરૂપ જાણવું અને આગમસારાદિ અન્યોથી આત્મા અને નયનું સ્વરૂપ જાણવું અને સર્વ દર્શનોને નયોની અપેક્ષાએ જૈનદર્શનમાં ઘટાવતાં શીખવું અને સવિકલ્પક સાપેક્ષ જ્ઞાનરૂપ શ્રુતનો એવી રીતે અનુભવ કરીને નિર્વિકલ્પક આત્મજ્ઞાનનો અનુભવ સાક્ષાત્કાર કરવો અને વ્યવહારથી જૈનધર્મમાં સ્થિર થવું તથા વ્યવહાર ધર્મનયની પુષ્ટિ કરવી કે જેથી બાલજીવોને ક્રમે ક્રમે ચઢતાં બ્રાંતિ ન થાય તથા તેઓ પૂર્ણશ્રદ્ધાથી વ્યવહાર ધર્મ પાળે અને નિશ્ચય ધર્મમાં આવી શકે.

આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ જાણવું અને તે પ્રાપ્ત કરવા ઉપાધિકારક સંયોગોથી મુક્ત થવું. સર્વ પ્રકારની મોહાદિ વાસનાઓથી મુક્ત થવું એવી પ્રભુ મહાવીરદેવે ત્યાગીઓ માટે પ્રરૂપણા કરી છે. પ્રથમ જૈનશાસ્ત્રો અને સદ્ગુરુનું પરિપૂર્ણ અવલંબન કરવું અને આત્મશુદ્ધિની બુદ્ધિએ ધર્મકાર્યો કરવાં. જ્યાં સુધી શરીર છે ત્યાં સુધી નિત્ય નૈમિત્તિક આદિ કર્મ છે અને તે નિર્મોહભાવે કરવાં એમાં નિર્મોહભાવ વર્તે છે કે કેમ નથી વર્તતો તેનું શું કારણ વગેરે જાણું અને મનમાં પ્રગટતા દોષોને ઢાળ એમ આત્માની શુદ્ધિ કર !

લેખક. બુદ્ધિસાગર.

મુદ્ર પેથાપુર.

સં. ૧૯૭૩ જેઠ સુદ. ૧૫

શ્રી વિભાપુર. તત્ર. શ્રાવક. શા. સુરચંદ સ્વરૂપચંદ યોગ્ય ધર્મલાભ.

વિ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો. વાંચી સમાચાર જાણ્યા. તમારું ચિત્ત અધ્યાત્મજ્ઞાનમાં રમે છે તે સાંઝું છે પરંતુ અધ્યાત્મજ્ઞાનના ઉપયોગથી દેવપૂજા, શુદ્ધભક્તિ, પ્રતિક્રમણ, સામાયિક, સંઘ ભક્તિ વગેરે ધર્મનુષ્ઠાનો કરવાની જરૂર છે. આત્માનો ઉપયોગ રાખીને શ્રાવકનાં ધાર્મિક કર્મો કરવાં જોઈએ. નિશ્ચય દષ્ટિવાળાને હું વ્યવહાર ધર્મનો ઉપદેશ દઉં છું-જ્ઞાનીને શુદ્ધતાનો ભય છે અને ક્રિયાવાદીને જડતાનો ભય છે. વ્યવહાર ધર્મની પ્રાપ્તિ વિના નિશ્ચય ધર્મની પ્રાપ્તિ થતી નથી. સર્વજ્ઞ મહાવીર પ્રભુએ પણ વ્યવહાર ધર્મને કેવલજ્ઞાન છતાં પણ લોકોના હિત માટે આચર્યો હતો. વ્યવહાર ધર્મનું ઉત્થાપન કરવાથી જૈનધર્મનો ઉચ્છેદ થાય છે. પંચમારકમાં છેવટ સુધી ક્ષેત્રકાલાનુસાર સાધુઓ સાધ્વીઓ શ્રાવકો અને શ્રાવિકાઓ વર્તશે. ક્ષેત્રકાલાનુસાર સાધુઓ હોય છે. પંચમારકમાં પ્રશસ્ય રાગદ્રેષવાળા સંયમધારક સાધુઓ

અને સાધ્વીઓ વર્તે છે એવું પ્રભુ મહાવીરદેવે પ્રકાશ્યું છે. અધ્યાત્મજ્ઞાનથી સાધુઓપર રૂચિ પ્રગટે છે અને સાધુઓનાપર ભક્તિભાવ જાગ્રત્ થાય છે એવી દશા જ્યાં નથી ત્યાં વાચિક અધ્યાત્મજ્ઞાન છે એમ જાણ્યો.. શ્રાવક દરરોજ ભાવથી દેરાશ-રમાં જાય છે અને પ્રભુ પ્રતિમાનાં દર્શન કરીને તથા સાધુને વાંદી સુખશાન્તા પુછીને ખાય છે. મધ્યાહ્નકાલે તે પ્રભુ પ્રતિમાને પૂજે છે અને ગુરૂને ભોજનાદિકને વડોરાવી છતી શક્તિએ ખાય છે. સાધુનાં વસ્ત્રોપકરણ ઉપધિઆદિ દેખીને અશ્રદ્ધાળુ ન બનવું. આત્મોપયોગી મૂર્ખાના અભાવે શરીરરક્ષાદિ કારણે વસ્ત્રપાત્રાદિ સામગ્રી દેશકાલાનુસારે રાખે છે તેથી શુદ્ધાત્મ રમણતારૂપ ચારિત્રને કોઈ જાની હરકત આવતી નથી. પ્રભુ મહાવીરદેવનાકાલે સાધુઓ બાહ્યાચારવસ્ત્ર પાત્રાદિકથી જૂદિ સ્થિતિવાળા હોય અને હાંલ જૂદિ સ્થિતિવાળા હોય પણ આત્મોપયોગ રમણતારૂપ લક્ષ્ય હોય તો પછી કંઈ ફેરફાર નથી. દેશકાલાનુસારે ઉપધિ આચાર વગેરેમાં તો ફેરફાર થયા કરે છે એમ અસંખ્ય તીર્થકરોનો ઉપ-દેશ છે, પરંતુ તત્ત્વજ્ઞાન તો એક સરખું રહે છે એમ સર્વ તીર્થક-રોની આજ્ઞા છે માટે ક્ષેત્રકાલાનુસારે સાધુઓના આચારો ક્યાં છે અને તેથી સાધુઓ વિદ્યમાન વર્ચા કરે છે અને તેઓ યથાશક્તિ વ્યવહાર યમનિયમાદિ ચારિત્રનું પાલણ કર્યા કરે છે અને આત્માનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા રૂચિધારી પ્રયત્ન કરે છે અને કેટલાક ગીતાર્થે આત્મજ્ઞાનને પામે છે. સદા વર્તમાનકાલમાં ચતુર્વિંશસંઘ વર્તે છે એમ માની તે પ્રમાણે વર્તે છે અને ચતુર્વિંશસંઘની સેવાભક્તિ કરે છે તે સમકિતી છે અને જે નાસ્તિક છે તે મિથ્યાત્વી છે. સમકિતીની સંગથી ધર્મબુદ્ધિ પ્રગટે છે અને નાસ્તિકની સંગ-તિથી સમકિતબુદ્ધિ ટળે છે અને મિથ્યાબુદ્ધિ પ્રગટે છે તેથી સાધુઓ ઉપર અરૂચિદ્વેષ નિંદાભાવ પ્રગટે છે. અધ્યાત્મજ્ઞાની જે ખરેખરો છે તે તમારી પેઠે સાધુઓની સેવાભક્તિ કરે છે. જ્ઞાત-દિકની આરાધના કરે છે અને ત્યાગીઓના એક અણુસેવક તરીકે જોતાને માને છે, ત્યાગી ઉપકારી ગુરૂને આવતા દેખી ઉઝો થઈ

આદરસત્કાર કરે છે. વાંદે છે પૂજે છે. ગુરૂ આવતાં શ્રાવક, ભાવથી ઉભો થાય છે, ગુરૂ બેઠા પછી બેસે છે. ગુરૂ ઉભા થતાં ખેતે ઉભો થાય છે. ગુરૂની પાછળ ચાલે છે. ગુરૂને વહોરાવીને ખાય છે. સમકિતદાયક ત્યાગી ગુરૂને સર્વ સ્વાર્પણ કરી વર્તે છે. ગુરૂના આશયોને સમજે છે, અને કોઈ ધાર્મિક વિચારાચારમાં ગુરૂની અનુમતિ બ્રહ્મ કરે છે. ગુરૂનો ત્યાગ કરતો નથી. પોતાના ગુરૂની નિંદાહેલના સહન કરતો નથી. કોઈકાલે ગુરૂની નિંદા કરનારનો સંગ કરતો નથી. ગુરૂથી કોઈ વિચાર છાનો રાખતો નથી, તેમજ કોઈ પ્રવૃત્તિને ગોપવતો નથી એવા શ્રાવકનું તેના ગુરૂ કંટ્યાણુ કરવા સમર્થ થાય છે. તેઓ શ્રાવક સમકિતી છે અને તે દેશવિરતિને પામે છે અને તે સર્વ વિરતિ ચારિત્રને પામે છે નિવૃત્તિ પામ્યા વિના આત્માની પરમાત્મતા અનુભવાતી નથી. આત્મજ્ઞાનથી સર્વથા વિરતિપણું પમાય છે. જેને આત્માપર રંગ લાગ્યો છે તેને બાહ્ય લક્ષ્મી અને ધનિકોની બિલ્કુલ સ્પૃહા રહેતી નથી. આત્મા કંઈ લક્ષ્મી અગર સત્તાથી અગર ઈન્દ્ર જેવી સત્તાથી પ્રાપ્ત થતો નથી. ચિદાનંદ સ્વરૂપ આત્માને માટે ગુરૂની આજ્ઞાનુસાર વર્તવું જ જોઈએ. દુનિયાનું બાહ્ય રાજ્ય પણ આત્માના રાજ્ય પાસે નાકના લીંટ સમાન છે એમ જેને નિશ્ચય થાય છે તેજ આત્માનુભવ કરી શકે છે, બાકી બાહ્યલક્ષ્મી આદિની પ્રાપ્તિની ધમાલમાં રાત્રી દિવસ ગુંથાઈ રહેનારને આત્માની શાંતિનો અનુભવ આવી શકતો નથી. પરમાનંદ પ્રાપ્ત કરવા માટે મનુષ્ય જન્મ છે. પરમાનંદ પ્રાપ્ત થયા પછી કંઈ કર્તવ્ય બાકી રહેતું નથી. સર્વ વિશ્વનું ઉપરીપણું મળે તો પણ આત્માનંદી તેમાં રસ લેઈ શકે નહિ. આત્મામાં અનંત આનંદરસ છે તેનો અંશ પણ આત્મા વિના અન્ય વસ્તુઓના લોગથી મળી શકતો નથી, માટે પકંવ અધ્યાત્મજ્ઞાની બાહ્ય વસ્તુઓના લોગમાં સુખબુદ્ધિ ધારણ કરતો નથી. હવે તમારું શરીર જીર્ણવસ્ત્રની પેઠે જીર્ણ થયું છે. તમને સાધુઓપર સેવા ભક્તિભાવ છે. પ્રભુની મૂર્તિદ્વારા દ્રવ્યથી અને ભાવથી સેવા કરો છો. તપ તપો છો. જ્ઞાની સાધુ-

જોની સંગતિમાં આત્મરસ વેદો છે. જૈનધર્મધર પૂર્ણ શ્રદ્ધા છે તેથી તમે પરબ્રહ્મમાં જૈનધર્મ અને દેવગુરુને પામશો અને આત્મશુદ્ધિમાં આગળ વધશો. મારા બાપથી તમને જ્ઞાન ક્રિયાપર સમ્યક્ શ્રદ્ધા પ્રગટી છે તેવું તમે જણાવ્યું છે એજ સ્વાદ્દા જ્ઞાનીનું લક્ષણ છે. મુનિ દેવેન્દ્રસાગર જૈનાગમોનો અભ્યાસી થયો છે. હવે તે ધ્યાનદ્વારા આત્મજ્ઞાનમાં વિશેષ રસ અનુભવે છે. તમારા ગૃહસ્થ કૂળમાં તે દીપક સમાન થયો છે તે પ્રજ્ઞાચર્યનો અત્યંત સાધક બન્યો છે. હઠ યોગનો અભ્યાસ કરીને મારી આજ્ઞા પ્રમાણે રાજયોગનો અનુભવ કરે છે. સર્વ પ્રકારની કામનાને હઠાવવા માટે આત્મજ્ઞાનનો ઉપયોગ કરે છે તેથી તમારે પ્રમોદ ભાવ ધારવો જોઈએ. તમે જો ચારિત્ર ગ્રંથું હોતો તો આત્માની વિશુદ્ધતામાં અધ્યાત્મજ્ઞાની હોવાથી ઘણા આગળ વધ્યા હોત. જે બનવાનું હોય છે તે બને છે. ચારિત્ર લેવાની તમારી ઇચ્છા બન્ય જન્મમાં પાર પડે. આત્માના ઉપયોગથી આત્માનું સ્મરણ કરશો. પંચપરમેષ્ઠીરૂપ આત્માને માટે પંચપરમેષ્ઠી નમસ્કારથી તથા તેના સ્મરણથી આત્માના સ્વરૂપને જાણત રાખશો. એકવાર પણ આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ જો સ્મરાય છે તોતે અલેખે જતું નથી તો વારંવાર આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપનો ઉપયોગ રાખવાથી આત્માની શુદ્ધતારૂપ પરમાત્મતા પ્રગટયા વિના રહે નહીં એમ નિશ્ચયથી જાણશો. શ્રીમદ્ આનંદધનજી, ચિદાનંદજી અને ઉપાધ્યાયનાં પદોનું વારંવાર મનન નિદિધ્યાસન કરશો. સંતસાધુઓના સમાગમમાં રહેશો. આત્માના આનંદમાં મસ્ત રહી શરીર છોડવું અને આત્મામાં લક્ષ્ય રાખવું, આત્મજ્ઞાનના ઉપયોગમાં સર્વ ધર્મો સમાઈ જાય છે. વૃદ્ધાવસ્થા અને છેવટની પીડાનું દુઃખ સહન કરતાં આત્માના યોગી થઈ પ્રાણુ ત્યજવા. દેવગુરુ ધર્મની બ્યવહાર અને નિશ્ચયતા આરાધના કરશો. કૃત્યેષ્ઠ જીર્ણ મહા-જીર શાંતિ: ૩

સં. ૧૯૭૦ પોશ સુદિ. ૧

અમદાવાદ. તત્ર મુશ્રાવક શિષ્ય બાઈ દલસુખ મગન યોગ્ય ધર્મ લાભ વિ. ત્હારા પત્રથી સ્વાત્મવૃત્તાંત જાણ્યું, હાલ ત્હારો ધર્મ પ્રદાયર્યનું પાલન કરવું તેજ છે. પ્રદાયર્ય—કાયિક વીર્યનું રક્ષણ કરવું. યુવાવસ્થામાં કામના વિચારને આવતોજ અટકાવવો અને પ્રદાયર્યની ઉત્તમતાના વિચારોમાં લયલીન રહેવું. ઉર્ધ્વરેતાઓ વિધનું કલ્યાણ કરવા સમર્થ બને છે. ઉર્ધ્વરેતા પ્રદાયર્યારીઓ યોગની સર્વ ભૂમિકાઓને સ્પર્શે છે, માટે પ્રદાયર્યને દેવસમાન ગણી તેનું પાલણ કર કે જેથી સર્વ યોગનો અધિકારી બનીશ. યુવાવસ્થા ગદ્યાપચ્ચીથી છે તેને બાળવ ! પ્રદાયર્યથી આભવ અને પરભવમાં તું આત્મોન્નતિમાં આગળ વધીશ. પ્રદાયર્યવસ્થા જતાં સર્વે ગયું બાણજો. ચારિત્ર યોગ સાધવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થશે તો હાલની પ્રદાયર્યવસ્થાથી અત્યંત લાભ થશે. ચામડી અને રૂપનો મોહતેજ મરણ છે એવા મરણે અનંતીવાર મરણ થયું માટે લગ્નનો વિચાર પણ માંડી વાળજો. કામની વાસના એજ સર્વ રોગ અને દુઃખનું તથા અશક્તિનું મૂળ છે માટે હવે તું પ્રદાયર્યથી આત્મજ્ઞાન માટે જીવ. દેવશુરની ભક્તિથી પ્રદાયર્યની રક્ષા છે. પ્રભુ પૂજા, સામાયિક, પૌષધ, પ્રતિક્રમણ વગેરે ધર્મ ક્રિયાઓ કરવામાં અપ્રમત્ત રહેજો. સુસંગતિ કરજો. સંસારની માયાજાળને પ્રાંતિ સમાન ગણજો. આત્મામાં જ આનંદ છે અને જડમાં લેથ પણ આનંદ નથી એવા હઠ નિશ્ચયથી ધર્મસાધન કરજો. ધાર્મિક પુસ્તકો વાંચજો એજ.

ૐ ઝર્ફ શાંતિઃ ૩

લેખક: બુદ્ધિસાગર

સુ૦ પુત્રરા

સં. ૧૯૫૭, વૈશાખ.

શ્રી સાણુંદ તત્ર. સુશ્રાવક. શા આત્મારામ ખેમચંદ યોગ્ય ધર્મલાભ વિ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો. હાલમાં ચાલતી અસહકારની અને સ્વરાજ્યની ચળવળ વિષે મારા વિચારો મંગાવ્યા તે નીચે મુજબ છે. પૂર્ણ શુદ્ધાત્મપદ પાળવું. અષ્ટ કર્મથી આત્માને મુક્ત કરવો. આત્માને અનંત જ્ઞાનાનંદમય કરવો તે શુદ્ધ નિશ્ચય નયથી પૂર્ણ સ્વતંત્ર મુક્ત પૂર્ણાનંદમય સ્વરાજ્ય છે તેને પ્રાપ્ત કરવા માટે શ્રાવક ધર્મ અને સાધુ ધર્મની આરાધનામાં મોહ વૃત્તિયોથી દૂર રહેવું. દુર્ગુણોથી અને વ્યસનોથી દૂર રહેવું તે અસહકાર છે અને ધર્મ ધ્યાન ક્રિયા કરવી, દેવગુરૂની સેવાભક્તિ કરવી, યમનિયમાદિની આરાધના કરવી. શુદ્ધ પ્રેમે શુદ્ધોપયોગ પામવો, ધ્યાન ધરવું, ધર્માનુષ્ઠાનો કરવાં આત્માનુયાયી મન કરવું તે સહકાર છે. દેવગુરૂની સેવાભક્તિ ધ્યાનથી સર્વ વિશ્વજીવોની સાથે અહિંસાભાવ પ્રગટે છે. મોહરાજ્યની ઇચ્છાઓના કાયદાઓના આત્મપ્રેમથી ભંગ કરવો તે સચિનય કાયદાભંગ છે. આત્માનું ચિદાનંદમય રાજ્ય તેજ સ્વરાજ્ય છે, બાકી પુદ્ગલનાં રાજ્ય તે મોહનાં રાજ્ય હોવાથી પરરાજ્ય છે. આત્માના શુદ્ધ રાજ્યમાં આવવા માટે સર્વ વિશ્વ લોકો અહિંસા, સત્ય, અસત્ય, નિર્મળત્વ, ત્યાગ, સંતોષ બાવે વિચરે તો બે ઘડીમાં સર્વ વિશ્વમાં સારી શાંતિ પ્રસરાય. પૃથ્વીને મારી ત્હારી માની મોહમય સહકાર કરવા અસહકાર કરવો. તે માયાના રાજ્યવાદીઓને ઘટે છે પણ શુદ્ધાત્મ રાજ્યવાદીઓને તો સર્વ વિશ્વના લોકો એક નિજાત્મ સરખા લાગે છે. મહને સર્વ વિશ્વ લોકો સાથે સર્વ જીવો સાથે એકાત્મભાવ વર્તે છે અને તેજ આત્મપ્રભુનું રાજ્ય છે, બાકી બાહ્ય રાજ્યમાં મોહનું સામ્રાજ્ય વર્તે છે અને વર્તવાનું એવું પ્રકૃતિથી થયા કરે છે અને થશે. આત્માની શુદ્ધિના સહકારમાં અને અસહકારમાં વિશ્વલોકોને લાવવાં અને બાહ્ય દેશ કોમ ભતિ. શરીર વણલેહ મોહને બૂલી જવો તેજ આર્ય મહાત્માઓનું કાર્ય છે. ત્યાગીઓને ત્યાગ દશામાં

સ્વરાજ્ય છે, એમને બાહ્ય મોહરાજ્યની જરૂર નથી. અહિંસા અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય, નિર્મોહભાવ, ધ્યાન સમાધિમાં સત્ય આત્મ સ્વરાજ્ય છે. તેમાં રમવું તે સર્વ વિશ્વની ત્યાગી સત્ય શહેનશાહી છે. કાળા ગોરા પીળાના લેદમાં મરી જવાથી સ્વરાજ્ય નથી. સ્વરાજ્યનો મુખ્ય ઉદ્દેશ સ્વતંત્રતા, જ્ઞાન અને આનંદ પ્રાપ્ત કરવો તેજ છે. ફ્રાન્સ અમેરિકા સ્વતંત્ર રાજ્યો છે પણ ત્યાંનાં લોકો વિષયલોગથી શરીર મનના દાસ બનેલા છે. હજી તે આશા મોહ વિષયો લોગ બુદ્ધિથી પરતંત્ર અને દુઃખી છે તેમને આત્મજ્ઞાન વિના શાંતિ નથી. તેઓ વિષય કાયદાના શુભામ છે મોહરૂપ શયતાનના દાસ છે. જડમાં સુખ શોધતા છતાં તેઓ જડ પદાર્થોથી સુખ પામતા નથી. તેઓ આત્મજ્ઞાન વિના અજ્ઞાની છે. આત્મ સ્વરાજ્ય તેઓ સમજી શક્યા નથી. ફ્રાન્સના લોકો ધન સત્તા વિદ્યા રાજ્યથી કંઈ સત્યસુખ પામ્યા નથી. પ્રભુના રાજ્યમાં પ્રવેશ કર્યા વિના વિષયાશા, મોહ, કામવાસના, લોગ બુદ્ધિ અને ક્રોધાદિક દોષોની જેલોમાંથી લોકો મુક્ત થવાના નથી. આ ભવમાં આત્માના આનંદને પામવો તેજ સ્વરાજ્ય છે. બ્રાહ્મ વિષયોનો આનંદ તે ક્ષણિક આનંદ છે. વ્યસનોનો આનંદ ક્ષણિક છે, તેવા ક્ષણિક આનંદવાળા અને દુઃખવાળા રાજ્યમાં મોહ ધારણ કરવો તે શયતાનીયતપણું છે એમ મારી પૂર્ણશ્રદ્ધા છે. પ્રભુ મહાવીર દેવે અનંત આનંદમય આત્મશુદ્ધતારૂપ સ્વરાજ્ય દર્શાવ્યું છે તેવું રાજ્ય પામવું તે માટે સફળરૂપ શરણે રહીને વર્તવું જોઈએ. એવા સ્વરાજ્યની લડત માટે કોઈની હિંસા કરવી પડતી નથી અને એવું સ્વરાજ્ય પામવા માટે સર્વ વિશ્વ લોકો, અધિકારી છે અને એવું સ્વરાજ્ય લેવા માટે બાહિરમાં ભટકવાની જરૂર નથી. એવું વિશ્વવ્યાપક સ્વરાજ્ય છે તેમાં રાગ દ્વેષ હિંસા દુઃખ નથી. કરોડો વર્ષથી તીર્થંકરો એવા સ્વરાજ્યની પ્રાપ્તિનો ઉપદેશ આપે છે, તે જૈનશાસ્ત્રોથી જણાય છે. જૈનશાસ્ત્રો અને જૈનધર્મ તથા શુદ્ધેશ્વરમાં પૂર્ણશ્રદ્ધા પ્રેમથી પ્રવર્તવું તેજ સ્વરાજ્યકર્મ છે. એનાથી બ્રહ્મ થતાં આત્મરાજ્યની પ્રાપ્તિ થતી નથી. સમ્યક્ત્વ

અને ચારિત્રધારી જ્ઞાતામયોના પૂર્ણશ્રદ્ધાળુ ગીતાર્થ સમજુદની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તતાં શ્રાવકોને અને સાધુઓને સ્વરાજ્યની પ્રાપ્તિ થાય છે. એવું સ્વરાજ્ય ખરેખર આત્મામાં છે અને તે પ્રભુનું રાજ્ય છે એવા રાજ્યને મ્હેં અમુક હકનું પ્રાપ્ત કર્યું છે અને પૂર્ણ સ્વાત્મરાજ્ય પ્રાપ્ત કરવાને પુરૂષાર્થ પ્રવર્તે છે. જૈનધર્મને દેશધર્મી આચરવો તે દેશથી સ્વરાજ્ય છે અને ચારિત્ર અંગીકાર કરવું તે સર્વ વિરતિ સ્વરાજ્ય છે. યોગી સમ્યગ્ દષ્ટિગુણ સ્થાનકથી અયોગી ચૌદમા ગુણ સ્થાનકનું અને અને પશ્ચાત્ સિદ્ધાવસ્થાનું સ્વરાજ્ય પ્રાપ્ત કરવા માટે કમરકસી પુરૂષાર્થ કરવો જોઈએ. હાડ માંસનો ત્યાગ કરવો એતો આત્મરાજ્યમાં પ્રવેશ કરવાને સર્વ લોકોને ઉપયોગી છે અને સાધન ભૂત છે. માત્ર દયાથી સ્વરાજ્ય મળતું નથી તેમજ દ્વેષ દ્રવ્ય સત્યથી આત્મ રાજ્ય મળતું નથી. આત્મરાજ્યની પ્રાપ્તિ માટે ભાવ સત્ય તથા સમ્યક્ત્વ અને ચારિત્ર તેજ સત્ય ઉપાયો છે. અન્ય દેશીય મનુષ્યોથી અસહકાર કરવો તે દ્વેષજન્ય અસહકાર છે. સર્વ વિશ્વ જાતીય મનુષ્યોમાં રહેલા મિથ્યાત્વ મોહ દુર્ગુણ કષાયોનો સંજન કરવો અને સર્વાત્માઓ કે જે મનુષ્યો વગેરેમાં રહેલા છે તેઓને આત્મપેઠે પ્રેમી માનવા તે અસહકાર અને સત્ય સહકાર છે એમ સર્વ વિશ્વ લોકો અધ્યાત્મ જ્ઞાનથી સમજશે ત્યારે સર્વ વિશ્વની સ્વરાજ્ય એકતા શાંતિ સુખતા પ્રવર્તશે. જૈન ધર્મરૂપ સ્વરાજ્યની પ્રાપ્તિ માટે જૈનોએ જૈનધર્માચારો પાળવા. એમ સર્વ ધર્મવાળા મનુષ્યો અધ્યાત્મ જ્ઞાનથી કષાયોને ટાળી આત્મામાં મન ધારશે ત્યારે સત્યાનંદને પામશે. જૈનશાસ્ત્રોમાં બાહિર અને આધ્યાત્મિક સ્વરાજ્ય પ્રાપ્ત કરવાના ઉપાયો દર્શાવ્યા છે અને તેને પ્રાપ્ત કરવા માટે સાધુઓ સાધ્વીઓ શ્રાવકો અને શ્રાવિકાઓ યથાશક્તિ પ્રવર્તે છે. અહિંસાથી અધ્યાત્મ સ્વરાજ્યમાં પ્રવેશ થયા વિના બાહ્ય રાજ્યોમાં નીતિ શતિ સ્થિર રહેતી નથી. હિંદીઓ અન્ય દેશો કરતાં આધ્યાત્મ રાજ્યમાં આગળ વધ્યાં છે તેઓ જે અમેરિકા વગેરેનાં બાહ્ય સ્વાતંત્ર્ય રાજ્યના

ધ્યેય તરફ સ્વધ્યેય વળશે અને આત્મા રાજ્યથી વિમુખ થશે
 તો તેઓ આર્ય જૈનપણ્યને ગુમાવી દુઃખી થશે. સંપ્રતિકાલમાં
 જ્ઞાન સમાધિ કરનારા જે ત્યાગી મુનિવરો આત્માના આનંદને
 જોગવે છે તેઓ આત્મ રાજ્યના અનુભવીઓ છે તેઓની સંગ-
 તિથી સ્વરાજ્ય અર્થાત્ અનંત આનંદનો લાભ પ્રાપ્ત થશે.
 અખંડ આનંદમાં મસ્ત રહેવું તેજ સત્ય આત્મ સ્વરાજ્ય છે.
 આત્માના આનંદની પ્રાપ્તિ કર્યા વિના સ્વરાજ્યનાં ભાષણો વાર્તાઓ
 કર્યાથી કંઈ વળતું નથી માટે અધ્યાત્મ સ્વરાજ્ય તરફ વળ.
 જય જેઠ દ્રષ વિના ધર્માનુષ્ઠાન. કર. શ્રુત્યુભયથી ડરીને સત્યથી
 વિમુખ થવું તેજ પર રાજ્યની ગુલામી છે. અજ્ઞાન મોહ અને
 કામ વાસના વૃત્તિયોનો ઉચ્છેદ કરતાં આત્મામાં પરમેશ્વરપણું
 અનુભવાય છે. બાહ્યરથી સ્વતંત્ર રાજ્ય માનનારાઓ પણ અજ્ઞાન
 મોહ કામાદિ શયતાનના દાસો છે. પરપુદ્ગલ સંગથી મુખ થાય
 છે એવું અજ્ઞાન ધરાવનારા લોકો પરતંત્ર દુઃખી ગુલામ છે
 માટે આત્મા તરફ વળ. આત્માનું રાજ્ય પ્રાપ્ત કરવા શ્રાવક
 ધર્મનું આરાધન કર. ગૃહસ્થ દશામાં નિર્વેપપણું પ્રાપ્ત કરવા
 પુરુષાર્થ કર. સ્મૃતિક આહાર જલપાન વસ્ત્રથી કાયા અને મનની
 શુદ્ધિ કર. બાહ્ય રાજ્યના મોહે કેટલાક કુલાચારી જૈનો અને
 ત્યાગીઓ જૈનધર્મથી બ્રહ્મ થાય એવો વખત આવી લાગશે તેમાં
 જૈનશાસ્ત્રોને નહિ બાંધવાં અને ગીતાર્થ શુદ્ધિ સંગતિનો અભાવ
 અને બાહ્યમોહ કારણીભૂત થશે. આત્મ રાજ્યની પ્રાપ્તિ માટે
 બાહ્ય રાજ્ય સમકિતીને ઉપયોગી છે. બાહ્ય રાજ્યથી અધ્યાત્મ
 રાજ્યમાં જવું જોઈએ. અધ્યાત્મજ્ઞાની યોગીઓ આત્માના અનંત
 આનંદમાં સ્વરાજ્ય અનુભવે છે. સર્વથી મહારાજ્ય પરિપૂર્ણ
 શુદ્ધ સ્વતંત્ર મુક્ત સિદ્ધોને છે તેથી ઉતરતું ચૈદમાં તેરમા શુષ્ક
 સ્થાનક વર્તિ કેવલ જ્ઞાનીઓને શુદ્ધાત્માનંદ પૂર્ણ જ્ઞાનમય સ્વ-
 રાજ્ય છે તેથી ઉતરતું બારમા શુષ્કસ્થાનકમાં તેથી ઉતરતું
 અનુક્રમે એકાદશમામાં, દશમામાં, નવમામાં, આઠમામાં, સાત-
 મામાં, છઠ્ઠામાં, પાંચમામાં, ચોથામાં અને તેથી ઉતરતું ફક્ત બાહ્ય

રાજ્ય પ્રથમ ગુણસ્થાનકમાં છે. સાતમા ગુણસ્થાનકમાં અપ્રમત યોગીઓ ધ્યાન સમાધિદ્વારા નિર્વિકલ્પ આત્માનંદ આસ્વાદે છે. આત્મધ્યાન સમાધિમય અપ્રમત સાતમી ભૂમિકામાં યોગીઓ કેવલ આત્મજ્ઞાનના આનંદમાં મસ્ત રહે છે, તેઓ શરીરદ્વારા બાહ્ય વિષયોના લોગથી આનંદ અનુભવાતો નથી. છઠ્ઠા પ્રમતગુણ સ્થાનકમાં પ્રમત મુનિઓ આત્માનંદનો અનુભવ કરે છે અને બાહ્યમાં પ્રમાદયોગથી પ્રશસ્યધર્મ કાર્યાર્થે પ્રવર્તે છે. દ્વિતીય પ્રમતગુણ સ્થાનકમાં કેવલ આત્માનંદ લોગનું સ્વરાજ્ય નથી. તેમાં અંશે અંશે પુદ્ગલલોગ શાતા અને અશાતાવેદનીયનું રાજ્ય પણ હોય છે, પણ તે લોગાવહી કર્મથી હોય છે. પાંચમા દેશવિરતિ ગુણસ્થાનમાં દેશથી આત્માનંદ વર્તે છે અને પુદ્ગલ લોગાનંદ પણ વર્તે છે, એવું મિશ્રિત આનંદરૂપ સ્વરાજ્ય પાંચમી ગુણસ્થાનકભૂમિકામાં વર્તે છે. ગૃહસ્થો મિશ્રાનંદરૂપ સ્વરાજ્ય સુધી આવે છે. છઠ્ઠી ભૂમિકારૂપ છઠ્ઠાગુણ સ્થાનકમાં ત્યાગીઓ આવે છે. ચોથી સમ્યગ્ દષ્ટિગુણસ્થાનક ભૂમિકામાં આત્માનંદનો અનુભવ આવે છે, તેથી જડ લોગઆનંદ પર શ્રદ્ધા રહેતી નથી, દ્વિતીય પ્રારબ્ધ કર્મયોગે જડ વસ્તુઓના લોગની પ્રવૃત્તિ થાય છે પણ તેથી સમ્યગ્જ્ઞાની જડવસ્તુઓના લોગરૂપ બાહ્ય રાજ્યમાં હેપાતો નથી. સમ્યગ્જ્ઞાની જે થાય છે તે સ્વરાજ્યની પ્રાપ્તિ માટે પુરૂષાર્થ પ્રારંભે છે. સમ્યગ્દષ્ટિ જ્ઞાની, દેહમન અને ઇન્દ્રિયોમાં સ્વરાજ્યનો નિશ્ચય ત્યજે છે અને આત્માના પૂર્ણ શુદ્ધતાનાનંદમાં સ્વરાજ્યનો નિશ્ચય કરે છે. ચોથા ગુણસ્થાનકમાં અને પાંચમા ગુણસ્થાનકમાં વર્તનારા ગૃહસ્થો હોય છે અને તેઓ બાહ્ય રાજ્યમાં મોહ પ્રગટતાં તેને ઉપશમાવે છે અને આત્મજ્ઞાનાનંદ રાજ્યનો ઉપયોગ રાખીને બાહ્યરાજ્ય કરે છે પણ તે અત્યંત નિર્લેપ રહે છે. પ્રથમ મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનક ભૂમિકામાં મનુષ્યો દેહને ઇન્દ્રિયોને આત્મા માને છે અને જડ વસ્તુઓમાં સ્વરાજ્ય માને છે. મિથ્યાબુદ્ધિથી જડવાદીઓ દેહલોગમાં અને દેહરાગમાં મુખની બુદ્ધિ ધારણ કરે છે. જડવાદીઓ જડલક્ષ્મી

સત્તાદેહના લોગ વિના અન્ય આત્મસુખનો નિશ્ચય કરી શકતા નથી. આત્મસુખનું અધ્યાત્મ સ્વરાજ્યને તેઓ કલ્પિત માને છે, તેઓ પૃથ્વી લક્ષ્મી સત્તા વિદ્યા વગેરે માટે પરસ્પર યુદ્ધ કરે છે. દેહમાં રહેલ આત્માનું સ્વરૂપ જાણવામાં ન આવે ત્યાં સુધી આત્મજ્ઞાન કહેવાય નહિ. આત્મજ્ઞાન વિના સત્ય આત્મ સ્વરાજ્ય ઓળખાય નહિ. જ્ઞાનીગીતાર્થ યોગીના સમાગમથી આત્મજ્ઞાન પ્રગટે છે. જૈનશાસ્ત્રો આદિ ધર્મશાસ્ત્રોના અભ્યાસથી આત્મ રાજ્યની દિશા સુજે છે. આત્મ રાજ્યથી દેહરાજ્ય અને બાહ્યરાજ્ય શાસન-ભિન્ન છે. મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનક ભૂમિમાં અજ્ઞાન રાગદ્વેષ કામ અને બહિરાત્મબુદ્ધિનું પ્રબળ જોર હોય છે તેથી અજ્ઞાનીઓ દુનિયા માત્રનું રાજ્ય પામે તો પણ શાંતિ પામવા સમર્થ થતા નથી, માટે શુદ્ધાત્માનંદ પ્રાપ્તિરૂપ સ્વરાજ્ય પામવા માટે પ્રભુની પેઠે ગુરૂમાં શ્રદ્ધા પ્રેમ રાખીને સર્વ દોષોથી મુક્ત થવા ગુરૂની આજ્ઞાનુ-સાર વર્તવું જોઈએ. આત્માનંદ માટે ગુરૂ શરણે જવું અને પ્રથમ મનવાણી કાયાની શુદ્ધિ કરવી એ સ્વરાજ્યનાં સાધનો છે. ચોથી ગુણસ્થાનક ભૂમિકાથી ઉત્તરોત્તર આત્માની શક્તિયો ખી-લવા માટે છે. આત્માનીજ્ઞાનાદિ શક્તિયોને ખીલવવી તેજ આત્મ-સ્વરાજ્ય ચોથા ગુણસ્થાનકથી ગૃહસ્થ દશામાં ખીલે છે અને તેથી તેવા રાજ્યથી બાહ્ય સ્વરાજ્યની ઉત્તરોત્તર ઘણી શુદ્ધિ છે. લોકો-ત્તર ભાવ સ્વરાજ્ય તે આત્માનું સ્વરાજ્ય, ઉપશમ ક્ષયોપશમ અને ક્ષાયિક ભાવે જાણવું. આત્મા અને કર્મનો લેહ જાણવો તે યોગની પહેલી ભૂમિકા છે. આત્માના જ્ઞાનવડે રંજેગુણ તમોગુણ વૃત્તિ અને કર્મનો ત્યાગ કરવો તે યોગની બીજી ભૂમિકા છે. સર્વ સાંસારિક વસ્તુઓની મૂર્છા ત્યાગીને આત્મારૂપ પરમાત્માને આત્મભાવે દેખવો અને બાહ્યકર્મમાં નિર્લેપ રહેવું તે યોગની ત્રીજી ભૂમિકા છે. અંતરાત્મ જની શુદ્ધોપયોગે બાહ્ય વ્યવહારથી વર્તવું તે પાંચમી ભૂમિકા છે. રંજેગુણ તમોગુણ અને સત્ત્વગુણવાળી બુદ્ધિ કર્મથી બિદ્ધ મોહાતીતપણે શુદ્ધાત્મ પરમાત્મ સ્વરૂપમાં લય-લીન થવું, તે યોગની છઠી ભૂમિકા છે અને આત્મા તેજ પરમાત્મ

સ્વરૂપે કેવલ જ્ઞાનાનંદથી પ્રગટે તે યોગની સાતમી ભૂમિકા છે. આઠમી કર્માતીત પરમાત્મ દશા છે. સાતે ભૂમિકાઓની પ્રાપ્તિથી પરિપૂર્ણ નિત્ય અનંત શુદ્ધ બ્રહ્મસ્વરાજ્યનો આત્મા ભોક્તા બને છે. એથી ગુણસ્થાનકથી તેરમા ગુણસ્થાનક સુધીમાં સાતે ભૂમિકા ઓનો અંતર્ભાવ થાય છે. રાજ્ય પ્રજા સર્વમનુષ્યો જે આત્માના સત્યપૂર્ણાનંદ સ્વરાજ્યમાં લક્ષ્ય રાખીને બ્રહ્મસ્વરાજ્યમાં વર્તે તો અત્યંત નિર્લેપ દશા પામવા લાયક બની શકે એમ નિશ્ચય છે. આત્માના આનંદને પામવો તેજ માટે મનુષ્ય જન્મ છે. મનુષ્ય જન્મ પામીને દેવગુરુધર્મની આરાધના કરવી તે આત્મસ્વરાજ્યના પૂર્ણાનંદ માટે છે આત્માનો આનંદ પ્રગટ થાય તોજ બ્રહ્મ-ભોગની નિવૃત્તિ થાય. બ્રહ્માનંદ ક્ષણિક અને દુઃખરૂપ છે માટે આત્માનંદ પામવો એજ પરમકર્તવ્ય છે. મહારો ધર્મ અને માફે સ્વરાજ્ય તે પરમેશ્વરના ધર્મ સ્વરાજ્યરૂપ છે. પરમેશ્વરની જાતિ છે તેજ મારી જાતિ છે એમ મહેને નિશ્ચય થવાથી સર્વ ખંડના મનુષ્યો મારા આત્મરૂપ લાગે છે તેથી તેઓ સાથે આત્મભાવે વર્તવામાં આવે છે. ત્યાગીમુનિયો આત્મસ્વરાજ્યમાં મસ્ત થઈ મહાલે છે. તેઓનો પરમેશ્વરની સાથે સહકાર છે અને મોહની સાથે અસહકાર છે એવા ત્યાગીમુનિયો ખરેખર આત્મસ્વરાજ્ય પ્રાપ્ત કરે છે અને દુનિયાના લોકોને આત્મરાજ્ય દર્શાવીને તેઓના બ્રહ્મસ્વરાજ્ય સંબંધથી પ્રકટેલા દોષોને દૂર કરે છે તેથી આત્મસ્વરાજ્ય દર્શાવનાર ત્યાગી મસ્ત મુનિયો સમાન જગતમાં સર્વ ગૃહસ્થ સંઘ પણ લાવ ઉપકાર કરવા શક્તિમાન થતો નથી. દેહ દ્વારા જે મુખ ભોગવર્તુ તે દેહ સ્વરાજ્ય છે. મન અને ઇન્દ્રિયોનું આરોગ્ય તે મનોરાજ્ય છે. દેશ ખંડ વિશ્વલોકોના પર રાજ્ય કરવું તે દેશખંડ વિશ્વરૂપ બ્રહ્મસ્વરાજ્ય છે. દેહાદિક બ્રહ્મરાજ્યો ક્ષણિક છે. વસ્તુતઃ તે સ્વરાજ્ય નથી. આત્માનું રાજ્ય નિત્ય અખંડ છે, બાકીનાં ક્ષણિક છે. એક ખંડના લોકો અન્ય ખંડના લોકોપર રાજ્ય કરે તે પણ સત્યસ્વરાજ્ય નથી. બ્રહ્મસ્વરાજ્ય માનનારાઓમાં ન્યાયનીતિ સત્ય અહિંસા શુદ્ધપ્રેમ સેવાભક્તિ તપવ્રત

મૈત્રીઆદિ ભાવના સંપન્નાદિ ગુણો હોય છે અને દુર્ગુણોની સાથે અસહકાર હોય છે તો તેથી બાહ્યરાજ્યમાં શાંતિ સુખ અમુક કાલ સુધી વર્તે છે. આત્મરાજ્ય અર્થાત્ પરમાત્મ રાજ્ય પામવાનું જેઓના લક્ષ્યમાં છે તેઓ ગૃહાવાસમાં બાહ્યરાજ્યમાં પણ ન્યાય નીતિ, સત્ય, દયા, પ્રમાણિકતા, સદ્વર્તન ધારવા શક્તિમાન અને છે તેથી પરસ્પર થતાં હિંસાચુદ્ધ ટળે છે. હિંદના લોકો આત્માનું સ્વરાજ્ય લક્ષ્યમાં રાખીને તેની પ્રાપ્તિ માટે બાહ્યરાજ્ય સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત કરશે તો તેઓ ધર્મથી આર્થ તરીકે રહી શકશે. અન્યથા આત્મસ્વરાજ્ય ભૂલીને આસુરી રાજ્યમાં તણુઈ જશે. ત્યાગીઓનું ઉપયોગી મહત્વ ભૂલી જઈ સ્વરાજ્યની લાલસાએ દેહ, ઈન્દ્રિય, મનના એકાંતિક જડવાદી પૂજારીઓ બની જશે અને પૌર્વાત્ય સંસ્કાર પર પાશ્ચાત્ય સંસ્કારોનો ગેલેટ ચઢાવી દેશે અને પોતાનું ખરૂં આધ્યાત્મિક જ્ઞાનસ્વરાજ્ય અને તેના આચારોને અને વિચારોને ખોઈ બેસશે. ત્યાગીમુનિઓ ગુરુઓપરથી શ્રદ્ધા પ્રેમ ઉઠવાની સાથે આધ્યાત્મિક રાજ્ય કે જે હાલ જે કંઈ વર્તે છે તેને ખોઈ બેસશે. અમેરિકા વગેરે દેશો સ્વતંત્ર રાજ્ય પામ્યા છે પણ તેઓ આત્માના સુખને પામ્યા નથી, તેઓ બાહ્યસુખ માટે અનેક સુધારાની ધમપછાડો માર્યા કરે છે પણ તેથી સુખી થયા નથી. આત્મજ્ઞાનીઓમાં સ્વરાજ્ય અંશ માત્ર દૂર નથી. આત્મજ્ઞાનીઓ સ્વરાજ્યને પામેલા છે, તેઓને બાહ્યરાજ્યની પરતંત્રતામાં પણ સત્ય આત્માનું રાજ્ય પ્રવર્તે છે. જૈનશાસ્ત્રકારોએ અનાદિકાલથી આત્મરાજ્ય અને બાહ્યરાજ્ય અને તેની પ્રાપ્તિના હેતુઓ જણાવ્યા છે. આત્મરાજ્ય પામ્યા વિના કોઈ પૂર્ણાનંદ પામ્યું નથી અને પામનાર નથી. આત્મરાજ્યની પ્રાપ્તિમાં દુનિયાના લોકોની જો રૂચિ પ્રગટે તો દુનિયામાંથી વર્ષુ ધર્મ દેશ રાજ્યભેદ મોડ દૂર થાય અને સર્વ ખંડના લોકો સુખથી સંપીને અધ્યા મગ્ન બનવાની શકે. બાહ્યરાજ્યનું ધ્યેય તે આત્મરાજ્યના ધ્યેયવિના આસુરી બને છે. ગુણગુણવાળી પ્રકૃતિનું બાહ્યદુનિયામાં રાજ્ય છે તેથી દુનિયામાં એક ગુણવાળું રાજ્ય થયું નથી અને કદાપિ થનાર

નથી. રજોગુણ તમોગુણ અને સત્વગુણ પ્રકૃતિ અર્થાત્ મોહ પ્રકૃતિની પેઢીપારતું રાજ્ય તે શુદ્ધ બ્રહ્મરૂપ શુદ્ધાત્મ સ્વરાજ્ય છે એવા સ્વરાજ્યને સર્વ વિશ્વના લોકો પ્રાપ્ત કરે અને કૂતરાં જેમ હાડકાં ચુસીને સુખની બ્રાંતિ ધારણ કરે છે એવી બ્રાંતિથી લોકો બાહ્યપૃથ્વીના મારાહારાપણના લેદથી દૂર થાયો. આત્મરાજ્યમાં સર્વ વિશ્વલોકોનું ઐક્ય છે અને એવું પ્રભુ મહાવીરદેવે સત્ય સ્વરાજ્ય જણાવ્યું છે તેમાં અમારું તહાઈ અને વિશ્વલોકોનું લક્ષ્ય રહ્યો. સૂર્યના પ્રકાશ કરતાં અનંતગુણ જ્ઞાનપ્રકાશ અને અનંત આનંદવાળું સ્વરાજ્ય ખરેખર શરીરમાં રહેલા આત્મામાં છે તેની પ્રાપ્તિ માટે આત્મજ્ઞાનીઓનું શરણ કરવું જોઈએ. ત્યાગીસાધુઓ તેવા સત્યસ્વરાજ્ય માટે ઉઠ્યા છે, વિશ્વલોકો તે માટે ઉઠ્યા અને બાહ્યસ્વરાજ્યમાં થતા દોષોને દૂર કરે, એવો વિશ્વને મારો સંદેશ છે. આત્મારામ તું પણ આત્મામાં રંગી સત્ય આત્મારામ બનવા પ્રયત્ન કરજે અને પુણ્યલારામ બનીશ નહિ. બાહ્યજડ દુનિયામાં અનંત શોધો થાય તોપણ સત્ય સુખ નથી એમ સમજી જૈનધર્મની આરાધના કરજે. પ્રકૃતિમાંથી અહર્વાધ્યાસ દૂર કરી આત્મારામ બનજે એવો સર્વ તીર્થંકરોનો અને મારો ઉપદેશ છે, તે પ્રમાણે વર્તજે.

इत्वेवं ॐ अहं महावीर शांतिः ३

લેખક: બુદ્ધિસાગર

મુઠ સંખેશ્વર.

દાગણ સુદિ ૧૫ સં. ૧૯૭૫.

અમદાવાદ મધ્યે. વૈરાગ્યાદિ ગુણાલંકૃત. સુનિરાજ. સમતા પાત્ર શ્રી રંગસાગરજી મહારાજ યોગ્ય અનુવન્દન સુખશાતા. તમારી પ્રકૃતિ વિશેષ નરમ થઈ તે જાણ્યું છે. હવે આત્માના સ્વભાવમાં વિશેષ રહેશો. પંચમારકમાં આત્માનો ઉપયોગ રાખશે વૈરાગ્યથી આત્માને બાવશે. ચાર શરણમાં ચિત્ત રાખશે. આપણા

ગુરૂમહારાજની અંતિમદશાનો અનુભવ તમને થયો હતો તેનો ઉપયોગ રાખશો. તમારું બાહ્યાવસ્થાથી ધર્મી નિર્મલજીવન છે, તેથી તમારા આત્માની સફળિતિ થશે. ધર્મી આત્મા સફળિતિમાં જાય છે. મુનિ ગુલાબસાગરજીએ સં. ૧૯૬૧ માં વૈશ્યાખમાં માણસાગામમાં દેહનો ત્યાગ કર્યો હતો. ત્યારબાદ તમોએ દીક્ષા અંગીકાર કરી ચારિત્ર પાળી સારી રીતે આત્માની આરાધના કરી છે. ગુરૂની પાસે રહી તમે આત્મકલ્યાણ કર્યું છે. દેહની મમતા ન રાખવી. આત્મા તો ત્રણકાલમાં અમર છે. તમે તો જીવતા જ છો. તમારું શરીર છૂટશે તેથી મુંઝાઇ ન જવું. ખરી વખતની કસોટીમાં આત્માની શ્રદ્ધામાં દૃઢ રહેવું. સર્વજીવોને ખમાવી લેશો. વ્રતાદિકની આલોચના કરશો. તમારા આત્માની અત્યંત સરલતા હતી તેથી તમારી સફળિતિ થવાની અને ત્યાંથી પરમાત્મપદ પામવામાં આગળને આગળ વધવાનોજ. મુનિ ઋદ્ધિસાગરજી તમને નિર્યાપના કરાવશે. તમારી સાથે સર્વથા ક્ષમાપના કરું છું. પ્રભુ મહાવીરદેવનું શરણુ ધારશો. તમારું સ્મરણ ભૂલાશે નહિ. ધર્મમાં ચિત્ત રાખશો.

इत्येवं ॐ अहं शान्तिः ३

મે. ૧૯૭૮. માગશર વદિ ૦)

લેખક જીવિસાગર.

મુ. અમદાવાદ.

વિજાપુર. તત્ર. સુશ્રાવક શા. મોહનલાલ જોશીગભાઈ આદિ યોગ્ય ધર્મલાલ. વિ. અત્ર હાલ તો સ્વરાજ્યાર્થે અહીં મહાસમિતિની ધમાલ ચાલી રહી છે. પરમેશ્વરની ભક્તિ, ધ્યાન અને આત્મજ્ઞાન વિના વિશ્વખંડોનાં રાજ્યો સત્યશાંતિ સુખ પાળી શકવાનાં નથી. અમેરિકા, જર્મની, રૂશિયા, ફ્રાન્સ વગેરે રાજ્યો બાહ્યરાજ્ય સ્વાતંત્ર્યથી ખરી શાંતિ પામ્યાં નથી અને પામનાર નથી. સ્વતંત્ર દેશો પણ ભયથી શસ્ત્રમદ્દ રહે છે. આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ અને

પ્રભુભક્તિથી આત્મામાં સ્વરાજ્ય સ્વતંત્રતા સમજાય છે ત્યારે અન્ય પ્રજાઓને શુભામ બનાવવાની હચ્છા થતી નથી અને અન્ય દેશોની પ્રજાને અન્યાયથી દુઃખી કરવી પીડવી એ પાપ સમજાય છે, જ્યાં પુણ્ય, પાપ, ઇશ્વર, આત્માનું જ્ઞાન નથી ત્યાંની પ્રજા બાહ્યથી સ્વતંત્ર છતાં વફના જેવી છે. અન્યોનાં રક્ત ચુસીને જીવવું એ હિંસામય પશુ જેવી બાહ્યસ્વતંત્રતા છે. એવી હિંસક સ્વતંત્રતા કરતાં ન્યાયવાળી પરતંત્રતા સારી. જ્યાં પ્રમુનો વિશ્વાસ નથી. ધર્માચરણ નથી ત્યાં સદા સ્વતંત્ર રાજ્યના નામે અશાંતિ વર્તે છે. યુરોપમાંથી પ્રભુ મરી ગયા એવી તેની દશા થઈ છે એવી અમેરિકા અને જાપાનની દશા થાય એવો સંભવ રહે છે. ભારતદેશમાંથી પ્રભુ, ધર્મ, સંત, અને અધ્યાત્મજ્ઞાન ટળે અને તેના સ્થાને ભૌતિક સામ્રાજ્ય પ્રગટે જડવાદ પ્રગટે તો આર્યાવર્ત પોતાની કાયાને પલટી નાખે. પણ તેવું ન બને એવો ઇશ્વરી આદેશ છે. ભારત દેશ આર્થ છે તે પોતાની મહત્તા ન ભૂલે તો તે આધ્યાત્મિક સ્વરાજ્યને રક્ષી શકશે.

આસુરીશક્તિના બળે સ્થપાયેલાં સ્વતંત્ર સ્વરાજ્યો અતે પાયામાંથી ઢળી પડે છે, યુરોપ અને અમેરિકાએ એ રહસ્ય ન ભૂલવું જોઈએ. અધ્યાત્મજ્ઞાનથી સર્વ વિશ્વરાજ્યોની એકતા કાયમ રહે છે, કારણ કે તેથી સર્વવિશ્વમાં સુરીશક્તિયોનો વાસ થાય છે. ભારતે સુરીશક્તિયોનો સંગ કદાપિ વ મૂક્યો જોઈએ. દુર્ગુણો જ્યાં ખદખદે છે અને જ્યાં ઘરમાં વધુવરને પણ એક બીજાપર વિશ્વાસ નથી ત્યાં સ્વતંત્રતા નથી પણ પરતંત્રતા છે. નીતિથી જીવવું અને અનીતિ કદાપિ ન ધરવી એવી જ્યાં આચરણ છે, ત્યાં સ્વતંત્રતા અને સુખ છે. યુરોપમાં અને અમેરિકામાં શું ? સત્ય સુખ પ્રગટેલું છે ? શું ત્યાં રાજાઓ, પ્રમુખો, કરોડાધિપતિયો, સત્ય-સુખને પામ્યા છે ? આત્મજ્ઞાન અને સંતોષ વિના કોઈ દેશનો મનુષ્ય ખરેખરો સુખી અને સ્વતંત્ર નથી. આત્મજ્ઞાનથી આત્મા-નંદ પ્રગટે છે. હિંદે સ્વતંત્ર સ્વરાજ્ય માટે અમેરિકાના સ્વતંત્ર રાજ્યનો આદર્શ હૃદય આગળ ખડો કરીને પોતાનું આધ્યાત્મિક જ્ઞાન,

સત્યધર્મોચરણ. દેવગુરૂ સંતની ભક્તિ, આદિને ન ભૂલવાં જોઈએ. ભારતદેશ અંતે બાહ્યરાજ્યને અમુક અમુક અંશે પામી છેવટે બાહ્યથી સંપૂર્ણ સ્વતંત્ર રાજ્યવાળું થશે પણ તેને બાહ્યથી પૂર્ણ સ્વતંત્ર રાજ્ય પ્રાપ્ત થતાં તે અન્ય સ્વતંત્ર દેશોની પેઠે આસુરી ભાવનાવાળું અનશે તેમ મહાભારતના યુદ્ધ પછીની દશા જેવી તેની દશા થશે. ધર ધર, કુટુંબ કુટુંબ, આત્મજ્ઞાન-નીતિ, શુદ્ધ પ્રેમ-ભક્તિ, સેવા, સંતોષ, ઐક્ય, વૈરાગ્ય, ત્યાગ, સ્વાધીનતા, દેવગુરૂ ધર્મની સાધનાવાળાં થશે ત્યારે સર્વ વિશ્વનાં સામ્રાજ્યો સ્વર્ગસમાન શોભશે. સ્વાર્થથી અન્યાય, જીવન, હિંસા થાય છે. પ્રભુ જ્યાં જીવતા જાગતા હૃદયમાં અનુભવાતા નથી, ત્યાં બાહ્યસ્વરાજ્ય છતાં નરક છે એવો મારો અનુભવ છે, એક દેશની પ્રજા અન્ય દેશની પ્રજાને પીડે દુઃખી કરે એ શો ઈશ્વરી ન્યાય છે ? બીજી અન્યો કે જે અશક્ત છે તેઓને તાણે રાખવાથી શું ઈશ્વરની ભક્તિ થાય છે ? સર્વ દેશના મનુષ્યો, પશુઓ, પંખીઓ, એઓ સર્વે મહારા આત્મ સમાન છે, તેઓનો નાશ કરવાનો મારો હક્ક નથી એવા વિચારોમાં અને આચારોમાં જે દેશ ખંડ આંચો નથી તે વસ્તુતઃ અજ્ઞાની પશુરાજ્યવાળો ખંડ છે એમ સર્વ ખંડના લોકો સમજશે અને તે પ્રમાણે વર્તશે ત્યારે સર્વ વિશ્વમાં દિવ્યસ્વર્ગીય રાજ્ય પ્રવર્તશે. ધર્મશાસ્ત્રોમાં કથેલી પ્રભુની આજ્ઞા પ્રમાણે લોકો ચાલશે ત્યારે હૃદયમાં સ્વરાજ્ય સ્વતંત્રતારૂપ પ્રભુનો અનુભવ થશે. દેવગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવું એમાં પરતંત્રતા છતાં ખરી સ્વતંત્રતાનો ઉદય છે. હૃદયથી પ્રભુનું રાજ્ય જરાપણ દૂર નથી. તેને હૃદયમાં ઊંડા ઉતરી શોધવું જોઈએ. આત્મામાં સત્ય સ્વતંત્રતા છે અને માયામાં ખરી પરતંત્રતા છે. મનુષ્યો છાયાની પાછળ થાકી જાય છે. આત્મા તરફ વળતાં મનુષ્યો માયારૂપ છાયાને પોતાની પાછળ દાસની પેઠે આવતી અનુભવશે. સર્વ દેશમાં રહેલા ભક્ત આત્મજ્ઞાની સંતો એવા આત્મ પ્રભુ રાજ્યમાં વર્તે છે. શુદ્ધાત્મા સદા સ્વતંત્ર છે. પુણ્ય ભાયાના ભીખારીઓ રાજ ચક્રવર્તી હોવા છતાં શોક દુઃખ ભયથી પરતંત્ર છે એમ જાણ અને બાહ્યરાજ્યમાં સુરી

શુભોવિના જીવનું નરક છે એમ બાજુ. જડ વસ્તુઓને લક્ષ્મી માની તે માટે દુનિયાના લોકો રાગ દ્વેષ કરી વારંવાર જન્મમરણ કર્યા કરે છે. આત્માથી શરીરાદિ જડ વસ્તુઓને ભિન્ન દેખવી. જડવસ્તુઓનાં બપ જેટલો પ્રસંગ પડે ઉપયોગ કરવો. જડવસ્તુઓના સંકલ્પ વિકલ્પ રહિત મનને કરી આત્માના શુભોમાં મનને રમણતા કરાવવી. આત્મપ્રભુમાં મનને લયલીન કરવું એથી પ્રભુનો સાક્ષાત્કાર થાય છે. એકવાર આત્મસાક્ષાત્કારનો નિત્યાનંદ અનુભવ્યા પછી જડવસ્તુઓ અને ઈન્દ્રિયલોગનો આનંદ વિરમે છે પશ્ચાત્ સાદું અને બાહ્યનું જેમ અને તેમ નિરૂપાધિમય જીવન ગાળવાથી સત્ય સ્વરાજ્ય સ્વતંત્રતા અનુભવાય છે, આત્મા બહિરાત્મ મટી આત્મામાં સુખનો અનુભવ કરી અંતરાત્મા થાય છે. બહિરાત્મ દશામાંથી અંતરાત્મદશામાં જવા માટે અહિંસા, સંયમ, તપ, અને વૈરાગ્યત્યાગની સાધના થાય છે. આત્માને જ્યારે આનંદસ્વાદરૂપ આત્મપ્રાપ્તિ થાય છે ત્યારે વૈરાગ્ય રહેતો નથી. જ્યાંસુધી વિરહીકામિની પોતાના પતિને ન પામે ત્યાંસુધી તે ઉદાસીન રહે છે તેમ આત્મા પોતાના સુખને ન પામે અને જડવસ્તુઓના સુખને ત્યજે છે તે દશામાં વૈરાગ્ય ઉદાસીન દશા રહે છે. આત્માનો આનંદરત્ન આસ્વાદ્યા પછી અંતરમાં અને બાહિરમાં પ્રસન્નતા રહે છે. પ્રભુમય જીવન તે આત્માના આનંદરસથી તરબોળ થઈ જવું તેજ છે. અને એવું જીવન પામ્યા પછી ન્હાનાં બાળકો જેમ પરસ્પર નિર્દોષભાવે ખેલે છે તેમ આત્મજ્ઞાનીઓ નિર્દોષભાવને પામે છે. અત્યંત લઘુબાળકની પેઠે સ્પર્શેન્દ્રિય સ્પર્શ લોગનો અલોગ અને રૂપના મોહનો અભાવ અનુભવાય એટલે સમજવું કે પ્રભુના આત્મરાજ્યમાં પ્રવેશ થયો છે અને મોહરાજ્યની સત્તા ઉતરી છે. આવી દશા પામ્યા વિના જીવવું તે વસ્તુતઃ મરણ છે અને બાહ્યસુખ તે સ્વપ્નની ક્ષણિક દશા જેવું કલ્પિત સુખ છે. આત્માનો આનંદ પામ્યા વિના કોઈ બાહ્યરસની આ સંક્રિતથી રહિત ન બને, આસંક્રિત એજ પરતંત્રતા છે એમ નિશ્ચય થયા વિના આત્માની સ્વતંત્રતા માટે

સત્પુરૂષાર્થ થતો નથી. આત્માનો આનંદરસ અનુભવ્યા વિના આખી દુનિયાનું રાજ્યવૈભવ અને સ્વર્ગની અપસરાઓ મળે તોપણ દુઃખનો નાશ થવાનો નથી એવું જ્યારે સર્વ ખંડના લોકો અનુભવે ત્યારે પરમાત્મામાં મન ધારે અને બાહ્ય વૈભવો માટે હિંસાદિ પાપો કરતા અટકે. આત્મામાં અનંત સુખ છે પણ ગુરૂગમ અને ધ્યાનવિના લોકો તે તરફ દૃષ્ટિ ન ફેંકતા જડવસ્તુઓના મોહથી અમૂલ્ય માનવજીવનને એળે કાઢે છે. જ્ઞાનીમહાત્મા પર્વતની શુક્રમાં અગર નદીકાંઠાપર એક તૃણની ઝુંપડીમાં બેસી પ્રભુમાં મનવાળી જે સુખ અનુભવે છે તે સુખને ઇન્દ્રો અને ચક્રવર્તિયો પણ પામવા શક્તિમાન થતા નથી એવો નિશ્ચય અને એવી પ્રવૃત્તિ વિના માયાનો સાગર તરી શકે તો નથી ત્યાગી સંતજ્ઞાનીઓના હૃદયમાં પરમેશ્વરના આનંદરસની શહેનશાહી છે અને જેઓના હૃદયમાં મોહરૂપ શયતાન છે તેઓને નરકની શહેનશાહી અનુભવાય છે. બાહ્યદેશમાં રાજ્યો માટે મનુષ્યો જેટલું મરી મથે છે તેટલું જો આત્માનું રાજ્ય પામવા માટે મરી મથે તો અનંત આનંદરસનો જીવતાં છતાં વેદી શકે અને પ્રારબ્ધ શુભાશુભ કર્મ લોગત્વમાં સમભાવ ધારી શકે. આત્માનું સ્વરાજ્ય જેઓ અનુભવે છે તેઓને જડરાજ્યની સ્પૃહા હોતી નથી. જડજગતનું રાજ્ય સદા એકસરખું રહેતું નથી. આત્મામાં સુખ અનુભવે તે જ્ઞાની છે અને જડમાં સુખ માને છે તે અજ્ઞાની છે. આત્મામાં સુખ વેદે છે તે સ્વતંત્ર છે અને જડમાં સુખ વેદે છે તે અજ્ઞાની છે તે જડના પરતંત્ર ગુલામ છે. ચામડીમાં અને ચામડીના રૂપમાં મોહવિકાર સુખબુદ્ધિ ન થાય ત્યારે આત્મા પ્રભુ થયો છે એમ જાણવું. લાખો શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ, તપ, વ્રત કરતાં છતાં ચામડી રૂપમાં સુખ બુદ્ધિની બ્રાંતિ જેને રહે છે તે આત્માનું પ્રભુરાજ્ય પામી શક્યો નથી એમ જે જાણે છે તે મનુષ્યભવમાં આત્માનો આનંદરસ લોગવવા માટે આત્મજ્ઞાનને પામે છે. સદ્ગુરૂથી સેવાઇને તે આત્માની આનંદ સ્વતંત્રતાને અનુભવે છે એવું જીવન પામવા આત્મોપયોગે વર્તો. इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

મુ. અમદાવાદ.

શેઠ દલપતભાઈ ભગુભાઈના વંડામાં.

મુ. સાણંદ સુઆવક શા. આત્મારામ

બેમચંદ યોગ્યધર્મ લાભ.

પોશ સુદિ. ૧૦.

વિ. શેઠ. દલપતભાઈ ભગુભાઈના વંડામાં સં. ૧૯૬૨ ન સાલમાં રહેવાનું થયું હતું. સં. ૧૯૬૫ માં એક માસ કદપ કયે હતો. હાલ અહીં પચ્ચીશ દિવસ થયા. પૂર્વે આ મુકામમાં મહાત્માજ્ઞાની ખૂટેરાવજી મહારાજ રહ્યા હતા. અમદાવાદના જૈનોમાં જૈન ધર્મની શ્રદ્ધા પ્રીતિ કંઈ કંઈ ઘટવા લાગી છે. ધનિ જૈનોમાં ધર્માચાર ટળવા લાગ્યા છે. જૈનધર્મનું તત્ત્વજ્ઞાન શીખવાપર લોકોની પ્રીતિ ન્યૂન થતી જાય છે. વીશ વર્ષ પૂર્વે જૈને જેટલા વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરવા જતા હતા તથા પ્રતિક્રમણા કરતા હતા તેનો પા ભાગ દરેક ઉપાશ્રયે હવે જતો માત્રુમ પડે છે, પ્રવૃત્તિમાં ઘણું જીવન જાય છે. દરેક સંઘાડાના સાધુઓ પરસ્પર હૃદયભાવપૂર્વક મિલન નથી તેમ જ નિંદા ઇર્ષ્યા આંસ્વચ્છંદતાદિ દોષો વૃદ્ધિ પામતા દેખાય છે. જૈનોમાં તેમ જ અન્યોમાં હાલ તો સંક્રાન્તિયુગ પ્રવર્તે છે. સ્વરાજ્યપ્રતિ લોકોનું વિશેષ રૂચિ પ્રવૃત્તિ વધતી જાય છે. જૈનગચ્છ સંઘાડાઓમાં એકય વધે તેવું હાલતો જણાતું નથી તેથી જૈનોનો પ્રવાહ સુધારાની બાબતે ઘસડાઈ નવીનરૂપ ગ્રહે એમ બને તો બને. જો સાધુઓમાં કેટલાક વિવેકાનંદ, રામતીર્થ અને દયાનંદ સ્વામિન જેવા નવીન વિચાર તરફ જૈનોને વાળવા લાગે તેવો સંભવ રાં છે. હાલ જૈનોમાં એકય નથી તેથી સ્વચ્છંદીઓ ક્ષેત્રે તેમ વર્તશે આત્માપર લક્ષ્ય નહિ રહેવાથી બાહ્યાચાર વિચારોના મતલે કલેશ અહંતા ક્રોધાદિક દોષો પ્રગટે છે અને તેથી ધર્મ કરત અધર્મનું આચરણ થાય છે. આત્મજ્ઞાનીઓને આસ્રવના હેતુએ છે તે સંવરરૂપે પરિણમે છે અને અજ્ઞાનીઓને સંવરના હેતુએ તે આસ્રવરૂપે પરિણમે છે. આત્મજ્ઞાન અને શુદ્ધભક્તિથી અતરૂ અને બાહ્યમાં શુદ્ધતા રહે છે. આત્માના જ્ઞાનથી શાંતિ છે અ

આત્માના અજ્ઞાનથી અશાંતિ છે. બાહ્યધર્મ મોહથી મનની ચંચળતા વધે છે. સંતોની સંગતિથી આત્મા જાગૃત થાય છે. અમદાવાદમાં પ્રવૃત્તિની ધમાલ ધણી છે. નિવૃત્તિનું નામ નહિ. દૂર્ગમેના ઘોડાના જેવી શેઠિયાઓની સ્થિતિ છે. કેટલાક ઇન્દ્રિયોના ધર્મ સુધી અને કેટલાક મનના ધર્મ સુધી અને ધર્મપણુ મન સુધી ધારીને જીવે છે. આત્મા સુધી પહોંચનારા અને આત્માના ધર્મથી જીવનારા તો હજારો બાજુતા હોય તેમાંથી પાંચ દશ નીકળી આવે. મન દેહ અને ઇન્દ્રિયોના મેળામાં આખી દુનિયાના લોકો ઉભરાય જાય છે અને આત્માના ચિદાનંદરૂપ પ્રભુ મેળામાં તો હજારોમાં દશ પંદર જવાની ધારણાવાળા નીકળી આવે તો તેમાંથી આત્માની સાથે ભેટનારા તો લાખોમાં એક જ નીકળી આવે. આત્માને આત્મરૂપે ઓળખીને સર્વ વિશ્વમાં આત્મ મેળે સર્વ લોકોની સાથે મળવામાં પ્રભુ મિલન છે એવો મારો દૃઢ નિશ્ચય છે અને એવા પ્રભુ મિલનના આનંદની ઝાંખી પ્રગટી છે. કેટલાક ક્રિયા સમાચારી ભેદે આત્મમેળથી અન્યોને મળી શકતા નથી. આત્માઓના આત્મભાવે મિલનમાં પરમાનંદરસ છે સંતને સંતદેખે ત્યાં આત્માનંદરસનો ઓથ પ્રગટે છે. આત્માને આત્મા જ ઓળખી શકે અને મળી શકે. મન ઇન્દ્રિય દેહનો મેળ તે મેળ નથી અને તેમાં સુખ નથી છતાં અજ્ઞાનથી વિશ્વલોકો દેહાદિ મેળમાં સુખની બુદ્ધિમાને છે પણ ઉલટું દુઃખ પામે છે.

મારી પાસે ઘણા જૈનો અને જૈનોતરો આવે છે પણ મારી દૃષ્ટિએ તેમાંનો આંગળીના ટેરવા જેટલો ભાગ રોકડ ધર્મને લેઈ જતો હશે બાકી ઘણા ખાલી જાય છે. ચાર પ્રકારની વિકૃતિમાં મૃદુને રસ પડે નહીં. આત્મજ્ઞાનમાં રૂચિ પ્રગટ્યા વિના મારી પાસે આવનારાઓ શું પામી શકે ? ધર્મની રૂચિથી કંઈ પુછે તે પામી શકે. વાતોના તડાકા મારનારાઓ મારી પાસે આવી શું લેઈ જાય. સંતસમાગમની ઈચ્છાવાળો જે હોય અને જે વિનયી વિવેકી હોય, શ્રદ્ધાપ્રેમથી ભરેલ હોય, ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્ત-

નાર હોય, ગુરૂને પુરૂષી આત્મતત્ત્વનું સ્વરૂપ જાણવા ઇચ્છાવાળો હોય, ગુરૂપર અત્યંત રૂચિ પ્રગટી હોય એવો ભવ્યાત્મા મારી પાસેથી આત્મતત્ત્વ પામી શકે. ત્યાગી સંત પાસે ગમન કરી વિનય કરીને આત્મજ્ઞાન પામવા માટે પૃથ્વિ કરવી જોઈએ. ત્યાગી ગુરૂ પાસે જે હોય તેનો અનુભવ કરવા માટે ગુરૂ પાસે જવું એવું જ્યારે પાસે આવનારા સમજશે ત્યારે તેઓ નકામી માથાકૂટ નહીં કરે અને ધર્મનું રોકડનાણું કે જે આત્મજ્ઞાન, આત્માનો આનંદ છે, તેનો અનુભવ કરી શકશે. આત્મારામ ! ! ! મારી પાસે શ્રદ્ધાપ્રેમવાળા લક્ષ્મી આવીને ઘણું લેઈ જાય છે. આનંદરસમાં આવવા માટે ગુરૂમાં પૂર્ણ વિશ્વાસ પ્રેમ મૂકી નહાના બે વર્ષના બાળક જેવા સરલ બનવું જોઈએ, તેવા વર્તનમાં જેટલી ન્યૂનતા તેટલી આત્માનંદ ભોગવવામાં યૂનતા જાણવી. ધન સત્તા વિદ્યા અને સર્વ પ્રકારની ઇચ્છિત ભોગની સામગ્રીથી સ્વપ્ન જેવું ક્ષણિક સુખ મળે છે પણ તેમાં દુઃખ તો આગળ પાછળ અનંત છે એમ જે જાણે છે તે આત્માના આનંદ માટે ગુરૂને સેવે છે. શરીરથી છૂવતાં આત્માનંદ પમાડે તે આત્મિક ગુરૂ છે અને તે પરમેષ્ઠી છે. આત્માના અનંત આનંદરસવેદનમાં જ પ્રકટ પરમાત્મત્વ છે. સર્વ કોઈ આનંદાર્થે અનેક પ્રકારના પુરૂષાર્થ કરે છે. આનંદ આનંદમાં અનંતગુણો ફેર છે. સર્વ પ્રકારના પૌદ્ગલિક રસ કરતાં આત્માનો અનંતગુણ નિત્ય આનંદ છે તે આનંદરસ પામ્યા પછી કોઈપણ પૌદ્ગલિક રસમાં પ્રેમ રહેતો નથી એવું સ્કેન્ડે બને છે. અજ્ઞાનતાથી માની લીધે કંઈ વળતું નથી. સર્વ ખંડના મનુષ્યો પશુઓ પંખીઓ અને દેવો દેવીઓ આનંદ માટે મનવાણી કાયાની ઇચ્છાનુસાર પ્રવૃત્તિ કરી માયિક સુખથી ઠગાય છે. સદ્ગુરૂ લક્ષ્મીને આત્માનંદનો અનુભવ-નિશ્ચય સમ્યક્ત્વ-આત્માનું શુદ્ધ ચરિત્ર પ્રગટયું ત્યારે ગણાય કે જ્યારે આત્મા પોતાના આનંદરસનો અનુભવ કરતો હોય. આવો પ્રભુરસ, આત્મરસ પ્રગટયો નથી ત્યાંસુધી કોઈએ સત્યસ્વતાંત્ર નિર્ણય નિર્દેશ પ્રભુ રાજ્ય પામ્યું નથી અને એવા રાજ્ય પામ્યા

વિના જીવંતું તે વસ્તુતઃ જીવન નથી એમ જ્યારે લોકો જાણશે
 ત્યારે તેઓ ધર્મી બનશે અને અન્યજીવોની હિંસા આદિ દોષો
 કરતા અટકશે અને ત્યારે સત્ય સ્વરાજ્ય અનુભવમાં આવશે.
 પ્રભુમાં મનનું ધારણ કરતાં પ્રભુરાજ્યમાં પ્રવેશ થાય છે અને મોહમાં
 મન રાખતાં શયતાન રાજ્યમાં પ્રવેશ થાય છે. શયતાનના રાજ્યમાં
 સદા દુઃખ છે અને શુદ્ધાત્મ રમણતારૂપ રાજ્યમાં સદા સુખ છે.
 આત્મસુખનો અનુભવ થયા વિના સ્વાર્થ, મારામારી; હિંસા; અ-
 નીતિ, જુદમ વગેરે દોષોનો કોઈ નાશ કરી શક્યું નથી અને કરી
 શકનાર નથી. લોગમાં રોગ છે અને અનાલોગમાં આરોગ્ય છે.
 લોગની આશાતૃષ્ણાના જેઓ દાસ બનેલા છે તેઓનો આત્મરા-
 જ્યમાં પ્રવેશ થતો નથી. શુદ્ધાત્માનાં અનેક તીર્થંકર આદિ અનેક
 ભાષામાં નામો છે. દેહમાં રહેલ આત્માની જાગૃતિ વારંવાર શુદ્ધ
 સંગતિ કર્યા વિના થવાની નથી. અનેક ભાષામાં પ્રભુનાં જેટલાં
 નામો છે તે આત્માનાં અપેક્ષાએ છે એમ જાણી આત્મારૂપ પ્રભુને
 જાપથી ધ્યાનથી પ્રગટાવવા જોઈએ. અત્રમુનિશ્રી કર્પૂરવિજયજી
 મળ્યા હતા. તેમને આત્મજ્ઞાનનાં રહસ્યોની વાત કરતાં તેમને
 અત્યંતરસ પડ્યો હતો અને મારા સમાગમમાં રહી આત્માનંદની
 મસ્તી અનુભવવા ઇચ્છતા હતા અમદાવાદમાં અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રે-
 મીઓ પરિચયથી બે ત્રણ જણાયા છે બાકી વ્યવહાર
 ધર્મ રૂચિવાળા છે. આત્મજ્ઞાનથી આત્માના રસિક થવું
 તે કંઈ બાલકનો ખેલ નથી. જૈનધર્મની વ્યવહારરૂચિ
 સુધી આવેલાઓને ધન્ય છે કારણ કે વ્યવહાર તેજ
 નિશ્ચયનું કારણ છે. શુદ્ધ નિશ્ચયોપયોગે વર્તવું અને બાહિરથી
 આવશ્યક વ્યવહાર ધર્મકાર્ય કરવાં કે જેથી નિર્લેપ રહી સકાય.
 એવી રીતે વ્યવહાર ધર્મને સેવું છું અને શુદ્ધ દ્રવ્યાર્થિકનયક-
 થિત શુદ્ધ મૂળ આત્મસ્વરૂપનો ઉપયોગની ધારામાં વહું છું કે
 જેથી વ્યક્તિપર્યાય ભાવે શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપ જ્ઞાનપર્યાયનું અમુકાંશે
 વેદન અનુભવાય છે. જેટલું અનુભવાય તેટલું કથવામાં અસત્યતા
 તથા મહત્તા નથી તેમજ તેથી અન્યલોકો આત્માના સ્વરૂપની

પ્રાપ્તિ માટે રૂચિવાળા થાય. પચ્ચીશ વર્ષ આત્માનું જ્ઞાન ધ્વાન કરવાની પ્રવૃત્તિ રૂચિમાં પસાર થયાં છે. આત્મામાં તેની સચોટ ભાવના પ્રગટી રહી છે. જૈનઅધ્યાત્મ શાસ્ત્રો અને યોગશાસ્ત્રોના અભ્યાસથી આત્માની રૂચિ ગુરૂ કૃપાએ પ્રગટી છે હવે તેનો રસ આવે છે. દુનિયા લોકો આ વાતને ન માને તેથી મ્હને કંઈ ખોટું લાગતું નથી, ત્હને શ્રદ્ધા ખેસે તો દેવગુરૂ ધર્મની આરાધનાપૂર્વક આત્મશુદ્ધિ કરવા લક્ષ્ય આપ. પોતાના અનુભવ વિના અન્યના અનુભવથી પોતાને આનંદ રસવેદાય નહિ માટે જાતે અનુભવ કરો. આત્માનો રસ કંઈક અંશે વેદાય છે અને તે પૈદ્ગલિક રસથી ભિન્ન છે એવો નિશ્ચય કરવામાં જ્ઞાંતિ રહી નથી અને તેથી જૈનશાસ્ત્રોમાં કહેલ આત્માનંદ પ્રતીત થયો છે. હવે તો જ્યાંસુધી આયુષ્ય હોય ત્યાંસુધી આત્માનંદના ઉપયોગે રહેવાય તેમ રહેવું. હવે હું ભારત મહાસભા વિષયે પ્રગટેલ વિચારો અને ભારતનું ભાવિ કર્તવ્ય દર્શાવું છે. ભારતીયોએ શુદ્ધ પ્રેમ, શુદ્ધ જ્ઞાન અને નિર્મોહકર્મથી પોતાના દેશને તો શું પણ સર્વ વિશ્વને આદર્શ-રૂપ થવું એજ તેમની સ્વતંત્રતા અને મહત્તાનું સત્ય જીવન છે. ભારતે અધર્મમાર્ગથી પ્રતિક્રમણ કરવું અને ધર્મમાર્ગમાં સંચરવું. ભારતે સત્ય શુદ્ધ જીવનથી સ્વરાજ્ય સ્વાત્મામાં પ્રગટ કરવું જોઈએ. સર્વ વિશ્વવર્તિ લોકોની સાથે શુદ્ધ પ્રેમ, જ્ઞાન અને પરસ્પર સહાયતારૂપ સેવાથી ભારતે સ્વદેશનો વ્યાપકધર્મ પ્રગટાવવો જોઈએ. ભારતે સાધુસંતગુરૂની ભક્તિ કરવી. ભારતના ઘેરઘેર મનુષ્યો સત્ય આત્મ પૂજારીઓ થવા જોઈએ. દુઃખી ગરીબો માટે તન મન ધનથી અર્પણ જવાની કૃતિને સાક્ષાત્કાર કરવો જોઈએ. સર્વ જાતના ભિન્નભિન્ન ધર્મીઓના મતમતાન્તરોમાં સહિષ્ણુતા અને વિવિધતાની સાથે આત્મભાવે એકતા અનુભવવી જોઈએ. ધર્મભેદ કલેશ વૈર ન થવાં જોઈએ. ભારતના ઘરોઘરમાં જ્ઞાની પુરોહો અને ભક્તિમંતી નારીઓનાં મધુર ધર્મગીતો પ્રગટવાં જોઈએ. સાત્વિક વિચારાચારથી આર્યભૂમિનું સર્વ પ્રકારનું વાતાવરણપૂર્ણ શુદ્ધ બનવું જોઈએ. હે ભારત !!! અહુના અને મમતાના

અંધનથી મુક્ત થઈ સ્વતંત્ર આત્માનંદે વિશ્વર અને સર્વ વિશ્વના લોકોને અધ્યાત્મજ્ઞાનના પ્રકાશથી પ્રકાશિત કર. હે ભારત !!! પૂર્વ અને પશ્ચિમ વર્તી સર્વ મનુષ્યોને એક સરખા ગણુ !!! ત્હારી સ્વતંત્રતા થતાં અંતરથી અને બાહિરથી સર્વ વિશ્વની શુદ્ધ સ્વતંત્રતા થવામાં અર્થાઈ જળે. ભારતનું ભાવિ કર્તવ્ય એ છે કે તેને આધ્યાત્મિકભાવે સર્વ ખંડોની સાથે એકાત્મ મિત્રભાવે જોડાઈ રહેવું અને અપકારપર ઉપકાર કરવો. સર્વ વિશ્વખંડવર્તી મનુષ્યો એક સરખા છે અને એક સરખી રીતે તેઓને ચલાવા અને શુદ્ધ પ્રેમથી સંહેવું એજ સત્ય ભાવિ કર્તવ્ય છે. સર્વ પ્રકારની જોદભાવવાળી વૃત્તિઓને પરિહરીને સર્વ ખંડોને આવશ્યક ધર્મસહાય અપવી. કર્મપ્રકૃતિના રાજ્યમાંથી શુદ્ધાત્મા રાજ્યમાં વસવું એજ સર્વ વિશ્વલોકોનું મુખ્ય કર્તવ્ય છે અને એજ દૃષ્ટિએ સર્વ વિશ્વમાં પ્રકટપ્રભુની પૂજા છે. ભારતે સર્વ પ્રકારના શુદ્ધાદર્શથી ઘેરઘેર પ્રભુમય જીવન પ્રકટાવવું અને સર્વ વિશ્વમાં શુદ્ધાત્મ પ્રભુ જીવનનો રસ વહેવરાવવો એજ ભારતનું ભાવિ સ્વરાજ્ય કર્તવ્ય છે અને વર્તમાનમાં તેજા જ્ઞાન પ્રકાશથી સર્વ વિશ્વની એકતાના ધ્યેયે પ્રવર્તવું. હવે આત્મજ્ઞાનપર વિશ્વને મૂકે એજા પ્રભુ મહા-વીરદેવની ભક્તિથી જ્ઞાનીઓ પ્રગટો એટલું ઇચ્છી વિરમું છું. ધર્મ સાધના સાધશો.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

મુ. અમદાવાદ.

શેઠ દલપતભાઈ ભગુભાઈના વંડામાં.

જૈનધર્મ વ્યાખ્યાન.

જૈન ધર્મનો સાર અરૂપ શબ્દોમાં કથવો તે બે હાથે કરી સાગરનું માન કાઢવા બરોબર છે. જિનોએ ભવ્ય લોકોના ઉદ્ધારાર્થે કથિત ધર્મને જૈનધર્મ બાણવો. જૈનાગમ શાસ્ત્રોથી જૈનધર્મનું સ્વરૂપ અવબોધાય છે.

જૈનધર્મનો સાર એ છે કે આત્માને શુદ્ધ કરી પરમાત્મ સ્વરૂપ કરવો. અનાદિ કાલથી આત્માની સાથે કર્મપ્રકૃતિનો સંયોગ છે. કર્મના સંયોગનો વિયોગ તે જ મોક્ષ છે પરિપૂર્ણ શુદ્ધાત્મા તે જ પરમાત્મા છે. શુદ્ધાત્મા તે જ અરિહંત-જિનેશ્વર આદિ નામોથી સંબોધાય છે રજોગુણ તમોગુણ અને સત્ત્વગુણ પ્રકૃતિનો મોહકર્મમાં અંતર્ભાવ થાય છે. પરમાત્મા દેવનો અને જૈનધર્મનો અનુભવ કરાવનાર સદ્ગુરુ છે. સર્વ વીતરાગ પરંપર પ્રવહિત ધર્મશાસ્ત્રો, આત્મજ્ઞાનીયોના ઉદ્દગારો તે શ્રુતધર્મ છે. સદ્ગુરુદ્વારા શ્રુતધર્મથી આત્માનું સ્વરૂપ સમજાય છે. શ્રુતધર્મનાં આલંબનથી સમ્યક્જ્ઞાન અને સમ્યક્ચારિત્ર પ્રગટાવવું. ગુરુદ્વારા શ્રુતધર્મથી સમ્યક્જ્ઞાન થાય છે. સર્વ ધર્મથી દાદિયોનો જૈનધર્મમાં સમાવેશ થાય છે. મહાવીર પ્રભુએ જાણાવ્યું છે કે પ્રકૃતિના ધર્મરોપથી આત્મામાં કર્તૃત્વવાદનો અંતર્ભાવ થાય છે અને તે કર્તૃત્વબુદ્ધિ સહિત હોય છે. પ્રકૃતિથી ભિન્ન આત્મદૃષ્ટિએ આત્મા બાહ્યવિશ્વનો અકર્તા અલોકતા છે. રાગ દ્વેષ રહિત આત્મા થાય ત્યારે તે કેવલાદૈત શુદ્ધ બ્રહ્મરૂપ છે. આત્મા પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપે સત્તાએ અદૈત છે પણ પુદ્ગલ કર્મ સહિત જ્યાં સુધી છે ત્યાં સુધી કર્મની વિશિષ્ટતાની અપેક્ષાએ વિશિષ્ટાદૈત છે. આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપે સર્વે આત્માઓ સત્તાએ સિદ્ધ છે તેની સાથે રાગદ્વેષ છતાં આત્માને શુદ્ધ અદૈતભાવવો અને સર્વાત્માઓને શુદ્ધાદૈતભાવે જોવા તેવા સાપેક્ષિક શુદ્ધાદૈતવાદનો જૈનધર્મ દૃષ્ટિમાં અંતર્ભાવ થાય છે.

સત્તાએ આત્મા કથંચિત્ અદ્વૈત છે અને આત્માના પર્યાયો કથંચિત્ રાગદ્વેષની પરિણતિવાળા હોવાથી દ્વૈત છે એમ સર્વ વિશ્વમાં સંસારી જીવોમાં જોવું તે કથંચિત્ દ્વૈતાદ્વૈતવાદ છે તે દૃષ્ટિનો સ્યાદ્વાદ દૃષ્ટિએ જૈનધર્મ દૃષ્ટિમાં અંતર્ભાવ થાય છે. આત્મા, સાત્ત્વિકવૃત્તિએ વિષ્ણુ છે અને રજોગુણવૃત્તિ સહિત બ્રહ્મા છે અને તમોગુણવૃત્તિ સહિત રૂદ્ર છે. ત્રણ વૃત્તિના ભેદે આત્માને બ્રહ્માદિનામોપાધિવાળો કહેવો તે એક રીતે કર્મસહિત આત્માનું વર્ણન હોવાથી તથા રેચકપૂરક કુંભક ને અનુક્રમે ૩ મહાદેવ-બ્રહ્માવિષ્ણુ નામ આપવાં તે જૈનધર્મ દૃષ્ટિએ તેનો પ્રકૃતિ પ્રાણમાં અંતર્ભાવ થાય છે. પ્રકૃતિ અને પ્રાણનો પુદ્ગલ દ્રવ્યમાં સમાવેશ થાય છે તેથી તે જૈનદર્શનમાં અંતર્ભાવ પામે છે. સાંખ્યે કથેલી પુરૂષ અને પ્રકૃતિનો આત્મા અને પુદ્ગલ દ્રવ્યમાં સમાવેશ થાય છે જ્ઞાનરૂપ વિષ્ણુ-ચારિત્રરૂપ મહાદેવ અને સમ્યક્ત્વ દર્શનરૂપ બ્રહ્માનો શુદ્ધાત્મામાં અંતર્ભાવ થવાથી જૈનધર્મ દર્શનમાં તેનો અંતર્ભાવ થાય છે. સાંખ્ય અને વૈશેષિક દર્શનનો નયોની અપેક્ષાએ જૈનધર્મ દર્શનમાં અંતર્ભાવ થાય છે. આત્મા તે અલ્લા છે અને મોહ તે શયતાન છે અને કર્મ છે તે કિસ્મત છે. શુદ્ધ મન તે પયગંબર છે. શુદ્ધ હૃદયમાં આત્માનો પયગામ ઉતરે છે. આત્મારૂપ અલ્લાહના સહવિચારો તે વહીયો છે અને તે વહીયોનું ઝીલનાર શુદ્ધ મન તે પયગંબર છે. હૃદયરૂપ મક્કા છે તેમાં મોહબુદ્ધિ વૃત્તિયો એજ પશુઓ છે તેની કુર્બાની કરવાની છે. આત્મારૂપ અલ્લામાં લયલીન થનારને પુનર્જન્મ નથી એમ આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ મહોમદેન ધર્મનો જૈનધર્મમાં અંતર્ભાવ અનાદિકાળથી છે. આત્મા તે પ્રભુ છે અને ભક્તિવાળું મન તે ઇશ્વરનો પુત્ર ઇશુ છે. તે ધ્યાનરૂપ ક્રાંસીએ ચઢે છે અને મરી જાય છે પશ્ચાત્ પ્રભુ જીવને પ્રભુમય બની પુનઃ શુદ્ધાત્મસંગીથે જીવન્મુક્ત દશા સુધી રહે છે એમ જાણતાં પ્રોક્તિ દર્શનનો નયોની અપેક્ષાએ જૈન દર્શનમાં સમાવેશ થાય છે. જડ અને બ્રહ્માની બહાર કોઈ ધર્મ નથી. નિમિત્ત કારણની અપેક્ષાએ

જડમાં ધર્મનો ઉપચાર થાય અને ઉપાદાનની અપેક્ષાએ આત્મામાં આત્માનો ધર્મ છે. એમ બન્ને પ્રકારના ધર્મથી અવિકારી અંશે અંશે સર્વધર્મો અને તેની દૃષ્ટિયોનો જૈનધર્મમાં અંતર્ભાવ થાય છે એમ જે જાણે છે તે સમ્યગ્દૃષ્ટિ જૈન છે અને જડને પણ આત્મધર્મ પ્રગટાવવામાં અનેક નિમિત્ત સાધન તરીકે જે વાપરે છે તે ચારિત્ર ધારક જૈન છે. સર્વ વિશ્વનો આત્માનંદ પ્રગટાવવા માટે જે ઉપયોગદૃષ્ટિએ ઉપયોગ ધારે છે તે જૈન છે અને તેની વૃત્તિયો અને કૃતિયો જૈનધર્મ છે. રાગદ્વેષને છૂતવામાં બાહ્યનિમિત્ત કારણરૂપ જે ધર્મ છે તે નિમિત્તકારણરૂપ જૈનધર્મ છે અને આત્માના શુદ્ધસ્વાભાવિક ગુણોનો આવિર્ભાવ કરવા ક્ષમાદિ વ્રતાદિ માનસિક વિચારણાઓ-પ્રશસ્ય ભાવો તે આંતર ઉપાદાન શુદ્ધિ હેતુભૂત સાત્વિક જૈનધર્મ છે અને આત્માના જ્ઞાન અને આનંદ ગુણોનો પ્રકટભાવ તે જિનધર્મ યાને વીતરાગ પ્રભુધર્મ છે. આત્માને શુદ્ધ કરવા જે જે વિચારાચારો સેવવા તે જૈનધર્મ છે દેવગુરુ ધર્મની શ્રદ્ધા ધારણ કરવી તે જૈનધર્મનો દર્શનરૂપ પાયો છે. જૈનધર્મમાં સર્વધર્મનો અંતર્ભાવ થાય છે. પર્યાયાર્થિકદૃષ્ટિની મુગ્ધતાવાળા બુદ્ધ દર્શનનો નયોની અપેક્ષાએ જૈનધર્મમાં અંતર્ભાવ થાય છે. આકાશથી અનંતગુણ વ્યાપક જૈનધર્મ અને જિનધર્મ છે. આત્માના સદ્ગુણોનો આવિર્ભાવ કરવો અને સર્વ પ્રકારના દુગુણોનો સંહાર કરવો એજ જૈનધર્મનો સાર છે. જડમાં સુખ નથી પણ આત્મામાં સુખ છે એવી દૃષ્ટિ પ્રગટતાં બહિરાત્મા તેજ અંતરાત્મા થાય છે. અંતરાત્મા મોહની સાથે યુદ્ધ કરી, અજ્ઞાન મોહનો નાશ કરે છે ત્યારે તે પરમાત્મા અર્હનસિદ્ધ થાય છે. આત્મા તેજ પરમાત્મા છે. આત્મા જ્યારે કર્મનો નાશ કરે છે ત્યારે તે શુદ્ધાત્મા પરમાત્મા જાણવો વિશ્વમાં ભિન્ન ભિન્ન દેશમાં અનેક જાતના મનુષ્યો હોય છે તેઓના આત્માઓને જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રમય જણાવવા અને તેઓને શુદ્ધ પ્રેમી જ્ઞાની ભક્ત, આશાતૃણાથી મુક્ત બનાવવા જે જે ઉપાયો કરવા કરાવવા અને તેઓને સર્વ પ્રકારના દુઃખથી મુક્ત કરવા પુરુષાર્થ

કરવો તે જૈનધર્મ છે. જ્ઞાન, ભક્તિ, સેવા, ક્રિયા, ઉપાસના, નીતિ દયા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્યઆદિ અનેક ધર્મ યોગો તે જૈનધર્મ છે. જ્યાં આત્મા છે ત્યાં અવશ્ય અદ્વય અધિકાંશે સદ્વિચાર અને સદાચારરૂપ જૈનધર્મ ખીલવવા માંડેલો હોય છે. રજોગુણી તમોગુણી અને સાત્વિકગુણી પ્રકૃતિ લેદે જૈનધર્મનો તરતમ યોગે બાહ્યો પાધિએ સાપેક્ષ દૃષ્ટિએ લેદ છે. મોહાદિ સર્વ પ્રકૃતિયોને હણવા માટે ચારે આશ્રમોની પ્રકૃતિ સંબંધે ગૃહસ્થાવાસ તથા ત્યાગાવાસની જરૂર છે. આત્માને આત્મસ્વરૂપે અનુભવતાં જિન વીતરાગ મહર્ષિદશા પ્રગટે છે પશ્ચાત્ આત્મા ત્રણ પ્રકૃતિરૂપ વિશ્વાતીત થાય છે. જૈનધર્મનો સાર એ છે કે ગૃહસ્થદશામાં સમ્યક્ત્વપૂર્વક બાર વ્રત અંગીકાર કરવાં અને બને તો તેથી અનંતગુણ ઉત્તમ ત્યાગીનાં પંચ મહાવ્રત અંગીકાર કરવાં. શ્રાવકનાં બાર વ્રત ન અંગીકાર કરી શકાય તો એકાદિક વ્રતોને સ્વીકારવાં. દેશવિરતિપણું કર્મોદયથી ન પ્રાપ્ત કરી શકાય તો સમ્યક્ત્વનો સ્વીકાર કરવો અને દેવગુરૂ સાધુસાધ્વી શ્રાવક શ્રાવિકાની સેવાભક્તિ કરવી અને જિનેશ્વર પ્રતિમાદિની પૂજા કરવી-જૈનધર્મથી વિશ્વમાં સર્વત્ર ધર્મ રાજ્ય પ્રવર્તે છે. જૈનધર્મની આરાધનામાં બાહ્યાંતર રાજ્યની પ્રાપ્તિ છે. જૈનધર્મની આરાધનાથી સર્વ વિશ્વમાં સુખશાંતિ પ્રવર્તે છે, અને દુઃખ પરતંત્રતાનો નાશ થાય છે, દેવગુરૂ ધર્મની આરાધના તેજ જૈન ધર્મનો સાર છે. અસંખ્ય યોગની આરાધના તે જૈનધર્મ છે. નયોની અપેક્ષાએ જૈનધર્મનું રહસ્ય જે બાણે છે અને હૃદયમાં શ્રદ્ધા રાખે છે તે જૈનધર્મી છે. શરીરમાં રહેલો આત્મા તેજ પરમાત્મા બને છે અને પ્રતિ શરીર જિન્ન અનંત આત્માઓ છે. કાલ, સ્વભાવ, નિયતિ, કર્મ અને ઉદ્ધમ એ પાંચ કારણે સર્વ પ્રકારના કાર્યની સિદ્ધિ થાય છે. જીવ, અજીવ, પુણ્ય, પાપ, આસ્રવ, સંવર. નિર્જરા, બંધ, અને મોક્ષ એ નવતત્ત્વનો આત્મા અને જડ એ બે તત્ત્વમાં સમાવેશ થાય છે સદ્ગુરૂ મળતાં બહિરાત્મા તે અન્તરાત્મપદને પામે છે. ચતુર્દશ ગુપ્તશ્રાવક ઉદ્ભવીને આત્મ તેજ પરમાત્મ સિદ્ધ બને છે

પદ્મવ્યાત્મક જગત્ અનાદિ કાલથી છે અને અનંતકાલપર્યંત રહેશે. ઉત્પાદ વ્યય અને ક્રુવ સ્વરૂપ આત્માદિ પદ્મવ્ય છે. ઉત્પાદ વ્યય અને ધૌવ્ય સ્વરૂપ જગત્ છે. કર્મસંહિત આત્મા સ્થૂલ ઔદારિકાદિ શરીર ધારણ કરીને મનુષ્ય, દેવ, તિર્યચ અને નરક એ ચાર ગતિરૂપ સંસારમાં પરિભ્રમણ કરે છે. આત્માની કર્મનો વિયોગ તે મોક્ષ છે. કર્મ બંધનો સર્વથા નાશ તે મુક્તિ છે. મનવાણી કાયાની શક્તિ કરતાં આત્માની અનંત શક્તિ છે. મનમાં મોહસંહિત જે મનોબલ છે તે પશુબલ છે તેના કરતાં આત્માનું અનંત બલ છે. જેમ જેમ રાગદ્વેષ પરિણતિનો ઉપશમ ક્ષયોપશમ અને ક્ષાયિકભાવ થાય છે તેમ તેમ આત્માની શક્તિયો વિકાસ પામતી જાય છે. દેહાદિ પુદ્ગલ પ્રકૃતિ તે આત્માની શુદ્ધતામાં અને આત્માની અનંત શક્તિની ઉન્નતિમાં નિમિત્ત કારણ છે અને આત્માના શ્રુતજ્ઞાન ધ્યાનાદિક ગુણો તે અશુદ્ધ ઉપાદાન કારણ છે. આત્મા જેવા દેવરૂપે મનોવૃત્તિને વાળે છે તેવા દેવરૂપે પોતાનાં પોતેજ દર્શન કરી શકે છે. આત્મા જેવા ભાવને ધારણ કરે છે તેવા રૂપે પોતે થાય છે. આત્મા પોતે બાહ્યમાં બાહ્યથી અને અંતરૂમાં અંતરૂથી કર્તા-કર્મ-કરણ, સંપ્રદાન-અપાદાન અને આધારકારકરૂપ છે. તે બહિર દ્રષ્ટિએ બહિરાત્મા છે અને અંતર દ્રષ્ટિએ પરમાત્મા બને છે. આત્મા અનાદિ અનંત છે તેને સ્વરૂપે જાણો. શ્રોતાવક્તા સર્વે આત્માઓ છે અને સર્વે પરમાત્માઓ બનવાને અધિકારી છે. આત્મા આત્માનો પૂર્ણનંદ પામે.

इत्येषं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લેખક: બુદ્ધિસાગર

મુદ્રા અમદાવાદ.

દેશ દક્ષિણતણાઈ લગુલાઈના વંડામાં. પોપ સુદિ ૮ મં. ૧૯૭૫.

સાણુંદ. તત્ર. સુશ્રાવક. શા. આત્મારામ ખેમચંદ યોગ્ય
ધર્મલાભ.

વિ. ત્યાંના પત્રથી સમાચાર જાણ્યા. દ્રવ્ય પ્રદાનચર્ય અને
લાવ પ્રદાનચર્ય તથા આત્મ પ્રદાનચર્યનું તથા વ્યભિચારનું સ્વરૂપ
નીચે પ્રમાણે જાણ્યો. પ્રદાનચર્ય તે વીર્યનું રક્ષણ જાણવું. વીશ
વર્ષ પર્યંત પુત્રી કુમારી દેવી તરીકે રહી શકે. બાલકનો જન્મ થાય
ત્યારે પશુ સ્ત્રીની પેઠે અન્યની જરૂર ન પડે તેવી શારીરિક
સ્થિતિ થવા દેવી, પશ્ચાત્ કર્મયોગે પતિની સાથે લગ્ન કરવાની
અધિકારિણી થાય. પુસ્તક વગેરે એવાં વાંચવાં કે જેથી શરીર
વીર્યનું રક્ષણ થાય. પચ્ચીશ વર્ષનો પુત્ર થાય ત્યારે તે પત્ની
કરવાને પરિપૂર્ણ આરોગ્યતાએ લાયક બને છે. બન્નેમાં કોઈને
કોઈ જાતનો વંશ પરંપરાનો વા જન્મથી રોગ ન થએલો જોઈએ.
ધર્મથી શુભથી કર્મથી બન્ને સમાન જોઈએ બન્નેને જૈનધર્મમાં
પૂર્ણ શ્રદ્ધા હોય તે લગ્નને લાયક છે તથા પ્રકૃતિનું બન્નેમાં
સામ્ય જોઈએ. ગૃહસ્થાવાસની તીર્થયાત્રામાં બન્ને લાયક જોઈએ.
પતિમાં પતિનાં શુભકર્મો અને સ્ત્રીમાં સ્ત્રીનાં શુભકર્મો જોઈએ.
બન્ને ચામડી રૂપરંગનાં રાગી ન હોવાં જોઈએ. ચામડીનાં રૂપરંગ
રાગી વસ્તુતઃ આત્મશુભનાં રાગી નથી. બાહ્ય સ્વાર્થના રાગે
લગ્ન ન જોઈએ. વેદોદયમાં બન્ને સંતોષભાવે સમાનતાવાળાં
જોઈએ. વીર્ય રજનો સ્પર્શકર્મ વિરૂદ્ધ પ્રવૃત્તિથી નાશ થએલ ન
હોવો જોઈએ. યોગ્ય રીતે આહાર અને વિહારથી શરીરનું વીર્ય
સંરક્ષેલું હોય, સ્વપ્નમાં વા બીજી કોઈ રીતે અભિ આહાર વિહાર
થી વા રોગથી વાયુઆદિ પ્રકૃતિથી શરીરવીર્યનો નાશ ન થએલ
હોય તે લગ્નને લાયક છે. સંતાનાર્થે બન્નેનો કાય સંબંધ હોય.
ગર્ભાધાનથી તે બાલક જન્મી અઢી વર્ષનું થાય ત્યાં સુધી બન્નેનું

પ્રદ્યુત્ય કાયમ રહેવું જોઈએ, અન્યથા શાસ્ત્રાણ તોડવાથી વ્યભિ-
 ચાર છે અને તેથી સંઘર્ષ-સમાજનો નાશ થાય છે. ત્રણ વર્ષે એક
 વાર એમ સંતાનોત્પત્તિ અર્થે પરસ્પરની ધર્મ્ય મરજીએ દેહસંયોગ
 તે અવ્યભિચાર છે, બાકી વ્યભિચાર છે. સ્વપ્નમાં સંયોગ તે
 પણ પ્રદ્યુત્યની હાનિ ભંગ અપેક્ષાએ છે. પરસેવો, મહેનત, મન
 વગેરે દ્વારા શરીરમાંથી વીર્ય ન જવું જોઈએ. આજન્મથી
 કુમાર અને કુમારિકાએ નૈષ્ઠિક પ્રદ્યુત્ય વ્રત પાલન કરવું એ
 પરમયોગ સાધવાનું હેતુભૂત છે. પૃથ્વીપર એક વીર્યનું બિંદુ
 પણ ન પડે, શરીરમાંથી ઉપસ્થ દ્વારા વીર્યનો અધઃપાત ન થાય
 ત્યારે ઉર્ધ્વ રેતા પ્રદ્યુત્યારી ગણાય. આવી સ્થિતિમાંથી જેટલો
 દુનિયાના લોકોનો અધઃપાત થાય છે તેટલી વિશ્વની પડતી છે.
 દ્રવ્ય પ્રદ્યુત્યની એ પ્રમાણે સામાન્યતઃ વ્યાખ્યા કહી. પ્રદ્યુત્યશ્રમ,
 ગુરુકુલાશ્રમ, સાત્વિક આહાર વિહાર અને વિચારથી દ્રવ્ય પ્રદ્યુ-
 ત્યની રક્ષા થાય છે. પાંચે ઇન્દ્રિયોના ત્રેવીશ વિષયોમાં રાગદ્વેષની
 પરિણુતિ, વિષયોમાં મનનું લપટાવવાપણું તે પંચેન્દ્રિય વિષ
 લપટતા છે. પાંચ ઇન્દ્રિયોને રાગથી વિષયમાં લપટ આસક્તિ
 ન થવા દેવી. મનને ચામડીરૂપ રંગ ધન વગેરેમાં જવું વારવું
 તે ભાવથી પ્રદ્યુત્ય છે. દ્રવ્યથી પ્રદ્યુત્ય પાળી શકાય તેથી
 શરીર આરોગ્ય દીર્ઘ આયુષ્ય વગેરે કાયિક માનસિક શક્તિયો ખીલે
 છે અને ભાવ પ્રદ્યુત્યથી મોહનો રોધ થતાં આત્માની ઉપ-
 શમભાવાદિ શક્તિયો ખીલે છે. દ્રવ્ય પ્રદ્યુત્ય કરતાં ભાવ પ્રદ્યુત્ય
 અનંતગુણ ઉત્તમ છે. ભાવ પ્રદ્યુત્યમાં સ્ત્રી પુરૂષ ભોગની વાંછા
 ઇચ્છા પરિણુતિ રહેતી નથી. ચામડીરૂપ રંગનો મોહ રહેતો નથી.
 જડનો મોહ રહેતો નથી. જડભોગની આસક્તિ તે ભાવ પ્રદ્યુ-
 ત્યની અપેક્ષાએ વ્યભિચાર છે. જડની પરિણુતિએ આત્માનું
 પરિણુમન તે વ્યભિચાર છે. દ્રવ્ય અને ભાવ પ્રદ્યુત્યમાં અતિક્રમ
 વ્યતિક્રમ અતિચાર અને અનાચાર રહિત થવું તે દ્રવ્ય અને
 ભાવ પ્રદ્યુત્યની સિદ્ધિ છે. મનમાં સ્ત્રીની આસક્તિ થવી સ્થૂળ

દોષ થવો તે પણ ભાવ પ્રદાયર્યનો ભાગ છે. દેહમાંથી વીર્યને
 બહાર નીકળવા ન હેવું તે શારીરિક પ્રદાયર્ય છે. આત્મા તેજ
 પ્રદાય છે. આત્મા તેજ જ્ઞાન આનંદરૂપ છે. જ્ઞાન અને આનંદરૂપે
 પરિણમવું તે આત્મિક પ્રદાયર્ય છે. જ્ઞાન અને શુદ્ધાનંદના પરિ-
 ણામમાં ન પરિણમવું તે દુઃખ છે. દુઃખ તે વ્યભિચાર છે, કાર-
 ણકે તે આત્માનંદનો વિરોધી છે. કેવલ જ્ઞાન અને પૂર્ણાનંદમય
 થી મસ્ત મહાયોગી થવું તે પૂર્ણ આત્મિક પ્રદાયર્ય છે અને
 તે શુદ્ધાત્મા પૂર્ણ પ્રદાયારી છે. એવા આત્મિક પરમાત્મ સ્વરૂપ
 રમણતારૂપ મહા પ્રદાયર્યયોગને લાખોમાંથી કોઈક પામે છે.
 લોકો આનંદને માટે વ્યભિચારાદિસેવે છે પણ જ્યારે તેઓને
 સાચું જ્ઞાન મળે છે અને મોહ ટળે છે ત્યારે ત્રણ પ્રકારના
 વ્યભિચારથી મુક્ત થાય છે. અહંતા અને મમતારૂપ માયાની
 બુદ્ધિથી વર્તવું તે આત્મિક પ્રદાયર્યની અપેક્ષાએ વ્યભિચાર છે.
 સમ્યગ્ દષ્ટિ આત્મા, ભાવપ્રદાયર્યને પામે છે અને તેથી આત્મિક
 મુક્તિની પ્રાપ્તિ થાય છે. દ્રવ્ય પ્રદાયર્ય તે સમકિતીને ભાવમુક્તિ
 માટે હેતુભૂત થાય પણ મિથ્યાદષ્ટિયોને હેતુભૂત થતું નથી. એ
 પ્રમાણે દ્રવ્યભાવથી પ્રદાયર્ય અને વ્યભિચારનું સ્વરૂપ જાણી
 દ્રવ્યથી અને ભાવથી જોટવું અને તેટલું પ્રદાયર્ય આરાધવા દરરોજ
 પુરુષાર્થ કરવો અને પ્રમાદોને પરિહરવા. કોઈ સ્ત્રીથી દૂર રહે
 અને બીજી રીતે અયોગ્ય કાયા મનવાણી વ્યાપારથી શરીર વીર્યનો
 ઝરો ખાલી કરે તેથી પ્રદાયારી ગણાય નહીં. માટે એવું સ્વરૂપ
 સમજીને પ્રદાયારી તરીકે ગણાતા ત્યાગીઓએ દ્રવ્ય અને ભાવથી
 પ્રદાયર્યનો ખ્યાલ કરી હંભમાન ભણ લઘુતા સરલતા ધારી સત્યથી
 વર્તવું સર્વે વિશ્વમાં દ્રવ્યભાવ પ્રદાયર્યથી મુક્તિના દરવાજા
 ઉઘાડા છે તેમાં ભવ્યો પ્રવેશો. સકલ વિશ્વનો ઉદ્ધાર હેતુભૂત દ્રવ્ય
 અને ભાવ પ્રદાયર્ય છે. પ્રદાયરૂપ શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપમાં ચરવા માટે
 કાયિક વીર્ય અને માનસિક વીર્યનું રક્ષણ કરવા માટે આશા, તૃષ્ણા
 વાસના, કીર્તિ, અપકીર્તિ, પ્રતિષ્ઠા, ઇચ્છાઆદિ સર્વ પરપરિણતિરૂપ
 પરચ્છી છે તેની સંગતિથી ભાવપ્રદાયર્યની પ્રાપ્તિ નથી. પર પરિ-

ભૃતિરૂપ સ્ત્રીનો સંગ કરનાર બાહ્યથી પ્રહ્લ્યાચારી છતાં ભાવથી
 વ્યભિચારી છે. ક્રોધ માનમાયા લોભ કામાદિપર પરિણતિ છે તેની
 સંગતથી વ્યભિચાર છે. દ્રવ્ય વ્યભિચારના ત્યાગથી શરીરની શુદ્ધિ
 થાય છે અને ભાવ વ્યભિચારના ત્યાગથી મનની અને આત્માની
 શુદ્ધિ થાય છે. દ્રવ્યથી અને ભાવથી પ્રહ્લ્યાચર્ય પાળવા માટે યથાશક્તિ
 પુરૂષાર્થ કરવો. પુરૂષોએ અને સ્ત્રીઓએ ગૃહસ્થાવાસમાં એક શય્યાએ
 ઠરેઠાજ સૂઈ રહેવું તે પણ એક દૃષ્ટિએ વ્યભિચાર છે. બાલલગ્ન
 પણ કાયિક માનસિક વ્યભિચાર છે. વૃદ્ધ લગ્ન પણ કાયિક અને
 માનસિક વ્યભિચાર છે. પરસ્પર એકબીજાની મરણ વિરૂદ્ધ અને
 ધર્મમાર્ગથી બ્રૂટ થઈ વર્તવું તે પણ વ્યભિચાર છે. આત્માના
 તાએ મનવાણી કાયા ન રહે અને અધર્મ્ય રીતે વિષયોમાં મન-
 વાણી કાયાની પ્રવૃત્તિ થાય તે પણ વ્યભિચાર છે. જડ વિષયોમાં
 હૃદયહારની ઈચ્છા અને મનવાણી કાયાનો દુષ્ટાસક્તિથી અતિ
 વ્યાપાર તે વ્યભિચાર છે. અધર્મ્ય ક્ષાયથી મનવાણી કાયાથી થતી
 પ્રવૃત્તિ તે વ્યભિચાર છે. આત્માનો આત્માના જ્ઞાનાનન્દસ્વરૂપે
 રમવાનો સ્વભાવ છે અને પરપરિણતિમાં રમવું તે આત્માનો
 ધર્મ નથી છતાં પરપરિણતિમાં રમવું તે વ્યભિચાર અધર્મ છે,
 તેથી ચતુર્ગતિમાં વારંવાર જન્મ મરણ કરવાં પડે છે શુદ્ધ નિશ્ચય
 નયની દૃષ્ટિએ શુભાશુભ પરિણતિ, શુભાશુભ પ્રકૃતિના લોગની
 ઈચ્છા તે પરસ્ત્રી છે તેની સાથે રમવું તે વ્યભિચાર છે, અને
 આત્માની શુદ્ધ ચેતના પરિણતિની સાથે રમવું તે સ્વધર્મ છે. એમ
 અધ્યાત્મજ્ઞાનદૃષ્ટિએ અવલોકવું. એવું બાણીને પૂર્ણાનંદ રમ-
 ભૃતારૂપ આત્મ પ્રહ્લ્યાચર્યની પ્રાપ્તિ માટે જે જે નિમિત્ત પ્રહ્લ્યાચર્ય
 હોય તેનું અવલંબન કરવું. દ્રવ્ય પ્રહ્લ્યાચર્ય ધર્મને ગૃહસ્થાવાસમાં
 અને ત્યાગવસ્થામાં સાધવા પ્રયત્ન કરવો અને ભાવપ્રહ્લ્યાચર્યની અંશે
 અંશેપ્રાપ્તિ માટે પુરૂષાર્થ કરવો. ભાવપ્રહ્લ્યાચર્ય અને દ્રવ્ય પ્રહ્લ્યાચર્યનું
 પાલન કરવું તે ન્હાના બાલકનો ખેલ નથી. આકાશમાં ચડી
 શકાય, ઉડી શકાય, પાતાળમાં પેસી શકાય, અષ્ટસિદ્ધિ મેળવી
 શકાય, ઇન્દ્રની પદવી મેળવી શકાય પણ દ્રવ્ય અને ભાવ

બ્રહ્મચર્યની પ્રાપ્તિ કરવી મહાદુર્લભ છે. દ્રવ્ય બ્રહ્મચર્ય અને ભાવ
 બ્રહ્મચર્ય પાલનમાં સ્વરાજ્ય સ્વતંત્રતા, મહત્તા, પ્રભુતા, પરમાત્મતા
 છે. નવ વાડથી દ્રવ્ય બ્રહ્મચર્યરૂપ કદપવૃક્ષને ઉચ્છેરવો. મનવાણી
 કાયામાં જડવાદ પ્રસરેલો જેને હોય છે તે આત્માનું સુખ મેળવી
 શકતો નથી. આત્માનો પૂર્ણાનંદ પ્રાપ્ત કરવા માટે દ્રવ્યભાવ
 બ્રહ્મચર્યરૂપ ત્યાગ વૈરાગ્ય અને પ્રભુરાગ બંને સાધન છે. આત્મ-
 જ્ઞાનથી દ્રવ્યભાવ બ્રહ્મચર્યની મહત્તા અનુભવાય છે. હઠયોગ અને
 રાજયોગ એ બેનો દ્રવ્ય અને ભાવ બ્રહ્મચર્યમાં અંતર્ભાવ થાય
 છે. સર્વ વ્રતો નહીંઓ સમાન છે અને બ્રહ્મચર્ય સાગર સમાન
 મહાન છે. આત્માનંદ માટે દ્રવ્ય બ્રહ્મચર્ય તથા ભાવબ્રહ્મચર્ય
 તપસંયમ અહિંસા સત્ય યોગરૂપ છે. ગૃહસ્થોમાં અને ત્યાગી-
 ઓમાં જે જે અંશે દ્રવ્યભાવથી બ્રહ્મચર્યવ્રતનું પાલન દેખીએ
 તે તે અંશે તેઓની પૂજ્યતા સ્વીકારીએ. વેદીએ, પૂજીએ, સમ-
 કિતીને દ્રવ્ય બ્રહ્મચર્ય છે તે આત્માના ભાવગુણોની પ્રાપ્તિ હેતુભૂત
 થાય છે. બ્રહ્મચારીએ બ્રહ્મચર્યની પ્રતિજ્ઞા માત્રથી ન રીજવું પણ
 કૃતિથી રીજવું, પણ વ્યભિચારીપર ખીજવું નહીં. અંશે અંશે
 વ્યભિચાર અને બ્રહ્મચર્ય એમ બંને સાથે દોષ અને ગુણ
 પ્રથમ અંતરાત્મસાધકાવસ્થામાં હોય છે. દશમા ગુણસ્થાનક પછી
 શુદ્ધાત્મભાવની અપેક્ષાએ વ્યભિચાર નથી. મોહ નથી. મોહથી
 વ્યભિચારીપણું છે. આ કાલમાં સરાગધર્મ સંયમ ચારિત્ર યોગ-
 ભક્તિ સેવા જ્ઞાન વગેરે છે તેથી દોષ લાગે તેનું પ્રતિક્રમણ કરવું
 અને દેહમન આત્માનું શુદ્ધિ કરવો. આ કાલમાં ઉપશમ અને
 ક્ષયોપશમભાવે બ્રહ્મચર્ય છે તેથી દોષ લાગે તેથી પ્રતિક્રમણ
 કરરોજ કરી દ્રવ્યભાવ બ્રહ્મચર્યમાં સ્થિર રહેવું. દોષીની નિંદા
 ન કરવી. વ્યવહારથી પ્રભુ મહાવીર દેવે બ્રહ્મચર્યની મર્યાદા દર્શાવી
 છે તેમાં સ્થિર થવું અને દંભત્યાગી સત્ય સરલતાથી વર્તવું
 કે જેથી આત્માની શુદ્ધિ થતાં આત્માનંદ પ્રગટ થાય. ભાવબ્રહ્મ-
 ચર્ય વિના કોઈની મુક્તિ થઈ નથી અને થશે નહીં. ચામડીનો
 સ્પર્શ ગોહ અને ચામડી રૂપરંગનો મોહ જીત્યો ત્યારે ગણાય

કે જ્યારે આત્મા બે વર્ષના બાલકની પેઠે નિષ્કામ ચેષ્ટા વૃત્તિવાળો બની જાય અને ઉપસ્થિતિદ્વારા આંખદ્વારા અને મનદ્વારા વિકારવૃત્તિ ચેષ્ટાનો બિલકુલ અભાવ થઈ જાય, એવી દશા ન થાય ત્યાં સુધી સફળરૂપી તથા નિમિત્તથી દૂર ન રહેવું. ગૃહાવાસમાં પ્રવેશ કરેલા-ઓએ પરસ્પરીનો સર્વથા ત્યાગ અને કન્યાવિક્રય, વરવિક્રય-બાલલગ્ન, વૃદ્ધલગ્ન-રોગીલગ્ન રાક્ષસી વિવાહ વગેરે દોષોનો ત્યાગ કરી હંપતી-જીવન શુદ્ધાત્માની પ્રાપ્તિ માટે જાણી વહન કરવું. તરવારની ધારપર ખેલ ખેલવાના જેવો ગૃહસ્થાવાસ છે. આત્મજ્ઞાન, ભક્તિ, સેવા અને નિર્લેપકર્મથી ગૃહાવાસમાં ઉપર પ્રમાણે સંતાનોત્પત્તિ વિનાના બાકીના કાલમાં સ્વછીત્યાગ અને અંતરથી પરપરિણુતિનો ત્યાગ કરવા ક્ષણે ક્ષણે આત્મોપયોગી રહેવું. કોઈની ટીકા ન કરવી પણ આદર્શરૂપ બનવા પોતે બાહ્યાંતર શુદ્ધિ ધારવી બ્રહ્મચર્ય સંબંધી પૂર્વે પણ એકવાર લખવામાં આવ્યું છે, રૂબરૂમાં ઘણી વખત ઉપદેશ દીધો છે, હવે તો વર્તવાનું બાકી છે. આત્મ જ્ઞાનથી જે આત્મામાં આનંદની શ્રદ્ધા ધારણ કરે છે તે બ્રહ્મચર્યની ઉપયોગિતા સમજે છે. આત્માના શુદ્ધાદેશથી વર્તવું. દ્રવ્ય બ્રહ્મચર્યથી આત્માના ગુણો પ્રગટ થાય છે અને તેથી જ્ઞાન ધ્યાન સમાધિમાં પ્રભુ સરખી સહાય મળે છે. કામના વિચારોને મનમાં ન પેસવા દેવા. બ્રહ્મચર્યનું પાલન થાય એવો આહાર વિહાર તથા વિચાર તથા સત્સંગતિ કરવી. વીર્યહીનથી આત્મા પ્રાપ્ત થઈ શકતો નથી. એકવાર આત્મરસ મળ્યા પછી બાહ્યરસમાં રસબુદ્ધિ રહેતી નથી. સર્વ વિશ્વના લોકોનું સત્યરાષ્ટ્ર બ્રહ્મચર્ય છે તેને સર્વ લોકો પ્રાપ્ત કરો એવી મારી આંતર સ્ફૂરણ છે. એ જ ધર્મલાલ તથા ભાઈ દલસુખ તથા મણિલાલ તથા લોગીલાલ તથા શા. રાયચંદલાઈ રવચંદ વગેરેને ધર્મલાલ.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ રાંધેજી.

મુકામ. વિજાપુર. ત્રણ. સુશ્રાવક. શા. મોહનલાલ જેશીંગભાઈ શા. વાડીલાલ દલસુખ શા. પોપટલાલ કચરાભાઈ. શા. ભીખાભાઈ કાલીદાસ. શા. ભોગીલાલ અમથા શા. ચંદુલાલ ગોકલભાઈ યોગ્ય ધર્મલાલ. વિશેષ-પત્રથી સમાચાર જાણ્યા. અહીંથી પ્રાયઃ લોટરા-શા. રામચંદભાઈ રીખવદાસના ઉજમણાપર ભાઈ, બબલ ઘડેલાભાઈ તથા છનાલાલની વિનંતિથી મહા મુદ્દિ પાંચમપર આવવા વિચાર છે. ઉદ્યાપનનું મૂલરહસ્ય લોકોના સમજવામાં આવે તો જૈનો જ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય એવા માર્ગો વિશેષતઃ ગ્રહણ કરી શકે. હાલમાં સાધુઓપરથી લોકોની રૂચિહીનતા જાય છે તેનું કારણ અગીતાર્થ સાધુઓનો વિહાર અને અગીતાર્થનો ઉપદેશ તથા તેઓના દ્રવ્યક્ષેત્ર કાલભાવ જ્ઞાનનું અજ્ઞત્વ છે. ગીતાર્થ ગુરૂ સૂરિના ઉપદેશમાં વિશ્વાસ લાવવો. સામાન્ય ક્રિયા માત્રના જાણકાર અજ્ઞસાધુઓનો ઉપદેશ શ્રવણ ન કરવો અને તેઓના વિહાર આદિની પ્રસંશા પુષ્ટિ ન કરવી. ચાર પ્રકારના અનુયોગી સ્વપર અધ્યાત્મજ્ઞાનાદિ શાસ્ત્રોના અનુભવી ધર્માચાર્યની સલાહ પ્રમાણે સર્વ ધર્મ કર્મની પ્રવૃત્તિ કરવી, પરંતુ ગાડારંથા પ્રવાહે ન પ્રવર્તવું. પ્રભુની પ્રતિભાની ગુણોની પ્રાપ્તિ માટે પૂજા કરવાની શ્રદ્ધાથી પૂજા પ્રવૃત્તિ દરરોજ કરવી. ગીતાર્થ સફળગુરૂને પૃચ્છા કરી શંકાઓનું સમાધાન કરવું. એકલવિહારી સાધુની સંગતિ ન કરવી અને સંગતિ કરવી હોય તો ધર્માચાર્યગીતાર્થ ગુરૂની આજ્ઞા લેઈ કરવી. સેંકડો અન્ય પુસ્તકોપર વિશ્વાસ ન મૂકતાં ગીતાર્થ ગુરૂના બોધપર વિશ્વાસ મૂકવો. અનાદિકાલથી જૈનધર્મ છે અને અનંતકાલપર્યંત જૈનધર્મ રહેશે. દેવગુરૂ જૈનધર્મની શ્રદ્ધા ઉઠે એવા મનુષ્યોની સંગતિ ન કરવી. નાસ્તિકોના ઉપદેશમાં વિશ્વાસ ન મૂકવો. સંજ્ઞનાપર પૂર્ણ વિશ્વાસ મૂકવો એવા વિશ્વાસને કોઈ અંધ

વિશ્વાસ યા દૃષ્ટિરાગ કહે તો તેથી તેનું કહું માન્ય ન કરવું. જૈન શાસ્ત્રોને ગુરૂગમથી સમજવાં કે જેથી અવળું પરિણમન ન થાય. જૈનધર્મ શાસ્ત્રો ચાલણીની પેઠે ચળાશે. હાલ સંક્રાન્તિયુગ ચાલે છે તેથી અનેક શુભાશુભ પરિવર્તનો થશે તેથી ગીતાર્થ સહગુરૂના પૂર્ણ વિશ્વાસ વિના ગમે ત્યાં ધર્મશ્રવણ કરવાથી ભક્તિનું તત્ત્વ અને હિતાચરણતત્ત્વ ઘટી જશે. ગુરૂની સ્થાપના સ્થાપીને તેની આગળ સામાયિક કરવું. કોઈના ભરમાવ્યાથી ભરમાઈ ન જવું અને ગુરૂને હૃદયનું સર્વ નિવેદન કરી મનવાણી કાયાથી શુદ્ધ શ્રદ્ધાચરણ ધારણ કરવું. શ્રદ્ધા અને પ્રેમ વિના આત્માનો અંશ માત્ર પણ વિકાસ થવાનો નથી. હાલમાં ધર્મના નામે અનેક સુધારા થવાના પ્રસંગો જૈનો ઉભા કરશે પણ સત્યનો અનુભવ કર્યા વિના પ્રાચીન છંડવું નહિ. અસલ કાયમ રાખીને વિકારી રૂપનો ત્યાગ કરવો એ સત્ય સુધારો છે. આત્માની શુદ્ધિ કરવા માટે હાલમાં ગીતાર્થગુરૂ સમાન કોઈ આલંબન નથી ઘડીઘડીમાં ગુરૂ બદલનારા અને જ્યાં ત્યાં ગુરૂની બુદ્ધિ ધારણ કરનારા વસ્તુતઃ ગુરૂને જાણતા નથી. સમ્યગ્ દૃષ્ટિદાયક ગુરૂ ગમે તેવા સંયોગોમાં ભવોભવ એક સરખા એક ગુરૂ તરીકે કાયમ રહે છે. ગીતાર્થ ગુરૂની આજ્ઞા વિચારોપર અજ્ઞાન દશામાં જે શ્રદ્ધા તેજ શ્રદ્ધા છે અને કદાપિ જે પ્રેમ ન ટળે તે ગુરૂપ્રેમ છે. ગુરૂના આશયો ન સમજાય તત્કાલે શ્રદ્ધા રાખવી તે શ્રદ્ધા છે. ભક્ત લોકોના લોજન પાણીથી ગુરૂની ધર્મશક્તિ વધે છે. નાસ્તિકો વગેરેનું ભક્તિ વિનાનું લોજન ગુરૂઓ કરતા વધી. નાસ્તિકો ધર્મથી ચલાયમાન બુદ્ધિ થાય એવા ઉપદેશો પુસ્તકો રચે તેનું અવલંબન ન કરવું. પ્રમાણિકપણે વર્તવું. ગુરૂ જ્યાં રહેલ હોય યા વિચરતા હોય ત્યાં વારંવાર જવું. પ્રાણ જાય તો પણ ગુરૂની નિંદા સુણવી નહિ અને કદાપિ દેવતાઓ ગુરૂની શ્રદ્ધાથી બ્રટ કરવા ગુરૂનું રૂપ ધારણ અનેક ખરાબ ચેષ્ટાઓ દેખાડે તો પણ ગુરૂની શ્રદ્ધા ભક્તિથી અંશ માત્ર ચલાયમાન ન થવું. ગુરૂના સહવિચારોમાં પૂર્ણશ્રદ્ધા રાખવી. ગુરૂની ઔદયિક ચેષ્ટામાં વિપરિત બુદ્ધિ શંકા થાય તો

વિનય પ્રેમથી શુદ્ધને મન નિવેદવું અને શુદ્ધ માટે સર્વથા અર્પાઈ
જવું એજ ધર્મની પૂર્ણ પ્રકટતા કરવાનું પુષ્ટાલંબન છે.

इत्येषं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

પોષવદિ ૧.

લેખક: બુદ્ધિસાગર

મુ ૦ રાંધેળ.

શ્રી અમદાવાદ. તત્ર. શ્રદ્ધાવંત. દયાવંત. દેવશુદ્ધ ભક્તિકારક
સુશ્રાવક શેઠ. કેશવલાલ લલ્લુભાઈ રાયજી તથા શેઠ અમૃતલાલ
લલ્લુભાઈ આદિ યોગ્ય ધર્મલાભ વિ. અમદાવાદથી વિહાર કરીને
પેાર, ઉવારસદ થઈને આજ આ તરફ આવવાનું થયું છે. ધર્મ
સાધન કરશે. આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ સમજીને તેમાં આત્મોપયોગ
ધારણ કરવો. આત્મજ્ઞાન વિના મુક્તિ નથી. દેવશુદ્ધ ધર્મની
સેવા ભક્તિથી હૃદયની શુદ્ધિ થાય છે. દેવશુદ્ધ ધર્મમાં જે પ્રેમ
પ્રગટે છે તે પ્રશસ્ય પ્રેમ છે. દેવશુદ્ધ ધર્મની શ્રદ્ધા અને પ્રેમથી
યોગની ભૂમિકા દૃઢ થાય છે. આસક્તિનો નાશ કરનાર યોગ
છે. સર્વ પ્રકારની આસક્તિથી મુક્ત થઈ કર્તવ્ય કાર્ય કરવાં તે
યોગ છે. આત્મસાક્ષીભાવે બાહિરનું સર્વ દેખવું અને ધર્મકર્મ
કરવું તે નિઃસંગ કર્મયોગ છે. હું કર્તા છું, હું લોકતા છું, સર્વ
માફે છે અને હુંજ છું એવી અહંમત્ત્વ બુદ્ધિ વિના કર્મમાં
અકર્મત્વ છે. હું સદ્ગુણી છું અને બીજા દોષી છે, હું કરી શકું
છું અન્યો નથી કરી શકતા, એવી મનની સંકલ્પ વિકલ્પદશા છે ત્યાં
સુધી નિર્વિકલ્પ આત્મસ્વરૂપનો આનંદ પ્રગટતો નથી એમ જાણી
જેઓ આત્મામાં મનનો લય કરે છે તે જીવન્મુક્ત મહા પુરૂષો છે.
જ્ઞાન અને આનંદ તેજ શુદ્ધાત્મા છે. આત્માની જે જે અંશે શુદ્ધિ
તે તે અંશે આત્મધર્મ છે. સર્વ વર્ણગંધવસ સ્પર્શમય પુણ્ડલ
દ્વારા આનંદ લોગવવાની બુદ્ધિ તે જ્ઞાંતિ છે. પુણ્ડલ જડવસ્તુની
કલ્પાતી લક્ષ્મી આદિની માયામાં ઉચ્ચત્ત્વ કલ્પવું તે જ્ઞાંતિ છે.

જડલક્ષ્મી આદિના સંયોગે આત્મા મોટો નથી તેમ તદ્દભાવે આત્માલક્ષુ પણ નથી. પુણ્યકર્મ અને પાપકર્મના ઉદયમાં આત્માનું શુભત્વ અને અશુભત્વ કદપણુ એ જ્ઞાંતિ છે એમ જાણી બાહ્ય સુખ દુઃખમાં જે આત્મમોહ ધારતો નથી તે આત્મજ્ઞાની છે. આત્માનું નામરૂપ નથી. નામરૂપના મોહરહિત આત્મોપયોગે અંતરમાં વર્તણું અને બાહ્યમાં નામરૂપના મોહરહિત વર્તણું. મોહસહિત દશા તે બહિરાત્મદશા છે. નટ જેમ બાહ્યથી અનેક વેષરૂપ નામ ચેષ્ટા ધારણુ કરી નાટક કરે છે પણુ વસ્તુતઃ તે સર્વ પ્રકારના નામરૂપથી પોતાને લિપ્ત માને છે અને બાહ્યરૂપ નામમાં મોહ પામતો નથી તેમ જે કર્મના શુભાશુભ લાવ પ્રયોગથી શુભાશુભ દશાના નાટક ખેલો કરે છે (કર્મથી કર્યા વિના કોઈનો છૂટકો થતો નથી) પણુ જે તેમાં પોતાના આત્માને નિઃસંગ જાણી પ્રવર્તે છે તે માયાસાગરને તરી પેલીપાર જાય છે. શુભાશુભ પ્રારબ્ધ કર્મોના લોભમાં જે નિર્લેપ વર્તે છે તે આત્મજ્ઞાની છે. બાહ્ય શુભાશુભ તે વસ્તુતઃ આત્મદૃષ્ટિએ કલ્પિત છે તેમાં શુભાશુભ બુદ્ધિ ન પ્રગટે એટલે આત્મા પોતાના સ્વરૂપનો અનુભવી થયો એમ જાણુવું. બાહ્યમાન અપમાન કીર્તિનિંદા વગેરે શુભાશુભ દ્વંદ્વની પેલીપાર આત્મસ્વરૂપનું વેદન છે. આ પ્રત્યક્ષ દેખાતી દુનિયા પ્રતિ સમભાવ પ્રગટે એટલે આત્માનાં જીવન્મુક્તદશા થાય છે. મનવાણી કાયાની ક્રિયામાં અહંમત્ત્વ બુદ્ધિ પ્રગટતી વારવી એટલે આત્મામાં મુક્તિનો સાક્ષાત્ અનુભવ થાય છે. પોતાના કલ્પાયેલા નામરૂપમાં આત્મા નથી. નામરૂપમાં વસ્તુતઃ આત્મા નથી એમ પૂર્ણ નિશ્ચય કરીને દુનિયાની સંજ્ઞા, વિષયસંજ્ઞા, વાસનાઆદિ સંજ્ઞાઓથી મરી જવું તે દેહથી જીવતાં જીવન્મુક્તિ છે અને એ આત્મજ્ઞાની મરજીવાનીદશા છે તથા એ રાજયોગીની દશા છે. આત્માનો સાક્ષાત્ અનુભવ સ્વયં આત્મા કરે છે ત્યારે ચતુર્દર્શ રાજલોકમાં ન માય એટલો બધો પૂર્ણનિંદ પ્રગટે છે. આત્માસ્વયં આત્માને પામે છે ત્યારે સ્વયં પરમાત્મા અને છે એવી અનુભવદશા પહેલાં વૈરાગ્ય અને ઉદાસીનતા

રહે છે. વૈરાગી આત્માને પામવા પુરુષાર્થ કરનાર છે પણ વ્રત વૈરાગ્યદશામાં તે આત્માનંદ અનુભવી શકતો નથી તેથી તે શોકી વિયોગી જેવી જડભોગી અને આત્મજ્ઞાનયોગીની વચ્ચેમાંની દશા અનુભવે છે. પુરૂગલાનંદના હેતુઓ ત્યાગવાની ત્યાગદશા તથા વિષયોપર વૈરાગ્યદશાથી સાધક આત્માનંદ પામવા પ્રયત્ન કરે છે અને જ્યાં સુધી તે આત્માનંદ પામ્યો નથી ત્યાં સુધીની વચલી દશા તે ત્યાગવ્રત વૈરાગ્યદશા છે. ત્યાગ વૈરાગ્ય વ્રતદશા તે ભરહરિયાના મધ્યવર્તી નાવની દશા જેવી દશા છે ત્યાંથી શ્રદ્ધા પ્રીતિથી જીવંત થતાં પુનઃ પુરૂગલાનંદ તરફ પણ પાછું પડાય છે. એકવાર આત્માનંદનો સ્વાદ મળતાં પશ્ચાત્ આદ્ય સર્વ રસની જ્ઞાતિ ટળે છે અને પત્ની જેમ પતિવિયોગથી દુઃખળી થએલી જ્યારે પતિને પામે છે ત્યારે આનંદથી મસ્ત બને છે તેમ આત્મા પણ સર્વ દુઃખમય શોકની પેલીપાર જાય છે. પત્ની જેમ પતિના વિયોગમાં પતિપર પત્ર લખે છે, પતિનું ધ્યાન ધરે છે, વ્રત કરે છે; મોજ-શોખની વસ્તુઓનો ત્યાગ કરે છે, ઉદાસીન વૈરાગિણી ત્યાગિની થાય છે, પતિના વિયોગે રૂવે છે. પણ જ્યારે તેના પતિ તેના ઘેર પધારે છે એટલે પૂર્વની ધ્યાન વૈરાગ્ય આદિવિયોગ દશાનો અનુભવ કરતી નથી. પતિ મળ્યા પછી પતિનું શું ધ્યાન? અને વ્રત ત્યાગ ક્યાં? તેમ આત્મા જ્યારે પોતાના શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપને પામે છે, ચેતના જ્યારે આત્મપતિને શુદ્ધાદૈતભાવે મળે છે અને કેવલ અદૈતપણું અનુભવે છે ત્યારે આત્મા તેજ પરમાત્મભાવે વ્યક્ત થાય છે તેથી ત્યાં તપજપ વૈરાગ્ય ત્યાગવ્રત વગેરે કંઈ રહેતું નથી. પોતાના આત્માનો જ્યાં પોતાને સાક્ષાત્કાર અનુભવાય છે તેજ પ્રભુની પ્રાપ્તિ છે એવી પરમેશ્વરની પ્રાપ્તિ થતાં અપરંપાર આનંદ સાગરની દહેરો ઉછળે છે. પછીથી શરીર છતાં બાહિરથી ત્યાગીનો વેષ છતાં પશ્ચાત્ વચલી દશા અને તેની ક્રિયા રહેતી નથી અને વચલી દશાનું મન પણ રહેતું નથી. એવી આત્મદશાની ઝાંખી કંઈ કંઈ વેદાય છે પણ તેની બીજાને તે દશા થયા વિના ઝાંખી કરાવી શકાય નહિ. વાણીથી કહેતાં અન્યને

તે દશા ન થાય ત્યાં સુધી અનુભવ ન આવે દુનિયાના લોકો ગમે તેમ માને અને લોકવાસનાથી ગમે તેમ યોગે પણ આત્માનંદ દશા ક્ષયોપશમની હોય છે તેવી દશા વારંવાર આવે છે અને જાય છે છતાં તે દશાનો આનંદરસ તેજ આત્મા છે એમ પરિપૂર્ણ નિશ્ચય થયો છે તેથી પૂર્ણાનંદમાં લક્ષ્ય રહે છે. એવી આત્માની ક્ષયોપશમીય આનંદદશાની વારંવાર મસ્તી આવવાથી સાધનોમાં સાધ્યબુદ્ધિ રહેતી નથી તેમજ દુનિયામાં મનાવા પૂજવાનો અને અષ્ટ સિદ્ધિયોની પ્રાપ્તિનો બિલ્કુલ મોહ થતો નથી. દેવલોક પ્રાપ્તિનો રાગ પણ પ્રગટતો નથી. આત્માની પરિપૂર્ણ શુદ્ધિ એજ મોક્ષ છે તેની પ્રાપ્તિમાં સર્વ પ્રકારની કામના રહિતપણે થઈ જવું. આત્માના ક્ષયોપશમક આનંદ ઝરણાના પ્રવાહક શ્રી આનંદધનજી, ચિદાનંદજી અને ઉપાધ્યાયજી છે તેમના હૃદયમાં પૂર્ણાનંદની ઝાંખી થઈ હતી. તેઓની નિષ્કામ કરણી તથા અવધૂત મસ્તદશા હતી. આત્માના આનંદ માટે મગ્નતાની ધૂન જાગ્યા પછી સાંસારિક વ્યવહાર કરણીઓ ફર્જ તરીકે થાય છે અને તે દશાની કરણીને નિષ્કામ કરણી કથવામાં આવે છે. આત્માની સુખ્ય કામના પ્રથમ મોક્ષની જાગે છે તેવી પૂર્ણાનંદની કામના પશ્ચાત્ જડવસ્તુઓમાં રહેતી નથી. પછીથી બાહ્ય વ્યાવહારિક કાર્યો તે કર્મ પ્રેરણાદિથી થાય છે, અને બાહ્યકર્મમાં પૂર્ણાનંદની કામના નહિ હોવાથી નિષ્કામકર્મ ગણાય છે છતાં બાહ્ય આજીવિકાદિ સાધનોની ઉપયોગિતાની દૃષ્ટિએ તે થાય છે. અધ્યાત્મ જ્ઞાનની પકવદશા થતાં તેનેભવમાં અને મુક્તિમાં સમભાવ પ્રગટે છે. આત્માથી મુક્તિ ભિન્ન નથી. આત્માની શુદ્ધિમાટે જ્ઞાનીને બાહ્યાંતર વસ્તુઓ હોય છે. અજ્ઞાનીને સંવરના હેતુઓ પણ આસ્તવરૂપે પરિણામે છે. બાહ્યથી અજ્ઞાની અને જ્ઞાનીમાં ફેર નથી પણ જન્મેના પરિણામમાં અનંતગુણ ફેર છે. સર્વ પ્રકારના દુઃખોથી મુક્ત કરનાર આત્મજ્ઞાન છે અને સદાચાર છે ગૃહસ્થાવાસમાં અગર ત્યાગાવાસમાં આત્માની શુદ્ધિ ટરવાપર જેને ખાસ લક્ષ્ય હોય છે તેને ધર્મની પ્રાપ્તિ થાય છે. મન અને

ઇન્દ્રિયોમાં આત્માધ્યાસ ત્યજવો અને જેટલું બને તેટલું
 આત્માનું ધ્યાન ધરવું. દેહ કરતાં ઇન્દ્રિયોની અને ઇન્દ્રિયો કરતાં
 મનબુદ્ધિની શક્તિ ઘણી છે અને તે કરતાં આત્માની અનંતગુણી
 શક્તિ છે તે પ્રગટતાં જન્મ મરણની પરંપરાનું કારણ કર્મરૂપ
 બીજ ટળી જાય છે. આત્માનું સ્વરૂપ જ્ઞાનમાં પ્રકાશિત થાય
 છે તેનો મનમાં બુદ્ધિમાં અપેક્ષાએ કંઈક પ્રકાશ પડે છે અને
 દેહમાં રહ્યો છતોઆત્મા, દેહથી ન્યારો છે તેને પ્રકાશ કરવા
 દેહશક્તિમાન થતું નથી, આત્માનો જ્ઞાનથી પ્રકાશ થાય છે.
 રજોગુણી તમોગુણી બુદ્ધિનો ત્યાગ કરી સાવિકબુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવી.
 આત્મામાં રમતી બુદ્ધિ તે શુદ્ધ બુદ્ધિ છે. રાગદ્વેષ વિનાનું
 આત્મજ્ઞાન તે શુદ્ધજ્ઞાન છે. રાગદ્વેષ વિનાનો યોગ તે
 શુદ્ધયોગ અને તેમાં જ શુદ્ધભક્તિ છે એવી દશા આવવા
 માટે અનુક્રમે ધર્મયોગનાં પગથીયાંપર ચઢવું જોઈએ. ગૃહસ્થદશા
 છતાં નિરાસક્તિથી વર્તવા પુરૂષાર્થ કરવો જોઈએ. સંસાર વ્યવ-
 હારમાં નિઃસંગતા અને પ્રભાણિકતાનું જીવન ગાળવું જોઈએ.
 સદ્ગુરુ અને સતસમાગમમાં આવી આત્મજ્ઞગૃતિમાં વારંવાર
 રહેવું જોઈએ. મનવાણી કાયા આહાર આચાર અને વિચારની
 શુદ્ધિપૂર્વક આત્મશુદ્ધિમાં પ્રતિદિન કંઈને કંઈ આગળ વધવું
 જોઈએ અને તેનો અનુભવ પોતાને આપવો જોઈએ એવો વીત-
 રાગ પ્રભુ મહાવીરદેવનો સદુપદેશ છે. મનની સંકલ્પ વિકલ્પદશાને
 ટાળવા માટે જે મનવાણી કાયાની પ્રવૃત્તિ તે જૈનપણું છે અને
 આત્માની શુદ્ધ ચિદાનંદ દશાની પ્રાપ્તિ કરવી તે જિનવીતરાગપણું
 છે. સર્વ પ્રકારની સંકલ્પ વિકલ્પરૂપ મોહદશાથી આત્મા તરફ
 આવવું અને મોહદશાને ત્યાગવી તે જૈનદશા છે. અનેક સાધનો
 વાળી જૈનદશા અને એક આત્માની નિર્વિકલ્પદશાનો આનંદ
 પ્રાપ્ત કરવા માટે જેને જે ઘટે અને જે રૂચે તે સાધનથી સાધ્યની
 સિદ્ધિ કરવા પ્રબલ પુરૂષાર્થ કરવો અને અન્યોની નિંદા વગે-
 રેમાં ન પડવું, નિંદા કરવી, દોષ દેખવા અને દોષીઓને દેખવા,
 એ સર્વ મોહવૃત્તિ છે. આગ્રવિકાર્દિ કારણો જે ખાસ સંસાર

વ્યવહારમાં ઉપયોગી છે તે વિના ખાકીની માથાફૂટમાં ન પડવું એ ધર્મીનું કર્તવ્ય છે. ખીજની પંચાત કરતાં આત્માનો ઉપયોગ બૂલાય તે મોહ છે એવા મોહને મનમાં પેસવા ન દેવો. મિથ્યા મોહાદિને છતીને છવતાં આત્મારૂપ તીર્થનો પ્રકાશ કરવો. પ્રભુની પૂજા કરતા રહેશો. ધાર્મિક પુસ્તકોને વાચશો. ચમનલાલ, રતિલાલ, ત્રિકમ તથા નરોત્તમ, મનુ વગેરેને ધર્મલાલ કહેશો. નિશ્ચય દષ્ટિરૂપ શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપનો અંતરૂમાં ઉપયોગ રાખી ને કર્મયોગ રૂપ વ્યવહારથી વર્તશો. દરેક બોધ વચનોનો અનુભવ કરવા લક્ષ્ય હેતુ અને જે અનુભવમાં ન આવે તે માટે ભવિષ્ય પર વિશ્વાસ મૂકી આધ્યાત્મિક પુસ્તકો વાચશો. દેવગુરૂ દર્શન ભક્તિ સેવામાં ઉપયોગી રહેશો.

इत्येष ॐ अहमहावीर शान्तिः ३

૧૯૭૮. પોશવદિ. ૩

લેખક, બુદ્ધિસાગર.

મુઠ લીખોદરા.

અમદાવાદ. તત્ત્ર સુશ્રાવક. શેઠ જગાભાઈ દલપતભાઈ તથા શેઠ મણિભાઈ દલપતભાઈ યોગ્ય ધર્મ લાભ, વિશેષ અમદાવાદથી તેરસે વિહાર કરી ખીજની સાંજરે લીખોદરે આવવાનું થયું છે. હવે માણસે થઈ લોહરે રીખવઠાસ રામચંદ અને ઘેહલાભાઈ રામચંદના ઉદ્ધાપનોત્સવપર જવાશે.

વિશેષ—ઘણી વ્યાપારની ઉપાધિમાંથી લક્ષ્ય ઓછું કરશો. ધનાસકિતથી શાંતિ આનંદ મળવાનો નથી. જે જે અંશે નિઃ-પાધિપણ્ય તે તે અંશે ધર્મ છે. નંદરાજની સુવર્ણની ટેકરીઓ કોઈના ખપમાં આવી નહિ. ગરીબ અને લક્ષ્યાધિપતિને સંતોષથી

સુખ છે. સંતોષ વિના યુરોપ અમેરિકા શું સુખ લોગવે છે ? ઇન્દ્રિય અને દેહથી સુખ લોગવવું એ તો બ્રાંતિ છે આત્મામાં સ્થિરતા વિના શાંતિ નથી. શરીર અને ઇન્દ્રિયોને ઘસવી નાખે તો પણ સત્ય સુખ મળવાનું નથી. અગ્નિમાં લાકડાં અને ઘી જેમ જેમ વધુ હોમવામાં આવશે તેમ તેમ વિશેષ પ્રકારે અગ્નિની જ્વાલાઓ પ્રગટવાની. મન અને ઇન્દ્રિયોથી લોગ લોગ-વતાં ઇન્દ્ર ચક્રવર્તીયોને પણ સાચી શાંતિ થઈ નથી. આશા તૃષ્ણાના પૂરમાં તણાતાં અંશ માત્ર સત્ય સુખ મળવાનું નથી. સ્વયંભુરમણ સમુદ્રને કોઈ તરી શકે પણ લોભ સાગરને કોઈ પાર પામી શકનાર નથી. મન ભરતાં મુકિત છે દુનિયામાં મનની હારાહાર જીતાજીત છે, અલ્પકાળ જીવવું અને લાખો વર્ષ ચાલે એટલી ઉપાધિ કરવી એ તે શું કર્તવ્ય છે ? કોના માટે કેટલી માથાકૂટ ? અનંત શક્તિ લક્ષ્મીનો સ્વામી દેહમાં રહેલો આત્મા છે. આત્માને પ્રાપ્ત કરતાં અનંત શાંતિ સુખ છે માટે તેમાં લક્ષ્ય દેવું જોઈએ. તૃષ્ણા સાગરને સૂકવી નાખો. સંતોષરૂપ અગસ્તિ ક્ષણમાં તૃષ્ણા સાગરને પી જાય છે. સર્વ પ્રકારની ઉપાધિ એ મનની કલ્પના છે. જ્યાં મનની કલ્પનાઓ ઉઠતી નથી ત્યાં અનંત સુખનો પ્રાદુર્ભાવ છે. આત્મજ્ઞાનીને આત્મામાં ધ્યાન સમાધિથી જે સુખ થાય છે તેનો અનંતમો ભાગ પણ સત્તા લક્ષ્મી સ્ત્રી પરિવારથી મળતો નથી માટે બ્રહ્મત્ થાઓ. ચેતવું પોતાના હાથમાં છે. સંતની ફરજ સંત બળવ્યા કરે છે. બાંજી હાથમાંથી જતી રહેશે ત્યારે પશ્ચાત્તાપ અને દુઃખ રહેશે. માટે ચેતો. બાહ્યમાં સુખ માટે જે કરવાનું થાય છે તે અજ્ઞાની મોહીને દુઃખ માટે થાય છે. આત્માની શુદ્ધતામાં મુકિત છે. આત્માની મુકિત પ્રાપ્ત કરવા માટે મનુષ્યલવ છે તેને એણે ન ગુમાવો. શુદ્ધાત્માનો સાક્ષાત્કાર કરો અને અન્ય લોકોની ઉપકારતામાં જીવન ગાળો. હબરોમાં કોઈ એક પ્રજુને ભરત બને છે. મનુષ્ય જન્મની એક ક્ષણ પણ નકામી ન ગાળવી જોઈએ. જેઓ નાસ્તિકે)

તેઓ તો જીવતાં મરેલા છે તેઓ મોહ અજ્ઞાનતારૂપ શયતાનના તાબામાં રહેલા છે. સદ્વિચારોને આચારમાં મૂકવા એ જીવતો રોકડો ધર્મ છે. આત્માના આનંદમાં શ્રદ્ધાપ્રીતિ થવી એજ રોકડ નાણું છે અને આત્માના જ્ઞાનાનંદ જીવનથી જીવવું એજ પ્રભુ પરમાત્મ જીવન છે. મોહની નિદ્રાથી સૂતેલાઓને વારંવાર ઝેઠા કરવામાં આવે તો પણ તે પાછા સૂઈ જાય છે. આયુષ્ય ટળતાં પછીથી કંઈ થઈ શકનાર નથી. દરરોજ સામાયિક, પૂજા, ગુરુ-ભક્તિ, સાધુ સમાગમથી આત્માને જાગૃત કરો. દેખતાં છતાં આંધળા થવું એ કેમ પાલવી શકે તેમ જાણતાં છતાં વિષપાન કરવું કેમ સાઈ લાગે. ઉપાધિ જેટલી વધારશો તેટલી વધશે. લક્ષ્મીથી મળેલું માન કેટલા દિવસનું, લક્ષ્મીથી આત્માની પ્રભુતા પ્રગટ ન કરી શકાય. લક્ષ્મી જડ છે તેની આત્મા આગળ ધૂલ જેટલી પણ મહત્તા નથી. માટે મોહને દૂર કરો અને ધર્મમાં પ્રવૃત્ત થાઓ. આત્મજ્ઞાનથી જાગૃત થયા પછી આત્માનંદ તરફ લક્ષ્ય થવાનું. આત્મામાં મન રાખો. આત્મામાં મન ધારણ કરતાં પશ્ચાત્ત જે સદ્જૂત ગુણ છે તે પણ પ્રગટવાના અને આપચારિક અસત્ જૂત સાત્વિક ગુણો પણ પ્રગટવાના. શ્રીકૃષ્ણનાથ, શાંતિનાથ અને અરનાથ પ્રભુઓ નાકના લીંટ સમાન પૌદ્ગલિક લોગોને જાણી તેઓથી મુક્ત ત્યાગી થયા હતા અને કેવલજ્ઞાન પ્રગટ કરીને વિશ્વોદ્ધાર કર્યો હતો. હથ દૃષ્ટાંતે દુર્લભ મનુષ્ય જન્મ છે. મન, વાણી કાયાથી ધર્મનાં કૃત્યો કરો, ધર્મની આરાધના કરો. પ્રભુ મહાવીર દેવનાં વચનામૃતોને સદ્ગુરુદ્વારા શ્રવણ કરો. બહારની કીર્તિ મોટાઈ તે સ્વપ્નની બ્રમણ છે. આત્માની અને મન વાણી કાયાની શુદ્ધિ તે સત્ય સુધારો છે, બાકી બાહિરના સુધારા તે ભ્રાંતિ છે. દેવગુરુ ધર્મની આરાધના તે આરાધના છે. બાકી બીજી વિરાધના છે. દેહ ઈન્દ્રિયના મિથ્યા લોગમાં મુંઝાઈને જીવવું તે પશુ જીવન છે એવું જીવન તો અનંતીવાર લોગબંધુ માટે આત્મ જીવને જીવવા માટે ઉઠો ! જાગૃત થાઓ ! કેમ પ્રમાદ કરો છો ? પોતાના હૃદયમાં આત્માનો નિશ્ચય કરો. શંકાયથી આત્માનો

નાથ થાય છે. આત્માની શુદ્ધતા તેજ સત્ય ધર્મ છે. ગાડરીયા પ્રવાહે ચાલવું તેતો પશુની ચાલ છે. દુનિયાના માર્ગે તો અજ્ઞો ચાલે છે. જ્ઞાનીઓ તો પ્રભુના માર્ગે ચાલે છે. દુનિયાને રીઝવી ન રીઝવાય. આત્માની રીજમાં દુનિયાની ખીજને અમૃત જેવી ગળેા. પ્રમાદોને પ્રગટતાવારી ખાસ જૈન ધર્મની આરાધના કરશે. શેઠાણી ગંગાબેનને ધર્મ લાભ. તમારી માતાજીના જેવી પ્રભુ ભક્તિ શુદ્ધભક્તિ તમને પ્રાપ્ત થાઓ. ધારો તો હજી તમો ધણું કરી શકો. ઉત્સાહ ખંત પુરુષાર્થથી ધર્મમાં પ્રવર્તો.

इत्येव ॐ अर्हमहावीर शान्तिः ३

લેખક: બુદ્ધિસાગર

સુ૦ વિજયપુર.

સં. ૧૯૭૩.

અમદાવાદ. તત્ર વૈરાગ્યાદિ શુષ્ણાલંકૃત 'સુનિ દેવેન્દ્રસાગર યોગ્ય અનુવન્દન સુખશાતા વિ. તમોએ આગમ શાસ્ત્રો સંબંધી કેટલીક શંકાઓ પુરુષી તેનો ખુલાસો નીચે પ્રમાણે છે. વિ. આચારાંગ સૂત્રમાં મુખ્યતથા જિન કલ્પીના પાઠો છે અને સ્થવિર કલ્પીના પણ છે. આટલાં વસ્ત્ર રાખવાં અને આટલાં ન રાખવાં, અમુક આચાર પાળવા તે ઔપચારિક વ્યવહાર ધર્મની વાત છે તેમાં એકાંત કદાચ ન કરવો. કોઈ નજ રહે અને સ્થવિર વગેરે ઉપકરણો દેશકાલાનુસારે આત્મોપયોગમાં રહેવા માટે વાપરે તેમાં સાધ્યોપયોગની અપેક્ષાએ 'કંઈ દોષ નથી. આત્માના ઉપયોગમાં રહેવું એવો શુદ્ધ નિશ્ચયનય હૃદયમાં

ધારણ કરવો. વેષ વસ્ત્ર વગેરે ઔપચારિક ચારિત્ર છે તેમાં દેશ કાલાનુસારે સુધારો વધારો પરિવર્તન થઈ શકે. વ્યવહાર ક્રિયા ચારિત્ર હાલ અપવાદ માર્ગથી વિશેષ પ્રવર્તે છે. વ્યવહાર ચારિત્રની ઉત્કૃષ્ટ ઉત્સર્ગતા બતાવવાના પાઠો આગળ કરવા તેથી સાધુ સાધ્વીના માર્ગનો નાશરૂપ તીર્થચિંતેદ થાય. સાધુ સાધ્વીરૂપ ત્યાગી ધર્મશુર વિના જૈનધર્મ ન વહે એમ જાણવું. છેદ સૂત્રો વગેરે શાસ્ત્રોમાં ત્યાગીઓને અપવાદ ક્રિયા ચારિત્રમાં જે જે દોષો પ્રકટે તેનાં પ્રાયશ્ચિત્તો દર્શાવ્યાં છે. આત્માના શુદ્ધ ધર્મમાં રમણતા કરવામાં બાહ્યવેષ ક્રિયા ચારિત્ર નિમિત્ત કારણરૂપ છે તેથી અધ્યાત્મ જ્ઞાનોપયોગી સાધુઓને બાહ્ય વેષ ક્રિયારૂપ ચારિત્રમાં એકાંતે રાચવું થતું નથી. આગમોમાં ભય વચન અને રોચક બન્ને પ્રકારનાં વચનો છે તથા ભયકારક તથા રૂચિકારક બન્ને જાતની કલ્પિત તથા અકલ્પિત કથાઓ છે તેનો મૂળ ઉદ્દેશ મોક્ષની તરફ ગમન કરવું અને પાપ માર્ગોથી દૂર રહેવું, એજ છે. આત્માનું શુદ્ધસ્વરૂપ કેવલજ્ઞાનમય અને પૂર્ણાનંદમય છે એવી શ્રદ્ધાપ્રીતિ જેઓને ન થઈ હોય તેઓને સ્વર્ગાદિ સુખોની પ્રાપ્તિ માટે વ્રતાદિકનાં ફૂલો અપેક્ષાએ દર્શાવ્યાં છે અને જ્યારે આત્માનંદનો પૂર્ણનિશ્ચય થાય છે ત્યારે તેઓને વ્રતાદિક મોક્ષાર્થે પરિણમે છે.

વ્રતધર્માનુષ્ઠાનોમાં દોષ વગેરે લાગે તો તેથી મહા ભય બતાવ્યો છે તેનું કારણ એ છે કે ધર્મી લોકો વ્રત ક્રિયા ધર્માનુષ્ઠાનોમાં દોષ ન થાય તેવી રીતે પ્રવર્તે. કેટલેક સ્થાને અતિ ભય દર્શાવ્યો છે અને કેટલેક સ્થાને ધર્મનું અત્યંત ફલ દર્શાવ્યું છે તે વસ્તુતઃ અસત્ય નથી. કારણ કે અત્યંત શુભ પરિણામથી ક્ષણમાં દેવલોકની પ્રાપ્તિ થાય છે અને અત્યંત અશુભ પરિણામથી ક્ષણમાં નરકની પ્રાપ્તિ થાય છે રૂચિ વચનો તે દેવ શુર ધર્મમાં પ્રવૃત્તિ માટે છે અને ભય વચનો તે પાપગી નિવૃત્તિ માટે છે, અને એવાં રોચક તથા ભય વચનો સર્વ વિશ્વમાં

પ્રવર્તતા ધર્મોનાં સાત્રોમાં અદ્વિપાદિ શતરતમયોગે સત્ય હોય છે. દેરાસરમાં કોઈ પાદે તો તે કસ્તુરી દુધથી દેરાસર ધોવરાવે ત્યારે તે શુદ્ધ થાય એમ કહેવામાં આવ્યું છે, તેમાં દોષની નિવૃત્તિનો મુખ્ય ઉદ્દેશ છે. કેટલાક અજ્ઞ જડ લોકોને અત્યંત ભય બતાવવામાં આવે છે, ત્યારે તે દોષ આશાતનાથી પાછા હઠે છે એવો અવહાર ધર્મનો વિવેક છે. આધ્યાત્મિક જૈન શાસ્ત્રોમાં અશુભ અને શુભ પરિણામ તથા વ્યવહારથી ભિન્ન શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપ દર્શાવ્યું છે અને શુદ્ધ પરિણામમાં મુક્તિ દર્શાવી છે. ત્યાં ઔપચારિક વ્યવહાર ધર્મને દર્શાવ્યો નથી. ઔપચારિક વ્યવહાર ધર્મ સાત્રોમાં ઉપમા વચનો છે અને ત્યાં કરિયોને અદ્વિ વસ્તુને મહાવસ્તુ તરીકે વર્ણવાની છૂટ છે. સૂયકાંગ સૂત્રમાં શ્વેત પુંડરીક કમલ અને સરોવરની વાત છે તે કલ્પિત કથાનક છે અને તે બોધ આપવા માટે કલ્પિત દૃષ્ટાંત તરીકે વાપર્યું છે એમ કલ્પિત કથાઓ દ્રષ્ટાંતોથી બોધ આપવાની પૃથા સર્વ ધર્મના આચાર્યોએ ધર્મ શાસ્ત્રોમાં જાડી છે. બાલ જીવોને તેથી બોધ થાય છે. પંચતંત્ર અને શુક બહોતરીથી તથા એવા બીજા અનેક પુસ્તકોથી લોકોને બોધ મળે છે. કલ્પિત અને અકલ્પિત કથાઓમાં નવ રસનાં વર્ણનો આવે છે. ન્હાની વાતને મોટી કરવામાં આવે છે, પણ તે બધામાંથી સત્વ સાર ખેંચવાનો હોય છે એમ ગુરૂગમથી શિષ્યો સમજે છે તેથી તેઓ નાસ્તિક બનતા નથી. એક દોષથી લાખો ખરાબ અવતાર વર્ણવેલા હોય છે ત્યાં ભય અને દોષ પરિણામરૂપ સત્ય એ બંને સાથે હોય છે તેમજ આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ અનેક શુભાશુભ વિચારો તે પણ મારી વિચાર જન્ય પરિભાષાએ ભવો છે તેમજ સ્વપ્નમાં દેખાતા વિચારો તે શુભાશુભ જન્મે ભવો છે ત્યાં પણ મુખ્ય દુઃખ વેદાય છે. સૂક્ષ્મ વિચારો તેજ સ્થૂલ ભવો તરીકે થાય છે એ રીતે અવલોકતાં મન તેજ સંસાર છે અને મનની શુભાશુભ પરિણતિ તે સૂક્ષ્મ ભવો અને તે સ્થૂલમાં ભોગવાય તે સ્થૂલભવો એમ અનેક પ્રકારના ભવોનું મુખ્ય દુઃખ ફલ શાસ્ત્રોમાં છે.

નવ તત્ત્વનું જ્ઞાન, ષડ દ્રવ્યનું વર્ણન, સ્વર્ગ નરક, મનુષ્ય લોકનું વર્ણન એ તત્ત્વ વસ્તુ વર્ણન છે. ચક્રવર્તી ચોસઠ હજાર રૂપ કરે છે એ વાત અસત્ય નથી. યોગવિદ્યા શક્તિખળે તે બની શકે છે. કૃષ્ણે અર્જુનને વિશ્વરૂપ બતાવ્યું હતું તે યોગ વિદ્યા શક્તિએ સિદ્ધ કરે છે. મેસ્મેરિઝમ અને હીપનોટિઝમ વિદ્યાના અભ્યાસી યોગીઓના ચમત્કારો અને તેઓના અનુભવોથી તેવી બાબતો ગપ્પ પુરાણ જેવી લાગતી નથી. દર્શાણુભદ્ર રાજાએ પ્રભુ મહાવીરનું સામૈયું કર્યું અને મનમાં તેમને અહંકાર થયો તે અહંકારનો નાશ કરવા ઇન્દ્રે હાથીના ઇંતુશલ ઉપર વાવ કમલ વગેરેની રચના દેખાડી તે હીપનોટિઝમ જેવી યોગ વૈકિય લાઘિની શક્તિનો એક ભાગ હતો તેથી દર્શાણુભદ્ર રાજાને તેમ દેખાયું. મહેં પણ એક વખતે એક છોકરાને હીપનોટિઝમ જેવી યોગ શક્તિથી હનુમાન દેખાડી તેના મસ્તકપર શીંગડાં દેખાડ્યાં હતાં. આપણે જેવું ચિંતવીએ તેવું અન્યને દેખાય, અનુભવાય, તેવું યોગ શક્તિથી થાય છે, તો ઇન્દ્રાદિક દેવો મુનિયો વગેરેએ હાલના લોકોને અસંભવતું લાગે તેવું કરેલું હોય તેમાં શંકા ન આણવી. ઐતિહાસિક દૃષ્ટિથી અનેક પરસ્પર વિરુદ્ધ કલ્પનાઓ ઉઠવાનો સંભવ છે. પ્રતિમાના સંબંધમા અતિહાસિક શાસ્ત્ર પ્રમાણ કરતાં આત્માની શુદ્ધિ અને પ્રભુપર પ્રેમ કરવાના નવ ચિત્તનો સ્વભાવજ મુખ્ય કારણ છે, તેપર ખાસ લક્ષ્ય રાખીને જોતાં ચૈત્ય પ્રતિમાની ઉપયોગિતા ગમે તે પ્રકારે અનાદિકાલથી સદ્ગજ થાય છે. જે તીર્થંકરાદિનું ચરિત આપણે જાણીએ છીએ તે તીર્થંકરાદિની પ્રતિમા આગળ સહેજે ભક્તિથી આપણે આત્મા નમ્ર થઈ જાય છે. મનુષ્ય પ્રેમ સ્વભાવ રૂપ શાસ્ત્રની ગમે તે કાલથી મૂર્તિની માન્યતા સિદ્ધજ છે. પ્રિય અને પ્રિયાની છબીને માટે મનુષ્યો હજારો લાખો રૂપૈયાનાં ખર્ચ કરે છે તે સર્વ વિશ્વમાં પ્રસિદ્ધ વાત છે આદર્શ ધ્યેય તીર્થંકર ગુરૂની મૂર્તિ આગળ તેના ભક્તો નમ્ર બની ધ્યેયના ગુણોમાં તક્ષીન બની તેના જેવા આદર્શ બને એજ મૂર્તિ પૂજનો મુખ્ય ઉદ્દેશ છે. એ ઉદ્દેશ જ્યાં

જીવતો છે ત્યાં જીવતી મૂર્તિ પૂજા છે. ધ્યેયના જેવા થવું તે પ્રતિ-
માની પૂજાનો ઉદ્દેશ છે. નવીન દેરાસરો કરવામાં હાલ લાખો રૂપૈયા
ખર્ચવાની જરૂર નથી. અન્ય ક્ષેત્રો કે જેઓનો ઉદ્ધાર કરવાની
જરૂર છે તેઓમાં ખાસ મુખ્યતાએ દ્રવ્ય ખર્ચવું. હાલ સંક્રાંતિ
યુગ છે, તેથી હાલ જંગમ તીર્થની સેવા ભક્તિમાં મુખ્યપણે
વિત્તાદિકનો ભોગ આપવાની જરૂર છે, આચાર્યાદિક છે તે શુદ્ધ
નિશ્ચયનયે પ્રતિમા છે. જેઓ પ્રભુના સરખા હોય તે પ્રભુ પ્રતિમા
રૂપ આત્મજ્ઞાનીસૂરિ બાબુવા. જેઓ પ્રભુની સ્થાપના પ્રતિમાને
ન માનતા હોય તેઓપર દ્રેષ ન ધરીએ અને તેઓનું મન વાણી
કાયાથી અશુભ ન કરવું અને સ્વમાન્યતામાં અડગ રહેવું.

તમે લખ્યું કે કેટલાકો એમ કહે છે કે હાલ જે જૈનધર્મ
પ્રચલિત છે તેના રીત રીવાજોના ઉપદેશક શ્રી મહાવીર પ્રભુ
નથી, શ્રી મહાવીર પ્રભુએ તો કંઈ ધર્મ ચલાવ્યો નથી. ગણધરો
તથા પાછળના આચાર્યો વગેરેએ જૈનધર્મના આચારો વગેરેની
વ્યવસ્થા કરી છે એ બાબતના ખુલાસામાં જાણવાનું કે પ્રભુ
મહાવીર દેવની પાસે ગણધરોએ વાસ કર્યો હતો. તેમના ઉપ-
દેશાનુસારે તેઓએ સૂત્રો વગેરેની શુંથણી શખદો દ્વારા કરી છે.
પ્રભુ મહાવીર દેવના ઉપદેશથી વિદ્વંસ મનરવી ધર્મ રચવાનું તેમને
કંઈ કારણ નહોતું. પ્રભુના મુખના ઉપદેશને જૈનશાસ્ત્રમાં સમા-
વ્યો છે તેમાંથી પોતાનું હિત થાય તેટલું ગ્રહણ કરવું. ગણ-
ધરોની પરંપરાએ જે જે આચાર્યો થયા તેઓએ પ્રભુના ઉપ-
દેશનું રહસ્ય લક્ષ્યમાં રાખીને અન્યો લખ્યા અને જૈનધર્મનો
પ્રચાર કર્યો. દિગંબરો અંગોનો વિરોધ માને છે તેમને જે રૂચે
તે માને અને આપણને રૂચે તે આપણે માનીએ. તેઓ તેમની
માન્યતામાં અનેક તર્કો કરે તો ભલે કરે પણ આપણે આપણી દલી-
લોને રજૂ કરી જિજ્ઞાસુઓને સમજાવીએ મતભેદ તો રહેવાનો, અને
તે ભવિષ્યમાં પણ ખીજી રીતે અનેક મતભેદો વર્તવાના, આપણે
આગમોનું રહસ્ય સમજીને આત્મશુદ્ધિ તરફ વળવું જોઈએ અને

તેઓ પૂર્વાચાર્યોના અન્યો માનીને આત્મશુદ્ધિ તરફ વળે. બન્ને એ શાસ્ત્રોને શસ્ત્રરૂપે ન પરિણમાવવાં અને મતભેદથી કંઠેશની ઉદ્ગીરણ થાય એવી ચર્ચાવાદવિવાદ બાષ્પણ લેખ વગેરેથી દૂર રહેવું. પ્રભુના વખતનાં શાસ્ત્રો હોય કે હાલના શાસ્ત્રો બનેલા હોય તેથી શું ? બન્ને રીતના શાસ્ત્રોથી આત્માની શુદ્ધિ અને મન વાણી કાયાની શુદ્ધિ તરફ વળવું એજ સાર છે. સર્વે મોક્ષના અર્થી છે. સમભાવ, અનાદિ કાલથી વિશ્વમાં સર્વ લોકોને મુક્તિ આપવા સમર્થ છે. આત્મ શુદ્ધત્વ એજ દિગંબર શ્વેતાંબર વગેરે સર્વ દર્શનીઓનું ધ્યેય છે, અને તે સમભાવથી પ્રાપ્ત થાય છે, આધ્યાત્મિક દ્રવ્યાનુયોગી શાસ્ત્રોમાં બન્નેનું વિશેષ મંતવ્ય સમાનત્વ છે. દિશારૂપ અંબરના જેવો આત્મા નિર્લેપ અરૂપી કરવો તે દિગંબરત્વ આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ છે અને શ્વેત અંબરના સમાન શુદ્ધ આત્મા કરવો તે શ્વેતાંબરત્વ છે. આત્મા વસ્તુતઃ શ્વેતાંબર નથી અને દિગંબર નથી. પ્રભુની પરંપરાએ આગમો ચાલ્યાં આવે છે, તેમાં વધઘટ પરિવર્તન થયાં હોય ત્હોયે શું ? અને ન થયાં હોય ત્હોયે શું ? એ આગમોનો સાર એ છે કે પાપકર્મ ત્યાગવું. ગૃહાવાસમાં રહીને અગર ત્યાગી બનીને આત્માની શુદ્ધિ કરવી. આગમોના મુખ્ય ઉદ્દેશ તરફ વળવું અને સદ્વિચારોને આચારમાં મૂકવા પુરૂષાર્થ કરવો. આત્મજ્ઞાનીને આસ્ત્રવ પણ સંવરરૂપે પરિણમે છે એવી તેની દૃષ્ટિ ખીલેલી હોય છે તો પછી તે ત્યાગી બની ઉપયોગી વસ્ત્રો માત્ર રાખે ત્હોયે કશી હરકત નથી અને નગ્ન ફરે ત્હોયે કશી હરકત નથી. આ કાળમાં સવસ્ત્ર પાત્રાદિક ઉપકરણો રાખનારા અને દેશકાલાનુસારે ધર્મ પ્રચારાર્થે ઉપયોગી પરિવર્તનો કરનારા સાધ્ય દૃષ્ટિવાળા સાધુઓથી, આચાર્યોથી જૈનધર્મ વહશે. સાધુઓ ત્યાગીઓ બિજા વેષાચારવાળા હોય તો પણ તેથી આત્મશુદ્ધિ કરવામાં કદાચહ રહિત ભાવે કશી હરકત નથી. આત્માની શુદ્ધિરૂપ ધ્યેયને લક્ષ્યમાં રાખીને હાલમાં વસ્ત્ર પાત્રાદિક વિશેષ ઉપકરણોથી સાધુઓ વર્તે તો પણ તેઓ પ્રભુ મહાવીર દેવની

આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તનારા છે. પ્રભુ મહાવીર દેવની આજ્ઞા છે કે ક્ષેત્રકાલાનુસારે બાહ્ય ચારિત્ર બને તેટલું પાળવું અને અંતરથી કષાયાદિકથી રહિત થવા પુરૂષાર્થ કરવો. વેદાંતી સન્યાસીઓ વગેરે અન્ય ધર્મના સાધુઓ વર્તમાનકાલાનુસારે બાહ્યથી વર્તે છે અને સ્વસ્વ દર્શન સંપ્રદાયનો ધર્મ ઉપદેશે છે. બાહ્ય ધર્મ ચારિત્ર ક્રિયા વગેરેમાં સંક્રાંતિ યુગમાં સંક્રાંતિ યોગ્ય પરિવર્તન થાય પણ મૂલ રૂપનો નાશ ન થાય એવી રીતે વર્તવું. આત્મજ્ઞાનથી ધ્યાન સમાધિમાં વિચરવું અને બાહ્ય કાર્યમાં તથા બાહ્ય વિષયોમાં કર્મપ્રયોગ પ્રેરણા છતાં સાક્ષી તટસ્થભાવે નિર્લેપપણે વર્તવું અને કર્તા ભોક્તાદિ બુદ્ધિનો ત્યાગ કરવો. યોગ ઉપધાનનું મુખ્ય રહસ્ય હાલ જૈનો પ્રાયઃ ગાડરીયા પ્રવાહમાં પતિત થઈ ભૂલી ગયા છે. ગુરૂ પાસે રહી ધર્મશાસ્ત્રોનું રહસ્ય તપ કરી સમજવું. ધર્મશાસ્ત્રોમાં ગુરુગમ લેવી. ધર્મશાસ્ત્રોમાં થતી શંકા એનો ગુરૂદ્વારા ખુલાસો લેવો, સૂત્રોને સમજવાં અને આત્મોપયોગે વર્તવું એજ યોગ ઉપધાનનું કર્તવ્ય રહસ્ય છે. શ્વેતાંબર હોય અગર દિગંબર હોય અગર ગમે તે ગચ્છમાં હોય પણ સમભાવથી મુક્તિ ગમેતેની થાય છે. તમે લખ્યું કે શ્રી આનંદ-ધનજીએ ગચ્છના મેદુ બહુ નયન નિહાલતાં એ ગાથાથી ગચ્છનું ખંડન કર્યું છે પણ એ ગાથામાં ખંડનની ગંધ નથી પણ ગચ્છમાં રહેવું પણ ગચ્છ મોહ રાખવો નહિ એવો સદુપદેશ છે. શરીરમાં રહેવું પણ શરીરમોહ ત્યજવો. પંચેન્દ્રિય ગચ્છમાં રહેવું પણ ઇન્દ્રિય ગચ્છ મોહ ત્યજવો. સંઘમાં સમાજમાં રહેવું પણ સંઘમોહ ત્યજવો એમ આત્મજ્ઞાનથી ગચ્છાદિકનો મમત્વ ત્યજવો. ગચ્છમાં આચાર્યાદિકની સંગતિમાં રહેવાથી પંચાચારની શુદ્ધિ થાય છે અને જ્ઞાનાદિક ગુણોનો પ્રકાશ થાય છે. જે ગચ્છમાં રહેવાનું થયું હોય તે ગચ્છથી લિન્ન ગચ્છાની નિંદા ન કરવી. ગચ્છ લેદવાળી લિન્ન લિન્ન સમાચારી માન્યતાઓમ મધ્યસ્થ સમભાવપણે વર્તવું. ભિન્ન ગચ્છી સાધુઓ સાથે આત્મ-

ભાવે વર્તવું. આત્મશુદ્ધિ માટે ગરુડની ઉપયોગિતા છે એમ સાધ્યને લક્ષ્યમાં રાખીને વર્તતાં ગમેતે ગરુડમાં રહેનારની મુક્તિ થાય છે. સ્વગરુડમાં ધર્મ છે અને અન્ય ગરુડમાં અધર્મ અસત્યતા છે એવું મોહવચન કદાપિ વદવું નહીં. જૈનધર્મના લિન્ન લિન્ન ગરુડમાં શુદ્ધાત્મભાવે રમણતા કરનારની મુક્તિ થાય છે. ધર્મશાસ્ત્રોના મિત્ર લિન્ન પરસ્પર વિરુદ્ધ મતોમાં શુદ્ધ નિશ્ચય નયનો ઉપયોગ રાખી આત્મોપયોગી થવું. સમ્યગ્ દષ્ટિ સાધુ સાધ્વી શ્રાવક શ્રાવિકામાં એવી આત્મજ્ઞાન શક્તિ પ્રગટે છે કે જેથી તે આસવના હેતુઓને સંવરણાવે પરિણુમાવી શકે છે. મિથ્યાત્વ શાસ્ત્રોને અને મિથ્યાત્વ દર્શનોને સમ્યક્ત્વ જ્ઞાનરૂપે સાપેક્ષભાવે પરિણુમાવી શકે છે તો પછી શ્વેતાંબર દિગંબર મતલેદ અને ગરુડસેનાદિક માન્યતાઓમાં કેમ તે મુંઝાય ! અલબત્ત કદિ મુંઝાય નહિ. જૈનધાર્મિકશાસ્ત્રોના સંકુચિત સામાન્ય મતલેદોમાં જ્ઞાની સંઘ મુંઝાય નહિ અને સમભાવથી અને સમ્યગ્ દષ્ટિથી અવગામાંથી પણ સવળું બ્રહ્મણ કરે. દ્રવ્યાનુયોગ, ગણિતાનુયોગ, કથાનુયોગ અને ચરિતાનુયોગ આદિ સર્વ ધર્મ શાસ્ત્રો, યોગશાસ્ત્રો, અધ્યાત્મશાસ્ત્રો, મંત્રશાસ્ત્રો, અન્ય ધાર્મિકશાસ્ત્રો, વગેરેનો અનુભવ સર્વ જેના હૃદયમાં સંગ્રહિત થયો છે તે જૈનધર્મના અનુભવી ગુરૂ ગીતાર્થ સૂરિ છે તેમની પાસે રહી સર્વ પ્રકારના ખુલાસા કરનાર શિષ્યો સર્વ નયોની અપેક્ષાએ ધર્મ રહસ્ય સમજી શકે છે અને મોહાદિ આવરણો દૂર કરીને આત્માના જ્ઞાનાદિ ગુણો પ્રગટાવી શકે છે. સવિકલ્પ જ્ઞાનથી નિર્વિકલ્પજ્ઞાનને પામવા શરૂકુલમાં રહેવું. નિર્વિકલ્પ આત્મજ્ઞાનની ઝાંખી અનુભવાય છે તેથી આત્માનંદનો અનુભવ થયો છે તે માર્ગે વહેા. સર્વ ધર્મો આત્મામાં સમાય છે. રાગદ્વેષનો પરિણામ જેમાં ન હોય તે આત્મજ્ઞાન છે. આત્મજ્ઞાનમાં મત પંથ લેદ નથી. આત્મજ્ઞાનોપયોગથી આત્મા તે આત્મરૂપ ભાસે છે, અને તેમાં રાગદ્વેષનું દ્વૈતહોતું નથી. આત્મજ્ઞાનમાં મોહનો વિકાર રહેતો નથી. આત્મામાં જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રની એક શુદ્ધ પરિણુય

તિનો ગચ્છ છે. આત્મામાં અનંતજ્ઞાનાદિ જુજુ પર્યાય સંઘરૂ-
પ વિશ્વ તે સત્ છે. જડ વિશ્વ પણ આત્મજ્ઞાનમ. નાસ્તે પર્યાય
જેયપણે ભાસે છે. આત્મામાં હું તુંનો લેદ નથી તો બાહ્ય ધર્મોનો
તથા વર્ણદેશ ધર્માદિકનો મતલેદ કયાથી રહે ભાસે એવા
પ્રકારનું રાગદ્વેષ વિનાનું જ્ઞાન તે નાવિકટપક આત્મજ્ઞાન છે.
એવા આત્મજ્ઞાનને પ્રકટાવો એજ જૈન ધર્મનું છેતટનું પરમ
કર્તવ્ય છે. ગાડરીયા પ્રવાહે ચાલતા વેષ ક્રિયામતલેકમાં મધ્યસ્થ
થેને વર્તવું અને જૈનોને સત્ય જ્ઞાન માર્ગમાં વાગવા સર્વ વિશ્વ
લોકની શુદ્ધિ માટે જૈનધર્મની ઉપયોગિતા છે તેને વાડામાં ગાંધી
ન રાખતાં સર્વ વિશ્વમાં વ્યાપક કરવો. પ્રભુ મહાવીર દેવના
સમવસરણુ વિષે લખ્યું તે સંબંધી જાણવું કે તેના સમવસરણુની
વાર્તા શ્રદ્ધાગમ્ય થાય પણ જુદી ગમ્ય ન થાય તેથી શંકાશીલ
ન બનવું. યોગના ઐશ્વર્યથી તેવું સમવસરણુ બની શકે. દેવતાઓ
તેવું સમવસરણુ બનાવવા સમર્થ છે છતાં સમજવાનું કે પ્રભુ
મહાવીર દેવને તીર્થંકર માનીએ છીએ તે સમવસરણુને લેઈને
નહિ પણ પ્રભુ પરમાત્મ મહાવીર દેવ કેવલ જ્ઞાની થયા તે કેવલ
જ્ઞાનથી પ્રભુનું તીર્થંકરત્વ છે. કોન્ટ્રેસ વગેરેના મંડપોમાં હાલ
જે શોભા બને છે તેથી અનંત ગુણી વિશેષ ખરેખર પ્રભુ મહાવીર
દેવના સમવસરણુની હાઈ શકે તેમાં કંઈ શંકા જેવું નથી. સુવર્ણ
રત્નના સિંહાસન પર પ્રભુ મહાવીર દેવ બેસે તેથી તેમની વીતરાગતા
મટીને સરાગતા ન થાય. મમતા રહિત પ્રભુને રત્નોના સિંહાસન
પર બેસવાથી મોહ પાછો પ્રગટે નહીં માટે નિર્મોહી વીતરાગ
સમવસરણુમાં ન બેસે એવી મિથ્યા શંકા ન કરવી. ગુણ દૃષ્ટિથી
ગુણ દેખાય છે અને દોષ દૃષ્ટિથી દોષ દેખાય છે. આ કાલમાં
સરાગ આરિત્રવાળા સાધુ મુનિયો છે તેથી આ કાળમાં મુનિયોમાં
દોષ પ્રગટે પણ તે પ્રતિકમણાદિકથી ટળી શકે માટે સાધુઓના
ગુણો તરફ લક્ષ્ય દેવું અને આત્માની શુદ્ધતાને ઉપયોગ ધારી
સંયમયોગમાં વિચરવું.

હૃત્યેષં ॐ અર્હ મહાવીર શાંતિઃ ૩

લેખક: બુદ્ધિસાગર

મુ. માણસા.

શ્રી અમદાવાદ તત્ત્વ વૈરાગ્યમદિ ગુણાલકૃત મુનિ. દેવેન્દ્ર
ગર યોગ્ય અનુવન્દન સુખશાતા.

વિશેષ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો. યોગાભ્યાસખંધી જે લખ્યું
બાણ્યું. શુદ્ધગમ વિના હઠયોગમાં આગળ ન વધવું. હઠયોગમાં
યરી મુદ્રાસિદ્ધ પ્રાયઃ થૈ તેમ લખ્યું તે બાણ્યું. રાજયોગમાં
ધ્યાત્મિક ખેચરી મુદ્રાને જે પરિભાષાએ હું લખું છું તે રીતે
મશેા. મારી આધ્યાત્મિક યોગિક પરિભાષાએ લખેલી સ્વતંત્રાન્ય
ધારણાએને અનેક અપેક્ષાએ ધ્યાનમાં લેઈ તે પ્રમાણે
ખાસી થશે. શુદ્ધોપયોગ પામવાની વૃત્તિ તે અધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ
યરી મુદ્રા છે. આત્મારૂપ આકાશમાં જે ઉપયોગ વૃત્તિથી
ધરાય અને આત્માની રસવૃત્તિનેા આત્માજ રસ સ્વાદન
, આત્માનંદ તે સત્ય અમૃતરસ છે તેને આત્મા આસ્વાદે
રી આત્મશુદ્ધોપયોગ વૃત્તિ પ્રવાહ ધારા તે ખેચરીમુદ્રા છે.
। ઉત્કૃષ્ટ શુદ્ધ પરિણામથી ક્ષણમાં આત્મામાં કેવલ જ્ઞાનનેા
।શ થાય છે અને તેથી ક્ષણમાં સિદ્ધસ્થાનની પ્રાપ્તિ થાય છે.
ધ્યાત્મિક ભાવ ખેચરી મુદ્રાથી આત્મા આકાશના જેવો નિર્લેપ
। છે અને તેથી અહંતા મમતાનેા ભાર રહેતો નથી એવી અધ્યા-
ભાવ ખેચરી મુદ્રાથી ચાર ગતિમાં પરિભ્રમણ થતું નથી અને
તમા પોતાની શુદ્ધ નિર્વિકલ્પ પરિણુતિથી નીચે અશુદ્ધભાવમાં
રતો નથી. હઠયોગની ખેચરી મુદ્રા તે જડ અને જ્ઞાન વિનાની
ની કિંમત જેટલી છે અને સાપેક્ષાએ આત્મજ્ઞાનીને સાધન
કે પરિણુમે છે. મેરૂ દંડમાં રહેલા મણકાઓમાં વિદ્યુત શક્તિ
. છે તેનું રહસ્ય જે બાણ્ય છે તેઓ જડમાં પરિણુમતી એવી
મધ્ય સિદ્ધિએને પ્રગટાવી શકે છે. આત્માની જ્ઞાનાદિ
જ્ઞયોથી અનંત સુખ છે. જડચેતનની મિશ્ર હઠયોગની શક્તિ-
થી અજ્ઞાનીઓ આત્માનંદ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી.

સજ્જ્યોગીને હઠયોગની શક્તિયોમાંથી પડવાનું થતું નથી. મનને સંસારથી ઉન્મુખ કરીને આત્મામાં લયલીન કરી દેવું તે ઉન્મુની મુદ્રા છે ઉન્મુની મુદ્રાથી સર્વ સંકલ્પ વિકલ્પનો નાશ થાય છે. સર્વ પ્રકારના શુભાશુભ લાગતા વિષયોમાં મનથી શુભ શુભપણું ન કલ્પાય એવી દશાને ઉન્મુની જાણવી. સાંસારિક વિષયો અજ્ઞાનમાં અમૃત જેવા લાગતા હોય છે તે આત્મજ્ઞાન થયા અથવા પછી વિપરીત લાગે છે. પાંચે ઈન્દ્રિયોના વિષયોમાં અને ઈન્દ્રિયોમાં આનંદ ન અનુભવાય અને શુદ્ધાત્મામાં આનંદ અનુભવાય તે અધ્યાત્મભાવથી વિપરીત કરણી જાણવી. સમકિતના પટ્ટસ્થાનક ત પટ્ટ ચક્ર છે તેમાં રમવાથી આત્માનો પ્રકાશ થાય છે તેમજ પડ્મશુભ્ર ભાગ હાનિ વૃદ્ધિ તે રૂપ પટ્ટ ચક્રનું જ્ઞાન થવાથી આત્મજ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય છે. તેમજ, સ્વાત્મભાવે-કર્તા કર્મ, કરણ સંપ્રદાન, અપાદાન અને આધાર રૂપ પટ્ટકારક ચક્રના જ્ઞાન પ્રકાશથી આત્માની પ્રાપ્તિ થાય છે. આત્માની શુદ્ધિ સમ પરિણતિમાં જ્ઞાનોપયોગે પ્રવેશ કરીને આત્માનું શુદ્ધ વીર્ય આત્મા પોતાના સ્વરૂપમાં પરિણમાવે અને પર જડ વસ્તુમાં પરિણમતા આત્મવીર્યને આત્મામાં પરિણમાવે તે મારી આધ્યાત્મિક જ્ઞાનની પરિભાષાએ વજ્રોલીમુદ્રા જાણવી. એમ હઠયોગની અનેક મુદ્રાઓને મેં અધ્યાત્મજ્ઞાનથી આત્મામાં ઉતારી છે તેનો રૂપરૂમાં સારો ખુલાસો થઈ શકે. રાગ દ્વેષ વિનાની આત્માની નિવિકલ્પ જ્ઞાન દશા તે અધ્યાત્મજ્ઞાન પરિભાષાએ શૂન્ય શિખર સ્થિતિ જાણવી. જે આત્માની શિખર જેવી ઉચ્ચદશામાં રાગ દ્વેષ વિકલ્પ વૃત્તિયોની શૂન્યતા હોય છે તે શૂન્ય શિખર જાણવું, અને તેવી આત્મ દશાની સ્થિતિ તે શૂન્ય શિખર સ્થિતિ જાણવી. આત્માનો ઉપયોગ તે મારી અધ્યાત્મ પરિભાષાએ પ્રહ્લ રત્ન છે. પ્રહ્લ અર્થાત્ આત્મામાં પ્રવેશ કરવાનું રત્ન અર્થાત્ માર્ગ તે સમ્યગ્ જ્ઞાન અને આત્માપયોગ છે. આત્માપયોગ રૂપ પ્રહ્લ રત્નમાં પ્રવેશ કરતાં પટ્ટ કારકરૂપ પટ્ટ ચક્રમાં પ્રવેશ કરી આગળ વધવું જોઈએ. પડ્મ દ્રવ્યનું સાત નયથી જ્ઞાન કરીને આત્માપયો-

ગમાં પ્રવેશવું જોઈએ. આત્મોપયોગ રૂપ બ્રહ્મ રન્ધ્રમાં પ્રવેશ કરતાં ઇંડાપિંગલા નાડી રૂપ રાગ દેવની પરિણતિમાં આત્મ પ્રાણ વહેતો નથી અને સમવૃત્તિ રૂપ સુષુમ્ણા નાડીથી આત્મા સંયમરૂપ મેરૂ હંડ ઉપર ચઢીને કાલને જીતે છે અને જન્મ મરણાદિક દુઃખની પેલી પાર બચે છે. રજોગુણ અને તમો ગુણ રૂપ અધ્યાત્મ દૃષ્ટિએ ઇંડા પિંગલાનાડીબદ્ધાવી અને સાત્વિક વૃત્તિરૂપ સુષુમ્ણા નાડી તે શુભોપયોગ દૃષ્ટિએ છે. શુદ્ધાત્મ દૃષ્ટિએ તો જ્ઞાન પરિણતિ તે સુષુમ્ણા નાડી છે એમ અધ્યાત્મ દૃષ્ટિની મારી કલ્પિત પરિભાષાએ જાણ. આત્મિક શુદ્ધ જ્ઞાન રૂપ સુષુમ્ણા નાડીમાં પ્રવેશ કરી સર્વ ગુણ સ્થાનકરૂપ મેરૂ હંડ અગર પશ્ચિમ દિશાની ખડકીમાં પ્રવેશી બ્રહ્મ ગુફારૂપ જીવનમુક્તિ દશા પ્રાપ્તિ કરવી. આત્મામાં કેવલ જ્ઞાનનો પ્રકાશ કરી લોકલોક વિશ્વને નિઃસંગપણે અવલોકવું. હઠયોગની સમાધિની પરાકાષ્ઠા બ્રહ્મન્દ્રમાં પ્રાણનો આરોહ છે એવી હઠ યોગની સમાધિને વિ. સં. ૧૯૬૧. બાસઠમાં દશ. આઠ. પાંચ. ચાર. ત્રણ કલાક સુધી અનુભવી છે તેમાં ભરનિદ્રા જેવી દશા રહે છે અને તેથી કોઈ જાતનું ભાન રહેતું નથી બ્રહ્મરન્ધ્રમાંથી પ્રાણ પાછો નાડીયોમાં ઉતરતાં પૂર્વની જેવી દશા હોય છે તેવી દશા પાછી મનની કાયમ રહે છે. જ્ઞાનયોગ સમાધિથી મનની સંકલ્પ વિકલ્પ રૂપ મોહ પરિણતિ શમી ટળી જાય છે. સર્વ દુઃખનું મૂળ કારણ અજ્ઞાન મોહ છે તેનો ઉપશમ, ક્ષયોપશમ અને ક્ષાયિકભાવ થાય છે. સ્વપર પ્રકાશક નિર્મોહ જ્ઞાન વડે આત્માના સ્વરૂપમાં રમણતા થાય છે તથા જ્ઞાનસમાધિમાં ઉઠતાં, બેસતાં, ચાલતાં, અનંત આનંદનો ઓઘ પ્રગટે છે તેની પણ ઝાંખી અનુભવી છે. હઠસમાધિ અપેક્ષાએ જ્ઞાનીને જ જ્ઞાન સમાધિમાં કારણીભૂત થાય છે. ભક્તિની છેલ્લીદશા સમાધિ છે. પરમાત્માની સાથે એકતાનંતા એકતાર લીનતા થતાં મોહની સંકલ્પ વિકલ્પ દશા ટળી જાય છે. આત્માની તેથી પૂર્ણશુદ્ધિ થાય છે તેથી આત્મા પોતાનું શુદ્ધ જ્ઞાનરૂપ પરમાત્મપણું

અનુભવે છે. સર્વ વિશ્વ જીવોને આત્મ સમાન માનીને તેઓને પરમાત્મત્વ રૂપ અનુભવીને સર્વ વિશ્વ લોકોની નિષ્કામપણે સેવા કરવી. જીવોમાં અને પ્રભુમાં અપેક્ષાએ સેવાને પ્રભુ ગુરૂની સેવા માનવી. પ્રભુ ગુરૂની સેવામાં આત્માર્પણ કરવું. પ્રભુ ગુરૂ રૂપ પોતાના આત્માને લાંબીને સેવા કરવાથી આત્મા તેજ પરમાત્મરૂપે પ્રકાશે છે. એ સેવા યોગ છે. ભક્તિ અને સેવા યોગમાં શ્રદ્ધા પ્રીતિની સુખ્યતા છે. શ્રદ્ધા પ્રીતિ વના મોક્ષ માર્ગમાં એક ડગલું પણ ભરી શકાતું નથી. દેવ ગુરૂની શ્રદ્ધા પ્રીતિથી હૃદયની શુદ્ધિ જ્યારે લઘુ બાલક જેવી થાય છે ત્યારે જ્ઞાન યોગની પ્રાપ્તિ થાય છે. પ્રભુ મહાવીર દેવના નામ મંત્રનો જાપ જપવો અને પ્રભુની સાથે આત્મોપાસનાથી એકતા અનુભવવી તે મંત્ર સમાધિ યોગ છે. હવે હઠ યોગનાં અંગોને મદીય આધ્યાત્મિક જ્ઞાન-કુરુણાત્મ ભાષાશૈલીએ કંઈક અધ્યાત્મભાવે સમજી દર્શાવું છું. પરમાત્માના અસંખ્ય પ્રદેશની અરૂપ મૂર્તિનું અનંત નૂર છે તેની ધ્યેય વૃત્તિ તે નુરતા-નૂરત છે અને તેમાં સ્મૃતિ વારંવાર રાખવી તે સુરત અગર સુરતા છે. સુરત નુરતથી શુદ્ધાત્મામાં લયલીન મસ્ત થતાં આત્મા તેજ પરમાત્મા રૂપે પ્રકાશે છે અર્થાત્ જીવ તે શિવ થાય છે, પશ્ચાત્ સુરત નુરત રૂપ સાધનતા રહેતી નથી. નાસિકા કપાલનો મલ હર કરવાની ક્રિયાને નેતિ કહે છે. ભારથી નેતિ તે છે કે પ્રતિષ્ઠાને, ઇન્દ્રાદિક પદ્ધતિને, લોક વાસનાને, અપકીર્તિ ભીતિ તથા માન સન્માન વૃત્તિને, લીટ સમાન જાણીને તેને હર કરવી. અહંમત્ત્વવૃત્તિને હર કરવી તે અધ્યાત્મજ્ઞાન શૈલીએ નેતિ જાણવી. સોગ આંગળ લાંબી અને ચાર આંગુલ પહોળી ઝીણી સુંવાળી મલમલની ધોતિને મુખદારા પેટમાં ઘાલી તે દારા કફ પિત્તને બહાર કઢવો તે ધૌતિ કર્મ છે. આત્મભાવથી ધૌતિ એ છે કે અશુદ્ધ રાગરૂપ કફ અને અશુદ્ધ તર્જુદ્ધિરૂપ પિત્તને ગુરૂમજ્ઞાનરૂપ ધોતિથી આત્મામાંથી બહાર કાઢી ફેંકી દેવો. ગુદાદારા શુદ્ધ વાયુને નળમાં

ચઢાવવો. જળને નળમાં ચઢાવવું અને નળની શુદ્ધિ કરવી તે બસ્તિકર્મ છે સમક્રિતજ્ઞાનમાં લાગતા હોયોને દૂર કરવા, મિથ્યા બુદ્ધિ જઠવાદબુદ્ધિ કર્મને દૂર કરવાં તે અધ્યાત્મભાવે બસ્તિકર્મ છે. બાહ્યજ્ઞાનથી પ્રગટેલી શુષ્કતા અને ઉદાસીનતા શોકરૂપ મલને દૂર કરવાં તે બસ્તિકર્મ છે આત્માનંદ મસ્તીથી બસ્તિકર્મ થાય છે અને તેનાથી ઉપર્યુક્તમલનો નાશ થાય છે. સમક્રિતરૂપમુખથી અધ્યાત્મરસને વિવેકરૂપનાસિકાદ્વારા ઉપર આત્મામાં આકર્ષવો તે અધ્યાત્મભાવે ગજકરણી જાણવી નળને હલાવી નળની શુદ્ધિ શુદ્ધગમ જ્ઞાનથી કરવી તે નૌલિકર્મ છે. આત્માના મતિ શ્રુતજ્ઞાનને શુદ્ધ કરવાં અને અશુદ્ધતાને દૂર કરવી, સાત્ત્વિકમતિ શ્રુતજ્ઞાનને શુદ્ધ રાખવાં તે ભાવ નૌલિકર્મ છે. મનવાણી કાયાપર આત્માનો કાબુ સ્થાપવો તે અધ્યાત્મભાવે યમ છે. બહારથી પંચ મહાવ્રત યમ છે. મનોવૃત્તિયોને તાણે કરવી, નિયમમાં લાવવી, અધર્મ્યવૃત્તિયોને દૂર કરી ધર્મવૃત્તિયોને પણ હળવે હળવે સંશ્લેષવી વાણી અને દેહની ધર્મ પ્રવૃત્તિયોને પણ હળવે હળવે સંશ્લેષવી, તે નિયમ છે. બહિર્મુખ અશુભ મનવાણી કાયાના યોગને આત્માભિમુખ શુદ્ધ કરવા તે નિયમ છે અને તેનાં નિમિત્ત હેતુઓ પણ ઉપાદાનની શુદ્ધિની અપેક્ષાએ નિયમરૂપ જાણવાં શુદ્ધી આજ્ઞાનુસાર જે કાલે જે ક્ષેત્રે જે યોગ્ય લાગે તે નિયમથી આત્મશુદ્ધિ કરવા પ્રવર્તવું. જે આસનથી મુખે બેસાય સ્થિરતા થાય તે આસન છે. બાહ્ય શરીરનાં ચારાશી આસનો તથા બીજાં હજારો આસનો છે. કાયાનાં આસનોથી કાયાની આરોગ્યશક્તિ વધે છે અને મનની સ્થિરતામાં આત્મજ્ઞાનીને ઉપયોગી છે. ભાવથી પિંડસ્થ આસનો અનેક પ્રકારનાં છે. હૃદય પદ્મમાં પ્રભુને સ્થિર બેસાડી પરમાત્મામાં ઉપયોગ રાખવો તે અધ્યાત્મભાવથી પદ્માસન છે. સિદ્ધ પ્રભુના ઉપયોગે રહી નાભિમાં સિદ્ધ પ્રભુમાં લયલીન થવું તે ભાવતઃ સિદ્ધાસન છે. સિદ્ધ પ્રભુઓ જેવી અવગાહનાએ સિદ્ધ થયા છે તેવી અવગાહનાએ પોતાના આત્માને સ્થિર થએલો

ઉપયોગભાવે ધારવો અને એવા ઉપયોગે જોટલું સ્થિર રહેવાય તેટલું અધ્યાત્મભાવથી સિદ્ધાસન બાજુવું. વીરની પેઠે આત્મવીર્યથી આત્મામાં મનને વાળી રાગદ્વેષની પરિણતિને પ્રગટ થતી વારવી તે ભાવથી વીરાસન છે. આત્મવીર્યને પ્રગટાવીને દેહવીર્યનું અયોગ્ય અધર્મ્ય કામસ્કુરણથી રક્ષણ કરવું તે આત્મભાવે વીરાસન છે. કુકકુટની પેઠે આત્માના પ્રતિપક્ષી મોહની સાથે યુદ્ધ કરવામાં આવચેત રહેવું તે કુકકુટાસન છે એમ અનેક આસનોની આધ્યાત્મિકભાવ પરિભાષાએ વ્યાખ્યા છે તે રૂપરૂપમાં મળતાં બાજુશો. આંતર આસનોથી આંતર ચિદાનંદભાવ પ્રાણની શક્તિની વૃદ્ધિ કરવી તે અધ્યાત્મભાવ પરિભાષાએ ભાવ પ્રાણાયામ છે. મલીન અશુદ્ધ વિચારોને રેચવા, ભયશોક કામવાસના રાગદ્વેષના વિચારોને આત્મામાંથી કાઢી નાખવા, મિથ્યા બુદ્ધિના સંકલ્પ વિકલ્પને આત્મામાંથી દૂર કરવા તે રેચક પ્રાણાયામ છે. આત્મામાં સદ્ગુણોને ભરવા, સાત્વિકબુદ્ધિ ભક્તિ અને જ્ઞાનસેવાના સદ્ વિચારોને કરવા. આત્માના શુદ્ધ ઉપયોગને આત્મામાં પૂરવો ભરવો તે પરક પ્રાણાયામ છે. આત્મામાં ધર્મના વિચારોને ભરવા તે પૂરક છે અને અધર્મના વિચારોને દૂર કરવા તે રેચક છે. અશુભ પરિણામનો ત્યાગ તે રેચક છે. શુભ પરિણામનું ગ્રહણ તે પૂરક છે અશુદ્ધ પરિણામનો ત્યાગ તે રેચક છે અને શુદ્ધ પરિણામે વર્તવું તે પૂરક છે. આત્મામાં આત્મ સમભાવી ઉપયોગે વર્તવું તે કુંભક પ્રાણાયામ છે. આત્મા વિના મનવાણીકાયદ્વારા ગ્રહણ ત્યાગમાં સમભાવે વર્તવું. શુભાશુભનું ગ્રહણ નહિ અને ત્યાગનું નહીં એવો આત્માનો શુદ્ધોપયોગ તે કેવલ કુંભકપ્રાણાયામ છે. આત્મામાં ગ્રહણ ત્યાગધર્મ નથી અને જડમાં ગ્રહણ ત્યાગ નથી એવો આત્માનો શુદ્ધ સમભાવ ઉપયોગ અને આત્માજ આત્માવડે સ્થિરોપયોગે ધ્યેયરૂપે પરિણમીને પશ્ચાત્ ધ્યેય ધ્યાતા અને ધ્યાનથી એકતાનો એક નિશ્ચય પરિણામ (જલથી પૂર્ણ ભરાયલા ઘટની પેઠે) વર્તે તે શુદ્ધાત્મભાવે કેવલ કુંભક પ્રાણાયામ છે. એવા કેવલકુંભક પ્રાણાયામથી ઉત્કૃષ્ટ સમભાવ પ્રગટે છે અને એક ક્ષણમાં કેવલ

જ્ઞાનનો આવિર્ભાવ થાય છે. સાતમા ગુણસ્થાનકની ભૂમિકામાં તેવા કેવલ કુલક પ્રાણાયામના ધારક અપ્રમત્તયોગી મહાત્માઓ વર્તે છે. ચોથી ગુણસ્થાનક ભૂમિકામાં ભાવ કુલકનો પ્રારંભ થાય છે. ભાવકુલકની પૂર્ણતા થતાં સત્ત્વિકગુણોની વૃત્તિ પણ રહેતી નથી. તથા બાહિરમાં ચક્રણ ત્યાગ બુદ્ધિ રહેતી નથી. પ્રારંભકર્મ પ્રેરણા એ બાહ્ય પ્રવૃત્તિ થાય છે. તથા શુભાશુભ કર્મફલના સાક્ષી તરીકે આત્મા નિર્લેપી રહીને વર્તે છે. કેવલ કુલકભાવ પ્રાણાયામથી એક ક્ષણમાં શુદ્ધાત્મ સમાધિભાવ પ્રગટે છે. ચંદ્રલેદક પ્રાણાયામ તે અધ્યાત્મ શાંતિ છે. સૂર્યલેદકભાવ પ્રાણાયામ તે તીવ્રજ્ઞાનોપયોગ છે. ભાવક્ષમા તે ચંદ્રપ્રાણાયામ છે. તેથી આત્માની શીતલતા પ્રગટ થાય છે અને શુદ્ધાત્મ ધ્યાન તે સૂર્ય પ્રાણાયામ છે. સૂર્યથી જગતનો અંધકાર દૂર થાય છે અને સર્વત્ર પ્રકાશ થાય છે તેમ શુદ્ધાત્મ ધ્યાનરૂપ પ્રાણાયામથી અજ્ઞાન મોડનો સર્વથા નાશ થાય છે અને કેવલજ્ઞાન જ્યોતિથી આત્મા સર્વ વિશ્વનો પ્રકાશ કરે છે. આત્માના શુકલ નિર્મલ પરિણામના ઉપયોગે વર્તવું તે ભક્તિકા પ્રાણાયામ છે. ભક્તિકા પ્રાણાયામથી આત્માની શુદ્ધજ્ઞાનાગ્નિ પ્રગટે છે અને તેથી સર્વ ઘાતી કર્મનો ક્ષય થાય છે અને ક્ષણમાં આત્મા તેજ પરમાત્મા બને છે. દર્શનોપયોગ તે ચંદ્ર છે. ચંદ્ર અને જ્ઞાન સૂર્યનું ધ્યાન ધરવાથી આત્મા સર્વ વિશ્વનો પ્રકાશ કરવા સમર્થ બને છે. અધ્યાત્મ પરિભાષાએ જ્ઞાનદર્શન ચારિત્ર રૂપભાવ પ્રાણના ઉપશન, ક્ષયોપશમ અનેક ક્ષાયિકભાવે અનેક લેહ જાણ્યા છે, તેના આશ્રયમાં ગુરૂગમથી સ્થિર થવું અને ગુરૂગમથી તેવા અધ્યાત્મભાવ પ્રાણાયામની સાધનામાં અપ્રમત્તભાવે પુરૂષાર્થ કરવો કે જેથી આત્માની દ્રવ્યભાવથી અનંત શક્તિયો પ્રગટે અને આત્મા તેઓને અનુભવે. મિથ્યાત્વ વિચારોને બંધ કરવા અને સમ્યક્ત્વની દૃષ્ટિ પ્રાપ્ત કરવી તે ભાવથી મૂલ બંધ છે. જ્ઞાનરૂપ પ્રાણનો પરભાવમાં નિરોધપૂર્વક ઉર્ધ્વદશામાં આરોહ તે ભાવથી ઉડિયાન બંધ છે. રત્નેશુણ્ણ અને તમોશુણ્ણની વૃત્તિયો અને પ્રવૃત્તિયોને બંધ કરવી તે જ્ઞાનધર બંધ

છે. ઈન્દ્રિયોના શુભાશુભ વિષયોમાંથી શુભાશુભ પરિણામ
 બુદ્ધિનો ત્યાગ તે પ્રત્યાહાર છે. શુભાશુભ વૃત્તિયોથી
 નિર્લેપ રહેવું તે પ્રત્યાહાર છે. અધ્યાત્મભાવ પરિભાષાએ આત્માના
 શુદ્ધાનંદના આહારથી આત્માએ જીવવું તે પ્રત્યાહાર છે. જડમાં
 પ્રગટી આસક્તિનો મૂલકેતુ, પુદ્ગલદ્વારા આનંદરસ અનુભ-
 વવો તે છે પણ તે ક્ષણિક આનંદની પાછળ અનંત દુઃખ છે.
 તેથી પ્રભુ મહાવીરદેવે આત્માના આનંદરસનો આહાર અર્થાત્
 લોગ કરવો જણાવ્યો છે. પુદ્ગલ વસ્તુઓની આશા તૃષ્ણા સ્પૃહા
 આસક્તિનો ત્યાગ કરવો, પોદ્ગલિક વસ્તુઓપર વૈરાગ્ય પ્રગટવો
 તે દ્રવ્ય પ્રત્યાહાર છે અને આત્માના પ્રેમમાં અલમસ્તથૈ આત્મા-
 નંદનો લોગ કરવો તે શુદ્ધભાવ પ્રત્યાહાર છે. આત્માનો આનંદ
 તે આત્માના પ્રતિ આહરવો. મેગવવો તે આત્મપ્રત્યાહાર છે,
 તેની પ્રાપ્તિ થતાં આત્માનું સ્વરૂપ તે આત્મામાં ધારી શકાય છે
 અને બાહ્ય જડમાં આત્માનું સ્વરૂપ ચિદાનંદરૂપ છે તે ધારી શકાતું
 નથી. ઉપશમભાવથી અને ક્ષયોપશમભાવથી આત્માનંદ રસલોગે
 ભાવ પ્રત્યાહારની ઝાંખીનો અનુભવ આવ્યો છે અને તેથી જડવ-
 સ્તુઓમાંથી જડસુખસ્વાદ બુદ્ધિ ટળી ગઈ છે અને આત્મામાંજ
 અનંત આનંદની ધારણા થઈ છે. શુદ્ધાત્મા તે પૂર્ણજ્ઞાનાનંદમય
 છે તેની ધારણાને બાહ્યમાં બાહ્ય ત્રાટકથી સ્થાપવી અને આત્મામાં
 સદ્બ્રૂતનયે ધારવી ઉપશમ, ક્ષયોપશમ અને ક્ષાયિકભાવને સમ્યક્
 દાષ્ટભાવે આત્મામાં ધારી સ્વયં પોતાને સર્વ દેવ તરીકે અનુભ-
 વવો તે આત્મધારણા છે એવી આત્મધારણાથી આત્માનું ધ્યાન
 થાય છે. પિંડસ્થ. પદસ્થ. રૂપસ્થ અને રૂપાતીત એ ચાર પ્રકા-
 રનું ધ્યાન છે. ધર્મધ્યાન અને શુકલ એ બે ધ્યાન ક્રમથી
 ઉત્તમોત્તમ છે. આત્મામાં પૂર્ણાનંદ છે અને સદ્ અસત્ અર્થાત્
 અસ્તિનાસ્તિ પર્યાયોની અપેક્ષાએ આત્મા સર્વ લેશ્વરરૂપ છે તેમાં ધ્યાન
 નથી લયલીન બનવું. શુદ્ધાત્માના ધ્યાનથી શુદ્ધાનંદ પ્રગટે છે.
 શુદ્ધાત્મ ધ્યાનમાં શુભાશુભ પરિણામ હોતો નથી. શુદ્ધાત્મ

ધ્યાનથી એક ક્ષણમાં અનંતભવનાં બાંધેલાં અનંતકર્મો છૂટી જાય છે, તથા રાગદ્વેષના અસંખ્ય અધ્યવસાયરૂપ સૂક્ષ્મ ભવજન્મ મૃત્યુથી આત્મા છૂટે છે અને આત્મા તે કેવળજ્ઞાનથી સ્વયં પરમાત્મરૂપે પ્રકાશી અનંત જીવન પ્રાપ્ત કરે છે. આત્મજ્ઞાની મહાત્માઓ ખાત્યાં પીતાં હરતાં કરતાં શુદ્ધાત્મધ્યાનો પયોગે વર્તે છે અને તેથી શુદ્ધાત્મ સમાધિને પામે છે. આત્મધ્યાનથી પૂર્ણાનંદનો પ્રકાશ થાય છે. જેના મુખ આદિ સર્વ અંગોમાં આત્માનંદરસની પ્રસન્નતા જગત્તી ઉઠે છે તેણે આત્મધ્યાનથી આત્મપ્રભુનાં દર્શન કર્યા છે અને આત્મપ્રભુને પામ્યો છે એમ જાણુ. ધ્યાન પણ એક અપ્રાપ્ય આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ માટે સાધન છે અને સાધનને સાધ્ય કલ્પતું ન જોઈએ. ધ્યાન પશ્ચાત્ આત્માની શુદ્ધ સમાધિ પ્રગટે છે. મતિશ્રુતજ્ઞાનો પયોગે સવિકલ્પ સમાધિ છે અને અવધિ જ્ઞાન તથા મનઃ પર્યવ જ્ઞાનોપયોગે આત્મસમાધિ નથી તેમ ધ્યાન પણ નથી. મતિશ્રુત જ્ઞાનમાં અને કેવલજ્ઞાનની પૂર્વે નિર્વિકલ્પ સમાધિ પ્રગટે છે અને ત્યાં રાગદ્વેષ સંકલ્પ વિકલ્પ રહિત નિર્વિકલ્પ આત્માનુભવ જ્ઞાન વર્તે છે. શાસ્ત્રજ્ઞાનનું અવલંબન છે ત્યાં સુધી સવિકલ્પ સમાધિ છે તેમજ નય નિરોધ સમભંગી વગેરેનો શ્રુતજ્ઞાનનો સંકલ્પ વિકલ્પ જ્યાં નથી એવી આત્મ સમાધિને નિર્વિકલ્પ સમાધિ જાણવી. સવિકલ્પ સમાધિથી નિર્વિકલ્પ સમાધિનો અનુભવ થતો નથી. નિર્વિકલ્પ સમાધિનો અનુભવ કંઈક ક્ષયોપશમ ચારિત્ર તથા ધ્યાન પ્રતાપે થયો છે. નિર્વિકલ્પ સમાધિ પછીથી ક્ષાયિક ભાવનું કેવલજ્ઞાન અને નિશ્ચય ચારિત્રરૂપ પૂર્ણાનંદ પ્રગટે છે અને શુદ્ધાત્મા પરમેશ્વરત્વ પ્રગટ થાય છે. મન વાણી કાયાના યોગ સુધી સયોગી કેવળી જીવન્મુક્તિની દશા છે પશ્ચાત્ શરીરા દિનો ત્યાગ થતાં આત્મા તેજ સિદ્ધ જુદા પરમાત્મા તરીકે અનંતજીવને વર્તે છે. કંઈક નિર્વિકલ્પ સમાધિ પછીની આગળની દશાનો અનુભવ થયો નથી. નિર્વિકલ્પ સમાધિ માટે શુદ્ધોપયોગ

જાવની જરૂર છે. આત્મા તેજ પરમાત્મ રૂપે કરવો તે યોગ છે. શુદ્ધાત્મામાં આરોહણ માટેલાવથી યોગનાં આઠ પગથિયાં અને તેનું આધ્યાત્મિક મહીય પરિભાષા શૈલીએ કંઈક સ્વરૂપ જણાવ્યું તે પ્રમાણે વર્તવા પ્રયત્નશીલ થવું અને શુદ્ધાત્મ સામ્રાજ્ય પ્રગટ-વવું તેથી અનંતી શાંતિ સુખ છે. આત્મામાં સ્વર્ગ અને મોક્ષ છે તેને અંતરમાં ઉતરી મેળવો. દેવશુરની બક્ષિતધર્મી સંતોની સેવા પ્રતિક્રમણ વગેરેથી આત્માની શુદ્ધિ કરવા આત્મોપયોગી થવું. યોગ સાધનમાં નિષ્કામ બનવું. પોતાની દશા બીજાને કહેવી નહિ. બાહિરમાં સિદ્ધિયોને ન વાપરવી. આંડાની પેઠે બાહિરમાં યોગીઓ વર્તે છે. અન્યોને પ્રાણાં, તે પણ ચમત્કાર બતાવવાની પ્રવૃત્તિ ન કરવી. શુરના પુષ્ટાલબનથી અને નિર્દોષ પણાથી યોગની સિદ્ધિ છે.

इत्येव ॐ अहमहावीर शान्तिः ३

લેખક: યુદ્ધિસાગર

સુ૦ પેથાપુર.

સં. ૧૯૭૨.

શ્રી અમદાવાદ તત્ર. વૈરાગ્યાદિ ગુણાલંકૃત મુનિ દેવેન્દ્ર-સાગર યોગ્ય અનુવન્દન સુખશાતા. વિ. તમોએ પુષ્કેલા વિચારોનું નીચે પ્રમાણે સમાધાન બહુશો. યોગ શબ્દની અનેક વ્યાખ્યાઓ છે. મનવાણી કાયાના વ્યાપારને નૈનધર્મ દૃષ્ટિએ યોગ કહેવામાં આવે છે. મન વાણી અને કાયાના ધર્મ વ્યાપારથી પરમાત્માની સાથે આત્માનો યોગ થાય છે અર્થાત્ આત્મા તેજ પરમાત્મા થાય છે માટે ઔપચારિક બંધહારથી મન વાણી કાયાને યોગ કથવામાં આવે છે. પતંજલિ મુનિ કહે છે કે યોગ ચિત્તવૃત્તિ નિરોધઃ ચિત્તવૃત્તિનો નિરોધ કરવો તે યોગ છે. ચિત્તમાં પ્રગટતી રાગ દ્વેષની વૃત્તિયોનો નિરોધ કરવો તે યોગ છે તેની સાથે એવો પણ ભાવ ઝળકે છે કે રાગદ્વેષવાળી ચિત્તવૃત્તિયોનો નિરોધ થવાથી રાગદ્વેષ ટળતાંની સાથે આત્મા શુદ્ધ વીતરાગ બને છે અને

તેજ પરમાત્મા બને છે. આત્મામાં પરમાત્માપણું છે તેનો પ્રકાશ થાય છે. જૈનશાસ્ત્રોમાં યોગની વ્યાખ્યા વ્યવહાર નિશ્ચયથી અનેક પ્રકારે કરવામાં આવી છે. નિમિત્ત યોગ અને ઉપાદાન યોગ એમ બે પ્રકારે યોગ છે મનશુષ્પિ વચનશુષ્પિ અને કાયશુષ્પિ એમ ત્રણ પ્રકારે યોગ છે. બાહ્ય અને આંતર એમ બે પ્રકારે યોગ છે વ્યવહાર નયયોગ અને નિશ્ચય નયયોગ એમ બે પ્રકારે યોગ છે. અસફૂત અને સફૂત એમ બે પ્રકારે યોગ છે અશુદ્ધ અને શુદ્ધ એમ બે પ્રકારે યોગ છે. જ્ઞાન યોગ અને કર્મયોગ એ બે પ્રકારે યોગ છે. તિરોલાવ જ્ઞાનાદિ શક્તિયોનો પૂર્ણ આવિર્ભાવ કરવો તે એકધા યોગ છે. ધર્મવ્યાપાર તે પણ યોગ છે. આત્માની પૂર્ણજ્ઞાનાદિ શક્તિયોમાં દેવશુરનું પુષ્ટાલંબના અને દેવશુરની સેવા-ભક્તિ તે નિમિત્ત યોગ છે પરમાત્મામાં મનને વાળવું, શુરમાં મનનું યોજવું તે નિમિત્ત યોગ છે, તે નિમિત્ત યોગથી ઉપાદાન જ્ઞાનદર્શન વીર્યની પૂર્ણ શુદ્ધિરૂપ ઉપાદાન યોગ તે સિદ્ધતારૂપ કાર્યથી સિદ્ધ થાય છે. નેતિધેતિ બસ્તિ નૌલિ પ્રાણાયામ આસનથી શરીરનું આરોગ્ય અને શુદ્ધિ કરી આત્માની શુદ્ધતા કરવા કાયાના વ્યાપારને યોજવો તે નિમિત્ત કાયયોગ છે, તે પ્રમાણે વચનની શુદ્ધિ કરીને વચનને આત્માની શુદ્ધિમાં વાપરવું તે નિમિત્ત વચન યોગ છે. રાગદ્વેષ રહિત મનને કરીને તેને આત્માના શુભોના રમરણ મનન નિર્દિધ્યાસનમાં વાપરવું તે આંતર નિમિત્ત મનોયોગ છે. પ્રત્યાહાર ધારણા ધ્યાન અને સમાધિ એ યોગનાં ચાર અંગો, આંતર મનયોગમાં અન્તર્ભાવને પામે છે કારણ કે શુદ્ધ મન વડે એ ચાર અંગોનું અવલંબન થાય છે. દેવશુર ધર્મર્થે તથા સર્વજીવોના હિતાર્થે મનવાણી કાયાનો વ્યાપાર કરવો તથા આત્માની શુદ્ધિ અર્થે મનવાણી કાયાનો વ્યાપાર કરવો તે નિમિત્ત મન વાણી કાયાયોગ છે. મન વાણી કાયાના એવા શુભયોગથી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે. નિર્લેપપણે મન વાણી કાયાથી કર્તવ્ય કાર્યો કરવાં તે કર્મયોગ છે. સકામભાવથી કર્મ કરવાં તે સકામકર્મ યોગ છે અને નિષ્કામ ભાવથી કર્મ

કરવાં તે નિષ્કામ કર્મયોગ છે. નિષ્કામઃ કર્મયોગથી શુદ્ધ મુક્તિ છે. મન વાણી કાયાથી દેવગુરૂની સેવાભક્તિ કરવી. સંત વગેરે ચતુર્વિધ સંઘની ભક્તિ કરવી તે નિમિત્ત ભક્તિયોગ છે અને શુદ્ધ પ્રેમથી આત્મામાં લીન થવું તે આંતર ભક્તિયોગ છે. શુદ્ધ પ્રેમથી લઘુ ખાલકના જેવી જ્ઞાન છતાં મન પ્રવૃત્તિ થાય ત્યારે ભક્તિ યોગની ભૂમિકામાં પ્રવેશ થયો છે એમ જાણવું. ખાલ્ય ભક્તિ યોગથી આંતર ભક્તિ યોગની ભૂમિકામાં પ્રવેશ થાય છે એમ જાણવું. ખાલ્યભક્તિયોગથી તથા આંતરભક્તિયોગથી આત્માને પરમાત્મા કરવો. આત્માને પરમાત્મરૂપે થવામાં વચ્ચે મોહ વગેરે કર્મો નડે છે. મોહાદિ દ્રવ્યભાવ કર્મનો નાશ થતાં આત્માને પરમાત્મદશા પ્રાપ્તિરૂપ યોગ પ્રકટે છે કર્મસંહિત આત્માઓ તે સંસારી આત્માઓ છે અને તે ચારગતિમાં વારં-વાર જન્મ ગ્રહે છે. પોતાનું સ્વરૂપ જેઓએ જાણ્યું નથી અને અજ્ઞાન દટ્ટિવાળા છે તેવા આત્માઓ-જીવો તે બહિરાત્માઓ જાણવા. જેઓ આત્માનું સમ્યક્ સ્વરૂપ જાણે છે તેઓ અંતરાત્માઓ છે અને જેઓ ચાર ઘાતીકર્મ અને અઘાતીકર્મનો નાશ કરે છે તેઓ પરમાત્માઓ છે. આત્મા તેજ પરમાત્મા થવો એટલે નિજ જ્ઞાનાદિ ગુણોના તિરોભાવનો આવિર્ભાવ થવો એ પરમશુદ્ધયોગ છે. મનવાણીકાયાથી ઉપાસનાયોગ ત્રિધા છે. વ્યવહારચરિત્ર, દેવગુરૂ ધર્મની સેવા, તપ, સંયમ, પંચાચાર પાલન, યમ, નિયમ, વગેરે સર્વ વ્યવહાર યોગ છે. વ્યવહારયોગમાં જડ પ્રકૃતિનો સંબંધ છે અને નિશ્ચય યોગમાં જડપ્રકૃતિનો સંબંધ નથી. આત્માના શુદ્ધોપયોગવડે આત્માને ધ્યાવવો અને શુદ્ધ ચિદાનંદભાવે પરિણમવું તે નિશ્ચય યોગ છે. વ્યવહારયોગ તે નિમિત્ત છે અને નિશ્ચયયોગ તે ઉપાદાન યોગ છે. કાયાદિ જડયોગ તે વસ્તુના અસદ્મૂલ યોગ છે કારણકે તે આત્મા નથી, તો પણ મનવાણી કાયાના વ્યવહારયોગ વિના નિશ્ચય યોગની પ્રાપ્તિ થતી નથી. મનવાણી કાયાની શક્તિયો તથા આરોગ્ય જે રીતે વધે તે રીતે વધારવું. ભક્તિયોગ ઔપચારિક

બ્યવહારમાં પરમાત્મા પર કર્તૃત્વ, ન્યાય પ્રમાણે કર્મફલ દાતૃત્વ અ-
 દિ ઉપચારો થાય છે. જ્ઞાનપૂર્વક ઔપચારિક અને એક અજ્ઞાનપૂર્વક
 ઔપચારિક ભક્તિ થાય છે, ભક્તિથી હૃદયની શુદ્ધિ થાય છે અને
 હૃદયમાં શુદ્ધાત્મા પરમાત્માનો સાક્ષાત્કાર અનુભવ થાય છે.
 આ શરીરથી આત્માએ ઔપચારિક અને અનુપચારિક બંને પ્રકારની
 ભક્તિ કરીને આત્માનંદ અમૃતરસ પીધો છે. અનુપચારિક
 ભાકૃતથી શુદ્ધાત્મામાં એકતાનતા થાય છે અને બાહિરના સંકલ્પ
 વિકલ્પ ટળી જાય છે અને સર્વ જીવોમાં શુદ્ધાત્મપરબ્રહ્મત્વ
 અનુભવાય છે. આવી આંતરભક્તિથી કલ્યાણના કલ્યાણો પર્યંત
 આત્માનંદરસની ઘેન કેટલાક વર્ષથી ઘણીવાર પ્રગટે છે. કંઈક
 આવરણ આવતાં તેનો તિરોભાવ થાય છે. પ્રભુની પ્રતિમા આગળ
 ચૈત્યવંદન સ્તવન કરતાં એકાંતમાં ઘણી વખત આનંદ રસમય
 ભક્તિનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે શુદ્ધ ભક્તિમાં રાગદ્વેષની પરિણતિ
 હોતી નથી અને શુદ્ધ ભક્તિમાં આત્માના શુદ્ધસ્વરૂપે પરિણ-
 મવું તે શુદ્ધ ભક્તિ છે તેજ શુદ્ધ ચારિત્રરૂપ આત્માનંદ છે,
 એમાં દર્શન જ્ઞાનચારિત્ર પરિણતિની એકતા છે. ક્યેય શુદ્ધાત્મ
 પ્રભુ ગુરૂની સેવામાં શુદ્ધતા સરલતા પ્રગટવાથી આત્માનંદરસ
 પ્રગટે છે. આત્માનંદ રસમય થઈ જવું તે રોકડિયો યોગ છે
 અને જમે તે યોગથી જ્યાં સુધી આત્માનંદરસ ન પ્રગટે ત્યાં
 સુધી ઉદ્ધારિયો કર્મયોગ છે. ન્હાનાં બાળકો જેમ રમતમાં એકતાન
 રસીલાં બની જાય છે અને ખાવા વગેરેનું ભાન બૂલી જાય છે તેમ
 જમે તે યોગથી આત્માનંદરસ પ્રગટે અને અન્ય ભાન બૂલાય, તથા
 જે યોગ સાધવા મંડયો તેમાં અત્યંત રૂચિરસ લહેર મસ્તદશ્યા
 પ્રગટે તે યોગથી આત્માની પરમાત્મતા પ્રગટે છે. જે ક્રિયા દર્શન
 પૂજા સેવા વગેરેથી દેહભાન બૂલાય, અહંભમત્વ બૂલાય અને
 જેને જેમાં અત્યંતરસ પ્રગટે તેને તે યોગનું ગુરૂગમપૂર્વક સેવવું કરવું.
 જેમાં રસ ન પડે, કંટાળો આવે, ઉંઘ આવે, તે યોગના સાધ-
 નમાં પ્રવૃત્તિ ન કરવી પણ જેથી આનંદરસ પ્રગટે તેમાં પ્રવૃત્તિ
 કરવી. મહું દેવગુરૂ સંતસાધુની સેવા યોગથી આનંદરસ અનુભવ્યો છે.

પ્રભુ મહાવીરદેવની ઉપાસનાથી પ્રભુનો અનુભવ કરી આનંદરસ પીધો છે. જ્ઞાનયોગથી આત્માનંદરસ અનુભવ્યો છે. હજી એ રસનો અનુભવ, ક્ષયોપશમભાવથી અનુભવાય છે પણ ચારિત્ર મોહનીયના ક્ષાયિકભાવનો આનંદરસ વેદો નથી પણ ચારિત્ર મોહનીયના ક્ષાયિકભાવનો આનંદરસ વેદવા માટે—પ્રાપ્તિ માટે યોગની આરાધના આંતરભાવે થાય છે. ઇન્દ્રિયો દ્વારા વિષયોના ભોગોપભોગથી જે આનંદ મળે છે તે પુદ્ગલાનંદ છે પણ આત્માનંદરસ નથી. આત્મા જાણે વિષયોના સંબંધ વિના શુદ્ધાત્મસ્વરૂપના સ્મરણ મનન નિદિધ્યાસન અને તત્ત્વમયતાથી જે આનંદ ભોગવાય છે તે આત્માનંદરસ છે તે ઘણું છે તે પરમાત્મસાક્ષાત્કાર છે સેવાભક્તિ મત્રોપાસના આદિ યોગથી શુદ્ધાનંદ જ્ઞાન યોગરૂપે પરિણમવું જોઈએ. લોક-ડાની પૂતળીને મદારી જેમ નચાવે છે તેમાં મદારી અને અન્ય લોકો સાક્ષી ભૂત છે. મદારી જાણેથી પૂતળીની ચેષ્ટાનો પ્રવર્તક છે પણ તે કંઈ પૂતળીરૂપ નથી, એમ પોતાને જાણે છે તેમ જે ભક્ત યોગી જ્ઞાની દેહને પૂતળી સમાન માને છે અને તેની ચેષ્ટામાં આત્માધ્યાસ કરતો નથી, કર્મયોગે દેહ પૂતળીની, પ્રારબ્ધ શુભાશુભ સુખ દુઃખ ચેષ્ટાનો આત્મા અપેક્ષાએ વ્યવહારથી પ્રેરક છે છતાં આત્મજ્ઞાનથી પોતાને સાક્ષી દૃષ્ટા મધ્યસ્થમાને છે, કર્મનું ફળ કર્મને છે, અને આત્માનું આત્માને છે, એમ જાણી જે નિર્મોહભાવે વર્તે છે અને કર્તવ્ય કાર્યોને વ્યવહારથી કરે છે, તથા અંતરમાં આત્માને પરમાત્મરૂપે જે અનુભવે છે તે આત્મજ્ઞાની રાજયોગી છે, એવા રાજયોગીઓ વિશ્વના તારક સેવક મહત્ત્વસંતો છે. રાજયોગમાં આત્મજ્ઞાનોપયોગ મુખ્ય છે. આત્મા પોતાના શુદ્ધોપયોગમાં રહીનેકર્મનું કર્તા હર્તાપણું કર્મમાં જાણે છે દેખે છે અને આત્માનું શુદ્ધ કર્તાપણું આત્મામાં અનુભવે છે ત્યારે તે પરમાનંદ રસનો સાગર તે આત્મામાં પ્રગટ કરી વેદે છે તે રોકડીયો રાજયોગ જાણવો એની પણ જ્ઞાનોપયોગથી કંઈ કંઈ ઝાંખી આવ્યા કરે છે.

જૈન ગૃહસ્થોને ગુરૂદેવ અને સંઘની ભક્તિથી ભક્તિયોગની આરાધના થાય છે, અને સંત વગેરેની સેવા, માતાપિતા વૃદ્ધગુરૂ જનાદિની સેવાથી, સમાજ વગેરેની સેવાથી, પશુપંખી વર્ગની દયાથી સેવા યોગની આરાધના થાય છે, તેમજ અન્ય લોકોને બદ્ધે દુનિયામાં વર્તનારા સર્વ ધર્મી લોકોને તેથી સેવા યોગની પ્રાપ્તિ થાય છે અને તેથી આત્મામાં પરમેશ્વરનો અવશ્ય સાક્ષાત્કાર થાય છે. સર્વ વિશ્વજીવોને આત્મસમાન માની તેઓને જ્ઞાન ધર્મહિત વગેરેનું અર્પવું તે સેવા યોગ છે. ત્યાગી સાધુઓ સર્વ વિશ્વ લોકો વગેરેની સદુપદેશથી સેવા કરે છે. આત્મજ્ઞાના દ્વિયોગોનું સ્વરૂપ છે તેનું અન્ય લોકોને યોગ્યતા પ્રમાણે દાન તે જ્ઞાની ત્યાગીઓનો નિષ્કામ સેવા યોગ છે. જે જે ભાવથી સેવા ભક્તિ કરવામાં આવે છે તેવા ભાવ યુક્ત ફલની સિદ્ધિ થાય છે. સકામભાવે સકામ ફલની પ્રાપ્તિ થાય છે અને નિષ્કામ ભાવે પૂર્ણ મુક્તિની પ્રાપ્તિ થાય છે. એકી વખતે સર્વયોગની સાધના થાય નહીં. એક નગરમાં પ્રવેશવાના પચ્ચીશ દરવાજા હોય તેમાંથી ગમે તે દરવાજામાં પ્રવેશ કરતાં નગરમાં પ્રવેશ થાય છે, તેમ અસંખ્ય પરંપર અનંતર બાહ્યાંતર યોગો છે તેમાંથી ગમે તે યોગમાં પ્રવેશ કરતાં મુક્તિની પ્રાપ્તિ થાય છે. જ્ઞાનાનંદરસ વેદવો તે સર્વ યોગોનું ફલ છે. કેરી પાકે છે તેમાં મિષ્ટ રસ થાય છે તેમ યોગની સાધના પાક્યાનું ફળ આત્માનંદરસ પ્રગટવો તે છે. આત્મનંદરસની પ્રાપ્તિ એજ બ્રહ્મ પ્રભુ પરમેશ્વરની પ્રાપ્તિ છે. જ્યાં પૂર્ણ બ્રહ્મરસ અનુભવાતો નથી ત્યાં અપકવયોગ સાધના છે એમ જાણતાં યોગની કઇ દશામાં તમે છો એનો સ્વયમેવ નિશ્ચય થશે અને ગુરૂગમથી આગળ વધી શકશો. પ્રભુ મહાવીર દેવે અસંખ્ય યોગો કહ્યા છે તેનાં બાહ્ય લક્ષણ સ્વરૂપ વિચારાચાર ભિન્ન હોય તોપણ તે સર્વથી આત્માની પૂર્ણ શુદ્ધિ થાય છે માટે ભિન્ન ભિન્ન યોગોને સાપેક્ષ દૃષ્ટિએ સાધનરૂપ જાણવા અને પરસ્પર એક બીજાનું ખંડન ન કરવું તે સમ્યગ્દૃષ્ટિનું લક્ષણ છે. સમ્યગ્ દૃષ્ટિ મનુષ્ય,

અસંખ્ય યોગોને પરસ્પર અવિરૂદ્ધ માને છે અને સ્વાધિકાર યોગથી પ્રવર્તે છે. અસંખ્ય યોગરૂપ અસંખ્ય માર્ગો ઠેક સુક્તિ-નગરીના દ્વાર સુધી હોય છે પશ્ચાત્ યોગ નથી. આત્માને પૂર્ણાનંદ પ્રગટયો એટલે નિમિત્ત બાહ્યયોગ રહેતા નથી એમ જાણી આત્મશુદ્ધિ એટલે આત્મનંદરસ વેદવો એજ યોગનો આશય છે આગમસાર, નયત્રકાદિ દ્રવ્યાનુયોગના અન્યો જાણવા. નવ તત્ત્વ તથા ષડ્દ્રવ્યને સાત નય અને ચાર નિષ્કેપથી જાણવા. આગમોના ચાર અનુયોગને જાણવા. સાત નયથી સર્વ પ્રકારના યોગનું સ્વરૂપ જાણવું, એમ જાણીને અનુભવ કરવો તેથી રાજયોગમાં પ્રવેશ થાય છે અને સમ્યગ્દષ્ટિની પ્રાપ્તિ થાય છે. ગૃહસ્થાવાસમાં સમ્યક્ત્વ અને દ્વાદશવ્રત અંગીકાર કરવાં અને દેવગુરૂની સેવા ભક્તિ કરવી તે યોગ છે. ગૃહસ્થાવાસમાં જ્ઞાન યોગ, કર્મયોગ, સેવાયોગ, ભક્તિયોગ, તપયોગ, સંયમયોગ, વિદ્યાયોગ, ઉપાસનાયોગ, શાસ્ત્રયોગ, ઇચ્છાયોગ, સામર્થ્યયોગ, વિનયયોગ, વગેરે નિમિત્ત તથા આંતર અનેક પ્રકારના યોગની આરાધના કરવાની જરૂર છે. ગૃહસ્થાવાસમાં સકામભાવે પણ યોગ સેવાય છે અને નિષ્કામ ભાવે પણ યોગ સેવાય છે. ત્યાગાવસ્થામાં દેવગુરૂના અવલંબન પૂર્વક ઉપર્યુક્ત ધર્મ્યયોગથી આત્માની શુદ્ધિ કરવા માટે ગૃહસ્થ કરતાં અનંત ગુણી આરાધના થાય છે. ગૃહસ્થાવાસમાં ભક્તિ કર્મયોગની મુખ્યતા છે અને ત્યાગાવસ્થામાં જ્ઞાનયોગની મુખ્યતા છે. વૈરાગ્ય અને ત્યાગની અપૂર્વ દશાને પ્રાપ્ત કરવાથી આત્માની પૂર્ણ શુદ્ધિ થાય છે. ધર્મોર્થે એક શુભ વિચાર અને એક ધાર્મિક અંશ માત્ર પ્રવૃત્તિથી પણ નૈગમનયની અપેક્ષાએ ઓધ માર્ગે યોગની શરૂઆત થાય છે. ષડ્દર્શનમાં સાપેક્ષનયદષ્ટિએ સર્વયોગની અંશે અંશે પ્રવૃત્તિ છે અને સર્વ જાતના ધર્મીઓની પૂર્ણ સમયોગની પ્રાપ્તિથી સુક્તિ છે. પૃથ્વીની વચ્ચે એક મહાન્ મેરૂ પર્વત છે ચારે દિશાથી અને વિદિશાથી લાખો યોજનથી મનુષ્યો મેરૂ પર્વતના શિખર પર રહેલી જિન પ્રતિમાનાં દર્શન કરવા આવે છે. કેટલાક લાખ ગાઉ,

પચ્ચાશ હજાર, પચ્ચીશ હજાર, પાંચસે, પચ્ચીશ, પાંચ, એક ગાઉ તરતમ યોગો દૂર છે. કેટલાક તલેટી સુધી આવ્યા છે, કેટલાક ઉપર ચઢે છે, કેટલાક વચ્ચમાં છે, કેટલાક ઠેક શિખર સુધી આવ્યા છે, કેટલાક મંદિરમાં પેઠા છે, કેટલાક જિન પ્રતિમાનાં દર્શન કરે છે, કેટલાક જિન પ્રતિમાના ગુણોનાં દર્શન કરે છે, કેટલાક ગુણોને અહ્મણ કરે છે, કેટલાક જિનમય અર્થ જિનને ધ્યાવે છે અને કેટલાક જિનરૂપ થાય છે. લાખ યોજનથી યાત્રાર્થ નીકળતા અને જિનરૂપ થવા ધ્યાન ધરનાર સર્વે યાત્રાગુઓ ભક્તો તરતમ યોગે ગણાય તેમ યોગના અસંખ્ય લોક છે તેમાંથી અંશે અંશે યોગની ઇચ્છાપ્રવૃત્તિ કરનાર અને ઠેક યોગની છેલ્લી કોટિમાં પ્રવેશ કરી પરમાત્માનાં દર્શન કરી પરમાત્મપદ પામવાની તૈયારી કરનાર સર્વે તરતમયોગે અનેક નયોની અપેક્ષાએ યોગની આરાધના કરનાર તરીકે ગણાય છે, મેરૂ પર્વત તરફની દિશા તરફ જનાર સર્વે યાત્રાગુપણોને અતિ-કમણુ કરતા નથી પછી તે વચ્ચમાં વાસ કરે હળવે હળવે જાય વા શીઘ્ર ગતિ કરે તોપણ સર્વે યાત્રાગુઓ છે તેમ ગૃહસ્થાવાસમાં ત્યાગાવસ્થામાં ગુરૂગમપૂર્વક લોકો અસંખ્યયોગ પૈકી ગમે તે યોગની આરાધના કરે તે યોગીદશા તરફ ગમન કરનારા બાણુવા. અપેક્ષા દૃષ્ટિથી યોગની આરાધના છે જેમાં રસ પડે તે તે યોગથી આત્માની શુદ્ધિનો પુરૂષાર્થ સેવવો. ઔદારિક, વૈકિંચ, આહારક, તૈજસ અને કાર્મણુ એ પાંચે શરીરથી સુક્ત થે સુક્ત લેવા માટે યોગની સેવા, આરાધના કરવાની જરૂર છે. ગુરૂગમથી ગમે તે યોગની સાધના કરવી. સમ્યગ્ દૃષ્ટિ થયા બાદ નિષ્કામ ભાવે આત્માની શુદ્ધિરૂપ ઉપોદાન નિમિત્ત યોગની આરાધના થાય છે, એમ બાણીને યથાશક્તિ યોગની આરાધના કર ! પ્રતિકંમણુ, પ્રતિલેખન, દેવદર્શન, પંચાચાર પાલન અને પંચ મહાવ્રત પાલનમાં અપ્રમત્તપણે ઉપયોગી થા ! દેવગુરૂ ધર્મની શ્રદ્ધા એજ સર્વ યોગનો મૂલ યોગ છે. બાહ્ય સુખની આશાએ યોગ સાધવો તે અજ્ઞાનીનું કર્તવ્ય છે. ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે ધર્મકરણી કરવી,

તે યોગ છે. ગુરૂની કૃપાથી યોગમાં પ્રવેશ થાય છે. બાહ્ય ચમત્કારો કરવા માટે યોગ સાધનારાઓ કરોડની કિંમતવાળા યોગને કોડીમાં વેચી નાખનારા છે. સંશય વગેરે યોગમાં મહાવિક્ષ છે. બાહ્ય જડવસ્તુઓની હસ્તે લેશ પણ ન રહે અને આત્માના ગુણોનો આવિર્ભાવ કરવા લક્ષ રહે ત્યારે જ્ઞાનયોગ રાજયોગની સિદ્ધિ કરી શકાય છે. આકાશમાં ગમન થાય, અષ્ટ બાહ્ય સિદ્ધિઓ પ્રગટે, દેવતાઓની સાથે વાર્તાલાપ થાય, કરોડો મનુષ્યોના મનમાં પોતાનો સંકલ્પ ઉતરે અને તે પોતાની મરણ પ્રમાણે ચાલે એવી યોગ શક્તિઓ પ્રગટે તોપણ તેમાં જ્યારે સુંઝાવાનું ન થાય, આખી દુનિયા પ્રભુ તરીકે માને તોપણ હર્ષપ્રદ શાતા ગારવ ન થાય અને દુર્જન શત્રુઓ કે જંઝો કરોડ ગણું અપમાન નિંદા કરે કલકો દે તોપણ તેઓ પર રાગ દ્વેષવૃત્તિ ન પ્રગટે અને આત્માના જ્ઞાનાદિ શુદ્ધપર્યાય ગુણોમાં રમણતા થાય એવી ઉપયોગ દૃષ્ટિવાળાને યોગથી તુર્ત સુક્ષ્મની પ્રાપ્તિ થાય છે. જૈન દ્રવ્યાનુયોગી તથા જૈન આધ્યાત્મિકયોગિક શાસ્ત્રોના પૂર્ણ અભ્યાસી અનુભવી ત્યાગી ગુરૂ મહારાજની પાસે રહી ગુરૂગમ પૂર્વક સર્વ જૈનતત્ત્વ ધર્મયોગ શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરવો અને ગુરૂની આજ્ઞાનુસાર સર્વ પ્રકારના યોગનું સ્વરૂપ જાણવું અને પશ્ચાત્ સમ્યક્ત્વપ્રાપ્તિ પૂર્વક યોગનો અનુક્રમે અભ્યાસ કરવો, જે વખત ષડાવશ્યકરૂપ યોગની આરાધના કરવી. નિશ્ચયદૃષ્ટિને હૃદયમાં ધારણ કરી વ્યવહાર નયથી ચાલવું. વ્યવહારનયકથિત ધર્મકાર્યો કરવાં, મનવાણી કાયાથી જે જે દોષો થાય તે ગુરૂની આગળ જણાવવા, ગુરૂની આગળ હૃદયનું કંઈ પણ મંતવ્ય ગુપ્ત ન રાખવું, લઘુબાલક જેમ માતૃપિતા આગળ સ્પષ્ટ કથે છે તેમ ગુરૂ પાસે હૃદયનું સર્વ પ્રકાશવું, એવી રીતે ગુરૂકુલવાસમાં રહી ગુરૂની સેવા ભક્તિથી ધર્મકર્મો કરવાં. ગુરૂઓધાનુસાર ગૃહસ્થે શ્રાવક ધર્મ પાળવામાં વર્તવું અને ત્યાગી સિંધે ત્યાગ ધર્મ પ્રમાણે વર્તવું. ગૃહસ્થ દશામાં અણુસમાન ધર્મયોગ છે અને ત્યાગી ચારિત્રને મેરૂપર્વત સમાન જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રયોગ છે,

જેનોની બાહ્યાંતર સર્વ ધર્મ કરણી મોક્ષાર્થે હોવાથી યોગરૂપ છે. જ્ઞાનોપયોગ પ્રમાણમાં ધ્યાન છે માટે વિનયવટે ત્યાગી ગીતાર્થે શુદ્ધ પાસે રહી આત્મજ્ઞાન મેળવવું અને પશ્ચાત્ અન્યધર્મીનાં આધ્યાત્મિક યૌગિકશાસ્ત્રોને શુદ્ધ પાસે રહી ભણવાં, એ પ્રમાણે મારો અનુભવ છે, તે પ્રમાણે વર્તવાથી મુક્તિ અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. તમોશુષ્ણી રજોશુષ્ણીબુદ્ધિકર્મભક્તિનો ત્યાગ કરી સાત્વિકબુદ્ધિ કર્મભક્તિ સેવા ઉપાસનાથી આત્માના શુભોને પ્રકટ કરવા અને દોષ કર્મોને દૂર કરવાં. એ પ્રમાણે યોગાભ્યાસ કરવો. ઢાંગ, ખડાઈ, અસત્ય, માનપૂજા, કીર્તિ, કામવાસના લોભ વગેરેને સ્વપ્નમાં પણ ન આવવા દેવા. બાળગર જાદુગરની પેઠે યોગની ક્રિયાઓને ખેલોના રૂપમાં વાપરવાથી પતિત બ્રહ્મપણું પ્રાપ્ત થાય છે. ભવિષ્યવાદમાં ન પડવું, આશીર્વાદ અને શાપ દાનથી દૂર રહેવું. સાધક દશામાં અત્યંત મૌન રહેવું, ઉપસર્ગ પરીષદને સમભાવે સહવા, વીતરાગ પરમાત્મા અને શુદ્ધની ભક્તિ કરવી, એ પ્રમાણે યોગનું સ્વરૂપ જાણી યથાશક્તિ સાધશો. ધર્મસાધન કરશો. ધર્મકાર્ય લખશો. હવે પાસે આવવા ઉપયોગ રાખશો.

इत्येवं ॐ अहंमहावीर शान्तिः ३

મુઠ ગોધાવી.

લે. બુદ્ધિસાગર.

સંવત ૧૯૭૭ જેઠ વદિ ૨

સાણુંદત્ત શ્રાવક હલસુખ ગોવીંદજી યોગ્ય ધર્મલાભ,

(કૃપાલિ.)

પિતાનું મૃત્યુ થાવાથી, કરીશ નહિ શોક સમજી રે;
મર્યાદણુ તો નહિ રહેવું, હૃદયમાં ધારજે કહેવું. ૧
અહો કુદરત તણી રીતિ, અહો કુદરત તણી નીતિ;
જગતમાં નિશ્ચયે વહેતી, વિચારી ભૂલી જા વીતી. ૨

ખરેખર જન્મની સાથે,	વહે છે મૃત્યુ સહુ માથે,	
ખરેખર કાયદો એવો,	ઘટે ના શોકને વહેવો.	૩
બન્યા કરતું જ બનવાનું,	રહે ના વિશ્વમાં છાતું;	
જમાતું ના ભર્યું ભાણું,	મળતાં મૃત્યુનું ટાણું.	૪
બન્યું જે તે પછી બનશે,	કર્યા વણુ શોક તે સહેજે;	
ધરી સમભાવ વર્ત્યા કર,	શુદ્ધ શિક્ષા હૃદયમાં ધર.	૫
કદી ના હારવી હિંમત,	કરીને આત્મની કિંમત,	
શુભાશુભ વેદી લે કીસ્મત,	ગણીને બાળની ગમ્મત.	૬
કરેલું કર્મ ભોગવવું,	સદા સમભાવમાં રહેવું;	
કશું ના કોઈને કહેવું,	જગતમાં ચાહવું ને સહેવું.	૭
પલકની નહીં ખબર પડતી,	સુરત નહીં રાખવી રડતી;	
ખરા આતુર્યથી ચડતી,	થતી ને દુષ્ટતા ટળતી.	૮
પ્રભુ ઘટ રાખજે પળ પળ,	કરી કર્તવ્યની ચળવળ;	
બનો ક્યારે નહિ નિર્બળ,	હૃદયને રાખજે નિર્મળ.	૯
બને તે સ્વોન્નતિ હેતે,	શુભાશુભ કર્મસંકેતે;	
બને જે સત્ય છે તે તે,	વિચારે નહીં ચડે ખતે	૧૦
કરાતા કર્મથી જેલો,	શુભે તે થાય નહિ ઘેલો;	
બને તે ધર્મીમાં પહેલો,	રહે નહિ મોહ છટકેલો.	૧૧
રહે કે આંસુ લોવાનું,	રડું નહીં ચિત્ત રેવાનું;	
રહીને પાપ ઘોવાનું,	સદા નિજરૂપ જોવાનું.	૧૨
શુભાશુભ બહુ પ્રસંગોમાં,	ખુશી થા ના અરે રો મા;	
રહ્યા કર સાક્ષી રંગોમાં,	નિજનંદ લાવને ખો મા.	૧૩
રહ્યા કર નિત્ય સત્સંગે,	શુભાશુભ પૂર્ણ ઉમંગે;	
રહીને આત્મના રંગે,	વહ્યા કર સફળુણે અંગે.	૧૪
શિખામણ માનજે સારી,	કરીશ નહિ દુર્મતે ચારી;	
વિવેકે સત્ય નિર્ધારી,	કરી સહુ કાર્ય સુખઝારી.	૫
ઘણી જો ઠોકરો વાગે,	શુભો નિજ ચિત્તમાં બાગે;	
રહીને જ્ઞાન વૈરાગ્યે,	જીવો! સ્વાર્પણ ભક્તિ ત્યાગે.	૧૬

વધતાં સહ્યુરૂ પ્રીતિ, સુધરતી નીતિને રીતિ;
 બુદ્ધચિંધ જાગતી શક્તિ, થતી પરમાત્મની વ્યક્તિ. ૧૭
 ચલતું વહાણ ભર દરીએ, કપાતો માર્ગ સંચરીએ;
 પ્રભુ મહાવીર દિલ ધરીએ, બુદ્ધચિંધ ઠામ જઈ ઠરીએ. ૧૮
 ખરૂં દલસુખ સમજાવ્યું, ઘણા નિજભાવથી ગાયું;
 હૃદય નિજપૂર્ણ રંગાયું, ભલામાં વાળજે આયું. ૧૯

વેળા બુદ્ધિસાગર.

મુઠ વડોદરા.

શ્રી સાણંદ તત્ર શ્રદ્ધાવંત દયાવંત દેવગુરૂ ભક્તિકારક શા.
 આત્મારામ ખેમચંદ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાભ-વિ. તમારો પત્ર
 આવ્યો, શરીર સાચવવું, તમને તથા રાયચંદભાઈ વગેરેને મળ્ય.
 એક વર્ષ થઈ ગયું. સાણંદના શ્રાવકોના ગુરૂભક્તોના રાગ મોળા
 પડી ગયા હોય એમ લાગે છે. ખરો રાગ તો વધતો જાય છે આ
 કાળમાં શ્રદ્ધા રાગભક્તિથી ધર્મની પ્રાપ્તિ થાય છે જે મનુષ્યોને
 ગુરૂભક્તિમાં પૂર્ણરાગ નથી, તેઓના આત્માની ઉન્નતિ થતી નથી.
 ગુરૂપર પૂર્ણરાગ જ્યાં સુધી નથી ત્યાં સુધી શુદ્ધ જીવન છે.
 બને તો આત્મ કલ્યાણની દ્રષ્ટિએ ઉપદેશનો લાભ લેવો. પુસ્ત-
 કોનું વાંચન ખરેખર ગુરૂના પરોક્ષ સંબંધમાં પ્રગતિપદ છે.
 મારા પત્રનો આશય સમજી ચથાયોગ્ય પ્રવૃત્તિ કરવી.

ૐ શાન્તિ ૩.

મુ. સાણંદ તત્ર સુશ્રાવક-શા, આત્મારામ ખેમચંદ યોગ્ય
 ધર્મલાભ-હાલ કંઈ વ્યાખ્યાન લખાણની પ્રવૃત્તિમાં અધિક રૂચિ
 નથી. તમારે આવવા ઈચ્છા છે એમ લખ્યું તે નહ્યું. આવો ન
 આવો તેમાં તમને રૂચે તેમ કરો. આવવું જવું પોતાના માટે છે,
 આવવામાં મૂડને હર્ષ વા શોક નથી બાહ્ય પ્રવૃત્તિ વા નિવૃત્તિમાં

શુભાશુભત્વની કલ્પના થતી નથી. સહેજે જે બાહ્યાંતર પર્યાયો થાય છે અને થશે તેમાં સાક્ષીભાવ તાટસ્થ ભાવ છે. મારા માટે અને અન્ય વિશ્વમાટે પ્રવૃત્તિ વા નિવૃત્તિમાં સંકેષ વિકેષ પ્રકટ કરવા માટે રૂચિભાવ, ઔદયિકભાવ થતો નથી. જે થાય છે તેમાં જણાવવાનું કંઈ રહ્યું નથી. સેવા કરવાની ફર્જ છે. હું કરું છું એવો અહંભાવ થતો નથી. નામરૂપનો અહંભાવ કરવામાં વિચારને અવકાશ નથી. સમુદ્રના તરંગો સમુદ્રમાં સમાય છે. ધર્મસાધન કરશે એવું હવે કહેવાનું વા લખવાનું રહેતું નથી જેઓ આત્મ ભાવે જાગ્યા તેઓને પોતાનો આત્મા સહેજે સર્વત્ર બોધ આપ્યા કરે છે.

લેખક-બુદ્ધિસાગર.

મુ. વિજયપુર

સુશ્રાવક. શા. આત્મારામ જેમચંદ યોગ્ય ધર્મલાલ—

વિશેષ પત્ર વાંચ્યો, ચોમાસું વિજયપુર કરવા ભાવ છે જ્ઞાન મંદિરનું ઘણું કામ બાકી છે. તમે દેવદ્રવ્ય સંમંધી લખ્યું તે જાણ્યું—રૂબરૂમાં તેનો ખુલાસો થશે. પાંચ છ દિવસમાં એકવાર અત્ર જરૂર મંગી જવું. ક્ષણિક મનના ન થવું. મનના વિચારો અને પ્રવૃત્તિઓમાં આત્મધર્મ માનીને દુનિયાના પ્રવાહમાં નિરપેક્ષપણે ન ઘસડાવું. મનુષ્ય પોતાની વૃત્તિ પ્રમાણે અન્યની મક્તા આંકે છે. બીજાની દૃષ્ટિએ સારા દેખાવવા માટે જેટલો પ્રયત્ન થાય છે તેટલો આત્માની દૃષ્ટિએ સારો દેખાડવા પ્રયત્ન થાય તો કલ્યાણ થાય. સંશયી આત્મા નષ્ટ થાય છે ગુરૂના વિચારે ગુરૂત્વ હોય છે પણ શિષ્યના વિચારે ગુરૂત્વ નથી. ભક્તને સવળું પરિણમે છે સમજે તેની બલિહારી ધર્મ સાધન કરશે ॐ જ્ઞાન્તિઃ ૩

લેખક બુદ્ધિસાગર.

સુ૦ વિભપુર.

શ્રી સાર્વંદ.

તત્ર સુશ્રાવક શા. આત્મારામ જેમચંદ યોગ્ય ધર્મલાભ. તમારો પત્ર વાંચી સમાચાર જાણ્યા. વિ. કેશવલાલ નાગજી પર છાણીવાળાએ ચર્ચાપત્રો બહાર કાઢ્યાં છે તે ત્યાં હોય તો વાંચવા માટે મોકલી આપશો. તમોએ દેવ દ્રવ્ય સંબંધી અમારા વિચારો જાહેર કરવા લખ્યું પશુ હાલ તો તમે બન્ને તરફથી વિચારો, જાહેર પત્રોમાં બહાર પડે છે તે વાંચી સત્ય લાગે તે ગ્રહણ કરો. જ્યાં સુધી સત્ય અંગીકાર કરવા લાયક સમાજ ન બન્યો હોય ત્યાં સુધી વિચારો બહાર કાઢવા માત્રથી શું વળે ? અને જો એમ વળતું હોય તો બન્ને આચાર્યોની ચર્ચાનું ફલ જુઓ શું આવે છે તે અવિષ્યમાં માલુમ પડશે. એકવાર તમો પાંચ છ શ્રાવકો રૂબરૂમાં મળશો ત્યારે વિચાર કરશો. ત્યાં ચોમાસા માટે લખ્યું તે જાણ્યું. વૈશાખ સુદિ તો અહીં થશે પછી બને તે ખરું:-

ધર્મસાધન કરશો, ધર્મ કાર્ય લખશો, જૈન સંઘની ઉન્નતિની દિશા માટે કેટલાક અંશે આંખો મીંચી ચાલે છે. નેતાઓ સારા પ્રગટવા જોઈએ. બાલ લગ્નની પ્રબલ સત્ય અંગીકાર કરી શકતી નથી. નિર્જળોથી-આત્મોન્નતિ અને સંઘોન્નતિનો માર્ગ દૂર છે. છાપામાં લેખો લખવાથી કંઈ જૈનસંઘ એકદમ એક વિચારમાં આવી શકતો નથી. સૌ સૌનાં કામ કરે છે. કુદ્રતના હાથનાં હથિયાર-રૂપે જો જાહેરમાં આવ્યા છે તેઓ કાર્ય કરે છે. ધર્મ સાધન કરશો ધર્મકાર્ય લખશો.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ માણસા.

સંવત્ ૧૯૭૮ પોષ વૃદ્ધિ ૧૧.

અમદાવાદ તત્ર સુશ્રાવક-શેઠ જગાભાઈ દલપતભાઈ તથા શેઠ મણિભાઈ તથા શેઠાણી સુશ્રાવિકા ગંગાબેન આદિ યોગ્ય ધર્મલાભ વિ. તમારો પત્ર મળ્યો, વાંચ્યો, ઉપાધિ ન્યૂન કરી આત્મહિત કરવા ભાવ જણાવ્યો તેથી આનંદ થયો છે. સૂક્ષ્મ નિશ્ચય દ્રષ્ટિએ જેટલા રાગદ્વેષના સંકટપ તેટલા સૂક્ષ્મ જન્મ મરણ છે અને તેથી સ્થૂળ જન્મ મરણ છે. રાગદ્વેષમય મન તેજ સંસાર છે અને આત્મામાં મન રમતાં મન તેજ મુક્તિનું કારણ છે. સત્ય આત્મજ્ઞાન વિના ખ્યાલ આવનાર નથી એકાંતમાં બેસી બે ઘડી આત્માના આનંદનો વિચાર કરો. આત્મવિચારથી આવરણો ટળશે અને ધર્મનું સૈન્ય દેખાશે. દેવગુરુ ધર્મની આરાધના કરો. લક્ષ્મી સત્તાથી શુદ્ધ આત્મધર્મ પ્રગટતો નથી. વસ્તુતઃ લક્ષ્મીથી ધર્મ કરવો એ ઔપચારિક ધર્મ છે. લક્ષ્મી સત્તાથી આત્મસુખ શાંતિ નથી. આત્માને અનુભવતા વિશ્વનો અનુભવ થાય છે. સામાયિક પૂજામાં પૂર્ણ લક્ષ્મી દેશો. વાસનાઓ પણ સૂક્ષ્મ જન્મો છે તેના સમૂહથી આત્માને ભિન્ન ધારો. ધાર્મિક-પુસ્તકો વાંચો. આનંદધનપદ ભાવાર્થ સંગ્રહ એકવાર પૂર્ણ વાંચી બાંધો જરૂર, પછી પત્ર લખશો.

इत्येष ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ માણસા.

સંવત્ ૧૯૭૮ પોષ વાદ ૧૩.

શ્રી અમદાવાદ તત્ર. સુશ્રાવક. શેઠ કેશવલાલ લલ્લુભાઈ રાયભ. તથા અમૃતલાલ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાભ. વિશેષ, તમારા બે પત્રો આવ્યા તેથી તમારી આત્મજિજ્ઞાસા તથા આત્મપ્રાપ્તિની ઇચ્છા સારી જણાઈ આવે છે. સાંસારિક કર્તવ્યો કરવાં પણ તેનું ફલ ન ઇચ્છવું. મોક્ષ થવાની બુદ્ધિ ધારણ કરવી.

આત્માની શુદ્ધિ માટે વ્યવહાર કર્મની ઉપયોગિતા જાણવી. આત્મજ્ઞાનીને સંસારિકકાર્યો પૃથુ મોક્ષના હેતુભૂત અપેક્ષાએ આત્મોપયોગે થાય છે. જે આસવા તે પરિત્યાગ જે પરિત્યાગ તે આસવા એમ આચારાંગ સૂત્રમાં કહ્યું છે તેનો ભાવાર્થ એ છે કે સમ્યગ્દૃષ્ટિ એવા જ્ઞાનીને કર્મબંધનના હેતુઓ તે સંવર અર્થાત્ કર્મના અબંધનના હેતુરૂપે પરિણમે છે અને અજ્ઞાનીને સંવરના હેતુઓ તે આસવાના હેતુરૂપે પરિણમે છે. માટે પ્રથમ તો સમ્યગ્દૃષ્ટિ પ્રાપ્ત કરવા. ભાવાધ્યાત્મ દૃષ્ટિએ સમ્યગ્દૃષ્ટિની પ્રાપ્તિ તેજ સુષુમ્ણા નાડીનું ઉત્થાન છે અને રાગદ્વેષ અજ્ઞાન તે સર્પિણી કુંડલી છે તેનું સુખ ખરેખર સુષુમ્ણા કે જે સમ્યગ્દૃષ્ટિ છે તેના ઉત્થાનથી નીચું થાય છે અને તેથી આત્માનો પ્રકાશ વધતો જાય છે, તથા શુભાશુભ નાડીરૂપ પિંગલા અને ઇંડાના શુભ અને અશુભ પરિણામરૂપ બાહ્ય પ્રાણનો સંચાર બંધ થાય છે અને સમ્યગ્દૃષ્ટિરૂપ સુષુમ્ણામાં શુદ્ધ પરિણામ (રાગદ્વેષ પરિણામ રહિત આત્માનો ઉપયોગ) રૂપભાવ પ્રાણ વહે છે, તેથી આત્મા, મોક્ષદ્વારરૂપ બ્રહ્મરન્ધ્રમાં પ્રવેશ કરીને કાલને જીતે છે, કાલને જીતી મહાકાલ સિદ્ધબુદ્ધ બને છે. સમ્યગ્જ્ઞાન થયેથી આત્મામાં સર્વકર્મો કરતાં નિર્લેપ રહેવાની રાજયોગ શક્તિ પ્રગટે છે અને મૂલાધારાદિષટ્કારકરૂપ નિઃકલ્પની શુદ્ધિ થાય છે. અજ્ઞાનીની ઇચ્છા પ્રવૃત્તિ કરતાં આત્મજ્ઞાનીની ઇચ્છા તથા પ્રવૃત્તિ છે તે અનંતગુણી શુદ્ધ છે. જ્ઞાનમાર્ગ તે સૂર્ય માર્ગ છે. જ્ઞાનને પ્રગટાવવાથી કર્મ કરતાં છતાં આત્મા નિર્લેપ રહેવાને સમર્થ બને છે. આત્મજ્ઞાનના સંસ્કારો જેમ વિશેષ પ્રગટે તેમ પ્રવૃત્તિ કરવી. બાહિરમાં લક્ષ્ય હેતાં છતાં બાહિરમાં નિર્લેપ રહેવા આત્મોપયોગ ધારણે એવી દશા પ્રાપ્ત કરવા માટે સંત સમાગમ, સદ્ગુરુ સંગ, અને વૈરાગ્યકારક અધ્યાત્મ જ્ઞાનના શાસ્ત્રો વાંચવાં. સર્વ કર્તવ્યનું કેન્દ્ર ધ્યેય આત્માની શુદ્ધિ જાણી યોગ લાગે તેમ પ્રવર્તવું.

इत्येवं अहं ॐ महाबोर शान्तिः ३

મુ. પાદરા. તત્ર. શ્રદ્ધાવંત. દયાવંત. દેવગુરુ ભક્તિકારક સુશ્રાવક. વકીલ શા. મોહનલાલ હિમચંદ યોગ્ય ધર્મલાલ. વિશેષ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો. તેનો ઉત્તર પહોંચ્યો છે. લોદરામાં માઘવાદ પાંચમે ઉદ્ઘાપન શરૂ થાય તેમ લાગે છે. વિશેષ વારંવાર ધાર્મિક પુસ્તકોનું વાચન સ્મરણ મનન નિદિધ્યાસન કરશે. શરીરમાં આત્માદેવ સાક્ષાત્ વિરાજમાન છે એમની સાક્ષીએ મન વળે અને કાયા પ્રવર્તે એટલે મુક્તિનો અર્ધપંથ કપાઈ ગયો એમ અનુભવ થશે અને ભવનો લય રહેશે નહીં. આત્માના ઉપયોગ કાલે અન્તરાત્મદશા છેજ. મનવાણી કાયાથી આત્મશુદ્ધિ થાય તેવી સર્વ પ્રવૃત્તિને નિમિત્ત ધર્મ કશ્વમાં આવે છે. અસદ્ભૂત ધર્મરૂપ તમથી સદ્ભૂત ધર્મરૂપ પ્રકાશમાં જવું. સદ્ભૂત ધર્મ તેજ શુદ્ધાત્મા છે તેજ હું છું એમ જાણતાં અન્ય સર્વ જડ જગતમાં સુખની બ્રાંતિ રહેતી નથી, તત્ત્વ પશ્ચાત્ આત્મામાં પણ હું તુંનીવૃત્તિ રહેતી નથી, એવો અનુભવ જીવતાંજ લેઈ અમર બનવું અને તે માટે આત્મરૂપે પરિણમવામાં મનને રોકવું. સિદ્ધ પરમાત્મા જેવો સ્વાત્મા છે એવી સત્તાની ધારણા ધારવી પશ્ચાત્ શુદ્ધાત્માના ઉપયોગે આત્માને જોઈ રહેવો. મનમાં અન્ય વિચારો પ્રગટતાજ વારવા અને આત્મોપયોગે આત્માને જોઈ રહેવો. આત્માનું દર્શન તે પ્રભુ દર્શન છે. આત્મા સર્વ વસ્તુ જ્ઞેયનો પ્રકાશક છે અને તેવો હું આત્મા પ્રકાશક સાક્ષી છું એવી રીતે ઉપયોગની ધારા વહેવરાવવી. બે ઘડી સુધી એવી રીતે શુદ્ધ ઉપયોગની ધારા વહેરાવતાં શુદ્ધ સામાયિક થાય છે અને તેથી જીવતાં મુક્તિનો અનુભવ મળે છે. એવો અનુભવ થાય છે. તેમાં શંકા ન કરવી. એવા શુદ્ધોપયોગમાં જેટલો કાલ રહેવય તેટલા કાલ રહેવું. શા. માણેકલાલ વરજીવનદાસને તેમ જણાવશે. એવા શુદ્ધોપયોગના અભ્યાસ માટે પ્રાતઃકાલ અનુકુલ છે. ગામની બહાર એકાંત સ્થાનમાં બેસી ધ્યાન ધરવું પશ્ચાત્ વ્યાવહારિકકાર્ય કરતાં પણ શુદ્ધાત્માનો ઉપયોગ જેટલો અને તેટલો રાખવા પુરૂષાર્થ કરવો, તેથી શુભાશુભ અધ્યવસાયરૂપ સંસારના સૂક્ષ્મભવ જન્મ પર પરા ટળી જશે. આત્મા તેજ શરીરમાં રહેલ સત્તાએ સર્વ

તીર્થંકર સિદ્ધ સમાન સત્તાએ છે એવી રીતે અપેક્ષાએ સત્તા
ધ્યાન ધરવું તેથી વ્યક્તિએ પરમાત્મપ્રકટતા અનુભવાશે.

इत्येवं अहं अं महावीर शान्तिः ३

ત્રેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ માણસા.

સં. ૧૯૭૮ પોશવદિ ૧૩.

મુ. ઉનાવા તત્ત્વ. જૈનધર્મ જિજ્ઞાસુ. મહાશય. નાગર પ્રાહ્લણ
મહાસુખભાઈ તથા દયાશંકર ચૌગ્ય ધર્મલાભ.

વિ. સર્વ પ્રકારની બાહ્ય વૃત્તિવાસનાથી આત્મા જ્યારે
મુક્ત થાય છે ત્યારે મુક્તિની પ્રાપ્તિ છે રાગદ્વેષથી મુક્ત થવું
તે મુક્તિ છે. સર્વ પ્રકારની વાસનાથી રહિત થવા આત્મોપયોગી
થાઓ. શરીર તેજ હું આત્મા છું એવી પ્રાંતિ પ્રથમ ટળવી
જોઈએ. મન તેજ હું છું એવી પ્રાંતિ ટાળો. વર્ણ વાસના તે
હું અમુક ભતિવર્ણી છું એવી વાસનાથી મુક્ત થવું. શરીરપર
વર્ણભતિ રહે છે. શરીર તે રૂપ છે. પુદ્ગલ છે તેથી આત્મા ન્યારો
છે. વસ્તુતઃ આત્મા આર્ય પણ નથી અને અનાર્ય પણ નથી, માટે તે
વાસનાથી મુક્ત થવું. આત્મા વસ્તુતઃ આર્ય પણ નથી અને અનાર્ય
પણ નથી માટે આર્યત્વની વાસનાથી મુક્ત થવું. પાંચે ઇન્દ્રિયો
વસ્તુતઃ આત્મા નથી અને પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયો પણ આત્મા
નથી માટે તેમાં અહુંવૃત્તિ ન રહેવી જોઈએ. વિષયોમાં આત્મ
સુખની બુદ્ધિ ન રહેવી જોઈએ. નામવાસના અને કીર્તિવાસના
એ બે મનમાં રહેલી સ્ત્રીઓ છે, બાહ્ય સ્ત્રીના ત્યાગરૂપ પ્રહાય-
ર્યથી પ્રહાયારી બનવું સહેલ છે, પણ નામવાસના અને કીર્તિવા-
સનારૂપ સ્ત્રીના લોગથી વિરમવું મહાસુશ્કેલ છે એવું બહુ
નામવાસના અને કીર્તિવાસનાથી મુક્ત થવા ઉપયોગ રાખશે.
સત્તા દેહપ્રાણ ધનનો ત્યાગ થાય પણ નામ કીર્તિવાસનાનો

ત્યાગ ન થાય એવી વાસનાથી મુક્ત થવા અત્યંત જ્ઞાનોપયોગે રમવું બેઠેએ પત્થર ધુલની પેઠે પોતાના પાડેલા નામની દશા અનુભવાય, સ્વનામ રૂપની સ્તુતિ વા નિંદામાં હર્ષ શોક અંશ માત્ર પણ જ્યારે ન વેદાય ત્યારે નામરૂપની વાસનાથી મુક્તિ થતાં આત્માનુભવનો સાક્ષાત્કાર થાય છે. સર્વ પ્રકારનાં શાસ્ત્રોમાં મહારા હારાપણાની આગ્રહબુદ્ધિ ન થાય તથા સર્વ ધર્મ દર્શનોમાં મારા હારાપણાની બુદ્ધિ ન થાય અને અનેક દૃષ્ટિયોથી સત્ય ગ્રહણ થાય, સર્વ નયોની અપેક્ષાથી સત્ય ગ્રહાય, ત્યારે શાસ્ત્રવાસના મતપંથ દર્શન ધર્મની અશુભવાસનાથી મુક્ત થવાય છે. લોકોની સ્તુતિ નિંદાથી હર્ષ શોક ન થાય અને ગાડરીયા પ્રવાહે લોકની અસત્ય રૂઢિમાં વર્તવા પ્રવૃત્તિ ન થાય અને સત્યથી વર્તન થાય ત્યારે પ્રભુ મહાવીર દેવકથિત વીતરાગ દશાની પ્રાપ્તિ થાય છે. સર્વ શુભાશુભ વાસનાઓમાં રાગવું તે બહિરાત્મભાવ છે. સર્વ શુભાશુભ વાસનાઓથી આત્મા ન્યારો છે એમ જાણી વાસનાથી મુક્ત થવા પ્રવર્તવું તે અંતરાત્મભાવ છે તથા સર્વ વાસનાથી મુક્ત થવું તે પરમાત્મભાવ છે સામાયિક, પ્રતિકમણ્ણુ ધ્યાનથી આત્માની શુદ્ધાત્મ દશા પ્રગટાવશે.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુઠ માણસા.

૧૯૭૮ પોશ વદિ ૧૩.

મુંબાઈ તત્ર સુશ્રાવક શા. વાડીલાલ મગનલાલ ચૈગ્ય ધર્મ-લાલ-વિશેષ-પત્ર પડોંચ્યો. વાંચી સમાચાર જાણ્યા. વિશેષ એક વાર મનવાણી કાયાને આત્મા ધર્મની પ્રાપ્તિ માટે અર્પી દો અને પશ્ચાત્ અનુભવ કરેા એટલે આત્માની જાગૃતિ થશે ધર્મની ખરી લાગણી પ્રગટયા વિના અને આત્માના શુણ્ણ પર્થાયોનું સમ્યક્

સ્વરૂપ જાણ્યા વિના આત્મ પ્રેમ પ્રગટતો નથી. ગુરૂદ્વારા આત્મ રંગ પ્રગટે છે. જડાદિ વસ્તુઓપર થતો પ્રેમ એકઠો કરીને ગુરૂપર મૂકવો જોઈએ. ગુરૂપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા પ્રેમ ધારવાથી, અને ગુરૂનો ખોધ વારંવાર શ્રવણ કરીને તે પ્રમાણે વર્તવાથી આત્મ રંગ પ્રગટે છે. ધર્મનાં પુસ્તકો દરરોજ વાંચવામાં ન આવે તેથી જ્ઞાનની વૃદ્ધિ ન થાય. પરમાત્માની પેઠે ગુરૂપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા પ્રેમથી ગુરૂનું શરણ સ્વીકારી ગુરૂભક્તિ સેવામાં લયલીન બનેા તેથી મોહનીય અંતરાયાદિ કર્મો ખરશે અને અંતરમાં આત્મ સ્વરાજ્ય સામ્રાજ્ય પ્રગટ થતું અનુભવાશે ગુરૂ વિના આત્મ પ્રકાશ ન થાય. ભસવું અને આટો ફાકવો એ બે કાર્યો સાથે ન બને, તમારામાં યોગ્યતા પ્રગટાવો, ગુરૂ જ્ઞાન આપવા તૈયાર છે પણ શિષ્યોમાં યોગ્યતા પ્રગટવી જોઈએ. નામરૂપને ભૂલી ગુરૂને શરણે રહો. ગુરૂને આત્મા નિવેદો અને ગુરૂપ્રેમી બનેા તેથી આત્મધર્મ સહજ પ્રગટશે. જાણવું સહેલ છે કરવું મુશ્કેલ છે. સર્વાર્પણ રૂપ યજ્ઞથી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે. દુનિયાનો ગાડ-રિંચો પ્રવાહ, લોકવાસના, વિષયવાસના, નામવાસના રૂપ પશુ-ઓના તાબે ન થાઓ આત્મ ધર્મરૂપ પૂર્ણાનંદ પ્રગટાવવો હોય તો લખ્યા પ્રમાણે વર્તો-મર્દ વિના આત્મા અન્ય પાત્રી શકે નહિ. જીવતાં છતાં મરવું હોય તો આત્માની પ્રાપ્તિ છે. આત્મા માટે મોહને ભૂલો. કાંતો દુનિયા માટે આત્મા ભૂલો. રૂચે તો આત્મધર્મ પ્રગટાવો. એકવાર આત્મા માર્તે મરીને જીવવું અનુભવો.

અર્દ્ધ ઐ મહાવીર શાંતિ: ૩

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. માણસા.

સં. ૧૯૭૮ માધ સુદિ ૧

પેથાપુર પાસે ઉનાવા તર ધર્મજિજ્ઞાસુ. મોક્ષની રૂચિમાન, નાગર બ્રાહ્મણ મહાસુખમાર્ગ તથા દયાશંકર યોગ્ય ધર્મલાભ

વિશેષ તમોએ જણાવ્યું કે જૈનધર્મને અન્ય લોકો નિરીશ્વર-
વાદી નાસ્તિક કહે છે તેનું કેમ ? તેના ઉત્તરમાં જણાવવાનું કે
જૈનો ઇશ્વરને રાગદ્વેષ રહિત પરમાત્મા પરમેશ્વર માને છે. તે
વસ્તુતઃ જગત્ના કર્તા નથી તેમ-જીવોના કર્મના કર્તા પણ
નથી, તેમજ જીવોના શુભાશુભ કર્મના ફલદાતા નથી. આત્માજ
કર્મનો કર્તા છે અને કર્મનો લોકતા છે. આત્મા તેજ ત્રણ
રજોગુણ આદિ ગુણદશામાં કર્મનો કર્તા તથા લોકતા છે. વેદાંતમાં
પણ સખલ બ્રહ્મ અર્થાત્ કર્મ પ્રકૃતિવાળા આત્માને કર્મનું
કર્તાપણ તથા લોકતાપણ કહ્યું છે પણ રજોગુણાદિ ત્રણ ગુણ
પ્રકૃતિથી મુક્ત પરબ્રહ્મને કર્તાપણ તથા લોકતાપણ કહ્યું નથી.
શંકરાચાર્યે સાત્ત્વિક પ્રકૃતિવાળા આત્માને ઇશ્વર કહ્યો છે. શ્રી
શંકરાચાર્ય અને તેના અનુયાયીઓ વસ્તુતઃ જગત્નો કર્તા ઇશ્વર
છે એમ માનતા નથી, તેઓ તો કહે છે કે વસ્તુતઃ બ્રહ્મ વિના
અન્ય જગત્ નથી તો પછી તેનો કર્તા ઇશ્વર ક્યાંથી હોય ? એમ
જણાવે છે. પંચદશી વગેરે શાસ્ત્રોમાં તથા યોગવાસિષ્ઠમાં જગત્
કર્તા ઇશ્વર નથી એમ વેદાન્તિક ગ્રંથોમાં પણ સિદ્ધ કરી બતા-
વ્યું છે, તેમ છતાં કાદંબનિક વિવર્તવાદની દૃષ્ટિએ બ્રહ્મના અજ્ઞા-
નપણામાં જગત્નો કર્તા ઇશ્વર છે એમ શ્રી શંકરાચાર્યે જણાવ્યું
છે તે સ્વપ્ન દૃષ્ટિની પેઠે બજવું એમ તેઓ કહે છે. તેમજ
ભગવદ્ગીતાના પંચમાધ્યાયમાં શ્રી કૃષ્ણ કહે છે કે : “લોકોનો કર્તા
હું નથી તેમજ લોકોનાં કર્મનો કર્તા તથા શુભાશુભ કર્મ ફલ-
દાતા હું નથી એમ તેમણે પ્રકાર્યું છે તેથી જગત્નો કર્તા ઇશ્વર
સિદ્ધ થતો નથી. માણસાના ઠાકોર રાઓળ તપ્તસિંહજીને ત્યાં
પોલીટીકલ જેકેબ આવ્યા હતા, પોશવદિ આઠમના બપોરે. અમ-
દાવાદ સ્વામીનારાયણ પાઠશાળાના મોટા પંડિત ગિરિબથંકર
તથા અન્ય પંડિત હતા. રામાનુજ સંપ્રદાયના એક મહેસુર પ્રાંત ।
આચાર્ય હતા. તે પ્રસંગે અમને ત્યાં આમંત્રણ હતું. દરબારે
પુછ્યું હતું કે પ્રભુ કૃપાથી મોક્ષ થાય છે કે કર્મથી મોક્ષ થાય
છે. ગિરિબથંકર સ્પષ્ટ જણાવ્યું હતું કે અનાદિકાલથી જગત્

છે. જીવો છે અને પરમેશ્વર છે. તેથી જગતનો કર્તા ઇશ્વર નથી અનાદિ જેની છે તેનો કોઈ કર્તા નથી. જીવોનો અને દુનિયાનો કર્તા ઇશ્વર નથી એમ તેમણે પ્રતિપાદ્ય હતું ફક્ત તેમણે એટલું કહ્યું કે જીવો પુણ્યપાપ કર્મ કરે છે. કર્મ જડ છે તેથી શુભાશુભ કર્મનો ફલદાતા ઇશ્વર છે એમ તેમણે કહ્યું હતું. તેના ઉત્તરમાં અમોએ જણાવ્યું હતું કે, આત્માની અપેક્ષાએ કર્મ છે તે જડ છે પરંતુ કર્મની અપેક્ષાએ કર્મના પરમાણુઓનો જથ્થો કર્મ છે તે સક્રિય છે. ગમનાદિ સર્વ રીતે કર્મ શક્તિમાન છે તેથી તે સુખ દુઃખ ફલ આપવાને શક્તિમાન છે. અદ્વિષ્ટ સોમલ વગેરે વિષ સક્રિય શક્તિમાન છે અને તે પ્રાણાદિકનો નાશ કરે છે તેમ છતાં તેમાં પ્રાણના નાશમાં ઇશ્વર માનવામાં આવે તો તેથી ઇશ્વરમાં અન્યાય નિર્દયતા પક્ષપાત વગેરે દોષોની આપત્તિ આવે છે તેથી વિષની શક્તિથી પ્રાણાદિકનો નાશ માનવો યોગ્ય ઠરે છે. વિષને દુગ્ધના પરમાણુઓની પેઠે પુણ્ય અને પાપ કર્મના પરમાણુઓમાં મન ઇન્દ્રિય દેહદારા આત્માને સુખ દુઃખ વેદાવાની શક્તિ રહેલી છે તેથી શુભાશુભ કર્મફલદાતા તરીકે કર્મને માનવાથી ઇશ્વરની પરતંત્રતા થતી નથી. કર્મના પ્રમાણે જીવોને ઇશ્વર સુખ દુઃખ આપે છે એમ માનતાં કર્મ કરતાં ઇશ્વરની શક્તિ વધતી નથી અને કર્મપર ઇશ્વરની સત્તા સિદ્ધ ઠરતી નથી. કર્મના અનુસારે ઇશ્વરકાર્યકર્તા રહ્યો તેમાં ઇશ્વરની પરતંત્રતા ઠરી. કર્મથી અધિક ઇશ્વરમાં શક્તિ સિદ્ધ ન ઠરી. કર્મની પાછળ ઇશ્વરને સુખ દુઃખ આપવાની પ્રવૃત્તિ થયા કરવાની. તેના કરતાં સક્રિય વિષની પેઠે કર્મમાં સુખ દુઃખ આપવાની શક્તિ માનવી અને ઇશ્વરને સાક્ષી દૃષ્ટા માનવો. વીતરાગ માનવો એજ વિશેષતઃ ન્યાય્ય ઠરે છે એ પ્રમાણે કથતાં શાસ્ત્રી ઉત્તર ન આપતાં સંમત રહ્યા હતા. પશ્ચાત્ સભા હીંડી ગઈ હતી. તત્ત્વજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ જગતનો કર્તા ઇશ્વર સિદ્ધ ઠરતો નથી એમ ખેડક, જૈન અને કેવલાદ્વતવાદી વેદાંતીઓના અન્યોથી, તથા સ્વાનુભવથી સિદ્ધ ઠરે છે. જૈનો ઇશ્વર, આત્માઓ, કર્મ, પુનર્જન્મ, સ્વર્ગ, નરક, મનુષ્ય લોક, વગેરેને માને છે તેથી તે આસ્તિક અને

ઈશ્વર વાદી છે પણ ઈશ્વર કર્તા વાદી નથી. પુણ્ય, પાપ, આત્મા, કર્મ, પુનર્જન્મ વગેરે તત્ત્વોને ન માને તે નાસ્તિક છે. બાલજીવો, ભક્તિની દૃષ્ટિએ ઈશ્વરને જગત્ કર્તા માનીને ધર્મ કરતા હોય અને અધર્મનો ત્યાગ કરતા હોય તો અજ્ઞાનાવસ્થામાં કંઈક અંપેક્ષાએ ઠીક છે પણ અજ્ઞાનયુક્ત ભક્તિ છે ત્યાં સુધી સ્વર્ગ મળે છે પણ મુક્તિની પ્રાપ્તિ થતી નથી. જ્ઞાન વિના સત્યનો પ્રકાશ નથી. અમો આત્માને ઈશ્વર માની કર્મદશામાં તે શરીરાદિક સૃષ્ટિનો કર્તા હતાં અંપેક્ષાએ માનીએ છીએ, અને સંપૂર્ણ કર્મરહિત દશામાં શુદ્ધ નિશ્ચયનયે પોતાના જ્ઞાનાદિ અનંતપર્યાયનો કર્તા હતાં છે પણ કર્મ શરીરાદિ સૃષ્ટિનો કર્તા હતાં નથી એમ આત્મારૂપ પ્રભુમાં કર્તા હતાંપણ અંપેક્ષાએ માનીએ છીએ અને અમોએ વેદાંત ઉપનિષદો અને વેદસંહિતા વગેરે વાંચીને એ અનુભવ કર્યો છે કે સખલ બ્રહ્મ અર્થાત્ કર્મ પ્રકૃતિ સહિત આત્માને દેહાદિ જડ પુદ્ગલરૂપ જગત્ પ્રકૃતિનું કર્તા હતાંપણ છે પણ જ્યારે આત્મા બ્રહ્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે છે ત્યારે પ્રકૃતિનું કર્તાપણ કર્મ પ્રકૃતિમાં માને છે અને જડપ્રકૃતિનું કર્તાપણ આત્મામાં માનતો નથી. ચિદાનંદમય આત્મા જ્યારે કર્મપ્રકૃતિ રહિત શુદ્ધ થાય છે, રજોગુણ તમોગુણ અને સત્ત્વગુણથી મુક્ત થાય છે ત્યારે તેને કર્મપ્રકૃતિ માયાનું કર્તાપણ હતાંપણ રહેતું નથી એવી સૂક્ષ્મજ્ઞાનાનુભવદશા ન થઈ હોય તેઓ અંધભક્તિના માર્ગે ચડે છે, પાપકર્મો દુર્ગુણ વ્યસનો ત્યાગે છે, આત્મશુદ્ધિ કરે છે. ઈશ્વરને જગત્ કર્તા હતાં માને છે, ઈશ્વરને માનીને જેઓ નીતિવાળા બને છે તેઓ અંપેક્ષાએ જ્ઞાની થતાં સમ્યગ્દૃષ્ટિવાળા બને છે. આત્માની શુદ્ધિ કરે છે અને જેઓ મનવાણી કાયાથી ધર્મ કરે છે અને અધર્મનો ત્યાગ કરે છે તેઓ નાસ્તિક છે. આત્મા, પુણ્ય, પાપ, પુનર્જન્મ, ચાર ગતિ વગેરેને માને છે અને પાપ કર્મનો ત્યાગ કરે છે તથા અસંખ્ય યોગો પૈકી ગમે તે યોગથી આત્માની શુદ્ધિ કરે છે તે નાસ્તિક છે. જે મધ્યસ્થ યોગ્ય અને

સત્યનો અભિલાષી હોય તેને તેની યોગ્યતા પ્રમાણે યોગ આપવો. બાલજીવોને અજ્ઞાનદશામાં ભક્તિની દૃષ્ટિએ જગત્ કર્તા તરીકે ઇશ્વરનું મંતવ્ય જો તેમને પુણ્ય કર્મનીતિ, સદાચાર તરફ વાળતું હોય અને ઇશ્વર કર્તા નથી એવું જાણતાં તેઓ અજ્ઞાનથી બ્રહ્મ થઇ પાપકર્મ કરવા તૈયાર થાય, તથા વિજ્રમમાં પડી સત્ય પણ સમજવા લાયક ન બને ત્યાં સુધી તેઓને તેમની અસત્વની કર્તાપણાની ઉપચારવાળી ભક્તિથી ખસેડતાં ધર્મ નથી. તેઓ જ્યારે સત્ય સમજવાને લાયક હોય ત્યારે તેઓને ઇશ્વરનું સત્ય સ્વરૂપ નવતત્વાદિકનું સ્વરૂપ સમજાવી સમ્યક્ જ્ઞાની ભકત બનાવવા પુરુષાર્થ કરવો. અન્યથા મૌન રહી આત્મશુદ્ધિ કરવી અને કર્તાદિ વાદવિવાદમાં ન પડતાં જીવોને સદ્ગુણ સદાચારથી નીતિની અને સત સાધુની સંગતિથી શુદ્ધ કરવા ઉપદેશ દેવો.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

લેખક જીવિસાગર.

મુ. અમદાવાદ.

૧૯૭૮ માગસર વદિ ૩

૬. શેઠ દલપતભાઈ લગુભાઈના વંડમાં.

મુ. પાદરા તત્ર શ્રદ્ધાવંત, દયાવંત, દેવચુર ભક્તિકારક સુશ્રાવક. વકીલ સા. મોહનલાલ હિમચંદલાઇ યોગ્ય ધર્મલાભ વિ. સાણંદથી માગસર સુદિ તેરસે વિહાર કરીને માગર વદિ પાંચમે અમદાવાદમાં પ્રવેશ કર્યો છે. જો શારીરિક બરાબર આરોગ્ય રહેશે તો પોસ સુદિ પૂર્ણિમા લગભગ રહેવાશે. શાંત સ્થાનમાં નિવૃત્તિ દશા રહે એવું આંતરિક વાતાવરણ પ્રખળ કરતાં ઉપાધિ ભાવવેદાય નહીં. આત્માની શુદ્ધોપયોગ દૃષ્ટિની મુખ્યતાએ બાહ્યમાં પ્રવર્તતાં આત્માની શાંતિ કાયમ રહી શકે આત્માની શુદ્ધતાનો એકવાર અનુભવ થયા બાદ વિશ્વ લોકોની સાથે સંબંધમાં આવતાં આત્માને અવરાવાનો પ્રયત્ન ભાગ્યેજ પ્રાપ્ત થાય. સર્વ પ્રવૃત્તિમાં પ્રવર્તતાં છતાં અંતરમાં આત્મોપયોગ વર્તે એજ જીવનમુક્ત દશા, શબ્દનયે અવગોઘવી. એવી

આત્મદશામાં આસવના હેતુઓને સંવરરૂપે પરિણુમાવવાની શક્તિ પ્રગટે છે. એવી આત્મદશા પ્રગટાવવા શુદ્ધ જ્ઞાન અને શુદ્ધ વૈરાગ્યનું બન્ન પ્રગટાવવું જોઈએ અને એવી દશા પ્રગટતાં આત્માનંદ સહેજે પ્રગટે છે, પશ્ચાત્ તે સ્વયમેવ ઉપયોગી થઈ આગળનો માર્ગ અવલંબી મુક્ત થાય છે. સર્વ શાસ્ત્ર, તપ, જપ, સંયમ આદિ સાધનોથી એવો આત્મોપયોગ પ્રગટાવવો જોઈએ. એવો આત્મોપયોગ ન વેદાંતે હોય તો તે વ્યક્ત થઈ અનુભવાય અને કર્તવ્ય પ્રવૃત્તિ થાય, એવો પુરૂષાર્થ અપ્રમત્ત ભાવે સેવવો જોઈએ.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः

લેખક જીવિસાગર.

મુ. સુરત

સં. ૧૯૬૬ ભા. સુ. ૨

શ્રી અમદાવાદ. તત્ર. મુનિશ્રી ન્યાયસાગર યોગ્ય મુખશાતા વાંચશે. તમારો પત્ર આવ્યો વાંચી સમાચાર જાણ્યા. તમે સારી રીતે જાણો છો કે એકલા ન રહેવું છતાં ગુરૂ મહારાજની આજ્ઞા માની નહિ અને એકલા રહ્યા. ગુરૂમહારાજનો તમારાપર વિશેષ પ્રેમ છે તેની પણ તમે દરકાર ન કરી અને સ્વેચ્છાએ વત્યા તે સારૂં થયું નથી. તમારા ગુરૂશ્રી ભાવસાગરજી હોત તો તમને શાતા વેદનીયા રહેવા ન દેત. ધર્મશાસ્ત્રો ઘંટા નાદે જાહેર કરે છે કે યુવાવસ્થામાં ખાસ અપવાદ વિના સાધુએ એકલા ન રહેવું એકલા રહેવામાં સદ્ગુણોની વૃદ્ધિ થતી નથી અને એશઆરામ સ્વચ્છંદતાની વૃદ્ધિ થતી જાય છે. કેઈ એકલા રહેવા માટે ઠપકો દે ત્યારે પોતાની ભૂલ કઢાતી નથી પણ ગુરૂજનની ભૂલો કાઢવાને વખત આવે છે. દુઃખ વેડીને પણ મોટા સાધુઓના ભોગ રહેવું જોઈએ. હજી સમજો તો સારી વાત છે. ચોમાસું પૂરું થતાં ગુરૂ પાસે જાઓ. તમારા ગુરૂ શ્રી ભાવસાગરજી મહારાજે તમને ગુ

પાસે રહેવાની ભલામણ કરી છે. માટે શૈથિલ્ય અવશ્ય દૂર કરેા અને ગુરૂ પાસે જશે. ઉપાશ્રયમાં આખો દિવસ રાત્રી ગાંધાઈને બેસી રહેવું એ તમારી પ્રકૃતિ માટે હિતકારક નથી. સમજીને વર્તવું તમારા હાથમાં છે. શરીર પાસેથી કાર્ય લેયો. પડી ન રહેા. ઉપદેશ દેતા રહેા. હિંમત ન હારો. પોતાનું ભાવિ પોતાના હાથમાં છે. જેની ભાવના રાખશે તેવા થશે. વર્તમાનમાં જેવું કરવું તે પોતાના હાથમાં છે હૃદયમાં જ્યારે ત્યારે પણ સફળુદ્ધિ પ્રગટતાં બે દૃઢ નિશ્ચય કરવામાં નહિ આવે તો પશ્ચાત્ બાજી હાથમાં રહેતી નથી અને પ્રમાદનું ભેર વધી જાય છે એમ ખાસ સમજશે. સમય વીત્યાબાદ પશ્ચાત્તાપ કરવાથી કંઈ વળતું નથી. હિતસ્વીઓ ઉપર પ્રેમદષ્ટિ રાખશે. તમારા ચારિત્ર માટે અમને ઘણું માન છે. બ્રહ્મચર્યાદિ વ્રતમાં કોઈ જાતનો દોષ લાગ્યો નથી. ફક્ત એકલા રહેવામાં અમને તમારું ભાવી સાડું લાગતું નથી. તમારા પર મૂને પ્રેમ છે તમારામાં કેટલાક સારા સફળુજો ખીલ્યા છે પણ એકલા રહેવાનો પ્રમાદ ન કરો. તમે સમજી છો વિચારી બેસો એજ ધર્મકાર્ય લખશે.

इत्येवं ॐ अहं शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગાર.

મુ૦ સાણંદ.

સં. ૧૯૭૭ શ્રાવણ સુદિ ૮

પાદરા તત્ર શ્રદ્ધાવંત દયાવંત દેવગુરૂ ભક્તિકારક સુશ્રાવક વક્રીલ. શા. મોહનલાલ હીમચંદ યોગ્ય ધર્મલાલ વિ. તમારો સુદિ સાતમે પત્ર આવ્યો, તમારા ન્હાનાભાઈ ડાહ્યાભાઈનું મૃત્યુ થયું તેના સમાચાર લખ્યા તે જાણ્યા. તે સંબંધી મહેં તમને પહેલાંથી જણાવ્યું છે. આત્માને ભાઈ માનો અને આત્માની દષ્ટિએ સર્વાત્માઓ ભાઈ છે. એકલા શરીર સંબંધને ભાઈ માની વિકલ્પ સંકલ્પ ન કરો. તમારાપર ભારબોજો આવ્યો તેથી શું

થયું ? મનમાં ભારખોભની કલ્પના ન કરવી. જે ખને તે તેટલું થયે દેખો. ખને તેટલું કરો. સંકલ્પ વિકલ્પ આવે પણ તેને હઠાવવાનો અંતરમાં અભ્યાસ કરો. બાણેલા જ્ઞાનને આવા વખતે આચારમાં મૂકી શકાય છે. આવા હબરે પ્રસંગોને નિલેપ ભાવેસહો. મનમાં શોક ચિંતા કર્યા વિના કર્તવ્ય કરો. આત્માને આત્મદૃષ્ટિથી દેખો. શરીરને અનિત્ય દેખો, આત્માનો નાશ થતો નથી. વસ્ત્રની પેઠે શરીર બદલાય છે, તેથી શરીર નાશથી મોહ થવો ન જોઈએ. મુસાફરોના વસ્ત્રો જેવાં શરીરો તરફ જુવો પણ તેઓના આત્માઓને દેખો ! આખી દુનિયાના જીવો સાથે અનંતવાર આવા સંબંધ થયા છે, ભૂતકાલીન, વર્તમાનકાલીન આત્માના પર્યાયોમાં મુજો નહીં પણ તેઓનો વિવેક કરો. પોતાનું શરીર છૂટે છે અને અન્યો પોતાના શરીર નાશથી ખેદ કરે છે, પણ આત્માને ઓળખતા નથી. એવો ખ્યાલ પોતાના હૃદયપર ખડો કરીને આત્મ જ્ઞાનથી સત્ય વિચારો. શુભાશુભ જે કલ્પાયું છે, તેમાં શુભાશુભ ભાવરહિત થઈને આત્મામાં પૂર્ણ પ્રેમ, ધારણ કરો. રૂવો તો એવા ભાવે રૂવો કે જેથી આત્મા વૈરાગ્ય શાંતરસ સાગરમાં ઝીલે. આત્મા અમર છે. કોઈનો આત્મા મરતો નથી. કેવળજ્ઞાને સર્વાત્માઓને ભવિષ્યમાં ઓળખી મળી શકશે. અનંત ધૈર્ય ધરો. આનંદરસેરસિત થાઓ..

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्ति ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

૨૦ માણસા.

તા. ૬-૪-૧૮

સુશ્રાવક વકીલજી શા. મોહનલાલ હીમચંદલાઈ યોગ્ય ધર્મ લાભ. વિશેષ હાલમાં તમારો પત્ર નથી. તમારું શરીર નરમ રહે છે તે બહુ છે. જે જે વેદના થાય તે ભોગવ્યા વિના છૂટકો નથી. ગમે તેવાને પણ શારીરિક વેદના ભોગવવી પડે છે, તેમ

તમે જાણો છો. સમભાવે વેદના લોગવધી જોઈએ. પંડિત વીર્યથી આત્મશક્તિ ખીલે છે અને વેદના વખતે પણ આન્તરિક તથા બાહ્ય શાન્તિને બનતા પ્રયાસે જાગવી શકાય છે. કર્મનું દેવું ચૂકવતાં પુનઃ અશુભ પરિણામથી નવીન કર્મ ન બંધાય એવું લક્ષમાં રાખવું જોઈએ, ઉપયોગ દશામાં અને છતી સામગ્રીએ પ્રારબ્ધ કર્મનું દેવું ચૂકવતાં પાછું વ્યાજ વળગે નહીં એમ-સતત વર્તવાનું છે. ઉપયોગદશા એ ખરૂં હુથીઆર છે, આત્માની કિંચિત્ પણ ઉપયોગદશામાં જે દેવું ચૂકવાય છે, તેથી આગળ વધી શકાય છે. આત્માની ઉપયોગ ધારા એ જ નગદ નાણું છે. મૂળ રકમ છે અને નિમિત્ત કારણની સામગ્રી પ્રવર્તન તે ઉધરાણી સમાન છે. ઉધરાણીનો ધંધો ખેડનારા ઘણા છે. મૂળ વ્યાપાર તે આત્મામાં શુદ્ધોપયોગે વર્તવું એ છે. સાધન ધર્મ અને ઉપાદાન ધર્મથી આત્માની સાધ્યદશા પ્રગટાવવી એજ કર્તવ્ય છે.

ૐ જ્ઞાન્તિ ૩.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ ૦ અમદાવાદ.

સં. ૧૯૬૮ ભા. વ. ૬

શ્રી પાદરા મધ્યે શ્રદ્ધાવંત-દેવગુરૂ ભક્તિકારક, સુશ્રાવક વકીલ શા. મોહનલાલભાઈ હિમચંદભાઈ યોગ્ય ધર્મલાલ વિશેષ તમારો પત્ર પહોંચ્યો છે, વાંચી સમાચાર જાણ્યા છે. વિશેષ સાંસારિક સંબંધોના પ્રસંગોમાં અંતરથી નિર્લેપ રહી વિવેક દશાથી કર્તવ્ય કાર્યોમાં પ્રવૃત્તિ થવી જોઈએ અને એમ થશે તોજ સંસારના બંધનોથી મુક્તિ થઈ શકશે. સંસારના બંધનો એ વસ્તુતઃ બંધન નથી પણ તેમાં અજ્ઞાન આદિથી આત્માજ બંધનને બંધન રૂપે કદબીને તેમાં બંધાય છે. સાંસારિક બંધનોથી-પોતાનો આત્મા સ્વતંત્ર થતાં તેમાં, બંધાતો નથી એવી આત્મ સત્તાની પવિત્ર ભાવના ભાવવી જોઈએ અને આત્માને શુદ્ધ રાખવા-પ્રયત્ન કરવો

જોઈએ. સંસારમાં નિર્લેપદશા પ્રાપ્ત કરવાને માટે વૈરાગ્ય ઉત્તમ સાધન છે. જ્ઞાનને વૈરાગ્યનું એટલું બધું બળ છે કે જળમાં કમળની પેઠે આત્માને નિર્લેપ રાખવાને માટે સમર્થ થાય છે. મોહના દુઃખના પ્રસંગોમાં આત્માની કસોટી થાય છે. વૈરાગી આત્મા સર્વત્ર અભયને દેખે છે અને પોતાના આત્માને એકાંત દશાએ લાવે છે. સર્વની સાથે સંબંધોની યોગ્યતાએ પ્રવર્તે છે, પણ આંતરિક દશાથી મુગ્ધાતો નથી. યુદ્ધમાં ચઢેલા શૂરવીરની પેઠે જ્ઞાનીનો આત્મા આગળ પાછળ રચાતાં અશુભ વિચારોનાં બંધનોને છેદી નાંખે છે, અને સૂર્ય જેમ અજ્ઞમાંથી દૂર ખસે છે તેવી રીતે સર્વ રાગાદિક બંધનોથી તે દૂર રહે છે. બાહ્યના પ્રસંગો ગમે તેવા દુઃખદ જાણાતા હોય તો પણ, તે અંતરથી નિર્ભય રહીને સર્વત્ર આત્મભાવે જગતને-નિરખે છે. આવી આત્મદશા પ્રગટ કરવાને પ્રયત્ન કરશે. દાકતર સકરચંદ્રભાઈને તથા માણેકલાલને ધર્મલાલ.

લેખક-બુદ્ધિસાગર.

મુ. અમદાવાદ.

તા. ૨૦-૧૦-૧૮

સુ. પાદરા પ્રિય ધર્મી સુશ્રાવક શા. મોહનલાલ હિમચંદ-
લાઈ યોગ્ય ધર્મલાલ-ચિત્તની અન્ય ધાર્મિક દિશામાં પ્રવૃત્તિ
અને નિવૃત્તિ વૃત્તિ હોવાથી પત્ર લખવાની પ્રવૃત્તિ હાલ વિશેષ
થતી નથી. ગુરૂજીના શરીરાવસાન પશ્ચાત્ત નિવૃત્તિમાં વિશેષ લક્ષ્ય
ખેંચાય છે તો પણ ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ થવાની હોય છે તે
થાય છે.

વિશેષાવશ્યક સંપૂર્ણ થવામાં પન્નર દિવસ લગલગ હવે
જોઈશે. ધર્મરત્ન પ્રકરણ પણ પન્નર દિવસમાં સંપૂર્ણ થશે.
અન્ય ધર્મનાં પુસ્તકોનું વાંચન થાય છે પ્રાયઃ હાલ બાહ્ય ઉપાધિ
જાણાતી નથી તેમ અનુભવાતી નથી, પ્રાયઃ સ્વાનુભવ પ્રમાણે

આનંદ રહે છે એમ ભાસે છે. ધર્મઅન્યોના વાંચનમાં ઘણું વખત જાય છે અને લેખનમાં મન્દ પ્રવૃત્તિજ થાય છે. એટલું ખરું છે કે જ્યાં ઇચ્છા છે ત્યાં અન્તે માર્ગ પડે છે. નિવૃત્તિની ઇચ્છાવાલાને નિવૃત્તિ મળે છે અને મળશે, દિવ્ય ચક્ષુ જેની ઉઘડી છે તેને બાહ્યમાં રૂચતું નથી અને તેથી તેને પોતાની સમાન સ્થિતિના આત્માઓની સંમતિમાં આનન્દરસ પડે છે. તેવો અન્યત્ર પડતો નથી, આવો સર્વત્ર અનુભવ છે ક્ષયોપશમની સર્વ મનુષ્યોની બિન્નવૃત્તિ હોવાથી પોતાનું અન્યને સર્વ પસંદ ન આવે અને સર્વનું પોતાને સર્વથા પ્રકારે પસંદ ન આવે, આવી સ્થિતિ સર્વત્ર થોડા ઘણા અંશે જ્યાં ત્યાં દેખાય છે તેમાં જ્ઞાની સાપેક્ષબુદ્ધિ ધારણ કરીને સાપેક્ષભાવે વ્યવહાર અને નિશ્ચયથી મધ્યસ્થ વૃત્તિએ આત્મ કદયાણુમાં પ્રવર્તે છે.

સં. ૧૬૭૮ ચૈત્ર સુદિ ૬.

મુ૦ વિઞ્નપુર

અધ્યાત્મ ઘટના.

આત્મામાં આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ સ્વર્ગ નરકની આધ્યાત્મિક કલ્પના કરી શકાય, દેહધારી આત્મામાં મનુષ્ય લોકની કલ્પના ઘટાવી શકાય, આત્મા અને મનમાં આધ્યાત્મિક દેવદેવી ઇન્દ્રની કલ્પના ઘટાવી શકાય, પણ તેથી શ્રી સર્વજ્ઞ પરમાત્મા મહાવીર દેવે પ્રકાશેલાં બાહ્ય સ્વર્ગ તરફ મનુષ્ય લોક દેવો ઇંદ્રો વગેરેનું નાસ્તિત્વ કહાપિ માનવું નહિ. કારણકે સર્વજ્ઞે કેવલ જ્ઞાનમાં ચાહ-રાજ લોક વગેરે જે જે પદાર્થો દેખ્યા છે તે સત્ય છે. તે પરોક્ષ જ્ઞાનથી તે તે સ્વર્ગ તરફ નરક વગેરે સાક્ષાત્ ન દેખાય અને કેટલાક પદાર્થો બુદ્ધિગમ્ય ન થાય તેથી તેની શંકા ન કરવી. અનુભવ ગમ્ય જ્ઞાન ન થાય ત્યાં સુધી અંધ શ્રદ્ધાને પણ ખાસ ધારવી. સર્વજ્ઞ વીતરાગ મહાવીરનાં વચનોની અંધ

શ્રદ્ધાથી પણ અંશે આત્મશુદ્ધિ થાય છે. ચૌદરાજ લોકમાં રહેલા સર્વસ્થૂલ સૂક્ષ્મ પદાર્થોને અધ્યાત્મદૃષ્ટિએ અધ્યાત્મરૂપકથી આત્મામાં ઉતારી શકાય છે, તેથી બાહ્ય પદાર્થોનું ખંડન થતું નથી એમ અધ્યાત્મ દૃષ્ટિથી તથા તત્ત્વદૃષ્ટિથી સમજવું. ઉલટી વાણી-અવળી વાણીનો અર્થ છે તે અધ્યાત્મદૃષ્ટિથી ઉકેલી શકાય છે. આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિથી ઉપમિતિ ભવ પ્રપંચ આદિ અન્યોનાં પાત્ર સમજવાં તથા વેદાંતના અન્યો પણ કેટલાક જાણવા. કર્મ ક્ષેત્ર વિજ્ઞયો વગેરેને અધ્યાત્મ પાત્રોથી અંતરમાં ઉતારી શકાય છે. સર્વ તીર્થકરો ને અધ્યાત્મદૃષ્ટિએ અંતરમાં અધ્યાત્મ પાત્રો તરીકે ઉતારી શકાય છે તેમાં અસંખ્ય ઔપચારિક વ્યવહાર નયની દૃષ્ટિની મુખ્યતા છે એમ એ નયની અપેક્ષાએ જાણવું. રામ, કૃષ્ણ, બુદ્ધ, પ્રભુ મહાવીર વગેરેનું બાહ્ય ચરિત્ર પ્રસિદ્ધ છે તેમ તેમને આત્મરૂપે આત્મામાં અંતર ચરિત્રથી ઘટાવી શકાય છે એમ બે રીતે પણ અપેક્ષાએ ચરિત્ર જે સમજે છે તે અધ્યાત્મજ્ઞાની બને છે.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુદ્ર સાણંદ

તા. ૮-૮-૨૧

પાદરા મધ્યે તત્ર શ્રદ્ધાવંત, દયાવંત, દેવગુરુ ભક્તિકારક સુશ્રાવક-વકીલ શા. મોહનલાલ હિમચંદભાઈ યોગ્ય ધર્મલાલ.

વિશેષ તમારો વીસ દિવસ લગભગથી પત્ર નથી. ડાહ્યાભાઈ અમદાવાદ માંદા છે તેથી તે તરફ લક્ષ હશે આજ વધારે માંદા છે એમ જાણું છે. કર્મનો ઉદય લોગવ્યા વિના પરમાત્મા મહાવીર જેવા પણ હૂંચ્યા નથી. કર્તવ્ય જાણવું. હર્ષ શોકથી મુક્ત રહેવું. જ્ઞાનની કસોટી આવા પ્રસંગે થાય છે. કમલ જેમ જલ ઉપર રહે છે તેમ આત્મજ્ઞાની સંસારના વિકલ્પ સંકલ્પના ઉપર રહ્યા કરે છે પણ તેમાં ખૂટતો નથી, કોને જન્મ મૃત્યુ નથી

આત્માનો સખા આત્મામાં છે. બાઈ વગેરે સર્વ આત્માઓને દેખવા
પણ દેહના સંબંધે આત્માનો સંબંધ ન દેખવે. આત્માથી
દેહભિન્ન છે એમ જાણે છે તે શોકથી મુક્ત છે. ધર્મ સાધન
કરશે | ધર્મ કાર્ય લખશે.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ માણસા.

સં. ૧૯૫૯

શ્રી કાવીઠા મધ્યે સુશ્રાવક શા સ્તનચંદ્ર લાધાણ તથા
શા. ઝવેરચંદ્ર ભગવાનદાસ તથા બાઈ મનસુખ તથા મણિલાલ
ચૌધરી ધર્મલાલ પ્રાપ્ત થાઓ.

વિશેષ સ્વશક્તિ અનુસારે આત્મોપયોગે સ્વધર્મમાં પરલ વ
ત્યાગ પૂર્વક પ્રવૃત્તિ થતી હશે એજ સારમાં સાર કર્તવ્ય છે.
કહું છે કે—જિઅં જલભિન્નુ સમં—સંપત્તીઓ જલ તરંગ લીલાઓ.

સુમિત્રા સમંચ પિમ્મં—જં જાણસુ તં કરિજ્ઞાસુ ॥૧॥

જીવન, ડાલના અથ ભાગમાં રહેલા જલના બિંદુસમાન
છે, સંપત્તિઓ જલના તરંગ સમાન છે, સાંસારિક કુટુંબનો પ્રેમ
સ્વપ્ન સમાન છે, માટે હે ભવ્યાત્મા જો તું તેવું જાણતો હોય
તો ધર્મ સાધન કરી લે. ગયો વખત પાછો આવનાર નથી.

કહું છે કે—જાજા વચ્ચે રચણી—ન સા પદિનિઅત્તર

અહમ્મં કુળમાણસ્સ—અહલાં જંતિ રાહો ॥૨॥

જે જે રાત્રી દિવસો વિતે છે તે પાછા આવતા નથી.
ધર્મ પુરૂષોનો રાત્રી દિવસરૂપ કાલ સફલ છે પણ અધર્મ કર-
નારનો રાત્રી દિવસરૂપ કાલ નિષ્ફલ જાણવો. આ જીવ પોતે
કર્મ કરે છે અને પોતે તે ભોગવે છે.

કહું છે કે—પગો વંચે કમ્મં, પગો વહ વંચ મારણ વસણાઈ ।

વિસહર મવંમિ મમદહ—પગુચિઅ કમ્મ વેલવિઓ

જીવ સ્વયમેવ કર્મ બાંધે છે એકલોજ વધ બંધન
મારણ આદિ આપત્તિને સહન કરે છે, વળી એકલોજ કર્મથી ઠગાયો.

છતાં ભવમાં ભટકે છે, આ આત્માનું અન્ય કોઇ હિતાહિત કરવા સમર્થ નથી. પોતાના શુદ્ધ સ્વભાવે પોતાનું હિત છે, અને આત્માના અશુદ્ધ સ્વભાવે આત્માનું અહિતજ છે, પ્રાય પંચમ કાલમાં અહિતનાં નિમિત્તો વિશેષ છે. હિતનાં નિમિત્તો ક્વચિત્ ભાગ્યેદ્યે મળી શકે છે. સત્ સ્વરૂપ અન્યથા થતું નથી પણ તેને તેનું જ્ઞાન નથી તેથી ભવ બ્રમણ કરે છે. જડ તે ચેતન રૂપે ત્રિકાલે ધશે નહીં. આત્માની અશુદ્ધ પરિણતિ તેજ દુઃખદાયિકા છે. વસ્તુ, વસ્તુરૂપે સમજવી મુશ્કેલ છે.

યતઃ ચોપાધ—વસ્તુ સ્વરૂપે વસ્તુ લહે, તે પરમાં શું રાચી રહે. જ્યાં નહિ આત્મનો ઉપયોગ, ત્યાં નહિ શાશ્વત સુખનો ભોગ ૧

મનમાં જાણે ભોગજ રોગ—પુત્રાદિક દુઃખકર સંયોગ.
શરીર માટી ખોટો ખેલ—વસવું તેમાં જેવી જેલ. ૨
ભવાભિનંદિ વૃત્તિ ટળે—આપોઆપ સ્વભાવે બળે.
વૈરાગ્યે જો અંતર વસે—આત્મ સ્વભાવે વૃત્તિ ધસે. ૩
રાશિ કર્મતણી રોકાય—ધર્મજ સાચો તેહ કહાય.
સમ્યગ્ જ્ઞાન વિના નહિ મુક્તિ—આત્મજ્ઞાનથી રહે ન જાંતિ ૪
નામ માત્ર જ્યાં ધર્મે ધંધ—સત્યાસત્ય ન દેખે અંધ.
ધર્મ કર્મનો લહે ન લેદ—ભવની બ્રમણનો લે ખેદ. ૫
આત્મ ધર્મ ન પુદ્ગલ માંય—માને મૂરખ ધર્મજ ત્યાંય.
ધર્મ નામથી તે શું તરે—મૃગ કસ્તુરી વન જયું ફરે. ૬
તાડ તારામાંહી રહ્યું—ઝટ તે જ્ઞાની પુરૂષે ગ્રહયું
કરતો તેનું પોતે ધ્યાન—પામે અવિચલ મુક્તિ સ્થાન. ૭
સદસત્ ભાવે આત્મ ગ્રહો—સાદિ અનંતિ સ્થિતિ લહે;
એવો આત્મ જાણ્યો જાય—ધર્મ લાભ ત્યારે કહેવાય. ૮

અનંત જ્ઞાનાદિક છે ધર્મ-ધર્મી આતમ જાણે. મર્મ
 લેદાલેદે તેહ જાણાય-ધર્મ લાભ ત્યારે કહેવાય. ૯
 સ્વયં પ્રકાશક ગુણની ખાણ-અજ અવિનાશી સિદ્ધ સમાન.
 નિજ ગુણ લોગી જ્યારે થાય-ધર્મ લાભ ત્યારે કહેવાય. ૧૦
 સુખ દુઃખ આવે હર્ષ ન શોક-શત્રુ મિત્ર સમદષ્ટિ યોગ.
 સમલાવે જનમાં વર્તાય-ધર્મલાભ ત્યારે કહેવાય. ૧૧
 પર પરિણતિ તે નિંદા વૈર-આતમ રમતો સમતા ઘેર;
 ચિદાનંદ જ્યોતિ પ્રગટાય-ધર્મલાભ ત્યારે કહેવાય. ૧૨
 માર્ગ ન્યાર્ગ કદી ન થાય-તાર્ગ ક્ષણમાં વિણશી જાય.
 નિશ્ચયથી એ જાણ્યું જાય-ધર્મલાભ ત્યારે કહેવાય. ૧૩
 નવ તત્વાદિક સાતે ભંજ-જાણી લાગ્યો અવિહત રંજ.
 મન વૈરાગ્યે વર્તે ભાય-ધર્મલાભ ત્યારે કહેવાય. ૧૪
 ધર્મ ન પુણ્યલ ધર્મ ન કુલ-ધર્મ ગ્રહે વર્ણુ તે ભૂલ.
 નય નિશ્ચયે ધર્મ ગ્રહાય-ધર્મલાભ ત્યારે કહેવાય. ૧૫
 ધર્મલાભ જો એવો મળે-જન્મ જરાના ફેરા ટળે.
 ધર્મલાભ એવો જો પાય-વંદુ તેના નિશ્ચિન પાય. ૧૬

इत्येवं ॐ शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર. સંવત ૧૯૫૬ જેઠ સુદિ ૨ સુ. મેસાણા.

શ્રી પાદરા મધ્યે શ્રદ્ધાવંત દયાવંત દેવગુરુ ભક્તિકારક
 સુશ્રાવક શા. મોહનલાલ હિમચંદભાઈ યોગ્ય ધર્મલાભ.

જ્ઞાન ચરણ ઉપયોગમાં, કાઢે નિશ્ચિન કાલ,
 સાધુ તેહીજ આતમા, અવર મ જાંખો આળ. ૧
 યંચ મહાત્મત ઉચ્ચરે, દોષ રહિત આહાર,
 આતમ અનુભવ બીનતે, એ સજ મિથ્યા જાળ. ૨

- કષ્ટ કરે કાઠિસગથી, ચપળ ચિત્ત અનુસાર,
આતમ અનુભવ ખીન તે, કયું ઉતરે ભવપાર. ૩
- વચન પ્રપંચ વિલાસથી, દેતો પર ઉપદેશ,
આતમ અનુભવ ખીન તે, લજ્જે સાધુ વેશ. ૪
- ગામોગામ ફરતો ફરે, ઉપદેશે જીનધર્મ,
આતમ અનુભવ ખીન તે, કયું છોડેગા કર્મ. ૫
- ચાર નિદેષે દેશના, -વ્યવહાર નિશ્ચય જાણ,
આતમ અનુભવ જાણતો, ધરશે જીનવર આણ. ૬
- મારગ અનુસારી ક્રિયા, કરતો ધરતો ધ્યાન,
આતમ અનુભવ જાણતો, લહેશે કેવળ જ્ઞાન. ૭
- નિશ્ચય નય હૃદયે ધરી, ધરતો શુભ વ્યવહાર,
આતમ અનુભવ જાણતો, જીન શાસન જયકાર. ૮
- તત્ત્વ નવ અને દ્રવ્યના, દ્રવ્ય શુભ પર્યાય,
આતમ અનુભવ જાણતો, આતમરૂપી થાય. ૯
- દ્રવ્યતણા ઉત્પાદને, વ્યય ધ્રુવનું જ્ઞાન,
આતમ અનુભવ જાણતો, લહેશે તે શિવસ્થાન. ૧૦
- સપ્ત ભંગીએ વહેંચતો, દ્રવ્ય પદારથ જેહ,
આતમ અનુભવ જાણતો, શિવ સુંદરી વરે તેહ. ૧૧
- પરમાતમ સો એક હૈ, તેહ તણા જીવ અંશ,
વેદ વચન પ્રપંચથી, કરતો જગ પ્રશંસ. ૧૨
- પરમાતમથી ભિન્ન એ, જગત જીવ દેખાય,
પરમાતમ અંશ જ્ઞાની વા- અજ્ઞાની કહેવાય. ૧૩
- જ્ઞાની કહો પરમાત્મ અંશ, અજ્ઞાની દેખાય,
યદિ કહો અજ્ઞાની તો-જ્ઞાની જીવ જણાય. ૧૪
- જ્ઞાનાજ્ઞાન મથી અહો, એ માનોએ અંશ,
જ્ઞાનાજ્ઞાનમથી થયો, પરમાત્મ પદ જાંશ. ૫

પરમાતમથી ભિન્ન નિત્ય, જો માનોગેં જીવ.	
વ્યક્તિરૂપે પરમાતમા, નહીં તે થાય સદીવ.	૧૬
પરમાતમથી ભિન્ન જો, વ્યક્તિ જીવકાં હોય,	
તો એહી પરમાતમા, અંશ તે કયું કરી જોય.	૧૭
અભિન્ન પરમાતમ થકી, જગત જીવ કહો ભાઈ,	
અંશ જીવની ભિન્નતા, પ્રગટ કયું દેખાઈ.	૧૮
ભિન્નાભિન્ન કહો ચદિ, પરમાતમથી જીવ,	
સ્વાદ્વાદ તબ આ ગયા, કયું કરતે હો રીવ	૧૯
જ્ઞાનથકી અભિન્નહૈ, વ્યક્તિસ્વરૂપે ભિન્ન.	
નિત્યાનિત્ય વચનથકી, અદ્વૈત મતતા ખિન્ન.	૨૦
સત્તાયે પરમાતમા, સર્વ જીવ હૈ જાણુ,	
કર્મ સંબંધે આતમા, સ્વરૂપ ભૂદયો જ્ઞાન.	૨૧
કર્તા હર્તા એક હૈ, જગત રચનાકાર	
કર્તા તે વળી જીવનો, પશુ પાંખી નરનાર.	૨૨
બ્રહ્મા જગ રચના કરે, વિષ્ણુ પાલનહાર.	
જગત જીવતણો વલી, કરે રૂદ્ર સંહાર,	૨૩
તેહ ત્રણ રૂપે કરી, જાણો એક જ વ્યક્તિ,	
રજ, સત્ત્વ તમોગુણો. ભિન્ન વિચારો શક્તિ,	૨૪
કર્તા ઇશ્વર માનનાર, કરતો એ ઉપદેશ,	
તત્વાતત્ત્વ વિચાર ખિન, જ્ઞાન નહિ લવલેશ.	૨૫
જગત્ હે પુણ્ડલ દશા, ઇશ્વર આતમ દ્રવ્ય,	
પુણ્ડલ રચના કર્યું કરે, સુચુક્તિ સુખ ભવ્ય.	૨૬
અરૂપીજ પરમાતમા, સ્વ સ્વરૂપનો જાણુ,	
પુણ્ડલ તેહથી ભિન્ન હૈ, ઉપદેશે જીન જાણુ,	૨૭
એક અધિકરણ મૂર્તિરૂપ, તેમાં વિભતિ સ્વભાવ.	
ગુણ ત્રણ કિમ કરી રહે બને ન એહ બનાવ.	૨૮

- તમઃ તેજ વિજ્ઞાતિ જે, તે બેતું ક્રીમ હોય,
એકાધિકરણ જ અહો, સમજે વિરલો કાય. ૨૯
- અધિકરણરૂપ મૂર્તિમાં, ગુણ ત્રણ રહે જાય,
એતો શશના શૃંગ સમ, વચન એ ન સુહાય. ૩૦
- રજ તમઃ ગુણ યુક્ત જે, અજ્ઞાની કહેવાય,
ઉત્તમ તેહને માને જે, સુક્તિપદ કયું પાય. ૩૧
- રજઃ તમો અજ્ઞાનમય, ગુણ તે કયું કરી હોય,
આતમ ગુણને અનુભવો, સ્યાદ્રાઢ સુખ જોય. ૩૨
- મિથ્યા મત મૂકી કરી, આરાધે જીવનવાણી,
લહેશે તે પરમાતમપદ, આતમ અનુભવ બાણી. ૩૩
- બાહિર ધર્મદશા ભજે, અંતર ધર્મ વિચાર,
આપ સ્વરૂપ વિચારણા, ધર્મ ધ્યાન મનોહાર, ૩૪
- દેખે સો નહી આતમા, આતમ નહીં દેખાય,
રાગદ્વેષ તું કયા કરે, પુણ્યલભે કયું જાય. ૩૫
- અલખ નિરંજન આતમા, વ્યાપી રહ્યો શરીર,
ખીર નીર સંબંધ જ્યું, શુદ્ધ યુદ્ધ વડવીર. ૩૬
- પ્રતિ શરીરે ભિન્ન ભિન્ન, આતમ દ્રવ્ય અનંત,
અજર અમર અવિનાશી હૈ, સિદ્ધ યુદ્ધ ભગવંત. ૩૭
- રાગી નહિં દ્વેષી નહિં, અરાગી નિર્માયી,
અનંત સુખ કો ભોગી હૈ, અનંત શક્તિ સુહાર્ધ ૩૮
- સિદ્ધ તણા સાધર્મી હૈ, સત્તાયે સખ જીવ,
રાગી દ્વેષી જે લહે, તેહી મૂઢ જ કલીબ. ૩૯
- સન્નતિ સખ જીવપર, જે જન ધરતો વૈર,
બહિરાતમ શિરોમણિ, કરતો કાળો કેર. ૪૦
- ભૂંડું કરવા કો નહિ, સમર્થ જગમાં જોય,
કર્મ વિપાક વિચારીને, સમજે સજ્જન લોય. ૪૧

- આપઆપ મેં સ્થિત જળ, પરકો કિશ્યો પ્રચાર
મોહરાય તબ નાશ હે, ખાશે દુર્જન માર. ૪૨
- અંપની કથની સૌ કથે, પરની કથની પાપ,
સ્થાદાદવાદી જીનકી, કથની હરે સંતાપ. ૪૩
- આતમના પરિણામ તો, આતમમાંહી સમાય,
વપુ કિયામાં કર્મની, પ્રવૃત્તિ જ જણાય, ૪૪
- બાહ્યાચાર પ્રવૃત્તિમાં, નહીં આતમનો ધર્મ,
બાહ્યાચારથી રાયવું, એતો મિથ્યા ભર્મ. ૪૫
- આતમનો ઉપયોગ તે, આતમનો છે ધર્મ,
બાહ્યવિષે નહિ આતમા, સમજે રહે ન કર્મ.
- કર્તવ્ય કર્મો કરે, જ્ઞાની નહિ બંધાય,
જ્ઞાન દશા જે આકરી, તે ચારિત્ર સુધાય. ૪૭
- શુદ્ધાતમ વણુ અન્ય સહુ, તેમાં નહીં નિજ ધર્મ,
સમજી બાહિર સહુ કરે, તે નહીં બાંધે કર્મ. ૪૮
- નિમિત્ત કારણ ધર્મ તે, પ્રતિ વ્યક્તિએ લિન્ન,
જ્ઞાની ત્યાં મુંઝાય નહિ, નયદષ્ટિએ પ્રવીણ. ૪૯
- બાહિર કર્મો સહુ કરે, પણ નહિ બાંધે કર્મ,
એવો જ્ઞાની આતમા, પામે સુક્તિ શર્મ ૫૦
- દેવશુરને ધર્મની, શ્રદ્ધા પ્રીતિ યોગ;
સમકિત પ્રગટે આતમમાં-રહેન પુણ્ય લોગ. ૫૧
- સંપ્રતિ પંચમકાલમાં, શુર આલંબન શ્રેષ્ઠ,
શુર આલંબન યોગથી-લાગે જડ સુખ એંઠ ૫૨
- શુર કૃપાવણુ ધર્મની, કુંચી હાથ ન થાય;
શુર શ્રદ્ધા પ્રીતિ બળે, શુર કૃપા પ્રગટાય. ૫૩
- શુરમાં શ્રદ્ધા પ્રીતિથી, પત્થર જેવા લોક,
આતમ જ્ઞાનને પામતા, શુરવણુ સઘળું ફોક, ૫૪

ગુરૂની ભક્તિ જોડને, તેનું અંતર ચોર.	
ફરક એટલો બધો, શાહુકારને ચોર,	૫૫
આત્માદિક તત્ત્વો તણી, શ્રદ્ધા, ગુરૂથી થાય,	
જૈન ધર્મ સમબલવા, ગુરૂજી પુષ્ટ ઉપાય.	૫૬
ગુરૂ આધારે જ્ઞાન છે, બીજો નહીં ઉપાય,	
ગુરૂ ભક્તો ઘટ અનુભવે, નાસ્તિક ખત્તા ખાય.	૫૭
ધર્મનુભવ ખાવની, તત્ત્વજ્ઞાન દાતાર.	
બુદ્ધિસાગર અનુભવે, પામે તે સુખસાર.	૫૮

શ્રી સર્વજ્ઞ સ્વામીને નમઃ

શ્રી કાવીઠા મોક્ષભિલાષીભાઈ રતનચંદ લાધાજી તથા ભાઈ ઝવેરભાઈ યોગ્ય પાદરાથી મુનિ. બુદ્ધિસાગરના ધર્મલાભ. પૂર્વક માલુમ કે આત્મા સર્વની શાંતિ ઇચ્છે છે અને તે આક્યં-તર શાંતિ હૃદયમાં પ્રસરે અને કર્મની વર્ગજ્ઞાઓનો વિયોગ થાઓ. આત્મા સ્વ સ્વરૂપ શાંતિ પામી સર્વજ્ઞત્વ પ્રગટ કરે એમ મારો મૂલ ઉદ્દેશ ભાવી ભાવે કરી બની આવે તો પ્રયત્ન લેજો ગણીશ-મોક્ષ પ્રાપ્તિમાં દરેક મનુષ્યને ઇચ્છા હોય છે પણ યથાયોગ્ય સામગ્રી મળવી મુશ્કેલ છે વારંવાર આત્માની શુદ્ધિ માટે બોલવાનું થાય છે પણ આત્માની શુદ્ધિ કોઈ વિરલા કરી શકે છે. વેશ પહેરવો સહેલ છે, પણ ભજવવો મુશ્કેલ છે. બાકી તો શું કહેવું. નિર્ઝન્ય પ્રવચન અને કાંતતા સૂચવે છે તેથી એકાંતનો પરાજ્ય છે, આ કાલમાં તેમ સર્વ કાલમાં પાંચ સમવાયી કારણે કાર્યની સિદ્ધિ થાય છે.

(કાલ-સ્વભાવ-નિયતિ-કર્મ અને ઉદ્ધમ) તેમાં ઉદ્ધમની પ્રધાનતા છે પણ તે ઉદ્ધમ સાપેક્ષપુદ્ધિથી થાય છે, ઉદ્ધમથી આત્મા અબ્યુદય દશા પામી શકે છે, ઉદ્ધમરહે સર્વ કાર્ય સિદ્ધ થાય છે, તેમ લૌકિક વ્યવહાર પણ તત્ત્વાર્થીઓને હિતંદાતા છે. આત્મા હાલ જે આ શરીરને વ્યાપી રહ્યો છે, અને આપણે તેના હિત માટે ઉદ્ધમ કરીએ છીએ, તેજ આત્મા અનાદિ કાલથી ચોરાશી લાખ જીવયોનિમાં અજ્ઞાનદશાએ પરિભ્રમણ કરી, મહા રૌરવ છેદન, ભેદન, તાડન તર્જનનાં દુઃખ પામ્યો અને કોણ જાણે કયારે આત્માની શાન્તિ થશે! પુદ્ગલનો સંબંધ “અહંમમ મોહ” એવી અજ્ઞાનદ શાથી આત્માનું શું સ્વરૂપ છે તે જણાવા દેતો નથી, અને કદાપિ જાણ્યું તો તેર કાઠીઆ મોહની જાળમાં ફસાવી જાણ્યું તે ન જાણ્યા જેવું કરાવી દે છે ત્યારે તેવા મોહરાજાની સાથે યુદ્ધમાં ખરેખરી આત્મદશા જાગ્યા વિના શી રીતે ટકી શકાય ? અને તેનો પરાજય કેમ કરી શકાય ? વારંવાર મનુષ્ય જન્મ પામવો દુર્લભ છે. મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક્ય તો ત્યારે કરી શકાય કે જ્યારે આત્મા જન્મ મરણના દુઃખનો નાશ કરે અને આત્મદશા પામે, જ્યારે મુક્તિ પમાય ત્યારે મનુષ્ય જન્મ સફળ ગણી શકાય. યાદ રાખવું કે આ દેખાતા પુત્ર-પુત્રી-માતા-પિતા-ભાઈ-બેન લક્ષ્મી ધરખાર એ કોઈ દિવસ પોતાનાં થઈ શકશે નહિં. પુત્ર પુત્રીના ભરણ પોષણમાં પોતાનો જન્મ ગુમાવી અમૂલ્ય નરાયુને જ્ઞાનીઓ નિષ્ફળ ગાળતા નથી. એતો સત્ય પોતાનું શું છે તેની વહેંચણુ કરી વિવેક દૃષ્ટિથી પોતાનું પોતાની પાસે છે, આત્માનું ધન, શરીરમાં નથી. મનમાં નથી-વચનમાં નથી પોતાનું પોતાથી પાસે છે એમ જ્યારે વિચાર કરી કપિલ કેવલી વા અનાથી મુનિની પેઠે મોક્ષ-નગરમાં જવા મોહથી દૂર રહેશે ત્યારે આત્મા મુક્ત થશે, વૈરાગ્ય રંગે રંગાએલાં જેનાં મન છે તે શું અસાર ને સાર માની શકવાના ? કદાપિ માની શકશે નહીં, પુદ્ગલ દ્રવ્યમાં શરીર-મન-કાયા લેશ્યા વગેરેનો સમાવેશ થાય છે અને તે

થકી બિન્ન શરીરમાં વ્યાપક આત્મા અલગ છે એમ બાણી તેનું સ્મરણ મનન કરવું, અને વિકલ્પ સંકલ્પ રહિત થઈ તેના સ્વરૂપમાં લીન થવું, એ ઉત્તમ માર્ગ જેટલો પામી શકાય તેટલો પામવા પ્રયત્ન કરવો એ ઉપયોગીનું લક્ષણ છે. એમ તો કહી શકાય કે જેવાં કારણો મળે તેવો આત્મા બની જાય છે, માટે આત્માનું કલ્યાણ જેમ થાય તેવાં કારણો સેવવા યોગ્ય છે. દુનિયાના છળ પ્રપંચમાં પતિત થવું એ મોહાંધતાનું લક્ષણ છે. વ્યવહાર અને નિશ્ચય નય એમ બે નય જેમ આત્માનું કલ્યાણ થાય તેમ સેવવા યોગ્ય છે. જ્યાં સુધી સાધ્યને પમાયું નથી ત્યાં સુધી સાધનને મકલું નહિં પુદ્ગલના ક્ષણિક સુખમાં રાચી માચી રહેવું નહિં અને નિત્ય આત્માનું સુખ પામવા પ્રયત્ન સતત કરવો. જે જે આંખે દેખાય છે તે ક્ષણિક છે, અનિત્ય છે એમ નિદિધ્યાસન થવું જોઈએ, આંખનો વિષય પુદ્ગલ દૃશ્ય છે. રક્ત, પિત્ત, નીલ, શુકલ, કૃણુ, એ પુદ્ગલના પર્યાય છે. તેને દેખી તેમાં રાચવું નહિં અને તેને મનથકી તો પોતાના છેજ નહિં એમ નિશ્ચય પૂર્વક બાણવું જોઈએ. જેમ ધાવમાતા બાળને રમાડે છે પણ તેને પોતાનો-હૃદયથી માનતી નથી તેમ આપણી ખરી નિશ્ચય પૂર્વક વર્તણૂક થવી જોઈએ અને આત્માને દુઃખમાંથી છોડાવવા સાડ જેટલો પ્રયત્ન કરીએ તેટલો ઓછો છે. પૂર્વ મહર્ષિઓએ આત્માની શાંતિને સાડ જે જે પ્રયત્નો કર્યા છે તેની જરા પણ વાનગી પામીએ તો ધન્ય ધન્ય અવતાર ગણાય. આ વિષમ કાળ છે. આયુષ્ય જલતરંગવત અસ્થિર છે. કુટુંબની જાળ-જીવરૂપી માછલા ઉપર પથરાણી છે, દિવસ અને રાત્રીઓ બે આયુષ્ય જાળ ખુટાડે છે, જરા રાક્ષસી સામી છે, ક્રોધાદિ હજી જેવાને તેવા છે, શરીરના ધર્મ બદલાય છે, તેમ છતાં હજી ચેતન મોહની ઘેનમાં પડી રહી કંઈ કરવા લાયક કરતો નથી અહો શી ગતિ થશે ? અને કેવા દુઃખ સહન કરવા પડશે ? અને કેટલો સંસાર રખડવો પડશે તે વિચારવા લાયક છે. રાગાદિ ઉપદ્રવો વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન કરે

છે તો પણ હજી બગતો નથી, ત્યારે બીજાનો શો દોષ ? વિચારો કે આપણે મરતી વખતે જેટલું આંખે દેખીએ છીએ તેમાંનું શું લઈ જવાના તે વિચારવા લાયક છે ? અને જ્યારે તેમાંનું કંઈ પણ સાચું નથી આવવાનું ત્યારે નાહક તેવા પદાર્થોની પ્રાપ્તિનો પ્રયત્ન કરી નકામો જન્મ શુભાવલો એ સાફ કહી શકાશે નહિં જેમ બને તેમ પ્રમાદ દૂર કરી ધર્મમાં તત્પર થવું. હવે હું ઉપસંહારમાં આત્માની શાંતિનો માર્ગ આત્મા પ્રત્યે જણાવું છું કે હે આત્મન ! તમો પોતે અનંત શક્તિના ધણી થઈને તમને જે પુણ્યલક્ષ્ય દુઃખી કરે છે તેનો વિચાર કરો તેનું કારણ એ છે કે તમો તે કર્મને પોતાને દુઃખકારી છે એમ જાણતા નથી અને બચો છો. છતાં પણ પુણ્યલક્ષ્યમાં મમતા છે તેનો ત્યાગ કરતા નથી. આ આંખે દેખાતો કર્મનો પ્રત્યક્ષ ત્યાગ કરી પોતાના સ્વરૂપમાં રહેશો. યશ ક્ષીર્તિને સાફ પ્રયત્ન કરવો તે ઠીક નથી. ફક્ત તમો પોતે તમારા સ્વરૂપમાં રહેશો તો શાશ્વત સુખ પામશો. એમ દેહ ધારી બુદ્ધિ નામ ધારી ચેતનજી આવસ્થામાં આત્માને અહિંત માર્ગ કહે છે તે આદેય છે એમ જાણવું, તે સત્ય ગ્રાહી-ઓને લાભ આપશે.

ૐ શાન્તિ ૩.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. પેથાપુર.

વૈશાખ.

સં. ૧૯૬૨ જૈન કોન્ફરન્સ પ્રસંગ.

પેથાપુરમાં જૈન પ્રાંતિક કોન્ફરન્સ ભરવાનો ઉપદેશ આપ્યો અને તેથી સંઘના આગેવાનોએ જૈન કોન્ફરન્સ ભરી. ત્રણ દિવસની બેઠક થઈ. પ્રમુખ શ્રાવક ગુલાબચંદ દલાએ જૈનોની ઉન્નતિના ઉપાયો દર્શાવ્યા. છેલ્લા દિવસે સંઘના આગ્રહથી મેં ભાષણ આપ્યું. બાહ્યથી અવલોકતાં જૈનો અવ્યય માર્ગે વહે

ને એમ લાગે છે પણ અધ્યાત્મદૃષ્ટિથી દેખતાં તેઓ જૈન તત્ત્વજ્ઞાન પામ્યા વિના આગળ સત્યોન્નતિ માર્ગપર ગમન કરી શકે નહિ. આધ્યાત્મિક વ્યક્ત સર્વ શક્તિઓનું સંગઠન થયું નથી તેથી જૈન કોમ હજી જ નથી એમ અપેક્ષાએ કથાય છે. જૈનધર્મના જ્ઞાન વિચારોથી અને જૈનધર્મીઓથી જ જૈનોની ઉન્નતિ છે. જૈન અધ્યાત્મજ્ઞાનથી અને યોગથી જૈનોની પરંપરા ઉન્નતિ ક્રમમાં ઉત્તરોત્તર વંશપરાએ વહી શકશે. દેવગુરૂ ધર્મની શ્રદ્ધાથી પતિત થનાર જૈનોથી આત્માની ઉન્નતિ થઈ શકતી નથી અને દેશ સંઘ કોમની પણ ઉન્નતિ કરી શકનાર નથી. બાલલગ્નની પ્રજામાંથી પ્રગટેલા જૈનો, ઠરાવો કરીને ખુશ થયા છે પણ તે પ્રમાણે વર્તવાને આત્મલોગ આપવામાં પાછા પડે છે. થોડા વર્ષ સુધી બાપણોની મહત્તા અંકાશે પશ્ચાત્ તે કથની કથનારા કરતાં કારણોથી આદર્શ કર્મયોગીઓ થનારાઓની મહત્તા અંકાશે. જેઓએ પોતાના શરીરમાં રહેલા આત્માનું સમ્યક્ સ્વરૂપ જાણ્યું નથી અને આત્માની જ્ઞાનાદિ શક્તિઓપર જેઓને વિશ્વાસ નથી તથા તે પ્રગટાવવાની જેઓની પ્રવૃત્તિ નથી તેઓ બાહ્ય વિશ્વાસમાં અલસિયાંના જેવું જીવન ગાળનારાઓ ચાતુર્વિધ સંઘની ઉન્નતિ શું કરી શકવાના હતા ? ઠરાવોને આચારમાં મૂકીને જેઓ મૂગા મૂગા કાર્યો કરે છે તે જૈનો ચડતીના માર્ગપર મુસાફરી કરનારા છે. હજારો અજ્ઞાની જૈનો કરતાં એક જૈનધર્મ તત્ત્વજ્ઞ જ્ઞાની જૈનથી સ્વપરનું અનંતગણું હિત થનાર છે. જૈન પરિષદો ભરવી પણ ઠરાવો કરીને તે પ્રમાણે વર્તવું. સંઘની સેવામાં સર્વ તીર્થોની સેવા બક્ષિત સમાય છે. એવઃ ચતુર્વિધ સંઘની સેવાબક્ષિતમાં આત્મા સમર્પણે જાયો.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ વડોદરા. કોઠીપાળ

ગંવત. ૧૯૬૦

શ્રી કાવીઠા મધ્યે સુશ્રાવક. શા. ઝવેરભાઈ તથા રતનચંદ
લાધાજી યોગ્ય ધર્મલાભ વિશેષ અત્ર સુખશાતા. વિશેષ ઝોજ કે
ધર્મ સાધનમાં તત્પર રહેવું, અને આત્મ સ્વરૂપનું ચિંતવન
કરવું, તેમ કરતાં મોહ રાયનો ત્યાર ઓછો થતો જાય છે. માટે
શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે:—

આત્મા સ્વરૂપ વિચારણા રે લાલ-ઝોહી જ છે શિવ શર્મ;
માને અપમાને સમ હુવેરે લાલા.

કીમ કરી બાંધે કર્મરે, ભવિકજન ઝોલખો આત્મસ્વરૂપ ॥૧॥
આત્મસ્વરૂપ ભાવિત મતિરે લાલા. મોહરાય કરે નાશ, તેર
કાઠીઆ જીતતાંરે લાલા.

ચિદાનંદ પ્રકાશરે, ભવિકજન ! ઝોલખો આત્મસ્વરૂપ. ॥૨॥

ઇત્યાદિથી જાણવું કે ષડ્ દ્રવ્યમાં સારભૂત ઉપાદેય આત્મ
દ્રવ્ય-અનંત જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રમય, લોકલોક પ્રકાશક, ઉત્પાદ
વ્યય ધ્રુવ સહિત છે, તેજ આદરવા યોગ્ય છે, અને રાગદ્વેષ પુઠ્ઠ-
ગલ રૂપ છે તેનો ત્યાગ કરવો તે ઉપર કહે છે.

રાગદ્વેષ પુઠ્ઠગલ દશા, અંતર આતમ ખેલ,
અતિ નિર્મળ પરમાતમા, નાહી કર્મકા મેલ. ॥ ૧ ॥
આંખથી ને દેખતા, તેતો પુઠ્ઠગલ ભાવ,
અંતર દષ્ટિ જો કરે, પરમાતમ દેખાવ. ૧
ક્ષણે ક્ષણે આયુ વહે, પામર જીવ વિચાર,
દુઃખ અનંતા પામીયાં, નરક નિગોદ મઝાર. ૨
કર્મ સંયોગે દુઃખ છે, જ્ઞાન સંયોગે શર્મ,
તે કારણ ભવી જીવડા, નાશ કરો સખ કર્મ. ૩
પરપરિણતિ પોતાતણી, માને તેહી ગમાર,
પરપરિણતિ ફરે કરે, પામે તે ભવપાર. ૪
અંજલિ જલ જયું આઉંખું,—જોબન ઝોળે જાય,
ધર્મ ક્રિયા અલ સખદરે, ધર્મ ધ્યાન ચિત્ત લાય. ૫

મુખ પોકારે આતમા, ક્ષણમાં ભૂલી જાય,	
ઉપયોગી છે આતમા, મુક્તિ વધુ મુખપાય.	૬
નરક નિગોદે તું ભર્યો, બાણ અનંતીવાર,	
આઠ કર્મની વર્ગણા, ગ્રહી લહ્યો અવતાર.	૭
ચેત ચેત અવસર મળ્યો, મોહને દૂર નિવાર,	
ધૂમાડા બાચક સમો, પુત્રાદિક પરિવાર.	૮
અહં મમ એ મંત્રહે, ભવબ્રમણ્યકો હેતુ,	
નાહં ન મમ મંત્ર હે, ભવસાયરકો સેતુ.	૯
હાડ રૂધિર માંસે બન્યુ, યહ શરીર વિચાર,	
પાણી પરપોટા સમું, જતાં ન લાગે વાર.	૧૦
સંસાર વ્યવહારેકરી, જગમાં મોટો થાય,	
શરીર સોજા પુરૂષવત, મનમાં શું ? ફૂલાય.	૧૧
માન અપમાન નિંદાતણું, કારણ પુણ્યને પાપ,	
એ બીહે પુણ્નલ દશા, આતમ અવિચલ છાપ.	૧૨
કોણ તું ક્યાંથી આવિયો, બાઈશ ક્યાં તું વિચાર.	
એકીલો તું આવીયો, માતા ઊર વિચાર.	૧૩
ગર્ભકાલના દુઃખનું, જાન તું ભૂલ્યો ભાઈ,	
આલ પંપાલે વિંટીયો, માની બેઠો સગાઈ.	૧૪
ઈંદ્રિ પુણ્નલ મન વચન, એ સખ કર્મે હોય,	
જળ ઊનકો વિનાશ હૈ, તબ શિવ સુખકું જોય.	૧૫
વારંવાર નહીં મલ્યો, મનુષ્ય ભવ અવતાર,	
પર પુણ્નલ અપનો ગ્રહી, બાઈશ નરક દુવાર.	૧૬
પઢી પાર નહીં પામીયો, સર્વ શાસ્ત્ર જગસાર,	
પડ્ દ્રવ્યો વિચારીને, ગ્રહો આતમ હિતકાર.	૧૭
સ્થાનક પાપ અઢારકી, ત્યાગ યુદ્ધિ જળ હોય,	
સૈન્ય તદા મોહ રાયકો, પોકે પોકે રોય.	૧૮
નિંદ્રા વિકથા પરિહરો, નિંદા વિષય કષાય,	
શુદ્ધ સ્વભાવે આતમા, પરમાતમ પદપાય.	૧૯

અહો અહો આ આતમા, અનંત શક્તિ કેા સ્વામી,	
અજર, અમર, અવિનાશી હૈ, પૂર્ણાનંદ નિઃકર્મી.	૨૦
દર્શન જ્ઞાન ચરણતણા, લોકતા આતમરાય,	
નિત્યાનિત્ય અરૂપી હૈ, એકાનેક કહેવાય.	૨૧
આઠ પક્ષે કરી આતમા, સ્વરૂપ વિચારે જેહ,	
ધર્મ ધ્યાની તે જાણવેા, કરે કરમકો ખેહ.	૨૨
મુંડ મુંડાવે વેષ લઈ, ધારત પરકી આશ,	
અહો અહો બહિરાતમા, કરતો આપકો નાશ.	૨૩
ચરણ બહી નિંદા કરે, પરકા અવગુણ ગાય,	
એલી હૈ પુણ્નલ દશા, તીસકો સંગ નિવાર.	૨૪
ગુણ લહીજે જ્યાંચકી, તીહાં ધર બવિરાગ,	
નિંદા કરતાં પરતણી, ધરમાં મૂકે આગ.	૨૫
આરોપિત પુણ્નલ તણા, સુખકું માનો દુઃખ,	
બવ ઉદ્વેગથી નિસ્તરો, પામી આતમ સુખ.	૨૬
ધરો ધ્યાન ઔર જ્ઞાનકું, ભાવના બાર વિચાર,	
સત્સંગમ દોહીલો, કર્મ કટાવન હાર.	૨૭
નિમિત્ત જેવાં પામતો, તેવો આતમ થાય,	
ઇલી ભમરી સંગજયું, સત્સંગમ સુખદાય.	૨૮
કૃષ્ણપક્ષીયા જીવડા, પંચમ આર મઝાર,	
ભવની બાહુલ્યતા થકી, માને સાર અસાર.	૨૯
પંચ વિષ મલીયાં જીહાં, મોહરાય પ્રચાર,	
પુણ્યેદયથી જીવને, સત્સંગમ આધાર.	૩૦
સત્સંગમ કરી આતમા, જોતો આતમ સ્વરૂપ,	
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનથી, ભવી થાવે ચિદ્રૂપ.	૩૧
આતમ સ્વરૂપ વિચારણા, કરતો આતમરાય,	
પરમાતમ પદ પામી તે, રહેશે શિવપુર ઠાય.	૩૨

એમ આતમ સ્વરૂપ વિચારણા કરશે કે જેથી તત્ત્વજ્ઞાન થાય એજ.

ૐ નમો ચીતરાગિને.

લેખક યુદ્ધિસાગર.

સંવત ૧૯૬૦

મુ૦ અમદાવાદ.

આંખલી પોલનો ઉપાશ્રય.

શ્રી પાદરા મધ્યે દેવગુરૂ ભક્તિકારક સુશ્રાવક વકીલશા. મોહનલાલ હિમચંદભાઈ તથા શા. ઝવેરભાઈ યોગ્ય ધર્મલાભ પહોંચે. વિશેષ આત્મપ્રવૃત્તિ જારી રાખતા હશે, મન વચન અને કાયાએ કરી હિત પ્રવૃત્તિ થઈ શકે છે અને અહિત પ્રવૃત્તિ પણ થઈ શકે છે. જાણ્યા છતાં પણ અહિતમાં પ્રવૃત્તિ થઈ શકે છે, અને નહિ જાણતાં છતાં પણ અહિતમાં પ્રવૃત્તિ થઈ શકે છે. તથા હિતમાં પ્રવૃત્તિ તો જાણવાથી થઈ શકે છે. લૌકિક હિત પ્રવૃત્તિ અને લોકોત્તર હિત પ્રવૃત્તિ એમ બે પ્રકારની હિત પ્રવૃત્તિ જાણી લોકોત્તર મોક્ષ સુખ પ્રાપ્ત કરાવનારી હિત પ્રવૃત્તિ અંગીકાર કરવી. તત્વજ્ઞાની વારંવાર સાક્ષાત્ સ્વ સ્વરૂપ રમણતાથી હિત પ્રવૃત્તિ માને છે અને જ્યાં સુધી એ દશા તરત થઈ નથી ત્યાં સુધી મુનિપણું અગર શ્રાવકપણું ભાવથકી આગ્યું કોણું કહી શકે ? કેટલાએક જહિરાત્માઓ પર પુણ્યમાં હિત માને છે અને તેની પ્રાપ્તિ સારૂ અમૂલ્ય નરભવહારી જાય છે અને કેટલાએક અંતરાત્માઓ પોતાનામાં પોતાનું હિત માની તેને ધ્યાવે છે તેનું મનન કરે છે અને પોતાનો આત્મા મોક્ષસુખ પામે તેમ પ્રયત્ન કરે છે. નિવૃત્તિદશામાં અંતરસુખનો અનુભવ થઈ શકે છે. અંતર સુખની પ્રાપ્તિ માટે જહિરાત્માઓ વિષયને વિષ સરખા જાણી નરકનું બારણું સમજીને, કુટુંબ પરિવાર વિકલ્પ સંકલ્પનું કારણ સમજી જેમ સ્વાનુભવ જાગે તેમ તે પ્રવૃત્તિ કરે છે. અંતરાત્માને જાહિરની કોઈ પદ્ધતી અગર માનથી શાંતિ થતી નથી. અંતરાત્મા વિચારે છે કે પોતાની ખરી આત્મિક મોટાઈ નથી ત્યાં સુધી બીજી મોટાઈથી કશું થવાનું નથી. અંતરાત્મા વિચારે છે કે જાહિરની મોટાઈને જહિરાત્માઓ સારી ગણે છે, પણ અંતરાત્માઓ તેને વિપરીત ગણે છે. અંત-

રાત્રા બાહિરની વસ્તુને દેખી ખુશી થતો નથી પણ બહિરાત્રા બાહિરની વસ્તુને પોતાની માની ધાંચીની ધાંણીના બલદની પેઠે અંતર દષ્ટિ હીન આદ્યા કરે છે અને આઠ કર્મની વર્ગજ્ઞાઓના થોકાથોક સમયે સમયે ગ્રહણ કરી બારે થતો જાય છે. આત્રાએ ગ્રહણ કરેલું કર્મ આત્રાનેજ દુઃખી કરે છે, કે જેથી આત્રા હું કોણ છું ? ક્યાંથી આવ્યો ? અને ક્યાં જઈશ ? ઇષ્ટ શું છે ? અનિષ્ટ શું છે ? કરવા યોગ્ય શું છે ? અકૃત્ય શું છે ? હેય શું છે ? જ્ઞેય શું છે ? આત્રા છું કે જડ છું ? કર્મનો કર્તા છું કે તેનો હર્તા છું ? તે જાણવા દેતું નથી. જેમ કોઈ અજ્ઞાન માણસ ગુરૂ (ધર્મોપદેશક) ના વચન નહિં માનતાં દારૂનો શીશો પી જાય છે અને જ્યારે તે દારૂ ચઢે છે ત્યારે તે દારૂની કેફથી સ્વભાવ ભૂલી જઈ હું પુરૂષ અગર સ્ત્રી છું તે પણ જાણવા સમર્થ થઈ શકતો નથી, તેમ કર્મરૂપી દારૂનો શીશો ભવી જીવ, ગુરૂતું વચન નહિ માનતાં પીજાય તો તેનાં ફલગ્રકડવા પામી પરવશ થઈ જાય, અને નવાં કર્મ ઉપાર્જન કરી સંસારમાં નવા નવા વેષે ભટકે તેને કોણ દુઃખમાંથી છોડાવે ? અનાદિ કાલથી એ કર્મરૂપ પુણ્યલક્ષીયાં આત્રાને રખડાવે છે અને આત્રાની બે હાલત કરી દુઃખી કરે છે. આત્રાને સુક્રિત સુખમાં વિદ્યન કરે છે. માટે ભગ્ય જીવે તમને દયા હોય તો તમે આત્રાને મારી નાંખનાર, દુઃખ દેનાર કર્મ શત્રુને દૂર હઠાવો. નહિં તો તમારી દયા ક્યાં રહેશે ? દયાવંત એ વિશેષણ સફલ કરે. આત્રા સિંહ સમાન થઈ કર્મ વશે રંક બની ગયો છે તેની દયા કેમ કરતા નથી ? શું તમે જાણ્યા છતાં દયા નહિ કરો, અને કર્મરૂપ કસાઈના હાથમાંથી આત્રાને મૂકાવશો નહિં તો, તમારામાં દયાના પરિણામ શી રીતે કહેવાશે ? એમાં કાંઈ પૈસા ખરચવા પડતા નથી. કંઈ દેશોદેશ સુસાફરી કરવી પડતી નથી, ફક્ત આત્રાને સ્વ સ્વરૂપમાં લાવશો તો કર્મ હરનાર પણ આત્રા છે, કોઈ વખતે કર્મ બલવાન થઈ જાય છે અને કોઈ વખત આત્રા બલવાન થઈ કર્મને હઠાવે છે.

આચાર પ્રદીપ ગ્રંથમાં કહ્યું છે કે.

કથ્યચિ જોવોબલિઓ, । કથ્યચિ કમ્માઈ હુતિ બલીઆઈ
જીવસ્સય કમ્મસ્સય, પુવ્વ નિવસ્યાઈ વેરાઈ-(૧)

કમ્મવસા ચલુજીવા । જીવવસા કઠ્ઠિવિ કમ્માઈ, કથ્યચિ
ધણિઓ ચલવં । ધારણિઓ કથ્યચિ ચલવં-(૨)

કોઈ વખતે કર્મને વશ જીવ થઈ જાય છે અને કોઈ વખતે
આત્માને વશ કર્મ બની જાય છે. હવે પોતાને પોતે જ પુછવું
કે હે આત્મા તું કર્મને વશ છે કે કર્મ તારે વશ છે ? જો કર્મને
વશ હોઈશ તો કર્મનો નાશ શી રીતે કરી શકીશ ?-માટે હે
ચેતન ! તું કર્મને વશ થઈશ નહિ. એ કર્મ આંખે દેખાતું નથી
પણ જ્ઞાનદષ્ટિથી જાણી શકાય છે, કોઈ આસન્નભવી કર્મ સામી
દષ્ટિ કરે છે અને હવે વસ્તુને વસ્તુગતે ક્ષયોપશમ અનુસારે
જાણ્યા છતાં આત્મા કેમ અહિત માર્ગમાં પ્રવૃત્તિ કરે છે ? શું
હજી તેમાં હિત જાણ્યું છે ? જો હિત ના જાણ્યું ત્યારે હે
આત્મા હવે તમે સિદ્ધ માર્ગ પર ચાલો, અને ખરાબ રસ્તે
છોડી દો. તમે હવે પર દ્રવ્યમાં પ્રવૃત્તિ કરશો નહિ, અને
સ્વભાવે રહો. આ વચનો હૃદયમાં ધારણ કરી પ્રમાદ બાવને હે
આત્મા તમે ત્યાગ કરો. એ પ્રમાદ મોહરાજાનો સૈનિક છે. તે
તમને સંસાર કેદખાનામાંથી છૂટવા દેશે નહિ. એમ વારંવાર
મનન કરો, અને કર્મ કલંકને દૂર કરો. કહ્યું છે કે:-

આચાર પ્રદીપ ગ્રંથમાં

કમ્મ જહ્વિ જિજ્ઞાણં, મવં મમતાણં વેદ અહદુઃસં, ।

તદ્વચિ નિહજેહ સઠ્ઠં, ધમ્મસ્સ ઉચક્કમો તંપિ ॥ ૧ ॥

ભવમાં ભટકતા એવા આત્માઓને જો કે કર્મ અતિ દુઃખ
દે છે તોપણ ધર્મના ઉદ્ધમે કરી આત્મા, કર્મનો નાશ કરે છે
કારણ કે અનંત શક્તિમાન સૂતો સિદ્ધ જાત તથા ઉદ્ધમ ક'
તો મોક્ષ નગર ક્યાં અતિ દૂર છે. આત્મા પોતાની કુચ્છા
છોડી મુચ્છાલ ચાલશે તો ધર્મરાજા પોતાની સુક્તિ નામની પુત્રીને

વિવાહ આત્માની સાથે કરશે; અને પોતે જ્યારે સુચાલ ચાલતાં જ્ઞાન દર્શન શુદ્ધે કરી શુદ્ધ સ્વદશાએ જીવાન અવસ્થા પામશે, ત્યારે ધર્મરાજ પોતાની મુક્તિ નામની પુત્રીનું લગ્ન નિરધારશે. ત્યારે જાવિ આત્મા શુકલ ધ્યાનરૂપ થોડા ઉપર ચઢી સ્વભાવ રમણતા રૂપ માથે છત્રી ધરાવી જ્ઞાન અને ધ્યાનરૂપ નોખતો ગડગડાવતો શુભકાણુ રૂપ શેરીઓને ઉલ્લંઘતો શુકલ ધ્યાનના ચાર પાયા રૂપ ચાર ફેરા ફરતો ચોથા પાયા રૂપ ફેરામાં મુક્તિ રૂપ સ્ત્રીને પરણી અનંતકાળ પર્યંત શાશ્વત સુખ ભોજતા થશે. બાકી અશુચિમય પુદ્ગલરૂપ સ્ત્રીને પરણવા થકી કંઈ સુખ મળી શકવાનું નથી. એ પ્રવાહ અનાદિ કાળનો ચાલેલો છે. પણ તે માર્ગ ઝાંઝવાનાં પાણીની પેઠે અસત્ય જાણી તે માર્ગમાં પ્રવૃત્તિ કરવી એ આત્મ હિતાર્થે નથી. સંસારમાં અનેક જીવો છે તે બિચારા કર્મના આધીન થયા છતાં સત્ય સ્વરૂપ સમજી શકતા નથી. પણ જે થોડા જીવમાં મુક્તિ પામવા લાયક હોય છે, તે જીવ જીવોને આત્મિક ધર્મમાં પ્રવૃત્તિ થાય છે. પુદ્ગલમાં ધર્મ રહેતો નથી, ધર્મતો આત્માનો શુભ છે, તેને અને પુદ્ગલને કંઈ સંબંધ નથી, આત્મિક ધર્મ પામવાને માટે કંઈ પૈસો ખર્ચવો પડતો નથી. એ આત્માનો ધર્મ પામવા માટે જેમ થોડી જાંજલ હોય તેમ વિશેષ આત્મહિત સાધી શકાય છે.

આત્મિક ધર્મ જે તત્ત્વવેદી પામ્યા તેજ મોટા છે અને તેમનું આલંબન લેવું. પણ જેથી વિકલ્પ સંકલ્પ થાય અને આત્મા, કર્મ ગ્રહણ કરે તેને ધર્મ કહી શકાય નહિ. કહ્યું છે કે.

આત્મ ગુણ રક્ષણા તેહ ધર્મ, સ્વગુણ વિચ્છેદન તે અધર્મ ।

માત્ર અધ્યાત્મ અનુગત પ્રવર્તિ, તેહયો હોય સસાર છિન્ન ॥

પોતાના આત્માના શુભોનું રક્ષણ કરવું, સ્વશુભ જેથી પ્રાપ્ત થાય તેવું સદ્ગુણનું આલંબન સેવવું તે ધર્મ જાણવો. પોતાના આત્માના શુભોનો જેથી વિનાશ થાય તે અધર્મ જાણવો. નામ અધ્યાત્મ અને સ્થાપના અધ્યાત્મ અને દ્રવ્ય અધ્યાત્મ એ ત્રણનો ત્યાગ કરી ભાવ અધ્યાત્મને અનુસરી પ્રવૃત્તિ કરવાથી સંસારનો

છેદ (નાશ) થાય છે. ભાવ અધ્યાત્મ પામવાનાં કારણો પ્રાપ્ત કરીએ તો ભાવ અધ્યાત્મ પામી શકીએ, અને જે જે અંશે નિરૂપાધિપણું પામ્યા તે ધર્મ બલુવો એમ જ્ઞાનીઓ ફરમાવે છે. અહર્નિશ પર સ્વભાવમાં પ્રવૃત્તિ કરી મેરૂ પર્વત જેટલી કર્મ વર્ગણાઓ ગ્રહણ કરી તે જરા માત્ર ધર્મસેવનથી શી રીતે નાશ થઈ શકે? અલગત ધર્મનું સેવન વધારે કરીએ તો કર્મને નાશ વધારે થઈ શકશે. આખું ઘર બળવા માંડયું ત્યારે એક લોટા જેટલા પાણીથી શો ફાયદો થઈ શકશે. માટે જેમ અને તેમ હે આત્મા હું શુદ્ધ ચેતના તને કહું છું કે તું તારા સ્વભાવમાં રમણતા કરજે પોતાના સ્વભાવમાં નહિ રમીશ તો મહા વાયુએ આકડાનું તુલ જેમ આકાશમાં અહીં તહીં ફરે છે તેમ તું કર્મરૂપ મહાવાયુએ કરી સંસારરૂપ મેદાનમાં ભટકી ભટકી અધાર દુઃખ પામીશ, તે વખતે તને કોઈ સહાય કરી શકશે નહિ. ખરો આ અવસર છે. રખેને તને તે તેર કાઠીઆ કર્મ બળમાં મૃગલાંની પેઠે ફસાવે નહિ તે ધ્યાનમાં રાખજે. વારંવાર હે આત્મા શું કહેવું? સમબુને વધારે શુ સમબવવું? બૃહસ્પતિની આગળ શીવાઈ આતુરી તેમ તું પોતે બાણ છે, છતાં શું મોહ દશામાં પોટે છે? તું હે આત્મા શરીરરૂપ ઘરમાં વાસો કરી રહ્યો છે તે શરીરરૂપ ઘર ભાડાની કોટડી સમાન તારું નથી. એ શરીર ઘરની ચારે તરફ આગ લાગી છે છતાં તું કેમ હજી બગીને પ્રયત્ન કરતો નથી. એ શરીર રૂપ ઘર હવે ઘણા કાળ નભશે નહિ. એ પારકું તે પારકું છે. જ્યાં સુધી તેમાં વાસો છે ત્યાં સુધી ધર્મ સાધન થાય તેટલું કરી લે, નહિ તો અંતે પસ્તાઈશ. કોઈ જીવ? શરીરરૂપ ઘર સાથે લઈ ગયો નથી. જો તારે પોતાનું ખરેખરું ઘર છે તેમાં જવા ઇચ્છા હોય તો વૈરાગ્ય દશાથી પરને પારકું બાણી સફશરૂ મહારાજને નમ્રતાથી પુછીશ તો તને પોતાનું ઘર બતાવશે. વ્યવહાર અને વિશ્વાસરૂપ બે ચક્ષુથી ચાલતાં ચુરૂ કૃપાથી તું મોક્ષરૂપ ઘરમાં પ્રવેશ કરી શકીશ કે જેથી પછી તેમાંથી કોઈ ગણ વખત નીકળવા

પામીશ નહિ. વળી હે આત્મા ! તારે પુત્ર ઉપર મોહ હોય તો તેવો પુત્ર પામવા ઈચ્છા કરજે કે જે પુત્રનો તારાથી કદાપિ કાળે વિયોગ થાય નાહ. ખાકી પુદ્ગલમાં રહેલા કોઈ અન્ય આત્માને અને તે પુદ્ગલને પોતાનો પુત્ર માને છે તે ક્યાં સુધી કહેવાશે ? એવા પુત્રધરી તું સુખની આશા રાખીશ નહિ. જો હે આત્મા તારે ખરા પુત્રની ઈચ્છા હોય તો તે વાત શુદ્ધ મહારાજને પુચ્છ, તે તને જ્ઞાનરૂપ પુત્રની ઓળખાણ કરાવશે, કે જેથી તું જ્ઞાનરૂપ પુત્ર પામી તેનો વિયોગ કદી પણ પામીશ નહિ અને તેથી તું અત્યંત સુખી થઈશ. તે વિના અન્ય પુત્રોથી શું આત્મહિત થવાનું છે ? તે વિચારવાનું છે. વળી હે આત્મા તું પુદ્ગલ ઋદ્ધિથી મોટા મનાતા જીવોને દેખી પુદ્ગલ ઋદ્ધિ મેળવવા પ્રયત્ન કરે છે, પણ તે પુદ્ગલ ઋદ્ધિથી કંઈ તું સુખ પામવાનો નથી. વળી તે પર વસ્તુ જડરૂપ છે તે તારી નથી. તેનાથી તને સુખ થવાનું નથી. માટે આત્મિક શુભ રૂપ ઋદ્ધિ મેળવવા પ્રયત્ન કરજે. એ આત્મિક ઋદ્ધિ પામ્યા પછી તું કદી પણ દુઃખી થઈ શકીશ નહિ, તે વિના પૌદ્ગલિક ઋદ્ધિથી શોભા પામેલા જીવોને કસાઈના ઘેર પુષ્ટ થએલા બોકડાની પેઠે અથવા દશરાના દિવસમાં શણગારેલા પાડાના સરખા ક્ષણિક સુખી બાજી. ભવ્ય જીવો પુદ્ગલથી થયેલા સુખને દુઃખ કરી બાજી છે. આત્મિક સુખ બાજી પછી આ સંસારના કોઈ પણ પદાર્થથી સુખ ભાસતું નથી. એ સ્વતઃ અનુભવમાં ભાસે છે, તેમ જ્ઞાન થતાં સર્વે જાણીશે. કારણ કે એ વાત અનુભવ સિદ્ધ છે. અનુભવથી જોતાં એ આત્મા હાડકાં અને લોહીથી શણગારેલી કાચાડી કોટડીમાં વાસો કરે છે, એમ બાજી બાદ એ કાચા ઉપર પણ મોહ રહેતો નથી. પણ એ ઘર ર હેઠાણ છે તે ન્યાં સુધી રહેવું હોય ત્યાં સુધી સાડ રાખવું એ ન્યાય છે. આત્મિકસુખને વિરલા બાજી છે, અને આંખે દેખાય છે તેને માનનારા કોણ નથી ? વીતરાગ ભગવાને પ્રજ પેલા સ્યાદ્વાદ ધર્મમાં આત્માને દોરવો. સારી અગર ખોટી પ્રવૃત્તિ વિના એક સમય પણ ખાલી જતો નથી. તો હે આત્મા પર

પૈસારૂપ પુદ્ગલ દ્રવ્યનો રોજમેળ કોરે મૂકી સ્વચેતન ગુણરૂપનો રોજમેળ તપાસ કે આજ તારે કેટલી ખોટ ગઈ, અને આવક શી શી થઈ એમ ભાવરોજમેળ દરરોજ તપાસતાં આત્મ-હિતમાં પ્રવૃત્તિ થશે. મારા આત્માથી આ લખાણ તમારી નિર્મળ વૈરાગ્યતા તથા ભક્તિ ખેંચી તમને અર્પણ કરે છે. મેં જેમ દોરી વડે કુવામાંથી પાણી કાઢી પોતે પીધું તેમ આપણ તમારી ભક્તિ આત્મામાં રહેલું ધન તમને અર્પણ કરે છે, તેમાં તમારું ભાગ્ય છે. નિર્મળ એવી તમારી ભક્તિરૂપ દોરી એવીને એવી રહી સ્વગુણ જલ, સ્વ કુવામાંથી કાઢીને પીશે, પીવે છે એમ કહી શકાય છે. આ લેખ લખતાં તમારી ભક્તિએ મારા આત્માની શક્તિ જગાડી પ્રયત્ન કરાવ્યો છે તે સદ્ગુણ થાયો. સીસાપેન ઘસાઈ જઈ કાગળનો પાર આવ્યો પણ લખવાની ઈચ્છા કાયમ છે. જેમ આયુષ્ય રૂપી સીસાપેન ઘસાઈ જાય છે, કાગળરૂપ સામગ્રી પામ્યા છતાં પણ મનની ઈચ્છા તો તેવીને તેવી રહે છે. ઘસાઈ જતી નથી, તે આશ્ચર્ય છે. હરકત નહિ. પરોપકારકારિણી ઈચ્છા કાયમ રહે કે જેથી શિવ સુખ પામી શકીએ. વખત જાય છે, આત્મા ઘડી પહેલાં કેવા વિચારમાં હતો, હાલ કેવા વિચારમાં છે? અને ઘડી પછી કેવા વિચારમાં હશે તે ભૂલતા નહિ. ધ્યાનમાં રાખજો. રાગ અને દ્વેષ રૂપ મોહના પુત્રો રખેને મોક્ષ માર્ગમાં જતાં હરકત કરે, જેમ અને તેમ હે ચેતન! તું રાગાદિ શત્રુઓનો ક્ષણ માત્ર પણ વિશ્વાસ રાખીશ નહીં. લખેલી હકીકત હૃદયમાં ધારણ કરી ઉપયોગ રાખશો કે જેથી કર્મને આવવાનાં બારણાં રોકાઈ શકાય.

દુહા.

કર્મ કર્મ સૌ કરે, સમજે નહિ તસરૂપ;
 કર્મશત્રુ સમજ્યા પછી, કિમ પડીએ ભવદૂપ (૧)
 કર્મ ભર્મ ફરી કરણ, આતમ ધર્મ ઉપાય
 કરતાં શિવ સુખ સંપન્ને, જન્મ મરણ દૂર જાય (૨)
 સરાણુ સમજે સત્યને, કર્મ મર્મ કરે દૂર;

કર્મ મર્મનાશ્યાયકી, હોવે શિવ સુખ પૂર (૩)
 નગર પાદરાવાશી શેઠ. વક્રીલ મોહનલાલ;
 ઝવેરભાઈના કારણે, લખતાં મંગળ માળ. (૪)
 મંગળ તેહી જ આતમા, સમજો ભવિ સુખકાર.
 ખુદ્દિસાગર સુખ લહે, હોવે જય જયકાર (૫)

અં. ૧૯૭૮ ચૈત્ર સુદિ ૫.

સુ. વિજાપુર.

આ કાલમાં ગમે તેવા સુધારા કરો પણ સાધુ સાધ્વી ઉપર અરુચિ થાય અથવા નવા સાધુ સાધ્વી ન થાય એવી રીતનો સુધારો તે કુધારો છે અને તેથી સંઘની પડતી થાય છે. દેશ-કાલાનુસારે સાધુઓના અને સાધ્વીઓના ઘણા ચોથા આરાના જેવા ઉત્કૃષ્ટાચાર પણ ન જોઈએ. ઘણા ઉત્કૃષ્ટાચારથી સાધ્વી સાધ્વીઓ નવાં ન થઈ શકે અને હીનાચારથી શિથિલાચાર વધી પડે અને કંચન કામિનીની આસક્તિ વધતાં બ્રહ્માચારીપણું પ્રાપ્ત થાય. ચોથા વ્રતમાં અપવાદ નથી, બાકી અન્ય વ્રતોમાં ઉત્સર્ગ અને અપવાદ માર્ગ છે. ચતુર્વિધ સંઘની સેવા ભક્તિમાં દોષ દૃષ્ટિ ન ધારવી. સંઘની વર્તમાનકાલે જે આજ્ઞા થાય તે તીર્થ-કરની આજ્ઞા છે. દેશકાલાનુસારે વર્તતા સાધુઓનું ખંડન નિંદા થાય તેવું લખવું વા ભાષણ કરવું તે સંઘની આશાતના હેતુના છે. સાધુઓનો અને સાધ્વીઓનો નાશ થાય અને નવાં ન થાય એવો બહોર ઉપદેશ વા એવો લેખ છપાવવો તેમાં જેટલું પાપ છે તેટલું પાપ બીજામાં નથી. એવો શ્વેતાંબર સંઘનો વ્યવહાર છે તેથી પોતાની ગમે તેવી ઉત્કૃષ્ટતા હોય છતાં ઉપદેશમાં તેો શ્વેતાંબર વ્યવહારમાર્ગનું કદાપિ ઉલ્લંઘન ન કરવું જોઈએ. પંડિત શ્રાવકોએ કેઈ પણ કાળે સાધુઓના અને સાધ્વીઓના ચોથા આરામાં ઉપદેશાયલા આચારાંગાદિ અંગેમાં ઉત્કૃષ્ટ વ્રતાચાર તેજ હાલના સાધુઓના વ્રતાચાર છે એમ એકાંતે ન માનવું અને એવું બહોર ભાષણ પણ ન આપવું. બાહ્યાચાર

વ્રતાદિકથી એકાંતે મુક્તિ નથી. આત્માના ઉજ્જવલ પરિણામથી મુક્તિ થાય છે. આત્મજ્ઞાનના ઉપયોગથી દેશકાલાનુસારે યથા-શક્તિ કર્તવ્ય કર્મ કરતાં જેટલી આત્મશુદ્ધિ થાય છે તેટલી એકાંતે બાહ્યવ્રત ક્રિયાકાંડના વર્તનથી થતી નથી. દિગંબરીઓની પેઠે મુનિના ઉત્કૃષ્ટ વ્રતાચાર ન પ્રરૂપવા, તથા અધ્યાત્મજ્ઞાનની નિશ્ચય દૃષ્ટિ પોતાના અંતરમાં રાખવી પણ વ્યવહારમાં તેા દેશકાલાનુસારે વર્તન રાખવું તેથી ચતુર્વિધ સંઘની ઉત્પત્તિ છે.

ૐ હીતરાગેમ્યો નમો નમઃ

લેખક જીવિસાગર.

સુ૦ વડોદરા.

ગ્રંથત. ૧૯૬૦ કારતિક વદિ ત્રીજ.

શ્રી પાદરા મધ્યે દેવશુર ભક્તિ કારક. સુશ્રાવક શ્રા. મોહનલાલ હીમચંદલાઇ યોગ્ય ધર્મલાભ પહોંચે. વિશેષ અત્ર સુખશાંતિ તત્ત્વાસ્તુ—

શાંતિ જે પ્રકારની છે દ્રવ્યશાંતિ અને ભાવશાંતિ. દેહ પુદ્ગલની નિરોગતા તે દ્રવ્ય શાંતિ. અણ્કર્મધ્વંસથી નિર્મલી બૂત આત્મશાંતિ તે ભાવશાંતિ છે. દ્રવ્યશાંતિ તે ભાવશાંતિમાં ધર્મીજીવોને સાપેક્ષતાએ કારણ છે, પણ દ્રવ્યશાંતિ વિના ભાવશાંતિ નથી એવો કંઈ નિયમ નથી. જીવો ગજસુકુમાલ તથા અરણીક મુનિ યા સમરાદિત્ય કે જેને સાધુ અવસ્થામાં લુગડાં લેગા કરી અગ્નિ સળગાવ્યાથી શરીરે દ્રવ્યશાંતિ નહોતી પણ શુદ્ધ ધ્યાન “ શુકલધ્યાન ” ના આલંબનવડે મુક્તિપદ પામ્યા, આદિ અનંત શાશ્વત ભાવશાંતિ પામ્યા. પુણ્ય પ્રકૃતિથી દ્રવ્યશાંતિ છે, અને ધ્યાનના સાક્ષાત્ તરતમ યોગથી પરપરાએ વા અનંતર તીર્થંકર યા ચક્રવર્તી અપર મુનિ વર્ગ પણ તે ભાવશાંતિ મેળવવા તત્પર હોય છે, માટે દ્રવ્યશાંતિ જે ક્ષણિક શરીરના આશ્રયે રહેલી છે તેની તરફ વિશેષ લક્ષ નહિ દેતાં તાત્ત્વિકશાંતિ

મેળવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. શાંતિનો જ્ઞાતા આત્મા છે. મારે ભાવશાંતિ તેમાં જ રહેલી છે. આ ચેતન ચેરાશીલાખ જીવ યોનિમાં અનંતીવાર ભટક્યો પણ શુદ્ધ આત્મ સ્વરૂપની ઓળખાણ વિના પાર પામ્યો નહિ. પૂર્વ પુણ્યથી મનુષ્ય જન્મ પામી આત્મા કાંઈક આત્મસ્વરૂપ જાણે છે છતાં તે ઉપર લક્ષ આપતો નથી. મોહરાજના તેર કાઠીઆ ભાવશાંતિમાં વિદ્ય કરે છે મારે તેર કાઠીઆઓનો વિશ્વાસ કરવો નહિ. છકાયનો કૂટો આપણે કરીએ તો તેથી પરજીવને દુઃખ દીધાથી કર્મ વર્ગણાઓ ગ્રહણ થાય તો કર્મ દૂર શી રીતે થઈ શકે ? મેરૂ પર્વત જેટલો કર્મનો ઢગલો છે તે શું થોડી મહેનતે દૂર કરી શકાય ? ના કરી શકાય નહિ, આલસ્ય રાજકથા, ભક્તકથા, દેશકથા ઇત્યાદિ સ્થાનોને મલ સરખાં આપણે જાણીને દૂર રહેવા પ્રયત્ન કરવો, અને જેમ અને તેમ ધ્યાનમાં ઘણો વખત નીકળે તો જીવંતુ લેએ છે, નહિ તો મિથ્યા પ્રપંચ રૂપ કુટુંબ અર્થે નકામા પાપ કરી આત્મા ભારે કરી આપણે સંસારમાં વારંવાર ભટકીએ છં. કર્મની ચીકણી ગાંઠો વૈરાગ્ય રૂપ તીક્ષ્ણ શસ્ત્ર વિના દૂર થવી મુશ્કેલ છે આપણે મનમાં જરા વિચાર કરીએ કે, ચેતન !!! આજ તેં સંસારની શી અસારતા જાવી. યા કેટલો વખત આત્મ સ્વરૂપમાં ગાળ્યો અને ચેતન કહો કે ‘તમે હવે કેટલું જીવી શકશો, અને જીવ્યો કે પરભવમાં તમારી શી ગતિ થશે. ચેતન સંસાર અસાર જો લાગે તો તમે પાછી અસારમાં કેમ પ્રવૃત્તિ કરો છો ? એમ કહેવાશે કે મોહના ઉદયથી ચેતનની સંસારમાં પ્રવૃત્તિ થાય છે, તો તે મોહને હવે તમે આ ભવમાં નાશ કરી શકશો નહિ તો હવે બીજા કયા ભવમાં નાશ કરી શકશો ? તીર્થંકર મહારાજ યાચક-વર્તી જેવા ભોગી પુરૂષોએ કેમ ધ્યાનમાં રૂઢ થવા એકાંતતા સેવી ? અને વિકલ્પ સંકલ્પનું કારણ એવા ગૃહસ્થાવાસનો કેમ ત્યાગ કર્યો ? કદાપિ એમ કહેવાશે કે આપણને ઘણાં કર્મ છે તેથી તેવા ભાવ આવતા નથી, તો હવે બીજી કઈ ગતિમાં તેવા ભાવ આવશે; આપણી નજરે લાખો મનુષ્યો શરીરનો ત્યાગ કરી આલ્યા

જાય છે તો આપણે શું અમર રહીશું ? શું આપણી સાથે કોઈ આવશે કે ? ના કહી આવશે નહિં. સંસારમાં મોટાઈ યા માન ધનવંતપણું એ એક પ્રપંચ મિથ્યા છે તેથી દૂર રહેવા પ્રવૃત્તિ કરવી અને મનમાં ચેતન વિચાર કે જન્મ મરણનાં દુઃખનો હુજી પાર આવ્યો નથી. ઝાંઝવાના જલ તરફ જેમ મૃગ દોડે છે તેમ તું અધિર પદાર્થમાં કેમ મોહ કરે છે ? વિચારો કે ચેતન ! આર્તધ્યાન રૌદ્રધ્યાન થકી દુર્ગતિ છે અને ચેતન તું અમરે સમયે સાત-આઠ કર્મ ગ્રહણ કરે છે તેના આખા દિવસમાં કેટલા સમય થાય, તો તે થકી બાધેલા કર્મ, શુદ્ધ દીર્ઘ વૈરાગ્ય વિના દૂર શી રીતે થઈ શકે ? આ ચેતને અનંત કલેવર મૂક્યાં અને સગપણ પણ અનંતાં કર્યાં, કર્મે આકાશના સર્વ પ્રદેશે અનંતિવાર જન્મ્યો અને મરણ પામ્યો તોપણ હજી તૃપ્તિ પામતો નથી. રાગાદિ દોષો મહા પ્રબલ છે. એમનાથકી જે દૂર રહ્યા છે તેને મારા નમસ્કાર થાઓ. સમ્યક્ત્વની શ્રદ્ધા પરિપૂર્ણ આસન્ન ભવીને થાય છે, જેઓ સદા જ્ઞાન ધ્યાનમાં તત્પર રહે છે અને ધ્યાન દ્વારા આત્મ સ્વરૂપ નિહાળે છે તેને મારા નમસ્કાર થાઓ.

દુહા—જ્ઞાન ધ્યાન ઉપયોગમાં, જે કાઢે નિજ કાળ;

કર્મ મેલ ખપાવીને, પામે મંગળ માલ. ૧

સમતા રસમાં મગ્ન થઈ, સંતોષે ચિત્ત લાય;

વિવેકે વર્તે સદ્ધ, ધન્ય ધન્ય મુનિરાય. ૨

બાહ્ય ક્રિયામાં રાગ પણ, નહિં અંતર ઉપયોગ;

શિવ સુખ તેથી દૂર છે, એ પણ કર્મનો લોગ. ૩

આત્મસ્વરૂપે ખેલતો, જે કાઢે નિજ કાલ;

કર્મ કલંક ખપાવીને, પામે રંગગ સાગ. ૪

હઠ કઠાગ્રહ વાસના, વાસિત મન જસ હોય;

મુક્તિ દૂર તેથી કહી, સમજો સજ્જન લોય. ૫

જશે શરીર છૂટી કદા, કોઈ ન આવે સાથ;

મારું કરી કેમ મોહિયો, જેવી બાવળ બાથ. ૬

વાહનમાં જેમ વિજળી, તેના સરખી દેહ;	
સાથે નહિ તે આવશે, ન કરે તેથી નેહ.	૭
તન ધન યૌવન કારખું, ક્ષણમાં યાશે દૂર;	
સત્ય તે મનમાં ધારજો, જીમ પામો સુખપૂર.	૮
મમતા વિષની વેલડી, તેનો કરો વિનાશ;	
તે ત્યાગે સજ ત્યાગીયું, સંતોષે સ્થિરવાસ.	૯
અહં મમ એ મોહ છે, મોહથી તે બોલાય;	
અહં મમતા નાશથી, પામે શિવપુર ઠાય.	૧૦
મોહ કર્મ દૂરે કરી, સમજો આતમરૂપ;	
શુદ્ધધ્યાનયોગે કરી, હોશે ભવી ચિદ્રૂપ.	૧૧
અવસર ફરી નહિ આવશે, કરશે તેહી જ સાથ;	
જે જે રાગ પ્રગટાય છે, આવે નહિ તે હાથ.	૧૨
ભરત ક્ષેત્રમાં પાદરા, નામે નગરે આઈ;	
કર્મ વશે મનુષ્યભવ, પામ્યા છો ભોગવાઈ.	૧૩
ચેતી શકો તો ચેતજો, ભાઈ મોહનલાલ;	
છાયામિશે સાથ નિત્ય, ભમતો રહે છે કાળ.	૧૪
બહોત ગઈ થોડી રહી, આયુ ઘટતું જાય;	
ઘેર ઘેર કયા બોલના, સમજો ચિત્તમાં ભાય.	૧૫
આતમ ઉપયોગે રહી, જે કાઢે નિજ કાળ;	
મુદ્ધિ શિવ સુખ પામશે, લહેશે મંગળ માળ.	૧૬

ભાઈ ઝવેરભાઈને તથા વકીલ નંદલાલને સંસાર ઉપાધિ અસત્ય ભાસે.' અને જ્ઞાન દર્શન આરિત્ર યુક્ત મોક્ષ પ્રાપ્તિ ભણી ધર્મલાલ પ્રાપ્ત થાઓ.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ માણસા.

અં. ૧૮૫૯ ભાદ્રપદ સુદિ એકાદશી.

મુકામ. વિજાપુર તત્ર દેવગુરુ ભક્તિકારક સુશ્રાવક. ભાઈ. મોહનલાલ જેશીંગલાઈ યોગ્ય ધર્મલાલ. વિ. ભાવીભાવ હશે તો ચોમાસાખાદ વિજાપુર આવવાનું થશે, મેહસાણાથી શ્રી ગુરૂમહારાજ અહીં માણસા આવનાર છે. તમારે અભ્યાસ કરવાપર ખાસ લક્ષ્ય દેવું. જીવવિચાર, નવતત્ત્વ, દંડક, કર્મઅન્થ, આગમસાર, નયચક્ર, ગુણપર્યાયનો રાસ વગેરે અન્થોનું ગુરૂગમ પૂર્વક અધ્યયન કરવાથી જૈન તત્ત્વનું જ્ઞાન થાય છે અને તેથી સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થાય છે. બનશે તો ત્યાં આબ્યાખાદ આગમસારાદિકનો જરૂર અભ્યાસ કરાવીશ. આગમસાર અને શ્રીમદ્ દેવચંદ કૃત ચોવીશી વગેરેનો અભ્યાસ કરવાથી સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થાય છે. જેને તત્ત્વજ્ઞાન મેળવવું હોય તેણે આગમસારાદિ અન્થોને ગુરૂગમ પૂર્વક વાંચવા. ગુરૂની સેવાભક્તિ કરીને ગુરૂનીકૃપા મેળવી જે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવામાં આવે છે તે આત્મામાં આત્મરૂપે પરિણ્ણી શકે છે. સામાયિકમાં ધર્મ અન્થોનું વાચન કરવું. ગુરૂગમ લેઈને જે કંઈ વાચવામાં આવે છે તે અંતરમાં પરિણ્ણી છે. પ્રભુની સેવા પૂજા કરવી. જિન મંદિરમાં એક કલાક વા બે કલાક જેટલી સ્થિરતા થાય તેટલું બેસવું. સ્તવન ચૈત્યવંદન વગેરે જે કંઈ બોલો તેનો પૂર્ણ અર્થ બાણીને બોલો. પ્રતિક્રમણ સૂત્ર વગેરેનું સારી રીતે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરો. જે જે વ્રતો અહો તેનું પહેલાં સમ્યગ્જ્ઞાન કરો. વ્યાપાર વગેરેનું આજીવિકા ચલાવવા માટે જ્ઞાન મેળવવું. આ જીવિકાનું સાધન પ્રાપ્ત કર્યા વિના ગૃહસ્થાશ્રમમાં પ્રવેશ ન કરવો જોઈએ. ગુરૂની પાસે જે કંઈ વિનયવિધિ પૂર્વક શાસ્ત્રજ્ઞાન અહણુ કરવામાં આવે છે તે સર્વળું પરિણ્ણી છે ધર્મ સાધન કરશો.

શાંતિ: ૩

લેખક જુહિસાગર.

મુ૦ વસે.

શ્રી કાવીઠા મધ્યે સુશ્રાવક આત્માર્થી રતનચંદ્રભાઈ લાધાજી તથા શા ઝવેરભાઈ ભગવાનદાસ તથા ભાઈ મનસુખભાઈ ઝવેર-ભાઈ તથા મણિલાલ રતનચંદ્ર યોગ્ય શ્રાવક ગુણરૂપ જે શ્રાવક ધર્મ અને તેથી ઉત્પન્ન થનાર યતિધર્મ અને તેથી ઉત્પન્ન થનાર શુદ્ધ આત્મધર્મ તેથી મોક્ષ સુખની પ્રાપ્તિ થાઓ એજ. શ્રાવકના એકવીશ ગુણ શાસ્ત્રકારો દર્શાવે છે. તેથી જ શ્રાવકની યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરવા જીવો પ્રયત્ન કરે છે. માટે તેનું યત્ન કિંચિત્ત્વરૂપ દર્શાવું છે. મુખ્યતાએ વિચારતાં માલુમ પડે છે કે સંસાર અવસ્થામાં હરેક જીવો પ્રાયશઃ વિકલ્પ સંકલ્પની શ્રેષ્ઠિયોએ કરી વ્યામોહિત થાય છે. માટે શ્રાવક અવસ્થામાં લેશયકી ધર્મ હોય છે તે પણ ગણીયા બળદની પેઠે જે નિર્બલ હોય છે તેજ તે અવસ્થામાં રહી શકે છે. પણ ભાગ્યવંતો સંસારને એક કેદખાના સરખો સમજી કેદીની પેઠે તેમાંથી છટકી જવા પ્રયત્ન કરે છે, અને જેમ કેદખાનામાંથી છુટવાના વિચાર વારં-વાર થાય છે, તેમ ભવ્ય જીવને આ સંસારરૂપ કેદખાનામાંથી વારંવાર મનમાં છુટવાના વિચાર વર્તે છે. જેમ કેદીને કેદખાનામાં કંઈ સુખ લાગતું નથી તેમ ભવ્ય જીવને સંસારરૂપ કેદખાનામાં કંઈ સુખ લાગતું નથી. કેદી જેમ કેદખાનામાં પરાધીનપણે રહે છે, તેમ ભવ્ય જીવ સંસારરૂપ કેદખાનામાં માતા, પિતા, સ્ત્રી, ભાઈ, બેન સગાંવહાલાં રૂપ ચોક્કીદારોના પહેરામાં પડ્યો છતો પરાધીનપણું ભોગવે છે. કેદખાનામાં જેમ અંધારું હોય છે તેમ સંસારરૂપ કેદખાનામાં પડેલા જીવોને મોહમાયા રૂપ અંધારું બાંધીવું. કેદખાનામાં જેમ કેદી દિન પ્રતિદિન દુઃખી થઈ રીભાય છે. તેમ સંસારી જીવ, સંસાર રૂપ કેદખાનામાં પડ્યો છતો દિન પ્રતિદિન અનેક પ્રકારની ઉપાધિએ કરી રીભાય છે. કેદખાનામાં જેમ કેદીને કોઈનું શરણ નથી તેમ સંસારરૂપ કેદખાનામાં પડેલા જીવને કોઈનું શરણ નથી. અર્થાત્ પોતે તેમાં પડ્યો

છતો વીતરાગ દેવનું શરણ કરી શકતો નથી. કેદી જેમ કેદખાનામાં વિવિધ, તાઢ, તૃષા, ભુખ ઇત્યાદિ દુખે કરી રીખાય છે, તેમ ભવ્યજીવ, સંસાર રૂપ કેદખાનામાં પડયો છતો સંસારના કાર્ય કરતો તાઢ તૃષા ભૂખ ઇત્યાદિ દુઃખે કરી રીખાય છે. કેદી જેમ કેદખાનામાંથી નીકળવા પામતો નથી તેમ ભવ્ય જીવ પણ સંસાર રૂપ કેદખાનામાંથી મોહરૂપ પહેરગીરના કબજાવડે છૂટી શકતો નથી. કેદખાનામાંથી જેમ અછલવાન, બળવાન, હુશિયાર કેદી કપટ કરી નાશી જાય છે તેમ સંસાર રૂપ કેદખાનામાંથી હુશિયાર બળવાન ભવ્ય જીવ નાશી જાય છે. કેદખાનામાંથી છૂટેલા કેદીને જેમ સરકારનો ભય રહે છે કે જેથી તેને કોઈ પકડે નહિ એવા ઠેકાણે તે કેદી ચાલ્યો જાય છે તેમ સંસાર રૂપ કેદખાનામાંથી છૂટેલા ભવ્યજીવ, મોહરૂપ કર્મ સરકારનો ભય પામ્યો છે તો જ્યાં મોહ રાજા આવી શકે નહિ એવી ધર્મ ધ્યાનરૂપ શુદ્ધિમાં સંતાઈ જાય છે. કેદખાનામાંથી નાઠેલા કેદી જેમ સદા જાગતો રહે છે અને કોઈનો વિશ્વાસ કરતો નથી તેમ સંસારરૂપ કેદખાનામાંથી છટકેલા ભવ્ય જીવ, સદા જ્ઞાન ધ્યાનવડે કરી જાગતો રહે છે અને તેર કાઠીઆનો વિશ્વાસ કરતો નથી. એ કેદી જેમ પોતાના હિત ભણી અનેક ઉપાયો ચિંતવે છે તેમ ભવ્ય જીવ પણ સંસારરૂપ કેદખાનામાંથી છુટવાને અગર તેમાંથી છૂટીને અનેક પ્રકારના આત્મહિતના ઉપાયો ચિંતવે તો સુખી થઈ શકે છે. વળી એક જુદા પ્રકારનું કેદખાનું છે કે જેમાં સૌ જીવોને મનુષ્ય જન્મ પામ્યા બાદ રહેવું પડે છે. ત્યારે તે કેદખાનું કયું હશે ? એમ શંકા થતાં જણાવવામાં આવે છે કે તે ભયંકર કેદખાનું માતાનું પેટ છે કે જ્યાં દરેક જીવો નવ માસ પ્રાયશઃ કેદનું દુઃખ ભોગવે છે અને વળી કેટલાક જીવો ભોગવશે. કેટલાક જીવોએ એકે કેદખાનું ભોગવ્યું છે પણ હવે કદી ભોગવનાર નથી. કેટલાક જીવો એવા છે કે તે કેદખાનાનું દુઃખ હાલ ભોગવતા નથી પણ પાછા ભોગવશે, હવે તે વિશેષતઃ જ્ઞાની મહારાજ કહે છે કે હાલ

મનુષ્યનો અવતાર પામી માતાના પેટમાંથી જે જીવો બહાર નીકળ્યા છે તે જીવો હાલ કેદખાનું લોગવતા નથી તે વચન, ગર્ભરૂપ કેદખાના આશ્રયી જાણવું. કેટલાક જીવો હાલ માતાના પેટમાં રહેલા છે તે વર્તમાનકાળે ગર્ભ કેદખાનાનું દુઃખ લોગવે છે. તીર્થંકર મહારાજાઓએ ગર્ભ કેદખાનાનું દુઃખ લોગવ્યું છે. પણ હવે કર્મનો નાશ કરવાથી કદી લોગવનાર નથી. કેટલાક જીવો હાલ માતાના ગર્ભમાંથી બહાર નીકળી એ કેદખાનામાંથી છુટ્યા છે. પણ પાછું જીવન શરીર ધારણ કરશે ત્યારે ગર્ભરૂપ કેદખાનામાં પડી અઘોર દુઃખ લોગવશે. કેટલાક જીવોને એક કેદખાનાનું છે, કેટલાકને બે કેદખાનાં છે. કેટલાકને ત્રણ કેદખાનાં છે, કેટલાકને ચાર કેદખાનાં છે, કેટલાકને પાંચ કેદખાનાં છે તે બતાવે છે. આ એક શરીર દેખાય છે તે પણ એક હાડકાની માળાથી બનેલું છે, અને તે ઉપર ચામડી મટેલી છે. ચામડીમાંથી માંસ લોહી પણ ભર્યું છે, વળી આ શરીરની અંદર વિષ્ટામૂત્ર વિગેરે ભર્યું છે તે સદા અશુચિમય છે. તેની અંદર આત્મા રહેલો છે. તે શરીર જે ચાલે તો આત્મા પણ ચાલ્યો કહીએ, તે શરીર જે દુઃખી થાય તો આત્મા પણ દુઃખી થાય તેથી આત્મા પણ દુઃખી થયો કહીએ, તે શરીર જે વિષુદ્ધી જાય તો આત્મા પણ પર્યાયાર્થિકનયે કરી મૃત્યુ પામ્યો કહીએ, એ શરીરરૂપ કેદખાનામાં અપરાધ કરવાથી આત્માને કર્મ રાજાએ આયુષ્યરૂપ બેડી ઘાલીને ઘાલ્યો છે. માટે શરીરની અપેક્ષાએ આત્માને એક કેદખાનું હાલ પ્રત્યક્ષ છે તે કેદખાનું સર્વ સંસારી જીવોને લાગ્યું છે. કોણ એવો સંસારમાં છે કે-જે હાડકાની માળાવડે સહિત શરીરરૂપ કેદખાનામાં વસતો નથી. હે આત્મા!! વિચાર કરકે એ શરીરરૂપ કેદખાનું કેને સાડ લાગે વાડ ? ત્યારે એ કેદખાનામાંથી છુટવાનો કોઈ ઉપાય છે ? એમ પ્રશ્ન થતાં તીર્થંકર મહારાજા એમ કહે છે કે-એ શરીરરૂપ કેદખાનું અન્યાય કરવાથી પ્રાપ્ત થાય છે. ત્યારે વળી પ્રશ્ન કર્યો કે હે શુદ્ધ-જીવે શો અપરાધ કર્યો અને કેમ કર્યો ? ત્યારે શુદ્ધ

મહારાજ લગ્નજીવને કહે છે કે-મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, કષાય, અને યોગ, તેથી પરબાવમાં રમણતારૂપ અન્યાયને જીવ કરે છે તેથી કર્મ અહણુ કરે છે અને તેથી તેનું ફળ શરીરરૂપ કેદખાનું પ્રાપ્ત કરે છે, અને ચાર ગતિમાં ભટકે છે. કોઈ વખત થોડી સુદૃઢતાનું કેદખાનું પામે છે, કોઈ વખત લાંબા વખતનું કેદખાનું પામે છે, કોઈને સ્ત્રી શરીરરૂપ કેદખાનું પ્રાપ્ત થાય છે, કોઈને બૂંડના શરીરરૂપ કેદખાનું પ્રાપ્ત થાય છે અને કોઈને હાથીના શરીરરૂપ કેદખાનું પ્રાપ્ત થાય છે. લોકમાં રાત્રને કેદ કરવાનો હોય છે ત્યારે તેને માટે સાઈં કેદખાનું હોય છે કે જ્યાં તે જરા સુખ પામી શકે છે, તેમ કેટલાક જીવો પુણ્ય કરવાથી જરા સાઈં દેવ મનુષ્યાદિ શરીર ધારણ કરી બીજા જીવોના શરીરની અપેક્ષાએ જરા સુખી હોય તેમ દેખાય છે, પણ એ શરીરરૂપ કેદખાનું સાઈં નથી. એ શરીરરૂપ કેદખાનામાં જીવ સુખી થતો નથી. જેમ દેખાતા કેદીઓને બે પગમાં બે બેડીઓ ઘાલેલી હોય છે, તેમ કર્મરાત્રાએ સંસારી જીવોરૂપ કેદીઓને શરીરરૂપ કેદખાનામાં ઘાલી રાગદ્વેષ રૂપ બે બેડીઓ પહેરાવી છે કે જેથી તેઓ અત્યંત દુઃખી થાય છે. એક પ્રકારનું શરીરરૂપ કેદખાનું સર્વ જીવોને પાપ પુણ્ય અનુસારે નાનું, મોટું, ખોટું, સાઈં, રોગી, શોગી, પ્રાપ્ત થયું છે. હવે બે પ્રકારે કેદખાનું કહે છે. ચોરોને બે પ્રકારનું કેદખાનું પ્રત્યક્ષ દેખાય છે. એક તો શરીરરૂપ કેદખાનું પ્રથમથીજ હોય છે તે થકી ચોરી ભરી કરવાથી સરકાર તેઓને કેદખાનામાં નાખે છે. કેદખાનાં બે દેખાડયાં, હવે ત્રણ કેદખાનાં દેખાડે છે. પહેલું તો આ શરીર તે ઔદારિક શરીરરૂપ કેદખાનું સાત ધાતુથી બનેલું આંખે કરી પ્રત્યક્ષ દેખાય છે તે જાણવું. બીજું તે શરીરની મધ્યે તેજસ્ શરીરરૂપ બીજું કેદખાનું છે, વળી ત્રીજું કર્મના વિકારથી બનેલું કાર્મણુ શરીરરૂપ કેદખાનું છે. એ ત્રણ કેદખાનાં, કર્મનો નાશ કરવાથી દૂર થાય છે. એ ત્રણ કેદખાનાં દરેક સંસારી જીવોને હોય છે, પણ એટલું વિશેષ કે દેવતાને ઔદારિકને ઠેકાણે વૈકિય શરીરરૂપ કેદખાનું હોય છે. એ ત્રણ

કેદખાનાં આ આત્માએ અનંતીવાર લોગબ્યાં અને હજી કોણ જાણે એ ત્રણ કેદખાનાં ક્યારે દૂર થશે ? તેમાં પડયો છતાં પણ જીવ હું સુખી છું આ માફ છે એમ માને છે તે સર્વ ખોટું સમજવું. એ ત્રણ કેદખાનામાંથી છુટેલા સિદ્ધ પરમાત્મા-એને નમસ્કાર થાઓ. એ ત્રણ કેદખાનામાંથી છૂટવા માટે દરેક ઉપાયો કરવા અને સુખ પામવું એજ સાર છે. નારકીમાં પણ ઔદારિકને ઠેકાણે વૈક્રિય શરીરરૂપ કેદખાનું છે, પણ એ કેદખાનામાં મહા ભયંકર દુઃખ છે. હવે ચેતન તત્વદષ્ટિથી વિચાર કે રાજ્ય હોય, અગર રંક હોય, શેઠ હોય અગર ચોર હોય, ધનવાન હોય અગર નિર્ધન હોય તો પણ એ ત્રણ કેદખાનામાં પડેલો કયો જીવ સુખી છે ? એટલુંજ કહેવાશે કે સુ ગુરૂ વચનાનુસાર એ ત્રણ કેદખાનામાંથી છૂટવા જે ઉદ્યમ કરે છે તે જીવોને ધન્ય છે. પણ જે સંસારની ખાલી મોટાઇમાં અને મમતામાં પડે છે તે સંસારની વૃદ્ધિ કરશે. માટે હે આત્મા તું તારૂં સ્વરૂપ વિચાર કે જેથી શિવસુખ પામે. હવે ચાર પ્રકારની કેદ આ જીવને જણાવે છે કે ૧ દેવતાની ગતિ ૨ મનુષ્યની ગતિ ૩ તિર્યચની ગતિ ૪ નરક ગતિ. આ ચાર ગતિરૂપ ચાર કેદખાનાં જીવ અનંતી વાર પામ્યો. હજી તેમાંથી છુટયો નથી. હે ચેતન ! એ ચાર ગતિરૂપ કેદખાનાં છે. વળી તેની મુદત પૂરી થઇ એટલે બીજી ગતિમાં બદલ્યો પણ ગમનાગમનનું દુઃખ દૂર થાય તેમ હજી તું પ્રવૃત્તિ કરતો નથી તે શું ? આત્મા ! તને ઠીક લાગે છે ? ભલા આવો યોગ વારંવાર તને મળનાર છે ? ના, નથી મળનાર તો કેમ તું સંસારમાં મોહિ કરી મુઝાય છે ? એ મોહનીય કર્મ એવું છે કે તેનો ઉત્કૃષ્ટ ખંધ સિતેર કોડા કોડી સાગરોપમ પર્યંત છે. એ ચાર ગતિરૂપ સંસારમાં સૌ સ્વાર્થનું સર્જન છે. કોઈ પોતાનું નથી. પિતા, ભાઈ, બેન, પુત્ર, સ્ત્રી, ધન, શરીર ઇત્યાદિમાં અહંમત્ત્વ રાખ્યા વિના વ્યવહારથી વર્તવું અને અંતરમાં આત્માપયોગ રાખવો એજ ધર્મ છે.

વકીલજી મોહનલાલભાઈ હિમચંદ, તથા શા. નંદલાલ લલ્લુ-
ભાઈ ફાગણ વદિ સાતમ આઠમ લગભગ અહીં આવવા લખે છે
અનુભવ પચ્ચીશીનો ટપ્પો બાકી છે, અહીં મોકલી શકાય તો
પૂરો થઈ શકે. પ્રમાદ, રખે છેતરે નહિ. બોરસદ કાવીકામાં
શાંતિ હશે. સંભારે તેને ધર્મ લાભ. સં. ૧૯૫૯ ફાગણવદિ ૩.

ૐ નમઃ

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. વિળપુર.

સંવત ૧૯૬૦ શ્રી પાદરા.

તત્ર સુશ્રાવક. વકીલ મોહનલાલ હિમચંદ યોગ્ય ધર્મલાલ

પરામનંદ સંપન્ન, નિર્વિકારં નિરામયં;

ધ્યાનહીના ન પર્યન્તિ, નિજદેહે વ્યવસ્થિતમ્ । ૧ ।

પરમાનંદ સંપન્ન જીવ, નિર્વિકારી ધાર;

પુણ્યલમાં વ્યાપી રહ્યો, દેખે નહિં ગમાર. ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—આખા શરીરમાં વ્યાપી રહેલો આત્મા. અરૂપી
ચેતના યુક્તવાન્ છે. પુણ્યલના વિકાર રહિત છે અનંતજ્ઞાન દર્શન
ચારિત્રનો ભોક્તા છે. અનાદિ અનંત છે, સ્વભાવી છે. અજર
અમર ચિદાનંદ ભગવંત પરમાત્મા આખા શરીરમાં વ્યાપી રહ્યો
છે. તે પરમાત્માને ધ્યાનહીન માણસો દેખી શકતા નથી, પણ
સ્વાદ્વાદ દર્શન યુક્ત જે ધ્યાની પુરૂષો છે તે આત્માને પરમાત્મા
સમાન દેખી પરવસ્તુમાં મોહ પામતા નથી. આત્માના સ્વરૂપનું
જે ચિંતવન તેને અધ્યાત્મજ્ઞાન કહે છે. તે અધ્યાત્મજ્ઞાનથી
જીવને આત્મચિંતિક સુખ થાય છે. ત્રણ કાળના જે દેવતા તેનાં
સુખ ભોગાં કરીએ તોપણ અધ્યાત્મરૂપી જે સમુદ્ર તેનું જે સુખ
તેના બિંદુ સમાન પણ પૌણ્યલિક સુખ નથી. જ્ઞાની પુરૂષ આ
સંસારમાં મોહના વશ થયેલા જીવોને દેખી અભયજ્ઞ થતા નથી,
કારણ કે તે જાણે છે કે કર્મના તાબે સર્વ જીવો રહેલા છે

તેથી તેઓ વિવિધ પ્રકારની ચેષ્ટાઓ કરે તેમાં આશ્ચર્ય શું છે ? અજ્ઞાની પુરૂષો જ્ઞાની મનુષ્યોના વિચારોના આશયોને તથા પ્રવૃત્તિઓના આશયોને સમજી શકતા નથી તેથી તેઓને હસી કાઢે છે. ચેતન જેવાં જેવાં ચરમાં આંખે ચઢાવે છે તેવો તેવો વસ્તુસ્વભાવ દેખી શકે છે. જો લાલ ચરમાં પહેરે તો પદાર્થને લાલ દેખી શકે છે, અને લીલાં પહેરે છે તો તેને લીલું સર્વ દેખે છે, તેમ જીવને કર્મચોગે જાણી લેવું-પરમાત્માનું સ્વરૂપ વીતરાગ વચન વિના જાણી શકતું નથી, કારણકે જો ચેતન વીતરાગ વચનરૂપી ચરમા આત્મ ક્રિયોગરૂપી આંખે ચઢાવી દરેક પદાર્થનું સ્વરૂપ જુવે તો સત્ય જેવું હોય તેવું માલમ પડી શકે છે. તેવાં વીતરાગ વચનરૂપી ચરમા કોઇ ઠેકાણે પામી શકીએ છીએ અને તેની કીંમત પણ મોટી હોય છે, અને તેના જેવાં ચરમાં તકલાદી દૂર્ત લોકો વીતરાગ વચનના નામથી વેચવા ધારે છે, પણ અવિચક્ષણ પુરૂષો હોય છે તેજ તેવાં ચરમાં ખરીદ કરી શકે છે. વિચક્ષણ સત્ય ચરમાં પામી વસ્તુનો સ્વભાવ દેખે નહિ અને એક ઠેકાણે મૂકી રાખે તે માણસ તે ચરમાં પામ્યો અગર નહીં પામ્યો તે પણ સરખાં છે. હવે વીતરાગ વચનરૂપી ચરમાં ચેતને લગાવી દુનીયાનું સ્વરૂપ જોયું તેમાં તેને સર્વ પદાર્થો ખોટા ભાસ્યા અને આત્મા વસ્તુ ખરી લાગી. ત્યારે તે વિચાર કરવા લાગ્યો કે મારી આંખે આજ સુધી ખોટું ભાસ્યું હતું પણ હવે તો ખરાબર વસ્તુ દેખાઈ. પછે વિચારે જે હવે મારા આત્માની સાથે કર્મરૂપ પુણ્યલ વસ્તુ લાગી છે તે જુદી થાય તો હું નિર્મળ થાઉં ? જેમ ખાણમાં રહેલા સોનાને માટી લાગી હોય તે જેમ સોનાથી જુદી થાય ત્યારેજ નિર્મળ સોનું થાય તેમ મારા આત્માથી કર્મ વસ્તુ જુદી થાય તો ઘણું સુખ પામું, હવે જ્ઞાનીના મનમાં વિચાર આવ્યો કે કર્મદ્વારા સુખ દુઃખ જે જે પ્રાપ્ત થાય છે તે પણ હું નથી અને કર્મ છે તે પણ હું નથી હું તો શુદ્ધ સ્વરૂપી આત્મા છું, નિરંજન છું, કર્મ દ્વારા થતા સર્વ પ્રકારના

વ્યવહારમાં અંતરથી નિર્લેપપણે વર્તવું તેજ મારો શુદ્ધ ધર્મ છે, તથા બાહ્યથી બાહ્ય વ્યવહારમાં વર્તવું તે તે બાહ્ય અધિકાર પરત્વે ફરજ છે એમ તે બાણે છે. જડ કર્મવસ્તુને મેં આજ સુધી મારી ગણી પણ તે તો મારી બ્રાન્તિ હતી. એતો જડ છે. હાય હાય અરે હું ભોળો ઠગાણો? હવે શું કરું? એવો વિચાર થતાં તેને બીક લાગી કે કર્મ તો ઘણું છે. આયુષ્ય તો થોડું છે, અરે શી રીતે એટલાં કર્મનો નાશ થશે? અને એ કર્મ તો બીજી ગતિમાં મને બેભાન કરી દુઃખ દેશે. હવે હું શું કરું? એવામાં ચેતન રાબાની સુમતિ નામની સ્ત્રી હતી તેણીએ કહ્યું કે હે સ્વામિનાથ ચેતન! તમે કેમ ચિંતા કરો છો. કર્મનો મેરૂપર્વત જેવડો ઢગલો હોય તો પણ આત્મસ્વભાવમાં રમણતા કરો કે જેથી તેનો નાશ પામે. તમે ચિંતા કરશો નહિ, અને ઉદયમ કરો. હું તમને સહાય કરીશ પણ કુમતિરૂપી આ બીજી સ્ત્રી છે તે તમને દુઃખમાં નાખશે, માટે તેના કહેવા પ્રમાણે કરશો નહિ, અને ધીરપણું ધારણ કરજો. એક શ્વાસોશ્વાસમાં અનંત વર્ષનાં કરેલાં કર્મો નાશ પામે છે, માટે ઉદયમ કરો. તેવામાં ચેતનનો વિવેક રૂપી ભાઈ ચેતનના સામું બેઠ કહે છે કે તમે કેમ ચિંતા કરો છો? તમોને દુઃખ દેનાર ક્રોધ, માન, માયા અને લોભરૂપી મોટા શત્રુઓ છે, તેને તમોહડાવો. તમને મિત્ર સમાન તે ભાસે છે. પણ તમારું તે સત્યાનાશ કરનાર છે. તે મિત્રનાં લક્ષણ બતાવે છે પણ હું જ્યાં સુધી તમારી પાસે છું ત્યાં સુધી તે તમને મિત્ર સરખા લાગશે નહિ. તમે મોહરૂપી શત્રુને મારવા સાં જ્ઞાનરૂપી જે ધનુષ્ય તેને સજ્જ કરો અને ધ્યાનરૂપી બાણ ચડાવો અને સ્વભાવ ઉપયોગ રૂપહલકારાથી શત્રુના ઉપર બાણ તાકીને ફેંકો. હવે ચેતનને શૂર આવ્યું તેથી ઉદયમ કરવા લાગ્યો. મોહ શત્રુનું કંઈ ફાવ્યું નહિ, અને તેનો નાશ ચેતને કર્યો. સ્વયં-પોતે નિર્મળ થયો, સર્વે દુઃખ નાશ પામ્યું. અનંત સુખ લોગી થયો. એવા ચેતેલા અનંત આત્માઓ સુક્રિત પામ્યા. સર્વે આત્માઓ સત્તાએ તેવા છે. પુરૂષાર્થ કરો. એજ.

લે. બુદ્ધિસાગરના ધર્મ લાલ,

સૂચના-વાચકોને.

મુ. વિજયપુર.

સં. ૧૯૭૮ ચૈત્ર સુદિ ૭

મારા લખેલા લેખો અન્યથા વગેરે સર્વે સાતનયોની પર-
સ્પર સાપેક્ષદૃષ્ટિએ અનુભવવા. જેઓએ જૈન ધર્મશાસ્ત્રોનો
આધ્યાત્મિક તથા વ્યવહારદૃષ્ટિએ તથા સાત નયોની દૃષ્ટિએ
અભ્યાસ કર્યો હોય છે, તથા જેઓએ યોગશાસ્ત્રોનો અભ્યાસ
કરીને તેઓનો અનુભવ કર્યો હોય છે, તથા જેઓએ ચાર વેદ,
એકસોઆઠ ઉપનિષદો, ગીતાઓ, વૈદાંતિક આધ્યાત્મિક અન્યથા
તથા જૈન આધ્યાત્મિક અન્યથોનો અભ્યાસ કર્યો હોય છે, તથા
જેઓએ રાષ્ટ્રીય સામાજિક સંઘ પ્રગતિકારક તત્ત્વોનો અભ્યાસ
કર્યો હોય છે તથા જેઓએ શ્વેતાંબર દિગંબર તત્ત્વોના અન્યથોનો
અભ્યાસ અનુભવ કર્યો હોય છે, તેઓ ગીતાર્થ જ્ઞાનીઓ બનેલા
હોય છે તેઓની પાસે રહી સેવા ભક્તિ કરી મારા અન્યથોને
ગુરૂગમ ગ્રહી વિચારે છે તેઓને સર્વજ્ઞતાની શંકાઓ રહેતી
નથી અને તેઓ આત્માને પરમાત્મા બતાવવાની આધ્યાત્મિક
દૃષ્ટિ પરિણતિને પ્રાપ્ત કરે છે. મારા અન્યથોનો અભ્યાસ કરવામાં
ગુરૂગમની તથા અપેક્ષા દૃષ્ટિની જરૂર છે. ઉપર્યુક્ત જ્ઞાનીઓ
મારા લખેલા આશયોને સમજાવી શકે છે માટે વર્તમાનમાં વર્ત-
નારા તથા ભવિષ્યમાં મારા આશયોને અપેક્ષાએ સત્ય જાણનારા
જ્ઞાનીઓની સેવા ભક્તિમાં અર્પાઈ જવું. હું પ્રભુ મહાવીર દેવમાં
સેવા ભક્તિ દૃષ્ટિએ અર્પાઈ ગયો છું. ગુરૂએ પ્રભુમાં અલેદ સત્ય
ભક્તિ ભાવ છે.

સુકામ. લોદરા
લેખક. બુદ્ધિસાગર
અંવત. ૧૯૬૦

શ્રી. કાવીકામધ્યે, સુશ્રાવક, રતનચંદ તથા ઝવેરલાલ તથા, મનસુખ તથા મણિલાલ યોગ્ય ધર્મલાભ.

વિશેષ. બહિરાત્મવનાશક, આર્તધ્યાન, રૌદ્રધ્યાન પરિહારક, આત્મોદ્ધારક આત્મામાં રહેલ અરૂપી અક્ષય, અખંડ, અચલ, અમલ એવો અનંત ધર્મ તેની પ્રાપ્તિ તેનો લાભથાઓ. એજ પરસ્પર શરીર વ્યક્તિમાં રહેલા આત્માઓના પ્રતિ હિતાકાંક્ષા, છે. પ્રતિદિન ક્ષણે ક્ષણે ઉપયોગ ભાવે વર્તો. અશુદ્ધ ભાવે પરિણમેલાં પડકારક આત્માને ચારગાતેમાં બહિરાત્મભાવે જ્રમણ કરાવે છે તે દરેક જીવને સમયે સમયે શુદ્ધકારક ચક્ર વા અશુદ્ધ પડકારક ચક્ર અંતરંગ ભાવે વર્તી રહું છે, અશુદ્ધ પરિણામ ભાવ અનાદિ અનંતમેલાગે અભવ્ય જીવને સંલગ્ન છે. સમ્યક્ જીવની અપેક્ષાએ પણ અનાદિ સાંત ભાગે કેટલાએક ભવ્ય જીવોને છે, અનંત કાલ પટ્યક અશુદ્ધિપરિણામોદયે જીવ, પુદ્ગલને શરીરરૂપે પરિણામી રાગ્યો માગ્યો, નાગ્યો, પરવસ્તુમાંજ સુખની જ્ઞાંતિ કરી અને શુદ્ધદશાનું ભાન, આત્મા ભૂદ્યો. એના અશુદ્ધપરિણામ યોગે વિચિત્ર દશા થઈ અને મોહની ઘેનમાં સૂતો. સ્ત્રી, પુત્ર, માતા, પિતા ગૃહાદિની મોહમાયાની ભર નિદ્રામાં પડ્યો. ગયો કાલ પણ જાણ્યો નહિ. સદ્ગુરુએ મોહની નિદ્રામાં પડેલા જીવની દયાલાવી શુદ્ધોપયોગ રૂપ વચન ઘોષ કરી જગાડ્યો, નિદ્રામાંથી ઊઠાડવા શુદ્ધ ચેતના રૂપ પાણી છાંટ્યું, તેથી જરા સ્વસ્વરૂપે થયો, પાછો જીવની ઘેન આવવાથી વિષય પથારીમાં સૂતો, ગુરુએ વૈરાગ્ય વચનથી હાક મારી. મોહની અસારતાની સમજણ રૂપ ઢોલ વગાડ્યો પણ બહિરાત્મી જીવ જાગ્યો નહિ. વિચિત્ર વિકરૂપ સંકરૂપની જાળ રૂપ સંસાર સુખ દુઃખનાં સ્વમાં અનુભવવા લાગ્યો. ભવસ્થિતિ પરિ-

પકવતા યોગે, મોહ નિદ્રાનું જોર ઘટ્યું. સત્ય અંતરાત્મરૂપ સૂર્યનો હૃદય થયો તેના જ્ઞાનરૂપ કિરણોનો પ્રકાશ, સર્વથા ષડ્ દ્રવ્યમાં તેના શુભ પર્યાયમાં પ્રસરવા લાગ્યો. મોહ નિદ્રાથી મિથ્યાતી એવી વિવેક ચક્ષુ નિર્મલ થઈ. બહિરાત્મભાવ રૂપ સ્વપ્નનો નાશ થતા હું કોણ છું? મારૂ કોણ છે. મારી દશા કેવી છે? કેમ થઈ? ભૂત કાલમાં હું કેવા સ્વરૂપે હતો? વર્તમાન કાલમાં હું કેવા સ્વરૂપે છું? ભવિષ્ય કાલમાં કેવા સ્વરૂપે થઈશ? સદાને માટે મારૂ નિત્ય સ્વરૂપ કેવું છે? સ્વાભાવિક હું કેવા સ્વરૂપે છું? તથા વિભાવયોગે કેવા સ્વરૂપે હું વર્તુ છું? તેના સદ્ વિચારો અંતરમાં થવા લાગ્યા, ભાન આંખું. અંધાર તે અંધારૂં, મોહ મુજિત બહિરાત્મીઓનું બળવું. સત્ય અજવાળું આત્મસ્વભાવે બળેલા અંતરાત્માઓનું સમજવું. પ્રભાતનો પહોર થયો. સ્વશુભ્રાની સ્થિરતા તેની ઊપયોગતા, તાદાત્મ્યતા, ગ્રાહ્ય ગ્રાહકતાએ કરી આત્મગગનમાં અંતરાત્મ રૂપ સૂર્ય વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યો. હું અને મારૂં, શત્રુ અને નિત્ર રૂપ મોહ સ્વપ્ન વિસરી ગયું. જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર વીર્યમય અરૂપી, અખંડ એવી આત્મભાવની ધારા હૃદયમાં વહેવા લાગી. મોહ ઊંઘમાંથી, ઉઠાડનાર સદ્ગુરૂનો, ઊપકાર, તેમની દયાની હવે કિંમત ખરી બાળી. તેમનો કેવો ઉપકાર! કેવી પરોપકારતા! તેમની કેવી લાગણી! તેનો વિવેક હૃદયમાં પ્રગટ્યો દ્રવ્ય દયાના કરતાં ભાવ દયાનું અનંત ગાળું વિશેષ પાળું લક્ષ્યમાં આંખું. ભાવ દયા તેજ સારમાં સાર તરીકે હૃદયમાં ભાસી. અનુભવી, તેનીજ બલિહારી છે, તે વિના અંતરગમલનો નાશ થતો નથી. તે સત્ય ભાસ્યું, સત્ય ધર્મનો આત્માર્થી, વિશ્વાસી યોગ્યજીવપ્રતિ ઉપદેશ દેવો, તેજ ભાવદયા સિદ્ધાંતમાં પરમકૃપાળુ વીરપરમાત્માએ, દર્શાવી છે. તેથી જ અંતરમાં સૂર્યનો ઉદય થાય છે. મિથ્યાત્વ અંધકાર નાસે છે. વસ્તુના સ્વભાવે વસ્તુ ભાસે છે. નવ તત્ત્વ તથા શુભ પર્યાય તથા તેનો આધાર ષડ્ દ્રવ્યો તે દ્રવ્યોનો સામાન્ય ધર્મ તથા તેમનો વિશેષ ધર્મ હૃદયમાં પ્રકાશિત થતાં

હેય જ્ઞેય અને ઉપાદેય નો વિવેક પ્રગટતાં તેથી, સ્ત્રી પુત્ર ધન, તથા પોતાના શરીરમાં અહં અને મમભાવ ઊઠતો હતો, તે શાંત થયો, પરવસ્તુમાં સુખની ભાંતિ થતી ટળતાં સંસારમાં રાગદ્વેષ યોગે થતી પ્રવૃત્તિ ટળી. પોતાની મેળે ટળી. સંસારમાંથી મન નિવૃત્ત થયું, સહજ ઉદયાગત આત્મપ્રવૃત્તિ સ્વશુષ્કે થવા લાગી, તેમ તેમ શુદ્ધ સચ્ચિદાનંદ અનંત ગુણનો અધિષ્ઠાતા આત્મા મધ્યાર્ધ સૂર્યની પેઠે ઝળહળવા લાગ્યો. સોડહં સોડહં પરમાત્મા સ્વરૂપ હું છું, એમ ભાસ સમયે સમયે થવા લાગ્યો, અંતે શુક્લ ધ્યાન યોગે કર્મમલ અપહરી પરમાત્મસ્વરૂપે આત્મા થયો, જન્મ, જરા, મરણની ઉપાધિ દૂર થઈ. પુદ્ગલમાં સંગ-રહિત આત્મા થયો. અનંત સુખનો લોકતા આત્મા થયો, એવી રીતે પરમાત્માપદ પામેલાની દશા વિચારવી. એક આત્મ તત્ત્વ જાણતાં સર્વ જાણ્યું, કારણ કે, આત્મ તત્ત્વ જાણતાં લોકાલોકના સ્વરૂપને પણ આત્મા, જ્ઞાને કરી જાણે છે, તે આત્મસ્વભાવે ક્ષણે ક્ષણે રમવું, ધ્યાન ધરવું, પરભાવ યાગવા અને સંસાર સ્વરૂપને સ્વપ્નની પેઠે વિસરી જવું, તથા સ્વસ્વરૂપે ક્ષણે ક્ષણે ઉપયોગ વંત થવું એજ હિતાકાંક્ષાની પરાકાષ્ઠા, લગ્યાત્માઓને પ્રાપ્ત થાઓ-

લે૦ બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ વિજયપુર.

સં. ૧૯૭૮ ફાગણ વદિ ૮

મુ૦ અમદાવાદ તર સુશ્રાવક પેથાપુરી શા. મણિલાલ હીરાચંદ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાભ.

વિ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો. વાંચી સમાચાર જાણ્યા. પેથાપુરવાલા જેસીંગભાઈ સાકેરચંદ લાલી પારેખે શા. મનસુખ-ભાઈ લલ્લુભાઈએ દેહત્યાગ કર્યો એમ તેજ દિવસે મુંબાઈથી લખી જણાવ્યું હતું. બાર દિવસથી અમે જાણ્યું છે. તેમનામાં કેટલાએક સદ્ગુણો ખીલ્યા હતા. જન્મ્યો તેને જરૂર દેહ બદલવાનો છે. ગૃહસ્થાવસ્થામાં આત્મપર લક્ષ્ય રાખી વર્તવું, અને

વૈર કદાચહથી જેમ બને તેમ મુક્ત થવા પ્રયત્ન કરવો. સાંસારિક સંબંધો અનિત્ય છે, તેમાં મોહથી ન મુંઝવું જોઈએ, આત્માના શુભો ખીલવવા પ્રયત્ન કરવો. દરેક મનુષ્યમાં રહેલા શુભો તરફ દૃષ્ટિ દેવી પણ દુર્ગુણો તરફ ચિત્ત ન દેવું. મનુષ્ય ભૂલને પાત્ર છે માટે ક્ષમા અને ઉદારભાવથી વર્તવું. વિ. તમોએ ગાંધીને સાદી છ વર્ષની કેદ થઈ તેમ લખ્યું તે જાણ્યું. તેમાં સરકાર અને ગાંધીજી પોત પોતાની દૃષ્ટિ પ્રમાણે વર્તે છે. અમારે તો મોહ-રૂપ સરકારની સાથે યુદ્ધ ચાલે છે. રાગદ્વેષની પરિણતિ ન થવા દેવી અને આત્માનું ધન જ્ઞાનનંદ રૂપ છે તે પોતાનું છે તેને મોહ દાખ્યું છે તેથી મોહનું સામ્રાજ્ય દબાવવા માટે આધ્યાત્મિક ધ્યાન પુરૂષાર્થ શરૂ છે. કર્મની કેદમાં સર્વ દેશના મનુષ્યોને મોહરાજાએ રાખ્યા છે. આત્મા જો આત્માનું સ્વરૂપ સમજે તો તે શુદ્ધોપયોગથી ચિદાનંદમય આત્મસામ્રાજ્ય પ્રાપ્ત કરી શકે, ગાંધી અને સરકાર તો શું પણ આખી દુનીયાના જીવો પર મોહ સામ્રાજ્ય પ્રવર્તે છે. તેથી સર્વજીવો ખરેખર મોહના દાસ છે. મોહના શુભામ બનેલા જીવો, ખરેખર અજ્ઞાનથી અન્ધ બની એક બીજાને શત્રુ માને છે, અને મોહને પૂજે છે. એવી દશામાં આત્મરાજ્યનું સ્વપ્ન સુખ પણ કયાંથી પ્રગટી શકે ? સંત જ્ઞાનિઓનું શુદ્ધાત્મમાં રાજ્ય છે અને મોહી અજ્ઞાનીઓનું જડપ્રકૃતિપર રાજ્ય છે, પણ વસ્તુના જડમોહિયોપર જડપ્રવૃત્તિ, પોતાનું રાજ્ય ચલાવે છે. આત્માના આધ્યાત્મિક અહિંસામય રાજ્યની સાથે બાહ્ય ન્યાય રાજ્યની સત્ય વ્યવસ્થાને આ દેશના લોકો અને ઇંગ્લાંડના મોહી જડ અજ્ઞાની લોકો સમજવાને શક્તિમાન થયા નથી. પ્રકૃતિના બાહ્ય સામ્રાજ્યવાદીઓને જ્ઞાની ત્યાગી સાધુઓ છે તે સદ્ગુણોનો બોધ આપે છે, પણ બાહ્યમાં ચિત્ત હોય છે ત્યાં સુધીઅંતરનું ન સમજાય એવું બને છે. ત્રણ ગુણની પ્રકૃતિવાળા જીવો સર્વે સાર્વિક ન બને, પ્રકૃતિની સામે પ્રકૃતિ છે. શુદ્ધાત્મરાજ્ય માટે આત્મજ્ઞાન પામો, અને આત્મા વડે બાહ્યમાં પ્રવર્તતાં જેમ બને તેમ નિર્લેપી બનો. અમારે ત્યાગીના

ધર્મ પ્રમાણે વર્તવું અને તેમ છતાં પ્રબળે તથા સરકારને કેવી રીતે સફળતાથી વર્તવું ? અને કેવી રીતે બાહ્ય ધર્મરાજ્ય ચલાવવું તેનો ઉપદેશ આપવો એવી અમારી ફરજ છે પણ બાહ્ય રાજ્યની પ્રવૃત્તિની ધમાલમાં પડવાની અમારી ફર્જ નથી.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः

સે૦ બુદ્ધિસાગર

મુ૦ સાણંદ.

સં. ૧૯૧૯ વૈશાખ સુદિ ૪.

શ્રી પાદરા મધ્યે સુશ્રાવક વકીલ મોહનલાલ દ્વિમચંદલાઈ તથા મણિલાલ તથા રતિ બાબુ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાલ.

વિ. તમારો પત્ર આવ્યો તે પહોંચ્યો છે અત્ર થોડા દિવસ રહેવાનું છે, પણ નિશ્ચયાત્મક નથી. વિશેષાવશ્યકનો છટ્ટો ભાગ અત્ર મોકલાવશે. અત્ર સાધુ સમ્મેલન સામાન્ય રીતનું હતું. જૈનશાસનનીસેવા અર્થે કંઈક જૈનોપયોગી વિચારો ફેલાવવાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ હતો. જે કંઈ બને છે તે વિવેકદષ્ટિથી અવલોકીને અનુપયોગી બાબતોમાં ઉપેક્ષા બુદ્ધિ રાખવી જોઈએ. શ્રી વીરપ્રભુના શરણુ વિના અન્યત્ર ઠરવાનું ઠામ નથી. જેમ બને તેમ સ્વાત્માર્થની બુદ્ધિ-રાખીને પરના કલ્યાણ માટે પ્રવૃત્તિ કરવાની છે. પોતાના આત્માના અધ્યવસાયની દરરોજ કેટલા દરજ્જે શુદ્ધિ થતી જાય છે તે સંબંધી ખાસ ઉપયોગ રાખવાની જરૂર છે. પોતાના આત્માના પરિણામની શુદ્ધિ થતી જાય એવાં બાહ્ય આલંબનો અવલંબવાની જરૂર છે. સત્સમાગમ એ મોટામાં મોટું આલંબન છે. ગમે તેવો આત્મા બલવાન હોય, તો પણ પ્રમાદ થવાનો સંભવ છેજ માટે આ કાલમાં શુભ ધર્મી પુરૂષોનાં આલંબનની ખાસ જરૂર છે. વાચિક જ્ઞાનથી પરિણામિક જ્ઞાન કરવાની પૂર્ણ જરૂર છે એવી દશામાં પ્રયત્ન કરવાને પૂર્ણ દાઝ છે અને તે ઈચ્છું છું. તમે પણ ઈચ્છશો.

ॐ શાન્તિ: ૩

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. અમદાવાદ.

તા. ૧૦-૯-૧૦.

પાદરા મધ્યે સુશ્રાવક વકીલ શા. મોહનલાલ હીમચંદભાઈ તથા મણિલાલ તથા પાનાચંદ તથા માસ્તર ઉજ્જમશી વગેરે યોગ્ય ધર્મલાભ.

વિ. સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણની ક્ષમાપનાનો પત્ર આવ્યો તે પહોંચ્યો છે. હું પણ તે પ્રમાણે ખમાવું છું. ક્ષમાપના એ જ મોક્ષનું મૂલ છે. સાધુ થવામાં પણ ક્ષમા જોઈએ. ક્ષમા વિના આત્મવીર્ય પ્રગટતું નથી. ક્ષમાથી આત્માના ગુણો પ્રગટ થાય છે. ક્ષમાથી સર્વ જીવોને ખમાવો અને આગળ વધો. ક્ષમાના મૂલ માર્ગમાં દાખલ થવાની યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરીને સદ્ગુણોની ઉપાસના કરી શુદ્ધોપયોગથી આત્માને પવિત્ર કરવામાં સદાકાલ તત્પર થાઓ. એ જ.

ૐ અર્હં શાંતિઃ ૩

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. લોદરા.

તા. ૨૨-૪-૨૪.

શ્રી વડોદરા તત્ર સુશ્રાવક વકીલ નંદલાલભાઈ લલુભાઈ યોગ્ય ધર્મલાભ.

વિ. તમારો ધર્મ તમારી પાસે છે તે વધે છે કે ખૂટે છે ? તેની તપાસ કરી બાર મહીનાના સરવૈયા સાથે આત્માની દયા લાવી આત્માજ્ઞ પોતાનો છે, બીજું પોતાનું નથી એવું બાણી તેને તે સંભળાવશે. ગુરૂરૂપ જંગમ તીર્થ ની શ્રદ્ધા હોય અગર ના હોય, તેના પર પ્રેમ, શ્રદ્ધા-વિશ્વાસની દરકાર કરવી જોઈએ. પુત્ર અને સ્ત્રીના કરતાં ગુરૂપર વિશેષ પ્રીતિ હશે અને હોય તો બેમાંથી કોનું વધારે સ્મરણ સેવન થાય છે ? તે પોતાનો આત્મા સમજી છે માટે તેને પૂછશે, તો સાક્ષી આપશે. પુત્રનું દર્શન

વહાલું કે શુરતું? મોહ માયાના પાસે અળગા કરી ક્ષણે ક્ષણે
વૈરાગ્યનાં કારણો સેવવાં તે જ આત્માની શુદ્ધિમાટે છે. અનંત
ભ્રમ ભ્રમણ કરીને આ ભવમાં પામેલું અને માંસ, હાડ, રૂધિરથી
બનેલું શરીર અતે વિનશ્વર છે એમ સમજી આત્મરમણતા
તરફ લક્ષ રાખશો.

આ પત્ર સાત વાર વાંચશો. વક્રીલ મોહનલાલભાઈને
ધર્મલાલ. શ્રદ્ધા ભક્તિ પ્રીતિ ત્યાં જ મુક્તિ: છે એજ.

ૐ અર્હ શાંતિ: ૩

૩૦ મુનિ જીવિસાગર

મુઠ ભોયણી.

સં. ૧૯૫૯.

શ્રી કાવીઠા મધ્યે દેવગુરૂ ભક્તિકારક સુશ્રાવક શા. રતન-
ચંદ લાધાજી તથા શા. જવેરભાઈ ભગવાનદાસ તથા મનસુખ-
ભાઈ તથા મણિલાલ તથા દલપતભાઈ વિગેરે યોગ્ય ધર્મલાલ.

વિ. આત્માએ કર્માનુસારે મનુષ્ય શરીર ધારણ કરી તિરર્થ
લોકમાં દક્ષિણાર્ધ ભરતમાં ક્ષેત્ર સ્પર્શના કરવા માંડી છે હવે
ક્યાં સુધી કરશે તે જાની જાણે. શરીરવડે જેમ બાહિરના
ક્ષેત્રોની સ્પર્શના થાય છે તેમ જો આત્મ ઉપયોગે કરી આત્મા-
ના અસંખ્યાત પ્રદેશોની આત્મસ્પર્શના થાય તો ચાર ગતિ
ભવભ્રમણ ભય ભાગી જાય અને તાત્વિક શાશ્વત આત્મસુખની
આત્માને જ પ્રાપ્તિ થાય. કહ્યું છે કે:—

દુહા.

ચાર ગતિ ભવભ્રમણકે, હેતુ કર્મ કહાય;
તસ યોગે આ આત્મા, જન્મ મરણ દુઃખ પાય. ૧
જન્મ મરણ દુઃખ પાવતો, મનમાંહી મુંઝાય;
મુંઝાતો આ આત્મા, બહિરાતમ પદ પાય. ૨

તાર્ત્વિક સુખ પામ્યા જીવોને કંઈ પણ દુઃખ નથી. એની પ્રાપ્તિ માટે ઉદ્યમ કરવો તે સફલ છે. તે વિના ખાકીનો કાલ અલેખે જાણવો, એક એક ઘડી કરોડો રૂપૈયા ખર્ચે પણ મળે નહિ તેવી છે તેને જે ખરાબ સાંસારિક કાર્યોમાં ગુમાવી દે છે તે અલેખે જાણવી. જેટલો વખત આત્મશાંતિમાં ગયો અને જાય છે અને જશે તેટલો વખત લેખે જાણવો. એવું પરમ પુરૂષ જીનેશ્વરનું વચનામૃત છે. એજ.

ૐ શાંતિઃ ૩

વીર સંવત્ ૨૦૨૬ ના વૈશાખ શુદ્ધિ ૨.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુદ્ર વડોદરા

સં. ૧૯૫૯ કારતક વદિ ૧.

કાવીઠા મધ્યે ગુણાનુરાગી આત્માર્થી લાઇ ઝવેરભાઈ તથા રતનચંદ લાધાજી તથા વેણીચંદ તથા મણીલાલ તથા મનસુખ-ભાઈ વિગેરે યોગ્ય ધર્મલાલ પહોંચે.

વિ. આત્મ સાધન કરવું તે શ્રેયસ્કર છે એમ જે સમજ્યો તેને સમજી જાણવો, પણ સંસાર વ્યવહારમાં કુશળ તે સમજી કહેવો તે ફક્ત વ્યવહારથી જ છે પણ જેને આત્મ સ્વરૂપનું જ્ઞાન નથી આત્મા નિત્ય છે કે અનિત્ય છે? જ્ઞાની છે કે અ. જ્ઞાની છે? એક છે કે અનેક છે? એ આદિ આઠ પક્ષથી આત્માનું સ્વરૂપ જાણે એમ સદેહે તે ધર્મનો અધિકારી છે, અને તે જ આત્મહિત કરનાર જાણવો. કદાપિ આઠ પક્ષે કરી આત્માનું સ્વરૂપ જાણ્યું પણ પણ શિષ્ય પરિવાર આદિનો મોહ આઠ-ખર કરી તેમાં લીન રહે તો તે જાણ્યું પણ તો યથાર્થ ફલ આપી શકતું નથી. કહ્યું છે કે:—

જીમ જીમ બહુજન બહુમત સંમત, બહુ શિષ્યે પરીવરીઓ;
તીમ તીમ જીન શાસનનો વૈરી, જો નવી નિશ્ચય દરીઓરે—

ભવિકા.

ક્રિયાદિ વચનો શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયે કહ્યાં છે તથા
કથું છું કે—

- દ્રવ્ય સાધુપદ ભાવનું, કારણ માનો ભવ્ય;
સાપેક્ષ વચને શુદ્ધ છે, ભાવ અને વળી દ્રવ્ય. ૧
- ભાવ વિના કિરીચા સવી, ફેગટ કદ અપાર;
સંમતિ અંથે ભાખીયું, મ કરો માન લગાર. ૨
- અતિ શુદ્ધપ્રણિધાનથી, કર્મ કલંક કટાય;
ખાદ્ય ક્રિયા કારણુ ભણ, અવલંબે સુખ થાય. ૩
- અનુયોગના ચાર ભેદ, દ્રવ્ય વટો જગ સાર;
ઉપદેશપદ્ધતિઅંથથી, જો જો તે અધિકાર. ૪
- દ્રવ્યાદિક પદાર્થનું, સમ્યગ્ જ્ઞાન જો થાય;
નિશ્ચય સમકિત પામીએ, મુજ મન એ સોહાય. ૫
- સર્વ દ્રવ્યમાં ભાખીયું, આતમ અતિ હિતકાર;
ઉપદેશ તેહીજ છે, બીજાં જ્ઞેય વિચાર. ૬
- તત્ત્વરમણુ જેને થયું, મોહો નહિ લેપાય;
આતમ અનુભવ જાણુતો, સકલ ઋદ્ધિને પાય. ૭
- જણે જણાવે શાસ્ત્રને, વાદી જગ કહેવાય;
આતમ અનુભવ બીન તે, ચતુર્ગતિ ભટકાય. ૮
- મનમાં જાણે જ્ઞાની હું, મુજ સરખો નહિ કોય;
આતમ અનુભવ બીન તે, મૂઠ મતિ જગ રોય. ૯
- પત્થર પગ પગ પામીએ, સોનું રૂપું ખાણુ;
ચિન્તામણિની પ્રાપ્તિ સમ, વિરલો આતમ જાણુ. ૧૦
- ભાગ્યદશા જો આકરી, આતમ અભિમુખ થાય;
ચિદાનંદ અનુભવચક્રી, રત્નત્રયી પ્રગટાય. ૧૧
- ખાદિર હિત જે દેખતો, તેહીજ આતમમજાર;
દેખે તેહીજ દેખતો, સમજજો નર નાર. ૧૨

- જેનું પુદ્ગલ વસ્તુને, દેખી મન લપટાય;
પુદ્ગલનંદી આતમા, મુક્તિ કહો કયું પાય. ૩૧
- આ ધન આ ઘર ખ્યારું મુજ, મનોહર ખ્યારી કાય;
પુદ્ગલ ખ્યારું જેહને, તે મુક્તિ કયું પાય. ૩૨
- ખ્યારી સ્ત્રી પુત્રો બહુ, તે વીણુ ઘડી ન જાય;
જસ મન વર્તે એહવું, તે મુક્તિ કયું પાય. ૩૩
- મારું તારું માનતો, પરભાવે હરખાય;
જસ મન વરતે એહવું, તે મુક્તિ કયું પાય. ૩૪
- હિંસાલીક ચોરી કરે, મૈથુન પરિગ્રહ ધ્યાય;
જસ મન વર્તે એહવું, તે મુક્તિ કયું પાય. ૩૫
- રાગ દ્રેષની વૃત્તિથી, જેનું મન વર્તાય;
પરભાવે રમતા છતા, તે મુક્તિ કયું પાય. ૩૬
- સાધુ નામ ધરાવતા, મોટા જગ કહેવાય;
પણ આતમ અનુભવ વિના, તે મુક્તિ કયું પાય. ૩૭
- સત્ય જ આત્મ સ્વરૂપમાં, જેનું મન વર્તાય,
સ્વાદ્વાદિ આતમ રૂચિ, તે જીવ મુક્તિ પાય. ૩૮
- જીવાદિક નવ તત્ત્વનો, સાચો અનુભવ થાય;
શ્રદ્ધા સંવેગેકરી, તે જીવ મુક્તિ પાય. ૩૯
- ધર્માદિક ષડ દ્રવ્યના, સમજે શુણ્ણ પર્યાય;
શ્રદ્ધાથી સાચા શ્રદ્ધા, તે જીવ મુક્તિ પાય. ૪૦
- વિષ હલાહલ સારીખો, પુદ્ગલ સંગ કહાય;
તેથી ન્યારો જે રહે, તે જીવ મુક્તિ પાય. ૪૧
- શુણ્ણ વન દાવાનલ સમો, સ્ત્રી ધનનો સમુદાય;
તેથી ન્યારો જે રહે, તે જીવ મુક્તિ પાય. ૪૨
- કાયા વિષ્ટા કોથળી, તેમાં નવી લપટાય;
મમતા તજી સમતા બજે, તે જીવ મુક્તિ પાય. ૪૩

- જીન વાણી અમૃત લહી, મનમાંહી હરખાય;
 જીનારા મનમાં વસી; તે જીવ મુકિત પાય. ૪૪
 સર્વગ વાણી બાણીને, જે નહિ પરમાં ભય;
 ઉપાદેય આતમ ભજે, તે જીવ મુકિત પાય. ૪૫
 પુદ્ગલ ન્યારો આતમા, નિઃસંગી નિઃકષાય;
 અરૂપ ચેતન ધ્યાવતાં, પરમાતમ પદ પાય. ૪૬
 આત્માનાંદી આપને, ધ્યાવે ચિત્ત મિલાય;
 ધ્યાતા ધ્યેયપણું લહી, પરમાતમ પદ પાય. ૪૭
 સત્ય એ શિક્ષા જીનતણી, બાણો ચેતનરાય;
 કરો ન નિંદા પારકી, તો મુકિત સુખ થાય. ૪૮
 મત મતવાદી હઠયકી, કહેતા આત્મવિચાર;
 સમજ્યા નહિ તે બાપડા, કિમ પામે ભવ પાર. ૪૯
 એકાંત રથલમાં બેસીને, ધ્યાવે ચેતન રાય;
 અસંખ્યપ્રદેશી નિર્મલો, આતમ મુકિત કહાય. ૫૦
 લોચણી ગામે શોભતા, મહિ જીન પસાય;
 દર્શન કરતાં તેમનાં, રતવના કીધી ભાય. ૫૧
 અનુભવ બાવની એ કહી, વાંચે જે ધરી પ્યાર;
 સત્યસ્વરૂપ લહી આત્મનું, પામે ભવજલ પાર. ૫૨
 કાવીઠાના વાસી શેઠ, રતનચંદ હિતકાર;
 ઝવેરભાઈના કારણે, રચતાં જય જયકાર. ૫૩
 સમય સિદ્ધાંત વિચારીને, કીધી એ હિત લાય;
 હઠ કદાચહ ત્યાગીને, વાંચે તે ચિવ પાય. ૫૪
 તરવું છે જીવ એહથી, નિમિત્ત શુદ્ધ કહાય;
 સમજી સમજે ચિત્તમાં, સત્ય પદારથ પાય. ૫૫
 અનુભવ આતમનો કરી, સદ્ગુરુ વાણી પસાય;
 બુદ્ધિસાગર સુખ લહી, ચિદાનંદ પદ પાય. ૫૬

- બહિરાતમ પદ અનુભવે, કાલ અનાદિ ધાર; ૩
 ખાતો પીતો ખેલતો, મમતા કરે અપાર.
 મમતા પિશાચી ગ્રહો, કરતો પાપ અધાર; ૪
 ફૂદે નાથે આતમા, કરતો શોર બકોર.
 રોગ પરિશ્રદ્ધ મનથક્રી, દુઃખે અગગો થાય; ૫
 અગગો જેને એ થયો, તેને શિવસુખ થાય.
 શિવસુખ ઇચ્છા સૌ કરે, પણ તે અતિ મુશ્કેલ; ૬
 ઉપાદાન કારણથક્રી, શિવસુખ પ્રાપ્તિ સહેલ.
 શિવનગરી પ્રતિ ચાલવા, ગમન કરે સૌ લોક; ૭
 પણ મારગ ભૂલ્યાથક્રી, મહેનત જાવે ફેક.
 મહેનત જાવે ફેગ તાસ, સેશું નહિ જસ સાથ; ૮
 રતન પડયું છે પાસ પણ, અંધ ન લેવે હાથ.
 મોહ વાયુ દ્વેષ પિત્ત, કફ ને રોગ પિછાણ; ૯
 રોગ ત્રિદોષે આતમા, જગમાં રોગી જાણ.
 મમતા તાવ ચઢ્યો અતિ, મતિવિભ્રમ બહુ હોય; ૧૦
 ઉલટી આતમશુભ તણી, ત્યાં શરણું કુણ જોય.
 કુટુમ્બ કલેશ ઉદ્વેગ જિહાં, કામ ભગંદર રોગ; ૧૧
 શૂળ જીહાં છે શલ્યનું, ક્રીમ ત્યાં હોય ન શોક.
 એવા રોગે રોગીઓ, મનમાં બહુ અકળાય; ૧૨
 મતિ લગ્નિધને વૈદ્ય-વિષ્ણુ, રોગ કહો કયું જાય.
 વૈદ્ય મળ્યો પણ કાલ નહિ, ત્યાં સિદ્ધિ નહિ થાય; ૧૩
 હોય ઉભય પણ કર્મ વિષ્ણુ, રોગી રોગ ન જાય.
 વૈદ્ય કાલ ને કર્મ જ્યાં, મળીયા ત્રણ ઉપાય; ૧૪
 પણ ઉદ્ધમ કીધા વિના, રોગી રોગ ન જાય.
 વૈદ્ય કાલ કર્મોદ્યમે, પણ સિદ્ધિ નવિ થાય; ૧૫
 પાકી નહિ ભવિતવ્યતા, રોગી રોગ ન જાય.
 સ્વભાવ સિદ્ધિ જ્યાં નહિ, ત્યાં કિમ વૈદ્ય ઉપાય; ૧૬
 પામી અભવી જીનને, કર્મરહિત નવી થાય.

પંચ સમવાયી કારણે, કાર્યોત્પતિ કહાય;
 એક એક કદાચહે, મત મત જૂદા થાય. ૧૭
 સત્ સામગ્રી પામીને, કર્મ રોગ કર ! દૂર;
 સાર સાર એ શાસ્ત્રનું, ચિદાનંદ ભરપૂર. ૧૮
 જૈન જીનેશ્વર વૈદ્ય જ્યાં, દયા ધર્મ જ્યાં ખાસ;
 રોગી ભવીને આપતાં, થાયે રોગ વિનાશ. ૧૯
 સંવર કરણી ધર્મ છે, અપથ્ય અવિરતિ જાણ;
 ત્યાજે માગે આત્મા, અનુભવ નિર્મલ જ્ઞાન. ૨૦
 કુચર વૈદ્યો જ્યાં મળ્યા, થાયે શી ? ગતિ તાસ;
 દવા મળી જ્યાં ઊલટી, ત્યાં કીમ શિવ સુખ આશ. ૨૧
 ખાનારો પણ મૂઠ જ્યાં, મળીયો યોગે યોગ;
 તે શિવસુખ કર્યું પામશે, આત્મ નહિ ઉપયોગ. ૨૨
 ઠાઠ ઉપરનો બહુ કર્યો, પણ નહિ આત્મભાન;
 તર્યા વિના શું ? તારશે, જસ નહિ સમ્યગ્ જ્ઞાન. ૨૩
 સમ્યગ્ જ્ઞાન વિના કહી, કિરીયા જૂઠ ડકાણું;
 આત્મ અનુભવ જ્ઞાનથી, કિરીયા સફલી જાણ. ૨૪
 કિરીયા પંચક જાણે, આત્મ અનુભવ કાજ;
 આત્મજ્ઞાન વિના કહી, કિરીયા અંધ સમાજ. ૨૫
 અનન્ય વિષ ગરલ થકી, ચાર ગતિ મેં ભમંત;
 તદ્વેતુ અમૃતથકે, કેવલજ્ઞાન લહંત. ૨૭
 જાણે મન નહિ રોગ જ્યાં, દવાતણી ત્યાં આશ;
 ફોગટ જાણો તેહનો, જે છે પુદ્ગલ દાસ. ૨૮
 પુદ્ગલપર પ્રીતિ કરે, પુદ્ગલ માને સાર;
 પુદ્ગલ પર જસ રાગ દ્વેષ, તે છે ભવ ભમનાર. ૨૯
 જીવ અનાદિ કાલથી, પુદ્ગલ સંગી હોઈ;
 મોહ કરી પરભાવનો, આત્મ ઋદ્ધિ ખોઈ. ૨૯
 આત્મ ઋદ્ધિ જૂલીને, પુદ્ગલ માને ઋદ્ધિ;
 તે શિવસુખ કેમ પામશે, જસ નહિ આત્મસિદ્ધિ. ૩૦

જગ જાણે ઉન્મત્ત એ, એ માને સખ અંધ;
 જ્ઞાની જગમાં દેખતો, કયાંય ન પામે બંધ ૧૩
 પરોપકારી તે ખરો, ભાવ દયા દાતાર;
 આત્મસ્વરૂપ જણાવતાં, નિઃસંગી નિર્ધાર. ૧૪
 પંથ પંથ કદાગ્રહે, પડીયા નડીયા કર્મ;
 ઉપદેશે શું ધર્મને, કયું નહિ પાવે શર્મ. ૧૫
 ગચ્છ ગચ્છ કિરિયા મતે, વ્યાખ્યા કરે મતપુષ્ટિ,
 પરંતુ ઉત્થાપન કરી, માને આતમ પુષ્ટિ. ૧૬
 પંડિતાઈ મન ધરી, ઉંચા બોલે બોલ;
 કર્મરાયવશ માચીયા, ચતુર્ગતિ રંગરોજ. ૧૭
 ચાર દિવસની છાંયડી, બાહિર સુખની જાણ;
 તેમાં તારૂં કંઈ નહિ, પુદ્ગલ સર્વ પિછાન. ૧૮
 જન મન રંજન કારણે, ધર્મ દેશના દેત;
 મૂલ ન એક બદામકો, ચેત ચેત ભવિ ચેત. ૧૯
 પર મન રંજન હેતુથી, મત વિસ્તારણ હેત;
 કપટ ક્રિયા ફેગટ સવી, કયું મુક્તિપદ દેત. ૨૦
 સાધુ ભયા તો કયા હુવા, મન નહિ આવે ઠામ;
 તખ લગ કષ્ટક્રિયાતણી, કિન્મત એક બદામ. ૨૧
 પુદ્ગલ ભોગે રાચીયો, લપટાયો તું છેક;
 સ્ત્રી પુત્રે મમતા ગ્રહ્યો, માને નહિ તું એક. ૨૨
 સાધુ ભયા તો કયા હુવા, બાહ્ય લોભ મન થાય;
 પરંતુ પોતે માનીને, રૌરવ દુઃખ ઉપાય. ૨૩
 અનંત કલેવર મૂકીયાં, કોઈ ન આપ્યું સાથ;
 આ પુદ્ગલ પણ નાશી છે, દેખતાં સાક્ષાત્. ૨૪
 અશુચિ કાયામાં ભરી, રૂધિર હાડ ને માંસ;
 ભાડાની છે કોટડી, શું ફૂલે ? ધરી હોંશ. ૨૫
 છંડો મમતા તેહથી, મંડો સમતા સંગ;
 ખંડો કર્મ કુટીલ ને, ઢંડો દુષ્ટ અનંગ. ૨૬

જંગમ જગ થાવર પરે, જેને ભાસે નિત્ય;
 સમતા સંગી ધ્યાની તે, ક્યું હોવે જડ ચિત્ત. ૨૭
 પરમાતમનું ધ્યાન તે, આતમને હિતકાર:
 ધ્યાતા ધ્યેય ને ધ્યાનથી, સિદ્ધિ બુદ્ધિ જયકાર. ૨૮
 પરમાતમ તે હુંજ છું, બહિરાતમ છે ભર્મ;
 બુદ્ધિ કહે જે બાણી, તે લહેશે શિવ શર્મ. ૨૯

ઈત્યાદિ વાક્યોને વિચારી જોશે તો સાક્ષાત્ આત્માનુભવ પ્રાપ્ત થશે. એજ ધર્મસાધન કરશે.

લે૦ બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ દરાપુરા.

ગં. ૧૯૫૯ માગશર શુદ્ધિ ૪. મુનિરાજ ગુરૂવર્ય સુખસાગરજી આદિ.

શ્રી કાવીઠા મધ્યે સુશ્રાવક શા. ઝવેરભાઈ તથા રતનચંદ લાધાજી વગેરે યોગ્ય ધર્મલાભ.

વિ. લગ્ય જીવોએ બહારના પદાર્થો દેખીને આનંદિત ન થવું જોઈએ. કારણ કે બહારના પૌદ્ગલિક પદાર્થો જ્યારે જ્યારે દેખવામાં આવે છે ત્યારે ત્યારે તે પદાર્થો ક્ષણભંગુર ભાસે છે. તેથી સંસારમાં જાનીને ઉદાસીન વૃત્તિ લાગે છે અને અનિત્ય પદાર્થો ઉપર તેની રૂચિ થતી નથી, માટે બાહિર પદાર્થો જીવોને વૈરાગ્ય લક્ષી થાય છે. હૃદયમાં જેટલી વસ્તુઓ આંખે દેખવામાં આવે છે તે વૈરાગીને વૈરાગ્યનું કારણ છે, અને લોગીને લોગનું તથા શોકનું કારણ છે. જે માણસો બહારના પદાર્થો દેખી ખુશી માને છે તે મોહરાજના પાસમાં ફસાય છે. જેમ જેમ બાહિર વસ્તુને પોતાની માને છે તેમ તેમ તે અનંતા અનંતા કર્મ ઉપાર્જન કરે છે. અનાદિ કાલથી ચેતન, સાંસારિક સુખમાં રાગ્યો માર્યો રહે છે અને દુઃખ પડે છે તેને સુખ કદી માને છે, જેમ કોઈ માણસ મદિરા પીને ગાંડો બની ગયો હોય તો સત્ વસ્તુને અસત્ માને છે, અનેક પ્રકારના

વિલાપ કરે છે, શોક કરે છે, તેમ બાહિર વસ્તુને દેખી મોહી માણસ માઈં માઈં માની બેઠો છે, પણ તેમાં કશું કાંઈ તાઈં નથી. હે ચેતન ! આયુષ્ય ખૂટયું એટલે તું આ શરીરમાં જરા વાર રહેવાનો નથી અને ભાઈ, બેન, સ્ત્રી, પુત્ર, ધન, ઘર, હાટ સર્વે તારી આંખે દેખવામાં આવે છે, તે તારી સાથે આવશે નહિ. હે ચેતન ! ખોટી વસ્તુને કેમ ખરી માની બેઠો છે ? શું તને ભવનો ભય લાગતો નથી ? શું તારે આ સંસારમાં મરવાનું નથી ? શું પરભવમાં મનુષ્યનો અવતાર આવશે કે કેમ ? વળી તેં ગર્ભમાં લોગવેલું અનંતુ દુઃખ કેમ વિસરી ગયો ? તાઈં મન હે ચેતન ! નવાં નવાં કર્મ ઉપાર્જન કરાવે છે. હે ચેતન ! તું કર્મની સંગે બહુ દુઃખીયો થયો અને હજી જો એ કર્મનો વિશ્વાસ કરીશ તો અનંતો સંસાર રખડીશ. હે ચેતન ! તેં તારા ઘરમાં શી શી વસ્તુઓ ભરી છે તેની ખબર લીધી નહિ. અહો હવે આયુષ્ય પણ ઓછું થતું જાય છે. જરા રાક્ષસી દાંત પીસી સામું જોઈ રહી છે. કામ ક્રોધ અને લોભરૂપી પિશાચો તારા શરીરમાં આખો દિવસ વાસ કરી રહ્યા છે. હે ચેતન ! આ સંસારમાં તને શાનો રાગ થાય છે ? હે ચેતન ! ઘરને બંદી-ખાના સમાન કેમ ગણતો નથી ? સ્ત્રીના રાગને નરકના ખારણા સમાન કેમ ગણતો નથી ? અને પુત્ર તથા પુત્રીઓને દુઃખનું કારણ કેમ માનતો નથી ? તારી સાથે આ સગાઈ જે થઈ છે તે પરભવમાં રહેશે નહિ. તું કપટ કરીશ નહિ, અહંકાર કરીશ નહિ, હવે હે ચેતનરાજ ! જો તમારા સ્વભાવમાં રમશો તો તમારે ભટકવું પડે છે અને દુઃખ સહન કરવાં પડે છે તે નહિ પડે. કહ્યું છે કે:—

જા દલ્લે હોઈ મહા । અહવા તરુણીસુ રૂપવંતીસુ ॥

સા જઈ જિજલ્લર ધમ્મે । કરચલ મહે ઠિયા સિદ્ધિ ॥ ૧ ॥

જેવી બુદ્ધિ અને મન-તનની એકાગ્રતા પૈસો કમાવવામાં થાય છે અને જીવાન સ્ત્રીઓ ઉપર જેવો રાગ થાય છે તેવો

રાગ જો જૈન ધર્મપર થાય તો હથેલીમાં મુક્તિ જાણવી. વળી ધર્મ વસ્તુ કંઈ આંખે દેખવામાં આવતી નથી. તે તો આત્માનો ધર્મ છે આત્માના સ્વરૂપમાં રમવું તેનું નામ ધર્મ છે, જે માણસ આત્મધ્યાનમાં વખત ગાળે છે તેજ ડાહ્યા-સમજી જાણવો. બળતા દાવાનળમાં રહી જે માણસ આત્મહિત કરવા ધારે છે તેનાથી ધર્મસાધન બરાબર બની શકવાનું નથી, કારણ કે અગ્નિમાં વસવું અને ઠંડા રહેવું એ કોઈ દિવસ બની શકતું નથી. ધન્ય છે સ્થૂલભદ્ર મુનિને, ધન્નાશાલીભદ્ર, સનત-કુમાર ચક્રવર્તી જેવાને કે જેણે સંસારના સામી પુંક દઈને પોતાનું હિત કર્યું. જાણતાં છતાં પણ ચેતન પૌદ્ગલિક વસ્તુમાં રાગી માગી રહ્યો છે, તે દુઃખકારક છે. આ સંસારમાં કોઈ કોઈનું નથી, પરભવમાં કોઈ સાથે આવશે નહિ. આવી ધર્મની જોગવાઈ બીજા ભવમાં મળવી દુર્લભ છે. હે ચેતન ! તું વાંદરાની પેઠે ખૂબ પસ્તાઈશ. તે વાંદરાની કથા જાંબુસ્વામિ ચરિત્રમાંથી જાણી લેવી. હે ચેતન ! આવી સામગ્રી પામ્યા છતાં પણ જો ચેતીશ નહિ તો કોઈનો વાંક નથી. કેવળ તું મૂર્ખ ગણાઈશ. રત્નદ્રીપ-માં જઈ જે રત્ન લે નહિ અને પથ્થર ગ્રહણ કરે તેવો તું હે ચેતન થઈ ગયો છું. જે જે વસ્તુમાં તું સુખ માને છે તે વસ્તુથી તને દુઃખ થવાનું છે. તરવું અને ખૂડવું પોતાના જ હાથમાં છે. હે ચેતન ! આજકાલ કરતાં કેટલાંએક વર્ષ વીતી ગયાં, પણ હજી સંસારની અસારતા સમજી શક્યો નહિ. પસલીમાંના પાણી જેવું આઉંખું ચંચળ છે. આત્મ સ્વરૂપ વિચાર!!! પરભાવ ત્યાગ કર ! હૃદયમાં જો ! આપોઆપ વિચારતાં આત્મસુખ પ્રાપ્ત થશેજ. હે ચેતન ! તું એમ કહીશ કે આ પુત્ર પુત્રીઓની જો સંભાળ ના લઉં તો શી ગતિ થાય, પણ જાણતો નથી કે જન્મતી વખત કાંઈ સાથે લઈ તું આવ્યો નથી અને કંઈ લેઈ જવાનો નથી. સૌ પોતપોતાના કર્મના અનુસાર સુખ દુઃખ ભોગવે છે, પણ તું તેમાં હું કઈ છું, માઈ છે, એવું જે અભિમાન રાખે છે તે ખોટું દંડબળ સમાન છે. જ્ઞાતા ખરો તે જ કે જે મોહ

માયામાં ફસાતો નથી. હે ચેતન ! ચેત ! કાળ ઝપાટા દેત. એવા વાક્યનું સ્મરણ કર. તારી જેવી મતિ તેવી ગતિ થશે. પરિણામે બંધન છે, એ વાક્યનો વિચાર કર. ઈંદ્ર મહારાજના ઘંટાનાદની પેઠે તારી ઊંઘ ઉઠાડવા વાક્ય કહું છું કે સ્વભાવે ધર્મ છે અને વિભાવે કર્મ છે એણુ જાણી મોક્ષ પામવા યથાશક્તિ અપ્રમત્ત-ભાવે પુરૂષાર્થ કરવા તત્પર થા. દેવગુરૂની સેવાભક્તિમાં પૂર્ણ શ્રદ્ધાથી પ્રવર્તો. સાધુઓ પર શ્રદ્ધા રાખો, ત્યાગી ગુરૂઓની સેવા કરો. ત્યાગી મુનિયોનું વારંવાર આલંબન ગ્રહો, આગમો અને ધર્મગ્રંથોનું ગુરૂગમ પૂર્વક ગુરૂ પાસે શ્રવણ કરો, મત મતાંતર દષ્ટિરાગથી વ્યવહાર ધર્મસાધન કરતાં પાછા ન પડો. ત્યાગી સાધુમાં ગુરૂબુદ્ધિ ધારો- જૈન ધર્મશાસ્ત્રોની વિરૂદ્ધ જે જે મતમતાંતર હોય તેમાં શ્રદ્ધા ન રાખો. ગૃહસ્થમાં અને ત્યાગી-માં આકાશ પાતાળ જેટલો ફરક છે; ગૃહસ્થ ગમે તેવો આત્મ-જ્ઞાની હોય તો પણ તે ત્યાગી મુનિ આગળ સરસવના દાણા જેવડો છે અને ત્યાગી ગુરૂ મેરૂ પર્વત સમાન છે એમ સમજી ગૃહસ્થ દશા કરતાં મુનિદશાની ઉત્તમતા અનંતગુણી વિશેષ છે એમ નિશ્ચય કરજો અને નવીન મત પંથની જાગમાં દષ્ટિરાગથી સપડાશે નહિ; જો કે તમારી શ્રદ્ધા સાચી છે છતાં તેવા સંયો-ગોથી બાલજીવોને વંશપરામાં દષ્ટિરાગ અંધશ્રદ્ધા વડે ભવિષ્યમાં હાનિ પહોંચવાનો સંભવ ઉલો થાય. તમે ત્યાગી મુનિને ગુરૂ માનો છો; જ્ઞાની મુનિયો પર પૂર્ણ શ્રદ્ધા પ્રેમ રાખો છો; ગૃહ-સ્થને ગુરૂ માનતા નથી તેમ વારંવાર તમે મૂઢને ખરી રીતે હૃદયથી જણાવું છે છતાં પ્રસંગોપાત્ત ઉપદેશ દેવો, સૂચના કરવી તે ભાવી હિતાર્થે છે. જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રની આરાધના કરવા લક્ષ્ય દેશો. અસાર સંસારમાં કંઈ સાર નથી. દરરોજ વૈરાગ્ય ભાવથી આત્માને ભાવશો. ધર્મ સાધન કરશો. એજ

ૐ શાંતિઃ ૩

લેખક. બુદ્ધિસાગર

મુકામ. લોદરા

સંવત. ૧૯૬૦

શ્રી. કાવીઠા મધ્યે સુશ્રાવક. શા રતનચંદ લાધાજી તથા
ઝવેરભાઈ ચોગ્ય ધર્મલાભ—

વિ. આત્મ સાધન થતું હશે, વ્યવહાર તથા નિશ્ચય નય
વાદી, સર્વદર્શી આર્હતધર્મપ્રરૂપક જે ભવ્ય ઠેર ઠેર સત્
ન્યાલંબને કરી કારણુ કાર્યરૂપ ધર્મ સ્વીકારે છે, મનન કરે છે
તે ભવ્યજીવ, ધર્મોન્નતિ દ્વારા શાશ્વત સુખ કરતાલ ગત કરે છે
નિશ્ચય તે આત્માની શુદ્ધસત્તા પ્રરૂપે છે તે નયનું કારણુ ભૂત
વ્યવહાર નય છે, તીર્થંકર મહારાજા વ્યવહાર ચારિત્ર ગ્રહણુ કરી
નિશ્ચયની સફલતા દર્શાવે છે. કારણુનો છેદ તેને કાર્યનો છેદ બતાવે
છે. મુક્તિરૂપ કાર્યનાં અનેક કારણુ મુખ્ય તથા ગૌણતાએ તથા શુદ્ધ
તથા અશુદ્ધરૂપતાએ નિમિત્ત તથા લિપાદાન રૂપે ભાસે છે. પરિ-
ણામનીધારા ‘ કારણુ પામી ’ નિશ્ચયાત્મક આત્મસ્વરૂપ વિકાસે
છે, જોકે ઉપર લખેલી બાબતોનું વર્ણન વિશેષ છે અને પરસ્પર
સાપેક્ષ શ્રદ્ધા યુત ભવ્યને મુક્તિની પ્રાપ્તિ કરાવે છે. જોકે વ્યવ-
હાર નયેકરી વ્યવહારનો વિશેષ ભેદ દેખાડવામાં આવે છે તેથી
એકાંતતાનો ત્યાગ તે નય સૂચવે છે. જેમ જેમ જ્ઞાન શક્તિદ્વારા
આત્માની સ્ફૂર્તિ પ્રગટી ભૂત થાય છે તેમ તેમ અનુભવજ્ઞાને
જ્ઞાની, કારણુ કાર્યનું પુષ્ટ અવલંબન કરે છે અને કરશે. પ્રગટ
જ્ઞાન દ્વારા સૂક્ષ્મ દ્રષ્ટિ જીવોને જીનવાણી યથાર્થ ભાસેછે.
જ્ઞાન અને ક્રિયા દ્વારા કારણુ કાર્યતાએ મોક્ષ લક્ષ્મી, આસન્નતાને
પામે છે પણ એકાંતતા, નિર્ઝન્ય પ્રવચનમાં સ્વીકારાતી નથી. જોકે
પંચ વિષ પરિપૂર્ણ હુંડા અવસર્પિણી કાલમાં સર્વ ધર્મ સામગ્રી
પામવી દુર્લભ છે, તોપણુ પુણ્યાનુસારે ભવિતવ્યતા મુજબ કર્મ તથા
ઉદયમ પૂર્વક સત્સંગદ્વારા—વિશ્વાસ પૂર્વક વિવેકમારફત ભવ્યોથી
પામી શકાય છે, કેટલાક પામશે અને કોઈ કલાનુસાર પામે છે એજ

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ વિજાપુર.

વિ. સ. ૧૯૬૪

અમદાવાદ તરુ સુશ્રાવક શા. અમૃતલાલ કેશવલાલ ચૌધ્ર ધર્મલાલ વિ. તમોએ મનને વશ રાખવાના ઉપાયોને પુચ્છ્યા તે બાણ્યું. તે સંબંધી જણાવવાનું કે જ્યાંસુધીમનમાં વિષય કામેચ્છાઓ છે ત્યાં સુધી મન સ્થિર થતું નથી. જે જે પદાર્થોના લોભો માટે મન ચંચળ બને છે તે તે પદાર્થોનું ક્ષણિકત્વ અસારપણું ચિંતવવું. બાહ્ય વિશ્વદ્વારા આનંદ પ્રગટે છે. એવી બહિરાત્મ બુદ્ધિથીજ મન ચંચલ અશાંત બને છે. આનંદમાટે જ સર્વ જીવોની ગમે તેવી પ્રવૃત્તિ થાય છે. પાંચ ઇન્દ્રિયોના વિષયોના લોગથી આનંદ મળે છે એવી રજેશુભ તમોશુભવાળી મોહબુદ્ધિથી મનમાં ઉપાધિનો સંસાર પ્રગટે છે. પશ્ચાત્ તે બાહ્યમાં પણ દૃશ્યમાન થાય છે. જડ વસ્તુઓથી આનંદ મેળવવાની વાસના છે જ્યાં સુધી ત્યાં સુધી મનવશ થાય નહિ. આનંદ વિના કોઈ પણ પ્રાણી જીવી શકતો નથી. જડાનંદ અગર આત્માનંદ બેમાંથી ગમે તે આનંદ મનુષ્યો જીવી શકે છે, પૂર્ણાનંદ ન પ્રગટે અર્થાત્ આત્માનંદ ન સ્વાદી શકાય ત્યાં સુધી જડાનંદની વૃત્તિ અને પ્રવૃત્તિ રહ્યા કરે છે. આત્માનંદનો અનુભવ આવ્યા પછી જડાનંદની શ્રદ્ધા સહેજે ટળે છે. જડાનંદની સામગ્રીનો ત્યાગ કર્યા માત્રથી જડાનંદની વૃત્તિ ટળતી નથી. જ્યારે આત્માનંદનો અનુભવ આવે છે ત્યારેજ જડાનંદની મોહવૃત્તિ ટળે છે જડાનંદની વૃત્તિ જ્યાં સુધી છે ત્યાં સુધી મનની સ્થિરતા થતી નથી. આત્મજ્ઞાન પ્રગટ્યા પછી આત્મામાંજ આત્માના આનંદનો નિશ્ચય થાય છે પશ્ચાત્ લોભાવલી કર્મોદયથી પૌણ્ડલિક શાતા (જડાનંદ) લોગવાય છે પણ તેમાં આત્માના સત્યાનંદનો નિશ્ચય રહેતો નથી, તેથી ત્રયોદશમા શુભરથાનક વર્તી કેવલ જ્ઞાની શાતા વેદનીય રૂપ જડાનંદનો લોભ કરે છે તો પણ તે અંતરથી ન્યારા છે અને સમયે સમયે આત્માના પૂર્ણાનંદ રસનો લોભ કરે છે. તેરમાશુભરથાનક

સુધી શાતા વેદનીયરૂપ જડાનંદનો ભોગ તો રહે છે પણ ત્યાં જડાનંદની ઇચ્છા રહેતી નથી. જ્યાં સુધી જડાનંદની ઇચ્છા છે ત્યાં સુધી મોહ છે. જડાનંદની ઇચ્છા વિના પ્રારબ્ધ ભોગાવલી કર્મથી શાતાવેદની પ્રગટે છે તે ભોગવતાં છતાં આત્માનંદનો અનુભવ, જ્ઞાનીઓને કાયમ રહે છે તેથી આત્મજ્ઞાનીઓ શાતાવેદનીય (જડાનંદ) ભોગવતા છતાં નવીન કર્મ બાંધતા નથી, સમ્યગ્દષ્ટિ ગુણસ્થાનકથી ઉપર ઉપરના ગુણસ્થાનકે આત્માનંદનો નિશ્ચય વધતો જાય છે. જડાનંદનો પ્રારબ્ધ કર્મોદયે ભોગ છતાં અંતરથી તેમાં અનાસક્તિ તથા આત્માનંદની ઝાંખીને અનુભવ આવતો જાય છે, અંતરાત્મ દશામાં આ પ્રમાણે આત્માનંદ નિશ્ચય, કંઈક આત્માનંદની પ્રાપ્તિ તથા શાતાવેદનીય જડાનંદની ઇચ્છા તથા ઇચ્છા મોહ વિના જડાનંદ ભોગ એવી દશા કાયમ રહે છે. સાતમા અપ્રમત્ત ગુણસ્થાનકમાં આત્માનંદનો વિશેષ અનુભવ થાય છે. આઠમા ગુણસ્થાનકથી ક્ષપક શ્રેણિમાં આત્માનંદ અનુભવની વિશેષ ઝાંખી પ્રકટે છે. તેરમા સચ્ચોગી ગુણસ્થાનકમાં કેવલજ્ઞાન અને આત્માનો પૂર્ણાનંદ પ્રગટે છે. શાતા વેદનીયરૂપ જડ પ્રકૃતિનો સંબંધ તેરમા ગુણસ્થાનક સુધી કેવલી પરમાત્માને વર્તે છે પણ ત્યાં ભાવ મન નથી. ક્ષપકશ્રેણિમાં દશમા ગુણસ્થાનક ઉપર મોહ નથી. ચોથાથી બારમા ગુણસ્થાનક સુધી ચારિત્રની ક્ષયોપશમ દશા હોવાથી વારંવાર આત્મસુખનો અનુભવસ્વાદ આવે છે અને જાય છે એમ અસંખ્ય વાર બને છે. જેમ જેમ આત્મોપયોગ વર્તે છે તેમ તેમ મોહનો ઉપશમ ક્ષયોપશમ થાય છે તેથી આત્માનંદ વેદાય છે અને શાતાવેદનીય પણ કાયમ વર્તે છે. કોઈને અશાતાવેદનીય પણ ઉદયમાં હોય છે. આત્મજ્ઞાન અને આત્મોપયોગથી મનની ચંચળતા ટળે છે. આત્મજ્ઞાન થયા પછીથી મન હળવે હળવે વશમાં આવે છે. અનેક ભવના મન જીતવાના અભ્યાસથી મન વશ થાય છે. આત્માને સમ્યક્ પ્રકારે જાણીને જે આત્માપર જ વિશ્વાસ રાખે છે તેને બાહ્ય વસ્તુઓનો મોહ રહેતો નથી. બાહ્ય વસ્તુઓનો

મોહ ટળતાં મન વશ થાય છે અને આત્માની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તે છે, પશ્ચાત્ શાતાવેદનીયના ભોગોમાં શાતાનો અનુભવ છતાં પણ આત્માના આનંદનો પૂર્ણ નિશ્ચય વર્તે છે. આત્માના આનંદનો અનુભવ થયા પછી બાહ્ય પદાર્થોમાં સુખની બુદ્ધિ નહિ રહેવાથી આપોઆપ આત્મા જડ વસ્તુઓમાં મોહ પરિણામે પરિણમતો નથી. જડ વસ્તુઓનો રાગ જે જે અંશે ટળે છે અને આત્મા પર જે જે અંશે રાગ પ્રગટે છે તે તે અંશે મનની ચંચળતા ટળે છે, માટે આત્મામાં પૂર્ણરાગે રંગાઈ જા! આત્મામાં શ્રદ્ધાપ્રેમથી લયલીન થા! એજ. પ્રેમભક્તિનો મન વશ કરવાનો યોગ સાધ્ય!!! મનમાં ઉપજતા દુર્ગુણ દુષ્ટ કષાયોને પ્રગટતા વારવા પ્રયત્ન કર! મોહને હૃદયમાં પ્રગટવા ન દે. ક્ષણે ક્ષણે અશુભ વિચારોનું પ્રતિક્રમણ કર. શાતા વેદનીય ભોગોને વેદતો છતો તેમાં સુખની બુદ્ધિ ધારણ કરીને મોહ ન પામ. આત્મામાં વિશ્વાસ રાખ!!! મનના કહ્યા પ્રમાણે ન વર્ત. મનની મારામારીથી આત્મા જૂદો છે એમ ભાવ, શરીરાદિના પડદાઓમાં રહેલો આત્મા તેજ હું છું એમ સોડહં સોડહં મંત્રનું સ્મરણ કર. જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રમય આત્મા તેજ તું છે પણ જડ વસ્તુઓ તે તું નથી એવો તત્ત્વમસિનો અનુભવ કરી અન્ય જડ વસ્તુઓથી આત્માને ભિન્ન ભાવ! ગુરૂ અને સાધુઓની વારંવાર સંગતિ કર! પ્રભુની પ્રતિમાની પૂજા કરી મનને જીતવાના વિચારો કર!!! ધર્મશાસ્ત્રોને વારંવાર સ્વાધિકારે વાંચ. ધર્માનુષ્ઠાનોને ઉપયોગ પૂર્વક આદર! એથી મન વશ કરવાની કુચીઓ હાથમાં આવશે. ધર્મસાધન કરજે.

ૐ અર્હં શાંતિઃ ૩

લે૦ બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ વિજાપુર.

સં. ૧૯૭૮ ફાગણ સુદિ. ૯.

શ્રી અમદાવાદ તત્ર સુશ્રાવક શા. ઝવેરી કેશવલાલ લલ્લુ-
ભાઈ રાયજી તથા ભાઈ અમૃતલાલ લલ્લુભાઈ તથા મનુભાઈ
યોગ્ય ધર્મલાલ.

વિ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો. વિ. અત્ર નિરૂપાધિક દશામાં
આત્મોપયોગે જીવન વીતે છે. આત્માનંદમાં મસ્ત રહેવા માટે
બાહ્યથી નિરૂપાધિ જીવન ધણું ઉપયોગી છે. અહીંના પાટણ-
વાળા મુન્સફ મણિલાલ દોલતચંદ તથા વકીલ વીરપાળ તથા
વકીલ નગીનદાસ જેઠાભાઈ, વકીલ હીરાલાલ વગેરેએ આગમસાર
ગ્રંથનો અમારી પાસે અભ્યાસ કરવા માંડ્યો હતો તે છટ્ટે પૂરો
થયો છે. હવે તે રાત્રીએ આવે છે અને અન્ય જેનો પણ અધ્યાત્મ
જ્ઞાનની ઇછાથી આવે છે તેથી આત્મજ્ઞાનનો ઉપયોગ ઘણો તાજો
રહે છે અને સમજાવ પૂર્વક આત્માનંદરસ અનુભવાય છે.
અન્યોનો ઉપદેશ આપવાની પ્રવૃત્તિ પન્નર દિવસે થાય છે.
આવાં વિજાપુર જેવાં રથળો અને ગામડાંઓમાં નિવૃત્તિરથળો
રહેવાનું કારણ ખરેખર જ્ઞાન ધ્યાન સમાધિ દ્વારા આત્મોપયોગની
શુદ્ધતા કરવાનું છે. પાદરાથી વકીલનું મંડળ અહીં આવી જ્ઞાન
ધ્યાનની ગોષ્ઠીથી આનંદ પામી ગયું છે. મનને આત્માભિમુખ
રાખવામાં હાલ વિશેષ ઉપયોગ દેવાય છે. પૂર્વ કૃતકર્મ પૈકી
ઘાતીકર્મનો આત્મોપયોગે ઉપશમ અને ક્ષયોપશમ થાય છે.
ઘાતી કર્મનો નાશ કરવા આત્મોપયોગ તે અંતરંગ ઉપાદાન
કારણ છે તે ઘણી વખત વ્યક્ત વર્તે છે તેથી દૈહાદિક ઔદાચિક
ભાવની અહંવૃત્તિ થતી નથી. આત્મોપયોગે અઘાતીકર્મનો ઉદય
વેદાતાં સમજાવ રહે છે અને તેથી નવીન કર્મનો અખંધ, અદ્ય
ખંધ જેવો અનુભવ આવે છે, એમ શુદ્ધોપયોગકાલે તેવું અનુ-
માન ભાસે છે. શુદ્ધોપયોગકાલમાં કર્મ ભોગવતાં નવીન કર્મ-
ખંધની પરંપરા રહેતી નથી. ઔદાયિક કર્મયોગે બાહ્યકર્મ કરતાં

છતાં આત્મામાં ચિત્ત ઉપયોગ રાખી આત્માનું સ્વરૂપ જાણવાં
આત્મબલ પ્રગટે છે અને નવીન અહંવૃત્તિ સ્ફૂરતી નથી, એવી
દશા પ્રગટાવવા માટે આત્મજ્ઞાન પ્રગટાવવું જોઈએ; અને પ્રગટયું
હોય તો તમારે સર્વ કાર્ય કરતાં અંતરૂથી ન્યારા રહી વર્તવું
જોઈએ. એવી દશા પામવાને સંત સમાગમ અને જ્ઞાન ધ્યાનનો
અભ્યાસ કરવો જોઈએ જેટલી બને તેટલી બાહ્યની ફર્જ બજા-
વતાં છતાં બાહ્યમાં રસ લાગતો નથી પણ આત્માનંદ રસે
બાહ્ય ફર્જ અદા કરતાં બાહ્યમાં શુષ્કતા રહેતી નથી એમ
ક્ષયોપશમભાવની પરિણતિએ માનું છું. ક્ષાયિકભાવે થશે ત્યારે
પૂર્ણ કાર્ય સિદ્ધ થશે.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લે૦ જ્યોત્સનાગર.

મુ૦ વિજયપુર.

સં. ૧૯૭૮ ફાગણ વદિ ૯.

શ્રી અમદાવાદ તત્ત્વ. સુશ્રાવક. શેઠ. જગાભાઈ દલપતભાઈ.
શેઠ મણીભાઈ દલપતભાઈ—સુશ્રાવિકાશેઠાણી ગંગાબેન તથા સરસ્વ-
તીબેન વગેરે યોગ્ય ધર્મલાભ

તમારો પત્ર આવ્યો હતો તથા દવા પણ પહોંચી, હવે
શરીર નિરોગી થયું હશે, ક્ષણ પહેલાનાં કરેલાં કર્મો તે અપેક્ષાએ
પૂર્વ કૃતકર્મ છે અને પૂર્વ ભવનાં કરેલાં કર્મ પણ પૂર્વ કૃત-
કર્મ છે તે ઉદયમાં આવીને રોગાદિક કર્મ વિપાકોને દેખાડે છે.
સમ્યક્ દષ્ટિ જીવ, કર્મોદય વખતે કર્મનું સ્વરૂપ વિચારે છે તેથી
તે નવીન કર્મ બંધ પ્રાયઃ અદ્ય કરી શકે છે, સમ્યક્ દષ્ટિ
જોઈને, કર્મોદય પ્રસંગે ઔષધાદિ પ્રવૃત્તિ કરે છે પણ તે મોહથી
ચુંકાતો નથી. આત્માનું સ્વરૂપ અને કર્મનું સ્વરૂપ વિવેકથી ભિન્ન
ભિન્ન કરે છે તેથી તે કર્મોદયમાં ધર્મ ધ્યાનનો ઉપયોગી બને
છે. કહ્યું છે કે—

ગાથા—સઠ્ઠે પુઠ્ઠ કયાળં । કમ્માણં પાવપ ફલ ચિવાળં ।

અવરોહેસુ ગુણેસુઅ । નિમિત્તમિતં પરો દોદ્ધ ॥

સર્વ જીવો પૂર્વ કૃતકર્મના શુભાશુભ કર્મ વિપાકોને લોગવે છે. અપરાધોમાં, શુભોમાં કર્મના ઉદયથી અન્ય જીવો તો નિમિત્ત રૂપ બને છે.

[દુહા.]

કર્મેદયથી સુખ દુઃખ, પામે સર્વે જીવ;	
નિર્લેપી થઈ લોગવે, તે પામે જન શિવ.	૧
કર્મવશે સૌ જીવડા, ચતુર્ગતિ અથડાય;	
આત્મોપલોગે વર્તતાં, આત્મનું સુખ પાય.	૨
મુકિતના સોપાન પર, જીવ ચઢે શુભ બાણ;	
પણ ઉથલાવી પાડતું, કર્મેદય બલવાન.	૩
કર્મેદય બલવાન તો, ઉદમ નિષ્ફલ બાય;	
ઉદર ઉદમ બહુ કરે, સર્પ મુખે તે બાય.	
ખંડ દેશ પર્વત ભરો, પણ છે આગળ કર્મ;	
શર્મ નહિં છે કર્મને, કરવા દે નહિ ધર્મ	૪
કર્મેદય અનુસાર સહુ, પામે છે સુખ દુઃખ;	
છાંચા નીચા લેદ સહુ, કર્મે રોગ ને ભૂખ.	૬
જ્ઞાની કર્મેદયવિષે, ધારે છે સમભાવ;	
કર્મેદયનાટકવિષે, ઉપયોગે લે દાવ.	૭
કર્મેદય આવ્યા થકી, હર્ષ શોક નહિ થાય;	
ચિદાનંદ ઉપયોગમાં, આત્મવિષે જ સમાય.	૮
કર્મતણું નાટક કરે, રાખે આત્મભાન;	
બુદ્ધિસાગરજ્ઞાનીજન, પામે કેવલજ્ઞાન.	૯

શુભાશુભ કર્મેદયી જીવો સર્વે દેખાય છે તેમાં શું આશ્ચર્ય છે ? કર્મેદય પ્રસંગે આત્માનું સ્વરૂપ વિચારવું. કર્મોના વિપાકો ચિંતવતાં આત્મા નિર્મોહી બને છે. કર્મેદય પ્રસંગે હું તો શુદ્ધાત્મ

સ્વરૂપનો ઉપયોગ ધારવા પ્રયત્ન કરું છું, તેથી બાહ્યથી કર્મ વેદાય છે, અને અંતરમાં ઉપયોગ રહે છે. એમ સદા અભ્યાસ રહે એ જ ધારણા છે. ધર્મસાધન કરશો. સર્વને ધર્મલાભ, પત્ર વાંચીને દીર્ઘકાલ સુધી મનન કરશો.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः

લે૦ બુદ્ધિતાગર.

મુ૦ વિજયપુર.

મં. ૧૮૭૮ ફાગણ વદિ ૬

વિજયપુરમાં હુંટારાઓની ધાડની અફવાથી ફેલાયલો લોકોમાં ત્રાસ અને લોકોની નિર્બળતા, ભીરૂતા.

ફાગણ વદિ નવમીના રોજ બે વાગ્યાના સુમારે બાવસોર ગામ તરફથી કોઈક આવનારે અફવા ફેલાવી કે વિજયપુરમાં હુંટારાઓ ચઢી આવે છે, ભાટવાડો હુંટે છે. એવી અફવાથી કચેરીઓ અને નિશાળ બંધ થઈ ગઈ, દુકાનો ધપોધપ બંધ થઈ ગઈ, બેરોડાઓ તો કેટલાંક થર થર કંપવા લાગ્યાં. હિંદુ બેરોડાઓ તથા કેટલાક જૈનપુરૂષો બીકના માર્યા વહોરાઓ અને મુસલમાનોના ઘરમાં તથા ઢેરોના ઘરમાં સંતાયા, કેટલાક તો ઘર વાસી વાસીને સંતાઈ ગયા. અમોએ ઉપાશ્રયમાં રહી આવી સ્થિતિ દેખી અને તેથી ગામના લોકોની ભીરૂતા અને બાયલાપણા ઉપર કડેણા આવી. જે ગામના અને દેશના પુરૂષો અને સ્ત્રીઓ આવાં બીકણુ હોય છે તેનાં સંતાનોની પરંપરા દુનિયામાં જીવી શકે નહિ અને મંદિર, દેરાસર, ધર્મ તથા સ્વકુટુંબ વગેરેનું રક્ષણ કરી શકે નહિ. પોતાની માલમિલકત રક્ષણ કરવા જેટલી શક્તિયોને મેળવ્યા વિના ગૃહસ્થાશ્રમી ન થવું જોઈએ. પોતાનું, ગામનું, સંઘનું રક્ષણ કરવા જેટલી શક્તિ વિનાના બાયલા પુરૂષોને ગૃહસ્થજીવને જીવવાનો અધિકાર નથી. એવા લોકોની વંશ પરંપરાના લોકો બકરીના જેવા પશુજીવને જીવીને છેવટે મરે છે અને

તંના સ્થાને અન્યદેશી શૂરો આવે છે. ધર્મમાં અગર ધર્મમાં બાવ-
લાઓને જીવવાનો અધિકાર નથી. જે કર્મમાં શૂરા હોય છે તેજ
ધર્મમાં શૂરા હોય છે. હુંટારાઓના સ્હામે સ્વકુટુંબ, ગ્રામ
વગેરેના રક્ષણ માટે પહેલાંથી શસ્ત્રાદિકના બળનું શિક્ષણ મેળ-
વીને ગૃહસ્થો ગૃહસ્થધર્મની ફરજ અદા કરે છે. ગૃહસ્થાવાસમાં
ગૃહસ્થની ફરજો જે જે અદા કરવાની હોય તે તે આત્મોપયો-
ગીને પણ ગૃહસ્થદશામાં અદા કરવી પડે છે. જો તે સ્વફરજો
અદા કરતાં મૃત્યુ આદિ બચથી બીજો છે તે તે ગૃહસ્થધર્મને
લાયક રહેતો નથી. નિર્વીર્યમનુષ્ય ખરેખર મડદા જેવો છે.
દેરાસર ઉપાશ્રય આદિનું રક્ષણ કરવામાં તથા હુંટારાઓથી
પોતાની જાત, ઘર, દુકાન વગેરેને બચાવવામાં બાવલા નખુંસક
જેવા જૈનો અને તેઓની સ્ત્રીઓથી ઉત્તમ શૂર કર્મયોગી સંતાનો
પ્રગટી શકે નહિ અને એવા જૈનોથી જૈનધર્મનું રક્ષણ થઈ શકે
નહિ. હિંદુઓ અને જૈનોની આવી પામર દશા જ્યાં સુધી છે
ત્યાં સુધી તે બાહ્ય સ્વરાજ્યને લાયક નથી. શસ્ત્રાદિક બળનો
અન્યાયથી સ્વાર્થથી દુરુપયોગ ન કરવો પણ ધાડપાડુ હુંટારા
જેવાની સ્હામે રહી સદુપયોગ કરવો એવી ગૃહસ્થ લોકોની ફરજ
છે, તેથી બ્રહ્મપતિ થનારાઓ આર્યપણાને લખવે છે. ગૃહસ્થ
જૈનોના ત્યાગીના જેવા અહિંસકપરિણામ વર્તે હોયે પણ
તેઓએ ગૃહસ્થાવાસમાં રહેવાનું હોય ત્યાં સુધી ગૃહસ્થાવાસની
ફરજોને અંતરૂથી ન્યારા રહી બહારથી કરવી જોઈએ અને એવી
ફરજો અદા ન કરાય તો ગૃહસ્થાવાસનો ત્યાગ કરવો જોઈએ.
ત્યાગી અવસ્થાની ફરજો અદા કરવામાં તથા ધર્માચાર્ય પ્રવર્તકની
ફરજો અદા કરવામાં જે કાયર હોય તેણે તે તે પદને સ્વીકારવું
ન જોઈએ. ગૃહસ્થાવાસમાં રહ્યા છતાં ત્યાગીના જેવું વર્તન થઈ
શકે નહિ. જે પોતે બાવલો બને છે તે પોતાના બાળકોને અને
વંશપરંપરાને બાવલી બનાવે. છે. એવા લોકોની દેશભૂમિ, લક્ષ્મી
સંતતિ વગેરેને અન્ય શૂરપ્રજાઓ પોતાના તાણે કરે છે અને
તેઓ શુભામ બની વિશ્વમાં પોતાના ધર્મનું તથા વંશપરંપરાનું

અસ્તિત્વ ગુમાવી દે છે. પોતાનામાં પોતાના રક્ષણનું બળ પ્રગટાવવું જોઈએ અને પારકાના બળ ઉપર વિશ્વાસ રાખી પરાશ્રયી ન બનવું જોઈએ. જે અન્યોના આધારે જીવી શકે છે તે જીવતા મરેલા છે. મરેલાની જગ્યાએ અન્ય જીવંત લોકો આવે છે. ગૃહસ્થ લોકોએ ગૃહસ્થાવાસમાં સર્વપ્રકારની શક્તિયોથી યુક્ત રહેવું અને પોતાને નાશ કરનારાઓ સ્હામે સ્વશક્તિ તથા સંઘ શક્તિ વાપરીને જીવવું અને અંતરમાં આત્માના શુદ્ધોપયોગે જીવવું. પોતાનાં બાળકોને બળવાન બનાવવાં. એક જ બાળક જ્યારે ત્યારે પ્રસંગ પડે ત્યારે બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્રનું કાર્ય કરે અને જૈનધર્મને આરાધી શકે એવી રીતે માબાપ બાળકોને શિક્ષણ આપવું. જૈનોએ ક્ષાત્રકર્મની ફરજોને ખોઈ, વણીક પણાની ફરજોથી પણ હાલ મડદાલ બને છે અને જૈનધર્મની સાધનામાં પણ મડદાલ બને છે તે ગૃહસ્થધર્મથી પતિત થવાનું ચિન્હ છે. તેઓ મોજી શોખી બનીને જૈનત્વનું સ્વાસ્તિત્વ ન ગુમાવે અને બહાદુર બની સ્વફરજોથી દેશ કોમ જ્ઞાતિ સમાજ સંઘ રાજ્ય કુટુંબ વગેરેનું રક્ષણ કરે અને ત્યાગીઓની, તીર્થોની, ચતુર્વિધસંઘની ભક્તિ સેવા રક્ષણ કરતા જીવે અને વિશ્વવર્તિ ધર્મીલોકોને જીવાડે એન જૈનધાર્મિકશાસ્ત્રો ફરમાવે છે. કર્મયોગી જ્ઞાની ગૃહસ્થ જૈનો વિશ્વમાં જયવંતા વર્તે છે. ગૃહસ્થ દશામાં ચોથામાં અને પાંચમા ગુણુસ્થાનકમાં રહેલ જૈનોના શુભાધ્યવસાયો કદાપિ છૂટા અને સાતમા ગુણુસ્થાનક વર્તી સાધુના જેવા વર્તે પણ ગૃહસ્થવેષમાં ગૃહસ્થની લૌકિક લોકોત્તર ધર્મ્ય ફરજોને ઉત્સર્ગ માર્ગથી અને અપવાદમાર્ગથી બાંધથી અદા કરવી જોઈએ. મારી દશા શુદ્ધાત્મસ્વરૂપના સાધક ત્યાગી ધર્મની છે તેમાં મારો ઉપયોગ છે અને વ્યવહારથી વ્યવહાર ફરજોને અદા કરવાની છે. મારે મારા સ્વભાવમાં રહેવું અને ગૃહસ્થોને ગૃહસ્થ ધર્મની ફરજોનો ઉપદેશ દેવો તે તેમના ધર્મની દૃષ્ટિએ દેવાનો છે. તે પ્રભાણુ દીધા છે.

इत्येवं ॐ अर्हं महावीर शान्तिः

લેખક જીવિસાગર.

મુ. અમદાવાદ.

તા. ૧૦-૯-૧૦.

શ્રી પાદરા મધ્યે સુશ્રાવક વકીલ મોહનલાલ હીમચંદ જાઈ
યોગ્ય ધર્મલાભ.

વિ. જ્ઞાનસાર પુસ્તક વાંચીને તેનો અર્થ વિચારશે તો
મનના વિકલ્પ સંકલ્પ ટળશે. આત્મદૃષ્ટિ વિના પરભાવ દૃષ્ટિથી
અવલોકવાથી બંધનો પેદા થાય છે આત્મદૃષ્ટિથી દેખનાર મનુષ્યો
જગત્માં વિરલા છે. આત્માને આત્મભાવે દેખીને અને જડ વસ્તુ-
ઓને જડભાવે દેખીને સ્વભાવ રમણતા કરતાં પારકી
પંચાતનો અવકાશ રહેતો નથી. જ્યારે સાધ્યનો ઉપયોગ ચૂકાય
છે ત્યારે પરની પંચાતોમાં લક્ષ્ય ભાય છે. વિનય ભક્તિ આદિ
અંગોમાં જેટલી ન્યૂનતા થાય છે તેટલું અહિત થાય છે. જે જે
અંગોની સાધ્ય સાપેક્ષપણે આવશ્યકતા સિદ્ધ કરે છે. તે તે
અંગોમાં અમુક અંશે અમુક દૃષ્ટિથી ન્યૂનતા રહેવાથી શુદ્ધાત્મ
પ્રાપ્તિમાં વિઘ્નો નડે છે, સાધ્યદૃષ્ટિ રાખીને આત્મના શુભ પર્યા-
યની ચિંતનામાં રમણતા કરીને અપ્રમત્તપણે આત્મહિતમાં
પ્રવૃત્તિ કરવી. એજ હિતકર છે

ૐ શાંતિ: ૩

લેખક જીવિસાગર.

મુ. દમણ.

તા. ૨૭-૮-૧૨

શ્રી પાદરા મધ્યે સુશ્રાવક શા. મોહનલાલ હિમચંદ જાઈ
યોગ્ય ધર્મલાભ

તમારો પત્ર અત્રેના સંઘપર આવ્યો હતો તે વાંચ્યો. અત્ર
પ્રાયઃ સાત આઠ દિવસ રહેવા વિચાર છે. ભવ્ય જીવોને યથા
શક્તિ ઉપદેશ આપવા શુંચાયેલો છું. પ્રાયઃ અત્ર તરફ ઘણી

હિંસા થતી જોવામાં આવે છે તેથી બનતો ઉપદેશ આપવા લક્ષ્ય રહે છે અને એમ કહેવું જોઈએ કે ઉપદેશની અસર જેટલી શ્રાવ્ય છે તેટલી કરોડો રૂપૈયા ખર્ચવાથી પણ અસર થતી નથી. ઉપદેશથી હૃદયમાં રહેલ અજ્ઞાન અંધકાર દૂર જાય છે. સદ્ગુરુના ઉપદેશ વિના માનસિક દુઃખો કદિ ટળ્યાં નથી, અને ટળવાનાં નથી. માનસિક વાસનાઓથી થતાં દુઃખોનો નાશ કરવો હોયતો ઉપદેશપાનામૃત પીવું જોઈએ. સર્વ ધર્મની ક્રિયાઓની આવશ્યકતા જહેલાં ખરેખર ઉપદેશ શ્રવણ ક્રિયાની આવશ્યકતા છે. ઉપદેશ દેતાં અને લેતાં પણ ઘણાં વિદ્વો આવી પડે છે. અનેક જીવો પ્રતિપક્ષી બને છે છતાં આત્માથી જીવો સદુપદેશના સિદ્ધાંતને દૃઢ રીતે વળગી રહે છે. આકાળમાં સદુપદેશ દેનારા અને લેનારા વિરલા છે ઉલટા તેમાં અંતરાય કરનારાઓ પોતાને જ્ઞાની માની ઉધું કરવા ચૂકતા નથી તેમ છતાં સાગરમાં મહેરામણ મીઠીજાણીને આત્માથી જનો આત્મામાં રમણતા કરે છે. ધન્યમ કાલમાં સત્સમાગમ એજ કદપ વૃક્ષ છે કે જેથી શાંતિ મળે છે. અત્ર નવમી દશમી સુધી પ્રાચ્ય રહેવાનું બને તેમ છે.

ૐ શાંતિ: ૩

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. સ્થાણદ.

તા. ૨૬-૪-૧૩

શ્રી પાદરા મધ્યે સુશ્રાવક વકીલ મોહનલાલ હીમચંદ
ભાઈ ચૌધ્ય ધર્મલાલ

વિ. થોડા દિવસપરના પત્રથી હકીકત જાણી.

કાવ્ય.

જનવાણીનું જ્યાં જોર છે, ત્યાં વાત ક્યાંથી શાંતિની.

આત્મિકરૂપે પરિણમે જ્યાં, જ્ઞાનવાત જ શાંતિની ॥

આત્માર્થની ચર્ચાવિષે, આનંદમાં જીવન વહે;
 ત્યાં કર્મ પણ સમભાવથી, વેદાય છે જ્ઞાની કહે ॥ ૧ ॥
 અનુભવથી લેદ જ થતો, જ્યાં જીવને કાયાતણો.
 ત્યાં લેદજ્ઞાન જ વરતુતઃ, એ યોધ છે સોહામણો;
 પરિણામ જ્યાં નિજમાં થતું, અંતરતણી નિજશક્તિનું
 ત્યાં કારકો સવળાં થતાં, પ્રાકટ્ય છે નિજ વ્યક્તિનું ૨

સંસ્કાર એવા જ્ઞાનથી, ચારિત્રના વધતા રહે;
 આત્માર્થતા વૃદ્ધિ કરી, પરમાત્મતા અંતર વહે.
 સંસ્કાર એવા પાડવા, અંતરથી ઉદ્ધમ કરો;
 ચારિત્ર્યની એ ભાવના, ફળ આપશે નિશ્ચય ધરો. ૩
 જે ભાવનાનો રસ પડ્યો, ફલ આપતો તેતો સહી;
 આત્માર્થના સંસ્કારમાં, આગળ વધો મન ગહગહી.
 આત્માર્થના શુભ હેતુઓને, આદરી આગળ વહો;
 ત્રિયોગનું જે વીર્ય તે, નિજશુદ્ધિ માટે સંલહો. ૪

વ્યાપાર અંતર બાહ્યથી, નિજશુદ્ધિના તે તે કરો;
 અધિકાર પોતાનો ખરો, ઝટ ઓળખી યોગ્ય જ ધરો.
 અધિકારથી કરણી ખરી, સહુને અપેક્ષાએ રહી;
 સમજે સમયના લેહુઓ, નિજ આત્મમાં સ્થિરતા વહી. ૫
 સાપેક્ષદષ્ટિ સાધ્યના, ઉપયોગમાં લયલીન થૈ;
 ધ્યાન જ ધરે અંતરવિષે, અનુભવ પયસ્માં મીન થૈ.
 અનુભવતણા બહુ લેદમાં, નાહિ ખેદ જ્ઞાની ઘટવિષે;
 પુદ્ગલવિષે સાધ્ય જ સાધવા, સ્યાદ્વાદિને સાચું દિસે. ૬

શ્રીમદ્. દેવચંદ્રજીની લખેલી ચોવીશી મારી પાસે
 નથી. અમદાવાદમાં મળી શકશે. બનતો પ્રયત્ન કરીશ. ધર્મ
 સાધન કરશે.

શ્રીપાદરામધ્યે સુશ્રાવક. વક્રીલ મોહનલાલ હિમચંદલાઇ યોગ્ય. ધર્મલાલ. વિ. જેના હૃદયમાં જ્ઞાનનો અંકુર કુટયો છે. તેનું હૃદય ઉત્તમ ભાવનાઓવડે શુદ્ધ થતું જાય છે. ઉત્તમ આચારોના સૂક્ષ્મ હેતુ ભૂત સદ્વિચારોનો જેના મનમાં પ્રવાહ વહે છે તે માણસ સંસારમાં નિર્લેપદશા ધારણ કરવા સમર્થ બને છે. પાંચ સમિતિ કરતાં ત્રણ ગુપ્તિનું ચારિત્ર ઉત્તમ અને ઉત્સર્ગી રૂપ છે. ઉત્સર્ગી ચારિત્ર ખરેખર આત્માને પોતાના મૂળ ધર્મમાં લઈ જાય છે. પાંચ સમિતિ રૂપ અપવાદ ચારિત્ર પાળતાં છતાં પણ ત્રણગુપ્તિ રૂપ ચારિત્રની ઇચ્છા ધરવી જોઈએ. મનોગુપ્તિની વ્યાખ્યા સારી રીતે અવજાણવી જોઈએ. મનોગુપ્તિની આવશ્યકતા છે અને તેની પ્રાપ્તિ માટે દરરોજ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. મનોગુપ્તિની અમુક અંશે પણ સિદ્ધિ કર્યા વિના શુદ્ધાનંદ રસનો સ્વાદ લઈ શકાતો નથી. મનોગુપ્તિનો ઉપદેશ દેનારા તો ઘણા મનુષ્યો મળી આવે કિંતુ મનોગુપ્તિની સિદ્ધિ કરનારાઓ તો અદ્ય મનુષ્યો હોય છે. હીરાના વ્યાપાર સમાન ખરેખર મનોગુપ્તિનો વ્યાપાર છે. નિર્વિકલ્પદશાનું સ્પષ્ટ દ્વાર મનોગુપ્તિ છે. મનોગુપ્તિના સામ્રાજ્યના જેઓ રાજા બને છે તેઓ અંતરપ્રદેશના શહેનશાહ બને છે. જાતે દશા થતાં જેમ સ્વપ્ન દશાનું જ્ઞાન રહેતું નથી, તેમ મનોગુપ્તિના વ્યાપારમાં પ્રવૃત્ત થવાથી જે બાહ્ય વિકલ્પ દશાનું જ્ઞાન રહેતું નથી. આવી મનોગુપ્તિની પણ પ્રયત્નવડે અમુક અંશે સિદ્ધિ થાય છે. ઉદ્ધમ કરો, ઉત્સાહ ધરો, અને અંતરમાં પ્રવેશો. બાહ્યમાંથી મન હઠાવી દો. દુનિયાના શુભાશુભ ચિત્રોને ભૂલી જાઓ. મનને રાગદ્વેષના વિચારમાં પ્રવૃત્ત ન થવા દો. એક આત્માના ઉપયોગમાં રહો. એક સ્થિરોપ-યોગથી આત્મા સાચું જોઈ રહો. ઉદ્ધ ન આવે તેવી સાવધાનતા રાખો. મિનિટ બે મિનિટ એમ ઉત્તરોત્તર વિશેષ કાલ મનોગુપ્તિમાં

રહ્યા કરો, મનના વ્યાપારને ગોપવો અને આત્મભાવે હું છું, એમ દઢ સંકલ્પ કરીને આત્મામાં સ્થિર થાઓ, અને એવો અમુક કાલ પર્યંત અનુભવ કરો. એક અનુભવ પોતાની પશ્ચાત્ અન્ય અનુભવને પ્રકટ કરશે અને આત્મા આનંદમય જણાશે.

ૐ શાંતિ: ૩

લેખક જ્યોત્સનાગર

મુ૦ વિજયપુર.

સંવત ૧૯૭૮ ક્રા. વ. ૧૦

શ્રી સાષ્ટાંદ. તત્ર. સુશ્રાવક. શા. કેશવલાલ નાગજી યોગ્ય ધર્મલાલ. વિશેષ તમારો પત્ર, ન્યાયદર્શક પ્રેસમાં પુસ્તક છપાય છે તે બાબતનો પહોંચ્યો. વકીલ શા. મોહનલાલ હિમચંદને તે બાબતની બલામણુ કરી છે. હાલ અત્રશાંતિ છે. પ્રભુ મહાવીરના નામનો વારંવાર જાપ જપવામાં આવે છે અને પ્રભુ મહાવીરના સ્વરૂપની સાથે સર્વ સિદ્ધ તીર્થંકરની એકતા કરવામાં આવે છે એટલુંજ નહિ પણ સાતનયે અને ચાર નિષ્કેપે મહાવીર પ્રભુનું સ્વરૂપ ચિંતવીએ છીએ. તથા આત્માને મહાવીરદેવ સત્તાએ માની તેનું ધ્યાન ધરીએ છીએ. આત્મારૂપ મહાવીર અને ચોવીશમા તીર્થંકર મહાવીર એ બેની ઉપયોગમાં એકતા લીનતા કરી આનંદમાં રહુ છું. ઔદયિકભાવે શુભકર્મોદયે ચક્રવર્તિ ઇન્દ્રરાજા શૂરો વગેરે અનેક આત્માઓ મહાવીર છે. લૌકિક મહાવીરો તરીકે દાતારો શૂરો અને નૈઋતિક દ્રવ્ય પ્રદાતા રીઓ છે. ઔદયિક મહાવીરો સ્નાહિ સાંત ભગે છે. અંતર્મુદ્-ર્તમાં સમ્યક્ત્વના અને ચારિત્રના ઉપશમભાવે જેઓ આત્મ પરિણામધારી બને છે, તેઓ ઉપશમભાવીય મહાવીર છે. ઔદયિક મહાવીરો તરીકે ચાર પ્રકારના દેવો મનુષ્યો અને તીર્થંચો હોય છે. ઉપશમભાવી મહાવીરો તરીકે ચાર ગતિમાં

આત્માઓ લાલે છે. દર્શન મોહનીય અને ચારિત્ર મોહનીયના ક્ષયોપશમભાવે ચાર ગતિમાં અનેક જીવો અસંખ્ય વારંવાર ક્ષયોપશમભાવીય મહાવીરો બન્યા બને છે અને બનશે. અગિયારમા ગુણુસ્થાનક પર્યંત ઉપશમભાવીય મહાવીરો વર્તે છે અને બારમા ક્ષીણમોહી ગુણુસ્થાનકપર્યંત ક્ષયોપશમભાવી મહાવીરો વર્તે છે. ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વની અપેક્ષાએ ચોથા સમ્યગ્દષ્ટિ ગુણુસ્થાનકથી મહાવીરો વર્તે છે. આત્મા, લોકોત્તર મહાવીરની અંશે અંશે દશા પ્રગટાવવા માટે ચોથાગુણુસ્થાનકથી પ્રારંભ કરે છે. દેશવિરતિ આત્માઓ તે દેશવિરતિ મહાવીરો છે તે પાંચમા ગુણુસ્થાનકમાં હોય છે. સર્વ વિરતિ આત્માઓ કે જે મુનિયો ત્યાગીયો સાધ્વીઓ સંયતો છે તે છઠા ગુણુસ્થાનકવર્તિ સર્વ વિરતિ મહાવીરો છે. ચોથા સમ્યગ્દષ્ટિ ગુણુસ્થાનકથી આત્માઓ આત્મમહાવીરરૂપે બનતા બાય છે અને તે અધ્યાત્મજ્ઞાન દષ્ટિની અપેક્ષાએ આત્માને મહાવીર બજીવો અને તે ચોવીશ તીર્થંકરાદિ સર્વ તીર્થંકરોના નામ ઠામ આદિને અધ્યાત્મજ્ઞાનની અપેક્ષાએ પોતાનામાં ઉતારે છે અને આત્મામાં અંતરમાં મહાવીર પ્રભુના માતપિતાદિક પાત્રોને પણ અધ્યાત્મગુણુરૂપકોને આપી અધ્યાત્મભાવનાથી લાવે છે. ચોથા ગુણુસ્થાનકથી ઔદિયક સંબંધો મહાવીર, ઉપશમ મહાવીર ક્ષયોપશમીય મહાવીર અને ક્ષાયિકસમ્યક્ત્વભાવીયમહાવીર તરીકે અંતરમાં અંશે અંશે વ્યક્ત બને છે અર્થાત્ પ્રકટ મહાવીર થાય છે. મનુષ્યદેહ તે ભારતદેશ છે તેમાં સમ્યક્ત્વ બુદ્ધિ તે ત્રિશલા ક્ષત્રિયાણી રાણી છે અને તે વૈરાગ્યભાવે દેહરહિતદશાના ભાવમાં વર્તતા જ્ઞાનગર્ભિત વૈરાગ્યરૂપ ચેટક રાજની બેન છે માટે તે વૈદેહ ચેટક રાજની બેન છે. આત્માને ચેતાવે, આત્માની આત્મભાવે ચેષ્ટા કરાવે, તે ચેટક રાજ છે અને તેની શુભભાવનારૂપી વૈશાલી નગરી છે. આત્મપરિણામ તે સિદ્ધાર્થ રાજ છે. કારણ કે આત્માની શુદ્ધતારૂપ અર્થને સિદ્ધ કરવા જે આત્મપરિણામ સમર્થ થાય છે તે અધ્યાત્મભાવે

સિદ્ધાર્થ રાજા છે. સમ્યક્ત્વપ્રવૃત્તિ તે ક્ષત્રિય બનેલા આત્માને રહેવાનું સ્થાન-નગર હોવાથી તે ક્ષત્રિયકુટુંબ નગર છે. ઉપશ-માદિભાવ અને અનંત પુણ્યના ઔદયિકભાવે પરિણમતો આત્મા તે મહાવીર છે અને તેવું આત્માનું નામ દેવો આપી શકે છે. ક્ષણે ક્ષણે આત્માના ઉજ્જવલપરિણામે વધતો કર્મ સહિત આત્મા તે વર્ધમાન છે અને તે પરાક્રમી હોવાથી મહાવીર છે. આત્માનો આહ્વાદ, હર્ષ પરિણામ તે, પ્રભુ મહાવીર દેવનો નંદિવર્ધન ભાઈ છે. આનંદપરિણામ તે અંતરમાં નંદિવર્ધન છે. આત્માના સર્વશુભપરિણામે તે દેવો છે તે પરિણામે મનમાં રહે છે અને શુભ મન તે દિવ્યાલય-સ્વર્ગ છે અને મનની શુભ વૃત્તિયો તે દેવીઓ છે. દૃઢ શુભ સંકલ્પો તે ઇન્દ્રો છે, તે મનોરૂપ સ્વર્ગમાં દેવો અને દેવીઓપર રાજ્ય ચલાવે છે. આત્મિકપરિણતિ તે યશોદા છે અને શુકલલેસ્યા વૃત્તિ તે પ્રિયદર્શના છે. સમ્યક્ત્વ દૃષ્ટિની વ્યાપાર ભાવના તે સુદર્શના છે. આત્મિકપરાક્રમ ભાવ તે સિંહરૂપ છે. ઔદયિક બલવીર્ય શૂરત્વ તે ઔદયિક સિંહાંકિત મહાવીર પ્રભુનું સ્વરૂપ છે. આત્મા રૂપ મહાવીરનું સર્વવિરતિરૂપે પરિણમવું તે ચારિત્ર સંયમ ત્યાગાવસ્થા છે. આત્મારૂપ મહાવીરનું બાહ્યથી ઔદયિક કર્મ સહિત વર્તવું અને અંતરમાં અપ્રમત્ત આત્મજ્ઞાનધ્યાને પરિણમવું તે અપ્રમત્ત અધ્યાત્મ મહાવીરત્વ ખરેખર સાતમા ગુણ સ્થાને જાણવું. મતિ જ્ઞાની અને શ્રુત જ્ઞાની ચારિત્રી આત્મા જ્યાં સુધી સાધકાવસ્થામાં છે અને કેવલજ્ઞાન પ્રગટાવ્યું નથી ત્યાં સુધી છદ્મસ્થ મહાવીર દેવ જાણવા. ઉપશમ ચારિત્રાદિભાવે જેમ જેમ આત્મારૂપ મહાવીર પરિણમતો જાય છે તેમ તેમ અસંખ્ય પ્રદેશ પર લાગેલાં આવરણો ટંગતાં જાય છે. તે તે દશાએ આત્મારૂપ મહાવીર દેવ નમ્ર જાણવા પણ એવી નસાવસ્થાને બાહ્ય દૃષ્ટિવાળા જીવો દેખી શકે નહિ. શુકલ ધ્યાની મહાવીર છે તે અંતરૂના શુદ્ધ પરિણામની કિત્તરોત્તર વધતી જતી દશારૂપ આઠમા ગુણસ્થાનકથી ક્ષીણમોહ બારમા ગુણસ્થાનકને ઉલ્લંઘીને તેરમા

ગુણસ્થાનકમાં ક્ષાયિક ભાવે સાદિ અનંતમા ભાંગે શુદ્ધાત્મ કેવલ
 જ્ઞાની મહાવીર બનીને અઘાતી કર્મરૂપ પ્રારબ્ધને વેદે છે અને
 અંતરમાં અનંત આનંદ જ્ઞાનરૂપી લક્ષ્મીના લોકતા બને છે.
 ક્ષાયિકભાવીય કેવલજ્ઞાની પરમાત્માને અઘાતી કર્મ હોય છે
 ત્યાં સુધી દ્રવ્યમનોવર્ગણ રૂપ દ્રવ્ય મન કાયયોગ અને વચન
 યોગ વર્તે છે. મનવાણ્વીકાય યોગથી રહિત શુદ્ધાત્મા તે એવંભૂત
 નયની અપેક્ષાએ શુદ્ધ પરમાત્મા મહાવીરદેવ ખરેખર બાણુવા. ઉપ-
 શમ શ્રેણિએ આરોહનાર ઉપશમભાવીય મહાવીર છે અને આઠમા
 ગુણસ્થાનકથી ક્ષપક શ્રેણિએ ચઢનાર ક્ષપકશ્રેણિસ્થ મહાવીર છે.
 મોહનીય કર્મનો ઉપશમ થાય એવી સદ્વિચારની શ્રેણિ તે
 ઉપશમ શ્રેણિ છે અને જે શુક્લધ્યાનથી જે જે કર્મનો ક્ષય
 કરે તે પુનઃ કદિ ન બંધાય એવી શ્રેણિ તે ક્ષપકશ્રેણિ છે.
 આત્માના ઉજ્જવલ પરિણામ રૂપ ઉપશમ શ્રેણિ અને ક્ષપક
 શ્રેણિ છે. આત્માનું આત્માના શુદ્ધ સ્વભાવે જીવનું અને એવા
 પારિણામિકભાવે જીવનારા તે પારિણામિક મહાવીર બાણુવા. નૈગમ
 નયની અપેક્ષાએ પરાક્રમ ફેરવવાનો અભ્યાસ કરનાર એવો
 આત્મા તે મહાવીર છે. મહાવીરપણું પ્રાપ્ત કરવાનો કંઈક અભિ-
 લાષ અને કંઈક તે માટે ઔપચારિક પ્રવૃત્તિનો લેશ પ્રારંભ
 તે નૈગમનયની અપેક્ષાએ આત્મા, બાહિરાત્મભાવથી મહાવીર
 બાણુવો. નૈગમ નયની દૃષ્ટિવાળો આદ્યિક ભાવની વીરતામાં મહા-
 વીરત્વ માને છે. આત્મામાં સત્તાએ મહાવીરપણું છે. અનંતશક્તિનો
 સાગર એવા આત્મામાં પરમાત્મપણું સત્તાએ જે છે તે મહાવીરપણું
 છે. અનંત શક્તિનો સાગર આત્મા છે. આત્મામાં પરમાત્મપણું
 સત્તાએ રહેલું છે. આત્મામાં સત્તાએ મહાવીરપણું છે તો તે
 કોઈ કાલે વ્યક્ત મહાવીરત્વને પામે છે. આત્મા સત્ પથથી
 મહાવીર છે અને તેથી તે સામર્થ્યપથથી મહાવીર બને છે.
 આત્મદ્રવ્ય મહાવીર સત્તાએ છે એમ સંશ્લેષનય સત્તાની
 અપેક્ષાએ આત્માને મહાવીર માને છે પણ આત્માના પથથીને

મહાવીરતરીકે ગ્રહીતો નથી. સંગ્રહનયસત્તાએ સર્વ આત્મ દ્રવ્યો મહાવીર છે અને વિશેષસંગ્રહનયની અપેક્ષાએ આત્માની સત્તા તે મહાવીર છે એમ માનીને સર્વ જીવો છે તે મહાવીર છે એમ સંગ્રહનય માને છે. વ્યવહારનય, દુનિવામાં વર્તતા વીર બહાદુર યોદ્ધાઓને મહાવીરો વીરો માને છે. અર્જુન, કર્ણ, હનુમાન, રામ, ભીમ, દુર્યોધન, ભીષ્મ, દ્રોહ, નેપોલિયન, ખારવેલ મહામેઘવાહન, સિકંદર ચેટક, શ્રેષ્ઠિક વગેરેને મહાવીરો કહે છે. રણમાં જેઓ શૂરાતરીકે પ્રસિદ્ધ થાય છે તે વીરો જાણવા. શુભકર્મ કરનારા શુભ વીરો છે અને અશુભ કર્મ કરનારા અશુભ વીરો છે. પુણ્યેદય લોગવનારા તે શુભ કર્મ વીરો છે. લૌકિક દુનિયાના વ્યવહારમાં રાજ્યાદિક રક્ષણ માટે સ્વાર્થમાટે વા પરમાર્થ માટે પ્રાણાર્પણ કરનારા યોદ્ધાઓ મહાવીરો છે. વ્યવહાર નયે મનાતા સર્વવીરો તે આદ્યિકભાવીય મહાવીરો જાણવા. પુણ્ય કરવાથી તીર્થંકરપદ, મનુષ્ય ગાંત, મનુષ્ય શરીર અને છે અને તેથી આત્માનું મહાવીરત્વ પ્રાપ્ત થાય છે માટે વ્યવહાર નયથી મહાવીરપણું તે અપેક્ષાએ આદ્યિક સાધન છે તેની પ્રાપ્તિથી શુદ્ધાત્મમહાવીરપદ પ્રાપ્ત થાય છે. રાગદ્વેષ પરિણામે મહાવીરપણું તે અશુદ્ધ મહાવીરપણું છે અને જે કાલે રાગદ્વેષના પરિણામ ન પ્રગટે તે કાલે શુદ્ધમહાવીરપણું છે, ઋણ સૂત્રની અપેક્ષાએ વર્તમાનકાલમાં મહાવીરનો ઉપયોગ મહાવીરનો પરિણામ તે ઋણ સૂત્રનયની અપેક્ષાએ મહાવીર છે. શબ્દનયની અપેક્ષાએ શરીરાદિથી આત્મા ન્યારો છે એમ નિર્ણય થાય છે, તે નયની દૃષ્ટિથી જડમાં મહાવીરપણું દેખાતું નથી પણ આત્મામાં આત્માનું મહાવીરત્વ દેખાય છે. જડ અને ચેતન એ બે દ્રવ્યમાં આત્મા જ મહાવીર છે એમ નિશ્ચય થાય છે. તેથી તે નયની અપેક્ષાએ ઉપશ્ચમ ક્ષયોપશ્ચમ અને ક્ષાયિકસમ્યક્ત્વવાળો આત્મા તે મહાવીર છે. તથા આત્મા મહાવીર છે એવો નિશ્ચય થવાથી મોહ કામ રાગદ્વેષના પરિણામપર જય મેળવવા દેશવિરતિ ચારિત્ર અને સર્વવિરતિ ચારિત્રનું ગ્રહણ થાય છે. રાગદ્વેષને જીતવાનો સાધક

પરિણામ ક્ષયોપશમીય ઉપાદાન ચારિત્ર, ઠેક બારમા ગુણુસ્થાનક સુધીની અંતરાત્મમહાવીરદશા તે શબ્દનયની અપેક્ષાએ મહાવીરપણું છે. તેરમા ગુણુસ્થાનકવર્તી અને ચૌદમા ગુણુસ્થાનક વર્તી પરમાત્મા મહાવીરો છે તે સમભિરૂઢ નયની અપેક્ષાએ મહાવીરો બળવા. સમભિરૂઢ નય છે તે એક અંશ ન્યૂન મહાવીરને સંપૂર્ણ મહાવીર તરીકે માને છે. એવંભૂતનય જે આત્મા સર્વકર્માતીત આઠ કર્મ રૂપ ત્રિપ્રકૃતિ રહિત શુદ્ધ બુદ્ધ થાય છે અને સિદ્ધસ્થાનમાં વિરાજમાન થાય છે તેને મહાવીર કહે છે. પ્રથમ મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાનવર્તિ આત્માઓ તે ઔદયિક ભાવીય બહિરાત્મ મહાવીરો બળવા. પરમાત્મ મહાવીરો, તેરમા અને ચૌદમા ગુણુસ્થાનક વર્તી અદ્ય છે અને સિદ્ધમહાવીરો અનંત છે. તમોગુણી મહાવીરો અને રજોગુણી મહાવીરો કરતાં સાત્વિકગુણી મહાવીરો અનંત ગુણુ ઉત્તમ છે. પાપી વીરો કરતાં પુણ્યકર્મ કરનારા વીરો અનંત ગુણુ ઉત્તમ છે. વિભાવ પરિણુતિએ મહાવીરપણું તે વસ્તુતઃ અસત્ મહાવીરત્વ છે. આત્માનું આત્માના ગુણુ પર્યાયિએ જે મહાવીરપણું છે તે સત્ મહાવીરત્વ છે. અસંભૂત મહાવીર કરતાં સંભૂત દૃષ્ટિવાળા મહાવીરો અનંત ગુણુ ઉત્તમ શુદ્ધ છે. જડમાં અને આત્મા તથા કર્મ રૂપ પુદ્ગલ દ્રવ્યના સંયોગે પ્રગટેલ વિભાવિક દશામાં મહાવીરત્વ કલ્પવું તે વસ્તુતઃ અસત્ મહાવીરત્વ છે અને એવા મહાવીરપણુને આત્મારૂપે માનવું તે અસત્ આત્મચારિક મહાવીરત્વ છે. પુદ્ગલાદિ જડ દ્રવ્યોનો સમૂહ તે મારી કલ્પેલી પરિભાષાએ પ્રકૃતિ છે એવી પ્રકૃતિનો સ્વામી પ્રભુ આત્મા બને તે આત્મ મહાવીર છે. જડ પ્રકૃતિના સંબંધ સાહાય્યથી આત્મા તે પરમાત્મ મહાવીર બને છે. મારી કલ્પેલી મારી પરિભાષાની પ્રકૃતિનું સ્વરૂપ જ્યારે આત્મા બળે છે ત્યારે તે પોતાનું મહાવીરપણું બળે છે ત્યારે તે પોતાનું મહાવીરપણું અધ્યાત્મભાવે બાળીને અને પ્રકૃતિમાં થએલી મહાવીરત્વની ખાતિનો ત્યાગ કરે છે. સાધનની અપેક્ષાએ

પ્રકૃતિમાં નિમિત્ત કારણ મહાવીરત્વ છે. નિમિત્ત કારણ પુષ્ટ મહાવીરત્વયોગે અંતરમાં ઉપાદાન મહાવીરત્વ પ્રકટે છે. પ્રકૃતિમાં અહંત્વાધ્યાસ ન રાખવો પણ પ્રકૃતિનું યથાયોગ્ય અવલંબન કરવું. આત્માની શુદ્ધિમાટે સાધનભૂત થતી પ્રકૃતિનો ઉપયોગ કરવો. આત્માનું સમ્યગ્જ્ઞાન થવા પછી સર્વ પ્રકૃતિની સાથે પ્રારબ્ધ કર્મે ખેલતો એવો અંતરમાં બાહ્યમાં આત્માનંદે ખેલતો છતો ઉત્તરોત્તર શુદ્ધ અધ્યવસાયોએ ઉજ્જવલ મહાવીર બને છે. પ્રકૃતિ તે પ્રકૃતિની અપેક્ષાએ મહાવીર શક્તિવાળી છે તેથી તેને દેવીની ઉપમા ઘટે છે અને આત્મા તે દેવ છે. પ્રકૃતિને પ્રથમ સાધનાવસ્થામાં અવલંબવી અને તેના ટેકાએ આત્માની પરમાત્મ દશાપર આરોહણ કરી પૂર્ણ મહાવીર થવું. જ્ઞાનદર્શન ચારિત્ર વીર્યરૂપ મહાવીરરૂપ આત્મા છે. મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન, અવધિજ્ઞાન; મનઃ પર્યવજ્ઞાન, અને કેવલજ્ઞાન રૂપ આત્મા તે મહાવીર છે. ચક્ષુઃદર્શન, અચક્ષુઃદર્શન, અવધિદર્શન, અને કેવલ-દર્શનરૂપ આત્મા તે મહાવીર છે. જડશક્તિના મહાવીર કરતાં ઔદયિક મહાવીર અનંતગુણ શ્રેષ્ઠ છે. ઔદયિક મહાવીર કરતાં ઉપશમ મહાવીર અનંતગુણ શ્રેષ્ઠ છે. ઉપશમભાવીય આત્મ મહાવીર કરતાં ક્ષયોપશમીય આત્મરૂપ મહાવીર અનંતગુણ શ્રેષ્ઠ છે. ક્ષયોપશમીય આત્મમહાવીર કરતાં દર્શન ચારિત્ર ક્ષાયિક ભાવીય આત્મા તેજ શુદ્ધાત્મ મહાવીર અનંતગુણ શ્રેષ્ઠ છે. આત્મારૂપ મહાવીર માટે સર્વ જડ પંચદ્રવ્ય જગત્ અને સચેતન જગત્ છે તેનો તે વિવેક પૂર્વક ઉપયોગ કરીને તેના અવલંબને આત્મમહાવીરની અનંત શક્તિયોને આત્મા પોતે ખીલવે છે. જડમાં મોહ ન રહેવો જોઈએ. જડવસ્તુઓમાં પ્રથમ અજ્ઞાન દશામાં અશુભ રાગદ્વેષ હોય છે તે પશ્ચાત્ સમ્યક્ત્વ પ્રગટતાં જડવસ્તુઓપર શુભ રાગદ્વેષ થાય છે, પશ્ચાત્ આત્મા ઉચ્ચ સચ્ચભાવી મહાવીર થતાં જડદ્રવ્યોને સમભાવે જડભાવે દેખે છે અને સર્વજ્ઞોને સત્તાએ આત્મ મહાવીરરૂપે દેખે છે. કર્મયોગી મહાવીર બને છે તેજ ભક્તિયોગી મહાવીર બને છે અને તેજ જ્ઞાન-

યોગી મહાવીર બને છે. રજોગુણ તમોગુણ વૃત્તિયોને શનૈઃ શનૈઃ સાત્વિક મહાવીર વૃત્તિયોનારૂપે પરિણમાવવી. સાત્વિક વૃત્તિયો છે તેપણુ આત્માપરનું કવર છે તેથી વસ્તુતઃ આત્મા ન્યારો છે અને તે જ મહાવીર છે. રાગદ્વેષના વ્યવહારની અપેક્ષાએ આત્મા અશુદ્ધ કહેવાય છે. શુદ્ધ નિશ્ચય નયની અપેક્ષાએ આત્મારૂપ મહાવીરમાં કર્માદિકનો ઉપચાર-આરોપ કરવો તે અસત્ ઉપચાર માત્ર છે એમ વ્યવહાર નિશ્ચય નયની અપેક્ષાએ આત્મમહાવીરનું સ્વરૂપ બાણી તેને પ્રકટાવવું. ઉપશમભાવે આત્માનું પરિણમન તે ઉપશમભાવે આત્મમહાવીર પ્રભુ પ્રકટ થએલા બાણુવા તથા ક્ષયોપશમભાવે આત્માનું આત્મામાં પરિણમવું તે ક્ષયોપશમ ભાવે તથા ક્ષાયિકભાવે આત્મ મહાવીરની આવિર્ભાવ તે ક્ષયોપ-શમભાવે તથા ક્ષાયિકભાવે આત્મમહાવીર દેવની પ્રકટતા બાણુવી. ચોવીશમા શ્રીવર્ધમાન મહાવીર પ્રભુ પ્રથમ જન્મ દશામાં તથા ગૃહસ્થ દશામાં ચોથા ગુણુસ્થાનક વર્તી મહાવીરદેવ હતા, પશ્ચાત્ સર્વવિરતિરૂપ ચારિત્ર અંગીકાર કરીને છઠ્ઠા તથા સાતમા ગુણુસ્થાનકના આત્મમહાવીર બની બાર વર્ષ અધિક ધર્મ ધ્યાનથી આત્મ મહાવીરનું ધ્યાન ધર્યું. પશ્ચાત્ છેલ્લા અંતર્મુદ્-ર્તમાં આઠમા ગુણુસ્થાનકથી શુક્લધ્યાન ધરીને કેવલજ્ઞાની પરમાત્મ મહાવીરદેવ બન્યા અને ક્ષાયિકભાવે શુદ્ધાત્મ મહાવીર બની વિશ્વનો ઉદ્ધાર કરી આયુઃ ક્ષયે શૈલેશીકરણુ કરી સિદ્ધ બુદ્ધ સાદિ અનંત શુદ્ધાત્મ મહાવીર થયા. તેમ દરેક આત્મા પ્રથમ દ્રવ્યથી મહાવીર બની પશ્ચાત્ ભાવથી મહાવીર થાય છે. સત્તાએ સર્વ જીવો મહાવીર છે. આત્મ સત્તાનું ધ્યાન ધરીને સત્તાએ રહેલી શક્તિયોને ભક્તો સતો વ્યક્ત મહાવીરભાવે કરે છે. નામ અને સ્થાપના નિક્ષેપાએ મહાવીરની વ્યાખ્યા સુગમ છે. દ્રવ્યથી અનેકધા અસંખ્ય યોગે મહાવીરો છે. ભાવની અપેક્ષાએ શબ્દાદિક ઉપરના નયોથી મહાવીરત્વ બાણુવું. આત્મા કર્તારૂપ મહાવીર છે. આત્મા સ્વયં કર્મરૂપ મહાવીર છે. આત્મા કરણરૂપ,

સંપ્રદાનરૂપ અપાદાનરૂપ અને આધારરૂપ મહાવીર છે. એમ શુદ્ધપણે શુદ્ધપટ્કારકરૂપે આત્મા મહાવીર છે અને રાગદ્વેષાદિ કર્મના અશુદ્ધભાવે અશુદ્ધ પટ્કારકરૂપ આત્મા મહાવીર છે. એમ અનંત આત્માઓનું મહાવીરપણું છે. એમ મેં પ્રભુ મહાવીર દેવ તીર્થંકરનું અથથી ઇતિ સુધીનું મહાવીરસ્વરૂપ જાણ્યું છે અને મારા આત્માનું તથા અનંત આત્માઓનું સાત ન યજ્ઞને મહાવીર સ્વરૂપ જાણ્યું છે એમ સર્વ તીર્થંકરાદિનાં અસંખ્ય નામો છે તે આત્માનાં જ અપેક્ષાએ નામો છે અને આત્મ મહાવીરમાં તેઓના સર્વ ભાવોને અધ્યાત્મ પરિભાષાએ ઘટાવું છું અને આત્માનંદના ઉભરાઓને પ્રગટાવી મસ્ત બનું છું. પ્રભુ મહાવીર એવો નામ મંત્રોચ્ચાર કરતાંની સાથે તેમાં ઉપયોગ રહે છે અને ઐદ્યિકભાવનું ભાન ભૂલાય છે માટે એવા મહાવીર નામના જપ યજ્ઞને વારંવાર અન્ય કાર્યો કરતાં જીવંદાથી તથા ઉપયોગથી આરંભુ છું. તેથી મહુને ઘણો આનંદ થાય છે. અધ્યાત્મદૃષ્ટિએ અધ્યાત્મમહાવીરની સાથે ખેલું છું રમું છું, વાતો કરું છું અને તેમના જ્ઞાનસ્ફૂરણાએ પ્રકટતા પયગામોને વિશ્વજીવોની આગળ બહેર કરું છું, અને સ્વાધિકારે બાહ્યકર્તવ્યોને આત્મમહાવીર કરે છે. તથા સ્વસ્વરૂપમાં ખેલે છે, એમ ક્ષયોપશમભાવીય આત્મમહાવીરની દૃષ્ટિએ અનુભવું છું. ચોવીશમા તીર્થંકર પરમાત્મા મહાવીર દેવના ભાવનિશ્લેષાના ઉપયોગની ધારાએ પરિણમતાં આત્માનાભાવે સત્પર્યાયરૂપ મહાવીરત્વ અને પ્રભુ મહાવીર દેવનું મહાવીરત્વ એક સ્વરૂપ અનુભવાય છે, અને પ્રભુનું ધ્યાન તે આત્મ મહાવીરધ્યાન જ છે એમ નિશ્ચય અનુભવ થાય છે. રાગદ્વેષાદિકમોહ પરિણતિનું ઉદયત્વ જેમ જેમ ઉપશમે છે તેમ તેમ આત્મમહાવીર ઉપશમભાવે તથા ક્ષયોપશમભાવે જ્ઞાનાદિકની અપેક્ષાએ સંપ્રતિ અંતરમાં પ્રગટેલા અનુભવાય છે, તેથી હું પોતે પોતાને મહાવીરરૂપે અનુભવી પોતે પોતાને નમું છું પૂજું છું, તથા સર્વ ભાવ મહાવીરોને તે ભાવે નમું છું પૂજું છું, સ્તવું છું, આત્મા ક્યારે ક્યારે ઐદ્યિકભાવના

મહાવીરરૂપે પણ પરિણમતા દેખાય છે પણ આત્મમહાવીરની દૃષ્ટિના ઉપયોગે તેમને દેખતાં પાછા તે ભાવથી વિલય પામે છે. આત્મ મહાવીરરૂપ સર્વજીવો સત્તાએ છે તે સત્તાની અપેક્ષાએ આત્મમહાવીરમાં સમાય છે તેથી અપેક્ષાએ સત્તાએ આત્મસત્તારૂપ મહાવીર એક છે અને તે વિશ્વરૂપ પણ અપેક્ષાએ સમષ્ટિએ છે. આત્મરૂપ મહાવીરમાં બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ્વર, રામ, કૃષ્ણ, બુદ્ધ, ઇશુ વગેરેનો અંતર્ભાવ થાય છે. આત્મરૂપ મહાવીર, સર્વ જીવો છે. તેથી વિશ્વવર્તિસર્વ જીવસંઘ તે મારી કદપેલી અધ્યાત્મ પરિભાષાએ વૈરાટ મહાવીર ભગવાન છે. તેનો સંબ્રહ-નયની અપેક્ષાએ મહાવીર દેવમાં અંતર્ભાવ થાય છે. સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકા ચતુર્વિધ સંઘરૂપ મહાવ્યાપક મહાવીર છે, તેની સેવાભક્તિમાં મારા આત્મમહાવીરનું સર્વ અર્પાઈ જાયો. મારો આત્મ મહાવીર તેની સેવાભક્તિ માટે મન વાણી કાયાથી જીવો. ચતુર્વિધ સંઘને કેવલજ્ઞાની તીર્થંકરો નમોતિચ્ચક્ષ્મ વહીને નમસ્કાર કરેછે. તીર્થંકરો વગેરેનું ઉત્પત્તિસ્થાન સંઘ છે. ચતુર્વિધ સંઘ આગળ કેઈ મહાન નથી. ચતુર્વિધ સંઘરૂપ પ્રકટ મહાવીરો જ્યાં ત્યાં દેખાય છે તેનાં દર્શન તે પ્રભુનાં દર્શન છે. તેની કૃપામાં સર્વદેવોની કૃપા સમાઈ જાય છે. ગમે તેવી આત્મમહાવીરની ઉચ્ચ અપ્રમત્તદશા થઈ હોય તોપણ ચતુર્વિધસંઘરૂપમહાવીર પ્રભુની સેવાભક્તિમાં તો અર્પાઈ જવું જોઈએ. વિનય સેવાભક્તિથી આત્મ મહાવીર શુભ પર્યાયોએ વિકસે છે. પોતાના શરીરમાં જેવો આત્મારૂપ મહાવીર છે તેવા સર્વ દેહધારીઓમાં આત્મારૂપ મહાવીરો, અરિહંતો, સિદ્ધો સર્વ નયોની અપેક્ષાએ છે. એકેક નયે આત્મ મહાવીરનું સ્વરૂપ માનીને એકાંત એકનયનો આગ્રહ કરી અન્યનયોવડે કહેવાતા આત્મ મહાવીરનું સ્વરૂપ ઉત્થાપે છે તે અજ્ઞાની મિથ્યાત્વીઓ છે. સર્વનયોની પરસ્પર અપેક્ષા ગ્રહીને આત્મ મહાવીરને જાણી જે સફળ છે તે સમ્યગ્ જ્ઞાની આત્મમહાવીરરૂપે પ્રકટે છે. શ્રી ચૌવીશમા તીર્થંકર મહાવીર પ્રભુના ચારે નિક્ષેપાએ

મહાવીર દેવનું સ્તવન પૂજન ધ્યાન ધરું છું તેજ મારો ઉચ્ચ શુદ્ધ આદર્શ છે અને તેવા રૂપે મારા આત્મમહાવીરને પ્રકટાવવો તે જ મારું સાધ્ય કર્તવ્ય છે. ઐ અહીં મહાવીર એવી રીતે પ્રભુ મહાવીર દેવનો એક દિવસમાં હજારો વાર જાપ જાપ્યા કરું છું અને ગૃહસ્થોને તેમની દયા પ્રમાણે કર્તવ્ય ધર્મનો ઉપદેશ આપું છું અને તેઓના આત્મ મહાવીરોને જાગૃત્ કરવા પ્રભુ મહાવીરનું ગાન ગાઉં છું. મહાવીરરૂપ થઈ મહાવીરને જાજવાથી મહાવીર થવાય છે. કહ્યું છે કે:—

જિનસ્વરૂપ થૈ જિન આરાધે, તે સહિ જિનવર હોવેરે ।

इयत्त भ्रमरीने चटकावे, ते भ्रमररूप जोवेरे ॥

(આનંદઘન)

જેવી ભાવના તેવી સિદ્ધિ. આત્માને મહાવીર પ્રભુ કરવાની ભાવનાથી આત્મા સ્વયં મહાવીર પ્રભુ બને છે. રાગદ્વેષરૂપ મહા મદ્દોના જે વશમાં છે તે મહાવીર થઈ શકે નહિ. રાગદ્વેષરૂપ મહા મદ્દોને જીતનારા આત્માઓ મહાવીરો છે, કામાદિ વિકારો જેમ જેમ જીતાય છે તેમ તેમ આત્મમહાવીરરૂપે આત્માનો આવિર્ભાવ થાય છે. સર્વાત્માઓને આત્મ મહાવીરરૂપે પ્રગટ થવામાં મન, વાણી, કાયા, લક્ષ્મી, સત્તા વગેરેની જે જે સહાય આપવી તે ચોવીશમા તીર્થંકર મહાવીર પ્રભુની સેવાભક્તિ, પૂજા ભાવના છે. જૈનધર્મનું સ્વરૂપ એ દ્રવ્યભાવથી દ્રવ્યભાવમહાવીરનું સ્વરૂપ છે માટે જૈનધર્મનો સર્વ વિશ્વાત્મમહાવીરોમાં પ્રકાશ કરવા જે:જે કંઈ કરવું તે સર્વ ખરેખર સકામ અને નિષ્કામભાવે ચોવીશમા તીર્થંકર મહાવીર દેવની સેવાભક્તિ છે, તેમજ સ્વાત્મમહાવીરની સેવાભક્તિ છે, એમ નયની અપેક્ષાએ જાણુ. યૌગિક નામની દૃષ્ટિએ પોતાના આત્માને મહાવીર જાણવો અને મહાવીરદેવ એવું રૂઢ નામ ચોવીશમા તીર્થંકરનું છે. યૌગિક

મહાવીર આત્મા છે. જડદ્રવ્યો ઉપર આત્માની શક્તિની અસર થાય છે. શરીરમાંથી આત્મા મહાવીર નીકળી જતાં જડ શરીરથી કોઈ જાતનો વિચાર થઈ શકતો નથી. તથા હલન ચલન થઈ શકતું નથી. ગૃહસ્થાવાસમાં સમકિતી મહાવીરો અને દેશવિરતિ મહાવીરો જૈનધર્મની આરાધના કરે છે અને દેવગુરુધર્મની આરાધના કરે છે. દેશવિરતિ મહાવીરો, શ્રાવકનાં જ્ઞાતોને તથા ગુણોને ધારણ કરે છે અને ગૃહસ્થદશામાં સ્વાધિકારે જૈનધર્મને આરાધે છે. ગૃહસ્થ દશાનો ત્યાગ કરી ત્યાગી બનેલા એવા આત્મ મહાવીર મુનિયો શુદ્ધાત્મ મહાવીરનું ધ્યાન કરીને શુદ્ધાત્મ મહાવીર બને છે અને ગૃહસ્થ જૈનોને તેઓના અધિકાર પ્રમાણે સર્વ ધાર્મિક કર્તવ્યોનો યોગ આપે છે, તથા આત્માદિક તત્ત્વોનો યોગ આપે છે. ગૃહસ્થ મહાવીર જૈનો કરતાં ત્યાગી મહાવીરો અનંતગુણશ્રેષ્ઠ નિરૂપાધિ જીવન ગાળે છે. ગૃહસ્થોને અને ત્યાગીઓને વ્યવહાર અને નિશ્ચયનયથી આરાધના કરવી પડે છે. દ્રવ્ય મહાવીરરૂપ પોતાના આત્માને ભાવવીરરૂપે પ્રકટાવવા માટે ગૃહસ્થ ધર્મ અને બીજો સાધુધર્મ ધણો ઉપયોગી છે. સાધન મહાવીર દશામાંથી સાધ્ય મહાવીર દશા પ્રાપ્ત કરવાને ખાસ ઉપયોગ રાખવો જોઈએ. આત્મા, જીવ, ચેતન, પ્રજ્ઞ, પરપ્રજ્ઞ, મહાવીર વગેરે એક જ આત્માનાં કંઈક શબ્દાર્થ વાચ્યલેહ નામો છે. મહાવીર પ્રભુનું આલંબન લેઈ મહાવીરરૂપ થવું જોઈએ. જ્યારથી સમકિત પ્રગટયું ત્યાંથી આત્મ મહાવીરની ચઢતી કલા થાય છે. શરીર આરોગ્ય, પ્રજ્ઞચર્ય પાલન વગેરેથી માનસિક આરોગ્ય દૃઢ રહે છે અને તેથી આત્મા પ્રથમ દ્રવ્ય મહાવીર બને છે અને પશ્ચાત્ ભાવમહાવીર બને છે. દ્રવ્ય તે કારણ છે અને ભાવ તે કાર્ય છે. દ્રવ્યથી ભાવની સિદ્ધિ થાય છે. અસંજ્ય દ્રવ્ય યોગો છે અને અસંજ્ય ભાવયોગો છે તે પૂર્ણ શુદ્ધ મહાવીર થવામાં સાધન છે.

ક્ષયોપશમભાવીય આત્મ મહાવીરને ક્ષાયિક મહાવીર થતાં કાચી બે ઘડી વાર લાગે છે. આત્મા એ જ મહાવીર છે તેના

ક્ષયોપશમજ્ઞાને અને ક્ષાયોપશમિક ચારિત્રે પોતે પોતાનું દર્શન મિલન થયું છે. હવે તો ક્ષાયિકભાવે આત્મ મહાવીર પોતે પોતાને મળે એ જ મિલન બાકી છે. પરોક્ષમિલન પશ્ચાત્ પ્રત્યક્ષ મિલન થાય છે. આત્મ મહાવીર પોતે પોતાના તીર્થનો પ્રકાશ કરે છે. જે પિંડગત મહાવીરને દેખે છે તે બ્રહ્માંડગત મહાવીરને દેખે છે. આત્મમહાવીરનું પરાક્રમ રૂપ સિંહ લાંછન છે. પશુબલ તે સિંહ છે, તેને જે વશમાં રાખે છે તે મહાવીર છે અથવા બળપરાક્રમ શૌર્યરૂપ સિંહના પર જે સ્વારી કરીને આત્મભાવે વિશ્વમાં જીવે છે તે મહાવીર પ્રભુરૂપે પ્રકટ થાય છે. અપેક્ષાએ આત્મબળ તે સિંહનું સૂચક છે. સર્વપ્રકારની અનંત શક્તિ સમૂહ પિંડ તે સિંહ છે એવી શક્તિયો મેળવવાથી આત્મા મહાવીરદેવ બને છે. આત્મા તે જ પરમાત્મા છે. તે જ મહાવીર છે. સત્તાએ મહાવીર છે તેને વ્યક્ત મહાવીર કરવા માટે સદ્ગુરુ ને સર્વ સ્વાર્પણ કરવું જોઈએ. કેવલજ્ઞાન અને પૂર્ણાનંદ પ્રકટાવવા માટે સદ્ગુરુ મહાવીરમાં નામરૂપનો મોહ ત્યજી અર્પાઈ જવું જોઈએ. જડમાં હુંતું નો મોહ પ્રગટે છે તેને ટાળી દેવો જોઈએ. સદ્ગુરુ મહાવીરમાં પૂર્ણ શ્રદ્ધા પ્રમથી વર્તતાં અને તેમની પરીક્ષાની કસોટીમાં ટકતાં તેમની કૃપાનો ભાગી શિષ્ય થાય છે. સદ્ગુરુ મહાવીરની પૂર્ણ કૃપામાં જ આત્મ મહાવીરનો પ્રકટભાવ છે એવો નૈસર્ગિક ત્રિકાલાબાધિત સત્ય નિયમ છે તે પ્રમાણે વર્તવાથી સર્વપ્રકારના યોગોનું બલ પ્રકટે છે અને આત્મ મહાવીર ઉત્કૃષ્ટતઃ અંતર્મુહૂર્તમાં સર્વજ્ઞ પરમાત્મ મહાવીર બને છે. ચોવીશમા તીર્થંકર મહાવીરદેવનો ચૈત્ર સુદિ ત્રયોદશીની મધ્યરાત્રીએ જન્મ થયો હતો. ચૈત્ર સુદિ તેરસે જન્મ કલ્યાણ હોવાથી સર્વજ્ઞ પ્રભુ મહાવીરદેવનો જન્મોત્સવ થાય છે. તે દિવસે વીર મહાવીર નામનો જપ અને પ્રભુ મહાવીરમાં ઉપયોગ રાખું છું. મહાવીરના જાપ સ્મરણ ધ્યાનથી અને પ્રભુ મહાવીરમાં પૂર્ણ પ્રેમશ્રદ્ધા ધારવાથી ગૃહાવસ્થાના, ત્યાગાવસ્થાના, અને કેવલી

અવસ્થાના પ્રભુ મહાવીરનાં સ્વપ્નમાં દર્શન થાય છે અને પ્રભુએ જ્યાં જ્યાં ઉપદેશ આપ્યો છે તે તે સ્થાનોમાં પ્રભુ ઉપદેશ આપતા દેખાય છે અને પ્રભુનો ઉપદેશ સ્વપ્નમાં સંભળાય છે. પ્રશ્નોત્તરના ખુલાસા થાય છે. સમવસરણમાં મહાવીર પ્રભુ બેઠેલા દેખાય છે અને તેથી આત્મ મહાવીરની વિશુદ્ધિ થાય છે. એક-વાર પ્રભુ મહાવીરદેવ પર પ્રેમના તાને લયલીન થવાથી આગળનાં માર્ગ સહેજે ખુલ્લો થાય છે, પ્રભુ મહાવીરે સમ્યગ્દષ્ટિ થઈ ચારિત્રમાં શુભરાગે તીર્થંકર નામ કર્મ બાંધ્યું ત્યાંથી દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થયા, ત્યાંથી દક્ષિણ ભરતમાં, ક્ષત્રિયકુંડ નગરમાં અવતર્યા ગૃહાવાસમાં રહ્યા સર્વ પ્રકારના જડવિષય ભોગોની સાથે બાહિરથી ભોગાવલી કર્મે ભોગી થયા અને અંતરથી યોગી થઈ ત્રીશ વર્ષની ઉંમરે દીક્ષા અંગીકાર કરી. બારવર્ષ અધિક ચારિત્ર ધારણા ધ્યાન સમાધિમાં રહ્યા અને બેતાલીશમા વર્ષે કેવલજ્ઞાની પરમાત્મા બન્યા. બહોતર વર્ષ પૂર્ણ થતાં દેહ છોડી પૂર્ણ મુક્ત સિદ્ધબુદ્ધ પરમાત્મા થયા. જેવો તેમનો આત્મા, મહાવીર પરમાત્મા થયો. તેમ સર્વેના આત્માઓ, એથા ગુણસ્થાનકથી આરંભી અંશે અંશે મહાવીર પરબ્રહ્મ બને છે અને છેવટે પૂર્ણ મુક્ત શુદ્ધબુદ્ધ મહાવીર પરમાત્મા બને છે. ગૃહસ્થાવાસના આદર્શને સુધારવામાટે ગૃહસ્થોએ ગૃહસ્થ મહાવીરનું આદર્શજીવન પોતાના આચરણમાં મૂકવું અને ત્યાગીઓએ ત્યાગી મહાવીર પ્રભુનું જીવન વિચારી તેવું જીવન કરી ત્યાગી આત્મારૂપ મહાવીર બનવું. એ આત્મારૂપ મહાવીરનું દેહરૂપ જગતમાં ગૃહસ્થ મહાવીર તરીકે આધ્યાત્મ દષ્ટિની પરિકલ્પિત પરિભાષાએ ગૃહસ્થ મહાવીર પ્રભુ મહિમા ગાયો છે, કવ્યો છે અને લખ્યો છે. તથા આત્માને ત્યાગી મહાવીર રૂપ માનીને દેહ વિશ્વમાં સર્વત્ર આત્મોપયોગ દષ્ટિએ વિહાર કરાવી વિશ્વલોકોને ઉપદેશ આપી વિશ્વોદ્ધાર કરવાની લાવના એ વિચારવ્યો છે એમ આત્માઓને મહાવીર પ્રભુની લાવનાએ લાવી પ્રભુ આત્મ મહાવીર થવા પુરુષાર્થ કરું છું અને આત્માનંદે જીવું છું તથા દેહ દુઃખથી દૂર થાઉં છું એમ ક્ષયોપશમ

ભાવે અંશે અંશે બને છે. ૫૮ ચક્રોમાં પ્રભુ મહાવીરનો બપ તથા ધ્યાન કર્યા કરે છું તેથી આત્મોપયોગરૂપ વા સમ્યગ દૃષ્ટિરૂપ કુંડલિની જાગૃતિ થઈ છે. કેવલ કુંભક પ્રાણાયામ કરી મહાવીર-નું ચિંતવન કરે છું. હઠયોગ, રાજયોગ, મંત્રયોગ અને લયયોગ એ ચારે યોગથી શુદ્ધ બ્રહ્મ પરમાત્મ શુદ્ધાત્મ મહાવીર દેવરૂપે સ્વાત્મા બને છે. બાહ્યદેહ ક્રિયાદિનો હઠયોગમાં સમાવેશ થાય છે. આત્મજ્ઞાન અને શુદ્ધ પ્રેમનો રાજયોગમાં સમાવેશ થાય છે. ઐ અર્હ મહાવીરના નામના બપરૂપ મંત્રનો, મંત્રયોગમાં સમાવેશ થાય છે. અસંખ્ય યોગોએ આત્મા તે જ શુદ્ધાત્મ મહાવીર રૂપે પ્રકટ થાય છે. ક્ષયોપશમ સમકિતભાવે અને ક્ષયોપશમ ચારિત્ર પરિણુતિએ આત્માનો પ્રકટભાવ તે આત્મમહાવીરનો પ્રકટભાવ છે અને એવા પ્રકટ આત્મપ્રભુઓનાં દર્શન થાય ત્યાં ક્ષયોપશમ ભાવીય આત્મમહાવીર પ્રગટયા બાણી નયસાપેક્ષે ત્યાં નમી જવું અને તેઓમાં અર્પાઈ જવું. તીર્થંકર મહાવીર દેવ પર જેને શ્રદ્ધા પ્રેમ પ્રગટયો છે તેમાં હું મન વાણી કાયાથી અર્પાઈ ગએલો છું. ચતુર્વિધજૈનસંઘમાટે અર્પાઈ ગયો છું. આત્મમહાવીરને પ્રકટ કરવા પ્રથમ પૂર્ણ પ્રેમી બનો. સર્વવિશ્વને આત્મમહાવીરરૂપે દેખો. સર્વ બાળતમાં વીર બનો. દુનિયામાં મહાવીર બનો. તમે પોતે સત્તાએ વીર છો. મોહમાયારૂપ પનોતીને શુદ્ધાત્મ પ્રેમરૂપ પગની નીચે દાબી દો. રક્તવીર્યના અણુ અણુમાં અને રામે રામે પ્રભુ મહાવીરના પ્રેમે રંગાઈ જાઓ. પંચ પરમેષ્ઠીરૂપ મહાવીરોને આત્મારૂપ મહાવીરમાં એક ધ્યાને પરિણુ માવો. દુનિયામાં ગૃહસ્થ અને ત્યાગીએ પ્રભુ મહાવીરના આદર્શ સ્હામી દૃષ્ટિ-ઉપયોગ રાખી આત્માને મહાવીર બનાવવા પુરૂષાર્થ કરવો. આત્મમહાવીરમાં ઉપયોગ રાખીને બાહિરનાં ગુણકર્મો પ્રમાણે વર્તવું. અશુભમાંથી શુભમાં આવવા માટે તથા શુદ્ધાત્મ મહાવીરરૂપે થવા માટે વ્યવહારનય અને નિશ્ચયથી જૈનધર્મરૂપ

આત્મમહાવીરના સ્વરૂપને પામવું. એમ લેશમાત્ર આત્મમહાવીર-
ની દિશા દેખાડી છે તે તરફ ગમન કરશે.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધસાગર.

મુ૦ વિભપુર.

સંવત ૧૯૭૮ શ. વ. ૧૨

મુ૦ હહેગામ તત્ર વિદ્યાપુરીય સુશ્રાવક દેશાઇ ડાહ્યાભાઈ
નથુભાઈ યોગ્ય ધર્મલાભ.

બાહ્ય જગત્માં શુભાશુભ ભાવ કદંબ્યા વિના બાહ્ય જીવન
ઉપયોગી વસ્તુઓના વ્યવહારને ફર્જની દૃષ્ટિએ આચરવો,
એમ આત્મજ્ઞાની સમજી શકે છે અસંખ્યનયની દૃષ્ટિયોનું મૂલ
આત્મા છે. આત્માનો આનંદ ખરેખર આત્મોપયોગે પ્રગટે છે.
શુદ્ધગમ પૂર્વક આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરનાર આત્મા, આ દુનિયાની
સર્વ વસ્તુઓના ધર્મસ્વાર્થ માટે અને પરમાર્થ માટે સારો ઉપયોગ
કરવા સમર્થ થાય છે. તે મન વાળી કાયાના યોગોનો અને
ઐહિક કષાયોનો પણ ધર્મ શુભ ઉપયોગ કરી આગળ ને
આગળશુદ્ધ પરમાત્મદશા વ્યક્ત કરવામાં વહે છે. તેની આબુબાબુ-
ના શુભાશુભ કર્મોદયોના સંયોગોને તે આત્માની શુદ્ધિ તરફ
વાપરે છે. અજ્ઞાનીઓની દૃષ્ટિએ તે પડતો જ્યાં દેખાય છે ત્યાં
તે અંતરાત્મોપયોગે ચઢતો હોય છે. એવી સમ્યક્દૃષ્ટિની પ્રાપ્તિ
માટે આગમસાર, નયચક્ર, જ્ઞાનસાર વગેરે દ્રવ્યાનુયોગી ગ્રન્થો અને
આધ્યાત્મિક શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરો. બહુશ્રુત જ્ઞાની શુદ્ધગમ
પૂર્વક જ્ઞાનાભ્યાસ કરીને સમ્યક્ દૃષ્ટિની પ્રાપ્તિ કરી શકાય છે.
પછીથી જે કંઈ દેશ, સંઘ, કોમ, ધર્માદિ માટે કરાય છે તથા
વિચારાય છે તેના ગર્જમાં ભાવિ આત્માની પરમાત્મદશાનો

પ્રકટભાવ રહેલો હોય છે અને તે વર્તમાનમાં ગમે તેવી બાહ્ય ક્ષરણે-
ની દશામાં ક્ષણે ક્ષણે થાય છે. સમ્યક્દૃષ્ટિ આત્માની દૃષ્ટિ સવર્ણી
થાય છે તેથી તેને બાહ્ય સાધનો, શાસ્ત્રો, વિષયો, સંયોગો કે જે
પહેલાં અવળા આસવહેતુરૂપે પરિણમતા હતા તે ને તે સંયોગો
વિષયો-પ્રકૃતિયો, ભોગ, મન વાણીકાયાની પ્રવૃત્તિયો, પછીથી
આત્મશુદ્ધિ હેતુરૂપે-નિર્જરા હેતે પરિણમે છે. પૂર્વે સંસાર, બંધન
માટે થતો હતો તે જ સંસાર પશ્ચાત્ બંધનમાટે થતો નથી. સર્વ
દેવનો દેવ આત્મા છે. તે શરીરમાં રહેલ છે. એના પર પ્રેમની
લગની લાગતાં તે આપોઆપ પ્રગટ થાય છે, તે જ પરમેશ્વરનાં
દર્શન અને પ્રાપ્તિ છે. જેણે પોતે પોતાને પ્રભુરૂપે અનુભવ્યો
તેણે સર્વવિશ્વનાધર્મોને પામ્યા અને સર્વદેવોને પામ્યા.
એ જ નિર્શ્વય હૃદયમાં ધારણ કર્યો, એક વાર આત્મજ્ઞાન પામ્યા
પછી દેહના ભોગોમાં પણ યોગના પ્રાકટ્યનો અનુભવ આવે છે
અને તેથી ગૃહસ્થ તીર્થંકરોના ભોગોમાં યોગની દશાનો ખ્યાલ
આવે છે અને પછી આત્મપરિણામ કે જે વિરતિરૂપ હોય છે
તેનો સાધનદશામાં અનુભવ થાય છે અને તેથી આત્મા પોતાના
આત્માનંદનો અનુભવી બને છે. જેટલા રાગદ્વેષના પરિણામ છે
તેટલા ત્યાગના પરિણામ અધ્યવસાય છે. જે આત્મદશામાં રાગ
નથી તે દશામાં ત્યાગ પણ નથી. જ્યાં સુધી રાગ પરિણામ છે
ત્યાં સુધી ત્યાગ પરિણામ છે. રાગ નથી ત્યાં ત્યાગ નથી. પછી
શરીર મન વાણી કાયાનો ઔદયિકભાવ કૃત્ત પરમાર્થે સર્વ લોકોના
હૃદયાર્થે અને શેષકર્મ નિર્જાર્યે પરિણમે છે. આચારંગ સૂત્રમાં
કથ્યું છે કે:—

જે આસવા તે પરિસવા, જે પરિસવા તે આસવા ।

તથા ॥ યથા પ્રકારા યાવન્તઃ સંસારાવેશહેતવઃ ॥

તાવન્તસ્તદ્વિપર્યાસા-ઝિર્વાણસુસહેતવઃ

॥ ૧ ॥

આત્મજ્ઞાની એવા સમ્યક્ દૃષ્ટિ ગૃહસ્થ અગર ત્યાગીને જે આસવો
અર્થાત્ કર્મબંધના હેતુઓ છે તે જ હેતુઓ ખરેખર કર્મની

નિર્જરાના હેતુભૂત પરિશ્રવો થાય છે અને અજ્ઞાનીઓને તે આસ્રવ રૂપે પરિણમે છે. બાહ્ય આસ્રવ અને બાહ્ય સંવર તે મોહહેતુ માત્ર છે. વસ્તુતઃ સમ્યગ્દૃષ્ટિને મિથ્યા અજ્ઞાનદૃષ્ટિયોગે બાહ્ય મન વાણી કાયાદિ સાધનો છે તેજ સંવર નિર્જરા અને મુક્તિ હેતુભૂત થાય છે. આત્મજ્ઞાનીને જડ જગત્ તે સુખ દુઃખરૂપે પરિણ્મતું નથી, તેમ જ મનુષ્યાદિ પ્રાણુધારીઓ પણ આસ્રવ હેતુરૂપે પરિણ્મતા નથી. કારણ કે તે જડ જગત્ અને દેહીઓના સંગથી વ્યવહારથી નિર્જરા કરે છે તથા પાંચે ઇન્દ્રિયોના શુભાશુભ વિષયોના ભોગથી પણ ગૃહસ્થ તીર્થકરેત્રી પેઠે પૃથ્વીચંદ્ર ગુણસાગરવત્ આસ્રવો ને પરિશ્રવોરૂપે પરિણ્મતાવે છે એવી આત્મજ્ઞાનીની સમ્યક્ત્વ દૃષ્ટિ છે. સમ્યગ્દૃષ્ટિથી સત્ય અને અસત્યનો વિવેક થાય છે અને તેથી ગૃહસ્થાવાસમાં અગર ત્યાગાવસ્થામાં સમ્યગ્ જ્ઞાનના બળે સર્વ પ્રકારની આવશ્યક ધર્મ્યકર્મ પ્રવૃત્તિ કરતાં નિર્જરા થાય છે. સમ્યગ્દૃષ્ટિને આત્મામાં લક્ષ્ય રહે છે. આત્મજ્ઞાન વિનાના મનુષ્યો મડદા જેવા છે અને જ્ઞાનીઓની પ્રવૃત્તિ તે શુભલી છે. જ્ઞાનીઓ બાગતા છે અને અજ્ઞાનીઓ ઉઘતા છે. સમ્યગ્દૃષ્ટિને જેટલાં બંધનાં સ્થાનો છે તે અબંધરૂપે પરિણ્મે છે. સમ્યગ્દૃષ્ટિને મિથ્યાદૃષ્ટિનો વિપર્યાસ થવાથી અર્થાત્ સમ્યગ્દૃષ્ટિ પ્રકટવાથી તે આત્મોપયોગે બાગત રહે છે. આત્માના સ્વરૂપનો અનુભવ આવ્યા પછી પૂર્વની મિથ્યાદૃષ્ટિ ટળવાથી આખો સંસાર નિવૃત્તિમાં જાય છે. બાહ્યથી તો જ્ઞાનીની અને અજ્ઞાનીની વ્યવહારમાં એક ઝરખી પ્રવૃત્તિ લાગે છે પણ અંતરની જ્ઞાનાદિ વૃત્તિઓમાં અકાશ પાતાળ જેટલો તફાવત હોય છે. ઉપયોગી આત્માને દૃશ્યવિશ્વમાં બંધ નથી, આત્મા જો અન્ય જડવસ્તુઓમાં અસત્ સ્થાપના દૃષ્ટિએ બ્રહ્મ માની ધારીને કર્તવ્ય કરે છે તો તે ક્ષણે ક્ષણે આત્મારૂપ પરમેશ્વરને મળે છે. જડવસ્તુઓ દ્વારા ભોગવાતા જડાનંદથી જડવસ્તુઓના સખંધમાં આવવા કરતાં આત્માના આનંદ રસથી હર્ષાનંદમાં થઈ

સ્વાધિકાર કર્તવ્યથી જડજગત્તરૂપ પ્રકૃતિસાથે સંબંધી થતાં કોઈ બળતો બાહ્ય બંધ રહેતો નથી. આત્માના આનંદનો લોભ તેજ અમર-પાતું છે અને જડાનંદ રસની પરિણતિથી જીવવું તેજ મરણ છે. આત્માનંદથી સર્વ દેહધારીઓની સાથે વર્તવું. અજ્ઞમનુષ્યો દેહધારીઓના શરીરદ્વારા આનંદ લેવાની ખાતિ ધારણ કરે છે. સમ્યગ્દષ્ટિ એવા જ્ઞાનીઓ, કર્મોદયથી શાતા લોગવે છે. પુણ્ય કર્મોને સેવે છે, છતાં તેમની દષ્ટિમાં તે આત્માનંદ પ્રાપ્ત કરવો એજ લક્ષ્ય છે. સમ્યગ્દષ્ટિજ્ઞાનીઓને રાગદ્વેષ ઉદય ટળવાથી રાગદ્વેષની પરિણતિની ઉપશમતા, ક્ષયોપશમતા અને ક્ષાયિકતા થાય છે. સમ્યગ્દષ્ટિએને કષાયોનો ઉદય પણ ધર્મોર્થે અને નિર્જરાઈ પરિણમે છે. હૃદયમાં શુદ્ધ બુદ્ધિ છે અને હિંસાદિ આશ્રવના પરિણામ નથી એવા ગૃહસ્થ અને ત્યાગીઓને બાહ્યથી કલ્યાણ એવા આશ્રવના હેતુઓ પણ નિર્જરાઈ થાય છે અને તેથી સમ્યગ્દષ્ટિ એવા ગૃહસ્થ તથા ત્યાગીજૈનો સંઘ, તીર્થ, ધર્મ અને કુટુંબ, જ્ઞાતિ, દેશ, કેમ, રાજ્ય લક્ષ્મી આદિમાં સ્વસ્વાધિકારે કર્તવ્ય કર્મોની ફરજો બજાવતા છતાં નિર્લેપ રહે છે અને સમયે સમયે કર્મની નિર્જરા કરે છે અને મુક્તિ તરફ ક્ષણે ક્ષણે આગળ વધતા જાય છે. પરિપૂર્ણ નિર્મલ કેવલજ્ઞાન અને પૂર્ણાનંદની પ્રાપ્તિ તેજ મુક્તિ છે. એવી મુક્તિ તે આત્મામાં છે. સમ્યગ્દષ્ટિએની ગમે તેવી બાહ્યાંતરાવસ્થામાં રાત્રી દિવસે ક્ષણે ક્ષણે ઉત્ક્રાંતિ છે પણ અપક્રાંતિ નથી, કારણ કે તેની સવળી દષ્ટિ પ્રગટી છે. સમ્યગ્દષ્ટિએ વ્યવહારમાં વ્યવહાર દષ્ટિએ વર્તે છે અને અંતરમાં ઉપયોગભાવે વર્તે છે, સમ્યક્દષ્ટિ ઉદયતો હોય ના ગાંડો થયો હોય તે પણ તે જાણતું છે અને તેમાં તથા પાતલપણામાં પણ તે કર્મની અનંતગુણી નિર્જરા કરે છે. અજ્ઞાનીઓના આશયમાં અમૃત પણ વિષ જોવું છે. સમ્યગ્દષ્ટિએને અવળું પણ સવળું પરિણમે છે તેથી ગૃહસ્થદશામાં રહ્યા છતાં અંતરૂથી મિથ્યા દષ્ટિઓ કરતાં અનંતગુણ ઉચ્ચ અને શુદ્ધ છે. સમ્યગ્દષ્ટિ ગૃહસ્થ

કરતાં સમ્યગ્દૃષ્ટિ ત્યાગી અનંતગુણ ઉચ્ચ છે અને જૈનધર્મની દૃષ્ટિએ ત્યાગી ગુરુ છે. સર્વવિશ્વનો ત્યાગી ગુરુ છે. ગૃહસ્થોને સમ્યગ્દૃષ્ટિ બળે શાતાવેદનીય ભોગવતાં અને અશાત વેદનીય ભોગવતાં પૂર્વનાં બાંધેલાં ઘણાં કર્મ ખરે છે અને તેનો આત્મા બાહ્યથી અન્ય લોકોની દૃષ્ટિએ ગમે તેવો હલકો જણાતો છતાં અંતરથી તે વિશ્વનો શહેનશાહ દેવ બને છે. અંતરથી હિંસાના પરિણામ નથી અને બાહિરથી દેવગુરુ ધર્મ સંઘાદિકની સેવા-ભક્તિ અર્થે પ્રવૃત્તિ કરતાં સમ્યગ્દૃષ્ટિ એવા ગૃહસ્થોને તથા ત્યાગીઓને હિંસા થતાં હિંસા નથી પણ ધર્મ છે. દેવગુરુ ધર્મની ખરી શ્રદ્ધાનું મૂલ કારણ સમ્યગ્દૃષ્ટિ છે. ષડ્દ્રવ્યના ગુણ પર્યાયનું સ્વરૂપ જાણવાથી તથા તેની શ્રદ્ધા થવાથી તથા નવતત્ત્વનું સ્વરૂપ જાણવાથી સમ્યગ્દૃષ્ટિ પ્રગટે છે. સમ્યક્ત્વ પ્રગટવાથી આત્મવિશ્વાસ પ્રગટે છે. સમ્યક્ત્વ તેજ અપેક્ષાએ ચારિત્ર છે. જં સમ્મસં પાસહ તં મોણં પાસહ, જંમોણં પાસહ તં સમત્ત પાસહ આચારાંગ સૂત્રમાં સમ્યક્ત્વ તેજ મૌન અર્થાત્ ચારિત્ર છે અને ચારિત્ર છે તેજ સમ્યક્ત્વ છે, એમ અપેક્ષાએ જાણુ. ધર્મ જાણઈ સે સઠ્ઠં જાણઈ, સઠ્ઠં જાણઈ સે ધર્મ જાણઈ. જે ગુણ પર્યાય યુક્ત આત્માને નયનિલેપાથી જાણે છે તે ષડ્દ્રવ્યમય સર્વ જગત્ને જાણે છે અને દ્રવ્યગુણ પર્યાયથી સર્વ જગત્ને જાણે છે તે આત્માને જાણે છે. જાણે આત્મા જાણ્યો તેણે સર્વ જાણ્યું. આત્માને નયનિલેપથી જાણતાં અને અનુભવતાં સર્વ વિશ્વ છે તે આત્માની શુદ્ધિમાં ખરેખર સાધનતરીકે ગૃહસ્થ જ્ઞાનીઓને અને ત્યાગી જ્ઞાનીઓને અંતરમાં પરિણમે છે. ઉપાદાન સાધનરૂપ સફળૂત ધર્મ અને વ્રતાદિક સાત્વિક અસફળૂત સાધન ધર્મ આદિ સર્વ ધર્મોમાં અહંભત્ત્વ વિના વર્તવાથી તથા અપેક્ષાએ ગ્રહણ અને ગ્રહણનો પણ ત્યાગ અને ત્યાગનું પણ ગ્રહણ અપેક્ષાએ કરીને સર્વ સાધનવ્યવહારમાં વર્તવાથી આત્મા બાહિરાંતર ત્યાગી અને ભક્ત બને છે. તેમજ આપચારિક દૈનિક અસફળૂત આજીવિ-

કાદિ વ્યવહારમાં પણ તે તે દૃષ્ટિએ સ્વસ્વાધિકારે વર્તાય છે અને અંતરૂથી આત્મા ન્યારો વર્તે છે. પાંચ અણુવ દ્રવ્યના ગુણ પર્યાય તથા આદ્યિકભાવ પર્યાય તે સર્વનું મારી પરિભાષાએ પ્રકૃતિ-માયા એવું નામ આપું છું અને તે આત્માની અપેક્ષાએ અસત્ છે અને આત્મા સ્વસ્વરૂપે સત્ છે. અસત્ પ્રકૃતિની સાથે પોતાને સત્રૂપે માનીને વર્તનાર તથા અસત્નો ઉપયોગ પણ તેમાં અસત્પણું માનીને કરનાર સમ્યગ્દૃષ્ટિ ગૃહસ્થ તથા ત્યાગી જૈન ખરેખર અજ્ઞાની લોકો કરતાં દેશ સંઘ રાજ્ય સમાજ કુટુંબાદિની સેવા કર્ણ કરતાં અનંત ગુણ વિશુદ્ધ નિર્લેપ વર્તે છે અને અજ્ઞાની લોકો કરતાં સર્વ વિશ્વમાં અનંતગુણ ઉત્તમ અર્હત બની શકે છે. એવી સમ્યગ્દૃષ્ટિ પામીને ગૃહસ્થ દશામાં વર્તવું તથા તેથી આજ ભવમાં તથા બેત્રણ ભવમાં આત્માની પૂર્ણ મુક્તિ થાય છે, ગુરૂની સંગતિ સેવાભક્તિ અને તેમની પૂર્ણ કૃપાથી સમ્યગ્દૃષ્ટિની (સમ્યક્ત્વની) પ્રાપ્તિ થાય છે તેથી સાંસારિક સર્વ કાર્યોમાં જલપંકજની પેઠે આત્મા નિર્લેપ રહે છે. આત્મામાંજ સમ્યગ્દૃષ્ટિ અને આત્માનંદરૂપ શુદ્ધ ચારિત્ર છે તે ગુરૂના પુષ્ટ આલંબનથી પ્રગટે છે. શાસ્ત્રો પણ ગુરૂ વિના એક દેશી છે. આત્માના ગુણો છે તે શરીરના વર્તનમાં સર્વથા ઉતરી શકે નહિ. મનદ્વારા પણ એક અંશ માત્ર અનુભવાય માટે આત્માને આત્મામાં અનુભવો.

इत्येवं ॐ अर्हं महावीरशान्तिः ३

ॐ नमः संखेश्वर पार्श्वनाथाय.

મંગલાચરણ દુહા.

શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથ, આપો શાંતિ ક્ષેમ;
આત્મોપદેશ કરતાં થકાં, જાગો અનુભવ પ્રેમ. (૧)

આત્મ ઉપદેશ છે, ત્યાગ કરી પરભાવ;
આત્મ સ્વરૂપ વિચારણા, એહી જ ભવજલ નાવ. (૨)

દર્શન દર્શન સૌ કરે, દર્શન આત્મરૂપ;
કરતાં સિવ સુખ સંપન્ન, પડે ન ભવજલ કૂપ. (૩)

આત્મ આત્મ સૌ કરે, સમજે નહીં તસરૂપ;
પરભાવે માન્યો રહે, તે પડતો ભવકૂપ. (૪)

પુણ્યલથી ન્યારો સદા, નિરાકાર સુખ ધામ;
કર્મસંયોગે આત્મા, ભવમાં ભટકે આમ. (૫)

કર્મસંયોગે આત્મા, પામે દુઃખ અપાર;
વિવિધવેષે ભટકતો, ચાર ગતિ સંસાર. (૬)

હવે આત્માને ઉપદેશ આપે છે. પોતાના આત્માને ઉપદેશ આપવો એ ઉત્તમ વાત છે, કારણ કે પોતે સુધર્યા વિના બીજાને ઉપદેશ આપી શકતો નથી. જે મહાત્માઓ વિશેષ શુભવાન છે અને વૈરાગી છે તેમનો ઉપદેશ બીજાને વધારે અસર કરી શકે છે. કામી સ્ત્રીના હાવ ભાવ જેમ નપુંસક આગલ નકામા છે તેમ વૈરાગી જીવોનો ઉપદેશ, મોહી દષ્ટિ રાગી કદાચહીની આગળ નકામો થાય છે. શ્રી ઉપદેશ રત્નાકર ગ્રંથમાં શ્રીમુનિ સુંદર મહારાજ કહે છે કે.

ગાથા

રત્નોદુદ્ધોમૂદો, પુર્વિ વુગ્ગાહિઓ અ ચત્તારિ ।

ઉવણસસ અનારિહા, અહવા સણિં પરિબુઝાંતિ ॥૧॥

જં જસસ પિઅં તંતસસુંદરં સ્વગુણવિપ્પમુકંવિ ।

મુત્તુણ રયણાહારં, હરેણ સપ્પો કઓ કંઠે ॥ ૨ ॥

(ભાવાર્થ) રક્ત, દુધ, મૂઢ અને કદાચહી એ ચાર ઉપદેશને અયોગ્ય છે. અતિશયવંત પુરૂષોથી કદાપિ તે બાધ પામી શકે છે, તે ઉપર ઉદાસી રાખીને દષ્ટાંત બાણવો. જે માણસને જે વસ્તુ પ્રિય હોય છે તે વસ્તુ તે માણસને પ્રિય (વહાલી) લાગે છે, મહાદેવે રત્નનો હાર મૂકીને સર્પ ગળામાં ઘાલ્યો,

તે દૃષ્ટાંત બાણી લેવું. ગુણગ્રાહીના નવ ઉપદેશને યોગ્ય કહેવાય છે પણ જે બાપના કુવામાં ભુડી મરવું એ ન્યાયને અનુસરી ચાલે છે તે ઉપદેશને યોગ્ય નથી. યોગ્ય પરીક્ષા કરવી ઘણી કઠીન છે તેથી જેમ અને તેમ દ્રવ્યક્ષેત્ર કાલભાવને અનુસરી સ્વપરહિતમાં પ્રવૃત્તિ કરવી. પોતાનું હિત કરવા વિશેષે કરી પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. આત્મા અનંત જ્ઞાનદર્શન અને ચારિત્રનો લોકતા છે. આત્મા, નિરાકાર છે પણ કર્મસંયોગે પુણ્નલ લોલી ભૂત થયો છે અને તેથી સાકાર કહેવાય છે.

આત્માઓ બે પ્રકારના છે. ભવ્યાત્માઓ અને અભવી તેમાં ભવિજીવો મુક્તિ પદ પામી શકવાને લાયક છે અને અભવીજીવો તો કદાપિ કાળે મુક્તિપદ પામી શક્યા નથી, અને પામશે નહીં. ભવીજીવોમાં પણ ભવાભવી જીવો તો નિગો-દમાંથી નીકળ્યા નથી, અને મુક્તિપદ પામવા લાયક નથી. દૂર ભવીજીવોને ઘણા ભવ કરવા પડશે. આસન્નભવી થોડો કાળ સંસારમાં રખડશે. હવે આત્માને પૂછવું કે તું ભવિ છે કે અભવિ છું? જે માણસના મનમાં હું ભવી છું કે અભવી છું? એમ વિચાર થાય તે ભવીજીવનું લક્ષણ બાણવું.

આત્મા અનાદિકાલથી પુણ્નલ દ્રવ્યની સંગતિથી દુઃખી થાય છે. એ પુણ્નલ દ્રવ્ય જડ છે. પુણ્નલ દ્રવ્યની સંગત કરનાર પણ જડ જેવો બની જાય છે. એક પત્થરની શિલા ઉપર સૂર્યના કિરણ પડે છે ત્યારે તે પત્થરની શિલા ઉષ્ણ (ઉની) થાય છે અને જ્યારે રાત્રિનો વખત થાય છે ત્યારે શીત પુણ્નલના સંયો-ગથી ઠંડી થઈ જાય છે. તેમ આત્મા પણ પરસ્વભાવમાં રમતા આકુળ વ્યાકુળ થઈને જડ બની જાય છે અને પરભાવમાં રમે છે, અને પરસ્વભાવ છોડે છે ત્યારે શાંત બની જાય છે. આત્માને દુષ્ટ જનની સંગતિ થવાથી પોતે પણ તેના જેવો બની જાય છે, અને વૈરાગીની સંગતિ થવાથી વૈરાગી બની જાય છે. જેવાં

નિમિત્ત મળે છે, તેવો આત્મા પ્રાયશઃ જની જાય છે, માટે શુભ અને સત્ય નિમિત્તોનો સંયોગ કરવા લક્ષ્ય હેવું. એવો કોઈ દેખાતો નથી કે જે-અહર્નિશ આત્મસ્વભાવમાં રમ્યા કરતો હશે. તો પણ શુદ્ધ નિમિત્તના સંયોગી મુનિરાજ મહારાજ સ્વરૂપમાં રમે છે. વિકલ્પ અને સંકલ્પનો ત્યાગ, પંચવ્રત ધારી મુનિમહારાજથકી થઈ શકે છે. જેમ જને તેમ ગુરૂ મહારાજ ઉપર શ્રદ્ધા રાખવી. જે ગુરૂ મહારાજથકી યોગિ બીજની પ્રાપ્તિ થઈ હોય તેમને તન મન અર્પણ કરવું, એવી જ્યારે દશા બાગશે ત્યારે સ્વહિત થઈ શકશે, પણ હરાયા ઢોરની પેઠે આડું અવળું જ્યાં ત્યાં ભટકવાથી, વિશેષ આત્મલાલ થઈ શકતો નથી, ફક્ત જેનાથકી આપણને ઉપકાર થાય તેમનાજ વચનો ઉપર વિશેષ પ્યાર ભક્તિ રાખવી જોઈએ.

જેમ કોઈ રોગી માણસ છે તેને રોગ થયો છે તેને ઘણા દાકતરો પાસે દવા કરાવી પણ રોગ મટ્યો નહિ. પુણ્ય સંયોગે કોઈ અનુભવીનો સંયોગ થયો તેની દવાથી શરીર સાફ થયું. રોગ થવાનું મુખ્ય શું કારણ હતું તે જાણ્યું અને રોગ મટ્યો ત્યારે બીજી વખત રોગ થયો તો તેમના થકીજ ટળશે એમ બાણી તમની દવા કરી અને તેમનો ઉપકાર ભૂલ્યો નહિ. સાધુ મહારાજો દુનિયામાં ઘણા છે. સર્વે નમો લોચઃસઠ્ઠ સાહજી એ પદમાં આવી ગયા. જે ગુરૂ મહારાજથી પૂર્ણ યોગિ બીજની પ્રાપ્તિ થઈ હોય તેમના કદા પ્રમાણે ચાલવું. કારણકે તે જે કંઈ કહેતા હશે તે આપણા હિતને માટે કહેતા હશે. તેમને કંઈ કોઈ પાસેથી લેવું દેવું નથી. રોગી માણસ જેની દવા કરી તે વૈદ્યથી ફેર થયા છતાં બીજા વૈદો પાસે જાય ત્યારે વૈદો પોતપોતાની મતિ પ્રમાણે જુદી જુદી દવાઓ ખાવાનું કહે, અને તે પ્રમાણે કરે તો સાફ થવું મુશ્કેલ છે, અને કદાપિ રોગ મટે નહિ ત્યારે જેની દવાથી પહેલાં સાફ થવું હતું તેની પાસે જાય ત્યારે તેને પોતાની હકીકત કહે ત્યારે તે વૈદ વિચારે કે આ

માણસ દવા કરવાને લાયક નથી. કારણકે ગુણ અવગુણની અગર ઉપકારની તેને પરીક્ષા નથી. જો હું દવા ધારી દવા આપું તો એને જ્યાં સુધી પૂર્ણ વિશ્વાસ મારા ઉપર થયો નથી ત્યાં સુધી દવા તેને અસર કરી શકશે નહિ, કારણ કે તે વળી વચમાં બીજાની પણ દવા કરાવે ત્યારે બીજા વેદો ભરમાવે કે તું જેની દવા ખાય છે તેનાથી તું નિરોગી થઈશ નહિ. ત્યારે તે સંશયમાં પડે (સજ્જાત્મા ચિન્તસ્યતિ) તેથી તે રોગીના મનમાં સંશય રહે અને નિરોગી થઈ શકે નહિ. તેમ આ સંસારમાં રહેલા ભવી જીવો કર્મથી રોગી થયેલા છે અને વિવિધ જાતનાં દુઃખ ભોગવે છે, તેમા કોઈ જીવને પુણ્યસંયોગે શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપ સમજાવનાર ગુરૂ મહારાજનો સંયોગ થયો તેમને તે રોગી જીવને રોગ 'થવાનું મુખ્ય કારણ બતાવ્યું. અનાદિકાળથી હે ભવિજીવ! તને કર્મરૂપ જડ વસ્તુના સંયોગે રોગ થયો છે, અને તેથી તું રોગ વાળો ભોગવે છે, અને ચાર ગતિ રૂપ સંસારમાં ચોરાશી લાખ જીવ યોનિમાં વિવિધ વેષે નાચે છે, માટે તે કર્મનો નાશ કરવાનાં અમુક કારણો છે. તત્ત્વની શ્રદ્ધા પહેલી તમો કરશો ત્યાર બાદ સર્વ સફળ થશે, એમ ગુરૂમહારાજનું વચન સાંભળી જીવ તત્ત્વ શ્રદ્ધા કરે ત્યાર બાદ ગુરૂમહારાજ ઉપદેશ કરે કે હે ભવ્ય જીવ!!! તું શુભાશુભ આશ્વ અમુક છે તેનો ત્યાગ કર તે પ્રમાણે વાણી સાંભળી તેનો ત્યાગ કરે એમ ગુરૂમહારાજનાં વચનો ઉપર પ્રતીતિ થવાથી પછી તે પ્રમાણે વર્તવું એટલું જ બાકી રહે છે. માટે ઠેર ઠેર ભટકવું નહિ. ગુરૂમહારાજ તો એક જ કરવા. જેમ કોઈ સ્ત્રી એક જ પુરૂષને વરે છે તેમ ગુરૂમહારાજ તો ઉપકારી એક હોઈ શકે છે. સાધુઓ તો અનેક હોઈ શકે છે. માટે તેમની ખૂબ ભક્તિ કરવી. તેમના વચનાનુસાર ચાલવું. તેમનો વિનય ધારણ કરવો. તેથી આપણે શુદ્ધ ધર્મ પાળી શકીએ છીએ. કારણ કે ગુરૂમહારાજ આપણી યોગ્યતા જોઈ આપણું હિત થાય એમ ઉપદેશ આપે છે. બેધિનીની પ્રાપ્તિ કરાવનાર ગુરૂમહારાજનો

કોઈ રીતે ઉપકારનો બદલો વાળવા આપણે સમર્થ નથી.
કહું છે કે:—

સમક્ષિત હાયક ગુરુનણો, પશુવચાર ન થાય,
ભવકોડાકોડિ કરે, કરતાં કોટિ ઉપાય. ૧

પ્રલોક.

ષ્ઠાક્ષર પ્રદાતારં, યોગુરં નૈવ મન્યતે
શ્વાનયોનિ શતંગત્વા, ચૌદાલેષ્વપિ જાયતે ૧

ભાવાર્થ:—એક અક્ષરનું પણ જ્ઞાન આપનારને જે શુરૂ
કરી માનતો નથી તે કુતરાની યોનિમાં સો વાર ઉત્પન્ન થઈને
ચાંડાળના કુળમાં ઉત્પન્ન થાય છે. માટે ભવ્યજીવોએ બાધિ
ળીજના આપનાર શુરૂમહારાજની અત્યંત ભક્તિ કરવી. સંસારમાં
અત્યંત પુણ્યના યોગે મનુષ્યજન્મ પ્રાપ્ત થયો છે. તે પાત્રી
કોણુ શુભાવશે, હા અલખત્ત, પ્રમાદી જીવ શુભાવી શકશે.

વિચિત્ર કર્મની પ્રકૃતિયો છે. તેમાંથી કોઈ પણ ઉદ્યે આવે
છે, ત્યારે આત્મા ગભરાઈ જાય છે, કોઈ વખત એ મન, રાજા
થાય છે, કોઈ વખત રંક થાય છે, કોઈ વખત સુખી અને કોઈ
વખત દુઃખી દેખાય છે, આઠ પ્રકારના કર્મના સંબંધથી જીવને
સુખ દુઃખ વેદની ભોગવવી પડે છે અને અષ્ટકર્મના નાશથી
આત્માનું અનંત સુખ પ્રગટે છે. જડસુખની પાછળ અને પહેલાં
અનેક ઉપાધિ અને દુઃખ છે. તુચ્છ ક્ષણિક સુખમાં રાચવું માચવું
એ અજ્ઞાન છે. શુરૂ જો આત્મજ્ઞાની અને આત્મસુખના અનુભવી
મળે છે તો શિષ્યને આત્માના સુખની પ્રાપ્તિ કરાવી આપે છે.
અજ્ઞાન મોહ ટળવાથી આત્મસુખનો અનુભવ થાય છે. કનકકાંતા
વ્યવહારમાં જેટલો આત્મભોગ આપવામાં આવે છે તેટલો જો
આત્માના સુખની પ્રાપ્તિ માટે આપવામાં આવે તો આત્મસુખનો
અનુભવ થાય. જડમોહના ત્યાગ વિના આત્માસ્વસુખનો રાજા નથી.
વ્યાવહારિક વિદ્યાઓ વગેરેની પ્રાપ્તિ માટે જીવો પોતાના સ્વાર્થ
વ્યાવહારિક વિદ્યાશુરૂઓને સેવે છે તેના કરતાં અનંતશુભરાગે

જો આત્મજ્ઞાની ગુરુઓનો વિનય કરાવતો આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિથી
આત્મસુખ સ્વયં આત્મા પામે એ સત્ય નિશ્ચય છે એવા માર્ગમાં
જગતના લોકો વળે.

મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

ગીરુઆરે ગુણુ ગુમતણા (એ રાગ.)

ચરમ જીનેશ્વર વીનતિ, સાસન નાયક સ્વામીરે;
કરજોડી ઉલો રહું, ચરણકમલ શિરનામીરે. (ચરમ) ૧
અનંતજ્ઞાન ગુણુ કરી, સકલપદારથ જ્ઞાતારે;
રાગદ્રેષ ફરે કર્યા, લગ્યજીવ જગ ત્રાતારે. (ચરમ) ૨
ચોસઠ ઇન્દ્ર પૂજીત પ્રભુ, જગમંધવ જગ જ્ઞાતારે;
વાણી ગુણુ પાંત્રીસથી, દેશના દો સુખદાતારે. (ચરમ) ૩
દોષ અદાર રહિત પ્રભુ, હું અવગુણથી ખૂબ ભરિયોરે;
સંસાર સમુદ્રમાં હું પડ્યો, સંસાર સમુદ્ર તેં
તરિયોરે. (ચરમ) ૪

પરમાતમ પદ તેં લહ્યું, પ્રભુ તેહતણા હું રાગીરે.
તુજમુજ અંતર અતિઘણું, કહો ભય કેણીપરે ભાગીરે. (ચરમ) ૫
કર્માષ્ટક ફરે ગયાં, પ્રભુ તુજથકી લય પામીરે;
અહો કર્મ પંજરમાં હું પડ્યો, ચાર ગતિ ભયગામીરે. (ચરમ) ૬
તમે મોહ રિપુ સંગ્રામમાં, વર્યા શિવરમણી વરમાલારે;
પ્રભુ તેહ થકી હું હારીયો, હું દીન તમેછો દયાવારે. (ચરમ) ૭
તુજ આગમ દર્પણુ જોવતાં, મુજ આતમ રૂપ દેખાયરે;
તારક વારક ચઉગતિ, તુજ આગમ મોક્ષ ઉપાયરે. (ચરમ) ૮
તુજ ગુણુ નિર્મલ જલથકી, મુજ પાપ પંકજર થાયરે;
તુજ ધ્યાને મુજ આતમા, પરમાતમ પદને પાયરે. (ચરમ) ૯
વિનતિ તેહીજ ઉન્નતિ, આતમ ગુણુની દાખીરે;
બુદ્ધિસાગર સુખ અનુભવે, ધ્યાનામૃત રસ ચાખીરે. (ચરમ) ૧૦

જન સંઘની ચક્રતીના ઉપાયો.

મરખી.

- જૈન સંઘની ચક્રતી કરવા, જે જે સત્ય ઉપાયોજી.
 તે તે સર્વે સેવો જૈનો, જૈન ગણો ન પરાયો,
 સમજી વર્તોજી. સેવાથી દિલ શુદ્ધિ, ભવીજન કરતોજી. (સમજી) ૧
- જ્યાં ત્યાં જૈનને દેખી નમીએ, વેર ભેદને શમીએજી;
 મન ઈન્દ્રિયો વેગે દમીએ, અપરાધીને ખમીયે. (સમજી) ૨
- ખર્ચ નકામા કરીએ ન ક્યારે, જૂઠી કીર્તિ તજીએજી;
 ખાલલખને વૃદ્ધ લખથી, વેગળા રહી જિન ભજીએ. (સમજી) ૩
- દુઃખી નિર્ધન જૈનની હારે, ચઢવું સ્વાર્થજી ભાવેજી;
 પ્રતિબદ્ધતા વણુ નિષ્કામી થઈ, કર્મ કરો હિત દાવે. (સમજી) ૪
- જંગમ સ્થાવર તીર્થની સેવા, રક્ષણુ માટે મરીયેજી;
 પ્રમાણીક જીવનથી જીવવા, સર્વ ઉપાયો કરીયે. (સમજી) ૫
- દેવગુરૂને ધર્મની શ્રદ્ધા, જૈન ધર્મ આરાધોજી;
 કોટી કોટી ચત્ત કરીને, સંઘોન્નતિને સાધો. (સમજી) ૬
- વાતો કરતાં કાંઈ વળે નહી, કાર્ય કરો અધિકારેજી;
 જૈનો સાચા કયાંયે ન હારે, આપ તરે પરતારે. (સમજી) ૭
- સંઘની સેવા તે નિજ સેવા, તીર્થકર પદ સાધેજી;
 સાત ક્ષેત્રના જીર્ણોદ્ધારે, આત્મોન્નતિ ઝટ વાધે. (સમજી) ૮
- સંઘોદય કરવાને માટે, સ્વાર્થજી સર્વે કરીયેજી;
 જૈન ધર્મનું શિક્ષણ લેવા, સર્વપ્રમાદો હરીયે. (સમજી) ૯
- સંઘોદયમાં સ્વાર્થો હોમો, પાછું વાળીને ન પેખોજી.
 દુર્ગુણ ટાળો સદ્ગુણ ધારો, દોષની દ્રષ્ટિ ઉવેખો. (સમજી) ૧૦
- હાથે હાથ મીલાવી સંપી, એકાત્મા થઈ બવોજી;
 ખાવો પીવો સંગાથે સૌ, ભેદ ન મનમાં લાવો. (સમજી) ૧૧
- દેશકાલ અનુસારે લક્ષ્મી, ખર્ચો જૈનોમાટેજી;
 જૈનો માટે જીવો નક્ષી; ચક્રતી છે શિરસાટે. (સમજી) ૧૨

મત ક્રિયાદિક ઝઘડા ટંટા, સ્થળએ મોહને મારીજી;
 નિજ આતમ સરખા સૌ આતમ, દેખો સત્ય વિચારી. (સમજી) ૧૩
 જૂઠ ન વઢવું પ્રાણ જતાં પણ, કરી પ્રતિજ્ઞા પાળોજી;
 મોહ અહંતા મમતા ત્યાગી, પડતીનાં બી બાળો. (સમજી) ૧૪
 જૈનશાસ્ત્રને સદ્ગુરુ શરણે, રહીને આગળ ચાલોજી;
 બુદ્ધિસાગર સત્ય ઉપદેશે, બોલ્યા તેવું પાળો. (સમજી) ૧૫

ૐ શાંતિ.

(ઉદય માસિકમાં આની એક નકલ આપી છે.)

સ્વાધ્યાય.

શુદ્ધ દ્રવ્યાર્થિક નયથી કોઈની ચડતી પડતી નથી

સંતો દેખીએરે પરગટ પુદ્ગલ જાલ તમાસા. એ રાગ.

દ્રવ્યાર્થિક મતેરે ચડતી પડતી નહીં કોની.

આતમ અરૂપી કર્મે રૂપી, ચડતી પડતી જીવોની. દ્રવ્યાર્થિક ૧
 આતમકર્મ એ બેનો સંબંધ, અનાદિથી કથાયરે;
 ખાણમાં રજ સુવર્ણની પેઠે, અનેકાંત ગ્રહવાય. દ્રવ્યાર્થિક. ૨
 કાલ સ્વભાવને નિયતિ કર્મ, ઉદ્ભવપંચમ જાણરે;
 પંચ હેતુથી કાર્યોત્પત્તિ, સ્યાદ્વાદે સુપ્રમાણ. દ્રવ્યાર્થિક. ૩
 જ્ઞાનાવરણને દર્શનાવરણને, વેદની મોહનીચારરે;
 આયુષ્યનામને ગોત્રાંતરાયનો, છે અતિ ઘણાવિસ્તાર. દ્રવ્યાર્થિક. ૪
 અષ્ટકર્મનું ક્ષય રૂપ કાર્ય તે; પંચ હેતુથી થાયરે;
 આતમ સત્તા પ્રગટે પૂરી, મુક્તિપુરી સુખ પાય. દ્રવ્યાર્થિક. ૫
 હું સુખી હું દુઃખી ભોગી, રોગી શોકી ધનવંતરે;
 હું રાજા પ્રજા નરનારી, કર્મતણા છે તંત. દ્રવ્યાર્થિક. ૬
 કોઈક જમતા કેઈક જૂખ્યા, રમત ભમત બહુરીતરે;
 પંચેદ્રિ સુખ ભોગવે કેઈક, કર્મે હર્ષને ભીતિ. દ્રવ્યાર્થિક ૭
 પુણ્યેદયથી સાતા સુખ છે, પાપોદયથી દુઃખરે;
 નાટકીયા પેઠે ભવ નાટક, મિથ્યાજડનું સુખ. દ્રવ્યાર્થિક ૮

વિશુદ્ધ દ્રવ્યાર્થિકનયદેખે, સર્વ દ્રવ્ય સ્વર્તત્રયે;
 પર્યાયાર્થિક શુદ્ધનયે પણ, કોઈ નહીં પરંત્ર. દ્રવ્યાર્થિક ૯
 અશુદ્ધ નયે પર્યાયાર્થિકથી, જડ ચેતન સંબંધરે;
 શુભ અશુભ એ અશુદ્ધમાંહી, બનો ન તેમાં અંધ. દ્રવ્યાર્થિક ૧૦
 પરમદ્રવ્યાર્થિકનયદેખે, આતમ સત્તા ધ્યાનરે;
 ધરતાં પર્યાયની શુદ્ધિ, ચતાં સ્વયં ભગવાન. દ્રવ્યાર્થિક ૧૧
 આતમ સત્તા ચોખી તેનો, વર્તે જે ઉપયોગરે;
 શુદ્ધોપયોગ જ તે દિલ બાણે, પ્રગટે આનંદ ભોગ. દ્રવ્યાર્થિક ૧૨
 ચડતી પડતી છે કર્મચક્રી જગ, તેમાં દૃષ્ટિ ન દેવીરે;
 અશુદ્ધનો ઉપયોગ ન દેવો, સુક્રિત કુચી છે એવી. દ્રવ્યાર્થિક ૧૩
 અશુદ્ધપરિણતિ પર્યાયોમાં, આતમભાવ ન ધરવોરે;
 આતમસત્તા ક્ષણ ક્ષણ ધ્યાયી, અનુભવ સાચો વરવો. દ્રવ્યાર્થિક ૧૪
 સંવત્ ઓગણિશ તેપનસાલે, વિભાપુર આબેલેરે;
 ચડતી પડતીપણ આતમસત્તા, જાણી યુદ્ધિ બોલે. દ્રવ્યાર્થિક ૧૫
 પ્રેમી દેશાઈ ડાઘાભાઈ, નથુભાઈ હેતેરે;
 ચડતીપડતી પણ આતમ સત્તા, ગાઈ ગુણ સ કેતે. દ્રવ્યાર્થિક ૧૬

સિદ્ધાચલ રતવનમ્.

આદિતે અરિહંત અમધર આવોરે. એ રાગ.
 સિદ્ધાચલ ગિરિરાજ વંદો ભાવેરે,
 ભવોભવનાં પાતિક બંધ; શિવસુખ પાવેરે.
 શાશ્વત ગિરિ એ પ્રાય ભરત મગરેરે;
 પંચમ આરે ભવિ પ્રાણીને ઝટતારેરે. સિદ્ધાચલ. ૧
 પૂર્ણ નવાણું વાર પ્રથમ જીજ્ઞાસરે,
 સમવસર્યા હિંતકાર ભવ દુઃખ અંતરે. સિદ્ધાચલ. ૨
 પંચકોડ મુનિ સાથ પુંડરિક આવેરે,
 પુંડરગિરિ નામ પ્રસિદ્ધ ભવિજન ધ્યાવેરે;
 આદિનાથ ભગવંત ગિરિવર રાચારે,
 માતા મરૂ દેવાનંદ પુણ્ય પાચારે. સિદ્ધાચલ. ૩

નાભિરાયા કુળ દિનમણિ ગુણ દરિયારે,
ભવિ પ્રાણિ થોકાથોકને ઉદ્ધરિયારે;
પાપ અનંતાં મેં કર્યા નહિ ખામીરે,
ભવ બ્રમણ કર્યા મેં અનંત સુખ સુખ
સ્વામીરે.

સિદ્ધાચલ. ૪

તારણ હારે તું મળ્યો ભવપારરે,
તારક બિરુદ જો સાચું તો મુજતારરે;
સુખસાગર ગુરૂરાય પ્રણમી પાયરે,
બુદ્ધિસાગર સુખપાય પ્રભુ ગુણ ગાયરે.

સિદ્ધાચલ. ૫

(વચનામૃત)

દર્શન દર્શન સૌ કરે, દર્શન આતમરૂપ;
કરતા શિવસુખ સંપન્ને, પડે ન ભવજલ કૃપ. (૧)

પ્રભુ દર્શનથી સંપન્ને, દર્શન શિવસુખ સંગ;
દર્શન તે હિજ મુજહજો, તે દર્શન મુજરંગ. (૨)

આતમ દેયાન કરતાં થકાં, શિવસુખ સહેજે થાય;
કર્મ કલંક અનાદિનું, સાંત થઇ દૂર જાય. ॥ ૧ ॥

આધ્યાત્મિક પ્રસ્તાવ.

વિવેક ભાનુ પ્રગટતાં, ભાગે તિમિર ઘન ઘોર;
બુદ્ધિ ધનસુખ સંપન્ને, વિવેક વિના રથું ઓર, ॥ ૧ ॥

વિવેક વિના સવિ વરતુડી, વહેંચણુ ઠીક ન થાય;
વરતુ વિવેકે વહેંચતા, વરતુ ચથાર્થ જણાય. ॥ ૨ ॥

જનવિવેકી પ્રસંગથી, પામે જન ગુણ અંશ;
સદસદ વરતુ વિચારતાં, મોહતણો છે દ્વંશ. ॥ ૩ ॥

જે જે ભાવે મન થતું, આતમ તદૂપ થાય;
કિંછો જેવું ચિત્તમાં, નિશ્ચય તે થૈ જાય. ॥ ૪ ॥

ઉપશમભાવે પરિણમે, આતમ તદૂપ થાય;

ક્ષયોપશમભાવે તથા, આતમ ઝટ પ્રભુમાય.	॥ ૫ ॥
ઉદયિક જે જે ઈચ્છશે, તે મળશે નિર્ધાર;	॥ ૬ ॥
શુભભાવે શુભ થાય છે, મન જેવો સંસાર.	॥ ૬ ॥
અંતર મનના ભાવથી, સર્વ કર્મ ખેંચાય;	॥ ૭ ॥
આતમમાં મન પરિણમે, કર્મ નહીં બંધાય.	॥ ૭ ॥
મનની જીતાજીત છે, મનની હારાહાર;	॥ ૮ ॥
મનવણ ન્યારો આતમા, મુક્ત પ્રભુ નિર્ધાર.	॥ ૮ ॥
શુભ અશુભ જેભાવથી, મનડું છે સંસાર.	॥ ૯ ॥
શુભ અશુભ જ્યાં છે નહીં, ત્યાં મુક્તિ નિર્ધાર.	॥ ૯ ॥
શુભાશુભ સહુ કલ્પના, તેમાં રાગ ન ત્યાગ;	॥ ૧૦ ॥
બુદ્ધિસાગર આતમા, પરમ બ્રહ્મવડ ભાગ.	॥ ૧૦ ॥

આત્મસ્વાધ્યાય.

સજ્ઞાય

નમો નમો અરિહંતને, સિદ્ધ ભલે ચિત્ત ધ્યાઈ;	॥ ૧ ॥
આચારજ ઉવચાય ને, સાધુ સકળ સુખદાઈ.	॥ ૧ ॥
આતમ ત્રણ પ્રકાર છે, બાહિર અંતર તેમ;	॥ ૨ ॥
પરમ ભેદ ત્રીણે ગ્રહી, અક્ષય સુખ લહો ક્ષેમ.	॥ ૨ ॥

નિંડી વેરણુ હુઈ રહી એ રાગ.

બહિરાતમ પહેલો કહ્યો, તેનું લક્ષણુ હો કહ્યું શાસ્ત્રમઝારકે; પુદ્ગલ
મમતા ચિત્ત ગ્રહી, માને તેને હો આતમરૂપ સારકે;

જીનવાણી ચિત્ત ધારીએ. ॥ ૧ ॥

અધનભાઈ ભગિનીને, પુત્ર પુત્રી હો કુટુંબ પરિવારકે;
તેહને સંગે રાચીયો, મોહિ ઘેર્યો હો લહે દુઃખ અપારકે.

જીનવાણી. ॥ ૨ ॥

શરીર આતમરૂપ માનતો, લિન્ન સમજેહો નહિ તેહ

અભણુકે;

બહિરાતમ પહેલો કહ્યો, ભેદ આતમનો છંડો સુબણુકે.

જીનવાણી. ॥ ૩ ॥

અઘટકર્મ સંગતિ થકી, પામે આતમહો નાના અવતારકે;
ચાર ગતિમાં સંચરે, મહારૌરવ હો દુઃખનો નહિ પારકે.

જનવાણી. ॥ ૪ ॥

આતમ કર્મ સંબંધ છે, અનાદિથી હો રજ કનક દ્વંદ્વંતકે;
અનાદિ અંતભવી આશ્રયી, અભવ્ય ને હો કહું
સુષ્ણે થઈ શાંતકે. જનવાણી. ॥ ૫ ॥

અનાદિ અનંત અભવીતણે, નિત્યા નિત્ય હો વળી
કર્મ સંબંધકે;

અભવી ભવી કર્મથી સુષ્ણી, કિમ બાંધેહો બંધને થઈ
અંધકે. જનવાણી. ॥ ૬ ॥

રૂપી શરીરને આશ્રયી, રહ્યો આતમ હો અરૂપી મહંતકે;
અંતર આતમ એહવો, લેદ બીજે હો કરે કર્મનો અંતકે.

જનવાણી. ॥ ૭ ॥

કર્મ સંગ દૂરે કરી, પામ્યા કેવળહો જ્ઞાન ગુણ અનંતકે;
ત્રણ ભુવનના ભાવને, જાણે સમયમાં હો ચિદાનંદ—
ભગવંતકે. જનવાણી. ॥ ૮ ॥

દ્રવ્ય ગુણપર્યાયિના, જ્ઞાતા જ્ઞાની હો પરમાતમ એહકે;
લેદ ત્રીજે આતમતણે, ધ્યાવો હૃદયમાંહો ધરે
તેહશું નેહકે. જનવાણી. ॥ ૯ ॥

ઇંચળ ભમરી સંગથી, ભમરી રૂપ હોથાવે જેમ એહકે;
પરમાતમ પદ ધ્યાવતાં, બુદ્ધિસાગરહો લહે શિવસુખ
ગેહકે. જનવાણી. ॥ ૧૦ ॥

અભિનંદન જન સ્તવન.

અભિનંદન જન વંદીએ, સમતા રસભંડારરે;
દોષ અદારે ક્ષય કર્યા, ઉપન્યા ગુણ સુખકારરે.

અભિનંદન જનવંદીએ. ॥ ૧ ॥

સુરઘટ સુરતરૂ ઉપમા, પ્રભુને કહો કેમ છાજેરે;

આત્મિક સુખની આગળે, ચિંતામણિ પણ લાજેરે.

અભિનંદન. ॥ ૨ ॥

લોકલોકપ્રકાશકા, મહિમા અપરંપારે,
તારકવારક ચંદ્રગતિ, સત્ય સ્વરૂપ આધારે.

અભિનંદન. ॥ ૩ ॥

શુદ્ધ બુદ્ધ અધિનાશી તું, અવિચળ નયનાનંદરે;
પામી સુરતરૂ પુણ્યથી, સેવે બાઉલ કોણ મંદરે.

અભિનંદન. ॥ ૪ ॥

અનુપમ પ્રભુગુણ ધ્યાનથી, નિશ્ચિન મનમાં રાચુંરે.
બુદ્ધિસાગર જનધ્યાવતાં, લાગ્યું સ્વરૂપ શુદ્ધ સાચુંરે.

અભિનંદન. ॥ ૫ ॥

સામાયિક સ્વરૂપ

સામાયિકના નિમિત્તભેદે અનેક ભેદ છે. સમભાવમાં પરિણમવું સામાયિક છે. આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ માટે જે વ્યવહાર સાધન છે તે વ્યવહાર સાધન સામાયિક છે. શાસ્ત્રોમાં આઠ પ્રકારનું સામાયિક દર્શાવ્યું છે.

સામાય્યં સમહ્યં, સમ્મંવાઓ સમાસ સંસ્થેવો;

અળવજ્જંચ પરિણા; પચ્ચસ્થાણે ય તેઅઢ્ઢા ॥ ૧ ॥

૧ સમભાવ સામાયિક—સર્વ જીવ અને અજીવ ઉપર સમભાવ પરિણુતિએ વર્તવું, સમભાવ સામાયિક છે, શત્રુ અને મિત્ર બંને એક સરખા આત્મરૂપે ભાસે, શત્રુ ઉપર દ્વેષ ન થાય અને મિત્ર ઉપર રાગ ન થાય. જેમ હમદંત રાજાએ ચારિત્ર દીક્ષા અંગીકાર કરી અને વનમાં કાઉસગંગમાં રહ્યા. પાંડવોએ તેમને દેખી સ્તુતિ કરી અને કૌરવોએ તેમના ઉપર ઇટો ફેંકી તો પણ તેમણે બન્ને ઉપર સમભાવ રાખ્યો. બન્નેને આત્મ સ્વરૂપે દેખ્યા. ઉત્કૃષ્ટ સમભાવ સામાયિકથી એક ક્ષણમાં કેવલ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે. સમભાવ સામાયિક દરેક કર્તવ્ય કરતાં રાખવા પ્રયત્ન કરવો. આત્મજ્ઞાનીને સમભાવ સામાયિક પ્રાપ્ત

થાય છે. તે જડને જડરૂપે દેખે છે ને આત્માને આત્મરૂપે દેખે છે. તે જડ અને ચેતનમાં રાગદ્વેષની પરિણતિથી પરિણમતો નથી. આવા ભ્રમ્ય સામાયિકને ક્ષણે ક્ષણે સાધવા આત્મ ઉપયોગ ધારણ કરવો જોઈએ.

૨ સમયિક સામાયિક—સર્વ જીવો ઉપર દ્રવ્ય દયાને ભાવદયા ધારણ કરવી. શત્રુઓ ઉપર હિંસાબુદ્ધિ ન રાખવી અને કોઈની હિંસા ન કરવી તે સમયિક સામાયિક છે. મેતાર્ય મુનિએ ચારિત્ર અંગીકાર કર્યું અને રાજગ્રહી નગરીમાં સોનીને ઘેર વહોરાવા ગયા. સોનીએ સુર્યજીના ૧૦૮ ચવ નીચે મૂક્યા હતા. સોની મુનિને વહોરાવા ગયો. કોંચપક્ષી એવામાં ત્યાં આવ્યું અને તેણે હાજીની બ્રાંતિથી ૧૦૮ ચવ ગળી ગયું અને ભીંતપર બેઠો. સોનીએ ચવ ન દેખવાથી મુનિના ઉપર સંશય આણ્યો. વાઘરે વીંટીને મુનિને ખૂબ માર્યા, પણ મુનિએ સોનીનું ખૂંડ ચિંતવ્યું નહિ. તેમ તેનાપર ક્રોધ કર્યો નહિ. હિંસાની બુદ્ધિ ધારણ ન કરી. તડકામાં મુનિ શાંત ચિત્તે આત્માને ભાવવા લાગ્યા, પણ સોની ઉપર ક્રોધ ન કર્યો અને મરીને સદ્ગતિ પામ્યા, એમ શત્રુઓની ઉપાધિના પ્રસંગે સામાયિક સ્વભાવે પરિણમવું જોઈએ.

૩ સમવાદ સામાયિક—સત્ય વચન બોલવું અને અસત્યને પ્રાણ જતાં ન બોલવું, વસ્તુનું સત્ય સ્વરૂપ પ્રરૂપવું તે સામાયિક છે. તુરમણિ નગરીમાં કુંભરાજ રાજ્ય કરતો હતો તેનો દત્ત પુરોહિત હતો. તેણે કાલિકાચાર્યને પશુ હિંસાવાળા યજ્ઞનું કાળ પુછ્યું. કાલિકાચાર્યે કહ્યું કે પશુચર કરવાયકી નરકની પાતિ થાય છે. યજ્ઞમાં પશુ હોમવાથી પરમેશ્વર પ્રસન્ન થતા નથી તેમજ કોઈ દેવો પણ પ્રસન્ન થતા નથી. તે રાજાના કોપથી ભય પામ્યા નહિ ને સત્ય બોલ્યા અને સત્ય ધર્મનો પ્રકાશ કર્યો તેથી તે દેવલોકમાં ગયા. ક્રોધ, માન, લોભ, માયા, સ્વાર્થ તથા કામથી અસત્ય ન બોલવું. ભયથી અસત્ય ન બોલવું. સત્તાના લોભથી

અસત્ય ન બોલવું. પક્ષપાતથી અસત્ય ન બોલવું. રાત્રી તથા દિવસે ખાતાં પીતા, હરતાં, કામકાજ કરતાં આવું સત્ય બોલવારૂપ સામાયિક પ્રાપ્ત કરવા ઉપયોગ રાખવો અને તે પ્રમાણે વર્તવું.

૪ સમાસ સામાયિક—અદ્ય અક્ષરમાં ઘણું તત્ત્વ સમજવું. અદ્ય બોધમાંથી ઘણો સાર લેવો અને તે પ્રમાણે વર્તવું તે સમાસ સામાયિક છે. ચિલાતિ પુત્રે વનમાં મુનિને પુછ્યું કે મને ધર્મનો સાર કહો. ચિલાતિપુત્રના એક હાથમાં સુસીમાનું મૃત મસ્તક હતું, અને એક હાથમાં તલવાર હતી. મુનિએ તેને કહ્યું કે ઉપશમ, સંવર અને વિવેક એજ ધર્મનો સાર છે. ચિલાતિ પુત્રે વિચાર કર્યો કે ક્રોધ, માન, માયા, લોભને અને કામને ઉપશમાવવો તે ઉપશમ છે. જડનો મોહ ત્યાગ કરીને આત્મમોક્ષ પ્રાપ્ત કરવો તેજ સત્ય વિવેક છે, અને એ સર્વ પ્રકારના મોહના વિચારને પ્રગટ થતાં વારવો તેજ સંવર છે. મારામાં ઉપશમ નથી, સંવર નથી ને વિવેક પણ નથી. તેથી તે વિવેકને પામ્યો અને આત્માની શુદ્ધતા કરવા સંવર ભાવ ધારણ કરવા લાગ્યો અદ્ય કાળમાં તે કર્મને ક્ષય કરવા લાગ્યો. તે આત્માની શુદ્ધિ કરી સદ્ગતિને પામ્યો, તે પ્રમાણે અદ્ય ઉપદેશમાંથી ઘણો સાર ખેંચવો ને તે પ્રમાણે વર્તવું તથા આત્મ સ્વરૂપે પશ્ચિમવું. તે સમાસ સામાયિક ગમે તે વખતે થઈ શકે છે. આત્માના સન્મુખ મન કરવાથી સમાસ સામાયિક અંતરમાં થાય છે. આવું સામાયિક પ્રાપ્ત કરવા અહર્નિશ પ્રયત્ન કરવો, અને સાધુ સંતની સંગતિ કરવી. પુરૂષો અને સ્ત્રીઓ, સમાસ સામાયિક પ્રાપ્ત કરવાને એક સરખા હકવાળાં છે, જ્યારે જ્યારે ક્રોધ ઉત્પન્ન થાય ત્યારે તે તે ઉપશમાવવો, કપટને વારવું. લોભના વિચારોને વારવા, પાપના વિચારોને આચારોથી પાછા હઠવું. કોઈનું ખૂર કરવાનો વિચાર થાય તો તે વિચાર ઉપશમાવવો. મૈથુન કામના આવેશને વારવો. કામ થકી થતી દુર્નુદ્ધિ તથા દુષ્ટ પ્રવૃત્તિને વારવી. આત્મા અને જડવસ્તુનો વિવેક કરવો. સત્ય ધર્મને અસત્યધર્મને અસત્યધર્મનો

જૈનશાસ્ત્રાધારે વિવેક કરવો. વિવેકના વિચારો અને વિવેકના આચારોથી પ્રવર્તવું. મન, ઇન્દ્રિય અને દેહને પાપ માર્ગમાં જતી વારવી. મનમાં ઉત્પન્ન થતી ખરાબ ઇચ્છાઓને વારવી. ખાતાં પીતાં, હસ્તાં કરતાં, કામકાજ કરતાં મનવાણી ને કાયાને નિયમમાં રાખવી અને મોહના વશમાં થવા ન દેવી. એવી રીતે વર્તતાં ઉપયોગ રાખતાં સમાસ સામાયિકની ઉત્તરોત્તર શુદ્ધ પ્રાપ્તિ થાય છે. (૫) પાંચમું. સંક્ષેપમાં સામાયિકનું સ્વરૂપ સમજવું અને તે પ્રમાણે વર્તવું. આત્મા તે સામાયિક છે, સમભાવે પરિણમવું તે સામાયિક છે. પુણ્ય અને પાપથી આત્મા ન્યારો છે એમ જાણવું. આત્માનો મૂળ સ્વભાવ જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રમય છે. રાગ અને દ્રેષભાવ છે તે વિષમભાવ છે. વિષમભાવને ટાળવો અને સમભાવે પરિણમવું તે સામાયિક છે જ્યારે જ્યારે વિષમભાવ પ્રગટે તારે તેને વારવો એવું સંક્ષેપ સામાયિક ક્ષણે ક્ષણે પુરૂષોએ અને સ્ત્રીઓએ કરવું.

છઠ્ઠું અનવધ સામાયિક-મનવાણી કાયાથી પાપ કરવું નહિ કરાવવું નહિ અને અનુમોદવું નહિ તે અનવધ સામાયિક છે. અનવધ સામાયિક કરવાથી સુદ્ધિની પ્રાપ્તિ થાય છે. ધર્મધોષ આચાર્યના શિષ્ય ધર્મરૂચિ અણુગારને એક બ્રાહ્મણીએ કડવા તુંબડાનું શાક વડોરાવ્યું, સુનિએ શાકને પરઠવ્યું નહિ, કારણ કે પરઠવાથી ઘણા જીવની હિંસા થાય, એમ જાણી તે શાક ખાઈ ગયા, પણ જીવોની હિંસા થવા દીધી નહિ. સર્વ સાવધયોગ તથા સાવધ વ્યાપારનો ત્યાગ કરવો તે અનવધ સામાયિક છે.

સાતમું પરિજ્ઞા સામાયિક-સંસારની અનિત્યતા જાણવી. સ્વાર્થવાળા સંસારી લોકો છે. સ્વાર્થવશે એક બીજાને ચાહે છે પાંચ ઇન્દ્રિયોના સ્વાર્થે તથા જડ સુખના સ્વાર્થે લોકો એક બીજાની સાથે રનેહ બાંધે છે, તથા, કલેશ યુદ્ધ કરે છે. ઈલાચી •કુમારે નટનો વેશ ભજવ્યો અને વાંસ ઉપર ખેલ કરતાં પોતાની નટડી પર રાજાની કામાંધ દષ્ટિ પડી તે જાણી, અને એક તરફ પાંડેની

સ્ત્રી, સાધુને લાડુ વહોરાવતી હતી પણ તેઓ નહોતા લેતા એમ જાણ્યું અને વિવેક થયો. આત્મભાવના ભાવતાં, વાંસપર તેમના આત્મામાં કેવલજ્ઞાન પ્રગટ્યું, અને રાજા નટકી વિગેરે સર્વ લોકો ભાધ પામ્યા. એવું પરિજ્ઞા સામાયિક પ્રાપ્ત કરવા સ્ત્રીઓએ તથા પુરૂષોએ પ્રયત્ન કરવો.—

આઠમું પ્રત્યાખ્યાન સામાયિક—ત્યાગવા યોગ્ય પદાર્થનો ત્યાગ કરવો, પૌદ્ગલિક ઇચ્છાઓનો ત્યાગ કરવો, દેશ થકી વા સર્વ થકી અશુભ ઇચ્છાઓનો તથા શુભ ઇચ્છાઓનો નિરોધ કરવો, દેશથકી વા સર્વથકી, પરિહાર્ય વસ્તુઓનો ત્યાગ કરવો તે પ્રત્યાખ્યાન સામાયિક છે. આહારાદિકનો દેશથકી વા સર્વથકી ત્યાગ કરવો તે આહાર પ્રત્યાખ્યાન છે, ભોગવા ઉપભોગની વસ્તુઓનો ત્યાગ કરવો તે ભોગોપભોગ પ્રત્યાખ્યાન સામાયિક છે. કષાયનો ત્યાગ કરવો તે કષાય ત્યાગ પ્રત્યાખ્યાન છે, અંતરૂના શુભાશુભ અધ્યવસાય ત્યાગ લેહે તથા બાહ્યની કામ્ય વસ્તુ ત્યાગ લેહે દેશથકી વા સર્વથકી પ્રત્યાખ્યાનના અસંખ્ય લેહ પડે છે. ઉપાધિલેહે પ્રત્યાખ્યાનના અનેક લેહ પડે છે. પ્રત્યાખ્યાનથી ભૂતકાળના કર્મોની નિર્જરા થાય છે અને નવાં કર્મ બંધાતાં નથી. આત્માની શુદ્ધિ કરવા માટે પ્રત્યાખ્યાનની અત્યંત જરૂર છે. વ્યવહારથી તથા નિશ્ચયથી સમક્ષિતની પ્રાપ્તિ કરવી તે સમ્યક્ત્વ સામાયિક છે. ચાર નિષ્કેપાએ તથા સાતનયે નવ તત્ત્વનું શ્રવણ કરવું, સમજવું તથા આગમ પ્રકરણ વિગેરે ગુરૂ પાસે શ્રવણ કરવું, તે શ્રુત સામાયિક છે. સમક્ષિત પૂર્વક એક વ્રત બે વ્રત અગર બાર વ્રત અંગીકાર કરવાં તે દેશ વિરતિ સામાયિક છે. તથા સમક્ષિત પૂર્વક સાધુના પંચમહાવ્રત અંગીકાર કરવાં, તથા ગૃહસ્થાવાસનો ત્યાગ કરવો તે સર્વવિરતિ સામાયિક અને તદ્વચ્ચં ઉત્તમ છે. ઉપશમ સામાયિક, ક્ષયોપશમ સામાયિક અને ક્ષાયિક સામાયિક ઉત્તરોત્તર ઉત્તમને મોક્ષ દેનારાં છે, સાત નયથી સામાયિકનું સ્વરૂપ ધારવું. આત્માની સર્વથા શુદ્ધ પરિણતિ છે તે સર્વોત્તમ સામાયિક છે. એમ આઠ પ્રકારનાં સામાયિક

છે તે આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપમાં સમાર્પ બળ છે અને તેથી અનંતજ્ઞાન, અનંતદર્શન, અનંતઆનંદ, પ્રગટે છે. આઠ પ્રકારના કર્મના ક્ષયથી આત્માના આઠ શુભ પ્રગટે છે. અનંતજ્ઞાન, અનંત-દર્શન, અવ્યાબાધ, અનંત સ્થિરતા, સાદિ અનંત સ્થિતિ, અરૂપી, અશુદ્ધિ, અને અનંતવીર્ય એ આત્માના આઠ શુભ છે, તેના પ્રાકટ્યથી આત્મા તે શુદ્ધાત્મા પરબ્રહ્મ બને છે.

સં. ૧૯૬૨ માં કેશરીયાજીની યાત્રાએ જતાં નિર્જન સ્થાનોમાં ધ્યાનધ્યા પછીના કૈંક ઉદ્ગારો પ્રગટેલા તેનો ઉતારો નીચે પ્રમાણે છે.

મનુષ્ય પ્રતિ એક સરખું કર્મ, નથી એક સરખું જ્ઞાન નથી તેથી ધર્મ માર્ગમાં અનાદિ કાળથી ભિન્નતા છે, અને અનંતકાલ સુધી સર્વ જીવોની અપેક્ષાએ ભિન્નતા રહેવાની.

પદ્મદર્શન અનાદિ કાલથી છે, જીવદર્શન સર્વાંગે પરિપૂર્ણ છે.

માયાથી આત્માદિત યુદ્ધિવાળા જીવો આતીર્થ આતીર્થ બાણી પરિભ્રમણ કરે છે જે ભવ્યે અસંખ્ય પ્રદેશી આત્માને તીર્થ બાણ્યું નથી; તેનાં અન્ય તીર્થાટન-પૂજન નિષ્ફલ છે.

इदं तीर्थमिदं तीर्थं ये भ्रमन्ति तमोवृताः

आत्मतीर्थं न जानन्ति, तेषां तीर्थं निरर्थकम् ॥ ૧ ॥

આ શ્લોક ચિન્તનીય છે સ્મરણીય છે.

એકાંતે પ્રભુની આરા નથી, અનેકાન્તનયે જૈનધર્મ છે.

જેઓ બાહ્ય પંચમહાવ્રત શુદ્ધ પાળે છે, કિંતુ જે જીવોએ રચાદ્વાદરીત્યા જીવાજીવાદિક તત્ત્વ સ્વરૂપ બાણ્યું નથી. તે ભવાંત પામતા નથી. અભવ્ય જીવ પણ બાહ્યથી વ્રત પાળી નવઐવેયક સુધી બળ છે. કહ્યું છે કે ઉપદેશ રત્નાકર ગ્રન્થે.

गाथा-संसारसागर मिर्ज, परिभ्रमंतेहि सव्वजीवेहि;

गहियाणिअ मुक्काणिअ, अणंतसो वडवलिगाइं । ૧ ।

ચતુર્ગત્યાત્મક સંસાર સાગરમાં, પરિભ્રમણ કરતાં એવા સર્વજીવોએ અનંતિવાર દ્રવ્યલિંગો ગ્રહણ કર્યા તથા મૂક્યાં બહો કર્મની વિષમતા ?

કાલ, સ્વભાવ, નિયતિ, કર્મ અને ઉદ્ધમ રૂપ પંચ કારણથી સર્વ પ્રકારે કાર્યોત્પત્તિ થાય છે.

સંધ્યણુ, કાલ, મનોબલની યોગ્યતાએ ધ્યાન થઇ શકે છે. અનંતગુણુ ધામ જે મોક્ષ, તે મનોજ્યથી છે.

જ્ઞાનથી મનવશ કરવું તેને રાજયોગ કહે છે.

ફોનોગ્રાફ ચંત્રના કરતાં અતિ ત્વરિત ગતિથી મન અનેક વિષયોને ગ્રહી રાગદ્વેષ સંસ્કારમય બને છે અને તે સંસ્કારોનો દ્રવ્યક્ષેત્રકાલભાવ યોગે ઉદ્ભવ થાય છે, માટે આત્મોપયોગે રહી તેવા સંસ્કારોને હટાવ.

જે વિષયની ઇચ્છા કરાય છે તે વિષય આગેહુબ મનમાં ખડો થાય છે.

ક્રિયાકાંડ પૂજન આદિ સર્વ મન વશ કરવા માટે છે.

જ્ઞાનની અનંતશક્તિ છે. જ્ઞાની શુરનો સમાગમ અતિ દુર્લભ છે.

અજ્ઞાની જ્ઞાનીને પારખી શકતો નથી. અજ્ઞાન છે માટે.

ધુળના ઢગલામાંથી ખાંડના સૂક્ષ્મ કણીઆ શોધી ગ્રહણ કરવાના કરતાં આ શરીરરૂપી ધુળના ઢગલામાં વ્યાપી રહેલા આત્માના અસંખ્ય પ્રદેશોને ઉપયોગથી ધ્યાન દ્વારા શોધી કાઢવા એ અતિ દુર્લભતર કાર્ય છે.

અજ્ઞાની જીવ શરીરના ઉપર મમત્વભાવ રાખે છે તેનો લાખમો અંશ પણ શરીરમાં રહેલા આત્મામાં રાખતો નથી.

જગતમાં માન, પૂજા, લજ્જા, કીર્તિના કારણથી બાહ્યક્રિયા આચારમાં લક્ષ્ય રાખ્યાના કરતાં સ્વદેષ પણ આત્મહિતાર્થે નિરાશી ભાવે બાહ્યક્રિયા આચારમાં પ્રવર્તન થાય તો વિશેષ કલ્યાણ માટે છે.

આનંદધન પ્રભુ કાલી કાંબલીયાં ચઢત ન દ્વજોરંગ. આ વાક્ય અમૂલ્ય છે. દુષ્ટ મૂઢ હઠ કદાચહી દ્રષ્ટિરાગી જીવોની તેવી

સ્થિતિ છે, તેમાં શું ખેદ ! ! ! જેવી જીવેની ભવિતવ્યતા.

યોગ્ય જીવ અને વિશ્વાસ વિના મૌન ધારણ કર.

અયોગ્યને ઉપદેશ વાક્યલેશ ફળ માટે છે.

તું તારા માટે છે અન્ય માટે નથી, અન્ય ભાવોપકારમાં તું સહજ નિમિત્ત કારણરૂપે છે, કોઈનું કર્યું કંઈ થતું નથી.

તાત્વિક સત્યસુખની વાનગી ધ્યાનથી મલી તો હવે આગલ પુરૂષાર્થ કર. અણુમાત્ર પણ પરભાવ સંબંધી સંકલ્પવિકલ્પ કરવો યોગ્ય નથી.

કીર્તિ, અપકીર્તિ, કર્મપ્રકૃતિ છે તેના ફળમાં ધર્મ નથી. તું તેથી ન્યારો છે, માટે કીર્તિની વાસનામાં વા અપકીર્તિના ભયથી જીવન ગાળીશ નહિ. એવું અનંતિવાર તે જીવન ગાળ્યું પણ વૃથા.

તારા માટે અન્યજનોનું કથન ચત્કિંચિત્કર છે.

તું પોતે પોતાનું કાર્ય સાધી શકીશ.

મનુષ્ય જન્મ-આયુષ્ય-શરીર નિરોગતા-ક્ષયોપશમતા આદિ અનુકુલ સાધનો પામી તું ક્ષણમાત્ર પણ પ્રમાદ કરીશ નહિ. દુષમ આરો તારે તો સુષમ સરખો છે.

વાક્સંયમ હજી વિશેષ કર. નિષ્કારણ મુખરૂપ સુલામાં વાણીરૂપ ઈંધન ખાળીશ નહિ.

પંચ ઈંદ્રિયોના વિષયો જીતવા મહાદુષ્કર છે. દેહમથી તે સર્વ બને છે.

મનોજય વિના ઈંદ્રિયોના વિષયો જીતાતા નથી.

મનોજય માટે યોગાભ્યાસ છે. જ્ઞાન યોગાભ્યાસથી મન નિર્મલ થાય છે.

તીર્થસ્થાનોનું સેવન મુખ્યતાએ નિવૃત્તિ અર્થે છે.

મોહનીય કર્મના ઉપશમભાવમાં, ક્ષયોપશમભાવમાં તથા

ક્ષાયિકભાવમાં, ક્ષયોપશમિક જ્ઞાન હેતુભૂત છે. તેમ તેના આર્વિ-ભાવમાં તે હેતુભૂત છે.

શુક્લધ્યાનના પાયાનો અનુક્રમ યથાતથ્ય અનુભવ ગમ્ય થાય છે.

ધર્મધ્યાન કરતાં શુક્લધ્યાન મોટું છે.

નિઃસંગતા થયા વિના સંકલ્પ વિકલ્પનો નાશ થતો નથી.

અનામી શુદ્ધાત્માનું સ્વરૂપ વાણીઅગોચર છે તોપણ શબ્દ બ્રહ્મનો અગમ્યસ્વરૂપ પ્રતિ અનહદ બિપકાર-શબ્દ બ્રહ્મ-વિના આગળ ધ્યાન નિઃસરણી ઉપર આરોહણ થતું નથી.

જમો વંમલીવોષ બ્રાહ્મી લીપી જે અક્ષરાત્મક છે તેથી આત્માને બિપકાર થાય છે. માટે નમસ્કાર સહેતુક અનુભવમાં આવે છે. વાણીનો સ્થાપના નિષ્કેપો સચુક્તિ ચિંતનીય છે. પૂજ્ય છે. દેવ નાગરીલિપી પહેલાં બ્રાહ્મીલિપીમાં જૈનાગમે લખાતાં હતાં.

ભક્તિમાર્ગ પણ વિનયથી ભરપૂર છે. ચિત્તવૃત્તિનું વલણ તેમાં સહેજે થાય છે.

ભક્તિમાર્ગની ત્રણ દશા છે. ઉત્તમ, મધ્યમ, કનિષ્ઠ, તેમાં ઉત્તમ ભક્તિદશા જ્ઞાની જીવોને પ્રાપ્ત થાય છે.

ઉત્તમ ભક્તિવંત જીવોનું ધારવું, માનવું, સેવવું અલગ અરૂપી બ્રહ્મસ્વરૂપમય થવા અર્થે છે.

જ્ઞાનથી ભક્તિના સહસ્રશઃ ભેદ પાડી શકાય. અપેક્ષાએ સર્વ કથન છે.

એકાંતથી ત્રણેયો ત્રેશઠ પાંખડી મતનો પ્રાદુર્ભાવ કથ્યો છે.

અનેકાંત દૃષ્ટિમાં તેમાંનું કથું નથી. દૃષ્ટિ ફેરે ફેર. જેવી દૃષ્ટિ તેવી સૃષ્ટિ. અનેકાંત દર્શનમાં ત્રણેયો ત્રેશઠ પાંખડ દૃષ્ટિ-યોનો સાપેક્ષે સમાવેશ થાય છે.

સર્વ શક્તિયોનો પ્રાદુર્ભાવ જ્યોતિથી થાય છે તેથી તું બિજ છે અને અબિન્ન છે.

શામાટે સંબંધ ? શામાટે વાર્તાલાપ ? શામાટે પ્રવૃત્તિ ? તું જ્યાં નથી ત્યાં તે સર્વ નિરસ લાગે છે.

કર્મોદયમાં ગમતું નથી પણ ઔદયિક ભાવે જે થવાનું હોય છે તે થયા કરે છે. ત્યાં સમભાવ છે.

તે દેખાય છે, જણાય છે, અને તેમાંથી કેટલુંક કરાય છે.

ભાતીકર્મને પુરુષાર્થે જીતાય છે પણ અધાતી કર્મ તેો ભોગવવાં પડે છે તેમાં પુરુષાર્થનું કંઈ ચાલતું નથી.

નયની વ્યાખ્યા શ્વેતાંબર અને દિગંબરની સર્વથા મળતી આવતી નથી. વિશેષતઃ વિચારવા યોગ્ય છે.

નય અને પ્રમાણથી તે સાધ્યની સિદ્ધિ થાય તે વધુ જોડા વિના સો મીંડાં નકામાં છે

વીરનાં સર્વ વચન પરસ્પર સાક્ષેપતાવાળાં છે, એમ જ્ઞાની તથા આસન્ન ભવ્યજીવો સમજી શકે છે.

કદાચહી જીવેથી સત્ય સમજી શકાતું નથી.

સત્યમાર્ગ જીવો સમજે તેનાં કારણો શોધવાં.

વીતરામ હૃદય વિના વીતરાગનાં વચનો યોધી શકાતાં નથી.

ભોગવતી દીક્ષા અંગીકાર કરી ચારિત્રનો અનુભવ કરી ગીતાર્થ ગુરૂ પરંપરા અવગાહી-દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલભાવ જાણી શ્રાવક વા સાધુધર્મનો સમ્યગ્ ઉપદેશ થાય છે, દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલ-ભાવ જાણ્યા વિના તથા દીક્ષા અંગીકાર કરી સંયમમાર્ગનો સમ્યગ્ અનુભવ કર્યા વિના ચારિત્રમાર્ગનો ઉપદેશ કરવો એ મહાપ્રાહસ કાર્યથી વીતરાગમાર્ગનો લોપ તથા સાધુમાર્ગનો લોપ થઈ જાય છે, માટે ગીતાર્થજ્ઞાની સાધુમહારાજ પાસેથી સમયના અનુસારે સંયમમાર્ગનું સ્વરૂપ ધારવું, માનવું, અને સંયમમાર્ગનું આદરવું યોગ્ય છે.

જે સૈકામાં જે જે જ્ઞાનીગીતાર્થ મુનિવરો થાય છે. તે સૈકામાં દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલભાવ જાણી શ્રી વીરપ્રભુનાં વચનાનુસારે

બહુ લાભ-રચાદ્વાદ માર્ગની પુષ્ટિ-ચારિત્રમાર્ગની વૃદ્ધિ તથા પાલન જેમ થાય તેમ ઉપદેશ આપે છે. આચરણ કરે છે. જેવું વીર પ્રભુ અવસર બાણી કરે તેવું તે કરે છે. અહાર્દ બહુ ગંભીર અને ધારવા યોગ્ય છે.

અપ્રતિબદ્ધ વિહારથી સહજદશા અનુભવની યોગ્ય છે.

સદુપદેશ રૂપ અભયદાન પુનઃ પુનઃ જીવોને અર્પવું.

આજ અતુર્દશીની (પોશ વદી. ૧૪) મધ્યરાત્રીમાં-જાગતાં ધ્યાનમાં-સહજ સ્વભાવે અલૌકિક આંતર દર્શન થયું તેનો પૂર્ણ અનુભવ હજીકરવો એમ નિશ્ચય કરું છું.

આત્મેાપયોગમાં વત્યાં વિના ખરેખર વિષય કષાયનો નાશ થતો નથી.

તે તું નથી.

સહજ રંગ્યા સો દુધ જરાખર, માગ લીયા સો પાણી.

જેંચ લીઆ સો રૂધિર જરાખર, ગોરખડી એ વાણી. ॥૧૧॥

કળીર કળીર કયા કરો, શોધો આપ શરીર;

પંચ ઇન્દ્રિય વશ કરો તો, આપો આપ કળીર ॥૧૧॥

સ્થિરતા વિના આત્માનુભવ પ્રગટતો નથી.

એકાગ્ર મન થતાં શ્વાસોશ્વાસનો જય થાય છે.

ખરેખર આંતર અનુભવ થતાં બાહ્ય સુખેચ્છાઓ ટળે છે.

આંતર ઉપયોગ વિના શુદ્ધ ધર્મની પ્રાપ્તિ નથી.

જે પ્રવૃત્તિ કથી છે તે સર્વ તેને માટે છે કિંતુ તે સર્વથી વિલક્ષણ છે.

જન મન રંજન અર્થે ધર્મક્રિયા, કાયકલેશકૂલોદ્ધાવ કરનારી છે. કિંતુ તેની દાંષ્ટ બાહ્યભાવવાસી જીવોથી ત્યજાવી મુક્તેલ છે.

ડુંગર ચઢવા મુક્તેલ અને ઉતરવા સહેલ-તેમ આત્મસ્વરૂપ પ્રાપ્તિ મુક્તેલ છે અને સંસારપતન સહેલ છે. આંતરથી સમજનાર અદ્વય ભવ્ય જીવો છે.

ધર્મ પ્રવર્તન પણ ધામધૂમમાં ચાલી રહ્યું છે. કિંતુ જ્ઞાની વિના સત્ય ધર્મ માર્ગે પ્રવર્તન કોણ કરી શકે! કોણ સમજશે! શ્રી. આ. ધ. કૃ. બીજા અણતનાથનું સ્તવન સૂક્ષ્મ વિચાર-ક્ષક્તિથી વિચારવું ઘટે છે.

યોગમાં કથિત સ્થાને પ્રથમ બાલજીવોએ ધ્યાન કરવું. ક્ષયોપશમ ભાવની શક્તિ પામી, પ્રમાદ કરવો ઘટતો નથી. અરે જીવ!!! તારે આ અસત્માં શા માટે દૃષ્ટિ દેવી જોઈએ. અજપા જાપની દ્રવ્યભાવ ગુહ્યતા, ગંભીરતા, અધિકારી ભવ્ય જીવો અવશ્ય જાણી શકે છે.

સાત પ્રકૃતિ ક્ષયે ક્ષાયિક સમક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે.

અધુના ક્ષાયિકની પ્રાપ્તિ માટે ધ્યાન અનુભવથી જોવું જોઈએ. ક્રિયાશસ્ત્ર છે અને જ્ઞાન ચોદ્ધો છે.

પ્રાયઃબાહ્યથી ઘટાટોપવાળા અને આંતરથી શૂન્યોપયોગ અયુક્ત બાળજીવો છે.

અજ્ઞાનમાર્ગમાં જીવોનું સહેજે વલણ થાય છે.

શ્રીયશોવિજયકૃત-અધ્યાત્મ સાર છે તે હે ભગ્યો તમેા વાંચો. રા ગુરુગમતાએ સાંભળો. માર્ગગમન ચેત્યતા તેમાં કથી છે. તત્ત્વતો આગળ છે. શ્રી યશોવિજય-આનંદધન, દેવચંદ્ર-વિનય-વિજયજી જ્ઞાન વિલાસનાં પદો સ્થિરતાથી વિચારવાં ઘટે છે.

તું સત્ય સ્વરૂપ છે. તારૂં આ દૃશ્ય કંઈ નથી.

પંડિત વીર્યની શક્તિ મુક્તિપદ માટે કથી છે તે પંડિત શક્તિની તારતમ્યતા અધુના અનેક પરિણામે ઘટે છે.

ક્ષયોપશમ ભાવે બારમા ગુણસ્થાનક પર્યંત પૂર્ણગુણ હાનિ વૃદ્ધિ પરિણમે છે. અનુભવમાં સત્ય ભાસે છે.

છઠ્ઠા ગુણસ્થાને પ્રમાદ દશાનું પરિણલ પ્રવર્તે છે માટે વિશેષ આત્મોપયોગ પ્રતિ લક્ષ્ય રાખવું જોઈએ.

આંતર જ્ઞાન વિકલ બાહ્ય ભાવ પરિણતિ પ્રમત્ત મનુષ્યો નિંદા પ્રતિ લક્ષ્ય રાખી અહંમમ મતમતાંતરમાં ધર્મપંથ દાખવી

બાહ્યભાવમાં પતન પામતા દેખી તેમની પ્રતિ કારણ્ય દૃષ્ટિથી દેખવું જોઈએ. કારણ કે કર્મની પ્રતિ વિચિત્ર છે તેમના પ્રતિ ભાવ હયા ચિંતવના થાય તો ઠીક.

સુખ દુઃખમાં સમભાવે રહે !! કારણ કે તે બે તારાથી ભિન્ન છે.

તારા કર્તવ્યથી પરાડુમુખ થઈ અન્યના દ્રવ્ય ઉપકારમાં પ્રવર્તીશ નહિ.

તારંગા તીર્થ.

સં. ૧૯૬૪ ચૈત્ર સુદિ ૧૩.

૧ મન શા શા વિચારે કરે છે તે વારંવાર આત્મોપયોગ મૂકી જોવું, અને તેનો વિવેક કરવો. તટસ્થ મનુષ્ય જેમ બે મનુષ્યોની વાત સાંભળે છે તેમ શુભાશુભ કર્મના ઉદયમાં આત્મા તટસ્થ પુરુષની પેઠે બંને પ્રકારના કર્મનું કાર્ય દેખનાર થવો જોઈએ. હે આત્મન ! શુભાશુભ કર્મોદયમાં તથા તેથી થતી યોગ્ય પ્રવૃત્તિમાં સાક્ષી તરીકે વર્ત.

૨ નાટકીઓ સર્વ પ્રકારના ખેલ ભજવે છે, નવરસને દર્શાવે છે. નવરસની ચેષ્ટાઓ કરે છે, પુરુષ અને સ્ત્રીના વેષ પહેરે છે. પણ તે પોતાને તો હું એક પગારદાર તરીકે અમુક છું એમ જાણે છે, અને નાટકના પાત્રોમાં નિરાસકત રહે છે, તેથી રીતે હે ચેતન !!! તારે બાહ્ય વિશ્વમાં મનથી વર્તવું જોઈએ. પ્રારબ્ધ કર્મના નાટકના ખેલથી ક્ષણે ક્ષણે આત્માને ન્યારો ભાવવો જોઈએ. વેષ ગરુડક્રિયાદિ વ્યવહારને અમુક ઉપયોગ માટે માનીને તેમાં નિરાસકત વર્તવું જોઈએ. ગૃહસ્થો સાથે નિર્લેપ વર્તવું અને અંતરમાં આત્માનો ઉપયોગ રાખવો.

૩ જ્ઞાન ધ્યાન હય મયવરે, તપ જપ શ્રુત પરતંત સલુજે;
છોડે સમ પ્રભુતાલહે, મુનિપણ પરિગ્રંથંત સલુજે પરિગ્રહ
ઉપાધ્યાય ॥

જ્ઞાન અને ધ્યાનથી હું જ્ઞાની અને ધ્યાની છું એવો અહં-
ભાવ ન રાખવો. જ્ઞાન રૂપ ઘોડો અને ધ્યાન રૂપ હાથી તથા તપ
જપ શ્રુતનો અહંવૃત્તિથી પરિગ્રહ પરિવાર થાય છે, અને તેથી
સ્થૂળ પરિગ્રહ ત્યાગ કર્યા પછી સૂક્ષ્મ પરિગ્રહના વશ થવું પડે
છે. મુનિને એવા જ્ઞાન ધ્યાનના અભિમાનથી માનસિક પરિગ્રહ
પણું પ્રાપ્ત થાય છે અને તેથી આત્માની શુદ્ધિમાં વિઘ્નો ઉપ-
સ્થિત થાય છે. માટે હું જ્ઞાની છું, ધ્યાની છું, તપરવી છું,
શ્રુતજ્ઞાની છું એવો મનમાં અહંભાવ ન પ્રગટે એમ આત્મોપયોગ
રાખ ! ક્ષયોપશમી જ્ઞાનાદિક સાધનમાં અંશમાત્ર અહંવૃત્તિ
ન પ્રગટવી જોઈએ. સ્થૂળભદ્ર મુનિને તેથી આગળ આત્મશુદ્ધિ
કરતાં અંતરાય નડયો હતો. વ્યવહારથી લોડો પોતાને માટે ગમે
તેવો વ્યવહાર કરે પણ તેથી અંતરમાં અહંવૃત્તિ ન વેદાવી જોઈએ,
અને અહંવૃત્તિની ચેષ્ટા પણ ન થવી જોઈએ. આત્માના શુભો
શુદ્ધ ભાવે થાય એમાં અભિમાનને અવકાશ નથી. આત્મા કરતાં
અન્યોને તે તે શુભોથી હીન દેખતાં અભિમાન થાય છે, પણ
આત્માના શુદ્ધોપયોગે દેખતા અહંવૃત્તિ વિલય પામે છે.

૪ જે જ્ઞાની ધ્યાની આત્મા છે તે નિરહંપણે બાજીગરની
બાજી જેવી દુનીઆ સમજીને દુનીયામાં સ્વાધિકારે કર્મો કરે છે,
એવી આત્મદશા પાક્યા વિના જ્યાં ત્યાં પરાપકાર કરવા પ્રવૃત્તિ
કરવી તે બંધન છે, તથા તેથી આત્માની વાસ્તવિક શુદ્ધિ થતી
નથી; માટે આત્મોદ્ધતિનો ઉપયોગ પ્રગટે એવી દશા પ્રાપ્ત
કરવી એજ સત્ય કર્તવ્ય છે, પશ્ચાત્ એ સેવા ધર્મથી આત્માની
શુદ્ધિ થયા કરે છે.

૫ ક્ષણિક પુણ્યલાનંદની પ્રાપ્તિ માટે આત્મસુખને ભૂલવું
એ સમાન કોઈ મોટી ભૂલ નથી. આત્મસુખ માટે હિંસા, જૂઠ,

ચોરી વ્યભિચાર-વગેરે પાપો કરવાં પડતાં નથી. આત્માના સુખ માટે અંતરમાં વિરમવું જોઈએ. પુણ્યલાનંદની પ્રાપ્તિ માટે વ્યાધિ ઉપાધિ અને પરતંગનાં દુઃખ સહન કરવાં પડે છે. અન્ય મનુષ્યો પાસે સુખની યાચના કરવી તે મહા ભૂલ છે. આત્મામાં સુખ છે. બાહ્યની કીર્તિ, પ્રતિષ્ઠા, મહત્તામાં સુખ નથી. જડના રાગથી વા જડના દ્વેષથી સ્વાત્મ સુખ નથી. જડ પદાર્થોની અહંમમમમતાથી સુખ નથી. આખી દુનીઆના જીવો પોતાના પગે પડે તો પણ મનમાં નાહ છે ત્યાં સુધી સુખ નથી. ત્યારે શા માટે પર જડ વસ્તુઓથી સુખની આશા રાખવી જોઈએ ! અનંતકાળ સુધી મનના માન્યા સર્વ દુનિયાના પદાર્થો ભોગવવામાં આવે તો પણ સુખ નથી.

૬ મનમાં મોહની કલ્પનાથી બાહ્ય વસ્તુઓમાં સુખ દુઃખ ભાસે છે. બાહ્ય જડ વસ્તુઓમાં સુખ દુઃખ નથી. તેમજ વસ્તુતઃ તેમાં સુખ દુઃખ આપવાની શક્તિ નથી. મનમાં અજ્ઞાન મોહ છે ત્યાં સુધી વારાફરતી જડપદાર્થોમાં સુખદુઃખની કલ્પના થાય છે. જે કાલે મનમાં મોહ પ્રગટતો નથી તે કાળે જડપદાર્થોમાં સુખદુઃખપ્રદ કલ્પના પ્રગટતી નથી. બાહ્ય પદાર્થો છે તે સુખકારક વા દુઃખકારક નથી, પણ મોહની કલ્પનાજ સુખદુઃખકારક છે. મોહભાવ નષ્ટ થયા પછી આત્મામાં અનંત સુખ અનુભવાય છે, અને અનંતજ્ઞાન જીવનની શક્તિ પ્રગટે છે. બાહ્ય જડપદાર્થોમાં સુખદુઃખની કલ્પના ન કર ! અન્ય મનુષ્યોને શત્રુમિત્ર ન જાણુ. આત્મામાં આત્મસુખ છે.

જગતની બાહ્યવસ્તુઓ રમકડાં જેવી છે. જેને જેમાં રૂચિ પડે છે તે વસ્તુને તે ઝાડે છે. મનના શુભ અશુભ અધ્યવસાયો પણ રમકડાં જેવા છે. જેને જેમાં અધિકાર પ્રમાણે રસ લાગે છે તેમાં તે રસ લે છે, તેની સાથે તે રમે છે. બાહ્ય જડવસ્તુઓ અને શરીર તથા મનના અનેક પ્રકારના શુભાશુભ અધ્યવસાયોની વિચારોની પેલીપાર અનંત જ્ઞાનાનંદમય આત્મા છે. તેની

સાથે આત્મસ્વરૂપે ખેલનારા તો લાખો મનુષ્યોમાંથી એક બે નીકળી આવે છે. કરોડો આખો મનુષ્યો શરીર ઇન્દ્રિય અને મન સુધી ખેલે છે, રમે છે. વિરલા મનુષ્યો આત્માની સાથે ખેલે છે, દુર્ભિનથી કરોડો ગાઉ દૂર રહેલી વસ્તુઓની શોધ કરીને એક હાથ પાસે દેખાય એવાં યંત્રો શોધનારા ઘણા છે, પણ એવાં યંત્રો જેના જ્ઞાનથી પ્રકાશે છે. એવા આત્માને (પ્રભુને) શોધી તેમાં અનંતરસ અનુભવનારા તો લાખોમાં એક બેચાર નીકળી આવે.

૮ આત્માનું સ્વરૂપ સમજ્યા પછી મનના મોહાદિ સંકલ્પવિકલ્પ વારવાનું રહસ્ય સમજાય છે. સંતોના દાસ બનીને શરીરહૃદયમાં રહેલા પ્રભુને શોધવો જોઈએ. જ્ઞાની એકાંતમાં પ્રભુ થૈ પ્રભુની સાથે આનંદ ખેલ ખેલે છે. આત્માનંદરસ પ્રગટયા પછી બાહ્ય વિષયરસની તૃષ્ણા ટળી જાય છે.

૯ પ્રભુ મહાવીરદેવે પ્રકાશેલા જૈનધર્મને નયોની અપેક્ષાથી જાણીને આત્માનંદરસ વેદવા લગની લગાડવી જોઈએ. સર્વત્ર આત્માનંદમાં તું ઝીલે છે એવી આત્મન્ ! ! ! ભાવના ભાવ ! બાહ્યની અનેક પ્રકારની દુઃખસ્થિતિ છતાં અંતરૂથી આત્માનંદમય છે એવે તું ઉપયોગ રાખીને એવી દૃઢભાવના ભાવ ! ! ! કોઈથી પણ આત્માના આનંદરસનો નાશ થનાર નથી અને એવો આનંદમય હું પોતે છું એવા ઉપયોગની સતત પ્રવાહધારામાં પરિણામ પામ ! અંતરૂમાં આત્મશુદ્ધોપયોગ રાખીને બાહ્યકર્મના ઉદયરૂપ નાટકને ત્રીજા પુરૂષની પેટે સાક્ષીભાવે દેખ ! આત્મા તે તું પરમાત્મા છે, એવા ઉપયોગથી જડવસ્તુઓમાં પણ આત્માનંદરસની ભાવના ભાવ ! ! ! જડ અને ચેતન સર્વદૃશ્યાદૃશ્યવિશ્વની સાથે જાણે તેઓમાં પોતાનો આત્માનંદ સ્કુરે છે એવા ભાવ રહી વર્ત ! ! !

મુ. મહેસાણા.

સં. ૧૯૬૧

નકામો વખત ગાળવાથી પાછળથી પશ્ચાત્તાપ પાત્ર બનવું પડે છે. સમયની કિંમત નથી. સમયની અમૂલ્યતા સમજ્યા વિના જીવ ચેતી શકતો નથી, વાર્તાચિત ગપ્પાં મારવામાં મહત્તા પ્રાપ્ત થતી નથી. ધર્મ કાર્ય કરવામાંજ સ્વજીવનની સાફલ્યતા ઉત્તમ પુરૂષો સમજે છે. કોઈની આજીજી નહિ કરતાં પ્રમાણિક-પણાથી આત્મોન્નતિ કરવામાં પ્રયત્નશીલ થવું. વક્તાના હૃદયનો મર્મ જાણવાથી સુરૂપણું પ્રાપ્ત થાય છે. વક્તાનું હૃદય અવગા-હવું તેજ પરીક્ષકની હુશીયારી છે. વક્તા ને શ્રોતાનાં હૃદય બિન્ન હોય તો વચન મર્મસ્વાદ ચખાતો નથી. શ્રોતાનું હૃદય પ્રકાશ-વામાં વક્તાની હુશીયારી છે. સર્વ જ્ઞાનમાં અનુભવજ્ઞાન ઉત્તમ છે. જ્ઞાનીનું હૃદય ભગ્યેને ઉત્તમ પ્રકાશ આપે છે. સ્વયંભુરમણ સમુદ્રનું અવગાહન થાય, કિંતુ જ્ઞાનીના હૃદયનું અવગાહન થતું નથી. મનુષ્ય પળે પળે નવું શીખે છે. પોતાની ઉત્તમતા અન્યને દેખાડવા કરતાં પોતાના આત્માને દેખાડવી, તેજ કાર્યની દક્ષતા છે. વક્તાના વચનપર શ્રદ્ધા થયા વિના ભકિતભાવ ઉત્પન્ન થતો નથી. યોગ્યતા વિના સફળતાની પ્રાપ્તિ થતી નથી. વિચાર-ઉચ્ચાર અને આચાર એ ત્રણ વસ્તુ એક સ્થાને હોય તો પૂર્ણ ભાગ્યનું ચિન્હ જાણવું. નીતિ ધર્મનું સ્વરૂપ સર્વજ્ઞપ્રભુએ યથાર્થ કહ્યું છે. વિનય ભકિત વિના આત્મશકિત ખીલતી નથી. હે ગૌતમ ! સમય માત્ર પણ મા પ્રમાદ કર. આ વાક્યની ઉત્તમતા પુનઃપુનઃ વિચારવા યોગ્ય છે. ધર્મોન્નતિમાં પ્રભાવના ઉત્તમ અંગ છે. આધ્યાત્મિક જ્ઞાનવાણું જીવન સત્ય સુખ આપે છે. કવિને જ્ઞાનીને ચિત્તની એકાગ્રતાથી કાર્યસિદ્ધિ થાય છે. અદ્ભૂત આત્મશકિતનું સ્વરૂપ શ્રી વીર પ્રભુએ યથાર્થ ઉપદેશ્યું છે પણ સમજ્યા વિના, અંતરમાં અંધારું છે. આત્મસ્વરૂપ રમણતામાં ચિત્તવૃત્તિ વિશ્રાંત થતાં સહજાનંદની ખુમારી પ્રગટે છે હેય જ્ઞેય અને ઉપાદેયનું, યથાર્થ સ્વરૂપ સમજવાથી સત્યવિવેક પ્રગટે છે,

ઉપાદેય જુદી થવી, અને ઉપાદેયનું આચરણ કરવું મહા દુર્લભ છે. શબ્દ, જ્ઞાન, અને વસ્તુ એ ત્રણ પ્રકારના પદાર્થ છે. જ્ઞાનરૂપી, અગ્નિ સર્વ કર્મ લાકડાંને બાળીને ભસ્મ કરે છે.

ખરેખર સત્ય અંતરમાં છે. જે અન્યોની પરીક્ષા કરવામાં ઉતરે છે તેને અંતરમાં શાંતિ નથી. જે અન્યોના દોષોને દેખી ધર્મથી ઉભગી બાય છે તેને કર્મોદયનું જ્ઞાન નથી. કર્મનું પરિપૂર્ણ સ્વરૂપ સમગ્ર વિના આત્માની આત્મામાં સ્થિરતા થતી નથી. આત્માનો ધર્મ પ્રગટાવવા માટે આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપનો ઉપયોગ તે સદુજ્જ્વલ છે અને તેના ઉપયોગકાલે કર્મોદય વેદાતાં છતાં નવીન કર્મ બંધાતાં નથી, માટે આત્મનં !!! તું તેણે ઉપયોગી થા. આત્મશુદ્ધોપયોગીજ નિર્દોષી છે.

મુ. મહેસાણા.

જા. ૧૯૬૧

મનવાણીકાયાની શક્તિઓ ખીલવવી અને તેઓનો સદુપયોગ કરવો. મનવાણી કાયાદિ શક્તિઓનો દુરુપયોગ કરવો તે પશુખલ છે. આત્માની સુખુદ્ધિ પ્રમાણે મનવાણીકાયાની શક્તિઓનો સદુપયોગ કરવો તે ધર્મખલ છે અન્યથા અધર્મખલ છે. આત્મખલ તે સર્વખલમાં અનંતગુણુ શ્રેષ્ઠખલ છે. આત્મખલથી આત્માની પૂર્ણ વિશુદ્ધિ કરવી.

મનોવૃત્તિઓને આત્માના તાબામાં રાખતાં શિખવું. આત્માની આજ્ઞા પ્રમાણે મન અને કાયાનો વ્યાપાર થાય ત્યારે સંયમ બળ ખીલે છે. અને આત્મા અનેક બાહ્યાંતર ચમત્કારોનો પ્રકાશ કરી શકે છે. સંયમીયોગીના મનમાં અસંજય તોપો કરતાં અસંજય ગુણુ વિશેષખલ છે. સંયમીયોગી સર્વ ભૂતોને પોતાની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તાવી શકે છે. મનવાણી અને કાયાને આત્મવશ રાખતાં

યોગશક્તિયોનો પ્રકાશ થાય છે. બાહ્યાવસ્થાથી અસત્ય નહિ બોલનાર. દયાવંત અસ્તેયવ્રતી તથા ઉર્ધ્વરેતા, યોગાભ્યાસથી મહાત્મા યોગી બની શકે છે. શરીરના કોઈપણ અંગદ્વારા વીર્યનો નાશ ન થાય એવી રીતે યુક્તાદ્વાર વિહાર વિચારથી પ્રવર્તતાં યોગાભ્યાસની સિદ્ધિયોમાં દરરોજ આગળ વધાય છે. કર્મયોગી, ભક્તિયોગી, ઉપાસનાયોગી, મંત્રયોગી, હઠયોગી, જ્ઞાનયોગી, વીરો-થી, જે દેશ ઉભરાઈ જાય છે તે દેશમાં બાહ્યાંતર શક્તિયોના પ્રવાહો વ્યક્તપણે વહ્યા કરે છે. તે દેશમાં આત્મજ્ઞાની મહાવીર ભક્તો પ્રગટે છે. ગૃહસ્થ ધર્મમાં વર્તનારા ગૃહસ્થો અને ત્યાગધર્મી ત્યાગીઓ સ્વસ્વાધિકારે જ્ઞાનાદિ શક્તિયોને પ્રગટાવતા છતાં મહોન્મત્ત હસ્તિની પેઠે વર્તે છે ત્યારે સંઘ સમાજ દેશ ખંડની આત્માપયોગે અપ્રમત્ત પાછળ સ્વસમાન જીવંત શક્તિયોવાળા આત્માઓને મૂકી જવા તે શક્તિ ધર્મ છે. મરતાં છતાં જીવવું અને જીવતાં છતાં મરવું તથા મરવું અને જીવવું ઉભયથી અતીત થવું એવું જે દેશ, ધર્મસમાજ સંઘના લોકો શિષ્યા છે છે અને અલસિયાનું જીવન ત્યાગ કર્યું છે તેઓને ધન્ય છે. તેઓ સ્વતંત્ર મુક્ત થઈ શકે છે. હે ચેતન ! ! ! બાહ્ય સંયોગોમાં અને વિયોગોમાં હર્ષશોક કર્યા વિના આકાશની પેઠે નિર્લેપ આત્માનંદે વિચર ! ! ! અને તદ્વારા બાહ્યાધિકાર પ્રમાણે બાહ્યમાં વર્ત ! ! ! અને આત્માના ઉપયોગથી આત્મામાં વર્ત ! ! ! આત્માના સ્વરૂપનો ઉપયોગ ધારવો. ક્ષયોપશમ જ્ઞાનથી આત્મા-પયોગ મૂકવો અને બાહ્યથી બાહ્ય, અધિકારે કરવાનું હોય તે કરવું એમ પ્રવૃત્તિ કરતાં વ્યવહાર ધર્મનો નાશ થતો નથી અને તેથી સંઘ દેશ જ્ઞાતિ વગેરેને લાભ થાય છે. સ્વાધિકારે વ્યવહારથી વર્તતો એવો આત્મજ્ઞાની મનુષ્ય અદ્વૈતાધાર અને બહુ ધર્મને પ્રાપ્ત કરે છે.

પ્રારબ્ધકર્મ—ઉદયકર્મ, ભાવી ભાવ વગેરેને સમજ્યા વિના માની લેઈ ઉત્સાહ ઉદ્વેગથી જાણે નથી સર્વથા ઉદ્વેગમકર ! સમ-

જીને ઉદ્યમકર ! નિકાચિત પ્રારબ્ધકર્મ કે જે અસંખ્યાત ઘણું ઉત્કૃષ્ટાં ભાંગે બાંધેલાં હોય છે તેનો પણ જ્ઞાન ધ્યાન સંયમ તપથી નાશ થાય છે. ઉત્સાહનો પરિણામ તેજ સર્વોત્કૃષ્ટ મંગલ ખરેખર કાર્યસિદ્ધિ માટે છે, માટે ઉત્સાહ અને ઉદ્યમથી આત્મોન્નતિમાં પ્રવર્તી !!! આત્માના જ્ઞાનાદિ પર્યાયોને વિશુદ્ધ કર. ઉત્સાહ ઉદ્યમ અને કાર્યસિદ્ધિની આશાથી આગળ વધ !!! આ ભવમાં જે કાર્યની સિદ્ધિ કરતાં વચ્ચેમાં મૃત્યુ થશે તો અન્યભવમાં જ્યાંથી કાર્ય બાકી રહેલું હોય છે ત્યાંથી આત્માની પૂર્ણતારૂપ કાર્ય કરવાની સર્વ સામગ્રી પ્રાપ્ત થશે, માટે ઉદ્યમ ન હાર. કાર્ય સિદ્ધિ કરતાં મૃત્યુ સામું ન જો અને નિરૂત્સાહી તથા એકાંતે કર્મવાદી લોકોના બેઠવા સામું ન જો. આત્માના જ્ઞાનાદિ શુભોની પૂર્ણતા કરવારૂપ કાર્યને ઉત્સાહથી સાધ્ય. આત્માના આનંદને એકવાર પામ્યો એટલે સંસારનો અંત આવ્યો એમ જાણુ. આત્માના જ્ઞાનાદિ શુભો તેજ આત્મન !!! ત્હારો સત્ય ધર્મ છે, તેને પૂર્ણતથા પ્રગટાવવો એજ નૈશ્વર્યિક કર્તવ્ય છે. બાકીનું વ્યાવહારિક કર્તવ્ય પણ નિષ્કામભાવે કરવાનો અભ્યાસ રાખ. પ્રભુ મહાવીર તીર્થંકરની વાણીના અવલંબનથી આત્માને શુદ્ધ કરવા પ્રમાદોને પાછા હટાવ અને આત્માની મુક્તિ માટે પ્રવર્ત ! સ્વાવલંબી થઈ આગળ વધ ! જડ અને ચેતન બે તત્ત્વ છે તેમાં પોતે તો આત્મા છીએ. જડનો ધર્મ લિન્ન છે અને આત્માનો ધર્મ લિન્ન છે. વર્ણ ગંધરસ સ્પર્શાદિ જડ પુદ્ગલ ધર્મ છે. મ્હારા આત્માનો શુદ્ધજ્ઞાન અને શુદ્ધાનંદ ધર્મ છે. મ્હારા ધર્મનો મારે ઉપયોગ ધારવો જોઈએ. મારા આત્માને શુદ્ધધર્મ તે સદ્ભૂત ધર્મ છે, બાકી મિશ્રસંયોગધર્મ તથા જડધર્મ તે અસદ્ભૂત ઔપચારિક ધર્મ છે તે કરવો પડે છે, પણ સદ્ભૂત ધર્મનો ઉપયોગ ધારીને વર્તવું એજ આત્મકર્તવ્ય છે. આત્માનો શુદ્ધ ધર્મ તેજ આત્મધર્મ છે તેના ઉપયોગમાં રહીને વ્યાવહારિક ધર્મમાં સ્વાધિકારે પ્રવર્તવું એ ત્હારી ફરજ છે.

આત્મજ્ઞાની શું ઉદાસ રહી શકે ? ઉત્તરમાં કહેવું પડશે કે કદાપિ નહિ જડાનંદી કરતાં તે જડ અને ચેતનમાં આત્માનંદના ઉદલાસથી વર્તે છે. આત્મજ્ઞાનીને જડવસ્તુઓનો સંબંધ હોય છે છતાં તે જડની સાથે આત્માના આનંદથી વર્તે છે તેથી તે કંઈ જડમાંથી આનંદ લેતો નથી અજ્ઞાનીપણ કંઈ જડ પદાર્થમાંથી આનંદ લેતો નથી પણ તે જડવસ્તુઓમાં સુખ માને છે તથા જડવસ્તુઓદ્વારા આનંદ પ્રગટે છે એમ મિથ્યા બુદ્ધિથી વતી રાગદ્વેષથી લેપાય છે. આત્મજ્ઞાની છે તે આત્માનંદ પ્રગટાવીને જડવસ્તુઓની સાથે કર્મ સંબંધથી વર્તે છે, પરંતુ તે જડમાં આનંદ શુષ્ક છે એમ માનતો નથી, તથા જડવસ્તુઓ દ્વારા આનંદ મળે છે એવી બ્રાંતિથી મુક્ત થાય છે અને તેથી રાગદ્વેષથી નિર્લેપ રહેવા અંતરમાં શક્તિમાન થાય છે. આત્મજ્ઞાની અને અજ્ઞાનીની ઔદયિક બાહ્ય ખાનપાનાદિક ચેષ્ટાઓ તો ઉપરથી જોતાં સરખી લાગે છે પણ બન્નેની આત્મપરિણતિમાં તો આકાશપાતાળ જેટલો ફેર હોય છે. આત્મજ્ઞાની અને અજ્ઞાનીને કર્મ કાર્ય તો કરવાં પડે છે બન્નેને પંચ ઇન્દ્રિયોનો વ્યાપાર વર્તે છે, પણ જ્ઞાનીને જ્ઞાનની પરિણતિ વર્તે છે અને અજ્ઞાનીને અજ્ઞાન મોહની પરિણતિ વર્તે છે. ગુરૂને મસ્તકે ધારણ કરીને ગુરૂની કૃપા મેળવે છે તેને સમ્યગ્જ્ઞાન પ્રગટે છે. અવિનયીને અને નગુરૂને અધ્યાત્મ પુસ્તકોના વાંચન શ્રવણથી સમ્યગ્જ્ઞાન પરિણમતું નથી. તે શુષ્કજ્ઞાની થાય છે, માટે ગુરૂ કરીને આત્મજ્ઞાન મેળવવું. યમનિયમાદિ સાધનરૂપ જે ધર્મ છે તે વસ્તુનો શુદ્ધાત્મ ધર્મ નથી. સંયમાદિક સાધનો છે તેનાથી શુદ્ધ આત્મધર્મ લિન્ન છે એમ બાણીને શુદ્ધાત્મ ધર્મના ઉપયોગે સાધન ધર્મમાં પ્રવર્તવું. શુદ્ધાત્મધર્મના ઉપયોગીને સાધન ધર્મની ઉપયોગિતા હોય તા નહિ હોય. આત્માના શુદ્ધધર્મનો ઉપયોગ પ્રાપ્ત થવો એ કંઈ સામાન્ય વાત નથી. શુદ્ધાત્મ ધર્મના ઉપયોગમાં રહીને ગૃહસ્થ દશામાં ગૃહસ્થ કર્મો કરવાં. આત્માના શુદ્ધધર્મનો ઉપયોગ રાખીને

પુણ્ય કર્મ કરવાં બેઠીએ તેથી પછી પુણ્યકર્મનો બંધ થતો નથી અને પાપકર્મનો બંધ પડતો નથી, તેથી આત્મા સમજાવે સાક્ષીભાવે વર્તે છે, તેથી શુભાશુભ કર્મબંધનો પાછો નાશ કરી શકાય છે. શુદ્ધોપયોગથી આત્માનું સ્વરૂપ કંવું તેથી શુભાશુભ કર્મપ્રવૃત્તિ છતાં અત્યંત નિર્દોષ દશા વર્તે છે. શુદ્ધોપયોગી જ્ઞાની જે કંઈ કરે છે તે સ્વપર ઉપકારાર્થે કરે છે. મનમાં રાગદ્વેષ કામાદિ કષાયો છે તેજ સૂક્ષ્મ રાગો છે. આત્માના શુદ્ધોપયોગે જેમ જેમ વિશેષ રહેવામાં આવે છે તેમ તેમ મનના રાગો ટળે છે, તથા મનવાણી કાયાથી શતી અત્તરોગની ખરાબ દશા પણ ટળે છે.

મનવાણી કાયાદિ જડવસ્તુઓપર આત્માની હૃદિ, આત્માધ્યાસ તે બહિરાત્મભાવ છે. બહિરાત્મભાવમાંથી અંતરાત્મભાવમાં પરિણમવા માટે અસંખ્યયોગો છે અને અંતરાત્મ પરિણુતિમાંથી પરમાત્મરૂપ પરિણુતિ પ્રાપ્ત કરવા માટે ચોથા શુભસ્થાનકથી તે બારમા શુભસ્થાનક પર્યંત અસંખ્યયોગો છે. કાયાના યોગ કરતાં મનનો યોગ અનંતશુભ ઉત્તમ સાધનયોગ તરીકે છે, અને મનયોગ કરતાં આત્મોપયોગ અનંતશુભ ઉત્તમ સાધન યોગ તરીકે છે, અને મનયોગ કરતાં જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રાદિ યોગો અનંત શુભ ઉત્તમ ઉપાદાન યોગરૂપ છે. આત્માના શુદ્ધ કર્મનો ઉપયોગ છે તેમાં અસંખ્યાતયોગો સમાઈ જાય છે. શુભ પરિણામનો ઉપયોગ છે તેમાં પ્રશસ્ય કષાયની પરિણુતિ વર્તે છે, અને અશુભ પરિણામનો ઉપયોગ છે તેમાં અપ્રશસ્ય કષાયની પરિણુતિ વર્તે છે. જ્ઞાની, શુભાશુભ યોગથી પોતાને ભિન્ન અને સર્વ સાક્ષીરૂપ દેખે છે. અજ્ઞાનીને ધર્મોપયોગી એવો શુભોપયોગ પણ પ્રાપ્ત થવો મુશ્કેલ છે. જ્યારે આત્મામાં ઉપયોગ વર્તે અને તે વખતે શુભાશુભ પરિણામ ન વર્તે ત્યારે તે શુદ્ધોપયોગ જાયવો. શુદ્ધકર્મનો ઉપયોગ તે પરમ શુદ્ધોપયોગ છે. શુભાશુભોપયોગની સુકત થતું તે જીવતાં છતાં જીવનમુક્તિ

છે એમ જાનુસૂત્રનયની ચારિત્ર દૃષ્ટિથી જાણવું. આત્માના સ્વ-
ભાવમાં સમજા કરવામાં સર્વેનયોનો સાર આવી જાય છે.
શબ્દનયચારિત્રદૃષ્ટિએ ક્ષપકશ્રેણિએ આરોહણ એવી શુકલ
ધ્યાનદશાની મુક્તિ છે. સમલિરૂઢ ચારિત્ર નયની દૃષ્ટિએ
ત્રયોદશ ગુણ સ્થાનક વર્તી સયોગ કેવલ જ્ઞાન દશાની
જીવનમુક્તિ છે. ચતુર્થસમ્યગ્ દૃષ્ટિગુણસ્થાનકથી અંશે અંશે
ઉત્તરોત્તર ગુણ સ્થાનકમાં મુક્તિ છે. એવંભૂત નયની ચારિત્ર
દૃષ્ટિએ દેહાતીત અયોગી કેવલ જ્ઞાનમય તથા ક્ષાયિકસુખમય
પૂર્ણ શુદ્ધાત્મ દશા અનંત શુદ્ધ ગુણ પર્યાયમંય છે તે મુક્તિ છે.
સમ્યક્ત્વ દૃષ્ટિની પ્રાપ્તિની અપેક્ષાએ અંશે અંશે તરતમયોગે
સયોગી કેવલી દશા સુધી ઉત્તરોત્તર અનંત ગુણ વિશુદ્ધ જીવન-
મુક્તિ છે. વેદાંતની ચાર પ્રકારની મુક્તિ છે તે પણ ચૌદ ગુણ
સ્થાનકમાં તથા તે ઉપરની શુદ્ધ દશામાં સમાઇ જાય છે. સમ્યક્
દૃષ્ટિની પ્રાપ્તિથી શુદ્ધાત્મ પ્રભુનું સ્વરૂપ અવલોકવું, પોતે પોતાના
આત્માનું સ્વરૂપ દેખવું તે સાલોક્ય મુક્તિ છે. વ્યવહાર સમકિત
નિશ્ચય સમકિત, ઉપશમ, ક્ષયોપશમ અને ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વમાં
સાલોક્ય મુક્તિ છે. ઉપશમ ચારિત્ર, ક્ષયોપશમ ચારિત્ર અને
ક્ષાયિક ચારિત્રમાં સામીપ્ય મુક્તિ છે. મનને આત્માના સમીપમાં
વેઇ જવાય છે, અંતરૂદ્ધિથી હૃદય સમીપમાં આત્માનો ધ્યાન
સમાધિથી અનુભવ થાય છે, દેશવિરતિ ચારિત્ર અને સર્વ
વિરતિ ચારિત્રમાં, ધર્મધ્યાનના ચાર લેહમાં શુદ્ધાત્મ પ્રભુનું
સામીપ્ય પ્રાપ્ત થાય છે, અર્થાત્ આત્મા તેજ આત્માનું સામીપ્ય
પ્રાપ્ત કરે છે તેથી તે સામીપ્ય મુક્તિ જાણવી. અપ્રમત્તગુણ
સ્થાનકમાં તથા અપૂર્વાદિગુણ સ્થાનકથી બારમા સુધીમાં આત્મા
તે પરમાત્મા સ્વરૂપ છે એમ અનુભવાય છે માટે અપેક્ષાએ તે
જ્ઞાનમ્ય મુક્તિ જાણવી. સામ્ય મુક્તિમાં સાલોક્ય અને સામીપ્ય
મુક્તિ કરતાં અનંત ગુણાધિક આનંદનો આત્મા લોગી બને છે.
ધ્યાન સમાધિ દશામાં આત્મજ્ઞાની એવા શુકલ ધ્યાનીને સામ્ય-

પ્ય મુક્તિની પ્રાપ્તિ થાય છે, ત્રયોદશ શુભસ્થાનકમાં કેવલ જ્ઞાનાદિ નવ ક્ષાયિક લબ્ધિયોની પ્રાપ્તિ થાય છે ત્યાં મનવાણી કાયાના યોગ્ય વર્તે છે માટે ત્યાં જીવનમુક્ત સાયુભ્ય મુક્તિ બાણવી અને મનવાણી તથા પાંચ પ્રકારના શરીર યોગરહિત સિદ્ધ બુદ્ધ દશાની પ્રાપ્તિ તે દેહ કર્માતીત નિરયુભ્ય મુક્તિ, સાપેક્ષ દૃષ્ટિએ બાણવી, એ દેવલોકને વૈકુંઠ કહેવું તે શુભસ્થાન મુક્તિ બાણવી. આત્મા જે જે અંશે રોગ શોક દુઃખથી મુક્ત થાય છે તે તે અંશે તે મુક્ત છે. નૈગમનયની અપેક્ષાએ મુક્તિના અંશરૂપ સાધનની પ્રાપ્તિથી આત્માની મુક્તિ છે. પૂર્ણ વ્યવહારથી વર્તવામાં આવતાં વ્યવહારનયની અપેક્ષાએ મુક્તિ છે. અશુભ વ્યવહારને ત્યાગ કરવામાં અને શુભ વ્યવહાર આદરવામાં વ્યવહારનયની અપેક્ષાએ મુક્તિ છે. દુરાચાર ત્યાગી સદાચાર ધરવામાં વ્યવહારનયની અપેક્ષાએ મુક્તિ છે. સંગ્રહનયચિત્સત્તાની અપેક્ષાએ સંગ્રહ સત્તાનય મુક્તિ છે અને એકાંતે પ્રહસ સત્તાથી નિરપેક્ષ સત્તાનય મુક્તિ છે, વર્તમાન એક સમયમાં મુક્તિના પરિણામની અપેક્ષાએ ઋણ સૂત્રનય સાપેક્ષ મુક્તિ છે અને એકાંત શબ્દાદિનય દૃષ્ટિથી નિરપેક્ષ ઋણ સૂત્રનય ગ્રાહી મુક્તિ છે. દેવ લોકોમાં ગમન કરી ત્યાં શાતા વેદનીય સુખ ભોગવવું એવી મુક્તિને સદેહી શુભ મુક્તિ કહે છે એવી મુક્તિને આર્ય સમાજીઓ, સ્વામીનારાયણ પંથીઓ, રામાનુજપંથીઓ. મુસલમાનો અને ખ્રિસ્તિયો વગેરે માને છે. દિવ્યદેહ સહિત શાતાવેદનીય ભોગો ભોગવવા તે દેવલોક સ્થાનને અપેક્ષાએ મુક્તિ સ્થાન માનીને નૈગમ વ્યવહારનયની દૃષ્ટિએ તે મુક્તિ બાણવી. શરીરમાં આત્મા છે. દિવ્ય શરીરો પણ ક્ષણ ભ શુર ખરેખર છે એમ આત્મજ્ઞાનીઓએ અનુભવ્યું અને કર્મ તથા શરીર વિનાનો એકલો જ્ઞાનાનંદમય આત્મા તેજ મુક્ત છે અને એવી અવસ્થા તે મુક્તિ છે, એમ પદ્મપ્રહસ જ્ઞાનીઓએ ધ્યાન સમાધિથી અનુભવ કર્યો અને તેઓ વૈદેહ દશામાં અને સર્વથા દેહરહિત શુદ્ધાત્મ દશામાં પૂર્ણજ્ઞાનાનંદરૂપી મુક્તિ છે એમ

પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનથી બાણી પૂર્ણ સત્ય મુક્તિનું સ્વરૂપ પ્રકાશ્યું છે. તે દશાને અનુભવ કરનારા આત્મજ્ઞાનીઓએ આત્મામાં મુક્તિ અને મુક્તતા અનુભવીને મુક્તિને અનુભવ પ્રકાશ્યો છે. બ્રહ્મદેવ લોકમાં જવું તે સ્વર્ગીય મુક્તિ છે. બારમા અચ્યુત દેવલોકમાં જવું તે પણ દિવ્ય શરીર અને શાતા વેદનીયવાળી સાકાર દિવ્ય લોકની મુક્તિ બાણવી, તે મુક્તિ સુધી આઠે કર્મ છે, ગૃહસ્થ ધર્મી લોકો બારમો દેવલોક જેને વૈભવો વગેરે અચ્યુતધારા કહે છે તે સાકાર સદેહી પુણ્ય કર્મ લોગવાળી મુક્તિ બાણવી. સમ્યક્ત્વજ્ઞાન રહિત જીવો પણ તપજપ અહિંસા સંયમ તપથી એટલા સુધી બાંધ છે અને તદુપરાંત નવ ઐવેયક સુધી પણ બાંધ છે. ગોલોક, અક્ષર ધામ, વૈકુંઠ વગેરેનો દેવલોકમાં સમાવેશ થાય છે. આત્મજ્ઞાન અને શુદ્ધ ચારિત્ર વિના બાહ્યતપ સંયમ વગેરેથી અજ્ઞાની મિથ્યા બુદ્ધિવાળા લોકો ત્યાંસુધી ગમત કરી શકે છે. દેવલોકમાંથી અવશ્ય દેવલોકના આયુષ્ય ક્ષયે મનુષ્ય લોકમાં આવવું પડે છે. અત્યંત પાપ કર્મોદયથી નરકમાં દુઃખ લોગવાય છે, નરકને દોઝખ વગેરે નામથી બાણવું. દુઃખના અત્યંત અભાવરૂપ અને નિત્ય સુખના આદિર્ભાવરૂપ મુક્તિ છે તે આત્મામાં છે. આત્માનો શુદ્ધ જ્ઞાનાનંદ પર્યાય તે મુક્તિ છે. જ્ઞાનના અને આનંદના અભાવરૂપ મુક્તિ નથી. સર્વ પ્રકારના દુઃખ અને દુઃખના કારણોથી મુક્ત થવા રૂપ મુક્તિ છે અને તે આત્મજ્ઞાનથી અનુભવાય છે. પત્થરના જેવી જડાવસ્થા તે મુક્તિ નથી. જેમ જેમ જ્ઞાન અને આત્માનંદ ખીલે છે અને મોહાદિકર્માવરણો ટળે છે, તેમ તેમ મુક્તિનો પ્રકાશ વધતો જાય છે. આત્માની પરમાત્મદશાને પ્રાદુર્ભાવ તે મુક્તિ છે. રમે ગુણ તમો ગુણ અને સત્યત્વગુણી પ્રકૃતિ-કર્મથી મુક્ત જવું તે ગુણાતીત મુક્તિ છે. પ્રભુ મહાવીર દેવે કેવલ જ્ઞાનથી સર્વકર્મના ક્ષયે પૂર્ણ સત્ય મુક્તિનું સ્વરૂપ પ્રકાશ્યું છે એજ પૂર્ણ સત્ય મુક્તિ છે અને તે એવંભૂતનયની દૃષ્ટિથી મુક્તિ છે, એવી મુક્તિ પ્રાપ્ત કરવાને માટે નૈગમાદિનયોની

મુક્તિઓના અનુભવમાંથી પસાર થવું પડે છે. નૈગમાદિનયોની સાપેક્ષ મુક્તિઓને અપેક્ષાએ બાણવી, માનવી, અને શુદ્ધાત્મ મુક્તિનું લક્ષ્ય રાખી અન્ય કથિત મુક્તિમાં નિષ્કામભાવે અપ્રતિબદ્ધપણે વિચરવું, પણ કોઈ નયની મુક્તિનું એકાંત કદા- અહથી ખાંડન કરવું નહિ. જે આત્માને જેટલી દશા પ્રગટી હોય છે અને જેને જે મુક્તિની શ્રદ્ધા થાય છે, તે તે મુક્તિને પામવા પ્રયત્ન કરે છે અને તેને ઇચ્છે છે. જેમ જેમ ઉચ્ચ શુદ્ધ જ્ઞાન પ્રગટતું જાય છે તેમ તેમ આત્માની ઉચ્ચ શુદ્ધ મુક્તિઓનો અનુભવ થાય છે, અને પૂર્વની માનેલી મુક્તિ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા ટળ જાય છે. મૂઢને પૌદ્ગલિક સુખવાળી મુક્તિ કરતાં આત્મસુખવાળી મુક્તિ તે ક્ષણિક અને સુખ વિનાની લાગે છે, પુદ્ગલ વસ્તુઓમ સુખ નથી અને પૌદ્ગલિક વસ્તુઓના લોગથી સુખ થતું નથી એવો જેને અનુભવ આવે છે તે આત્મિક શુદ્ધાનંદમયી મુક્તિ ઇચ્છી શકે છે. જેમ જેમ આત્માનુભવ જ્ઞાનમાં આત્મા વધવા થાય છે, તેમ તેમ રાગદ્વેષના ટળવાથી મુક્તિ અને સંસારમાં વિ- વ જાવે સમજાવ વર્તે છે. જ્ઞાનીઓ લબ્ય મનુષ્યોને તેઓના અધિકાર પ્રમાણે જે જે મુક્તિ સમજાય છે અને જે જે મુક્તિ રૂપે તે તે મુક્તિ માટે ઉપદેશ આપે છે, અને જે જે રૂપે છે તે મુક્તિને ઉપદેશ આપે છે, તેથી ઉપાધિ ભેદે મુક્તિના અનેક ભેદ થાય છે અને તેથી લિન્નલિન્ન શાસ્ત્રોમાં લિન્નલિન્ન મુક્તિ દર્શાવી છે, તે જીવોના જ્ઞાન રૂપિ દશાના અધિકાર ભેદે બાણવી અને સાપેક્ષદૃષ્ટિએ તેનો લબ્ય જીવોને ઉપદેશ આપવો, સ કર્મના નાશથી સત્ય મુક્તિની પ્રાપ્તિ થાય છે. જે જે અંશે મોહ દિક કર્મને ક્ષય તેને અંશે અંશ મુક્તિ છે, અને સર્વાંશે સર્વ આદિ અનંત મુક્તિનો આઠ કર્મના નાશથી છે. ગૃહાવાસ કરતા ત્યાગાવસ્થામાં નિરૂપાધિ દશાએ આત્મજ્ઞાનીઓ અનંત સુ અધિક ખરેખર મુક્તિના અધિકારી બને છે. જ્ઞાન દર્શન અ આરિત્રથી મુક્તિની પ્રાપ્તિ થાય છે, આત્માના શુદ્ધોપયોગથી અ

તમામાં રમણતા કરતાં આત્માનંદ પ્રગટે છે ત્યારે આપોઆપ આત્માજ મુક્તિનો આત્મામાં આત્માવડે અનુભવ કરે છે. ઉપશ-મભાવે, ક્ષયોપશમભાવે અને ક્ષાયિકભાવે આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપનું વંદન તેજ તેને ભાવે મુક્તિ બાણવી. આત્માનો આનંદરસ વેદાયા પછી સર્વભોગે સર્વ પરિષદ વેકતાં આત્માની મુક્તિ પમાય છે. અશુભ પરિણામથી મુક્ત થઇ શુભ પરિણામી થવું તે શુભ મુક્તિ છે. અશુભ ઉપયોગમાંથી મુક્ત થઇ શુભ ઉપયોગમાં આવવું તે શુભોપયોગ મુક્તિ છે. શુભ પરિણામમાંથી મુક્ત થઈ શુદ્ધ પરિણામે પરિણામવું તે શુદ્ધ પરિણામ મુક્તિ છે. શુભોપયોગથી મુક્ત થઈ શુદ્ધોપયોગી થવું તે આત્મિક શુદ્ધ મુક્તિ છે. દેહ છતાં જ્યારે ત્યારે પ્રથમ મુક્તિનો નિત્યાનંદ પ્રગટે છે. બાહ્ય વસ્તુઓમાં પરિણામેલા રાગને દેવગુરુ ધર્મ રાગરૂપે પરિણામવો, પશ્ચાત્ આત્માના રાગે વર્તાવું, પશ્ચાત્ આત્મોપયોગે રહેવા ક્ષણે ક્ષણે આત્માના સ્વરૂપનું સ્મરણ કરવું. વીતરાગ પ્રભુ મહાવીર આદિ-તીર્થંકરો અને સિદ્ધાંતુ ધ્યાન ધરતાં આત્મા તેવા શુદ્ધધ્યેયાકારે પરિણમીને અંતે તેવો બને છે. જેજેનું ધ્યાનજ ધરે, તે તેવો થઈ જાય, હચલ ઋમરી ધ્યાનથી, ઋમરીરૂપ સુદાસ ॥ ૧ ॥

શુદ્ધાત્મા તે પોતે હું અનંતનૂર રૂપ છું, એવો વારંવાર ઉપયોગ ધારણ કરવો અને શુદ્ધાત્મા હું અનંત જ્ઞાનાનંદમય છું તે વિના બાકીનું સર્વ તે હું આત્મા નથી એવું વારંવાર અનેક આસને બેસી નિર્જન સ્થાનમાં સ્મરણ મનન કરવું, એમ કરવાથી લેખ-કને આત્મામાં રસ પડ્યો છે અને સાક્ષી ભાવે જગત્ વેદાય છે. પ્રભુની મૂર્તિ આગળ બેસી પ્રભુનું ધ્યાન સ્મરણ કરવું. ધ્યાન ધરતાં થાક લાગે ત્યારે પ્રભુના શુદ્ધ શબ્દોનું ગાન કરવું. પરમાત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપના ઉપયોગમાં લયલીન થઈ જવું, તે ધ્યાન અને તે પરાલક્ષિત છે તેનો આનંદ અનુભવ્યો તે જીવનમુક્તિની દશામાં ગમન કરે છે. આત્મા તેજ પરમેશ્વર છે અને તેની પાસે રહેલું સેવા લક્ષિતના પરિણામવાળું અંત મુખ મન તે ઇશુ

છે અને તે અધ્યાસપેજાંબર મહમદ સાહેબ છે. આત્મારૂપ પ્રભુનું એવું મન તે પુત્ર સમાન છે અને એવામનવાળા લોકો તે આત્મ પ્રભુના પુત્રો છે, એવી દશામાં સાલોક્ય મુક્તિ અને સામીપ્ય મુક્તિનો અનુભવ થાય છે, એવી મુક્તિમાં લેહત્વ છે, આત્મામાં ક્ષયોપશમભાવી ભાવ મન છે તે ક્ષાયિકભાવે થઇ શુદ્ધ જ્ઞાનરૂપ થઇ જાય છે આત્મ પ્રભુરૂપ પિતા અને મન પુત્રનો લેહ રહેતો નથી એવી ક્ષાયિક ભાવની મુક્તિનો અનુભવ જેને આપેશ દૃષ્ટિએ થાય છે તે આત્મામાં સર્વ પ્રકારની મત દર્શનનો મુક્તિ-યોનો અંતર્ભાવ કરી શકે છે.— જહિરાત્મદશાવાળું મન તે ઇશુ છે તે આત્મપ્રભુનો પુત્ર જેવો જનવા માટે અંતર્મુખ મનવાળો આત્મા જને છે, અને તે ધ્યાનરૂપ ક્રાંતીપર ચઢે છે, ત્યારે તે દેહાધ્યાસનો નાશ કરે છે, અર્થાત્ તે જહિરાત્મભાવથી મરે છે, અને અન્તરાત્મભાવથી જીવન પામીને શુદ્ધાત્મપ્રભુ સાથે રહી જીવે છે. શરીર છે તે કષ્ટ છે અને તેમાંજ પુનઃ ધ્યાનરૂપ ક્રાંતીથી જહિરાત્માને મારીને સ્વર્ગીય અંતરાત્મરૂપે મન રૂપશુનું પાછું સજીવન થવાનું છે એમ જે અધ્યાત્મદૃષ્ટિથી જાણે છે તે સમ્યજ્ઞાની જનીને પ્રભુ મહાવીર દેવની પ્રકાશિત મુક્તિને પામે છે. આત્માનું અનંત જ્ઞાનરૂપ અનંતરૂપ છે આત્માતેજ અદ્ભુત છે, તેમાં રાગ કરનારું મનને અધ્યાત્મ જ્ઞાનદૃષ્ટિએ તે પયગંબર છે. આત્માને પિંડસ્થધ્યાને ધ્યાવતાં આત્મશુદ્ધિ પ્રગટે છે અને તેથી શુદ્ધ મન થાય છે, શુદ્ધ મનવાળા આત્મામાં શુદ્ધાત્માના જ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય છે, અને તેથી ક્ષણે ક્ષણે અભિનવજ્ઞાન યોધ પ્રગટે છે, તેજ આત્મારૂપ પ્રભુનો પયગામ છે તેનો ઉચ્ચધ્યાન રૂપ આકાશમાંથી પ્રકટભાષ થાય છે અને તે હૃદયમાં ઠરે છે, તે પયગામને દુનિયાના લોકોની આગળ પ્રકાશનારા શુદ્ધ મનવાળા આત્માઓ ‘લકતો’ સંતો એવા સર્વે અંતરાત્માઓ વિશ્વમાં પયગંબરો છે. એવા પયગંબરોનું શુદ્ધાત્મોપયોગે શુદ્ધ પરબ્રહ્મ નિર્મલ અનંતજ્ઞાનાનંદરૂપે પરિણમવું તે મુક્તિ છે, એવી મુક્તિને પામ-

નારાઓનો યુનઃ જગત્માં જન્મ નથી. એવી રીતે પરમેશ્વર અને પયગંબરરૂપ અંતરાત્માઓ તે સર્વે ચતુર્દર્શગુણસ્થાનકમાં અંતર્ભાવ પામે છે, રજોગુણી આત્મા તે બ્રહ્મા છે તમેગુણ શક્તિ મય આત્મા તે રૂદ્ર છે, અને આત્મિક આત્મા તે વિશ્ણુ છે, એવી દૃષ્ટિવાળા ગણાતા દેવો તે ત્રિગુણાતીત સુક્તિ કે જેને પ્રભુ મહાવીર દેવેકથી છે, તેની પ્રાપ્તિ માટે ધ્યાન ધરે છે, તેમજ વેદાંત શાસ્ત્રોમાં પણ એ ત્રણ પ્રકારના દેવો છે, તે શુદ્ધ પરબ્રહ્મ શુદ્ધાત્માનું ધ્યાન ધરે છે એમ પ્રકારયુ છે. આત્મધ્યાન ધરતી વખતે આત્માના શુદ્ધ ગુણ પર્યાયોનું ધ્યાન ધરવું. પ્રથમ દશામાં જીવો આત્મા અને કર્મ બંનેનું ધ્યાનમાં સ્વરૂપ વિચારે છે. મધ્યમ દશામાંનું મુખ્યપણે ધ્યાન થાય છે, અને કર્મનું ગૌણપણે ધ્યાન થાય છે. ઉત્તમ ધ્યાન દશામાંથી આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપનો સ્થિર ઉપયોગ વર્તે છે. તે માટે ધ્યાન દશાના અધિકાર ભેદે પિંડસ્થ, પદસ્થ, રૂપસ્થ અને રૂપાતીત એમ ચાર પ્રકારનું ધ્યાન દર્શાવ્યું છે. ગીતાર્થે ધ્યાની અનુભવી એવા ગુરૂની સેવા ભક્તિ કરીને તેમની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવું, અને આત્માનો ઉપયોગ રાખી પ્રવર્તવું એમ પ્રવર્તતાં શુદ્ધોપયોગ પ્રકટે છે, અને શુદ્ધાત્મપદની પ્રાપ્તિ થાય છે.

इत्येव ॐ अहं शान्तिः ॥ ३ ॥

— — — — —

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. વિજયપુર.

૧૯૭૮ માઘ વદિ ૫.

મુ. ઉનાવા. તત્ર. નાગર આદ્યણુ મહાસુખભાઈ તથા દયાશંકર યોગ્ય ધર્મ લાભ. તમને જૈનગ્રન્થો શાસ્ત્રો વાંચવાની રૂચિ પ્રગટી છે તે પ્રશસ્ય છે. સત્યગ્રાહી મધ્યસ્થ અને અપેક્ષાના બળુકારને સર્વદર્શનીય શાસ્ત્રોનું સાપેક્ષ સત્ય સમજાય છે. જ્ઞાની અનુભવીના અનુભવમાં સર્વશાસ્ત્રોનું રહસ્ય સમાય છે. જૈનશાસ્ત્રોનું ગુરુસુખથી શ્રવણ કરવું, પશ્ચાત્ મનનનિદિધ્યાસન કરવું. જૈન શાસ્ત્રોમાં કથેલા સિદ્ધાંતોનો અનુભવ કરવો. શ્રદ્ધા યોગ્ય બાબતોની શ્રદ્ધા કરવી. પશ્ચાત્ બુદ્ધિગમ્ય કરવા અનુભવ મેળવવા જ્ઞાનીઓની સંગતિ કરવી. જ્ઞાની અનુભવીઓનો મુખ્યસિદ્ધાંત એ છે કે રાગ દ્વેષનો ક્ષય કર્યાથી પરમાત્મસ્વરૂપનો પ્રકાશ થાય છે. જૈનધાર્મિક શાસ્ત્રોમાં આત્માનું સ્વરૂપ અને કર્મનું સ્વરૂપ અનુભવગમ્ય થાય એવું પ્રકાશવામાં આવ્યું છે. કુલરૂઢિ પરંપરા ધર્મ કરતાં આત્માનો પૂર્ણ પ્રકાશ થાય એવા સત્યધર્મની તરફ લક્ષ્ય આપવું જોઈએ. જાતિનો મોહ દૂર કરવો અને આત્માનું સંજ્ઞીત જ્ઞાન અને આનંદ એજ પૂર્ણ સત્યધર્મ છે, એવો દૃઢ નિશ્ચય કરી તેની પ્રાપ્તિ માટે આત્મોપયોગે વર્તવું. વિવાદો તરફ દૃષ્ટિ ન દેતાં આત્માની શુદ્ધિ થાય એવો ઉપયોગ રાખવો. મોહને ક્ષીણ કરવા ઉપયોગ રાખો. મોહનો ક્ષય કરવો તેજ જૈનધર્મનું પ્રભુવીર પ્રકાશેવું રહસ્ય છે. રૂબરૂમાં શંકાઓને પુચ્છી સમાધાન કરવું. જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રમય આત્મા છે. તેજ તમે છો. એવો લક્ષ્યરાખી વ્યવહારે વ્યવહારમાં ઉપયોગથી વર્તો, ધર્મ સાધન કરશો.

इत्येवं अहं ॐ महाबोर शांतिः ३

સે. બુદ્ધિસાગર.

મુ. વિજયપુર.

ચં. ૧૯૭૮ મહાવદિ ૫ ગુરુ.

મુ. સાણંદ. ત્ર સુ શ્રાવક સંઘવી કેશવલાલ નાગજી
યોગ્ય ધર્મલાભ. પત્ર પહોંચ્યો ન્યા. દ. પ્રેસવાળા માટે ભાઈ
આત્મારામને સૂચના આપી છે. સત્ય જોલવું અને સત્યથી વર્તવું
એજ ધર્મનું મૂલ છે. પ્રતિજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવું. અન્યથા પ્રતિજ્ઞા ન
કરવી એવા નિશ્ચયથી લોકો વર્તે તો તેઓ આત્માની ઉન્નતિ
ઝટિતિ કરી શકે. આત્મજળ ખીલવવા માટે પ્રમાણિકતાની પ્રથમ
જરૂર છે. આત્મજ્ઞાનને પરમાર્થ બુદ્ધિથી સ્વપરનું કલ્યાણ થાય છે.
સાણંદના જૈનો હજી પોતાની વાસ્તવિક પ્રગતિના માર્ગે ચઢ્યા
નથી. જ્ઞાન વિના ગાડરિયો પ્રવાહ ટળનાર નથી, જૂઠી પ્રતિજ્ઞા
કાર્તિ માટે હાનિકર રૂઢીઓથી પાછા ફરતા નથી, તેમને ગુરૂની
ભાવનાપણુ ગાડરિયા પ્રવાહે છે, તેથી ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્ત-
વામાં આત્મલોગ આપી શકતા નથી. ગુરૂ વિના જ્ઞાન નથી
ગીતાર્થ ગુરૂની સંગતિથી સત્ય જ્ઞાન મળે છે. શ્રદ્ધા પ્રેમ વિના
સ્વાર્પણતા નથી. જાલ લગ્નને પ્રથમ બંધ કરે. સંબંધીઓને
જગાડે. સંઘાદિક ઉન્નતિના યજ્ઞમાં અર્પણ બાંધે. સત્ય કર્મ
યોગી બને. લોકો ગાંડા કહે, ગાળો દે, અપમાનાદિ કરે, તે
સર્વને આત્મસ્વભાવમાં રહી સહો, અને જૈનોમાં ઉત્સાહ ફેલાવો.
કંઈ પણ કરીને મરે. અગસિયાંની માફક જીવવું તે શું? જીવવું છે?
આત્મજ્ઞાનનો ફેલાવો કરે. પરસ્પરના વિચાર ભેદના આશયોને લોકો
સમજે એવી સાપેક્ષ દૃષ્ટિને સમજો, અને અન્યોને સમજાવો. ગુ-
રૂના સત્કાર્યોમાં ઉપયોગથી જોડાઓ. આત્મોપયોગે વર્તો, અને
સ્વાધિકારે કર્તવ્ય કરે. આત્માનુભવમાં આગળ વધો. આ-
ત્મજળ ખીલવો ! મનવાણી કાયાને આત્માની પ્રગતિ માટે યોગ્ય
રીતિએ વાપરે. ગુરૂની શ્રદ્ધા લક્ષિત વિના આત્માનુભવમાં અંશ
માત્ર આગળ વધી શકતું નથી, ભાવિ જૈનો માટે ઉન્નતિના
નિષ્કંટક ઉદાર માર્ગો ચોખ્ખા કરે. લોકો આત્માને બાંધતા થશે

એટલે સ્વપરની ઉન્નતિનાં સત્ય ધર્મ કર્તવ્યોને સહેજે કરશે. જૈનોને વિશ્વમાં આગળ વધવાના સર્વ સત્ય માર્ગો ખુલ્લા કરવાના પુરુષાર્થથી જીવે અને અન્યોને જીવાડે. એવા શ્રાવક ધર્મ સેવે.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

લે. જુહિસાગર.

મુ. ત્રિજપુર.

સં. ૧૯૧૮ માધ વદિ ૭.

મુ. સાણંદ. તત્ર. સુશ્રાવક જુધાલાલ ઉકાભાઈ યોગ્ય ધર્મ-લાભ. તમારે પત્ર પહોંચ્યો. જીવદયા મંડળ સ્થાપી શીકાર બંધ કરાવવા પ્રયત્ન કરે છે તેથી ખુશી થવા જેવું છે. તેમાં અમદાવાદ વગેરેના જીવદયાના મંડળોની સહાય દેયો. છાપાઓમાં સહય લેખો છપાવીને તે બાબત બહાર કરે. કાયદાસર પગલા ભરી નિર્દોષ પશુઓની બહાર ચઢે. રાત્રી દિવસ તનતોડ મહેનત કરે. હિંસા ટાળતાં મનમાં હિંસાની વૃત્તિ પ્રગટવા ન દે. જ્યાં શિકાર થતો હોય ત્યાંના લોકોને બોધ આપો. શિકારમાં સામેલ રહેનાર વાઘચિયોના ઘેર જઈ તેઓને જીવદયાના બોધ આપો. આજુબાજુના ગામડાઓને ચેતાવો. અમદાવાદમાં ઝવેરી મોહનલાલ મગનલાલ પર પત્ર લખી વા તેમને રૂબરૂમાં મળીને જીવદયાના ઉપદેશકો પાસે જીવદયાનાં ભાષણો અપાવશે. સાણંદના મહાજનની શક્તિઓને ઉપદેશો મારફત પ્રકાશિત કરે. કોઈની સાથે કલેશ થાય એવું ન બોલો. પ્રેમથી સર્વની સાથે તમારું મંડળ વર્તે તો તે સારું કાર્ય કરી શકે. જીવદયામાં સર્વ ધર્મનો સમાવેશ થાય છે. બાલલગ્ન અને વૃદ્ધ લગ્નનો નિષેધ કરવો એ પણ જીવદયા છે. જૈનોમાં હાનિકર રીવાજો પેસી ગયા છે તેને ટાળવા પુરુષાર્થ કરવો એ પણ જીવ દયા છે. નીતિના

સર્વ માર્ગોથી રાજ્યાદિકનું પ્રવર્તવું તે જીવદયા છે. જીવદયા ધર્મપાળનારાઓને બળવાન જ્ઞાની સમયજ્ઞ બનાવવા માટે તેવા ઉપાયો લેવા, તે પણ મહા જીવદયા છે મહાજનને કડચાં વચન કહેવાથી તે બચત નહિ થાય. યુવકોમાં આત્મબળનો બુદ્ધિ પ્રગટે એવા ઉપાયો પ્રમાણે વર્તો. સંપત્તિ પ્રથમ ઐક્ય કરો. ઉપદેશકોને પરગામથી બોલાવી બાપણો અપાવી, પ્રથમ સાડું વિચાર વાતાવરણ બનાવો.

ૐ અર્હ મહાવીર શાન્તિઃ ૩

લે. બુદ્ધિસાગર.

મુ. વિજાપુર.

સં. ૧૯૭૮ માધ વદિ ૭૬.

શ્રી મુંબાઈ તત્ર. શ્રદ્ધાદિ ગુણાલંકૃત. સુશ્રાવક. ઝવેરી જીવજીવંદ ધર્મચંદ યોગ્ય ધર્મલાભ. વિ. અત્ર શાંતિ છે. તત્ર દેવગુરુ ધર્મપ્રસાદથી વર્તો. ઝવેરી મગનલાલભાઈને દ્રવ્ય સંબંધી ઉપાધિ ચિંતા આવી પડી છે તેમ અન્યના પત્રથી જાણ્યું, તમે પણ તેથી ચિંતાદિ સંકટ વિકટ કરો તેમ બનવા યોગ્ય છે. કર્મના ઉદયથી જે બનવા યોગ્ય હોય છે તે બન્યા કરે છે. તેમાં ચિંતા ન કરવી, ભાઈને હિંમત આપવી, અને બનતી સહાય આપવી. જે કાલે યોગ્ય લાગે તે કરવું. ધર્મની આરાધના કરવાથી અંતે સાડું થાય છે. શુભાશુભકર્મના ઉદયનાં ચક્રો વાદળની પેઠે આવે છે અને જાય છે, તેમાં હર્ષ શોકથી જે મુંઝાતો નથી, તેણે પ્રભુ મહાવીર દેવનો ધર્મ જાણ્યો છે; એમ જાણ્યો. સ્વપ્નના જેવી ક્ષણિક સંસારની બાજુ છે તેમાં આત્માનું કશું કંઈ નથી. દુનિયામાં શોક ચિંતા કરે જીવી શકાતું નથી. આત્માના ધર્મની આરાધના કરવી. મહાપુરુષોને સંકટ ઉપાધિઓમાંથી પસાર

થવું પડે છે. તેઓ સંકટ ઉપાધિઓમાં મુંઝાતા નથી તેઓ ધૈર્ય, ખત, ઉત્સાહ, જ્ઞાન, ઉદ્યમથી ઉપાધિની પેલી પાર જાય છે. કર્મ પ્રમાણે સર્વ સંસારી જીવોને નાટકીઆની પેઠે નાચો નાચવા પડે છે. ઈન્દ્રાદિકને પણ કર્મ પ્રમાણે નાટક કરવું પડે છે. એવી દશામાંથી છૂટવા માટે વીતરાગના ધર્મની આરાધના કરવાની જરૂર છે. આત્મ જ્ઞાન થતાં લવનાટકમાં હર્ષ શોક રહેતો નથી. જે કાલે કર્મથી બાહ્યની જેવી અવસ્થા પ્રાપ્ત થાય, તેમાં આત્માના આનંદથી વર્તવું, અને ક્તવ્ય કાર્ય કરવું. દુઃખ પાછળ સુખ અને સુખ પાછળ દુઃખ એમ કર્મના ખેલથી થયા કરે છે, તેમાં સમભાવે વર્તનાર ખરેખર સંસાર સાગરને તરી જાય છે. પ્રભુ મહાવીર દેવને પણ અનેક ઉપસર્ગો નડ્યા હતા. તો પછી અન્યનું શું જમું ? આત્માથી પુણ્ય પાપ કર્મ ન્યાડું છે તે આત્મા નથી તો પછી કર્મ ફલમાં મોહ ન રાખતાં ધર્મની આરાધના કરવી. જવેરી મગનલાલ ધર્મચંદ તથા કુસુમલાઈ, સ્તનચંદ વગેરેને ધર્મલાલ ધર્મ સાધન કરશે.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લે. બુદ્ધિસાગર.

મુ. વિજયપુર.

સં. ૧૯૭૮ માષ વદિ ૮.

શ્રી અમદાવાદ તત્ર. આત્મહિત જિજ્ઞાસુ લાઈ. મોહનલાલ અમથાલાલ યોગ્ય ધર્મલાલ. વિ. ત્હારો પત્ર માષ વદિ સાતમે પહોંચ્યો. વાંચી સમાચાર જાણ્યા. સંસાર સ્વાર્થમય છે એમ ત્હેં જાણ્યું પણ તે પ્રમાણે જાણીને આત્મશુદ્ધિ કરવા વિષયોના મોહને ત્યાગ કરે તોજ જાણ્યું લેખે આવે. જાણ્યું તો તેજનુ

જહં મોહે નહિ લેપાય. સુખદુઃખ આવે જીવને. હર્ષ શોક નહિ
 યાય ॥ એ દુહા પ્રમાણે આત્માની દશા કરવા ખરી લગની લાગવી
 બેઈએ. કંથન અને કામિની બેનો મોહ ટળ્યા વિના મુક્તિ નથી.
 ભોગની ઈચ્છામાંજ અનેક રોગો છે અને અનેક જન્મ મરણો
 છે. ભોગથી દેહ અને ઇન્દ્રિયોની શક્તિ નષ્ટ થાય છે. એક સ્ત્રી
 પરણવાની લાલચે તું વિશ્વનો ગુલામ બને છે, તેનો જરા વિચાર
 કર. કનક અને કામિનીની લાલચથી અનેક દુઃખને ઉત્પન્ન કરે છે.
 શા માટે સમજ્યા છતાં અનેક કર્મબંધના કારણ ભૂત મોહ
 કામની લાલચને રાખે છે? ભોગથી કામ ઇચ્છાઓનો નાશ થતો
 નથી. પરપુરુષલની લાલચે કોઈની સાથે પ્રેમ કરવો તે પ્રેમ નથી.
 અજ્ઞાનીઓ આત્માઓની સાથે પ્રેમ કરતા નથી પણ જડવસ્તુ-
 ઓની સાથે સ્વાર્થથી પ્રેમ કરે છે. અનંતકાલ સુધી જડ વસ્તુ-
 ઓને ભોગવવામાં આવે તોપણ મનની તૃપ્તિ થાય નહીં. આશા
 છે તે આકાશ કરતાં ઘણી મોટી છે. આત્મજ્ઞાનથી આશાનો નાશ
 થાય છે. મનમાં અનેક ઇચ્છાઓ કરવી તેજ કાલ મૃત્યુ છે. કામ-
 નાઓ એક પછી એક એમ ઉત્તરોત્તર અનંતી વધતી બાય છે, તેના
 તાબે થવાથી દુષ્ટ ગુલામીપણું પ્રગટે છે. આત્માવિના આ વિશ્વમાં
 અન્ય કોઈ જડ વસ્તુથી સુખ થનાર નથી અને આત્માવિના અન્ય
 જડવસ્તુઓનો પ્રેમ તે પ્રેમજ નથી એમ નિશ્ચયથી બાણુ !!!
 જે જડ વસ્તુઓ માટે ત્હારી સાથે સ્નેહ સંબંધ બાંધે છે તે
 સત્ય નથી, માટે હવે મુંઝાઈને ભવ ચક્રમાં કેમ પડે છે? વિચાર
 કર !!! જે સ્ત્રી વા પુરુષ પરસ્પર એક બીજના આત્માને ચાહતાં
 નથી પણ એક બીજના આત્માના શરીરને ભોગાર્થે ચાહે છે તે
 અજ્ઞાની છે. એવા અજ્ઞાની સ્ત્રી પુરુષો દેહ ચામડી રંગનાં સ્વાર્થી
 છે, તેથી તે ચામડિયાં છે. એવાં ચામડિયાં ચામડાની મહત્તા સમ-
 જે છે પણ જે ચામડામાં આત્મા રહે છે અને તેથી ચામડું પણ
 પ્રિય લાગે છે, એવાઓ આત્માની પ્રભુતા ઈશ્વરતા બાણી શકતાં
 નથી. ચામડીના ભૂખ્યા તરસ્યા મનુષ્યો ચામડીના ભોગ માટે
 દેવગુરૂની સેવા ભક્તિ કરી તેની પ્રાપ્તિની પ્રાર્થના કરે છે અને

મનુષ્યે ચામડીના લોગ માટે દેવશુરની સેવા ભક્તિ કરી તેની પ્રાપ્તિની પ્રાર્થના કરે છે અને મનુષ્યભવને હારી જાય છે. ત્હને પણ ચામડીવાળી સ્ત્રી ફક્ત ચામડીના લોગ માટે ઇચ્છાતી હોય અને તે માટે પરણવાની ઇચ્છાએ નોકરી-શુભામીપણું કરતો હોય તેમ ભાસતું હોય તો ત્હારે જરૂર ચેતવું જોઈએ અનંતીવાર કામ ભોગોને ભોગવતાં ઈન્દ્રાદિકને શાંતિ મળી નથી અને મગનાર નથી તો ત્હને ક્યાંથી મગવાની હતી ? માટે હવે જગ અને આત્મસુખનો અલિલાષી લઈ પર જડપુદ્ગલની એકનો લીખારી ન થા. ઈન્દ્રજલની પેઠે બાહ્ય વેલવ સુખ ક્ષણિક છે તેથી વેરાગી થા અને આત્માના આનંદ માટે ઉપયોગથી ઉઠ !! દુનિયાના લોક-પ્રવાહ સામું ન જો પણ આત્માના હિત ભણી દૃષ્ટિ દે. મનનો દાસ બનીને આત્માના સત્યથી બ્રહ્મ ન થા. જગ જગ અને ચેત. ઉઠ !! હાલ નાહ ચેતેતો પછીથી પરતાઈશ. ઝાંઝવાના પાણીને પીવાની મૃગની બ્રાંતિ જેવી સંસાર સુખ બ્રાંતિથી વિમુખ થા ! આત્માની શુદ્ધપરિણતિ તેજ ખરી સ્ત્રી છે તેને આત્મામાં શોધ. આત્માને મૂકી સ્ત્રીના શરીરને સ્ત્રી માની ક્યાં ભોળા મોહન ભૂલે છે. ન્હારાથી બાહ્યસ્ત્રીને સત્ય સુખ મગનાર નથી અને સ્ત્રીથી તને સુખ મગનાર નથી. મનના કહ્યા પ્રમાણે વર્તીશ અને આત્માના સદુપદેશનો અનાદર કરીશ તો આત્મશુરની આજ્ઞાના ભંગથી ભવ ચક્રમાં વારંવાર જન્મવું મરવું પડશે માટે ચેત ! આ આંખે જે ત્હારું દેખાય છે તેમાં ત્હારું કંઈ નથી. ધૂમાડીના બાયકાને ક્યાં સુધી ભરીશ. મનના સંકલ્પ વિકલ્પ તેજ સૂક્ષ્મ જન્મ મરણ છે તેનો ઉપયોગથી છેલ્લે કર !!! શુર તો પોતાની ક્ષર્જ બળવી શકે પણ શિષ્ય જો મોહના તાબામાં વર્તે તો તે શુરનો શિષ્ય ગણાય કે મોહનો દાસ ગણાય તેનો વિવેક કરી સત્ય મહણ કર !!! કામરૂપ પશુને વશકર ! શરીરમાં કામરૂપ પશુનું બગ પ્રગટવા ન દે. સર્વ કામો દુઃખરૂપ છે. કામ ઇચ્છાઓનો સાગર તરવા પુરુષાર્થ કર ! નપુંસક, નામર્દ બની કામભૂતના તાબે થઈ દુનિ-

યામાં દાસપણું લોગવે છે. આત્મા જ્યારે કામવાસનાને જીતશે ત્યારેજ તે સુખશાંતિ પામશે. એમ શ્રદ્ધા ધારણ કરી ધર્મમાર્ગમાં પ્રવર્ત. ક્ષણ ક્ષણમાં કયાં મનને ફેરવે છે ? ઘરલક્ષ્મીના તુચ્છ મોહમાં કેમ ફસાય છે ? જે વસ્તુ ત્હારી નથી તે માટે કયાં ભૂલેા ભમે છે ? આંખો મિત્યાતાં ત્હારું કંઈ નથી. ભૂલરૂપ કર્મનું પરિણામ દુઃખ છે. માનપ્રતિષ્ઠા કીર્તિ વગેરેમાં લોકવાસનાની દૃષ્ટિથી મુંઝ નહિ. જે જડવસ્તુ માટે અનંત વખત મર્યો તે માટે સમજીને પાછો કયાં મરે છે ? એકવાર આત્માના સુખ માટે તો જીંદગીનો હોમકર ! આત્માનો વિશ્વાસી થા. તું આત્મા છે છતાં જડમાં આત્મબુદ્ધિ કેમ ધારણ કરે છે ? સત્ય આત્માને નહીં માનતાં તું જડને સુખાર્થે સત્ય માનીશ તો હાડકાં ચૂસનાર શ્વાન અને ત્હારામાં અંતર શું ? તેનો વિચાર કર !! આત્માનું વ્યવહારમાં ગણાતું નામ અને રૂપ તે વસ્તુતઃ આત્માનું નથી. અજ્ઞાન અને મોહથી પરિણમેલ આત્મા તેજ પોતાનો કાલ છે અને અજ્ઞાન મોહથી રહિત આત્મા તેજ કાલનો પણ કાલ છે. અનંત મહાસાગરના ખિંદુઓ જેટલાં નામ અને રૂપ છે તેથી આત્મા ઓળખાતો નથી તો પછી નામરૂપની કીર્તિ પ્રતિષ્ઠાના અહંમત્વના મોહમાં કેમ મુંઝાવું જોઈએ ? અલખત ન મુંઝાવું જોઈએ. માઈ શરીર માઈ નામ તેમાં મારાપણાની બુદ્ધિ તેજ મોહબુદ્ધિથી અનંતવાર જન્મમરણ થાય છે. પાછળ વંશ કાયમ રહે એવો મોહ રાખવાથી અનંતદુઃખની ઉપાધિ ચડાય છે. કોઈનો વંશ રહ્યો નથી અને રહેનાર નથી. દેહનો વંશ રાખવા કરતાં આત્માનો અમરવંશ ઓળખ ! દેહ મંદિર મનના ખોરાક કરતાં આત્માનો આનંદરૂપ અમૃત ખોરાક ખા અને અમર થા !!! આત્માને પ્રિય ગણુ અને અનેક શરીરમાં રહેલા આત્માઓને પ્રિય ગણુ. તેઓના દેહોના રૂપોમાં મુંઝાઈ ન જા. પાંચ ઈન્દ્રિયોના વિષયોમાં વસ્તુતઃ શુભત્વ તથા અશુભત્વ નથી. શુભ વિચારો કર અને અશુભ વિચારોને પ્રગટનાંજ અટકાવી દે. મનમાં રૈથુન કામાદિનો એક

વિચાર પણ ભૂલેચ્છે ન કર ! બાહ્ય વિષયોની મીઠાશમાં મહાવિષ છે, માટે તેની મીઠાશમાં મુગ્ધ નહિ. આંખ અને સ્પર્શેન્દ્રિયનો કામ ટાળવા કોટિકોટિ ઉપાયો કર, અને આંખમાંથી રક્તનીધારા વહે એવી પ્રભુ પાસે પ્રાર્થના કર. મનમાં પ્રકટેલા કામાદિ શત્રુ-ઓને મિત્રો માનીને દેવગુરુ ધર્મથી બ્રહ્મ ન થા. આત્મા અસંખ્ય પ્રદેશમય છે તેના એકેક પ્રદેશે અનંતજ્ઞાન દર્શન ચારિત્રવીર્ય છે. આત્મા અનંત આનંદમય છે. આત્માનંદને પ્રગટાવ અને પુણ્યલાનંદનો ક્ષણિક મોહ ત્યાગકર. મોહની અશુદ્ધ પરિણતિથી મનવાણી કાયાનું અને આત્માનું આરોગ્ય નષ્ટ થાય છે. ઇતિહાસોનાં પાનાં ઉથલાવો, અનેક ભાષાઓ ભણો, સાયન્સથી શોષો કરો પણ તેથી આત્માનો આનંદ પ્રગટતો નથી. દુનિયામાં સમુદ્ર, પૃથ્વી, નગર, ગામ દેશ, પર્વત વગેરે સદા એક સ્વરૂપે સ્થિર નથી તો પછી જે શરીર વગેરેને પોતાનું માની મોહનો મિત્ર બને છે તેનાથી ત્હાં શું શ્રેયઃ થવાનું છે? તેનો વિચારકર. મોહને હજી તે મોહન ગણાય અને આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરી લોકોને મોહ પમાડે-આશ્ચર્યમાં ગરકાવ કરે તેવો આત્મા તેજ મોહન છે. મોહવિનાનો તે મોહન છે. એવું ત્હાં સ્વરૂપ વિચાર અને ક્ષણે ક્ષણે પ્રગટતા મોહનો નાશ કરવા આત્માપયોગી થા ! ! ! મનને શુદ્ધાત્માની સાથે જોડ અને જ્યાં સુધી શરીર છે ત્યાં સુધી આત્માની શુદ્ધતાના ઉપાયો સેવ. આત્માનાં સેવક તરીકે મનવાણી કાયા છે, તે મનવાણી કાયાને મોહના ગુલામ તરીકે બનાવવાથી આત્માનો આનંદ મળતો નથી. આત્માનો આનંદ લોગવવો તેજ આત્માનું સ્વરાજ્ય છે. બાકીનાં સર્વે પૌણ્યલિક રાજ્યો તે દુઃખમય રાજ્યો છે, માટે શુદ્ધાત્મરાજ્યને મૂકી ક્યાં જડવિષયરાજ્યનો ગુલામ બને છે ! છતી આંખે કેમ દેખતો નથી. આત્મા પોતે પોતાને જાણતું કરે છે, દુનિયાના લોકોના ગાડરિયા પ્રવાહે ચાલવું તે ગાડરનું જીવન છે પણ જ્ઞાનીનું આત્મજીવન નથી. સ્ત્રીની પ્રાપ્તિ કરવામાં દુઃખના ડુંગર છે. નહીં ઇચ્છવા છતાં સહેજે લોગો મળે અને

તે ભોગો ભોગવ્યાવિના પુરુષાર્થ કરે છતે પણ છૂટકો ન થાય તે પ્રારબ્ધનિકાચિતકર્મ છે. ત્હને પ્રારબ્ધ નિકાચિત ભોગ નથી. તું તો નહીં મળેલા ભોગોને પ્રાપ્ત કરવા માટે હાયવરાળ કરે છે અને તેથી છૂટવું તો દૂર રહ્યું પણ તેનામાં લપટાવવા માટે મનુરિયાનીપેઠે મનુરી દાસ-પણું કરે છે માટે કર્મનો ઉદય માની ગળીયા બગદ જેવો થા નહિ. જ્ઞાન અને વૈરાગ્યબળથી નિકાચિત પ્રારબ્ધ કર્મનો ક્ષય થાય છે તો નવીનકર્મ તો ક્યાંથી બંધાય ! ! ! નવીન કર્મ બાંધવા માટે મોહ પણ કેમ થાય? અને થાય તો પાછો ટાળી શકાય છે. કોષાદિક કષાયોનો પ્રગટતા વારવા માટે મ્હારે અને ત્હારે પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. આ કાળમાં સર્વ મનુષ્યો પરમાત્મપદનાં સાધક છે પણ કોઈ સિદ્ધ નથી, માટે સાધકાવસ્થામાં ત્યાગીને અને ગૃહસ્થને કોઈ કોઈ વખત મોહ કષાયો પ્રગટે તે વારવા જોઈએ. મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, કષાય અને યોગને છૂતવા જોઈએ. આત્મા સમભાવે આત્માની પરમાત્મતાનો ઉપયોગ ધારે તેવું શુદ્ધ પાસે રહી જ્ઞાન મેળવવું જોઈએ. મરતાં કોણ સેવા કરશે એવી ચિંતા ન કર. કર્મ પ્રમાણે થયા કરે છે, તેમા ક્ષારદેર થનાર નથી. માટે ચેતવું હોય તે ચેતીલે, નહીં તો ભવિષ્યમાં પશ્ચાન્તાપ પામીશ. જડથી સુખ ભોગવવા માટે ક્યાં વગખાં મારે છે. અજ્ઞાની સલાહ પ્રમાણે ન ચાલ, પણ સદ્ગુરૂની વા પોતાના આત્માની વૈરાગ્યની પરિણતિની સલાહ પ્રમાણે પ્રવર્ત. રાગદ્વેષનો ક્ષય તેજ સુક્રિત છે. રાગદ્વેષરૂપ શત્રુઓને છૂતી અરિહંત બનવું તે મનુષ્ય કર્તવ્ય છે. આત્માઓની સાથે સ્નેહ કર પણ આત્માઓની સાથે રહેલાં શરીરોના ભોગો આદિ જડસ્વાર્થ માટે સ્નેહ ન કર ! ! ! મારાપર ત્હારી પ્રીતિ છે તો મ્હેં તને ભક્ત કરવા ઉપદેશ આપ્યો છે. તેમાન અને આત્મોપયોગી થા. નામરૂપનો નાશ છે. તીર્થકરો વગેરેનાં નામો રહેવાનાં નથી તો પછી મારા ત્હારા જેવાનાં નામરૂપો રહેજ ક્યાંથી અને નામરૂપથી સુખ કેમ માનવું

જોઈએ ? દેવશુદ્ધિ ધર્મની આરાધના કર. જૈનધર્મ શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કર. મોટી ઉંમર થતાં શરીર, ઇન્દ્રિય, મન ક્ષીણ થતાં ધર્મ સાધન નહિ બને. યુવા વસ્થાને મોહના સપાટાથી બચાવી યુવા વસ્થામાં ધર્મની આરાધના કર.

इत्येवं अर्हं महावीर ज्ञांति: ३

લેખક. બુદ્ધિસાગર.

મુકામ. વિજાપુર.

સં. ૧૯૭૭ માઘ સુદિ ૫.

અમદાવાદ તત્ર. આત્મધર્મ રૂચિ અદિશુભ્યુક્ત શ્રી.....
 યોગ્ય અનુવન્દન સુખ શાતા. આત્માના શુદ્ધરવરૂપનો અનુભવ-
 નંદ પ્રગટે છે તે અનુભવાય છે. રાત્રે ત્રણ વાગ્યે આત્માની પર-
 માત્મદશાનો ધારાવાહી ઉપયોગ ઘણી વખત વદ્યાકરે છે. આત્માના
 શુદ્ધ સ્વરૂપમાં રમણતા કરવા માટે ઉપયોગથી ઉપયોગી પ્રતિક્રમણ
 કરાય છે. અન્યધાર્મિક કર્તવ્યો કરતાં આત્માનો ઉપરોગ રહે છે.
 ઘણાં વર્ષોથી દેવલોક ઇન્દ્રાદિકાદિકપદની ઇચ્છા ટળી ગઈ છે.
 અધ્યાત્મિકતત્ત્વદષ્ટિએ જૈનધર્મની પરિપૂર્ણ સત્યતા અનુભવાઈ છે.
 અનંતપુણ્યોદયથી આત્મજ્ઞાનની રૂચિ પ્રગટી છે એમ માનું છું.
 જૈનશાસ્ત્રોમાંથી જેની જેવી દષ્ટિ હોય તેવું તે જોઈ શકે છે અને
 મેળવી શકે છે. અંતરૂથી બાહ્યપદાર્થોપર ખાસ આસક્તિ થતી
 નથી પરંતુ વ્યવહારથી કથારિત્ ઉપયોગિતા ભાસે છે અને તે
 પ્રમાણે પ્રવૃત્તિ થાય છે. દુર્જનશત્રુઓપર વૈરબુદ્ધિ પ્રગટતી નથી,
 અને કદાચ અંશમાત્ર અરૂચિ થાય છે તો તુર્ત જ્ઞાનોપયોગથી
 શમી જાય છે. ઘણાં વર્ષોથી આત્માનંદની રદ લાગી છે. ઉપશમ
 ભાવે અને ક્ષયોચ્ચશમ ભાવે આત્મપ્રભુનાં અનુભવ દર્શન થયાં છે
 અને તે મળ્યા છે એમ તો અનુભવ થયો છે. પ્રભુ મહાવીર દેવના
 અનેકાંતતત્ત્વજ્ઞાનથી દર્શન મત પંથ કદાશ્રદ્ધાભિભાવિવેશ ટળ્યો છે.

મહાવીરદેવને અનંતકાલે આત્માએ ઓળખ્યા અને તે ઓળખીને મળ્યો. ચંદ્ર અને સૂર્ય નીચે વાદલ આવે છે તેમ કર્માવરણના ઉદયને આત્મા ઓળખે છે. કર્માવરણરૂપ વાદળામાંથી આત્મારૂપ સૂર્ય ચંદ્ર વારંવાર પસાર થાય છે. પરાલંકારસ અને જ્ઞાન રસની ઝાંખી પ્રગટેલી અનુભવી છે. ઘણી વખત વ્યક્ત અક્ષરસ ઘેનનો અનુભવ થયો છે તે મનવાણી કાયાથી અન્યને જણાવી શકાય નહિ તથા અન્ય જાણી શકે નહિ. અનુભવે તે માને. એજ

ૐ અર્હે મહાવીર શાંતિઃ ૩

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. વિજાપુર.

સંવત ૧૯૭૮ માસ વદિ ૧૧.

શ્રી. અમદાવાદ તત્ર શ્રદ્ધાવંત, દયાવંત, દેવ શુરૂ ભક્તિકારક, સુશ્રાવક શેઠ જગાભાઈ દલપતભાઈ યોગ્યધર્મલાલ વિશેષ તમારો પત્ર પહોંચ્યો. કૃતકર્મેદયથી રોગાદિક પ્રગટે છે તેને સમભાવે સહવાં જોઈએ. બહારની હવાથી હવે તમને આરામ થતો જાય છે તે ઠીક છે. મનના સંકલ્પ વિકલ્પ ચિંતાઓને પ્રગટતી વારવી. મનવાણી કાયાના અયોગ્ય કુવ્યાપારથી આ ભવમાં પણ રોગો પ્રગટી નીકળે છે, મનમાં પ્રગટતા આર્તધ્યાન અને રોદ્રધ્યાનના વિચારોને રોકવાથી આત્મશાન્તિ અને મનવાણી કાયાનું આરોગ્ય પ્રકટે છે, તથા સ્થિર રહે છે. મનના અશુભ સંકલ્પ વિકલ્પ એજ કર્મ અને એજ રોગ છે. મનપર ચિંતા શોક ભય વગેરે નિર્બલ વિચારોની અસર થવા દેવી નહિ. નિયમિત આહાર વિહાર અને વિચારથી મનકાયા તથા આત્માની શાંતિ તુષ્ટિ પુષ્ટિ વર્તે છે. મન વાણી કાયાનું આરોગ્ય ન રહે એવી ઉપાધિ પ્રવૃત્તિથી નિવૃત્ત થવું. જેટલી પ્રવૃત્તિથી આજીવિકાદિ વ્યવહાર ચાલે તેનાથી

અધિક પ્રવૃત્તિ કરવી ન જોઈએ. મનવાણી કાયા કરતાં આત્માની અનંતગુણી મહત્તા સમજવી જોઈએ. આત્માને માટે મનવાણી કાયા સત્તા લક્ષ્મી છે. આત્માની શુદ્ધિ માટે મનવાણી કાયાનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ. પ્રાચ્ય મનવાણી કાયાની સમાધિથી આત્માની સમાધિ પ્રગટે છે. આત્માના આનંદની આગળ જ્ઞાનંદ તે ક્ષણિક અને લીંટ સમાન તુચ્છ છે, માટે મનુષ્યશરીરે જીવતાં છતાં આત્માનંદ અનુભવવો જોઈએ. મગજને હાનિ પહોંચે એટલા મગજદ્વારા વિચારો ન કરવા જોઈએ. મનના આરોગ્યપર શરીરના આરોગ્યની અત્યંત અસર થાય છે, વ્યાપારાદિકની ચિંતા ન રહે તે માટે આત્મજ્ઞાન પ્રગટાવવું જોઈએ. આત્મજ્ઞાનથી રાગદ્વેષ ટળે છે તે માટે આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા પુરૂષાર્થ કરવો. મનુષ્યજન્મનું રહસ્ય એજ છે. રોગ પ્રસંગે આત્માના સ્વરૂપનો વિચાર કરવો અને મનવાણી કાયાથી આત્માને ન્યારો ભાવવો જોઈએ. ક્ષણે ક્ષણે આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ સ્મરવું. સ્વપ્નની પેઠે ક્રમંના ઔદયિક ભાવની ક્ષણિક લીલામાં શો હર્ષ શોક માનવો ? શરીરાદિકના સંયોગ વિયોગમાં સમભાવે રહેવાય એવો આત્માપયોગ રાખવા પુરૂષાર્થ કરવો. બાહ્યરની સાંયોગિક ઉપાધિમાં અહંમત્વથી પરિણુમાય નહિ એવો ખાસ ઉપયોગ ધારવો. વૈરાગ્ય ત્યાગ ભાવથી આત્માને ભાવવો. બાહ્ય ઉપાધિ વેદતાં છતાં તેમાં લેપાયમાન ન થવાય એમ આત્મજ્ઞાનથી વિચારવું. એકાન્તમાં દરરોજ કલાક બે કલાક નિવૃત્તિથી વિચારતાં આત્મ માર્ગ અનુભવાશે.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

સં. ૧૯૭૮ માધ વદિ ૧૩.

શ્રી અમદાવાદ તત્ર. સુશ્રાવક શા. મોહનલાલ અમથાલાલ
 યોગ્ય ધર્મલાભ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો. મહુને દેવના જેવી ઉપમા
 આપવી તે મહુને યોગ્ય નથી અને તમને એવું લખવું યોગ્ય નથી.
 હું તો સંધનો અણુસમાન સેવક છું. વસ્તુતઃ આચાર્ય વા સાધુ
 પણ નથી. વ્યવહારથી આચાર્ય સાધુ તરીકે ગણાઉં પણ હું તેથી
 મોટી ન જનું. વ્યવહારનો લોપ ન કરું તેમજ નિશ્ચયગુણ અંશે
 અંશે પ્રગટે તેથી અહંવૃત્તિપણ ન કરું. આચાર્યાદિકના ગુણો
 પ્રાપ્ત કરવા હૃદયથી છું. વ્યવહારથી ચારિત્રનો સાધક ગણાઉં અને
 ક્ષયોપશમ ચારિત્રમાં દોષાદિક લાગે તેને વાડું. પ્રતિક્રિયા કરું.
 ગુણના લેશનો અહંભાવ ન આવે તે માટે લઘુતા ભાવું છું. સંજ્વલન
 કષાય પશ્ચિત્તિને ઉપજતી વારવા અભ્યાસી છું. હું જ્ઞાની ધ્યાની
 સમાધિવંત તરીકેનો અભિમાન ન કરું. વ્યવહારમાં પાડેલું માડું
 નામ અને રૂપ, આકૃતિ તેમાં અહંમમતાથી ન મુંઝાઉં, તે માટે
 તીવ્ર અભ્યાસી છું. સાધક છું પણ સિદ્ધ નથી. બાધક ભાવ
 ટાળવા ઉપયોગ ધરું છું. વ્યવહાર ધર્મ લોપાય એવો ઉપદેશ
 અને એવી પ્રવૃત્તિને કદિ સેવવા પ્રયત્ન ન કરું, એવા નિશ્ચયથી
 પ્રવર્તું છું. જૈનધર્મનો પૂર્ણ શ્રદ્ધાવાનું છું અને અન્યધર્મ શા-
 સ્ત્રોમાં રહેલા અંશે અંશે સત્યનો સાપેક્ષદષ્ટિએ આહક પ્રેક્ષક
 છું. આત્માના સ્વાદાદ અનંત ગુણ પર્યાયોમાં રમવા પ્રયત્નશીલ
 છું. મતમતાંતર એકાંતમાન્યતાને માનું નહિ અને તેવો મત
 ઉત્પન્ન થાય એવો ઉપદેશ પણ ન આપું. ગૃહસ્થોને ગૃહસ્થ
 યોગ્ય જૈનધર્મનો ઉપદેશ આપું છું અને ત્યાગીઓને ત્યાગીઓ
 યોગ્ય જૈનધર્મનો ઉપદેશ આપું છું. ખંડન શૈલી અને મંડનશૈલી
 પૈકી બંનેમાંથી ગમે તેને સાપેક્ષદષ્ટિએ ઉપયોગ કરું છું.
 મનાવા પૂજાવાની અંશ માત્ર હચ્છા વિના વ્યવહારમાં વ્યવ-

હારધર્મમાં વ્યવહારથી વર્તું છું અને નિશ્ચયધર્મમાં નિશ્ચય દૃષ્ટિથી વર્તું છું તેમ છતાં કંઈ દોષ પ્રકટે છે તો તેને દોષ તરીકે જાણીને તેને નિર્દોષી પ્રતિક્રમણ કરી આત્મશુદ્ધિ કરવા પ્રયત્ન કરું છું. મોહનો વિશ્વાસ રાખતો નથી. મારા આત્મામાં જે જે કાલે ક્ષેત્રે જેવી જેવી ભાવના પરિણતિ પ્રગટે છે તેને કોઈ વખતે કાવ્યમાં વા ગદ્યમાં લખું છું. ભવ્ય લોકોના હિતાર્થે વ્યાખ્યાન વાચું છું અને અન્યો પણ લખું છું. અન્ય જ્ઞાનીઓ જે કંઈ લખે છે વા ઉપદેશે છે તેની અનુમોદના કરું છું. સાપેક્ષ દૃષ્ટિથી મારાં પુસ્તકો સર્વ વાંચવામાં આવે તો તે જૈનશાસ્ત્રોના અને આત્મજ્ઞાનના દોહનરૂપ જણાશે. પંડિતાઈનો મહને અહંભાવ થતો નથી. બે ત્રણ વર્ષથી પ્રભુ મહાવીર દેવનું નામ ઘણું સ્મરણ કરું છું અને તેથી પ્રભુના શુભોનું વારંવાર સ્મરણ થાય છે. કામાદિ વાસનાઓને છૂતવા માટે પ્રભુ મહાવીર દેવનું ધ્યાન ધરું છું. તેમને અંતરમાં સર્વ કાર્ય કરતાં નામ મંત્ર સ્મરું છું અને તેમજ આત્મદૃષ્ટિના ઉપયોગે આત્મા તેજ મહાવીર છે, એવું ધ્યાન ધરું છું અને એવા ઉપયોગમાં વારંવાર રહેવા ઉપયોગ રાખું છું. જૈનસંઘની શક્તિઓ વધે એવા સર્વ વ્યવહારને માનું છું અને જેટલું બને છે તેટલું કરું છું. પણ કરતી વખતે કર્તાપણાની અહંવૃત્તિ પ્રાયઃ રહેતી નથી. ત્યાગી એવો સાધુઓનો અને સાધ્વીઓનો હું લઘુ સેવક છું. મહને જે રૂચે સાચું લાગે તે પ્રમાણે વર્તવા પ્રયત્ન કરું છું પણ અન્ય સાધુઓ અને સાધ્વીઓ તેઓની દૃષ્ટિ પ્રમાણે વર્તે તેમાં ડખલ કરવાની યુદ્ધિ થતી નથી, છતાં કોઈને અવળું લાગે તો મારી શુદ્ધ યુદ્ધિથી હું નિર્દોષ છું. હું સાધુપણાનો અભિમાન કરતો નથી. વ્યવહારથી ચતુર્વિધ સંઘનો અણ સેવક તરીકે માની સંઘની સેવાભક્તિ કરવામાં નિષ્કામભાવે પ્રવર્તું છું. અન્ય ભક્તો તથા શિષ્યો જૈનશાસ્ત્રોથી વિરૂદ્ધ મહને ગમે તેવા ઉચ્ચ પ્રભુ જેવા વિશેષણોથી માને તેમાં હું કદિ સમ્મત થાઉં નહીં અને

તેઓની ભૂલ ગણીને તેઓને સત્ય સમજાવું અને જૈનધર્મના શાસ્ત્રો પ્રમાણે વર્તાવું એવો મારો, ધર્મવ્યવહાર દૃષ્ટિએ દૃઢ નિશ્ચય છે. સત્તાએ આત્માને પરમાત્મા ગણું ધ્યાનું, લાખું એ સર્વશુદ્ધ દ્રવ્યાર્થિક નયદૃષ્ટિથી આત્માની વ્યક્ત પરમાત્મદશા પ્રકટાવવા કરૂં છું અને તેના ઉભરાઓ આવે ત્યારે તે દૃષ્ટિથી ગાઉ લખું પણ તેથી વ્યવહારથી પરમાત્મપણું મારામાં પ્રગટેલું નથી એમ માનું છું. વ્યવહારથી ત્યાગીના વેષે છું અને કથં-ચિત્ આત્માના ગુણો પ્રકટાવવા વ્યવહાર ચારિત્રને કંઈ કંઈ અંશે સાધું છું અને શ્વેતાંબર તપાગચ્છ પરંપરા પ્રમાણે સાધન સાપેક્ષ દૃષ્ટિએ ચતુર્કિંચિત્ વર્તું છું. આત્મજ્ઞાન પર મૂકેને ઘણી પ્રીતિ છે. એ અંતરમાં નિશ્ચય દૃષ્ટિ ધારણ કરૂં છું અને વ્યવહારમાં યથાશક્તિ ભૂલો ચૂકો સુધારતો આચાર પાળતો વિચરૂં છું. વ્યવહારનય લોપથી જૈનધર્મનો લોપ થાય છે માટે વ્યવહાર ધર્મનો લોપ ન કરવો. મારા લખવા પ્રમાણે સમજી તમે ગૃહસ્થાવાસમાં ગૃહસ્થધર્મ પ્રમાણે વર્તશો અને દેવગુરૂ ધર્મની શ્રદ્ધા સાચી રાખશો. અંતરમાં ત્યાગી થવાની પૂર્ણ રચિ ધારશો અને ઉદ્ધમ કરશો કે જેથી આ જીવમાં અને છેવટે અન્ય-જીવમાં પણ ચારિત્રની પ્રાપ્તિ થાય. ચારિત્રથી મુક્તિ છે માટે બ્રહ્મચારી રહેવાનો નિશ્ચય કર્યો અને સંસારીપણામાં માતા પિતાને સમજાવીને ધર્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવામાં પુરૂષાર્થ કર્યો. આજેલ જામમાં બે વર્ષ રહી મેસાણા જમન કરી, મહાપંડિતરાજારામ શાસ્ત્રી પાસે ન્યાય વ્યાકરણનો અભ્યાસ શરૂ કર્યો. પડદર્શનનાં ઘણાં ખરાં ગુસ્તકો વાંચ્યાં અને સાર ગ્રહણ કર્યો અને તેથી જૈનધર્મપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા પ્રગટી, તથા બેત્રણ ગૃન્થના ઘણા સાધુઓના સમાગમમાં આવ્યો. ગૃહસ્થ દશામાં જ્ઞાન વૈરાગ્યથી પકવ થયો અને પછી માતાપિતા મૃત્યુ પામ્યા બાદ સદ્ગુરૂ પાસે ચારિત્રની દીક્ષા અંગીકાર કરી. અનુક્રમે પ્રતિદિન આત્મજ્ઞાન વૈરાગ્ય ધ્યાન સમાધિ ચારિત્રમાં વિશેષતઃ અનુભવ

વધવા લાગ્યો અને હજી વધશે. આત્માનંદની ઝાંખી થવાથી છેવટે અન્ય જન્મમાં પરમાત્મપદની પ્રાપ્તિ થશે એમ અનુભવ આવે છે. આત્મજ્ઞાન ધ્યાન સમાધિમાં મૂકીને વિશેષ રસ પડે છે. મોહનલાલ !!! તમને ક્યે તો અમારા માર્ગમાં આવો. મૂકીને લોકાદિવાસનાઓ નડતી નથી એમ કહું તો અતિશયોક્તિ નથી. કોઈ નામરૂપથી નિંદે તેમાં હવે અર્થ્ય ખેદ રહેતો નથી. નામરૂપાધ્યાસ ઘણાજ ક્ષીણ થયો હોય એમ આત્મોપયોગકાલે જણાય છે છતાં પણ સાધકભાવથી અભ્યાસી છું અને તેથી અંતરાત્મભાવે રહેવા વારંવાર આત્મોપયોગ રાખું છું આનંદમાં રહું છું. રોગાદિકથી મૂકીને અંતરૂમાં અશાતા ઘણીજ અદ્ય વેદાય છે અને આત્મોપયોગ વર્તે છે, શુદ્ધિપાત્રે આત્મા આગળને આગળ વધો એજ ઇચ્છું છું. હવે શરીર રહે વા છૂટે તેમાં હર્ષ શોક પ્રાયઃ અત્યંત અદ્ય હોય વા આત્મોપયોગકાલે બિલકુલ રહેતો નથી એમ અનુભવાય છે. મહારે દુનિયાની આગળ મારી દશા જણાવવી શા માટે જોઈએ ? આ તો પ્રસંગે લખાય છે. તેથી હવે તું જાગીને ધર્મ કરે તો તહાં કલ્યાણ થાય. ત્હને શિષ્ય કરવાને (સાધુ) કરવાને મોહ નથી પણ આ તો ઉપદેશ પ્રવૃત્તિ છે તે પરમાર્થ ભાવથી થાય છે. ત્હને પાસે રહી સેવા કરી છે તેથી મહારે ત્હને જાગૃત્ કરવો જોઈએ. મનુષ્યભવ વારંવાર મળનાર નથી. ધર્મની સામગ્રી પામીને હારી ન જા. ચેત! ચેત! કાળ જપાટા દેત. સામાયિક, પ્રતિકમણ, પૌષ્ઠ, ધર્મભ્યાસ પ્રભુપૂજા, સાધુભક્તિ, આદિ ધર્મકૃત્યોમાં અપ્રમત્તભાવે પ્રવર્તજ.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લે. બુદ્ધિસાગર.

મુ. વિજાપુર.

સંવત ૧૯૭૨ ચૈત્ર વદિ ૯.

ક્ષાત્રરાજ્ય વ્યવસ્થાકર્મશુભવિશિષ્ઠ આર્યદેશપુનરુજ્જીવનતા સંવાહક એવા કર્મયોગના જિજ્ઞાસુ, ગાયકવાડી રાજ્ય કડી પ્રાન્તના સુખા સાહેબ શ્રીયુત સંપતરાવ ગાયકવાડ યોગ્ય અનેક શુભશુભ રૂપ ધર્મલાભારી:

વિશેષ તમોએ ભારત જનવર્ગ કથાણાર્થે જે જે લાભલેા કરેલાં તેની નક્કલો પરીક્ષાવા મોકલાવી તે વાંચી ભાવાર્થે જાણ્યો છે. પીલવાઈમાં લાયબ્રેરીના ખાતમુદૂર્ત પ્રસંગે અને કરજલુમાં લાયબ્રેરી પ્રસંગે આપેલું લાભલુ અત્યંત ઉપયોગી છે. કૂર્મ ક્ષત્રિય કેન્દ્ર-સના પ્રમુખ તરીકે આપેલું લાભલુ ખરેખર વ્યાવહારિક પ્રગતિકારક સ્થિર વિચારોથી ભરપૂર છે, મનનીય છે. તમારા હૃદય ઝરણુમાંથી દૈશિક પ્રગતિનો ખાગ ખીલી ઉઠે એવી આશા અવબોધાય છે. પ્રાદ્ધાણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર એ ચાર વર્ણની પ્રગતિની સાથે સાર્વજનિક પ્રગતિ અને રાષ્ટ્રીય પ્રગતિ થઈ શકે છે. વર્તમાનમાં જે જે વર્ણમાં જે જે પ્રગતિ કારકતત્ત્વોની ન્યૂનતા ક્ષીણતા થયેલી હોય તેને સુધારવાની જરૂર છે, અને પ્રત્યેક વર્ણના શુભકર્મને લવિષ્યમાં પુનરુજ્જીવન મળે એવી દૃષ્ટિએ વર્તમાનમાં સ્વયોગ્ય કાર્ય પ્રવૃત્તિની દરજ્જા અઢા કરવાની જરૂર છે. સ્વશુભ વિચારોની સાથે પરમાત્માનો અત્યંત નિકટ સંબંધ છે. અતએવ સ્વકાર્ય પ્રવૃત્તિ દરજ્જાના શુભ વિચારોમાં અત્યંત શ્રદ્ધા ધારણ કરીને ક્ષણે ક્ષણે પ્રગતિપથમાં વિહરવું જોઈએ. સ્વ શુભ વિચારો અને શુભ પ્રવૃત્તિના ગર્ભમાં પરમાત્માનું તેજ રહેલું છે એમ પૂર્ણ શ્રદ્ધા ધારણ કરીને તમારા જેવા ક્ષાત્રકર્મવીરો અનેક વિપત્તિ દુઃખો સહી પ્રગતિપથમાં આત્મલોગી બની ધારે તો વિચરી શકે, તેથી હું અત્યંત ખુશ થાઉં અને ઈચ્છું છું કે ધર્મનાં વ્યાવહારિકતત્ત્વો અને નૈશ્વયિક

તત્ત્વો કે જે વાસ્તવિક સનાતન પ્રગતિકારક છે, છે તેમાં તમારી પૂર્ણ નિષ્ઠા થાઓ અને તેનું બળ પ્રાપ્ત થાઓ.

ધર્મના બળ વિનાનું એકલું વ્યાવહારિક પ્રગતિ બળ, વિશ્વમાં એક પતંગીયાના કાથ કરતાં વિશેષ પ્રકાશક અને ચિરં-સ્થાયી હોઈ શકતું નથી. અતએવ વ્યાવહારિક સર્વ શુભકર્મ પ્રવૃત્તિ પ્રગતિની સાથે ધાર્મિક બળ સાહાય્યની અપેક્ષા જેમ સર્વજનો સ્વીકારે એવી દેશમાં વ્યવસ્થા કરવી જોઈએ. ધર્મ બળથી પરમાત્માની અણુધારી સાહાય્ય મળે છે. અત એવ પરમાત્માપર વિશ્વાસ રાખી પ્રત્યેક પ્રગતિકારક યોજનાને અવલંબવી જોઈએ. ધાર્મિક પ્રગતિ સાથે વ્યાવહારિક પ્રગતિકારક સાધુઓ પ્રગટે એવી વ્યવસ્થા યદિ થાય તો અદ્યવર્ષમાં નવ પ્રગતિયુગને અવલોકવા સમર્થ થઈ શકાય. હિંદુઓમાં સ્વામી વિવેકાનંદ અને રામતીર્થ જેવા સાધુઓ પ્રગટે તો ભારતની પ્રગતિકારક પુનરુજ્જીવન ત્વરિત સંપ્રાપ્ત થઈ શકે. રાજ્ય તરફથી મહે સાણુ, પાટણ અને વડોદરા જેવા સ્થળોએ પ્રત્યેક ધર્મના સાધુઓ ભાષાજ્ઞાન, તત્ત્વજ્ઞાન આદિ અનેક પ્રકારની કેળવણી લઈ શકે એવી સાધુ પાઠશાળાઓ સ્થાપવી જોઈએ, અને તેમાંથી પાર થઈ પસાર થનાર સાધુઓને ઉપદેશાદિ પ્રગતિકારક ઉપાયોમાં પ્રવર્તતાં સહાય સમર્પવી જોઈએ. સાધુ મહારાજાઓ, ધર્મોદ્ધાર! પ્રગતિ સાથે દેશોદ્ધારક પ્રગતિ પ્રવૃત્તિઓમાં સારી સાહાય્ય આપી શકે છે. એમ ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ અવલોકતાં આર્યદેશમાં અને દૃષ્ટાન્તો અવલોકી શકાયછે. આપણી પાસે જે કંઈ છે તે સર્વન માટે છે. આવી આત્મભોગી કર્મયોગીની દશા પ્રાપ્ત થયા વિના જગતકલ્યાણાર્થે સત્ય આત્મભોગ અર્પી શકાતો નથી. સ્વાર્પણન ગર્ભમાં સત્ય, ત્યાગ અને દાન રહેલ છે. વશિકરણાર્થે સ્વાર્પણ સેવતાં વિશ્વમાં સર્વોચ્ચપદ પ્રાપ્ત કરી શકાયછે. પ્રગતિમાર્ગમાં પ્રવર્તતાં નિર્ભયતા અને સહિષ્ણુતા શુભ પ્રાપ્ત કરવાની જરૂર છે. નિર્ભયતાને સહિષ્ણુતા એ બે શુભોપદેશ પરમાત્મતા પ્રાપ્ત

કરાવનાર છે. માટે એ ગુણોનું અવલંબન કરવું જોઈએ. આત્માની માનસિક શક્તિયો, વાચિક શક્તિયો, અને કાયિક શક્તિયોની પ્રવૃત્તિ થાય એવા ઉપાયોનું શિક્ષણ આપવું જોઈએ. માનસિક વિચાર શક્તિયોની ખીલવણીનો આધાર ઉત્તમગુરુઓ ઉપર રહેલો છે. ઉત્તમગુરુઓ પ્રગટ્યા વિના વિશ્વની પ્રગતિ થઈ શકતી નથી. સર્વત્ર પ્રત્યેક ધર ખરેખર ગુરુકુળની ગરજ સારે એવી રીતની કેળવણીનો પ્રચાર કરવો જોઈએ. ત્યાગી જ્ઞાની નિસ્પૃહ કર્મયોગી ગુરુઓ પ્રગટ્યા વિના વાસ્તવિક પ્રગતિ થઈ શકવાની નથી. અત એવ એવા ગુરુઓ પ્રગટાવવાની વ્યવસ્થાઓને હસ્તમાં ધારણ કરી કંઈક એ દિશાની પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ. શરીરના પ્રત્યેક અંગની આરોગ્યતાની જેટલી આવશ્યકતાની જરૂર છે તેટલી જ ધાર્મિક સમાજ, વ્યાવહારિક સમાજ, સંઘ, રાષ્ટ્ર સામ્રાજ્ય અને બ્રાહ્મણદિકેના ગુણકર્મોના પ્રગતિકારક અંગોની પુષ્ટિની જરૂર છે. અનેક પ્રકારના તાપરૂપ તપને તપ્યા વિના સર્વ પ્રગતિકારક ધર્મનો પ્રકાશ થઈ શકતો નથી. તીર્થંકરો, મહાત્માઓ, ઋષિયો અને પયગમ્બરોનો મૂળ ઉદ્દેશ એ હતો કે આ જગતમાંથી દુઃખોનો નાશ કરવો અને જીવોને સુખી કરવા. સર્વ જીવોને સુખી કરવાની સત્ય ક્ષરજ અદા કરવા માટે જે કંઈ મળ્યું છે તેનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ. દેશ પ્રેમ, ધર્મપ્રેમ, ગુરુપ્રેમ, કુટુંબ પ્રેમને ઉચ્ચાશયોથી અને સાધ્ય દૃષ્ટિથી ખીલવી વિશ્વ પોતાના આત્મ સમાન થઈ રહે એવી ઉદાર દૃષ્ટિને ખીલવવી જોઈએ. આપણે જેમ જેમ એવી ઉચ્ચ શુભ ઉદાર ભાવનાને સેવવા પ્રયત્ન કરીએ છીએ તેમ તેમ આપણે પરમાત્માના પ્રકાશનો હૃદયમાં વધુને વધુ પ્રકાશ પ્રાપ્ત કરવા સમર્થ થઈએ છીએ. એમ નિશ્ચયતઃ અવગોઠવું. પરમાત્માને હૃદયમાં ધારણ કરી પરમાત્માનો પ્રકાશ ગ્રહીને આપણે વિશ્વ જીવોનું લેણું કે જે અનેક અવતારોમાં ગ્રહી છે તેને સેવા કરીને પાણું વાળવું જોઈએ. જગતની સેવા એ સ્વાત્માની સેવા છે. જગતના જીવોની સેવા કરતાં આપણે આત્માની પરમાત્મતા પ્રકાશીએ છીએ. જગતમાં રહેલા સર્વ

જીવોને આત્મવત્ માની જગત્ની સેવા જે કરે છે, તે મહાત્મા છે, તેના શરીરના સર્વ અણુઓ પવિત્ર છે. જગત્માં તેણું જીવંત સફળ છે. વસ્તુતઃ તેઓ મનુષ્ય, જીવતો જગતો દેવસમાન છે. બાકીના જીવો બાહ્ય પ્રાણીશ્વસોર્ધ્વાસ માત્રથી જીવતા છે, અને વસ્તુતઃ ઉંધતા છે. તમારા જેવા બાહ્ય રાજ્ય વ્યવસ્થાપ્રચારક કર્મયોગ જિજ્ઞાસુને ક્ષાત્ર શુભકર્મમાં વિશેષતઃ ઉત્સાહયુક્ત પ્રવૃત્તિ બળ વધવાની સાથે ધાર્મિક નિર્લેપદશા પ્રાપ્ત થાઓ, અને સર્વશુભ પ્રવૃત્તિમાં તમારા અધિકાર પ્રમાણે ધર્મપ્રગતિ યુક્તજીવનથી શ્રેષ્ઠે એવું ઇચ્છું છું.

ૐ શાન્તિઃ ॥

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. સાદરા.

સંવત ૧૯૭૨ ના ચૈત્ર વદિ ૧૨.

શ્રી અમદાવાદ, તત્ર પરોપકાર સેવાદિ શુભાલંકૃત પરમાર્થ જીવનવાહક શ્રીયુત ઍરિસ્ટર જીવનલાલભાઈ. યોગ્ય ધર્મ લાલ. વિ. વકીલ ફતેચંદ રામચંદ દ્વારા તમોએ મોકલેલી મુદ્રિત યોજનાઓ વાંચી છે. બાળકોને હુન્નર કેળવણી આદિથી કેળવવા માટે માણસા મુકામે જે વાર્તાલાપ થયો હતો તેને તમે આચારમાં મૂકવા લાગ્યવંત થયા છે' તે અત્યંત સતોષકારક ખીના છે. તમારી એવી શુભ પરમાર્થ વૃત્તિથી કેટલીશઃ ધન્યવાદને પાત્ર તમે બન્યા છો. તમારું શુભ સેવા જીવન પ્રતિદિન વૃદ્ધિ પામે છે તે વૃદ્ધિ પામ્યા કરો અને તમારા શુભ વિચારોના અને શુભાચારોના માર્ગો નિષ્કંટક નિર્વિઘ્નો બનો!! એમ અંતઃકરણથી ઇચ્છું છું. પરમાર્થ પ્રવૃત્તિથી આત્મજીવન જોઓનું વહે છે તે આ વિશ્વના માનવરૂપ દેવો છે. પરમાર્થજીવનધારકને પ્રભુની પ્રાપ્તિ થાય છે. વિશ્વની શુભ વિચારો અને શુભાચારોવડે જે સેવા

કરવી તે પ્રભુની સેવા જ છે. સ્વાત્મા સમાન વિશ્વ અવખોધાયક પશ્ચાત્ ઉદાર ભાવનાના ઉચ્ચ શિખરે આત્મા આરોહિ છે, અને તે સર્વમાટે સર્વ સ્વાર્પણ કરવામાં નિર્ભય અખેદી અને અદ્વેષી બને છે. વિશ્વજીવોની શુભ સેવા કરવી એ સ્વકરજ છે, એમ દૃઢ નિશ્ચય થયા બાદ સ્વાર્થી કામનાઓને નષ્ટ કરી શકાય છે, અને ભય ખેદ અને દ્વેષ વિના સમભાવે પ્રવૃત્તિ કરી શકાય છે. તમારા જેવા સાંસારિક કર્મવીરોની જાતીમાં અધ્યાત્મહથ્થા ઉચ્ચ અને પકવ થાય એમાં કિઞ્ચિત્ સંશય નથી. શુભ સેવા કર્મ કરવાથી શુદ્ધ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે, અને ઉચ્ચગુણ સ્થાનકોમાં આરોહણ પશ્ચાત્ પુનઃ પતન ઋતુ નથી. સેવાધર્મી જે જે શુભ પ્રાપ્ત કરે છે, તેથી તે પતિત થતો નથી. વર્તમાનમાં તમે જે દૃષ્ટિએ વિશ્વજનોની સેવાકરો છો, તેમાં સ્વપર વ્યાવહારિક પ્રગતિતરવનું વાસ્તવિક રહસ્ય સમાયું છે. એમ માફ મન્તવ્ય છે. આર્યોનો પુનરુદ્ધાર અને પુનરુજ્જીવન એ કર્મયોગિની દૃષ્ટિએ થઈ શકે તેમ છે. તેવા કાર્યમાં આત્મભોગ તમે આપો છો તેથી તમને અન્યવાદ થટે છે.

ॐ શાન્તિઃ ॥

આલંબન તથા નિરાલંબન સં. ૧૯૭૧ ચૈત્ર સુદિ ૧ મંગળવાર.

ધ્યાન

સં. ૧૯૭૧ ની સાલની ડાવરીમાંથી ઉતારો.

હાલમાં જૈનપત્ર અને જૈનશાસનમાં નિરાલંબન ધ્યાન સંબંધી ચર્ચા થતી વાંચવામાં આવે છે. પન્યાસ દાનવિજયજી જણાવે છે કે આ કાલમાં નિરાલંબન ધ્યાન નથી. ત્યારે અન્ય કેઈ ગુપ્ત નામે શ્રગજી જણાવે છે કે આ કાલમાં નિરાલંબન

ધ્યાન છે. આ બન્ને યદિ નિરાલંબન ધ્યાનનું લક્ષણ વિચારે તો અર્થ પ્રસંગ ન રહે. હેમચન્દ્ર આચાર્ય વિશેષેએ ધ્યાનના મનોરથ કરેલા છે પણ કેવા ધ્યાનના તે સ્વરચિત સ્લોકોમાં ભાવના પ્રસંગે જણાવ્યું નથી. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યે વનમાં ગચ્છન કરીને ધ્યાન ધરવાનો મનોરથ કર્યો છે તેથી એમ નથી સિદ્ધ થતું કે આ કાલમાં પદસ્થ-પિંડસ્થ-રૂપસ્થ ધ્યાન ન ધ્યાવી શકાય. આ કાલમાં પદસ્થ ‘પિંડસ્થ’ રૂપસ્થ ધ્યાન ધ્યાવી શકાય છે. સ્વ-શક્તિ પ્રમાણે એ ત્રણ પ્રકારનાં ધ્યાન ધ્યાવી શકાય છે. એવો સ્વાનુભવ છે. આત્માના શુદ્ધ ગુણ પર્યાયનું પણ શ્રુતજ્ઞાનાલંબને ધ્યાન ધરી શકાય છે. આ કાલમાં શુકલ ધ્યાનની કંઈક ઝાંખીનો અનુભવ સાતમા ગુણસ્થાનકમાં અપ્રમત્ત યોગીને આવે છે. શુકલ ધ્યાનને નિરાલંબન ધ્યાન કથવામાં આવે તો તે ધ્યાન તો આ કાલમાં છે નહિ, તેની કાંઈ ઝાંખી સાતમા ગુણસ્થાનકમાં પ્રગટે છે. આત્માના અરૂપી, જ્ઞાનાદિક ગુણોને રૂપાતીત ધ્યાન, અને એને નિરાલંબન ધ્યાન કથવામાં આવે તો તેમાં ઘણા વિરોધો આવે છે. મતિ અને શ્રુતિજ્ઞાનવડે રૂપાતીત જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રાદિક ગુણોનું ચિંતવન મનન કરી શકાય છે. આત્માના અરૂપી શુદ્ધ જ્ઞાનાદિક ગુણોનું સ્મરણ, મનન, ચિંતવન તે ધ્યાન છે, અને એવું જ આત્માના અરૂપી ગુણોનું ચિંતવન રૂપ ધ્યાન તેનો વિરોધ થયે છે એમ જો કોઈ કહે તો આત્માના ગુણ પર્યાયનું ઉપદેશદ્વારા અને આગમદ્વારા વિવેચન કરી શકાય નહિ, પણ આગમોના આધારે ઉપદેશાદિવડે તેનું સ્વરૂપ કથી શકાય છે અને ચિંતવી શકાય છે. અતએવ તેનું સર્વવિદ્વાનો દ્વારા વિવેચન કરી શકાય છે. આગમોના આધારે ઉપદેશાદિ વડે તેનું સ્વરૂપ કથી શકાય છે અને ચિંતવી શકાય છે. અતએવ તેનો સર્વ વિદ્વાનો દ્વારા થતો અનુભવ તે કોઈ રીતે નિષેધ કરી શકાય નહિ. શ્રુતજ્ઞાનબળે રૂપી અને અરૂપી એવા બે પદાર્થોનું ચિંતવનરૂપ ધ્યાન ધરી શકાય છે. શ્રુતજ્ઞાનના વિષય જોયર રૂપી અને અરૂપી બે પદાર્થો છે. અતજ્ઞાનના બળે આ-

તમાના અરૂપી શુષ્ણોને શ્રુતજ્ઞાનમાં ગોચર કરી શકાય છે, અને શ્રુતજ્ઞાન બળે આત્માના અરૂપી શુષ્ણોનું જે ચિંતવન કરવું તેને જે નિરાલંબન ધ્યાન કહેવાય તો તેવું આત્મશુષ્ણ પર્યાય મનન ચિંતવન રૂપ અરૂપ ધ્યાન તો આ કાલમાં સંભવે છે, તેથી તેનો નિષેધ કરી શકાય નહિ. સાલંબન ધ્યાનનો અને નિરાલંબન ધ્યાનનો ઉપર કથેલા વિચારોથી ભિન્ન એવો અર્થ કરીને નિરાલંબન ધ્યાનનો કોઈ આચાર્યે નિષેધ કર્યો હશે. કોઈ પૂર્વાચાર્યો શુકલ ધ્યાનને નિરાલંબન કથી તેનો નિષેધ કર્યો હોય તો અમુકાપેક્ષાએ તે સંઘટી શકે. દેવગુરુ-ઉપાશ્રયાદિ બાહ્યાલંબનો જેમાં નથી અને જે ધ્યાન દ્વક્ત કોઈપણ નૈમિત્તિક આલંબન વિના થાય, એવા ધ્યાનને નિરાલંબન ધ્યાન કહેવામાં આવે તો એવું ધ્યાન અધુના અને પૂર્વકાલમાં પણ સંભવે નહિ? કારણ કે શુકલ ધ્યાનીઓને પણ મનનું આલંબન લેવું પડે છે. શુકલ ધ્યાનીઓને એવું શ્રુત જ્ઞાન-મન-દેહ અને સંઘયણ અને રથાન વગેરેનું આલંબન ઘટે છે તો આ કાલમાં આત્માના શુષ્ણપર્યાયનું ચિંતવનરૂપ ધ્યાન ધરતાં એકાંત વન વગેરેનો નિર્જન શાંત પ્રદેશ, શ્રુતજ્ઞાન મન-આહાર 'શુક્ષ્ણ' ઉપાશ્રય 'વસ્ત્રપાત્ર' અને શરીર આદિ આલંબનોની કેમ જરૂર ન રહે? અદબત્ત-શરીર મન શ્રુતજ્ઞાન-આહાર વસતિ વગેરે આલંબનોની જરૂર રહે છે. વનનો નિર્જન શાંત પ્રદેશ શુદ્ધામાં બેસવું, આહારાદિનું ગ્રહણ કરવું. શ્રુતજ્ઞાન બળે અરૂપી શુષ્ણોનું ચિંતવનું. ઇત્યાદિને જે નિરાલંબન કહેવામાં આવે તો આલંબનને નિરાલંબનત્વ કથવું એ અસત્ય ભાષણનો દોષ આવીને દલો રહે. અતએવ આ કાલમાં નિરાલંબન ધ્યાન નથી. તેથી પૂર્વમુનિયોએ મનોરથો ચિંતવેલા છે એમ કથીને આત્માના શુષ્ણપર્યાયના ચિંતવનનું ખંડન કરવું એ કોઈ રીતે ઘટી શકે તેમ નથી. શાન્ત પ્રદેશમાં આત્માનાં શુષ્ણોનો વિચાર કરવો ઇત્યાદિને નિરાલંબન ધ્યાન ન હોવા છતાં નિરાલંબન ધ્યાન તરીકે માની તેનું ખંડન કરવું એ કોઈ રીતે સત્યતરીકે સિદ્ધ કરવું નથી. શ્રી આનંદધનજી મહારાજે તથા ચિદાનંદજીએ વનમાં રહી

ગુફામાં બેસી આત્માના ગુણોનું ધ્યાન ધર્યું હતું. શ્રુતજ્ઞાનના બળવડે પરોક્ષભાવે અરૂપી ગુણોનું આ કાલમાં ચિંતવન મનન સ્મરણ રૂપ ધ્યાન ધરી શકાય છે, પરંતુ સર્વથા પ્રકારે આત્માના અરૂપી ગુણોને પ્રાપ્ત કરી અરૂપી ન બની શકાય, એમ ઘટી શકે છે. શ્રી હેમચંદ્રાદિક મુનિવરોએ વનમાં ધ્યાન કરવાના અને સમભાવમાં મસ્ત થવાના મનોરથ કર્યા હતા તેથી એમ નથી સિદ્ધ થતું કે આ કાલમાં વનમાં જઈ એવું આત્મધ્યાન ન ધરી શકાય. હેમચંદ્રાદિકે એવા મનોરથો કર્યા છે ખરા પણ કોઈ પૂર્વ મુનિએ કોઈ અન્થસ્થલમાં ધ્યાન પ્રસંગે એમ નથી લખ્યું કે આ કાલમાં વનમાં ગુફામાં અથવા એવા કોઈ શાંત સ્થલમાં બેસી આત્માના ચિંતવનરૂપ ધ્યાન ન ધરી શકાય. આ કાલમાં વનમાં બેસી ધ્યાન ન ધરી શકાય એવું શ્રી હેમચંદ્રાદિકના મનોરથોવડે સિદ્ધ થતું નથી. ઉલટું તેનાથી તો વન-ગુફા વગેરેનું આલંબન લાહી, શ્રુતજ્ઞાનના આલંબને આ કાલમાં આત્મ ધ્યાન ધરી શકાય છે, એવું સિદ્ધ થાય છે, જે કાલમાં જે વસ્તુનું ધ્યાન ન ધ્યાવી શકાય, એવો જો નિષેધ શ્રી હેમચંદ્રાદિક બ્રહ્મતા હોત તો તેના મનોરથો ન કરી શકત. આ કાલમાં જેનો નિષેધ થયો હોય છે તેનું તો આ કાલમાં પ્રાપ્ય તરીકે કોઈ મનોરથ કરી શકતું નથી. શ્રી હેમચંદ્રાદિકે જે ધ્યાનના મનોરથો કરેલા છે તેથી એમ સિદ્ધ થાય છે કે આત્મધ્યાન ધરવામાં તેમની ભાવના તીવ્ર વર્તતી હતી પણ જૈન શાસનની સેવા વગેરેમાં તેઓ પ્રવૃત્ત હોવાથી વનમાં જઈને તેઓ સદાને માટે ધ્યાન ધરી શક્યા નહોતા. ઉપર્યુક્ત આલંબનોવડે ધ્યાન ધરી શકાય છે, તેવા ધ્યાનને કોઈ નિરાલંબન ધ્યાન કહે તો તે સત્ય માની શકાય નહિ. એકાગ્ર ચિત્તથી આત્માના ગુણો સંબંધી વિચારો કરવા એ ધ્યાનનું લક્ષણ છે. કોઈપણ વસ્તુ સંબંધી એકાગ્ર ચિત્તથી વિચારો કરવામાં આવે છે ત્યારે તે વસ્તુ સંબંધી વિશેષ જ્ઞાન પ્રગટી શકે છે. આત્મધ્યાન સંબંધી પણ તેવી

રીતે અવબોધનું. આત્માના શુભ પર્યાય સંબંધી જેમ વિશેષ ઉપયોગ મૂકવામાં આવે છે તેમ આત્માના શુભ પર્યાય સંબંધી અનુભવ જ્ઞાન વધે છે, અને તેથી આત્મભાવ ચારિત્રની પરિપક્વતામાં વૃદ્ધિ થાય છે. શાસ્ત્રોત્કે આત્મતત્ત્વજ્ઞાન કરવામાં આવે તોપણ તેનો અનુભવ તો આત્મધ્યાન ધર્યા વિના થઈ શકતો નથી. આત્માના શુભ પર્યાયોનું એકાગ્રસ્થિર ચિત્તાપયોગે મનન કરવું એવું જ ધ્યાન તે ખરેખર આ કાલમાં વિદ્યમાન છે અને તે એકાંત સ્થાન-વન-શુદ્ધ આદિ સ્થાને રહી, કરવામાં આવે તો આત્મોન્નતિ થયા વિના રહે નહિ. નિરાલંબન ધ્યાન અને સાલંબન ધ્યાનના લક્ષણો અનુભવ જ્ઞાનદ્વારા નિશ્ચયી ભૂત કર્યા વિના જેઓ સાલંબન ધ્યાનને પણ નિરાલંબન ધ્યાન માની તેનો નિષેધ કરે છે તેઓ સાલંબન ધ્યાનનો ઘાત કરનારા અવબોધવા. વનમાં બેસી ધ્યાન ધરવું, પ્રાણાયામ કરવા, પ્રત્યાહાર ધારણા ધ્યાનની આરાધના કરવી, તે દેહ શાસ્ત્રાહારાદિઆલંબનોના યોગે આલંબન ધ્યાન કહેવાય છે અને તેથી આત્મામાં આત્મતત્ત્વ પ્રતીતિની આનુભાવિક કુચીઓ સંરક્ષી શકાય છે. આત્માના જ્ઞાનાદિક શુભોનું, અવલંબન કરવું તે આલંબન યોગો આદેય છે. ધ્યાન દશાની અનેક કારણોએ થએલી અશ્રદ્ધા, અરૂચિ, દ્વેષપ્રયોગે નિરાલંબન ધ્યાનરૂપે કથી તેનો નિષેધ દર્શાવી, લોકોને ધ્યાન માર્ગથી વિમુખ કરવા તે આત્મઘાત મહાપાપ રૂપ છે. નિરાલંબન ધ્યાનનો નિષેધ જણાવતાં પૂર્વે નિરાલંબન ધ્યાનનું લક્ષણ જણાવવું જોઈએ કે જેથી સાલંબન ધ્યાનનું નિરાલંબન ધ્યાનના નામે ખંડન ન થાય. આ કાલમાં જ્ઞાનના આધારે ધ્યાન ધરવાની પ્રવૃત્તિની આવશ્યકતા છે. સિદ્ધાંતોના જ્ઞાન વિના આત્મ તત્ત્વ સંબંધી સૂક્ષ્મ વિચારો થઈ શકતા નથી. આત્માના શુભ પર્યાયોના મનન, સ્મરણ રૂપ ધ્યાનમાં દીર્ઘકાલ પર્યંત લીન થઈ જવાથી આત્મ સમાધિની સવિકલ્પ અને નિર્વિકલ્પ દશા સંબંધીનો અનુભવ આવે છે. આત્માર્થી મનુષ્યોએ સિદ્ધાંત જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરીને આત્મ તત્ત્વ સંબંધી જેટલી શક્તિ હોય તેટલા

પ્રમાણમાં ધ્યાન ધરવું. આ કાલમાં ધ્યાન ધરતાં ધરતાં ધ્યાનની જેટલી હથા પ્રાપ્ત થવાની હશે તેટલી પ્રાપ્ત થશે. આ કાલમાં જે ધ્યાનહથા નહિ પ્રાપ્ત થવાની હોય, તે આવવાની નથી, અને જે પ્રાપ્ત થવાની છે તે કોઈને પણ પ્રાપ્ત થયા વિના રહેનાર નથી, ત્યારે ધ્યાન સંબંધી ચર્ચા કરીને પક્ષાપક્ષી કરવાની કંઈપણ આવશ્યકતા અવગોઠાતી નથી. આત્મધ્યાનમાં આગળ વધી જેટલું અવ્યાસજો પ્રાપ્ત કરી શકાય તેટલું પ્રાપ્ત કરો. જ્યાં સુધી માર્ગ હશે ત્યાં સુધી દેખાશે, અને જ્યાં સુધી માર્ગમાં જવાનું હશે ત્યાં સુધી જવાશે, પશ્ચાત્ આગળ જવાશે નહિ તો તત્ સંબંધી ચર્ચા કરવાથી શો લાભ ? પ્રવૃત્તિ અને નિવૃત્તિનો નિષેધ વા આદર તે ચર્ચા માત્ર છે અને તેથી સ્વપરને વાસ્તવિક આવશ્યક લાભની પ્રાપ્તિ થઈ શકતી નથી. અપ્રમત્ત ગુણસ્થાનક-વર્તી અપ્રમત્ત ધ્યાનની ઝાંખી યદિ પ્રાપ્ત થાય તો આત્મસાક્ષાત્કારનો અનુભવ થાય. બાહ્ય સ્થૂલ શ્રી જિનપ્રતિમાદિ આલંબનોના અધિકારી થઈ તત્ત્વાદાર આત્મ ધ્યાન ધરીને સૂક્ષ્મ આલંબનો દ્વારા આત્મ ધ્યાન ધરવું જોઈએ. આત્મજ્ઞાન પ્રબોધક સૂત્રોદ્વારા શબ્દના આલંબન પૂર્વક અર્થના ઉપયોગમાં સ્થિર થઈ આત્મામાં લીન થઈ આ બાહ્ય જગતને ભૂલી જવું એ સૂક્ષ્માલંબન વિશિષ્ટ ધ્યાન અવગોઠવું. એકાંત ગુહાદિ શાન્ત પ્રદેશમાં પદ્માસને વા સિદ્ધાસને બેસીને સોહં તત્ત્વમસ્યાદિ શબ્દવાચ્ય ભાવાર્થને ઉપયોગ ધારણ કરી આત્મતત્ત્વમાં લીન થઈ જઈ સહજનંદની ઘેનમાં મસ્ત થઈ જવું, એ સૂક્ષ્માલંબન ધ્યાન અવગોઠવું. સ્થૂલાવલંબન ધ્યાનના જે અધિકારીઓ છે તે સ્થૂલાવલંબનદ્વારા ધ્યાન ધરી શકે છે, અને જે સૂક્ષ્માવલંબનોવડે આત્મધ્યાન ધરવાના અધિકારી છે તે સૂક્ષ્મ આત્મધ્યાન ધરી શકે છે. સૂક્ષ્માવલંબનોને જે ગ્રહણ કરીને ધ્યાન ધરી શકે છે તેના ધ્યાનને નિરાલંબન ધ્યાન કથી શકાય નહિ. એમ આન્તરાનુભવ દ્રષ્ટિએ વિચાર કરી સાલંબન અને નિરાલંબન ધ્યાનનું સ્વરૂપ અવગો-

ધવું, કે જેથી ચર્યાદિક કલેશોનો પ્રસંગ ન રહે અને આત્મ-ધ્યાન ધરવામાં વાસ્તવિક પ્રેમ સાથે સફળરૂપે પૂર્વક પ્રવૃત્તિ થાય. આત્મજ્ઞાન પૂર્વક આત્મધ્યાન ધરીને જેઓ આત્મ સમાધિ પ્રાપ્ત કરે છે તેઓ સિદ્ધ સુખની વાનગીનો આ ભવમાં અનુભવ કરી ઉચ્ચ દશા પ્રાપ્ત કરે છે.

ધર્મતત્ત્વોનું ધ્યાન ધર્યા વિના તે તે તત્ત્વોનું આનુભવિક જ્ઞાન થતું નથી, અને આનુભવિક જ્ઞાનના અભાવે પ્રત્યેક જાતીય વિચારોનું સંકુચિત્ત્વ નષ્ટ થતું નથી. દીર્ઘકાલ પર્યંત તત્ત્વોનું ધ્યાન ધરવાથી જે જે શંકાઓ પૂર્વે થએલી હોય છે તેઓનું સ્વયમેવ સમાધાન થાય છે. ધ્યાનનો વ્યાપક ભાવાર્થ ગ્રહણ કરીને તેનો સ્વીકાર કરવો જોઈએ અને યથામતિએ ધ્યાન ધરવું જોઈએ. પ્રત્યેક જાગૃતનો તેની ચારે બાજુએ દીર્ઘકાલ પરંપરા વિચાર કરવો, એ એક જાતનું ધ્યાન છે. દીર્ઘકાલ પરંપરાએ, એક જાગૃતનું ચિંતવન, મનન, સ્મરણ કરવાથી તે જાગૃતનું વિશેષ પ્રકારે જ્ઞાન થાય છે, અને પશ્ચાત્ તે જાગૃતનું નિશ્ચય જ્ઞાન થવાથી સ્વતંત્ર વિચારો અને આચારોની વૃદ્ધિ અને ઔદાર્ય પ્રકટ થાય છે. જે મનુષ્યોમાં આત્મતત્ત્વ સંબંધી વા જડતત્ત્વ સંબંધી પરિપૂર્ણ ધ્યાન ધરવાની, શક્તિ નથી તે મનુષ્યો તે તે વસ્તુઓના સૂક્ષ્મ રહસ્યોના જ્ઞાતા થઈ શકતા નથી. કોઈપણ વસ્તુનું દીર્ઘકાલ પર્યંત વિચાર પરંપરાપ્રવાહે ચિંતવન, મનન, કરવું એ એક જાતનું ધ્યાન છે એવું ધ્યાન ધરવાથી પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોએ નવીન શોધો કરી છે, કરે છે અને ભવિષ્યમાં તેઓ કરશે. પ્રત્યેક જાગૃતનો મત બાંધતાં પૂર્વે પ્રત્યેક જાગૃતની પ્રવૃત્તિમાં પોતાના વિચારો મૂકતાં પૂર્વે પ્રત્યેક તે તે જાગૃતનું સૂક્ષ્મ વિચારપરંપરાએ મનન, સ્મરણ કરવું જોઈએ કે પશ્ચાત્ સ્વાતંત્ર્ય વિચાર પ્રવૃત્તિ વા તેના નિષેધમાં પાછળથી પશ્ચાત્તાપ ન થઈ શકે, અને પ્રવૃત્તિ વા નિવૃત્તિમાં આત્મજ્ઞાન શાંતિ વિગેરે શુભોમાં સંક્ષોભ ન થઈ શકે. આત્માનું વ્યવહારતઃ અને નિશ્ચયતઃ સ્વાતંત્ર્ય પ્રાપ્ત કરવા અને આત્મ પ્રવૃત્તિ માર્ગમાં સાધન સંપન્ન

સ્થિતિથી વિચરવા આત્મદ્વારા પ્રત્યેક બાબતમાં થનારું ધ્યાન એ શ્રેષ્ઠોપાય છે. આત્મ પ્રગતિમાં પ્રવૃત્ત થનારાઓએ પ્રત્યેક બાબતનું ધ્યાન ધરવું જોઈએ કે જેથી આત્મકલ્યાણના માર્ગો સ્વ અને વિશ્વ સમાજને માટે ખુલ્લા રહે. વિશ્વમાં જે જે બાબતમાં મનુષ્યો પ્રવૃત્ત થાય છે તેમાં તેઓનું તહીનત્વ હોય છે, તેઓ સ્વકાર્ય સિદ્ધિના વિજય રંગને પ્રાપ્ત કરે છે. આત્મ કલ્યાણનું મૂલ સાધન વસ્તુતઃ જ્ઞાનપૂર્વક ધ્યાન છે. આત્મતત્ત્વ સંબંધી ધ્યાન ધરવાથી આત્માની આધ્યાત્મિક પ્રગતિ થયા કરે છે. જે મનુષ્યો આત્માની વાસ્તવિક બાહ્ય તથા આંતરિક પ્રગતિ કરવા ઇચ્છે છે તે મનુષ્યોએ આત્માના જ્ઞાનાદિ સદ્ગુણોનું ધ્યાન ધરવું જોઈએ. કોઈ બાબતનું ધ્યાન ધરવું એ વાસ્તવિક તે બાબતનો સમ્યક્ વિચાર કરવા બરાબર છે. સમાધિ સુખ પ્રાપ્ત કરવું એ મનુષ્ય જીવનનું મુખ્ય કર્તવ્ય છે અને તે કર્તવ્યને યદિ અદા ન કરવામાં આવે તો આત્મોન્નતિનો વાસ્તવિક સત્ય માર્ગ અહણ્ય કર્યો છે એમ કથી શકાય નહિ. સમાધિ સુખને પ્રાપ્ત કરવું એ કદાપિ આત્મધ્યાન વિના બની શકે એમ નથી. આત્મધ્યાનમાં પરિપૂર્ણ લક્ષ્ય રાખીને આત્મધ્યાનનો સ્થિરોપયોગે અભ્યાસ કરવાથી સાલંબન અને નિરાલંબન ધ્યાનની શંકાનું સમાધાન થવા પૂર્વક આત્મોન્નતિના માર્ગમાં વિદ્યુદ્વેગે ગમન કરી શકાય છે, એમ સદ્ગુરુગતથી અવબોધવું, સાંસારિક વા પારમાર્થિક પ્રત્યેક વસ્તુનું સૂક્ષ્મ ચિંતવન મનન કર્યાથી તેમાં સમ્યક્ પ્રવૃત્તિ કરાય છે તો આત્માના શુદ્ધ ગુણપર્યાયનું સમ્યક્ ધ્યાન ધર્યાથી આત્મ સમાધિ સુખ પ્રાપ્તિ માટે સમ્યક્ પ્રવૃત્તિ થાય એમાં શું આશ્ચર્ય ? આલંબન ધ્યાન બલયોગે અનેક પૂર્વસંચિતકર્મની નિર્જરા થાય છે. આ કાલમાં છઠ્ઠું અને સાતમું એ બે ગુણસ્થાનકની વિદ્યમાનતા છે. છઠ્ઠા ગુણસ્થાનકમાં નીચે પ્રમાણે ધ્યાન છે.

અસ્તિવાન્નોકપાયાણા, મત્રાર્તસ્યૈવ મુખ્યતા;

આજ્ઞાદ્યાલમ્બનોપેતા, ધર્મધ્યાનસ્ય ગૌણતા ॥ ૨૮

યાવત્ પ્રમાદસંયુક્ત, સ્તાવત્ તસ્ય ન તિષ્ઠતિ,
ધર્મધ્યાનનિરાલંબ, મિત્પુચ્ચુર્જિનભાસ્કરાઃ ॥ ૨૯

પ્રમાદાવશ્યકત્યાગા, ત્રિશ્ચલધ્યાન માશ્રયેત્;
યોઽસૌ નૈવાગમં જૈનં, વેત્તિ મિથ્યાત્વમોહિતઃ ॥ ૩૦

તસ્માદાવશ્યકૈઃ કુર્યાત્, પ્રાપ્તદોષનિકૃન્તનમ્;
યાવન્નાપ્નોતિ સદ્ધ્યાન, મપ્રમત્ત સમાશ્રિતમ્ ॥ ૩૧

નો કષાયની મુખ્યતાથી પણ ગુણસ્થાનકમાં આર્તધ્યાનની મુખ્યતા છે અને આજ્ઞાદિ આલંબન યુક્ત ધર્મધ્યાનની ગૌણતા છે, યાવત્ પ્રમાદસંયુક્ત (પ્રમાદ, વિષય, કષાય, નિદ્રા, વિકષા એ પાંચ પ્રકારના પ્રમાદ) મુનિ છે. તાવત્ મુનિને આવશ્યકાદિ આલંબન વિનાનું ધર્મધ્યાન સંભવી શકતું નથી. અર્થાત્ છઠ્ઠા ગુણસ્થાનકમાં પ્રમાદ સંયુક્ત મુનિ હોવાથી તેને આવશ્યકાદિ આલંબનવડે સાલંબન ધ્યાન હોઈ શકે છે, એ પ્રમાણે સર્વજ્ઞ ભાસ્કરે કથે છે. પ્રમાદ સંયુક્ત છતાં પણ જો મુનિ આવશ્યકને ત્યાગ કરી, ત્રિશ્ચલ ધ્યાનનો આશ્રય કરે તો મિથ્યાત્વ મોહિત થએલ તે જૈનાગમને સમ્યક્ જાણતો નથી, એમ અવધારવું. આ કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે પણ ગુણસ્થાનકમાં પ્રમાદો છે અને તેથી સાધુઓએ પ્રમાદોને પરિહરવા આવશ્યક કર્મો કરવાં જોઈએ અને આજ્ઞાદિ આલંબને ધર્મધ્યાન ધરવું જોઈએ. પણ ગુણસ્થાનકમાં વર્તનાર સાધુઓએ ધ્યાન ધરવું જોઈએ પણ પણ આવશ્યક ક્રિયારૂપ આલંબનનો ત્યાગ ન કરવો જોઈએ. પડાવશ્યક ક્રિયા, પ્રતિ લેખનાદિ આલંબન વિનાનું એકલું નિરાલંબન ધર્મધ્યાનતો સાતમા ગુણસ્થાનકમાં સંભવે છે, માટે પણ ગુણસ્થાનકવર્તિ સંયતોએ પડાવશ્યકોવડે (પ્રાપ્ત દોષોને છેદવા, ટાળવા જોઈએ. ક્યાં સુધી એ પ્રમાણે વર્તવું જોઈએ? યાવત્

અપ્રમત્ત સમાશ્રિત નિરાલંબન ધર્મધ્યાન ન પ્રાપ્ત કરે તાવત્
એમ અવબોધવું. હવે સત્તમ શુભસ્થાનકવર્તિધ્યાનનું સ્વરૂપ
કથે છે.

ધર્મધ્યાનં ભવત્યત્ર, મુખ્યવૃત્ત્યા જિનોદિતમ્ ;

રૂપાતીતતયાશુક્લ, મપિસ્યાદંશમાત્રતઃ

અત્ર સત્તમ શુભસ્થાનકમાં મુખ્યવૃત્ત્યા જિનોદિત ધર્મ ધ્યાન
હોય છે અને રૂપાતીતપણાએ અંશ માત્રથી શુક્લ ધ્યાન હોય છે.

इत्यस्मिन् गुणस्थाने, नो सन्त्यावश्यकानि षट् ;

सन्ततध्यान सद्योगा, च्छुद्धिः स्वाभाविकी यतः

એ આ પ્રમાણે આ સત્તમ શુભસ્થાનકમાં છ આવશ્યકો
નથી તે માટે શુભસ્થાનકમાં નિરન્તર સદ્ધ્યાન યોગથી સ્વાભાવિકી
શુદ્ધિ હોય છે, આવશ્યક પ્રતિબેખનાદિ ક્રિયાઓના આલંબન
રહિત સત્તમ અપ્રમત્ત શુભસ્થાનક હોય છે તેથી સત્તમ શુભસ્થા-
નકમાં નિરાલંબન ધ્યાન ખરેખર મુખ્યવૃત્ત્યા હોય છે અને
અંશ માત્રથી રૂપાતીતપણે શુક્લ ધ્યાનની ઝાંખી હોય છે, તેથી
વાચકોને સહેજે અવબોધાશે કે સાલંબન અને નિરાલંબન એ
બે પ્રકારનાં ધર્મધ્યાન વસ્તુતઃ ષષ્ઠ અને સત્તમ શુભસ્થાનકમાં આ
કાલમાં વિદ્યમાન હોવાથી છે. સાલંબન અને નિરાલંબન એ બે
પ્રકારનું ધ્યાન આ કાલમાં પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત મુનિયોના
અધિકાર લેદે હોવાથી અને તે ઉપરાંત નિરાલંબન એવું શુક્લ
ધ્યાન પણ અંશ માત્ર હોવાથી સાલંબન અને નિરાલંબન ધ્યાનની
પ્રાપ્તિ ખરેખર આ કાલમાં મુનિયોને છે એમાં કંઈપણ આશ્ચર્ય
નથી. આ કાલમાં સાતમા શુભસ્થાનક સુધી જવાય છે. નિર્જન
મદેશ, શાંતસ્થાન, શ્રુતજ્ઞાનોપયોગ, ઇત્યાદિ ધ્યાન સાનુકુલ
સામગ્રીવડે આત્મજ્ઞાની મુનિ નિરાલંબન ધર્મધ્યાન ધ્યાઈ શકે
છે. નિરાલંબન શુક્લધ્યાનની પૂર્વે આ ધર્મધ્યાનના
પેટાગત નિરાલંબન ધ્યાન બાજુવું. જે કાલે આવશ્યકોના
આલંબનવડે ધર્મધ્યાન ધ્યાવામાં આવે છે તે વખતે
સાલંબન ધ્યાન અવબોધવું, અને આવશ્યકોવડે પ્રાપ્ત

દોષોને ટાળી પશ્ચાત્ત જે વખતે વિષય કષાયાદિ પ્રમાદ પરિણતિ ટાળી નિરાલંબન ધર્મ ધ્યાનમાં સ્થિર થઈ જવાય છે તે વખતે નિરાલંબન ધર્મધ્યાન અવબોધવું. સાલંબન ધર્મધ્યાન ધ્યાતો થકો મુનિ અપ્રમત્તયોગે નિરાલંબન ધર્મધ્યાન ધ્યાવે છે અને અપ્રમત્તયોગે નિરાલંબન ધર્મધ્યાન ધ્યાતાં છતાં પ્રમાદિ પરિણતિ પ્રગટતાં પુનઃ સાલંબન ધર્મ ધ્યાનમાં સ્થિર થાય છે એમ સાલંબન અને નિરાલંબન ધર્મ ધ્યાનની પરંપરામાં પ્રવૃત્ત થએલ મુનિ આત્માના દ્રવ્યગુણ પર્યાયના શુદ્ધોપયોગમાં સ્થિર થઈ અંશથી શુદ્ધ ધ્યાન પામી પરમાત્મસુખનો આ ભવમાં અમુકાંશે ભોક્તા બને છે, એ સ્વાનુભવ સિદ્ધ રહસ્ય છે. અપ્રમત્તસખ્તમ ગુણસ્થાનકમાં અંતર્મુહૂર્ત માત્ર રહી આત્મા પાછો છઠ્ઠા પ્રમત્ત ગુણસ્થાનકની પરિણતિને પ્રાપ્ત કરે છે. છઠ્ઠી સાતમા અને સાતમાથી છઠ્ઠે એમ ક્ષયોપશમ જ્ઞાનવિચાર પ્રયોગે અસંખ્ય વાર ગમનાગમન થાય છે. નિરાલંબન ધ્યાનબળે સાતમા ગુણસ્થાનકમાં શુદ્ધ ધ્યાનનો અંશ અનુભવીને આત્મા સ્વાત્મિક આનંદનો અનુભવ કરે છે, તેથી તે આત્માનંદી બની જીવતાં જીવન્મુક્ત દશાનો પ્રત્યક્ષ અનુભવ કરે છે અને આ કાલમાં પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય લબ્ધિ સિદ્ધિયોને પણ પામે છે. શ્રી આનંદધનજી, ચિદાનંદજી, શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય, શ્રી ઉપાધ્યાયજી વગેરેને સાતમા અપ્રમત્ત નિરાલંબન શુદ્ધ ધ્યાનના અંશનો આનંદાનુભવ આવ્યો હતો એમ તેઓનો દલરો કે જે પદોડપછે તેનાથી માલુમ પડે છે, છતાં એવી દશા સદા ન ટકે અને સાલંબન ધ્યાનથી બ્રહ્મ ન થવાય તે માટે શાસ્ત્રઆગમ, સંસ્કૃત્સેવા, સાધુસેવા, જિનપ્રતિમા સ્તુતિ, પૂજા, તથા તેનું આલંબન, પ્રતાદિક આલંબન, સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, પ્રતિલેખના, આદિ ધર્માનુષ્ઠાન વ્યવહાર નિમિત્ત આલંબનોનો ત્યાગ ન કરવો. આ કાલમાં સાકાર આલંબન દશા રહત તો સર્વદા ન થવાય માટે ધ્યાનના અધિકાર પ્રમાણે વર્તવું.

લે૦ યુદ્ધિસાગર.

સને ૧૯૭૧ અ. વૈશાખ સુદિ ૭ બુધવાર.

છટ્ટની રાત્રે એક વાગે ગોધાવીવાળા શા. દેવસિંહ પુરૂષોત્ત-
મનું ભરયુવાસ્થામાં મૃત્યુ થયું. તેણે બાહ્યાવસ્થામાં ધાર્મિક
શિક્ષણ અમારી પાસે લીધું હતું. તે અમારો શ્રાવક શિષ્ય હતો,
ઐત્રવદિ ચૌદશથી તે પાંચમ સુધી ઉપદેશ દઈને તેના આત્માને
અન્તરૂથી વૈરાગી તથા પૂર્ણશ્રદ્ધાહુ બનાવ્યો હતો. આત્માની
અસ્તિતા-અમરતા અને કર્મવાદ સંબંધી બોધ આપી તેને
સાક્ષીભાવે દુઃખ વેદવાનો સારી રીતે બોધ આપ્યો હતો તેથી તેના
આત્માને આનંદ સંતોષ થયો હતો અને તેના મુખના ચહેરાપર
આનંદની છાયા છવાઈ ગયેલી હતી. પાંચમના રોજ સવારમાં
સાજુંદવાળા દેવચંદભાઈ ઠાકરશી તથા તેના મિત્ર દલપત પોપટની
સમક્ષ આત્મસ્વરૂપ ભાવમાં રમવાનો અને નિઃસંગભાવથી વર્ત-
વાનો ઉપદેશ આપ્યો હતો તેથી તેનાપર આધ્યાત્મિક વિચારોની-
ઉંડી અસર થઈ હતી. છેલ્લી વખતે તેના મનપર ગુરૂની ભેગ-
વાઈથી ધર્મની સારી છાપ પડી એમ તેના મુખના આનંદમય
ચહેરાથી અને તેના હૃદયોદ્ગારથી સમજાતું હતું. તેના પિતાશ્રી
શ્રી રવિસાગરજી મહારાજના ભક્ત શ્રદ્ધાવંત શ્રાવક હતા. દેવ-
સિંહનો સ્વભાવ હસમુખો આનંદી હતો તે ધર્મનાં પુસ્તકો
વાંચતો હતો, તેનામાં દુઃખ ખમવાની તથા મિત્રતા સાચવવાની
શક્તિ ખીલી હતી. સંસારમાં અનેક કાર્યોમાં તેણે સારી રીતે
ગંભીરતા સાચવી છે. બાહ્યાવસ્થાથી અમારા સમાગમમાં આવ-
વાથી તેને ઘણું બહુવાનું મળ્યું હતું. જન્મથી ગર્ભ શ્રીમંતનો
પુત્ર હોવા છતાં તેણે યુવાવસ્થામાં અનેક દુઃખો સહ્યાં હતાં,
તેથી તે કર્તવ્ય વિવેકી બન્યો હતો. દેવસિંહ પ્રતિ અમારે જે
ફર્જ બજાવાની હતી, તે યથાશક્તિ બજાવી છે અને શિષ્યને
ઉચ્ચ કોટીપર લાવવા સ્વફર્જમાં અપ્રમત્તા સેવી છે. દેવસિંહ !!!
ત્હારા આત્માની સાથે ક્ષમાપના કરું છું. ત્હને પરભવમાં શાંતિ
મળેા એજ પ્રત્યક્ષમાં તથા પરોક્ષમાં ઈચ્છું છું.

ૐ શાન્તિ: ૩

મુઠ સાણુંદ.

લેઠ બુદ્ધિસાગર.

૧૯૭૧ વૈશાખ વદિ ૧

મુ. વીરમગામ સાક્ષર મુનિશ્રી જિનવિજયજી ચોગ્ય (૫૩)

(મંદકાન્તક.)

વાચ્યુ વાચ્યુ હૃદય ગતનું, જે લખ્યું પત્રમાં તે,
 હાશે સારી પ્રગતિ પથમાં, ભાવના ચિત્તમાં તે;
 મિત્રો મિત્રો સકલ કથતા, મિત્રના લેહ ઝાઝા,
 બાણે તેને સુજ સહુ પડે, ઐક્યની હોય માઝા. ૧
 મિત્રાધમાં હૃદય ગતનો, લેહ ના હોય ક્યારે,
 દોષો ઠાંકે ગુણ સહુ કથે, પાપથી તુર્ણ વારે;
 આચારમાં હૃદયરસની, ભાવનાને વહાવે,
 એવા મિત્રો વિરલ જગમાં, મિત્રથી ઐક્ય લાવે. ૨
 જેના ચિત્તે હૃદય ગતની, પ્રીતિનો વેગ આવે;
 પ્રેમાદ્રેતે હૃદય રસતાં, લેહ ના લેશ લાવે,
 હું ને તું એ મન વચ થકી, તુંજ તે હું સહાનો;
 આત્મા તે સકલ રચના, વૃત્તિમાં તે મજાનો. ૩
 સાઈ ઇચ્છે શુભ મનથકી, યોગ્ય તે સાજ આપે,
 ઐક્યે રૂહેવે મન વચથકી, ચિત્તમાં નિત્ય વ્યાપે;
 મૈત્રી એવી હૃદય રસની, મિત્રમાં જ્યાં સુહાતી,
 ત્યાં છે સ્વરૂની સકલ ઘટના, આત્મશ્રદ્ધા જ થાતી. ૪
 નોખા થાવું હળી મળી પછી, મિત્રતા એ ન સારી,
 સ્વાર્થે વૃત્તિ નિશ્ચિન રહે, મિત્રતા એજ કારી;
 કાપકાપા હૃદયથકી ને, બાણથી પ્રેમ ચાળા,
 નક્કી બાણો ચરમ વખતે, મૈત્રીમાં હોય દહાળા. ૫
 ટુંકી દૃષ્ટિ કપટ વચને, યુક્તિથી મૈત્રી રાખે,
 બાણે મીઠું હૃદયવણુ ને, ચિત્તમાં દાવ રાખે;
 દેખ્યું એવું બહુ જગવિષે, દેખશું જેહ થાશે,
 ચિત્તે આવ્યું કથન કરતાં, પ્રેમ વૃદ્ધિ સુહાશે. ૬

સંભાળીને સકલ કરશે, ધર્મનાં કાર્યં સારાં,
વિશ્વાસીનું હૃદય હજુતાં, માણસો જે નઠારાં;
માટે દેખી અનુભવ કરી, ચાલશે સત્યવાટે,
પક્ષાપક્ષી બહુ બની રહી, ધર્મ તો જ્ઞાની હાટે. ૭

સારામાં હો તવ મન સદા, ધર્મનાં કાર્યં ધારે,
આશીઃ એવી સફલ બનશે, જ્ઞાનમાં હો વધારે;
જ્ઞાતવ્યોને પ્રતિદિન લખી, કર્મ સારી બબલો,
બુદ્ધચિત્ત સદ્બુદ્ધ ઘટમાં, મિત્રનો હો વધારો. ૮

સંવત્ ૧૯૭૧ ના જેઠ સુદિ ૩ શુક્રવાર.

મુકામ પેથાપુર.

લે. બુદ્ધિસાગર.

સ્વસ્તિશ્રી મુંબાઈ મધ્યે માતૃપિતૃ ભક્ત વિદ્યાર્થી,
દિગ્મતલાલ જયસિંહપ્રતિ ધર્મલાભાશી:

સુપત્રમાગતં દૃષ્ટ્વા-શિક્ષા કિચ્છિત્ પ્રદર્શયતે ।
પ્રમાદાઃપરિહૃતવ્યાં-વિદ્યાભ્યાસે સદા ત્વયા ॥૧॥

एकाग्रचित्ततः कार्यः-विद्याभ्यासः प्रवृद्धये ।
कदापि नैव कर्तव्यो-मोहो वस्तुविलोकनात् ॥२॥

मोहमय्यां स्थितिं कृत्वा, संरक्ष्या स्वात्मवृत्तयः ।
मूढमोहिकुमित्राणां-परिहार्या कुसङ्गतिः ॥३॥

परिपाल्यं सदારोग्यं-शुद्धवायुપ્રસેવનાત્ ।
સહૃદયજ્ઞાનિમિત્રાણાં-કાર્યાસન્નિત્રલક્ષણાત્ ॥૪॥

વિદ્યાધ્યયનરાગેણ-યતિતત્ત્વં પ્રયત્નતઃ ।
 દેયા વૃત્તિર્ન સર્વત્ર-સાધ્યકાર્યપ્રકાંક્ષિણા ॥૬॥
 યાદશી ભાવના યસ્ય-સિદ્ધિર્ભવતિ તાદશી ।
 એતન્નૈસર્ગિકી શિક્ષા-સર્વશાસ્ત્રેષુ સમ્મતા ॥૬॥
 ધૃત્વા હૃદિ પ્રકર્તવ્યં-કાર્યં સંસાધ્યદૃષ્ટિઃ
 આત્મોન્નતિકરં નિત્યં-કાલાવસ્થાક્રમેણ વૈ ॥૭॥
 શ્રેષ્ઠિશ્રીજયસિંહાય-દેવો મદીયભાવતઃ ।
 ધર્મલાભસ્તથાસ્મૃત્યા-દલ્પતાય વિશેષતઃ ॥૮॥
 લેખનીયં શુભં કાર્યં-સ્મર્તવ્યો ધર્મકર્મણિ ।
 લિખિતં તત્ સ્વધર્મેણ-બુદ્ધિસાગરસૂરિણા ॥૯॥

મુ. પૈથાપુર.

લે૦ બુદ્ધિસાગર.

સંવત્ ૧૯૭૧ ના જેઠ વદિ ચોથ.

અમદાવાદથી શેઠ લલ્લુભાઈરાયજીના મૃત્યુનો તાર આવ્યો,
 તેમણે અસ્મત્કૃત ભજન શ્રવણ કરતાં દેહોત્સર્ગ કર્યો.

શેઠ લલ્લુભાઈરાયજી પરોપકારી જૈન હતા. ગરીબોનાં
 દુઃખ ટાળવા માટે હાલમાં થયેલ અમદાવાદના જૈન શેઠીઆઓમાં
 તેઓ પ્રથમ નંબરે હતા. તેમની નરમ દશામાં પણ તેઓ ઉપ-
 કાર કરવાને ચૂકતા ન હતા. નદીમાં પાણી ન છતાં ઉનાળામાં
 ખાડો ખોદવામાં આવે તો તેમાંથી જેમ પાણી નીકળે છે તેની
 પેઠે તેઓ દાતાર હોવાથી નરમ દશામાં પણ બાણ કવિની પેઠે
 વર્તતા હતા. છેલ્લી અવસ્થામાં પણ તેઓ આર્થિકદશામાં પાછા
 અસહની ચડતીની પ્રવૃત્તિના પ્રારંભમાં હતા, એવામાં તેમનો દેહો-
 ત્સર્ગ થયો. ઓશવાળ જૈનોને અને અન્ય જૈનોને તેઓ શુદ્ધ
 દાન આપી તેઓને સંતોષતા હતા. તેમની પૂર્ણ શક્તિ દ્વારા

ચઠતી અવસ્થામાં ગરીબ લોકો માટે તેમણે જે કાર્યો કર્યા છે તેવાં કાર્યો ખરેખર અન્યથી થઈ શક્યાં નથી. અમારી સંગતિ થયા બાદ તેમણે જૈન યોગીંગ અને અનાથાશ્રમમાં આત્મભોગ આપ્યો હતો. તેઓ અમારો ઉપદેશ સાંભળવા આંખલી પોળના ઉપાશ્રયે દરરોજ આવતા. નગરશેઠ મણિભાઈ પ્રેમાભાઈને સાર્વજનિક હિત કાર્યોમાં તેઓ મંત્રિની પેઠે દોરતા હતા. છપ્પનીયા દુકાણમાં નગરશેઠ મણિભાઈની સાથે તેઓએ ગરીબોની સેવામાં સારી રીતે આત્મસાગ આપ્યો હતો. શેઠ લાલભાઈ દલપતભાઈ, શેઠ મનસુખભાઈ ભગુભાઈ અને શેઠ લલ્લુરાયજી એ ત્રણ મનુષ્યો અમદાવાદ જૈનોમાં ઘણા કાળ ચાલ રહેશે. શેઠ લલ્લુરાયજીએ અમદાવાદ ટ્રેનીંગકોલેજમાં ભણનારા અનેક ગરીબ વિદ્યાર્થીઓને મદદ કરી છે. તેમને અમારાં બનાવેલાં ભજન શ્રવણ કરવાનો ઘણો શોખ હતો. વ્યાખ્યાન કરતાં તેઓ ભજનોનું શ્રવણ કરવામાં અત્યંત રૂચિ ધરાવતા હતા. જૈનોમાં આવા દાતાર નરરત્નની ખોટ પડી છે. એટલુંતો નહિ પણ ગુર્જર દેશને આવા દાતાર નરરત્નની ખોટ પડી છે. હિમ્મત, સાહસ, દાતાર, પરોપકાર, સહનશીલતા વગેરે ગુણોથી તેઓ ઉચ્ચ દશાને પામ્યા હતા. તેઓનામાં જે સદ્ગુણો કરવાની ટેવ ન હોત તો તેઓની નરમ દશા ચાત નહિ. તેમના આત્માને શાંતિ મળે.

તેમના ત્રણ પુત્ર શ્રેષ્ઠી ચંદુલાલ તથા કેશવલાલ તથા અમૃતલાલ હાલ હયાત છે. આંખલી પોળના ઉપાશ્રવના તે મુખ્ય આવક હતા. તેમણે દાનધર્મથી પ્રખ્યાતિ મેળવી હતી. તેમની પાછળ તેમના પુત્રો તેવા દાની વગેરે ગુણવાળા આઓ. ॐ શાંતિ:

ले० बुद्धिसागर.

संवत् १९७२ ना वैशाख वदि १०

ता. २६-५-१५

विश्वदेशसेवाकाव्यम्

विश्वसेवा महाधर्मः, प्रज्ञप्तः कर्मयोगिभिः
 विश्वसेवारतो भक्तः सर्वदोषैः प्रमुच्यते ॥१॥
 विश्वसेवा कृता येन, देवस्तेनैव पूजितः
 ब्रह्मरूपं जगत्सर्वं, ज्ञायते ज्ञानयोगिभिः ॥२॥
 ब्रह्मरूपेण विश्वस्य, दर्शनं जायते सदा
 तदा विश्वस्य सेवार्थं, सर्वस्वार्पणता भवेत् ॥३॥
 सर्वोपायैः प्रगत्यर्थं, देशसेवा मता शुभा;
 देशसेवकलोकानां, विश्वस्मिन् पूज्यता सदा ॥४॥
 समुत्क्रान्तिश्च लोकानां, जायते देश सेवया;
 विज्ञाते तद्रहस्ये तु सर्वं ज्ञातं मनीषीभिः ॥५॥
 देशरक्षादि कार्येण, जीवानां पालनं शुभम्
 अतो योग्यप्रवृत्त्यैव देशसेवा शुभावहा ॥६॥
 देशसेवादिकं कर्म, विद्याशान्तिप्रदायकम्;
 जन्मभूमेः शुभा सेवा, कर्तव्योन्नतिमिच्छता ॥७॥
 कर्तव्यं सर्वलोकानां, जीव्यं हि देशसेवया;
 यशःकीर्त्यादिसंप्राप्तिं जायते देशसेवया ॥८॥
 कर्तव्यं स्वाधिकारेण, सर्वेषां जन्मिनां शुभम्;
 देशोन्नतिप्रदं कर्म, सामाजिकसुखप्रदम्; ॥९॥

विद्याभ्रपानवस्त्राद्यै रक्षणं सर्वजन्मिनाम्
 सर्वोपायैः प्रकर्तव्यं, स्वात्मशक्तिघनव्ययात् ॥१०॥
 देशविद्यालयं स्थाप्यं, छात्राणां सर्वशक्तिदम्;
 स्वार्पणेनैव कर्तव्या, देशसेवा शुभङ्करा; ॥११॥
 क्षात्रकर्मादिविद्याभि देशसेवोन्नतिः क्षमा;
 स्वाऽधिकारवशात्कार्या देहिभिः शुद्धबुद्धिभिः ॥१२॥
 देशोन्नतिः सदा साध्या, कालोचितसुयुक्तिभिः
 देशद्रोहादिकं कर्म, कर्तव्यं नैव माहतः ॥१३॥
 देशद्राही महापापी, जायते नैव संशयः
 कार्येनैव कदा द्रोहः प्राणनाशेऽपि मानवैः ॥१४॥
 देशभक्त्या कृतं यैर्हि, स्वार्पणं कर्मयोगिभिः
 जायन्ते ते महाभक्ता देशस्थलोकसेवया ॥१५॥
 ब्रह्मचर्याश्रमाद्यैश्च, सुष्ठु पात्रादिदानतः
 देशसेवा प्रकर्तव्या, दयादानादिसद्गुणैः ॥१६॥
 साहाय्यं देशभक्तानां देयं स्वार्पणभक्तिः
 स्वात्मवत्स्वान्यदेशस्थ-लोकानां रक्षणं शुभम् ॥१७॥
 परस्परं न योद्धव्यं, स्वदेशद्रोहतोजनैः
 देशद्रोहेण लोकानां, नाशः स्यान्नैव संशयः ॥१८॥
 सद्गतिर्नैव लोकानां, स्वदेशभक्तिमन्तरा
 सद्बुद्ध्या देशलोकानां, भक्तिः शुद्धात्मकारिका ॥१९॥
 जनो नाप्नोति सत्कीर्तिं, स्वदेशप्रीतिमन्तरा
 स्वजन्मभूमिरागेण, स्वोन्नतिर्धर्मिदेहिनाम् ॥२०॥
 देशभक्तिः सदा शूरैः, प्राप्यते पुण्यकर्मणा
 देशभक्तिं विना क्लीबा, भारभूता महीतले ॥२१॥

स्वदेशोद्धारकाः सन्तो ब्राह्मणाद्याः शुभङ्कराः
 सत्यराष्ट्रोन्नतेः कर्म-कारिणः स्वाधिकारतः ॥२२॥
 देशराष्ट्रोन्नतेर्योगाद् भवेद् धर्मोन्नतिः शुभा
 धर्मोद्धाराय देशस्य, सेवा कार्या प्रतिक्षणम् ॥२३॥
 कार्येनैव कदा द्वेषः, अन्यदेशेषु मानवैः
 स्वान्यदेशस्थभव्यैस्तु, धार्यमैक्यं परस्परम् ॥२४॥
 स्वान्यदेशस्थलोकानां, रक्षा कार्या विवेकतः
 देशोद्धाराय यत्कर्म, तत्कार्यं सर्वशक्तितः ॥२५॥
 सामाजिकव्यवस्थाभिर्देशसेवा मनीषिभिः
 कर्तव्या भिन्न देशानां, विश्वशान्तिकरा शुभा ॥२६॥
 सामाजिकबलस्यैक्यं, कृत्वोन्नतिप्रसाधकम्
 बाह्यान्तरं बलं धृत्वा, देशसेवा विधीयताम् ॥२७॥
 देशोद्धाराय सद्भक्त्या, शीघ्रं स्वदेशवासिभिः
 कृत्वा स्वात्मारपणं पूर्णं, वर्तितव्यं विशेषतः ॥२८॥
 स्वजन्मभूमिसद्भक्तैर्मातृभाषाप्ररागिभिः
 देशकालानुसारेण, वर्तितव्यं यथातथम् ॥२९॥
 परस्परं च साहाय्यं, कर्तव्यं देशवासिभिः
 धर्मार्थमन्य देशानां, साहाय्यं मुक्तिकारकम् ॥३०॥
 स्वाश्रयिमंत्रतंत्रैश्च यन्त्रैरुत्क्रान्तिकारकैः
 परस्परं च साहाय्यं कर्तव्यं देशवासिभिः ॥३१॥
 स्वदेशोत्क्रान्तये यत्तत्, वर्तते धर्मकारकम्
 सेव्यं तत्कर्म निष्काम-बुद्ध्या स्वदेशमानवैः ॥३२॥
 सर्वोपायैः प्रकर्तव्यं, रक्षणं देशदेहिनाम्
 निरासक्त्या कृतं कर्म, नैव बंधाय जायते ॥३३॥

दुष्कालादिप्रसङ्गेषु, अववस्त्रादिभिर्जनैः
 सर्वदेशीयलोकानां, सेवा कार्या शुभङ्करा ॥३४॥
 संग्राह्य शिक्षणं सम्यक्, सम्प्राप्याः सर्वशक्तयः
 विश्वसेवा सदा कार्या, स्वाशयधर्मतत्परैः ॥३५॥
 विश्वजीवदयाधर्मस्तत्समो नैव को भुवि
 विश्वस्थसर्वजीवानां, रक्षा कार्या महाजनैः ॥३६॥
 कृतं यत् विश्वलोकानां, हितार्थधर्मबुद्धिकृत्
 तज्ज्ञानिनां भवत्येव, मोक्षाय नैव संशयः ॥३७॥
 देशभक्तस्य योग्या ये, गुणा धार्या स्वदेशिभिः
 स्वाधिकारेण कर्तव्यं, कर्म निष्कामबुद्धितः ॥३८॥
 प्राप्तव्या गुणवृन्देन, देशभक्तस्य योग्यता
 सात्त्विकप्रकृतेर्योगी, जायते देशसेवकः ॥३९॥
 सात्त्विक देशसेवायाः सत्यदेशोन्नतिर्भवेत्
 योग्यतामन्तरा कोऽपि देशभक्तो न गीयते ॥४०॥
 शौर्यं दया दमो दानमौदार्यं परमार्थता
 उद्योगः साहसो धैर्यं, दया सत्यं च शुद्धता ॥४१॥
 स्वापणं देशप्रीतिश्च, संयमश्च विवेकता
 अहिंसा ब्रह्मचर्यं च, सद्गुणा देशभक्तये ॥४२॥
 आत्मवत् सर्वजीवेषु, शुद्धप्रेम शुभामतिः
 प्रामाण्यं स्वात्मश्रद्धा च स्वाश्रयः शुभवृत्तिता ॥४३॥
 कालज्ञत्वं सदाचारो, नीतिधर्मप्रवर्तनम्
 इत्यादि सद्गुणाधारो, भक्तो देशशुभङ्करः ॥४४॥
 राज्यभक्तो मनोज्ञाता, दीर्घदर्शी विवेकवान्
 सद्गुणी राज्यनीतीनां ज्ञाताऽस्ति देशभक्तिभाग् ॥४५॥
 सत्य स्वातन्त्र्य देशाय, निर्भये देहधारकः
 क्षमादि सद्गुणैर्धुक्तो भवतः स्वदेशपोषकः ॥४६॥

सर्वदेशीयराज्यज्ञः सत्यासत्यपरीक्षकः
 देशराज्यप्रबन्धानां, व्यवस्थाकारको महान् ॥४७॥
 देशोन्नतिकरं ग्राह्यमन्यदेशस्य शिक्षणम्
 स्पर्धा कार्यान्यदेशेभ्यो विद्यासंपत्तिकारिका ॥४८॥
 सर्वेभित्तेर्विनाशाय पारतन्त्र्यं स्वदेशिनाम्
 पारतन्त्र्यविनाशाय कर्तव्यं कर्म शक्तिदम् ॥४९॥
 स्वातन्त्र्ये मरणं श्रेयः पारतन्त्र्ये न जीवनम्
 सुखं स्वातन्त्र्ययोगेन पारतन्त्र्येण दुःखता ॥५०॥
 विश्वासो नैव कर्तव्यो भिन्न देशस्थदेहिनाम्
 सर्वदेशीयसाधूनां विश्वासेन सदा सुखम् ॥५१॥
 विश्वदेशस्य शान्त्यर्थं, राज्यभक्तो सदा भव
 राजराज्यविरुद्धानां विश्वासो नैव शान्तिदः ॥५२॥
 राज्यश्रेयस्करं कर्म, सर्वलोकहितावहम्
 कर्तव्यं प्राणदानेन लाभालाभ विवेकिभिः ॥५३॥
 भूम्यां श्रीगुर्जरत्रायां माणसायामुपाश्रये
 राओलतख्तसिंहस्य राज्ये काव्यं कृतं शुभम् ॥५४॥
 शान्तिं यान्तु जनाः सर्वे मंगलं च पदे पदे
 योगः क्षेमं च सदबुद्धिः विश्वे शान्तिः प्रवर्तताम् ॥५५॥
 विश्वदेशस्थ लाकानां प्रगत्यर्थं च शान्तये
 विश्व काव्यं समाख्यातं, बुद्धिसागरसुरिणा ॥५६॥

ॐ अहंशान्तिः

લે૦ બુદ્ધિસાગર.

સંવત્ ૧૯૭૨ જેઠ વદિ ૨.

સાણુંદ તત્ર સુશ્રાવક શા. આત્મારામ ખેમચંદ યોગ્ય ધર્મ લાભ. પત્રથી સમાચાર જાણ્યા.

વિ. દુનિયાના લિન્ન લિન્ન ભાષા શબ્દોના નામો અને રૂપથી આત્માને લિન્ન જાણી આત્માને સર્વ પ્રપંચોથી લિન્ન જાણ્યો હોય છે તોજ ચિંતા શોક મોહ રોગથી મુક્ત થઈ શકાય છે. મનમાં પ્રગટતા મોહના સંકલ્પ વિકલ્પ પ્રમાણે ન વર્તીએ તોજ મગજ માં શાંતિ વર્તે છે, મગજ પર આવતો શોક ચિંતાનો બોલો બોલો કરાય છે અને આત્મજ્ઞાનથી શોક ચિંતાના વિચારોને હઠાવી શકાય છે તોજ શાન્તિ રહે છે. નકામા મડદાલ આત્મહત્યાના વિચારો કરવા સમું કોઈ પાપ નથી. નપુ-સક મડદાલ મોહી મનુષ્યોને મનુષ્ય જીવંતી ખરાબ લાગે છે. મનુષ્ય જન્મ વારંવાર મળતો નથી. મૃત્યુના વિચારોથી અનીષ્ટ પરિણામ આવે છે. આખી દુનિયા સ્હામી પડે તોપણ આત્મજ્ઞાની સમલાવે તે સર્વે સહીને મહા કર્મચોગી બને છે, જે આ ભવમાં સહન કરવાનું છે તેથી જહીશો અને જીવંતીનો નાશ થશે તો તે પરભવમાં લોગવ્યા વિના છુટકો થવાનો નથી માટે પુરૂષાર્થ અવલંબી ધૈર્ય ધારણકર. જહાહુર બન. બને તો સ્થાનનો હાલમાં બદલો કર. યશ અને અપયશની જ્ઞાંતિથી દૂર રહે. આનંદમય આત્મા છે, તેનાપર દુનિયાની શુભાશુભ અસર થવા ન દેવી એજ શુરની આજ્ઞા પાળ ! આત્મા આકાશની પેઠે નિર્લેપ છે એમ ભાવના ભાવ ! દુનિયાના શુભાશુભ શબ્દોમાં હર્ષ ન કરવો તેમજ શોક પણ ન કરવો. જ્ઞાનીને દુનિયા ઘોળીના જેવી આત્માની શુદ્ધિ કરનારી ભાસે છે. પોતાનામાં શુભ હોય તેને અજલોકો અવશુભ કથે છે તેથી શોક ચિંતા ન કરવી. કોઈપણ અમુક દોષ છે એમ કહે અને તે બે દોષ પોતાનામાં હોય તો કાઢી નાખવો, અને તેની કહેલી વાત અસત્ય હોય તો જાણવું કે

આરણ્ય પૂર્વ કૃત કર્મોનો ઉદય પ્રગટયો છે. તેથી હાલ નહિ છતાં દોષોનો આરોપ કરે છે તેથી અપયશ કર્મનો ઉદય લોગવાય છે એમ જાણવું. શુભાશુભ કર્મના ઉદયમાં સમભાવે વર્તવું. મૃદુને વા ત્હને તથા સર્વ કોઈને કર્મનો ઉદય લોગવ્યા વિના છૂટકો નથી, દુનિયા અનેક પ્રકારના અશુભ આરોપો મૂકે તેમાં કર્મોદય જાણી અન્તરથી આનંદી રહે ! દુનિયામાં જેટલું ખરાબ વા સાડું કહેવાય એવા સર્વે આરોપો તથા યશ તેથી આત્મા ન્યારો છે તેને બહારની લેવા દેવા નથી એવા નિશ્ચયથી આત્માના ઊપયોગમાં વર્ન-ઘડી ઘડીના કર્મો-રંગોમાં આત્માથો ન્યારો રહી આત્મોપયોગી થા ! આત્મોપયોગી તે વીર-મહાવીર છે ત્હારી એવી સત્તાને વ્યક્ત કરવા આત્મોપયોગી થા. ! ! !

આતુર્ભાસ વિજ્ઞપુર સંવત. ૧૮૭૨ના વ્યાસો વદિ દને શુક્રવાર આક્રોકામાં ડેસાંગાવા ગએલ-વિદ્યાપુરીય-શિષ્ય- વાડીલાલ યુનીસાલના મૃત્યુનો તાર આજરોજ આવ્યો. વાડીલાલ યુનીસાલ વીશા-શ્રીમાલી જાતીય મુંડા અવટંકા હતો. તેનામાં અમારા સહવાસથી ઘણા ગુણો ખીલ્યા હતા. ગૃહાવાસમાં તેણે શ્રાવકત્વના ઘણા ગુણો ખીલવ્યા હતા. તે અમારા વિચારો અને પ્રવૃત્તિની અનન્યશ્રદ્ધાવાળો હતો. તેની અનન્ય ગુરુભક્તિ હતી. અમારાપર વાડીલાલનો અપૂર્વ પ્રેમભાવ હતો. તેના મિત્રોને તે પ્રાણાર્પણ કરવા પૂર્વક ચાહતો હતો તે પરસ્ત્રી સહોદર હતો. જૈનોની ઉન્નતિ માટે તેના ઘણા સરસ વિચારો હતા. વિજ્ઞપુરના જૈનો અને અન્ય લોકોની તેનાપર ઘણી પ્રીતિ હતી. તેના મરણથી વિજ્ઞપુરે એક રત્ન ગુમાવ્યું છે.

ગુરુભક્ત ગુર્જ્વલ ગયો,	વાડીલાલ ઉદાર,	
વિદ્યાપુરમાં રત્નસમ-ઉચ્ચાશય	ધરનાર.	૧
દેહાન્તર સંક્રાન્તિથી,	પામો મંગળ બેશ;	
પુણ્યકર્મના યોગથી,	પરભવ લહો ન કલેશ.	૨
સર્વ જીવની એ ગતિ,	ધર્મ શરીર બદલાય,	
ખીજું ધારે કર્મથી-સુખ	દુઃખ ફરીને પાય.	૩

- નામ રહે શુભગુણ બળે, ચેતન ! પરભવ બાધ;
કર્મા કર્મને લોભવે, કોણ રંક ને સય. ૪
- કરવી કોની દિલગીરી-કર્મ નિયમ અનુસાર;
કાયાદિ બદલાય છે, શેષક હર્ષ ના ધાર. ૫
- અકલકળા કુદરતભૂમિ, કળી ન ક્યારે બાય,
કર્મરૂપ ઇશ્વરતણી, પાર ન કોઈ પાય. ૬
- નામરૂપના બુદ્ધિદો-ભવોદધિ પ્રગટાય;
સમાર્થ જ્ઞતાં ત્યાં અહો, ગણ્યા ન ક્યારે જાય. ૭
- જે જેના સંબંધમા, આવે કરે તે યાદ;
જ્ઞાની શાંત બને અને, મોહી ધરે ઉન્માદ. ૮
- આ વિશ્વમાંહિ જ્ઞાન ને રૂપો ધરી તું અવતર્યો,
કર્મે અનાદિ કાલથી સંસારમાં ફેરા ફર્યો;
આ ભવવિષે તું સ્વોક્ષતિના પંથને પામ્યો ખરે,
અવતાર શુભ ભાવે ધરી પરમાત્મજીવનમાં ભળો. ૯
- તવપંથમાં જે દુઃખડાં તે સહુ ટળો ભક્તિબળે,
પરમાર્થ જીવન તવ બનો, ભાવી શુદ્ધશ્રદ્ધાવડે;
પ્રજાતિ પથે આચળ વહો પરભવ વિષે શુદ્ધગમ રહે,
આશીઃ અમારી એ ફલો કર્તવ્યના બળને લહો. ૧૦
- અધ્યાત્મજીવન બહુ વધેા શ્રી સદ્ગુરૂની ભક્તિથી,
નિશ્ચલ અવિચલ શાંતિને પામે અનુભવ શક્તિથી;
શ્રી જૈન આસન દેવતાઓ શીઘ્ર તુજને શુભ કરે,
શુદ્ધ ભક્તના ઉચ્ચાશયો જન્માંતરે વૃદ્ધિ ધરે. ૧૧
- આ ભવવિષે સ્નેહી નહિં સંતાપ ને છાનો રહે,
જે પૂર્વના સંબંધ તેને હૃદય ઝટ પરખી લહે;
જન્માંતરે એવી સ્થિતિ સહુ જીવની સંસ્કારથી,
સંબંધ થાતા કર્મથી આશ્ચર્ય લોમાં કો વથી. ૧૨.

સંખંધીઓને તું મળે સંખંધીઓ તુજને મળે, પારદ કણોવત્ સહુ મળે સંસ્કારના મેળે ભળે; તું જીવતો ને જાગતો છે દેહ તો બીજે ધર્યો, એ દેહમાં પંથે સુસાદર ઠામ નિશ્ચય ના ઠર્યો. ૧૩
આત્મોન્નતિના પંથમાં સહુ શક્તિઓને પામશે, અધ્યાત્મજીવન યોગથી ઠામે ઠરીને જામશે; પંથી કથે છે પંથીને મેળાપમાં શિક્ષા ભલી, આશી: અહીં મોટા બનો સ્કુરણા હૃદયની નીકળી. ૧૪
શ્રાવક વાડીલાલને પરજીવ જાતાં એહ, આશી: આપી શાંતિમય-જ્ઞાનાદિક ગુણગેહ. ૧૫
તુજને સદ્ગુરુદેવની-પ્રાપ્તિ થાઓ બેશ, બુદ્ધિસાગર ધર્મથી, પામો સુખ હમેશ. ૧૬

મુ૦ માણસા.

લેખક, બુદ્ધિસાગર.

૧૯૭૮ માધ સુદિ. ૨

શ્રી ઉનાવા તત્ત્વ જૈનધર્મની રૂચિવાળા નાગર બ્રાહ્મણ બ્રહ્મ જિજ્ઞાસુ ભક્ત મહાસુખલાઇ તથા ભાઈ દયાશંકર તથા લોગી. લાલ યોગ્ય ધર્મલાલ વિ. આત્માના જ્ઞાનથી મોક્ષ થાય છે. જ્ઞાન અને ક્રિયા બેથી મુક્તિ છે. સાંખ્યદર્શન વગેરે દર્શનો છે તે સર્વ દર્શનનો, અનેકાંતનય સાપેક્ષાથી સર્વ નય સંપૂર્ણ એવા જૈનદર્શનમાં અંતર્ભાવ થાય છે, પ્રભુ મહાવીરદેવે સર્વ ધર્મનાં સત્યોનો સર્વ સત્યસાગરરૂપ જૈનધર્મમાં અંતર્ભાવ જે જે અપેક્ષાએ થાય છે તે તે અપેક્ષાઓને સમ્યગ્ રીતે સમજાવી છે. સાગરના સમાન જૈનધર્મ છે તેમાં જ્ઞાની, બાલઆદિ સર્વ જાતીય લોકો વિહરી શકે છે.

ગુણકર્મથી જાતિવર્ણની વ્યવહારથી માન્યતા વર્તન યોગ્ય છે. ગુણકર્મ સહિત જાતિની પરંપરા વહેતી હોય તો તદ્દપેક્ષાએ ધર્મચિત્ જાતિની માન્યતા જન્મથી માનવી યોગ્ય છે. જન્મથી જાતિની માન્યતા પરંપરાએ રૂઢ થએલી છે તેમાં ગુણકર્મની પૂર્તિ થવી જોઈએ. ગુણ અને કર્મથી બ્રાહ્મણાદિ વર્ણની વિશ્વમાં ઉપયોગિતા છે. આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ તો જ્ઞાની આત્મા, બ્રાહ્મણ છે અને તે આત્મશક્તિયોને સ્ફોરવે ત્યારે તે ક્ષત્રિય છે અને જ્યારે અન્ય લોકોની સાથે જ્ઞાનાદિ ગુણોનો તથા આત્મ વિશુદ્ધિકારક કર્મોનો બ્યાપાર કરે ત્યારે વૈશ્ય છે તથા જ્ઞાની આત્મા સર્વ લોકોની આત્મભાવે સેવા કરે ત્યારે તે શૂદ્ર છે.

આધ્યાત્મિક શૂદ્રત્વ બહુ ઉચ્ચ છે. સેવા ધર્મ સમાન કોઈ વિશ્વમાં ઉપકારક ધર્મ નથી. દુર્ગુણીઓની સેવા કરીને તેઓને સદ્ગુણી બનાવવા. ગુણથી અહંકાર ઉપજે છે. સત્કર્મથી અહંકાર નિંદાદિ દોષો પ્રગટે છે. સાત્વિક સેવા વૃત્તિમાં ઉચ્ચત્વ અને નીચત્વનો ભેદ રહેતો નથી. સેવા કરે તે ભગવાન છે. પ્રભુ મહાવીરદેવે વિશ્વમાં સર્વ લોકોને ઉપદેશ દીધો હતો એ પણ સેવાધર્મજ ગણાય. સેવાધર્મ કરવાથી મનવાણી કાયાની શુદ્ધિ થાય છે અને તેથી આત્મપ્રભુનો સાક્ષાત્કાર થાય છે. આત્માના ગુણોને પ્રગટાવવા તે વૈશ્યત્વ છે. મોહશત્રુને મારી અરિહંત બનવું તે ક્ષત્રિયત્વ છે. આત્માના જ્ઞાનાનંદરૂપ બ્રહ્મમય થવું તે બ્રાહ્મણત્વ છે. આધ્યાત્મિકદશામાં બ્રાહ્મણી વર્ણલિંગ દેહ વગેરેનો મોહભાવ ટાળવો પડે છે અને પરમેશ્વરનો ધર્મ તેજ પોતાનો ધર્મ, પરમેશ્વર તેજ પોતે અને પરમેશ્વરની જાતિને પોતાની જાતિ માની વર્તવું પડે છે, ત્યાં બ્રાહ્મણ કાલ્પતલધર્મોની વૃત્તિ રહેતી નથી. પૂર્ણ જ્ઞાનાનંદની પ્રાપ્તિ તેજ પરમાત્મપદની પ્રાપ્તિ છે. પ્રકૃતિમાં પ્રકૃતિનો ધર્મ છે અને આત્મામાં આત્માનો ધર્મ છે. પ્રકૃતિને પોતાની જાનવામાં આત્માની પરવંચતા છે એમ જાણવું.

વૈદાન્તજ્ઞાનનો જૈનધર્મ તત્ત્વજ્ઞાનમાં સાપેક્ષનયોથી અંતર્ભાવ થાય છે. શ્રી શંકરાચાર્યે પ્રતિપાદેલ બ્રહ્મનો સત્તા અને વ્યક્તિ નયથી આત્મતત્ત્વમાં સમાવેશ થાય છે અને તેમની દર્શાવેલ અનિર્વાચનીય માયાનો મોહાદિદ્રવ્યભાવ કર્મ પ્રકૃતિમાં અંતર્ભાવ થાય છે. શંકરાચાર્યે માયાને અસત્ કહી છે અને બ્રહ્મ સત્ કહ્યું છે તે અપેક્ષાએ છે. બ્રહ્મવિના અન્યતત્ત્વ નથી એમ કહ્યું છે તેથી કંઈ જડતત્ત્વનો નાશ થતો નથી પણ આત્મિક અધ્યાત્મ સ્વરૂપ વિના અન્ય વસ્તુનો મોહ ન થાય તદ્દર્થે અધ્યાત્મ ચિંતામાં તે વચનના ઉપયોગનો આશય સમજવામાં આવે તો જૈન સમ્યગ્ દૃષ્ટિ છે.

રાગદ્વેષ કર્મમાયા છે તે આત્માની પેઠે દ્રવ્યરૂપ નથી. અશુદ્ધ પર્યાયરૂપ છે માટે તદ્દપેક્ષાએ માયા અસતી છે પણ તેની વિદ્યમાનતામાં અપુષ્પની પેઠે અસત્ નથી, એકાંત સંગ્રહનય સત્તાથી કેવલાદ્વૈતવાદની ઉત્પત્તિ છે. અન્ય વ્યવહારાદિનયોની સાપેક્ષતા હોય તેને કેવલાદ્વૈતવાદ છે તે સમ્યગ્ રૂપે પરિણમે છે. પ્રભુ મહાવીરદેવ કહે છે કે આત્મા તેજ અષ્ટ કર્મ ટળતાં પરમાત્મા વ્યક્ત બને છે માટે આત્મા તેજ પરમાત્મા છે. અપ્પા સો પરમપ્પા. શ્રી શંકરાચાર્ય કહે છે કે જીવ તે શિવ છે. શંકરાચાર્ય જ્યારે બ્રહ્મવિના અન્ય વસ્તુતત્ત્વનો સ્વીકાર કરતા નથી ત્યારે પ્રભુ મહાવીરદેવ આત્મા અને જડતત્ત્વ એમ બે તત્ત્વને કેવલજ્ઞાનથી પ્રકાશે છે. આત્માની અપેક્ષાએ જડતત્ત્વ અસત્ છે જડતત્ત્વની અપેક્ષાએ જડસત્ છે પણ આકાશ પુષ્પની પેઠે અસત્ નથી. સાંખ્ય દર્શન પણુરૂપ (આત્મતત્ત્વ) પ્રકૃતિ(જડતત્ત્વ) એ બેનો સ્વીકાર કરે છે. નૈયાયિક અને કણ્વાદનું વૈશેષિક દર્શન પણુ આત્મતત્ત્વ અને જડ એ બે તત્ત્વનો સ્વીકાર કરે છે. મુસલમાનો, ખ્રીસ્તિયો અને જરથોસ્થીઓ પણુ આત્મતત્ત્વ અને જડતત્ત્વ એ બે તત્ત્વને માને છે. વેદમાં પણુ આત્મા અને જડતત્ત્વની સિદ્ધિ કરેલ છે. બ્રહ્મ સત્યં જગન્મિથ્યા એવું

માનાસ્તિ કિંચન એમાં આત્માને સત્ય કહેલ છે અને જગત્ને મિથ્યા કહેલ છે પણ વ્યાવહારિક દૃષ્ટિએ-અપારમાર્થિક દૃષ્ટિએ જગત સત્ય છે, અને પારમાર્થિક દૃષ્ટિએ પ્રહ્લ સત્ય છે એમ તે માને છે. તે આત્મામાં જ્ઞાનાનંદ છે, પણ જડ જગત્માં જ્ઞાનાનંદ નથી. જડજગત્માં જ્ઞાનાનંદ નથી તેની અપેક્ષાએ અધ્યાત્મ ચિંતામાં જગત્ને મોહ ઉઠાડવાને જગત્ને મિથ્યા કહેલ છે. એક આત્મા તેજ સારભૂત છે પણ જડમાં જ્ઞાનંદ જ્ઞાન નથી તેથી તે સારભૂત નથી એમ જણાવવાને તથા આત્મા વિના અન્ય જડમાં મન ન દેવું તેમ જણાવવાને જગત્ને મિથ્યા કહેલ છે, પણ જગત્ તેના રૂપે ત્રણ કાલમાં જગત્ રૂપે છે એ તો કંઈ કોઈનું કરેલ નથી. અસ્તિ અને નાસ્તિ અપેક્ષાએ છે. નિષેધની અપેક્ષાએ અસ્તિ છે અને અસ્તિની અપેક્ષાએ નિષેધ છે. જે કોઈ પણ રૂપે છે તેનો અન્યાપેક્ષાએ નિષેધ છે. માટે આત્મ તત્ત્વ અને જડતત્ત્વ એ બે તત્ત્વની સિદ્ધિ થાય છે. અધ્યાત્મ જ્ઞાનદશાની વિચારણામાં સ્વપ્નોપમં જ જગત્ (અર્થાત્ સ્વપ્નની ઉપમાવાળું જગત્ છે) એમ કહેલ છે. ઉપમા એક દેશી હોય છે. ઉપમેય જગત્ છે તેને સ્વપ્નની ઉપમા આપીને જગત્ની ક્ષણિકતા અસારતા દર્શાવી છે. શ્રુતિનું એજ તાત્પર્ય છે પણ એ શ્રુતિ કંઈ જગત્ સર્વથા અસત્ છે એમ પ્રતિપાદન કરતી નથી, એમ અપેક્ષાએ જાણવાથી હઠ કઠાગ્રહ મિથ્યાબુદ્ધિ ટળે છે, શ્રી શંકરાચાર્ય આત્મા એક છે એમ પ્રતિપાદે છે. શ્રી મહાવીર પ્રભુ કહે છે કે આત્માઓ વ્યક્તિની અપેક્ષાએ અનંતા છે, સંગ્રહ નયસત્તાએ એક આત્મા છે. શ્રી સ્થાનાંગ સૂત્રમાં પ્રભુએ કશું છે (યગે આયા ષકઃ આત્મા) એક આત્મા છે તે આત્માઓની સત્તાની અપેક્ષાએ છે. નયોની અપેક્ષાએ એવી રીતે આત્મા માનતાં સાપેક્ષ સંગ્રહનય આત્મ સત્તાથી શંકરાચાર્યની આત્મતત્ત્વ માન્યતાનો જૈનદર્શનમાં અંતર્ભાવ થાય છે અને રામાનુજ વગેરે અનેક આત્માઓ માને છે તેઓની માન્યતાનો વ્યવહાર નય સાપેક્ષ જૈનદર્શનમાં અંતર્ભાવ થાય છે. ખ્રીસ્તીયો,

મુસલમાનો, નૈયાયિકો વગેરે અનેક આત્માઓને માને છે. તેથી તેવી માન્યતાનો સાપેક્ષ વ્યવહાર નયે જૈન દર્શનમાં અંતર્ભાવ થાય છે. શ્રી મહાવીર પ્રભુએ સાત નયોના વાદને સ્વાદ્વાદવાદ કથ્યો છે અને એવી સ્વાદ્વાદ દૃષ્ટિથી વેદવેદાંત આદિ સર્વ ધર્મનાં પુસ્તકો વાંચું છું ત્યારે તેમાં અપેક્ષાએ જૈનધર્મત-વની માન્યતાઓ અંશે અંશે સમજાય છે અને મહુને મિથ્યા શાસ્ત્રો પણ સમ્યગ્ જ્ઞાનરૂપે પરિણમે છે. સમ્યગ્ દૃષ્ટિને સ્વાન્યધર્મ સિદ્ધાંતાદિ શાસ્ત્રો અને જડચેતન સર્વ જગત્ પણ આત્મોન્નતિમાં સવળું પરિણમે છે, અને તેથી આત્મશુદ્ધિ થતી જાય છે. ભિન્ન ભિન્ન અસંખ્ય ધર્મ દૃષ્ટિયોને સાપેક્ષ નયદૃષ્ટિએ વિચારતાં હંસના જેવી સમ્ય દૃષ્ટિ પ્રગટે છે, તેથી આત્મા અને જડ જોનો ભેદ પડે છે અને આત્મામાં અનંતજ્ઞાન આનંદનો અનુભવ થાય છે. ધર્મશાસ્ત્રોને સાત નયોની અપેક્ષાએ વિચારી તરતમયોગે સત્યનું જ્ઞાન કરવું પણ શાસ્ત્રવાસના ન રાખવી અને ભિન્ન ભિન્ન માન્યતા ભેદે રાગદ્વેષ ન કરવો. દુનિયાની પેઠે શાસ્ત્ર દુનિયામાંથી અપેક્ષાએ સત્ય ગ્રહવું અને શાસ્ત્રવાસના મોહથી મુક્ત થવું. જે ધર્મશાસ્ત્રોમાં વીતરાગભાવ પ્રાપ્ત કરવાનો ઉપદેશ છે. વીતરાગદેવ શુદ્ધ ગુરૂ અને સર્વ નયસાપેક્ષ શુદ્ધ ધર્મનું જેમાં પ્રાપ્તપાદન કરેલું છે તેવાં શાસ્ત્રોનું અવલંબન કરવું અને સામાન્ય મતભેદે મુઝાવું નહિ. વીતરાગ મહાવીર પરમેશ્વર અને શુદ્ધ ગુરૂને ધ્યેય તરીકે માની તેમનું અવલંબન કરવું, ધ્યાન ધરવું. સર્વ મત પન્થધર્મ દર્શન શાસ્ત્રોમાંથી મધ્યસ્થ ભાવથી અને ગુણગ્રહણ પુદ્ધિથી સત્ય અંશે અંશે ગ્રહણ કરવું પણ વિવાદ ખંડન વગેરેની માથાકૂટ કે જેથી સ્વપરને હિત ન થાય તેવી બાબતમાં ન પડવું. જૈનધર્મ શાસ્ત્રોમાં સર્વ શાસ્ત્રોનું સ્વસ્થ આવી જાય છે, એમ નિષ્પક્ષપાત પુદ્ધિથી જણાવું છું. જૈનશાસ્ત્રોના પરિપૂર્ણ અભ્યાસ કરીને સર્વ નયોનું જ્ઞાન કરી પશ્ચાત્ વેદાંતાદિ શાસ્ત્રોને વાંચવામાં આવે તો તેમાંથી અપેક્ષાએ સમ્યગ્ સત્ય ગ્રહાય છે, અને સાત્વિક પુદ્ધિ જ્ઞાનને પ્રગટાવી શકાય છે. સર્વ ધર્મ

શાઓનો સાર એ છે કે ગૃહસ્થાવાસમાં અગર ત્યાગાવસ્થામાં મનવાણી કાયાની શુદ્ધિ પૂર્વક આત્માની શુદ્ધિ કરવી. દયા, સત્ય, અસ્તેય, ધૈર્ય, સંતોષ, ક્ષમા, વિવેક, વિનય આદિથી મનની શુદ્ધિ કરવી અને મોહાદિક કર્મોદ્ધૃતિ આવરણોને ટાળી પૂર્ણાનંદ જ્ઞાનમય આત્માનો વ્યક્તિથી આવિર્ભાવ કરવો. આત્મા અને કર્મનું સમ્યક્ જ્ઞાન કરીને જીવો કર્મથી કેવી કેવી નાટકીયાની પેઠે પ્રવૃત્તિ કરે છે તેનો વિચાર કરવો. આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપમાં રમવું અને મોહને પ્રગટતાં આત્મોપયોગથી વારવો. આત્માના શુદ્ધ ધર્મને પ્રકટાવવા પુરૂષાર્થ કરવો. મતમતાંતરમાં મુંઝવું નહીં. રાગદ્વેષની વૃત્તિઓ ક્ષીણ થતાં આત્માના જ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય છે, માટે રાગદ્વેષની વૃત્તિઓને ક્ષીણ કરવા પુરૂષાર્થ સેવવો. મત્રી, પ્રમોદ, માધ્યસ્થ અને કાઠિણ્ય ભાવનાને મનવાણી કાયાના વર્તનમાં ઉતારવી. સર્વ જીવોની સાથે જેમ અને તેમ આત્મભાવે વર્તવું. સર્વ જીવો કર્મના વશ છે એમ જાણી તેઓના આત્માઓનો દોષ ન જાણવો પણ તેઓના આત્માઓને લાગેલાં કર્મોનો દોષ છે એમ માનવું કે જેથી કોઈ આત્માને શત્રુભૂત માની મોહી ન થવાય. કર્મદષ્ટિથી કર્મનું સ્વરૂપ વિચારવું અને આત્મદષ્ટિથી આત્માનું સ્વરૂપ વિચારવું. શુદ્ધાત્માનું ધ્યાન ધરતાં કર્મદષ્ટિનો ઉપયોગ ન રાખવો. આત્મસત્તાનું ધ્યાન ધરતાં સહેજે સર્વાત્માઓની સાથે ઐક્યાત્મભાવ અનુભવાય છે, જીવોનાં કર્મો તરફ કર્મદષ્ટિથી જોવું એટલે તેઓપર રાગદ્વેષ વૃત્તિ પ્રગટશે નહિ. જડવસ્તુઓમાં પણ સ્થાપના અપેક્ષાએ આત્માની સ્થાપના કરી આત્માનો ઉપયોગ ધારવો, તેથી વિશેષતઃ શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપ પ્રગટે છે અને તેથી જડ જગત્માં પણ સ્થાપના પ્રજ્ઞાપુદ્ધિથી અવલોકવા માટે સર્વ સ્વસ્તિવં બ્રહ્મ સર્વ આ બધું પ્રજ્ઞ છે એવી શ્રુતિને ઋષિએ કહી છે. તેથી કંઈ જડ તે ચેતન થતું નથી પણ જડ ચેતનમાં આત્મભાવના વર્તવાથી આત્માની અત્યંત શુદ્ધિ થાય છે એજ શ્રુતિનો સત્ય આશય છે પણ જડ

જગત્ પશુ વસ્તુતઃ પ્રજ્ઞ છે એવો શ્રુતિનો પ્રતિપાદ્ય સુખ્ય અર્થ નથો એમ બાણીને તીર્થકરોની જડમૂર્તિઓમાં પશુ તીર્થકરભાવની ખુદ્ધિથી ભક્તિ કરતાં આત્મામાં ધ્યેયાકારે જ્ઞેયાકારે સત્ય તીર્થકરનું સ્વરૂપ પરિણમે છે તેથી આત્મા તેવા શુણ્ણ સંસ્કાર પ્રગટાવીને તીર્થકર જિન પરમાત્મા બને છે, એવી અપેક્ષાએ જડમૂર્તિઓમાં પશુ દેવશુરની સ્થાપના પૂજ્યભાવભક્તિથી કરતાં આત્માની શુદ્ધિ થાય છે માટે પ્રતિમા મૂર્તિની, શુદ્ધાત્મભાવ પ્રગટાવવા માટે ઉપયોગિતા છે. પ્રજ્ઞનું ધ્યાન ધરવા માટે જડ જગત્ પશુ પ્રજ્ઞની પ્રતિમારૂપ અપેક્ષાએ છે. જેનું નિરાકાર પ્રજ્ઞમાં મન ન ઠરે તેઓને પ્રતિમા મૂર્તિદ્વારા પૂજાભક્તિથી આત્મશુદ્ધિ થાય છે. સાકાર પ્રજ્ઞની સેવા ભક્તિથી નિરાકાર પ્રજ્ઞનું ધ્યાન ધરવાની યોગ્યતા પ્રકટે છે. પ્રેમનો સ્વભાવ છે કે તે મૂર્તિમાં પ્રભુ અનુભવી શકે છે. દેવશુરની મૂર્તિમાં યાવત્ દેવશુરભાવ પ્રગટે છે ત્યાં સુધી મૂર્તિ પ્રતિમાની સેવા ભક્તિની ઉપયોગિતા છે એમ બાણવું. યાવત્ જડમાં પ્રેમ પ્રગટે છે તાવત્ જડમાં પ્રભુ પ્રતિમા સ્થાપીને ભકતો આત્મશુદ્ધિ કરે છે તેમાં ખંડન મંડન વાદવિવાદની જરૂર રહેતી નથી. પ્રતિમા પૂજા, વસ્તુતઃ મનુષ્યના શ્રદ્ધાપ્રેમ સ્વભાવથી અનાદિકાલથી અનંતકાલ પર્યંત ગમે તે રૂપમાં વર્ત્યા કરશે. તમારે તમારી દશા પ્રમાણે વર્તવું. સ્ત્રીની મૂર્તિ દેખીને જેને મોહ પ્રગટે છે તેને અવશ્ય વીતરાગની મૂર્તિનું અવલંબન લેવું જોઈએ. જડ પદાર્થોમાં જ્યાં સુધી મોહ પ્રકટે છે ત્યાં સુધી પ્રભુશુરની પ્રતિમાદ્વારા પ્રભુ શુરના શુણ્ણમાં ધારણા ધારવાની જરૂર છે. જે તીર્થકર પ્રભુ અગર શુરનું ચરિત બાધ્યાથી તે અત્યંત પ્રિય આદર્શ લાગે તે પ્રભુ શુરની પ્રતિમાની ભક્તિથી પ્રભુ શુરના શુણ્ણમાં તદ્દલીન થઈ તે શુણ્ણને આત્મામાં પ્રકટાવવા. શુણ્ણની સ્મૃતિ તથા પ્રભુનું ધ્યાન ધરવા માટે જ્યાં સુધી મૂર્તિદ્વારા પ્રભુ શુરમાં લયલીન થવાય ત્યાં સુધી અવશ્ય પ્રતિમા પૂજા ભક્તિની અત્યંત ઉપયોગિતા છે એમ મૂર્તિપૂજનો ખુલાસો

જાણ્યો. એક અપેક્ષાએ શાસ્ત્રો પુસ્તકો પણ વિચાર જ્ઞાન યાત્રિ-
ત્રાદિકની મૂર્તિયો છે તથા હૃદયની પ્રતિમાઓ છે. અક્ષરો પણ
સ્થાપના છે તેનાથી ગુરુગમદ્વારા જ્ઞાન મળે છે માટે શાસ્ત્રોની
પૂજાભક્તિની ઉપયોગિતા સિદ્ધ ઠરે છે. જેઓના હૃદયમાં સર્વ
ધર્મશાસ્ત્રોની મૂર્તિયો પ્રગટી છે એવા જ્ઞાની ગુરુઓની-સંતોની-
મુનિયોની સેવા ભક્તિ કરી આત્મશુદ્ધિ કરવી. સર્વ ધર્મ સાધ-
નોથી આત્મશુદ્ધિ તેજ સાધ્ય છે. અપેક્ષાએ સર્વ આખતનો
વિચાર કરવો. આત્મામાં અનંત જ્ઞાન છે અને તે સત્ છે.
આત્મામાં અનંતજ્ઞાન આનંદ છે પણ મોહાદિ કર્માવરણો હોય
છે ત્યાં સુધી પ્રગટ થતું નથી. આત્મોપયોગે આત્માનું ધ્યાન
ધરવાથી અને સમભાવ. સમોપયોગરૂપ સમાધિમાં રહેવાથી
મોહાદિ આવરણો ટળતાં સ્વયમેવ જ્ઞાનાનંદ વ્યક્ત થાય છે. વાણી
દ્વારા તેવા જ્ઞાનથી મહાત્માઓ ઉપદેશ આપે છે ત્યારે તે શાસ્ત્ર
શ્રુતિ-શ્રુતજ્ઞાન રૂપ થાય છે માટે આત્માનું જ્ઞાન પ્રગટાવવા માટે
સદ્ગુરુ અને ધર્મશાસ્ત્રનું અવલંબન કરી આત્મામાં ઉંડા ઉતરો.
શાસ્ત્રો તે અનેક તરતમયોગે અએલા જ્ઞાનીઓના વિચારો
અનુભવો છે. જેમ જેમ આત્મામાં લક્ષ્ય રાખી ઉંડા ઉતરશો
તેમ તેમ વીતરાગ શાસ્ત્રોના અનુભવો જાણી શકશો, તે માટે
સંત સમાગમ કરી પૂર્ણ જ્ઞાનાનંદને વેદવો. આત્માનંદ પામવો
તેજ વૈકુંઠ-મુક્તિ છે. આત્મામાં અનંત આનંદ, અનંત જ્ઞાન
છે માટે તેના ઉપયોગી થૈ અનંત શુભ ન પાવો.

इत्येव अहं ॐ महावीर शान्तिः

લેખક યુદ્ધિસાગર.

મુઠ લોહરા.

સં. ૧૯૭૮ માસ સુદ ૫

શ્રી મુંબાઈ તત્ર સુશ્રાવક શા. લલ્લુભાઈ કરમચંદ યોગ્ય
ધર્મલાભ.

વિ. ચાર માસથી પત્ર નથી. તેમ બ્યવહાર પ્રવૃત્તિની! ઉપાધિ આદિથી બની શકે પણ શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપનું હૃદયમાં સ્મરણ થાય અને ધર્મ કર્મ પ્રવૃત્તિ થાય તો સાડ. પૂજા સામાયિક આદિ ધર્મ કર્મ કરવાથી આત્મશુદ્ધિમાં વૃદ્ધિ થાય છે. આત્મપ્રેમ ભગવો એજ ગુરૂકૃપા છે અને એજ પ્રભુ કૃપા છે. આત્મા છે તે આત્મ બળે સ્વાશ્રયી બનીનેજ આત્મોન્નતિ કરી શકે. આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ જેમ જેમ વિકસતું જાય છે તેમ તેમ આત્મચરિત્ર પ્રગટતી જાય છે અને જડવસ્તુઓના આનંદ વિના આત્માનંદ જીવને જીવાય છે. કર્મયોગથી હૃદયની શુદ્ધિ થાય છે. ભક્તિ સેવા યોગથી હૃદયની શુદ્ધિ થાય છે. હૃદયની શુદ્ધિ યત્રાથી જ્ઞાનયોગ પ્રકટે છે. આત્મજ્ઞાન પ્રગટવું એજ જ્ઞાનયોગ છે જ્ઞાનયોગથી આત્મા સ્વતંત્ર વિચારવા અને કાર્ય કરવા શક્તિમાન થાય છે. ઇન્દ્રિયયોગ શાસ્ત્રયોગ અને સામર્થ્યયોગ એમ ત્રણ પ્રકારના યોગ છે. આત્માઆદિ તત્ત્વોને બાંધુવાની ઇન્દ્રિય પ્રેમ લગની પ્રગટે અને તેથી ગુરૂનું શરણુ ગ્રહાય છે, ગુરૂ કુલવાસ ગુરૂ સેવા લક્ષિતથી શાસ્ત્રયોગની પ્રાપ્તિ થાય છે અને તેથી સમ્યક્ત્વ પ્રગટ થાય છે. આત્માનું સમ્યક્જ્ઞાન પ્રકટે છે તેજ આત્મ સામર્થ્યયોગ છે. બહિર જડમાં આત્મશુદ્ધિ તે બહિર આત્મા છે. આત્મા જ્યારે આત્માને બાંધે છે ત્યારે તે અંતરાત્મા થાય છે. સદ્ગુરૂની પ્રાપ્તિ વિના કોઈ અંતરાત્મા થયો નથી અને થવાનો નથી. સદ્ગુરૂના બોધથી આત્મા તેજ આત્મા છે, બાકી કર્મફલ સર્વ જડ દ્રવ્ય છે તેમાં જ્ઞાનનંદ નથી એવો પૂર્ણ નિશ્ચય થતાં અંતરાત્મપદની પ્રાપ્તિ થાય છે. અંતરાત્માથી સામર્થ્યયોગની અંશે અંશે પ્રકટતા છે. પરમાત્માપણું પ્રાપ્ત કરવું તે સામર્થ્યયોગ છે. અપ્રમત્ત દેશાની પૂર્વના સામર્થ્યયોગને ખીલ

જવા માટે શાસ્ત્રયોગ અને ગુરૂયોગની આવશ્યકતા અને સેવના પ્રવર્તે છે—ગુરૂ શરણથી શાસ્ત્રયોગ છે તે સવળો પરિણમે છે. ગુરૂશરણથી સામર્થ્યયોગ પ્રકટે છે. કર્મશ્રમ્યાદિ શાસ્ત્રોના પૂર્ણ અભ્યાસથી તથા યોગશાસ્ત્રોના તથા અધ્યાત્મજ્ઞાન શાસ્ત્રોના પૂર્ણ અભ્યાસ અને અનુભવથી સામર્થ્યયોગ ખીલવવામાં સર્વત્ર સવળું પરિણમન થાય છે અને અવળી પરિણતિનો નાશ થાય છે તેથી દેવગુરૂ સંત સાધુપર શ્રદ્ધા પ્રેમથી આત્માના જ્ઞાનાદિ શુભોની આવિર્ભાવનારૂપ સામર્થ્ય ક્ષણે ક્ષણે પ્રકટે છે. ઉપશમભાવે ક્ષયોપશમભાવે અને ક્ષાયિકભાવે આત્માના જ્ઞાનાદિ પર્યાયેનું સામર્થ્ય ખીલે છે. જેમ જેમ કષાયો ઉપશમે છે ક્ષીણ થાય છે તેમ તેમ આત્મા, સ્વસ્વરૂપ જ્ઞાન અને આનંદનો અનુભવ સ્વયમેવ કરે છે. એજ સામર્થ્યયોગનો અનુભવ છે. ધર્મ પ્રવૃત્તિયો અનેક પ્રકારની થાય છે તે માનસિક વાચિક કાયિક સામર્થ્ય છે. મનવાણી કાયાનું ધાર્મિક સામર્થ્ય છે તે આત્માનું સામર્થ્ય પ્રગટાવવા નિમિત્તભૂત થાય છે. મનવાણી કાયાનું સામર્થ્ય છે તે નિમિત્ત સામર્થ્ય છે અને આત્મજ્ઞાનાદિ સામર્થ્ય છે તે ઉપાદાન છે. આ જીવિકાદિ કાર્યોમાં સામર્થ્ય વાપરવું તે આત્માના પૂર્ણ સામર્થ્ય પ્રકટાવવામાં નિમિત્ત દષ્ટિ રાખીને વાપરવું. બાહ્યજીવન તે સાધ્ય છે એમ માની ન લેવું. અત્માના સામર્થ્ય જીવને જીવવા માટે બાહ્ય દેહાદિ સામર્થ્ય તે બાહ્ય જીવન છે એમ બાણી તેનો સદુપયોગ કરવો પણ તેનો કશ્ચપિ દુરૂપયોગ ન કરવો. આત્મા સ્વસામર્થ્ય જીવે તે સ્વરાજ્ય સ્વતંત્રતા છે અને આત્મજીવનને ભૂલી બાહ્યજીવને જીવવામાંજ આધુપ: પૂરું કરે તે પરતંત્ર ગુલામીપણું છે માટે સામર્થ્યયોગથી અને સામર્થ્યયોગના હેતુઓથી આત્માની શુદ્ધિ કરવા પુરૂષાર્થ કરે. આત્મા અત્માવડે શુદ્ધ થાય છે. સમ્યક્-સ્વથી તે કેવલજ્ઞાન પ્રગટવાની પૂર્વેના સર્વે સામર્થ્યયોગ છે એમ બાણી તે પ્રમાણે યથાશક્તિ અપ્રમત્તપણે પ્રવર્તવું.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः इ

લેખક બુદ્ધિસાગર

મુકામ પાદરહ

સંવત્ ૧૯૭૫ શ્રાવણ સુદિ ૨

સાષ્ટાંદ તત્ત્વ સુશ્રાવક રાયચંદભાઈ રવચંદભાઈ-આત્મારામ ખેમચંદ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાભ. ધર્મની ખાસ ચોટ લાગ્યા વિના આત્માનો અનુભવ થતો નથી. તો પછી ખીભું શું કહેવું ? મુરખો દેવો તારવા માટે સહાયકારી છે પરંતુ જીવોને અંતરદષ્ટિથી પૂર્ણ વિશ્વાસ નથી. મોહીને બહિરાત્મભાવ ગમે છે, અંતરાત્મભાવ ગમતો નથી. પોતાની પરીક્ષા માટે ક્ષણ માત્ર પણ વિચાર ન થતો હોય, ત્યાં અન્ય માટે અભિપ્રાય બાંધવો તે મૂઢતા છે. દેહ નામના અધ્યાસ વિનાની ભક્તિ હોવી નેહએ. સંકામ ભાવનામાંથી નિઃકામ ભાવનામાં ગયા વિના ભક્તિ રસનો આસ્વાદ લેઈ શકાતો નથી. સત્સમાગમ વિના કોઈ પણ જીવ ઉંચે આવી શકે નહિ. જીવને પોતાના માટે ખાસ કાળજી હોય તો હજારો ગાઉ સૂધી જાય અને આત્મલોગ આપી કંઈ મેળવી શકે, ગુરૂના કહ્યા પ્રમાણે ન ચાલતાં આત્મા પોતાની પાસે રહેલા મનના કહ્યા પ્રમાણે ચાલે છે તેથી આત્માનો અવાજ સાંભળી શકતો નથી. ધર્મ સાધન કરશે.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ પાદરા.

શ્રાવણ સુદિ ૫ સં. ૧૯૭૫

સાષ્ટાંદ તત્ત્વ સુશ્રાવક શા. મણિલાલ વાડીલાલ યોગ્ય ધર્મલાભ. યત્ર પહોંચ્યો.

અશુભ કર્મોદયથી દુઃખ પડે તેથી ગભરાવું નહિ. ખાણનાં મુખ અને દુઃખ, વાદળની છાયાપરે આવે છે અને જાય છે. ધર્મને પૂર્વભવના કર્મોદયથી દુઃખ ભોગવવું પડે છે પણ તેથી તે દેવશુર ધર્મથી વિમુખ થતો નથી. પુરુષાર્થ કરતાં કર્મોદયથી દુઃખ પડે તો પણ હિંમત ન હારવી. જે કરવું તેનો ઘણો વિચાર

કરવો. કર્મ લોગવતાં મોહ ન કરવો, તેમજ આનંદી રહેવું. આકાશની પેઠે આત્માને સર્વ સંગ છતાં અસંગ જાણીને નામ-રૂપના મોહથી મુક્ત રહેવાના વિચારો કરવા. નકામી વાતો ન કરવી. નકામું બોલવું નહિ. પોતાની પાછળની છાંદગીપર વિચાર કરી જવો. આત્માવલંબી થવું. પોતાની પ્રસંશા જાતે ન કરવી. અનુભવ થયા વિના કોઈનાપર ભત ન બાંધવો. વિચારીને બોલવું. કોઈના ઘૂરામાં ઉભા ન રહેવું. વિશ્વાસીના વિશ્વાસનો ભંગ ન કરવો. સમયાનુસારે વર્તવું. દેવશુર ધર્મની આરાધના કરતા રહેશો.

इत्येव ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુઃ વિજયપુર.

સાણુંદ તત્ર સુશ્રાવક શા. રાયચંદ રવચંદ યોગ્ય ધર્મલાભ સંતાનપર રવાભાવિક રાગ હોય છે ત્રિભુવનના મૃત્યુથી તમને હૃદયાઘાત થાય તેમાં આશ્ચર્ય નથી. શરીર નામ જેવાં પ્રગટે છે તેવાં વિષુસે છે પોતાની કૂર્જ જાળવવી. અન્ય આત્મા અને શરીર અન્ય તે પોતાનાં નથી. આત્મા અમર છે તેથી તેનો શોક ઘટતો નથી. જો શરીરનો શોક કરવો માનો તો તે પણ સદા રહેતું નથી. વસ્ત્રની પેઠે શરીર બદલાય છે તેમાં મોહ શો ? ત્રિભુવનનું શરીર અને આત્મા બન્ને આયુષ્યથી સંબંધી હતાં. આયુષ્ય ક્ષયે તેની પેઠે શોક કરનારને પણ જવાનું છે, તેની સ્ત્રીની પણ ચિંતા કરવા જેવું નથી. તેના કર્મ પ્રમાણે બન્યું છે અને બનશે. વંશના અસ્તિત્વ માટે પણ શોક કરવો યોગ્ય નથી, કારણકે તે ઇચ્છાધીન નથી. પ્રેમયોગથી શોક કરતા હો તો તે પણ યોગ્ય નથી તેના આત્માની સાથેનો પ્રેમ સત્ય છે તે તો ત્રણ કાલમાં એક સરખો છે, શરીરનો પ્રેમ ક્ષણિક છે, જો શુણનો પ્રેમ હોય તો શુણથી

પ્રુથ થાઓ, શોકની જરૂર નથી. મોહથી મુંઝાવું તે આત્માની અજ્ઞાનતા છે. મોહથી કોઈ સત્ય શાન્તિ પામ્યું નથી અને પામનાર નથી. નામરૂપના મોહને વિસરો !! અજ્ઞાનથી વારંવાર ન મરો. આત્મભાવે બ્રહ્મ તથાઓ ! વિશ્વમાં આવું સર્વત્ર બન્યા કરે છે માટે વ્યવહાર બળવી આત્મોપયોગે રહો.

સંવત્ ૧૯૭૬ ના શ્રાવણ સુદિ ૨

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. વિભાગપુર.

સંવત્ ૧૯૭૬

મુ. માણસા તત્ત્વ મુશ્રાવક શા. પોપટલાલ ચુનીલાલ શા. સોમચંદ શા. નાથલાલ લલ્લુભાઈ શા. ચંદુલાલ તલકચંદ આદિ યોગ્ય ધર્મલાલ. તમારો સાંવત્સરિક ક્ષમાપના પત્ર પહોંચ્યો. કોઈની સાથે વૈર બુદ્ધિ ન રાખવી. આત્મા અને કર્મનું સ્વરૂપ સમજવા માટે આત્મજ્ઞાનનાં પુસ્તકો વાંચવાં, યુવાવસ્થામાં જેટલું ધર્મસાધન કરશો તેટલું થશે. યુવાવસ્થા હારી તેણે સર્વ હાર્યું. યુવાવસ્થા જીતી તેણે સર્વ જીત્યું. યુવાવસ્થાનો સદુપયોગ કરો. જેની સંગતિથી શુભચકિત આદિનો લાભ મળે તેની સંગતિ કરો. ગંભીર અને વિવેકી થાઓ. મન ઘોડાપર આત્માને સ્વાર બનાવો. અધર્મથી પાછા હટો. નીતિથી પ્રમાણિક બનો. ધર્મ સાધન કરશો,

અર્ધ ઝ મહાવીર શાંતિ: ૩

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. વિભાગપુર.

સંવત્ ૧૯૭૬ દ્વિતીય શ્રાવણ સુદિ ૪

શ્રી સાચુંદ તત્ત્વ મુશ્રાવક શા. રાચચંદ રવચંદ યોગ્ય ધર્મલાલ. પત્ર પહોંચ્યો વાંચી સમાચાર જાણ્યા. પુસ્તકો છપાવવા ભાઈ ત્રિભુવન પાછળ પાંચસે રૂપૈયા કહ્યા તે જાણ્યું. પુસ્તક

છપાવવા વિચાર થશે તો જણાવીશ. આ સાલમાં લેખન વાંચન કરતાં આત્મશુદ્ધોપયોગમાં રહેવા વિશેષ કાલ કાઢું છું. જેમ જેમ દુઃખ રોગ આવે છે તેમ તેમ અંતરમાં વિશેષ ઉપયોગ રહે છે. જ્ઞાન જોને જે કાંઈ થાય છે તે વૈરાગ્ય તથા આત્મોપયોગમાં વૃદ્ધિ માટે થાય છે. કોઈ પોતાનું છે નહિ અને થવાનું નથી. આત્માની શાંતિ આત્માજ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. આત્માને અન્યથી શાંતિ આરામ થયો નથી માટે મિથ્યા જ્ઞાન્તિ ત્યાગ કરો. પોતાની શાંતિ માટે સ્વર્થમય ભાવનથી, અન્યની ઉપયોગિતા સારી ગણવા કરતાં ત્રિભુવનના આત્મા માટે ત્રિભુવનની ઉપયોગિતા સારી ગણવી જોજ પરમાર્થ દૃષ્ટિ છે. આત્માજ આત્માનો ઉદ્ધાર કરી શકે છે. સ્વાશ્રયી બનો, અને સર્વ વિપત્તિયોને આત્મોપયોગે સહન કરો. કર્મનો ઉદ્ધય જે આવ્યો તે સમભાવે વેદી દ્યો. આપણે અન્યોના અવલંબનમાં વિશ્વાસ માગી સુખ માની ઠગાવું ન જોઈએ. સર્વ બાબતમાં નિર્લપ રહેવાનો અભ્યાસ કરો! જેટલો અશુદ્ધ રાગ થયો હોય તેટલો વૈરાગ્ય થાય છે તોજ આત્મા સમભાવે આત્મભાવમાં રમી શકે છે. જે થયું છે અને થશે તેમાં કર્મ સુખ્ય હેતુ ભૂત છે અને તે કર્મનો કર્તા આત્મા છે તો પછી તેના ભોક્તા બનો તે ન્યાય છે. કર્મની ન્યાય સત્તાને તાબે થઈ કર્મનું દેવું ચૂકવવું જોઈએ. આત્મજ્ઞાન થયા પછી ઉદ્ધયમાં આવેલાં કર્મો ભોગવતાં અનેક કર્મની નિર્જરા થાય છે અને તેથી આત્મામાં નવો પ્રકાશ જાગૃત થાય છે એવો આત્મ પ્રકાશ મેળવો. કર્મ ભોગવતાં વીર બનવું જોઈએ અને હિંમત રાખી કર્તવ્ય કરવું.

ૐ અર્ધ મહાવીર શાન્તિ: ૩

લેખક બુદ્ધિસાગર.

સુકામ લોદરા.

સ. ૧૯૭૮ માધ સુદિ ૪.

સુકામ મુંબાઈ તત્ર સુશ્રાવક મેસાણાવાળા શા. મોહનલાલ નગીનદાસ ચે.ગ્ય ધર્મલાલ. વિ. પુણ્નલાનંદદશામાંથી આત્માનંદ દશામાં જવામાં આત્મજ્ઞાની થવું. મિથ્યાત્વી અજ્ઞાનીને પુણ્નલથી આનંદ મળે છે એવો નિશ્ચય વર્તે છે અને તેની પ્રવૃત્તિ પણ ખાસ પુણ્નલાનંદની (જડાનંદની) પ્રાપ્તિ માટે હોય છે. બહિ-રાત્મા પુણ્નલાનંદી હોય છે. અન્તરાત્મા પુણ્નલનો લોગી હોય છે છતાં તે પુણ્નલમાં આનંદ છે એવા નિશ્ચયવાળો હોતો નથી, તેતો આત્મામાંજ સત્ય આનંદ માને છે, લોગાવલીકર્મના ઉદયથી ગૃહાવાસી તીર્થંકરોની પેઠે તે પૌણ્ગલિક વસ્તુઓનો લોગી બને છે પણ અંતરમાં પૌણ્ગલિક વસ્તુઓની આસક્તિ નહિ હોવાથી અં-તરમાં અલોગી હોય છે અને આત્માના આનંદગુણના લોગ લોગવવાનો પ્રેમી બને છે. આત્મજ્ઞાની આત્માના આનંદનો નિ-શ્ચયી હોય છે તેથી તે શરીર ઇન્દ્રિય અને મનદ્વારા પૌણ્ગલિક આનંદ લોગવવાના નિશ્ચય રાગ પરિણામથી મુક્ત હોય છે. સમ્યગ્જ્ઞાની આત્માનંદની શ્રદ્ધાપ્રીતિ પ્રવૃત્તિવાળો છે તેથી તેને અવળું પણ સવળું પરિણમે છે. પુણ્નલમાંજ સુખ છે એમ દૃઢ નિશ્ચય કરનાર પુણ્નલાનંદી અજ્ઞાની છે એમ બજાવું. દેહ દ્વારા દેવલોક અગર સ્વર્ગનાં સુખ લોગવવાની ઇચ્છા તે પુણ્ન-લાનંદીનું લક્ષણ છે. કેટલાક લોકો પુણ્નલાનંદ અને આત્માનંદને એક કરી બજાવે છે તે અજ્ઞાની છે. કેટલાક આત્માનંદનો અનુ-ભવ કરી શકતા નથી પણ આત્માનંદની શ્રદ્ધાપ્રીતિ ધારણ કરે છે તેવા લોકો પેકી કેટલાક આત્માનંદને જ્ઞાની ગુરૂની કૃપાથી પામે છે અને કેટલાક પાછા પુણ્નલાનંદમાં પાછા આવે છે. પુણ્નલાનંદના પ્રદેશમાંથી આત્માનંદ પ્રદેશમાં જતાં વચ્ચે પડવાનાં કારણો પણ હોય છે અને ચડવાનાં કારણો પણ હોય છે, એકવાર બે આત્મા-

નંદ રસનું આસ્વાદન થયું તો તે પછી દેહ ઈન્દ્રિયદ્વારા દેહ ઈન્દ્રિયાદિ વસ્તુઓના લોગમાં આનંદબુદ્ધિ રહેતી નથી, પશ્ચાત્ દેહ આમહીરસ તથા રૂપરસને મોહ રહેતો નથી. સર્વ ઈન્દ્રિયોની પ્રવૃત્તિ છતાં અંતરમાં ઈન્દ્રિયદ્વારા રસ લોગવવાની બુદ્ધિ રહેતી નથી. એવી દશા પ્રાપ્ત કરવા માટે આત્માનંદી સદ્ગુરૂનો સમાગમ અને તેમના શરણની જરૂર છે. સર્વ પ્રકારે બાહ્યંતર ધર્મ સાધન કર્યાનુકૂળને આચરવાનું મુખ્ય કારણ આત્માનંદ પ્રાપ્તિ કરવી તેજ છે. મનુષ્યદેહે જીવતાં છતાં એકવાર પણ આત્માનંદ લોગવ્યો તો જીવું લેખે છે. આત્માનંદ માટે જે પ્રેમ તે પ્રેમ છે બાકી મોહરાગ છે. આત્માનંદ પ્રાપ્તિ માટે દેવશુદ્ધ સંત સાધુનું અવલંબન કરવું. સર્વ આત્માઓપર પ્રેમ તે પ્રેમ છે અને જડવસ્તુઓપર રાગ તે મોહ છે. આત્માનંદ રસ રૂચિ માટે જીવવું તે આત્મજીવન છે બાકી જડ વસ્તુથી સુખ લોગવવા જીવવું તે જડ માયાજીવન છે. આત્મજીવને જીવવા ઉપયોગી થાયો ! આત્મજીવન તે સ્વતંત્ર સ્વરાજ્ય છે એવું સ્વતંત્ર આત્માનંદ રાજ્ય પામેલાને બાહ્ય રાજ્યની શી જરૂર છે ? દેહનું આરોગ્ય અને દેહની પાપરહિત નિર્દોષ ધર્મ્યપ્રવૃત્તિ અને ધર્મ્યકાય યુક્તિ તે દેહનું સ્વરાજ્ય છે. વાણીની સત્ય વ્યાપાર પ્રવૃત્તિ તે વાણીનું સ્વરાજ્ય છે. મનની શુદ્ધ અને અધર્મ્ય કષાય રહિત પ્રવૃત્તિ તથા મનોયુક્તિ તે મનનું સ્વરાજ્ય છે. મનવાણી કાયાનું આત્માના તાબે રહેવું અને આત્માદેહાદિ પ્રવૃત્તિમાં અગર નિવૃત્તિમાં આત્માનંદ અનુભવવો તે આત્માનંદ રાજ્ય છે. બાહ્ય વસ્તુઓની આશા તૃષ્ણા વાસનાથી આત્માને આનંદ પ્રાપ્ત થતો નથી. આત્માનંદ નિત્ય છે અને પુણ્યલાનંદ અનિત્ય છે. વર્ણ ગંધરસ સ્પર્શબાળા પુણ્યલેશથી જે આનંદ માનવો તે પુણ્યલાનંદ છે. આત્માના આનંદ અને શાતામાં લેદ છે. પુણ્યલાનંદ તે શાતાવેદનીય છે. પુણ્યોદયથી શાતાવેદનીય અર્થાત્ પુણ્યલાનંદની પ્રાપ્તિ છે. આત્મજ્ઞાનીને શાતાવેદનીયનો લોગ છે. પુણ્યલાનંદ વર્તે છે પણ તેમાં તે આત્માનંદ માનતો

નથી અને પુણ્યલાનંદ લેવા માટે સર્વ વિશ્વ લોકો બાહ્ય રાજ્ય વ્યાપાર સમાજ વગેરેની વ્યવસ્થા કરે છે અને રાગદ્વેષથી મુક્ત-
 ઇને આત્માનંદ તરફ લક્ષ્ય રાખતા નથી. આત્માનંદની પ્રાપ્તિ
 તેજ પરમાત્માની-પરમેશ્વરની પ્રાપ્તિ છે. આત્માનંદનો એકવાર
 પણ અનુભવ આવ્યા વિના પુણ્યલાનંદની આસક્તિ છૂટતી
 નથી. પુણ્યલાનંદ માટે અનંતીવાર જન્મ મરણ કર્યા. પુણ્યલાનંદની
 પાછળ અનંત દુઃખ છે. પુણ્યલનો મોહ અને આત્મ પ્રેમ બન્ને
 સાથે રહી શકે નહિ. આત્માનંદનો અનુભવ આવ્યા પછી
 પુણ્યલલોગો છતાં પણ તેમાં રસ ન પડે ત્યારે આત્માનંદ રાજ્યમાં
 મુક્તિ રાજ્યમાં પ્રવેશ થાય છે. પુણ્યલની ઋદ્ધિ સિદ્ધિ મહત્તા
 તે સ્વપ્નની પેઠે ક્ષણિક કલ્પિત છે તેમાં રાગદ્વેષથી ભવ પરંપ-
 રાની વૃદ્ધિ થાય છે. સ્વપ્નકલ્પનાજન્ય સુખ સમાન બાહ્ય
 રાજ્યાદિકનાં ક્ષણિક સુખની પાછળ અનંત દુઃખ છે. વિષયાનંદ
 પુણ્યલાનંદ, લોભાનંદ, વિષયરસ, ઇન્દ્રિય સુખ તે એકજ પર્યાય
 વાચી શબ્દો છે. વિષયાનંદી શુભામ છે અને આત્માનંદી પ્રભુ છે.
 આત્માનો આનંદ પામવો હોય તો પ્રથમ આત્મજ્ઞાન કરવું
 જોઈએ. આત્માનંદી શરીરથી ખાનપાનાદિ સર્વ વ્યવહાર કરે છે
 પણ તે આનંદ તો આત્મામાંજ અનુભવે છે તેથી તે શાતાવેદનીય
 કારક વિષયોના અભાવે મસ્ત રહે છે. રોગાવસ્થામાં પણ તે
 આત્માનંદથી આનંદી દેખાય છે. જે લોકો આત્માનંદની ઇચ્છાએ
 બાહ્ય વિષયોને ત્યાગે છે અને આત્માનુભવ કરી શકતા નથી,
 તેઓ ઉદાત્તીન શુષ્ક અને રસરહિત ગમગીન શોકી દેખાય છે
 એવી વચલી દશામાંથી ખસાર થવું તે મહા કઠીન છે. એવી
 વચલી દશામાં અસંખ્યવાર મનવાણી કાયાની પ્રવૃત્તિ પુણ્યલાનંદ
 તરફ થાય છે અને અસંખ્યવાર આત્માનંદ તરફ થાય છે. ઘડીમાં
 જડમાં મન અને ઘડીમાં આત્મા તરફ મન એમ વારંવાર મન
 ફર્યા કરે છે. આત્માના સ્વરૂપનું જ્ઞાન થતાં અને આત્માનંદની
 અંશે અંશે ઝાંખી અનુભવ થતાં પશ્ચાત્ અન્તરાત્મદશા પ્રગટે
 છે અને પશ્ચાત્ લોભાવલી કર્મના ઉદયથી પુણ્યલલોગ બે કે થાય

છે તો પણ આત્માનંદનો નિશ્ચયાનુભવ ટળતો નથી તેથી આત્મ-જ્ઞાનીનો ઉપયોગ (સુકાન) આત્મા લક્ષ્ય હોય છે તેથી તે અન્તરાત્મદશાનાં ઉત્તરોત્તર શુભસ્થાનકેમાંથી પસાર થઈ પૂર્ણાનંદ જ્ઞાન પ્રાપ્તિરૂપ પરમાત્મપદને પામે છે. અન્તરાત્મદશામાં આત્માનંદનો લોગ વર્તે છે અને શાતાવેદનીયનો લોગ પણ વર્તે છે. પ્રારબ્ધ કર્મરૂપ શાતાવેદનીય લોગને લોગવ્યા વિના છૂટકો થતો નથી. જેને એકવાર પણ વિષયાનંદથી ભિન્ન અન્તરમાં આત્માનંદની જે ઘડી સુધી ઝાંખી પ્રગટી તે અવસ્થા પરમાત્મપદ સુક્રિપદને પામે છે આત્માનંદની એવી ઝાંખી ક્ષયોપશ્ચય ભાવે, ઘણીવાર આવી છે અને એની ઘેંનની મસ્તદશા અનુભવી છે એમ આત્મા કહે છે. તમને આત્માનંદનો વિશ્વાસ થેસે તે માટે સ્વગત દશા જણાવી છે. જડવાદીઓ જડમાંજ સુખ માને છે પણ મેં તે આત્માનંદ અનુભવ્યો છે. ક્ષાયિકલાવે આત્માનંદની પ્રાપ્તિ માટે હવે તો ખાસ લક્ષ્ય છે. આત્માનંદ તેજ અમૃત છે તેના લોકતા સુર જ્ઞાની છે. પુદ્ગલોનંદના લોકતા અસુર અજ્ઞાની છે. આત્માનંદ અરૂપી છે. આત્માજ આત્માનંદનો લોકતા આત્મોપયોગે છે.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. લોદા.

સંવત ૧૯૭૮ માસ સુદિ ૪

મુરત વિદ્યાર્થીજીવન રસિક પ્રિય શિષ્ય-ભાઈ-યોગેન્દ્ર ધન-સુખભાઈ યોગ્ય ધર્મલાભ-પત્રથી સમાચાર જાણ્યા. આનંદ. જે જે વિષયોનો અભ્યાસ કરતા હોય તેમાં તદ્દલીન થાઓ-વિષયની સાથે તન્મયતા થવાથી અને બારંવાર તેનું સ્મરણ મનન નિદિ-આસન થવાથી તેનું જ્ઞાન પ્રગટે છે. વિદ્યાર્થી જીવનનું ક્ષેત્ર લક્ષ્યમાં રાખશે. આત્માની ઉન્નતિ થાય એમ પ્રવર્ત્યા કરશે. આ વિશ્વમાં આત્મા સર્વ કરવાને શક્તિમાન છે એવા દૃઢ નિશ્ચયથી પ્રવર્તશે. આત્માના સદ્ગુણો ખીલે અને મનવાણી કાયાથી

ધર્મ્ય સ્વાર્થ તથા પરમાર્થ કાર્યની પ્રવૃત્તિ થાય એજ યોગનું રહસ્ય છે એમ નિશ્ચય કરી જ્યાં ત્યાં યદા તદા પ્રવર્તો. નામરૂપના મોહાવરણને છોડી પ્રથમ આત્માના શુદ્ધ જ્ઞાનાનંદના શુદ્ધ સત્ય સ્વરાજ્યના રાજા બનો. સ્વર્ગીય રાજ્ય તે આત્માનંદ છે તેને આત્મા આત્માવડે સુરૂપા સદ્ગોષ્ઠી પામી શકે છે. પ્રભુપદ પામવા માટે પ્રભુ સ્વરૂપ થૈવર્તવું જોઈએ નામ રૂપના મોહથી મરો એટલે પ્રભુમય તમે બનશો. તમારા વિદ્યાર્થી જીવનમાં ધર્મ, અર્થ, કામ, અને મોક્ષની કેલવણી મેહો. ક્ષણ માત્ર પણ આલસ્ય ન કરો. સ્વતંત્રતા અને સ્વછંદતાનો ભેદ સમજો. પ્રબલ પુરૂષાર્થ અને હેંશથી આગળ વધો. સ્વેચ્છાતિના માર્ગમાં વડો.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુઠ લોદરા.

સંવત ૧૯૭૮ માધ સુદિ ૫

મુ. મુંબાઈ તત્ર પ્રિય શિષ્ય. ભાઈ જ્યંતીલાલ ઉત્સવલાંલ યોગ્ય ધર્મલાભ-વિશેષ હાલ અભ્યાસમાં પૂર્ણ લક્ષ્ય રાખવું બીજી કોઈ બાબતમાં પડવું નહિ. હિમ્મતથી અભ્યાસ કરો. વિપત્તિયોને સદ્યા વિના કોઈ મહાન થતો નથી. જેટલું દુઃખ તેટલું ભવિષ્યમાં સુખ છે. સર્વ પાઠ્ય પુસ્તકોને વાંચી જવાં. દ્વિગીને સર્વ સિદ્ધિયોની પ્રાપ્તિ થાય છે. વિદ્યાર્થીજીવનમાં ઉત્સાહ રસ, સદાશા, પ્રબલ પુરૂષાર્થ, એક ધ્યાન અને નકામી વાતો મોજશોખથી વેગલાપણું તથા વખતસર કાર્ય કરવાની નિયમિતતા ખાસ જોઈએ. એવા વિદ્યાર્થીઓની સહાયે દેવો આવે છે. રણમાં યોદ્ધો જેમ શૂરતાથી લડે છે તેમ દુર્ગુણો સાથે લડવું જોઈએ. આત્મામાં અનંતજ્ઞાન છે તે સદ્ગુરુ ગમ, તથા બાહ્યાભ્યાસ આદિથી પ્રગટ થાય છે. આત્માપર આવેલાં અજ્ઞાન મોહ વગેરે આવરણો દૂર કરો. દેવશુદ્ધી કૃપા મેળવવા ભક્તિના માર્ગે આગળ વધો.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. લોદરા.

સં. ૧૯૭૮ માસ સુદિ ૫.

અમદાવાદ તત્ર સુશ્રાવક વિદ્યાથી.....યોગ્ય
 ધર્મલાલ વિશેષ શુદ્ધ હવા, શુદ્ધ જલ, સાત્વિક ખોરાક અને
 સાત્વિક વિચાર, કસરત અને ભૂખ લાગે ત્યારે લોભન કરવું,
 એવા નિયમથી શરીર આરોગ્ય ભળવો. પ્રાણાંતે અસત્ય ન બોલો,
 તમે સુવાવસ્થામાં પ્રવેશ પામ્યા છો. વિદ્યાર્થ્યાસ પર્યંત મનવાણી
 કાયાથી બ્રહ્મચર્ય ભળવો. કામાદિ અશુભ વિચારોને મનમાં
 પેસવા ન દો. પ્રમાણિકપણે વર્તો. નિયમિત રીતે અભ્યાસાદિ
 કર્તવ્ય કરો. વિષયની વૃત્તિયોને ઉશ્કેરે એવું કોઈપણ પુસ્તક
 ન વાંચો અને એવી કોઈ તરફની વાત પણ શ્રવણ ન કરો.
 કોલેજના મિત્રોની સાથે નકામાં ગપ્પાં ન મારો. નકામાં ઉઠાડ
 ખર્ચ ન કરો, કુમિત્રની સંગતિ ન કરવી. પોતાના ઘરની સ્થિ-
 તિનો વિચાર કરવો. રાત્રી કરતાં દિવસે વિશેષ વાંચો, રાત્રીમાં
 મનન કરો. રાત્રીમાં દીપકના આશ્રયથી વાચન અત્યંત અદ્ય
 કરો વા બંધ કરો. પા કલાક વાંચો તો એક કલાક તેજ બાળ-
 તનું મનન કરો. ચિંતા શોકના વિચારો ને પ્રગટવા ન દેવા.
 માળાપનો ઉપકાર ન ભૂલો. પ્રાચીન જૈન આર્યધર્મનું રહસ્ય સમજ્યા
 વિના કોઈપણ મત ન બાંધો. વસ્ત્ર વગેરેમાં અદ્ય ધન વ્યય
 કરો. દેવગુરૂ ધર્મની શ્રદ્ધામાં દૃઢ રહો. શુદ્ધ પ્રેમ, શ્રદ્ધા, ઉત્સાહ
 હૃદયથી વર્તમાન કાલીન કર્તવ્યોમાં તત્પર રહેવું.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. લોદરા.

સં. ૧૯૭૮ માધ સુદિ ૬.

સુરત તત્ર. ધર્મજિજ્ઞાસુ રતિલાલ નાનાલાલ યોગ્ય ધર્મલાલ.

વિશેષ. તમારા જન્મે પત્ર પહોંચ્યા. વાચ્યા, આનંદ, વિદ્યાર્થી જીવન ઉચ્ચ કરવું, શુદ્ધ કરવું, શ્રદ્ધા પ્રેમ, ઉત્સાહ, ખંત, વિનય, વિવેકથી ઉચ્ચ થશે, સન્મિત્રોની સોજત કરશે, એક પણ દુર્વ્યસનના તાળે ન થશે, વારંવાર વિચારી વિચારીને કોઈપણ પ્રવૃત્તિ પ્રારંભશે, તમારી બુદ્ધિ શ્રદ્ધા પ્રાતિના આદર્શભૂત કોઈપણ ધર્મશુદ્ધારા સર્વવ્યાપક પ્રભુમય જીવન પ્રગટાવવા, પુરૂષાર્થ કરશે. તમારા આત્માનો અને પ્રભુનો સાક્ષાત્કાર કરાવીને તમને નામ રૂપમાં નિર્લેપ રાખી કાર્યયોગી બનાવે તે તમારો શુરૂ પ્રભુ શરણ્ય છે, તમારા આત્મામાંથી પ્રભુત્વ શુરૂત્વ છે તેને શુરૂગમથી પ્રગટાવો. બ્રહ્મચર્યથી દેહ વીર્યનું રક્ષણ કરો, અને અધર્મ્ય કામાદિ અશુભ વિચારો રોકીને આત્મવીર્ય પ્રગટાવો. આત્મા તેજ નયોની અપેક્ષાએ હરિ, રામ, કૃષ્ણ, મહાવીર, ખુદા, ઈશુ આદિ રૂપે અનુભવાશે એટલે તમે આત્માના સ્વરાજ્યના પ્રભુ બનશો.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. લોદરા.

સં. ૧૯૭૮ માધ સુદિ ૬

શ્રી સાણંદ. તત્ર. મુશ્રાવક. શા હલમુખભાર્ષિ ગોવિંદજી તથા શા. લોગીલાલ શાંતિભાર્ષિ યોગ્ય ધર્મલાલ વિ. પ્રભુની પૂજામાં આલસ્ય ન કરવું. ધર્મ વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરવું, અગર તે ન બને તો સ્વયંયોગ્ય ધર્મનું પુસ્તક વાંચવું. નિયમિત રીતે કર્તવ્ય કાર્ય કરવું. સાંસારિક જડપદાર્થોની અનિત્યતા વિચારી તેમાં આસક્ત ન થવું. દરરોજ એક સામાયિક અને નમુસ્કાર-

સહિયંતું પ્રત્યાખ્યાન તથા દેવસાધુ ગુરુ દર્શન ગુરુદર્શન બને ત્યાં સુધી કરીને ખાવું. એક ગુરુની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવું. સાધુઓની સેવાભક્તિ કરવી. ક્રોધ રીસને પ્રગટ થતાંજ વારવી. દરરોજ અભ્યાસ કરવો. ગાડે જવા દૂર જવું અને શુદ્ધ હવાનું સેવન કરવું. ગરીબ લોકોને સહાય કરવી. જેની સંગતિથી ધર્મ જ્ઞાન શક્તિ શુદ્ધ પ્રેમ પ્રગટે તેની સંગતિ કરવી. ગુરુનિન્દક નાસ્તિક અદ્યક્ષાનીના બોલપર વિશ્વાસ ન મૂકવો. ગંભીર મન રાખવું. વડાઓની સાથે વિનવથી વર્તવું. સ્વદારાની સાથે શાસ્ત્રોક્ત રીતે બ્રહ્મચર્ય જેમ પળાય તેમ વર્તવું. દેહ વીર્યનું આત્માની પેઠે રક્ષણ કરવા પુરુષાર્થ કરવો. દેવગુરુની સેવા ભક્તિ કરવી. આવકના અનુસારે ખર્ચ કરવો. વ્યવહાર કુશલ થવું તથા પ્રમાણિક થવું. આત્માના ગુણો પ્રકટાવવા અને કષાયો ઉપશમાવવા, એજ જીનધર્મનું રહસ્ય છે.

इत्येवं ॐ अर्हं महावीर शान्ति.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

૨૦ લોદરા.

માધ સુદિ ૭

શ્રી પાદરા તત્ર શ્રદ્ધાવંત, દયાવંત, સુશ્રાવક, વકીલજી શા. મોહનલાલ તથા માણેકલાલ વરજીવન, પ્રેમચંદભાઈ તથા ભાઈલાલ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાભ. વિશેષ ગુરુગીત ગુંહલી સંબ્રહમાં પાંચમી ગુરુશ્રદ્ધાની ગુંહલી છે તે ત્યાગી ગુરુનાં વ્યવહારવ્રતાચાર સંબંધી લખેલી નથી. એ ગુંહલીમાં શુદ્ધ દ્રવ્યાર્થિક નયની અપેક્ષાએ પ્રથમ છ ચરણ છે તેમાં સત્તાએ આત્મગુરુ સંબંધી વિચાર છે તેથી તેમાં તે નયની અપેક્ષાએ વેષ વ્રતાદિક વ્યવહારનો ઉલ્લેખ નથી. બાકીની કેટલીક ગાથાઓમાં સમકિતદાયક ગુરુની મહત્તા સેવના સંબંધી ઉદ્દગાર છે. ગુરુનો આત્મા તેજ સ્વાત્મા સ્વીકારી ગુરુચરણ સ્વીકાર્યું છે અને ગુરુના આત્માની સાથે સ્વાત્માનું સાત્વિક ભક્તિએ અલોદત્વ સ્વી-

કારી ગુરુશ્રદ્ધાની મહત્તા આસાત્વ પાલન પ્રકારયું છે. આત્માને દેવ-મહાવીર, વીર, ગુરુઆદિ શબ્દે વર્ણવ્યો છે, શ્રદ્ધાવંત લક્ષ્મી શિષ્ય છે તે શ્રદ્ધા પ્રીત લક્ષિતના તોરમાં વેષત્રતાચાર વગેરે બાહ્ય વ્યવહારને દેખતો નથી અને તે ગુરુના આત્માની સાથે એકય અનુભવી સમકિતદાયક ગુરુના આત્માને સ્વાત્માનું સમપર્ણ કરે છે અને તર્ક સંશય વગેરેને હઠાવી સમાવી લક્ષિતની મુખ્યતાએ આત્મમસ્તીમાં મસ્ત બને છે. ગુરુ તે સર્વસ્વ છે, એવા ભાવે પરિણમે છે અને અસ્તિનાસ્તિ ધર્મમય સર્વ દ્રવ્યો છે તે ગુરુમાં અસ્તિ નાસ્તિની અપેક્ષાએ દેખે છે. બાહિરમાં અને અંતરમાં તે ગુરુલક્ષિત પ્રેમદષ્ટિએ ગુરુને અનેક ભાવે જ્યાં ત્યાં જુવે છે. ગુરુને દેહની અપેક્ષા સદેહી દેખે છે અને દેહ વિનાની દષ્ટિએ આત્મરૂપે નિરાકાર આત્મગુરુને દેખે છે. સાત નયોની અપેક્ષાએ જોણે ગુરુનું જ્ઞાન કર્યું છે, એવા ગીતાર્થ ગુરુ પાસે ગુરુગીત ગુંહલીનો ભાવાર્થ સમજ્યા વિના તેનો સમ્યગ્ અર્થ સમજાય તેમ નથી. દેવ, વીર, મહાવીર, ગુરુ અને આત્માને એક ગુંહલીમાં સત્તાએ તથા વ્યક્તિએ આત્મગુરુ સ્વરૂપે પ્રકાર્યા છે. તે સર્વનયસાપેક્ષ જ્ઞાનીને સવળું પરિણમે છે. એકાંત વ્યવહારવાદી બાલજીવની અપેક્ષાએ તે લખ્યું નથી. ગુરુગીત ગુંહલીની પ્રસ્તાવનામાં તે સંબંધી અમારી હાર્દિકશૈલી પરિભાષાએ ખુલાસો કર્યો છે. ગુરુમથથી સાપેક્ષનયે તે બોધ્ય સત્ય છે.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३.

લેખક. બુદ્ધિસાગર.

ગુ. લોહરા.

સં. ૧૯૭૮ માય સુદિ ૭

શ્રી મુંબાર્ક તત્ર મુઆવક શા. ત્રિલોચનદાસ છગનલાલ યોગ્ય ધર્મલાભ. વિશેષ તમારો પત્ર નથી. જૈનશાસ્ત્રાને ભજુવી ને

પાંચ વિદ્યાર્થીયો તૈયાર કરવા માટે થા. મણિલાલ મહોકમ અમને જે યોજના દર્શાવી હતી તે સંબંધી અમોએ અમારા વિચારો તમને રૂબરૂમાં જણાવ્યા હતા. અમદાવાદની મહાસભા બરાઈ તે પ્રસંગે બાઈ. મણિલાલ મહોકમ અમને મળવાના હતા પણ તે વખતે મળ્યા નથી. હવે તો તમારી ઈચ્છા હોય તો રૂબરૂમાં આ તરફ મળશો, કયા સ્થાને શાળા સ્થાપવી તે સંબંધી અમોએ અમદાવાદમાં સ. ક. વિ. ની સલાહ લીધી હતી પણ તે કંઈ નિશ્ચયરૂપ સલાહ આપી શકે એમ નથી. માટે તમારે રૂબરૂમાં મળી નિશ્ચય કરવો. તમારા એકલા હાથે કરવાનું હોય તો તે કાર્ય જલ્દી થાય પણ બહુમતી વગેરેથી વાર લાગે તેમ તમો જાણો છો. ગીતાયોગુનિ ગુરુવિના જુદાસ્થ વિદ્યાર્થીઓને જૈનધાર્મિક શાસ્ત્રોનું અધ્યયન કરાવવું તે મૂળે યોગ્ય લાગતું નથી. ગુરુકુલવાસથી વિદ્યાર્થીઓને ધર્મનું સમ્યક્ પરિણમન થાય છે. જેને રૂચે તેમ પ્રવર્તે. ધર્મ કરવામાં અને સુપાત્રોમાં દાન દેવામાં, ધર્મીજ્ઞતિનાં કાર્યો કરવામાં, જે આજ કરાય તે આજ કરવું પણ આવતી કાલપર કાર્ય ન છોડવું, આવતી કાલ કેવલી જાણે. સમુદ્રની ભરતી વખતે જલનો સંગ્રહ કરવો. સ્વાશ્રયી બનવું. અન્યોની મરજીપર કાર્ય ન છોડવું. આત્મભોગ આપ્યા વિના કાર્યની સિદ્ધિ નથી. કોઈ સારી બોડીંગ સાથે ધારેલા કાર્યની વ્યવસ્થા કરવી, અગર બીજી રીતે તેમાં મારી સલાહ પ્રમાણે ચાલવું હોય તો રૂબરૂમાં મળવું. એક નિશ્ચય પર આવી જાઓ. પુનઃ પુનઃ સુ અવસર મળનાર નથી. ધર્મનાં કાર્યો કરવામાં ક્ષણમાત્ર પણ પ્રમાદ ન કરો. ધનથી મહત્તા નથી પણ ધન વ્યયથી ધાર્મિક કાર્યો કરવામાં જીવનની મહત્તા છે. પત્રોત્તર આપશો.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર

સુકામ પાદરઃ

૧૮૭૫ અષાઢ સુદિ ૧૮.

વિજાપુર તત્ર સુશ્રાવક શા. મોહનલાલ જેશીંગ, લા. ભીખા-
ભાઈ કાલીદાસ, શા. પોપટલાલ કચરાભાઈ, શા. છનાલાલ પુંજી-
રામ, શા. ચંદુલાલ ગોકળ તથા મફતલાલ લલ્લુ તથા મૂલચંદ છગન
તથા વાહીલાલ દલસુખ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાભ. વિ. અત્ર ચોમાસું થશે.
વિ. વૈરાગ્ય કાયમ રહે એવાં વૈરાગ્યમય પુસ્તકોનું વાચન મનન કરશો.
એકેક ઇન્દ્રિયના વિષયરાગે અનંત કાલ સંસારમાં પરિભ્રમણ
થયું છે તે પછી પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયોમાં રાગદ્વેષ પરિણામે
પરિણમતાં અનંત દુઃખ પ્રગટે તેમાં આશ્ચર્ય નથી. મોહના વશ
પડેલા આત્માને ક્ષણ માત્ર શાંતિ સુખ નથી. સગાં સંબંધીના
અસત્ય રોહમાં મુંઝાઈને આત્માનો ધર્મ ન શુભાવે. મોહથી
માનેલા સંબંધી દુઃખપ્રદ છે. વિષયોને વિષ સરખા જાણીને તે-
નાથી દૂર રહેવું. તન ધન વગેરે કોઈની સાથે ગયું નથી અને
જનાર નથી. સ્વપ્નના સમાન સાંસારિક સુખ મિથ્યા છે. જડ
વસ્તુથી કોઈને સુખ થયું નથી અને થનાર નથી. રાગદ્વેષની
પરિણતિબુદ્ધિ એ જ માયા છે તે અસત્માં સદૃષ આત્મા નથી.
આત્મામાં અનંત સુખ છે તેને આત્મામાં આત્મરૂપે પરિણમી
અનુભવે. જડ વસ્તુઓના સંયોગથી સુખ અને મોટાઈ નથી.
દુનિયાદારીમાં અન્ય લોકોની પેઠે અધર્મવૃત્તિથી હિંસા, જૂઠઠ,
ચોરી, મૈથુન, અસંતોષ, લય, પરિગ્રહ સંજ્ઞાથી ઘસડાવું તે પાપ
જીવન છે પણ ધર્મજીવન નથી. મન, વાણી, કાયાના ગુણો કરતાં
આત્માના ગુણો અરૂપી અલૌકિક અને અનંતા છે. દુર્ગુણ દોષના
વિચારો અને પ્રવૃત્તિઓથી મુક્ત થાઓ. સંસાર એ જ મોહીને મહા-
કાલ છે. સંસારનો રાગ તે જ દુઃખ છે. સર્વ કષાયોથી મુક્ત થવામાં
મુક્તિ છે. સંસારમાં જેઓને સ્વકીય ધારો છે તે સ્વકીય નથી.
જાણીને પુનઃ અધર્મ માર્ગમાં ન વહે. ઇન્દ્રિયો અને કષાયોના

તાણે રહેવું તે જ જીવતાં નરક છે. જે જે અંશે આધિઉપાધિ રહિત થવું તે તે અંશે ધર્મ છે, મન, વાણી, કાયાના ધર્મ કરતાં આત્માનો ધર્મ જુદા પ્રકારનો છે. અનંતભવમાં લોગવેલ લોગમાં પુનઃ આસક્તિ ધરવી તે જ અજ્ઞાન મોહ છે. રાગદ્વેષની વૃત્તિ તે જ સંસાર છે. મોહથી પુનઃ પુનઃ ન મરે. આત્માના સત્તાએ રહેલા જ્ઞાન આનંદ ગુણાદિનો પ્રકાશ કરે ! ! જડવસ્તુમાં સુખના બુદ્ધિએ આસક્તિ તે જ આત્મદ્રષ્ટિએ બ્યલિચાર, અસ-ત્ય-ચોરી-હિંસા અને પરિશ્રદ્ધ છે. વિકથાઓમાં પ્રવૃત્ત ન થાઓ. હાથમાં આવેલી ધર્મની ખાજીને ન હારો. અહંમત્ત્વની કદવના એ જ દુઃખ છે અને અહંમત્ત્વ રહિત દશામાં અનંત આનંદ છે. જાગો ! અરે ચેતો-ઉઠો ! સામાયિક-પૂજા, વ્રત, તપ, દાન, ધ્યાન, જ્ઞાનનો ખપ કરો. નાટકીયાની પેઠે સંસારનું નાટક માની અંતરૂથી ન્યારા વર્તો. સંસાર ત્યાગીને આત્માની શુદ્ધિ માટે વર્તવું તે જ સત્ય કર્તવ્ય છે. ત્યાગી દશા ન શ્રદ્ધાય તો ગૃહા-વાસમાં વ્રતાદિક સાધવાં. ગુરૂની સેવા, ભક્તિ કરવી. અંતરૂથી નિઃસંગ રહેવું. ગુરૂના સદુપદેશ પ્રમાણે વર્તવું, નશુરા ન થવું. ભરમાઈ ન જવું. પ્રાણાંતે પણ પ્રમાણિકતા ન ત્યજવી. જ્ઞાન-પૂર્વક સર્વ કરણી કરવી. ગાડરીયા પ્રવાહની રૂઢિએ ન આલવું. આત્માની શુદ્ધિ તે જ ધર્મ છે માટે આત્મશુદ્ધિ કરવી, જૈન-ધર્મરૂપ આત્માના ઉપશમ ભાવી ક્ષયોપશમ શુભોને પ્રગટાવારૂપ જિન ધર્મરૂપ સાધવા તત્પર થાઓ.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३ ॥

લે૦ બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ લોદ્રા.

સં. ૧૯૭૮ માધ સુદિ ૮.

શ્રી ઉનાવા તત્ર જૈનધર્મજિજ્ઞાસુ નાગર બ્રાહ્મણ મહાસુખ
બાઈ તથા દયાશંકર યોગ્ય ધર્મલાભ વિ. ગૃહાવાસ કરતાં ત્યાજ

દેશા ઉત્તમ છે અને તે બ્રહ્મવાની અત્યંત આવશ્યકતા છે એ વાત તમને હૃદયમાં અત્યંત અસર કરતી નથી, પરંતુ સમજવાનું એટલું કે નિવૃત્તિથી આત્માનું જ્ઞાન કરવાનો સમય મળે છે. સંસારની ઉપાધિના ત્યાગથી મનની આધિ પણ કેટલીક ટળે છે. ઉપાધિ અને વ્યાધિથી કેટલીક શારીરિક વ્યાધિયો પ્રગટે છે. ઉપનિષદોમાં આત્મજ્ઞાનનું એકાંત પ્રતિપાદન છે. જૈનશાસ્ત્રોમાં આત્મજ્ઞાનનું સમ્યગ્નીતે વિવેચન છે. જૈનશાસ્ત્રોમાં આત્મા અને કર્મનું સ્વરૂપ જેવું પ્રતિપાદન કર્યું છે તેવું વેદોમાં અને ઉપનિષદોમાં સર્વનયસાપેક્ષાએ આત્માનું અને કર્મનું સ્વરૂપ યથાર્થ વર્ણવેલું નહિ હોવાથી ઇશ્વર, આત્મા, કર્મ વગેરેમાં (શંકરાચાર્ય, રામાનુજ, વલ્લભાચાર્ય, સાંખ્ય, જૈમિનિ, મધ્વાચાર્ય, દયાનંદ વગેરેએ મૂલ તત્ત્વ બાબતોમાં) ભિન્નભિન્ન અર્થ કરી ભિન્નભિન્ન મત પ્રતિપાદન કર્યા છે. જૈનશાસ્ત્રોમાં આત્મા, ઇશ્વર-કર્મ-જગત્ સંબંધી જે વિવેચન કર્યું છે તેને સાત નયોની અપેક્ષાએ સમ્યક્ સમજતાં અનુભવતાં વેદાંતાદિ શાસ્ત્રોમાં કથિત આત્માદિ તત્ત્વોનો પણ સમ્યક્ ખુલાસો થાય છે અને સર્વ નયોની સાપેક્ષાએ જૈન તત્ત્વદર્શનમાં વેદાંતદર્શન સમાય છે, તેમાં મતભેદ રહેતો નથી. એમ મેં જૈનશાસ્ત્રો અને વેદાંતશાસ્ત્રોના વાચન સ્મરણ અનુભવથી તથા આત્મજ્ઞાનાનુભવથી ધ્યાન સમાધિથી નિશ્ચય કર્યો છે. જૈનધર્મ તત્ત્વ જ્ઞાનનાં શાસ્ત્રોનું સાતનયે જ્ઞાન કરી વેદાંત શાસ્ત્ર વાંચવાથી મધ્યસ્થ ભાવે ઘણો રસ પડે છે અને આત્માનુભવ જ્ઞાનમાં વૃદ્ધિ થાય છે. સાત નયોના જ્ઞાનથી ઉપનિષદોમાં જે મતભેદ પડે છે તે ટળે છે. વેદાંતશાસ્ત્રોનું જ્ઞાન કરવું હોય તો પ્રથમ જૈન આધ્યાત્મિક તથા દ્રવ્યાનુયોગના શાસ્ત્રોથી અનેકાન્ત જ્ઞાન કરવું કે જેથી પશ્ચાત્ ઉપનિષદોનું અનેકાન્ત દૃષ્ટિથી પરિશીલન થાય છે. આત્માનું સમ્યગ્જ્ઞાન થાય છે અને વ્યવહારની શુદ્ધિ થાય છે.

જૈનધર્મશાસ્ત્રોનું, વેદાંતાદિકશાસ્ત્રોનું, બૌદ્ધ શાસ્ત્રોનું તેમજ
અન્યધર્મીય શાસ્ત્રોનું રહસ્ય, દ્રવ્ય ક્ષેત્રકાલભાવથી બાબતું,
અને તેની સમાજ સંઘ રાજ્ય દુનિયાના સર્વ લોકો, જીવોપર
નૈતિક સમાજિક શી અસર થાય છે તેનો અનુભવ કરવો અને
જે જે અંશે જ્યાં ત્યાં સત્યતા હોય તેઓનું પરસ્પર સાપેક્ષ
સંગઠન કરીને ચારિત્રની આરાધના કરવી. મનવાણી કાયાની
શુદ્ધિ કરવી તથા આત્માના ગુણુપચાયોની શુદ્ધિ કરવી. સેવા-ભક્તિ-
યોગ, જ્ઞાનયોગ, કર્મયોગઆદિ અસંખ્યયોગો પંક્તિ જેને જે યોગમાં
રસ પડે અને તેથી આત્મશુદ્ધિ થતી હોય તેને તે રીતે તે માગે
મોક્ષની પ્રાપ્તિ કરવા પ્રવર્તવું. એમ જૈનશાસ્ત્ર જણાવે છે,
એવો સાગર, જેવો ઉદાર જૈનધર્મનો સિદ્ધાંત છે, તેમાં
અસંખ્ય ધર્મોના અસંખ્યયોગોનો અંતર્ભાવ થાય છે.
જેવી રીતે સાપેક્ષદષ્ટિએ અમે જૈનશાસ્ત્રમાં વેદાન્તતત્ત્વનો
અંતર્ભાવ સમાવેશ કરીએ છીએ તેવી રીતે તેઓ જૈનતત્ત્વોનો
વેદાન્તમાં સ્યાદ્વાદ દષ્ટિએ અંતર્ભાવ કરે તો તેથી સ્યાદ્વાદ જૈનધર્મ
જ્ઞાનનો વિશ્વમાં પ્રચાર છે અને મોહનીયાદિ અષ્ટકર્મોથી લોકો મુક્ત
બને એમ વિશેષતઃ સંભવી શકે, અમુક દર્શન મહાદં છે અને
અમુક બીજાનું છે એવો મારા ત્હારાપણાનો ભેદ પરિહરીને
સર્વ નયોની અપેક્ષાએ આત્માદિતત્ત્વોનું જ્ઞાન કરવું. એમ કર-
વાથી મ્હને પ્રભુ મહાવીરદેવની સર્વજ્ઞતાનો પૂર્ણ નિશ્ચય થયો
છે. પદ્મદર્શનાદિ મંત્રોએ તે પ્રભુ મહાવીર દેવજિનનાં અંગ છે
તેમ અનુભવાય છે, એવા જૈનધર્મમાં સર્વધર્મો છેજ એમ સર્વ
નયસાપેક્ષદષ્ટિએ નિશ્ચય કર્યો છે. સર્વ વર્ણના શુભકર્મોની વ્ય-
વસ્થાને પણ જૈનધર્મમાં સમાવેશ થાય છે. આત્માની પૂર્ણશુદ્ધિ
તેજ પરમાત્મત્વ છે એવી દશા પ્રગટી શકે છે. એવી રીતે
અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાથી મ્હને હઠ કઠામહ શુદ્ધિ વિના સત્યનો
અનુભવ થાય છે. વ્યવહારથી અમે તે દર્શની મનુષ્ય હોય-ગમે
તે ધર્મી મનુષ્ય હોય પણ તેનાંપર ભેદદષ્ટિ થતી નથી. આત્મ-
ભાવે પ્રાયઃદષ્ટિ રહે છે. શાસ્ત્ર વાસના રહેતી નથી પણ શાસ્ત્રોનાં

સત્ય રહસ્યોનું અપેક્ષાએ સત્ય સમજાય છે. મ્હારી પાસે સર્વ ધર્મના મધ્યસ્થ મનુષ્યો આવે તો તેઓને હું સાપેક્ષ દૃષ્ટિએ સર્વ ધર્મદર્શન તત્ત્વોનો જૈનધર્મ દર્શનમાં અંતર્ભાવિ થાય છે, તે સમ્યક્ રીતે સમજાવી શકું છું. હવે મ્હારો શ્રુતજ્ઞાનરૂપ સવિ-કલ્પ જ્ઞાનમાંથી આત્માનુભવજ્ઞાનરૂપ નિર્વિકલ્પ જ્ઞાનમાં પ્રવેશવાનો અનુભવ થયો છે, અને તે દેવગુરૂ કૃપાથી પ્રતિદિન વધતો જાય છે. ગુરૂગમથી સત્યની સર્વ અપેક્ષાઓ સમજાય છે. સર્વ જીવો સાથે આત્મદૃષ્ટિથી અંતરમાં આત્મભાવની લગની રહે છે. સર્વ ધર્મદર્શન મત પંથનું સાર એ છે કે પ્રથમ શુદ્ધ પ્રેમરૂપ ભક્તિથી હૃદયની શુદ્ધિ કરવી. સર્વ નયોનો સાર એ છે કે ચારિત્રની પ્રાપ્તિ કરવી. હુગુંજો ટાળવા અને સદ્ગુણો ગ્રહવા એવું જૈનધર્મનું ચારિત્ર તે અધ્યાત્મ ચારિત્ર છે તે આત્મશુદ્ધિકર છે.

બહિરાત્મા, અંતરાત્મા અને પરમાત્માનું સમ્યક્ સ્વરૂપ જાણીને તેની શ્રદ્ધા કરવાથી અને ચારિત્રપાલનથી અન્તરાત્મત્વ પ્રકટે છે. આત્માના સ્વરૂપને સાતનયથી જાણતાં તથા નવતત્ત્વને સાતનયથી જાણતાં તથા ષડ્દ્રવ્યને સાત નયથી જાણતાં તથા ઉપશમભાવ, ક્ષયોપશમભાવ, ક્ષાયિકભાવ, ઔદયિકભાવ અને પારિજ્ઞામિકભાવનું સ્વરૂપ જાણતાં તથા દ્રવ્ય કર્મ અને ભાવ કર્મનું સ્વરૂપ જાણતાં, આત્માની શુદ્ધિ કરવાનું સમ્યક્ શ્રુતજ્ઞાન પ્રકટે છે. આત્માની શુદ્ધતા ગમે તો પરમેશ્વરમાં ચિત્ત રાખી કરો, ગમે તો આત્મામાં ઉપરોગ રાખી કરો, ગમે તો સર્વ જીવોપર શુદ્ધ પ્રેમ સેવાભાવ રાખી કરો, ગમે તો જ્ઞાનયોગથી કરો, કર્મયોગથી કરો વા મંત્રયોગથી કરો, પણ આત્મશુદ્ધિ ધ્યેયને પ્રમાદથી ચૂકી ન જાઓ. ગુરૂની પૂર્વદાદા પ્રીતિથી આત્માની શુદ્ધિમાં વિદ્યુદ્ધ વેગે આગળ વધાય છે. આત્માનું સ્વરૂપ જાણવું

બ્રાહ્મણત્વ છે તથા જાણીને મોહને હણવો તે ક્ષત્રિયત્વ છે. જૈનધર્મ શાસ્ત્રોમાં જાણાવ્યું છે કે મોક્ષની પ્રાપ્તિ માટે જે જે અંશે કોષાદિ કષાયોનો ત્યાગ અને યથાશક્તિ ધર્મમાં પ્રવૃત્તિ

કરવી તેજ આત્માર્થીનું લક્ષણ છે. આત્માને બાણનાર જીવતા છે, બાકી બાહ્યજીવનથી તો જીવનારા દ્રવ્યઆત્માઓ છે. જેનામાં જ્ઞાન પ્રેમરસ નથી તે શુષ્ક છે. ઉદાસીન કંઈ પ્રભુરસને પામેલ નથી. પુણ્નલરસમાં રસની ખુદ્ધિ તે પણ આત્મરસાશ્રિત છે. આત્મા, મિથ્યાખુદ્ધિથી પુણ્નલરસનો રસીલો બને છે અને જ્યારે શુરૂપથી આત્મરસને બાણે છે ત્યારે આત્મરસનો રસીલો બને છે. પુણ્નલમાં આનંદરસની પ્રાપ્તિ છે પણ આનંદરસ નથી. આત્માના શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપને સિદ્ધ અરિહંત તીર્થંકર મહાવીર અદલા-પુદા-હરિ-રામ-બ્રહ્મ પરમાત્માઆદિ અસંખ્ય નામોથી બાણો અને તેનો ઉપયોગ ધરો એટલે આત્મશુદ્ધિરૂપ કાર્યની સિદ્ધિ થવાનીજ. આત્માનું દર્શન તેજ પરમાત્માના સર્વ નિલ્લેપથી પરમાત્માનું દર્શન છે. પાંચ ઇન્દ્રિયના વિષયની સુખખુદ્ધિ વિના આત્મામાં લયલીન થવાથી તથા મનના રાગદ્વેષની વૃત્તિ ઉપશમવાથી જે કાલે જે આનંદ થાય છે તેજ પરમાત્માની પ્રાપ્તિ છે. આત્માના આનંદ અનુભવથી સિદ્ધના પર્યાયના અનંત આનંદનો અનુભવ થાય છે. પૂર્ણજ્ઞાન અને પૂર્ણાનંદની પ્રકટતા તેજ પરમાત્મદશાની પ્રકટતા છે. આત્માનો આનંદ અનુભવવો તેજ પ્રભુની પ્રાપ્તિ અર્થાત્ જીવનમુક્તિદશા છે. જીવતાં વૈકુંઠ મુક્તિ તે આત્માના આનંદનો અનુભવ છે. સર્વથા પ્રકારે પુણ્નલમાં રસ ન ઉપજે અને આત્માનો આનંદરસ બાણે પુણ્નલમાં ઉભરાઈ છલકાઈ જતો લાગે ત્યારે સમજવું કે આત્માની જીવનમુક્તિદશા પ્રગટી છે. ચતુર્થ સમ્યગ્દષ્ટિ શુભસ્થાનક ભૂમિકાથી આનંદરસની અંશે આંખી પ્રગટે છે. વેદાંતની પ્રકાશાયલી જીવનમુક્તિનો ચોથા શુભસ્થાનકથી સાતમા શુભસ્થાનકપર્યંતની અંતરાત્મદશામાં સમાવેશ છે. જૈનશાસ્ત્રોમાં ચૌદમા શુભસ્થાનકપર્યંત જીવનમુક્તિની દશા છે. સર્વથા લખવાનું સાર એ છે કે મનવાણી કાયાની શુદ્ધિરૂપ વ્યવહાર જૈનધર્મે અને આત્માની શુદ્ધિરૂપ વ્યાપક જૈનધર્મને બાણી તે પ્રમાણે વર્તી જીવતાં મુક્તિ સુખને અનુભવો.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

લેખક જુદિસોગર.

મું હોદરાં

માથ સુદિ

શ્રી સાણંદ તર સુશ્રવકં થા, હરિભાઈ મંગલભાઈ યોગ્ય,
 ધર્મલાલ વિશેષતમારો ખત પહોંચ્યો, તમેએ મનની સ્થિરતા
 અને આત્મશાંતિ મળ્યાં માટે શું કર્યું? લેમ લખ્યું તે જણ્યું,
 પ્રથમ તો તે માટે મુક્તિની આસપાસજો પ્રગટવી જોઈએ, વૈરા-
 ગ્યથી વાસિત મન થવું જોઈએ. મૃત્યુ સ્હામે દેખાય અને જેવો
 મનની દેશા થાય તેવાં વૈરાગ્ય પ્રગટવો જોઈએ. સર્વ વસ્તુઓપ-
 રથી આસક્તિ ઉઠવી જોઈએ. બંધથી ધુણેલું બોળક જેમ માતાને
 બાઝી પડે છે, તેવી રીતે જન્માદિક દુઃખ લીંતિથી લય પામીને
 ગુરૂનું ચરણ સ્વીકારવું જોઈએ અને ગુરૂ પાસે રહેવું જોઈએ.
 ગીતાંથી ત્યાગી અનુભવી ગુરૂને ગુરૂ તરીકે સ્વીકારવા અને તેમની
 આજ્ઞા પ્રમાણે સર્વ ધર્મ પ્રવૃત્તિ કરવી. વચન શ્રવણ આદિ
 સર્વમાં તેમની અનુમતિ લેવી જોઈએ. મનના સંકર્ષ વિકલ્પોથી
 શુદ્ધાત્માનું સ્વરૂપ જાણે છે, એવું લાલુડું જોઈએ. મનમાં પ્રગટતો
 યોગદ્વેષથી આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ લિપ્ત છે, એવા નિશ્ચય કરવો
 જોઈએ. આત્માની આગળ સર્વ દૃશ્યાદૃશ્ય જડવસ્તુ માત્ર અસાર
 લાગણી જોઈએ. આત્માનું તાણે મનવાણી કાયાના યોગ વર્તવા
 જોઈએ, એમ થતાં મનની સ્થિરતા થાય છે, એને ચંચલતા દૂર
 છે. તથા અસહ્ય સંકલિનો અનુભવ આવે છે. સમસાક્ષી પ્રાપ્તિ
 થતાં આત્માની સ્થિતિ મળે છે. ઈન્દ્રિયે અને અનુભવથી પાલ્ય બદ-
 નિયોગનું સુખની જુદિ જ્યારે પ્રગટવી નથી, ત્યારે આત્મશાંતિનો
 અનુભવ શ્રાવ્ય છે. મનમાં શુભ અને શુભ પરિણામ તેજ
 આત્મશાંતિ મળે છે. મનમાં શુભાશુભ પરિણામ જે જે આશે, તે પ્રગટે
 જાય. આત્મા એકાનન શુદ્ધોપયોગે જલે અને આત્મા પોતે મન-
 વાણી કાયાની પ્રવૃત્તિને પોતાના ઉપયોગે રહીને સમભાવે દેખે
 તે કાલે આત્માની પૂર્ણ શાંતિ-પૂર્ણાનંદ પ્રગટે છે. આત્માનંદ
 શાંતિ માટે દુનિયાની દૃષ્ટિએ આમ પાગલ જેવા બની આત્મામાં

પ્રેમલગ્નની લગાડવી જોઈએ. પ્રારબ્ધ કર્મનું સ્વરૂપ જાણીને તેને નિષ્કામપણે—આત્મસાક્ષીપણે લોગવવાની શક્તિ પ્રાપ્ત કરવી જોઈએ. આત્માનો શુદ્ધ ધર્મ તેજ સત્યધર્મ છે એવો નિશ્ચય થવો જોઈએ. દેહાધ્યુષ્ય જીવને જીવતાં છતાં આયુષ્યરહિત ભાવે મરતાં થિખવું અને સત્ય ત્યાગ, સ્વાર્પણ, શુદ્ધપ્રેમભક્તિ, કર્મયોગ અને છેવટે જ્ઞાનયોગની દશામાં મસ્ત થવા ખાસ લગ્નની લાગવી જોઈએ. આત્માને પ્રભુ માની જ્યાં ત્યાં વ્યક્ત આત્મ પ્રભુ દેખાય ત્યાં ત્યાં આત્મપ્રભુને લેટી પડવું જોઈએ. સત્ય પ્રામાણિક નીતિ જીવને જીવી શુદ્ધાત્મ જીવનના ઉપયોગી બનવા પુરૂષાર્થ કરે.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

લેખક : પુનઃસાગર.

સુ૦ લોદરા.

સંવત ૧૯૭૮ માધ સુદિ ૬

શ્રી અમદાવાદ તત્ર.....યોગ્ય ધર્મલાલ. વિશેષ તહે ધર્મ શો આરાધવો? તત્સંબંધી પુરુષયું, તેના ઉત્તરમાં લખવાનું કે તહેરી ઉમર દશ અગિયાર વર્ષની છે, તેથી આત્મજ્ઞાન સંબંધી સદુપદેશ સમજી શકે નહિ. હાલ તહેને જે લખું છું તે પ્રમાણે વર્તો. માતા અને પિતાને તથા વૃદ્ધ જનને પ્રાતઃકાલમાં પગે લાગી વિદ્યાશુરને નમન કર. ધર્મશુરનાં દર્શન કર અને વંદન કર. પ્રભુ પ્રતિમાનાં દર્શન કર અને પ્રતિમાનું પૂજન કર. પ્રાણુ જાય તો પણ અસત્ય ન જોલ. ગમે તેવો લાલ મળે વા હાનિ થાય તોપણ અસત્ય ન જોલ ! અસત્ય જોલતાં માન પ્રતિષ્ઠા જાય તથા આખી દુનિયા કદાપિ નિંદે તોપણ અસત્ય ન જોલ ! કોઈનું મન-વાણી કાચાર્થી અશુભ ન ચિંતવ ! બને ત્યાં સુધી અપરાધીને પણ માફી આપ પણ તેની હિંસા ન કર. પક્ષપાત વિના સત્ય સમજવા પ્રયત્ન કર. પ્રેમીઓપર પ્રેમ કર અને દ્વેષીઓ ઉપર

પણ પ્રેમ ધારણ કર. રસ ષડે તેવું શિક્ષણ ગ્રહણ કર. ગરીબને સહાય કર. પ્રાતઃકાલમાં વહેલો ઉઠ. ભૂખ લાગે ત્યારે લોજન કર ! અપેયનું પાન ન કર ! ખચે તેટલું ખા. અજીર્ણ થતાં લંઘન કર. એકીવખતે ખૂબ ન ખા. દુષ્ટમિત્રોની સંગતિ ન કર. માળા-પની આગળ અને ધર્મગુરૂની આગળ કશું છાનું ન રાખ. ખીડી વગેરે વ્યસનથી દૂર રહે. પ્રામાણિકપણે ખોલ અને કચ્ચા પ્રમાણે વર્ત. ગમે તેવા સ્વાર્થથી ચોરી કરવાની ઝંશ માત્ર પણ ઇન્છા ન કર. પ્રહસ્યર્થના નિયમે પ્રમાણે વર્ત. પચ્ચીસ વર્ષની વય પછી લગ્નની ઇન્છા થાય તો પ્રકૃતિ, ગુણ, કર્મ, વય, ધર્મ સામ્યે લગ્ન કરવાં અન્યથા પ્રહસ્યર્થથી આત્મશુદ્ધિમાં આગળ વધવા નિશ્ચય કર ! પરમાત્મ મહાવીર પ્રભુ જિનેશ્વરની શ્રદ્ધ પ્રીતિ ધારણ કર અને તેમના સદુપદેશને પ્રથમ સમજી પછીથી તે પ્રમાણે વર્તવા નિશ્ચય ધાર ! કારણ પ્રસંગે ગુસ્સો ઉત્પન્ન થાય તો તેને ઉપશમાવ અને ક્રોધ વખતે કંઈ પણ નિશ્ચય ન કર. ક્રોધ વખતે મૌન વર્ત. મધ્યસ્થભાવે સત્ય સમજવા પ્રયત્ન કર. જે જે ભૂલો થઈ જાય તેનો અતિશય પશ્ચાત્તાપ કરી ફરીથી ભૂલ ન થાય એવી આલોચનારૂપ પ્રતિક્રમણ બુદ્ધિ ધાર જૈન ધર્મમાં પૂર્ણ શ્રદ્ધા રાખ. દુર્વ્યસનના તાળે ન થા. કોઈની નિન્દા ન કર. નિન્દકની નિન્દા ન કર પણ તેની નિંદામાં પોતાના દોષો હોય તો તે દૂર કર, મોટી ઉંમર પૂર્વે તત્ત્વજ્ઞાન સંબંધી કોઈ પણ જાતનો નિશ્ચય ન બાંધ, ગરીબ વિદ્યાર્થીઓને સહાય કર. ધન કુલ સત્તા તહારા ચિતાની છે તેનો તું અભિમાની ન થા ! ગરીબનાં દુઃખ જાણુ. નિયમસર કસરત કર. ધર્મશાસ્ત્ર કે જે તું વાંચી શકે તે વાંચા ઉત્સાહ, ખંત, ધૈર્ય અને ઉદ્યમથી વિદ્યા ધ્યયન કર ! મનવાણીકાયાને પવિત્ર રાખ ! ગુરૂ આદિની વિનય પ્રેમથી સેવાભક્તિ કર ! સ્થિર ચિત્તથી અભ્યાસ કર. એ પ્રમાણે વર્તવા પૂર્ણ કાળજીથી ઉદ્યમ કર. ધર્મ એ પ્રમાણે સાધયો.

इत्येवं अहं महावीर शान्तिः ३

લેખક જુદિસાગર.

મુકામ લોદરા.

સં. ૧૯૭૮ માસ સુદિ ૧૧

શ્રી અમદાવાદ. તત્ર. જૈન શા. મોહનલાલ અમથાલાલ
 યોગ્ય ધર્મલાલ વિ. તમારી આત્માની શુદ્ધિ માટે રૂબરૂમાં અનેક
 પ્રસંગે શિક્ષાઓ આપી છે છતાં જો તમને રૂબે તો લખવા
 પ્રમાણે વર્તવા પુરુષાર્થ કરશો. મનના સ્વછંદી વિચારો પ્રમાણે
 ન વર્તવું પણ આત્માની શુદ્ધ જુદિની પ્રેરણા પ્રમાણે વર્તવા
 અરણિયા થઈને વર્તવું. રૂપરસ રૂપરસાદિ વિષયોને પ્રથમ દશામાં
 કાલના સરખા બદલીને તેના લોગથી વિરમવું. જ્ઞાનદશા થતાં
 વિષયોમાં શુભાશુભ પરિણતિ થતી નથી. જગતાં છતાં તો શું ?
 પણ સ્વપ્નમાં પણ લોગની ઇચ્છાને એક ક્ષણમાત્ર પણ મનમાં
 રહેવા દેવી નહિ. વિષય થકી સુખ થાય છે એવો વિચાર તેજ
 અજ્ઞાન મોહ છે અને એવા વિચારનો પરંપરાએ શરીર, મન, જુદિ
 વીર્ય ધનની પાચમાલી થાય છે અને પરંપરાએ અનંતા દુઃખ
 પ્રગટે છે. અનાદિકાલના મોહાધ્યાસથી મન જડવસ્તુઓનો મોહ
 કરે છે, જેઓ વિષયની વાસનાના ગુલામો છે તે અન્ય જીવોનું
 શું શ્રેયઃ કરીશકે, ખાવુંપીવું એતો શરીરના પોષણાર્થે છે પણ એથી
 સાધ્ય જૂલાવું ન જોઈએ અને મોહ પ્રગટાવવો ન જોઈએ, મનના
 શુભાશુભ વિચારો તે પણ શુભાશુભ માયા છે તે માયાથી
 આત્માની શુદ્ધ પરિણતિ ભિન્ન છે એવો સાધ્યોપયોગ ધારીને
 અશુભ વિચારોને દૂર કરવા આત્મધારણા ધાર એજ પ્રભુ મહાવીરદેવ
 કથિત શુદ્ધ મુક્તિ માર્ગ છે તેમાં વિચરનારા ગુરૂસંત સાધુઓનો
 સમાગમ કરવા ગમે તેવી બાંધલાલચોને લાત માર. બીજાથી સુખ
 મળતું નથી. દુનિયામાં સુખ નથી તેમજ સ્ત્રી વગેરેની લાલસાથી
 પડતી છે પણ ચડતી નથી. સ્ત્રી વગેરેથી સુખ મેળવવાની ઇચ્છા
 થવી તે જ્ઞાંતિ છે. વિશ્વનું રાજ્ય મળે અને સર્વ વિશ્વનું ધન
 મળે તો પણ તેથી પરવંત્ર ગુલામીપણું છે, માટે બાંધની ધામધૂ-

મમાં સુખની પ્રાપ્તિનો ત્યાગ કર. જ્ઞાની, આત્માના સુખની ઈચ્છા કરે છે પણ જડવસ્તુના સુખની ઈચ્છા કરતો નથી. દેવલોકના સુખની ઈચ્છા કરવી તેમાં અજ્ઞાન મોહ છે. આત્માનંદી સુખિત અને સંસારમાં સમભાવે વર્તે છે. સંસારમાં પડવાની ઈચ્છા કરવી તેજ અનન્ત દુઃખનું કારણ છે. એકવાર લીંટમાં સપડાયલી માખી બહાર પ્રાયઃ નીકળી શકતી નથી, તેમ એકવાર સ્ત્રીની સાથે લગ્ન કરી ઉપાધિમાં પડ્યા પછી બહાર નીકળવું મુશ્કેલ છે. એતે તો એતવાનો અવસર છે. નહીં એતે તો પરતંત્ર જડરાજ્યના ગુલામી-પણામાં દુઃખથી સળડવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયે. તે વખતે ઉપાધિથી છૂટવું મુશ્કેલ પડશે. બાહિર દૃષ્ટિથી દુઃખ છે અને આત્મ-દૃષ્ટિથી સુખ છે. આત્મસુખ મૂઝી વિષયસુખ ભોગવવા જતાં પાછાં અનંત દુઃખ પડવાનાં તે નક્કી જાણુ. આત્માના સ્વરૂપનો વિચાર કર ! જડવસ્તુમાં પોતાનું કંઈ નથી જાણુતાં છતાં કેમ બાહ્યમાં મુંઝાય છે ? મોહબુદ્ધિ તે શુદ્ધ બુદ્ધિ નથી માટે મોહ બુદ્ધિની મીઠાશમાં હલાહલ વિષ જાણુ ! શરીરવાણી મન પણ આત્માથી ભિન્ન છે તો અન્ય કંઈ વસ્તુ તહારી પોતાની થયે ? તેનો નિશ્ચય કરી સત્યબુદ્ધિના કથ્યા પ્રમાણે વર્ત. આત્માના ઉંડાણમાંથી પ્રગટતા સત્ય પરાભાષાના અવાજ પ્રમાણે વર્તવા માટે જીવ ! શુદ્ધ બોધ આપી જાણતું કરે પણ વર્તવું તેતો શિષ્યના હાથમાં છે. પ્રામાણિકપણે વર્ત ! નિર્લેપી થા ! આત્માને પૂર્ણ શુદ્ધ કરવા સર્વથા ઉપયોગ રાખ.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ ૦ લોહરા.

સં. ૧૯૭૮ માસ સુદિ ૨.

શ્રી સાનન્દ. તત્ર સુશ્રાવક શા. દલસુખલાઘ ગોવિંદજી
 યોગ્ય ધર્મલાભ. વિશેષ તમે ઉપદેશ પ્રમાણે વર્તવા પ્રયત્ન
 કરશો. જૈનાગમોમાં ત્યાગી સાધુઓની મહત્તા પ્રભુતા દર્શાવી
 છે. વ્યવહારથી અને નિશ્ચયથી સમકિતપ્રદ ત્યાગી સદ્ગુરૂને ગુરૂ તરીકે
 માનવા. ગન્ધગુરૂને ગન્ધગુરૂ તરીકે માનવા, સામાન્ય ત્યાગી મહા
 વ્રતીઓને ત્યાગી મુનિ તરીકે બાણવા, ઉપાધ્યાય અને આચાર્ય
 સ્વગન્ધના હોય, વા અન્યગન્ધના હોય, તથા અનેક ગન્ધના
 સાધુઓ હોય તેઓનો દ્રવ્ય ક્ષેત્રકાલભાવથી તરતમયોગે વિનય
 કરવો, તથા સેવાભક્તિ યથાયોગ્ય કરવી. ત્યાગીઓ પૈકી કેટલાક
 સાધુઓ હોય છે, કેટલાક આચાર્ય હોય છે, કેટલાક ઉપાધ્યાય
 હોય છે, સદ્ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે તેઓની સ્વપરહિતાર્થે સેવા
 કરવી. તરતમયોગે દરેકમાં રહેલા ગુણોને જોવા અને દુર્ગુણો
 તરફ લક્ષ ન આપવું. સ્વગન્ધ અને પરગન્ધના સાધુઓની
 નિંદા ખટપટમાં ન પડવું. ગુરૂનિન્દકની સંગતિ ન કરવી. આત્માના
 ગુણોનો લાભ થાય તેની સંગતિ કરવી. કોઈની નિંદામાં ન
 પડવું. જ્યાં ત્યાં દુર્ગુણો છે તે કર્મનું પરિણામ છે, તેથી કોઈના
 આત્માને નિંદવો નહિ. મનવાણી કાયાના ગુણો અને આત્માના
 ગુણોનો વિવેક કરવો. અસદ્ભૂતગુણોનો-પર્યાયોનો અને સદ્ભૂત
 ગુણ પર્યાયોનો વિવેક કરવો. સદ્ગુરૂની યાત્રા કરવામાં અને સદ્-
 પદેશ શ્રવણ કરવામાં અપ્રમત્તભાવે વર્તવું. જેની સાથે જ્યાં ત્યાં
 જેવું વર્તવું ઘટે તેમ વર્તવું. વ્યવહારમાં ઉપયોગી વ્યવહારથી વર્તવું
 અને અંતરમાં નિશ્ચયભાવથી વર્તવું. જ્યારે પૂર્ણ પુરૂષાર્થ કરતાં
 જ્યાં કાર્યની સિદ્ધિ ન થાય ત્યાં ત્યારે કર્મોદયનું પ્રાણદય
 બાણવું. સંતોની સંગતિ કરવી અને દુર્જનોની સંગતિ ત્યજવી.
 જ્યાં શ્રદ્ધાપ્રેમ મૂકવા યોગ્ય હોય ત્યાં મૂકવો. કષાયોને પ્રગટતાં

ઉપશમાવવા, કોઈના ધર્મની નિંદા ન કરવી, તેમજ અસત્યની પ્રસંશા પણ ન કરવી. કટાકટીના પ્રસંગે પણ ઉદમ અને ઉત્સાહથી માર્ગ કરી આગળ ચાલ ! અંતરમાં આત્માના શુદ્ધોપયોગે વર્ત અને બાહ્યથી કર્તવ્ય વ્યવહારને કર. સર્વ કર્તવ્યમાં ઉપયોગી થા ! નિર્બલ ન બન; બળવાન થા ! સર્વ પ્રકારની શક્તિયોને પ્રગટાવવા પુરૂષાર્થ કર ! ઉદમ, ખંત, ધૈર્ય અને આનંદથી મનવાણી કાયાને વશ કરી કર્તવ્ય કર ! પ્રામાણિક અને શુદ્ધાત્મજીવન ગાળ ! શુદ્ધશ્રદ્ધા પ્રેમથીજ આત્મજીવન પ્રગટે છે એવો નિશ્ચય રાખ ! આત્માના આનંદે જીવવું તેજ ઈશ્વરી પ્રભુમય જીવન છે એવા ઉપયોગથી વર્ત ! નિયમસર અને પ્રતિજ્ઞા પ્રમાણે વર્ત ! આત્મોપયોગી થૈ અનાસક્તિએ કાર્યો કર ! સ્વપ્ન સમાન વ્યવહાર બાજુ અને પશ્ચાત્ કર્તવ્ય કર. આત્મા સ્વસ્વભાવે ઉપયોગી થઈ વર્તે એટલે મુક્તિ હસ્તતલમાં છે માટે ભગત થઈ ઉઠ ! કાર્ય કર. આનંદી થા.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

વિજયપુરમાં-ગૃહસ્થ શ્રાવક ધર્મવ્યાખ્યાન.

બાહ્યજીવન અને આંતરજીવન પ્રગતિ.

જૈન ધર્મ શાસ્ત્રોના આધારે ગૃહસ્થ જૈનોને તેઓના અધિકાર પ્રમાણે ઉપદેશ છે. વિજયપુરમાં ચતુર્વિધસંઘ સમક્ષ આપેલ વ્યાખ્યાન. દેશાઈ ડાહ્યાભાઈ નથુભાઈ શેઠ. ભીખાભાઈ લલ્લુભાઈ શેઠ. પોપટલાલ કચરા શા. મોહનલાલ જેશીંગ શા. ભેચરદાસ પુરૂષોત્તમ. પાટેચિયા વાડીલાલ તથા મફતલાલ શા. કાલીદાસ ભગુભાઈ. ભીખાભાઈ કાલીદાસ શા. વાડીલાલ દલસુખ. શા. કચરા અમીચંદ. ચંદુલાલ ગોકલ. નાથાલાલ મગનલાલ. શા.

જેશીંગભાઈ માનચંદ. લલ્લુભાઈ કાલીદાસ. વગેરે શ્રાવકો હાજર હતા. તે પ્રસંગે આપેલ વ્યાખ્યાનનો સાર અત્ર ઉર્જિત કરેલ છે, બાહ્યજીવન તે મનવાણીકાયાનું જીવન છે. બાહ્ય પદાર્થોના સંબંધથી જીવવું તે બાહ્યજીવન છે, મનવાણી ને કાયાના યોગનું જીવન જાળવવા માટે બાહ્ય પદાર્થોની જરૂર પડે છે. ભૂમિ, લક્ષ્મી, ધન, વિદ્યા, જળ, અગ્નિ, વાયુ, પશુ, પંખી, વનસ્પતિ, દૂધ, દહીં, ઘી, વગેરેના સંબંધથી બાહ્યજીવન નલે છે. બાહ્યજીવનની રક્ષાને માટે દેશ, કોમ, સંઘ, સમાજ, જ્ઞાતિ, કુટુંબ, મિત્ર, સ્ત્રી, વગેરેની જરૂર પડે છે. શરીરમાં રહેલો આત્મા છે તે પણ મનવાણી અને કાયા તથા બાહ્ય સંયોગો વિના વિકાસ પામી શકતો નથી. માટે ઉપયોગી બાહ્ય વસ્તુઓ વિના જગતમાં રહી શકાય નહિ. બાહ્ય પદાર્થોના સંબંધથી આત્મિક શક્તિયો જાગૃત થાય છે. પૃથ્વી, જલ, વાયુ, અગ્નિ, આકાશ, સૂર્ય, ચંદ્ર, મેઘ, સાગર, વનસ્પતિ, અન્ન ઇત્યાદિ સર્વની આંતરજીવનથી જીવવાને માટે અવશ્ય જરૂર પડે છે. બાહ્યપદાર્થોનો દુરૂપયોગ ન કરવો. બાહ્ય જીવનને માટે બાહ્યપદાર્થોને નિયમસર યોગ્ય પ્રમાણમાં વાપરવા તે ધર્મ છે; બાકી તેઓનો દુરૂપયોગ કરવો અને અયોગ્ય પ્રમાણમાં વાપરવા તે અધર્મ છે. બાહ્યપદાર્થોના વ્યવહારથી જીવવું તે વ્યવહાર ધર્મ છે, અને આત્માના જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રથી જીવવું તે ચારિત્ર ધર્મ છે. ગૃહસ્થાવાસમાં વ્યવહાર ધર્મ વિના એકક્ષણ પણ જીવી શકાય નહિ. જ્યાં સુધી ગૃહસ્થાવાસમાં વસવું હોય છે ત્યાં સુધી, દેશ, જન્મભૂમિ, લક્ષ્મી, પશુ, પંખી, જ્ઞાતિ, સંઘ તથા રાજ્યની રક્ષા કરવી પડે છે. ગૃહસ્થાવાસમાં એક અણુ જેટલો નિશ્ચય ધર્મ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે, પણ સર્વથા નિશ્ચય ધર્મ પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. શુદ્ધાત્મધર્મ પ્રાપ્ત કરવા માટે સર્વવિરતિરૂપ ધર્મ છે તેમાં પ્રવૃત્તિ કરવાની ઇચ્છાવાળાએ ત્યાગીઓની સેવા કરી ત્યાગી ધર્મનો સ્વીકાર કરવો. ગૃહસ્થાવા-

સમાં રહેવું હોય ત્યાં સુધી બાહ્ય રાજ્ય તથા બાહ્ય દેશ તથા બાહ્ય પરિચ્છન્ની રક્ષા કરવી પડે છે, અને નીતિપૂર્વક વર્તવું પડે છે. તથા દુષ્ટ શત્રુઓથી પોતાનો તથા દેશભૂમિ વગેરેનો બચાવ કરવો પડે છે, અને તે ન કરવામાં આવે તો અધર્મ થાય છે. તથા તેથી પરત્વરતા પ્રાપ્ત થાય છે. સર્વ પ્રકારની બાહ્યશક્તિયો પ્રાપ્ત કર્યાથી ગૃહસ્થજીવન બળવી શકાય છે, તેમાં શૂરાની પેઠે વર્તવું પડે છે. બાહ્યજીવન એ બાહ્ય રાજ્ય છે અને આંતરજીવન તે આધ્યાત્મિક રાજ્ય છે. આંતરજીવને જીવવાની દશા ન પ્રાપ્ત થઈ હોય ત્યાં સુધી બાહ્યજીવનના સાધનોનો ત્યાગ કરવો તે અધર્મ છે. બાહ્યજીવનમાં રાજ્યનીતિ, સંઘનીતિ, કુટુંબનીતિ, વેપારનીતિ વગેરે સર્વ પ્રકારની ઉપયોગી નીતિયોની જરૂર પડે છે તે સર્વ પ્રકારની નીતિયોનું દેશકાલાનુસારે પરિવર્તન થાય છે, અને જે જે લૌકિક વ્યાવહારિક નીતિયો કે જે દેશકાલાનુસારે વિશેષ બળમાં ઉપયોગી છે તેઓના અવલંબનથી ગૃહસ્થ જૈનો વર્તે છે. સંઘધર્મ અને સ્વાસ્તિત્વને જે કાલે જે નીતિએ રક્ષા તે કાલે તે નીતિ છે. બાહ્યની પૂર્વની નીતિયો કે જે વર્તમાનમાં ઉપયોગમાં આવી શકે નહિ તે અનીતિ છે. અપવાદનીતિમાં ધર્મ છે અને તે કાલે ઉત્સર્ગનીતિ પ્રમાણે વર્તતાં સંઘ વગેરેનો નાશ થતો હોય તો ઉત્સર્ગનીતિ તે અધર્મરૂપ છે. ઔપચારિક ધર્મનીતિયો વગેરે સર્વને સાધનધર્મનીતિરૂપ જાણીને ગૃહસ્થ જૈનો આંતરમાં શુદ્ધાત્મોપયોગે ધર્મ ધારી બાહ્યથી અનેક પરિવર્તનો યુક્ત રહે છે અને જનધર્મ રક્ષાર્થે જનસંઘ રક્ષાર્થે બાહ્યદેશ રાજ્ય ધનશસ્ત્રાદિક બળને સાધન તરીકે વાપરે છે અને જનધર્મને રક્ષવો તેજ સાધ્ય માને છે, રાષ્ટ્રધર્મ તથા વર્ણાદિ ધર્મ તથા આજીવિકા વ્યવહાર ધર્મ વગેરે સર્વપ્રકારના વ્યવહાર ધર્મોને આચરવા પડે છે, અને સર્વ પ્રકારનાં યોગ્ય કર્મો કરવાં પડે છે. ગૃહસ્થધર્મ પાળવામાં જે શૂરા નથી તે

ત્યાગી ધર્મ પાળવામાં શૂરા થઈ શકતા નથી. ગૃહસ્થ ધર્મ પાળવો
 માટે અનેક પ્રકારનાં દુઃખો-આપત્તિયો સંકટો સહન કરવાં પડે
 છે. પોતાને જન્મ આપનાર માતાની સેવા કરવી પડે છે, પિતાની
 સેવા કરવી પડે છે, વિદ્યાગુરુ, ધર્મગુરુ તથા ત્યાગીની સેવા
 કરવી પડે છે, સ્વજનોની તથા વૃદ્ધજનોની સેવા કરવી પડે છે,
 'બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શુદ્ર' પૈકી વર્ણ ધર્મ પ્રમાણે વર્તવું પડે
 છે, સર્વ પ્રકારની વ્યાવહારિક વિદ્યાઓની પ્રાપ્તિ કરવી પડે છે,
 સ્વદેશ, જન્મભૂમિ, લક્ષ્મી, કુટુંબ, પુત્રાદિક વગેરેની રક્ષા માટે
 અનેક પ્રકારની કળાઓથી ધર્મ્યયુદ્ધ કરીને જીવી શકાય છે.
 બાળકોએ પચ્ચીસ વર્ષ સુધી બ્રહ્મચર્યની રક્ષા કરવી જોઈએ,
 પુત્રીને વીસ વર્ષની ઉંમર સુધી બ્રહ્મચર્યની રક્ષા કરવી પડે
 છે, પશ્ચાત્ શુભકર્માનુસારે ગૃહસ્થ ધર્મનું સંયોજન થાય છે. દેવગુરુ
 ધર્મની શ્રદ્ધા ધારણ કરીને શ્રાવકનાં બાર અત પૈકી જેટલાં વ્રત
 ગ્રહણ કરાય તેટલાં ગ્રહણ કરવાં, અને તે પ્રમાણે વર્તવું અને
 વર્તતાં જે દોષો થાય તેને ટાળવા, પ્રાયશ્ચિત્ત કરવાં તે શ્રાવક
 ધર્મ છે. સદ્વર્તનથી ગૃહસ્થાવાસ શોભી શકે છે. સદ્વર્તન વિના
 ગૃહસ્થ ધર્મ શોભી શકતો નથી. સદ્વર્તનથી શ્રાવક ધર્મની
 શોભા વધે છે. ગૃહસ્થાવાસમાં નિયમસર અને પ્રામાણિકપણે
 વર્તવું. દુષ્ટ, ચોર, જીદમી શત્રુઓનો પરાજય કરી તેઓને યથા-
 યોગ્ય દંડ આપવો, તથા ધર્મી મનુષ્યોનું રક્ષણ કરવું. અધર્મી
 ચોર, દુષ્ટ, અન્યાયી, ખુની, જીદમી, મનુષ્યોના હાથમાં સ્વભૂમિ,
 ધન, અધિકાર, લક્ષ્મી વગેરે ઉપયોગી વસ્તુઓ જવા દેવી નહિ.
 નાસ્તિક, અધર્મી, દુર્જન, દુષ્ટમનુષ્યોનો વિશ્વાસ ન કરવો.
 શત્રુઓના સામા રહીને જીવાય, એટલું બળ સર્વ પ્રકારે પ્રાપ્ત
 કરવું. બળ વિના એકલા ન્યાયથી જીવી શકાય નહિ. બળાદિક
 વાપરવામાં સમ્યગ્દૃષ્ટિઓને અદ્ય દોષ અને પરિણામે બહુ ધર્મ
 લાભ બુદ્ધિનો વિવેક હોય છે, બળને પણ અદ્યદોષ થાય અને

સ્વપરને ધણો ધર્મ થાય, એવી રીતે વાપરવું. કળ અર્થાત્કળા વિનાનું
 બળ નકાસું છે. શારીરિકબળ, બુદ્ધિબળ, રુત્તાબળ, રાજ્યબળ
 લક્ષ્મીબળ વિગેરે સર્વ બળોને પ્રાપ્ત કર્યાથી ગૃહસ્થાવાસમાં
 જીવાય છે. જૈનોએ વર્તમાન કાલિક શાસ્ત્રાદિક યુદ્ધવિધાને શિખવી,
 તથા સર્વ પ્રકારની વિદ્યાનું શિક્ષણ, વ્યાપાર હુન્નર કલાદિ સર્વ
 શિક્ષણ લેવું. જૈન ગૃહસ્થ સંઘે પણ એ પ્રમાણે શિક્ષણ
 લેઈ ગમે તે રીતે આજીવિકા ચલાવવાનું બળ મેળવવું. સંજ્ઞન
 દુર્જનનો ભેદ પારખવો અને દુર્જનોથી સદાકાળ સાવધ રહેવું.
 દેવગુરુ ધર્મની શ્રદ્ધાથી વર્તવું. શઠ મનુષ્યોને બુદ્ધિબળની યુક્તિથી
 હઠાવવા અને પશ્ચાત્ તેઓની સાથે યુક્તિસર વર્તવું. વર્તમાનમાં
 ગૃહી જૈનોએ બાહ્યજીવનનાં સર્વકર્મોવડે યુક્ત રહેવું અને અંતરમાં
 આત્મબળ પ્રગટાવવું. સંજ્ઞન મનુષ્યની સાથે કદિ શઠતા
 કરવી નહિ અને દુર્જનની સાથે સાવધતાથી વર્તવું.
 ગૃહસ્થાવાસમાં અપરાધી શત્રુઓની દયા પાળી શકાતી નથી,
 અને નિરપરાધી જીવોની દયા પાળી શકાય છે. સૂક્ષ્મ જીવોની
 દયા પાળી શકાતી નથી પણ તેની ચતના કથંચિત્ થાય છે,
 પશુપંખી અને મનુષ્ય વગેરે સ્થૂળ જીવોમાં પણ જે નિરપરાધી
 જીવો હોય તેમની અહિંસા થઈ શકે છે. તેથી ગૃહસ્થ
 જૈનો સવાવસાની દયા પાળી શકે જૈનશાસ્ત્રો જાણવે છે. છે એમ
 વીસવસાની દયા પાળવા માટે તો ત્યાગી થવું. આ કાળમાં
 ત્યાગીઓ પણ શુભ રાગદ્વેષી ચારિત્ર સહિત હોઈ શકે છે, અને તે,
 બાહ્યથી તો ઉત્સર્ગ અપવાદ ચારિત્ર માર્ગી છે. શાસ્ત્રકારોએ
 શ્રાવકોને સવા વસાની દયા દર્શાવી છે, અને તેટલીજ દયા
 ખરી રીતે ગૃહસ્થધર્મમાં બની શકે છે, તથા પાંચ પ્રકારનાં
 મોટાં જૂઠાંનો ત્યાગ કરવો પડે છે, તથા રાજ્યદંડ ઉપજે એવી
 ચોરીનો ત્યાગ કરવો પડે છે. સુશ્રુત વગેરે વૈદકગ્રંથોના આધારે
 ગૃહસ્થને પ્રજાની ઉત્પત્તિ માટે સ્વસ્ત્રીના સમાગમમાં બાર માસમાં
 નિયમિત સંતોષે આવવું પડે છે. સ્ત્રીને ગર્ભ રહ્યા બાદ તેના સમા-

ગમતો આવવું તે મહાપાપ છે, સ્ત્રીને જ્યારે સંતાન ઉત્પન્ન થાય અને તે ધાવણ મૂકે ત્યારબાદ વર્ષમાં નિયમિત વખત સ્ત્રીના સમાગમમાં પુરૂષને પ્રજોત્પત્તિ માટે આવવું એવો ગૃહસ્થનો બ્રહ્મચર્ય ધર્મ છે, તથા સ્ત્રીનો પણ એવો બ્રહ્મચર્ય ધર્મ છે. પુરૂષે પરસ્ત્રીનો સર્વથા વિષયલોગ્ગર્યે ત્યાગ કરવો અને સ્ત્રીએ પરપુરૂષની સાથે મૈથુન ન કરવું તે દેશ્વચક્રી બ્રહ્મચર્ય ધર્મ છે. ત્રીશ વર્ષની ઉંમર પશ્ચાત્ જ સંતતિ ઉત્પન્ન થાય છે, તેજ દુનિયાનું કલ્યાણ કરવા સમર્થ થાય છે, અને તેઓ મહાપુરૂષ તરીકે પ્રસિદ્ધિને પામે છે. પુરૂષને પુત્રાદિ સંતતિ થઈ હોય તો તેણે બીજી વાર લગ્ન ન કરવું. તથા વૃદ્ધાવસ્થામાં લગ્ન ન કરવું. શાસ્ત્રમર્યાદારહિત તથા પરસ્પર ધર્મ્યેચ્છાની વિરૂદ્ધ વર્તવું તે વ્યભિચાર, અનીતિ દુષ્ટ કર્મ છે. પુત્ર અગર પુત્રીનો વિવાહ કરવો હોય તો બ્રહ્મચર્યાશ્રમ પૂર્ણ થયા બાદ કરવો અને તે પણ પરસ્પરના એળે કરવો. સમાનશીલનો વિવાહ કરવો એમનો બ્રહ્મચર્યાશ્રમમાં શારીરિક વીર્યની રક્ષા પરિપૂર્ણ કરવી અને કરાવવી તથા સર્વ પ્રકારની વિલાસા અભ્યાસમાં પુત્રોને તથા પુત્રીઓને જોડવો અને બ્રહ્મચર્યાશ્રમને મદદ કરવી. શારીરિક વીર્યની રક્ષા ઉપર સર્વ શક્તિઓને આધાર છે. માટે બાળકોને અને બાળીકાઓને શારીરિક વીર્યથી બળવાન બનાવવાં અને તેઓ બ્રહ્મચારી રહે એવા સર્વ પ્રકારના ઉપાયો ચોજવા. વૃદ્ધાવસ્થા પ્રાપ્ત થતાં અને સુવાવસ્થા ટળતાં સર્વથા બ્રહ્મચર્ય તત્ત્વ ધારણ કરવું, અને એવાં વૃદ્ધ પુરૂષોએ અને સ્ત્રીઓએ બને ત્યાં સુધી ત્યાગીની દીક્ષા અંગીકાર કરવી અને ત્યાગાશ્રમમાં રહી જ્ઞાન, ધ્યાન ને સમાધિમાં રહેવું તથા પરાપકારનાં કાર્યો કરવાં, યોગનો અભ્યાસ કરવો, ધર્મશાસ્ત્રોનું શ્રવણ કરવું અને મહાવીર પ્રભુના નામને જાપ જપવો. દેવ ગુરૂ પૂજા દર્શન, તત્ત્વ ષડાવસ્થકાદિમાં પ્રવૃત્તિ કરવી બ્રહ્મચાર્યાશ્રમમાં સ્વાર્થમાં તથા પરમાર્થમાં યોગ્ય લક્ષ્મીનો વ્યય કરવો, પશુઓને

તથા પંખીઓને બળવવાં. ગાય વગેરે પશુઓનો વધ થવા ન દેવો તથા જૈનધર્મથી તનધન વિગેરે પ્રાણુ પ્યારી વસ્તુઓનો ત્યાગ કરવો, લક્ષ્મી વગેરે પદાર્થોનો કદાપિ દુરુપયોગ ન કરવો તથા વેશ્યા સંગતિ ન કરવી. કુલટા સ્ત્રીઓની સંગતિ ન કરવી. સાત ક્ષેત્રમાં ધનનો સદુપયોગ કરવો. જે કાળે જે ક્ષેત્રમાં લક્ષ્મી વાપરવાની ખાસ જરૂર હોય ત્યાંજ લક્ષ્મીનો વ્યય કરવો. ગીતાર્થ ધર્મશુરની સલાહ લઇને ધર્મ માર્ગમાં ધન વાપરવું. સદ્ગુરૂ પ્રત્યક્ષ હોય તો તેને વંદન કરીને ખાવું. વીતરાગદેવની મૂર્તિનું પૂજન વંદન કરીને ખાવું. દરરોજ સવારમાં વહેલા ઉઠવું અને નિત્ય તથા નૈમિત્તિક કર્મોને વ્યવસ્થા પૂર્વક કરવાં; તથા પ્રાતઃકાળમાં વ્યાયામ શાળામાં કસરત કરવી કુરતી કરવી. પ્રાણુ-યામ કરવા. ગામની બહાર શુદ્ધ હવાનું સેવન કરવું તથા શુદ્ધ જળનું સેવન કરવું. ઘરની પાસે અખાડાની જગ્યા રાખવી અને ત્યાં કુરતી વગેરે શારીરિક બળ વર્ધક કર્મ કરવાં, દંડ પીલના. વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ દંડ વગેરે કસરતો કરવી. ખાળાઓએ પણ ઘ્ર્ણ્યચર્યાશ્રમમાં રહેવાનું હોય ત્યાં સુધી કસરત વગેરે કરવી, પશ્ચાત્તે-ઓને ઘરનાં કામકાજ કરવામાં કસરત સમાઈ જાય છે. નીતિપૂર્વક ગમે તે ધંધો કરીને આજીવિકા ચલાવવી. કુટુંબાદિવૃત્તિ માટે ધંધો વગેરે કરવામાં અનર્થદંડરૂપ પાપ નથી. દારૂનું પાન ન કરવું તથા માંસનું ભક્ષણ ન કરવું, તથા દારૂ માંસના વ્યાપાર ન કરવા. કન્યાવિક્રય તેમજ વર વિક્રય ન કરવો. જુગાર કદી રમવો નહિ. સટો ન ખેલવો. ચોરીનું કર્મ ન કરવું. ચોરને સહાય ન આપવી પણ તેઓને ધર્મમાર્ગમાં જોડવા સાહાય્ય આપવી. જાતિકુટુંબ કૌમ અને સંઘનો દ્વંદ્વ ન કરવો અને દેશ સંઘ તથા જાતિ માટે તેમજ ધર્મમાટે આત્મસોગ આપવો, તથા હાનિકારક રૂઢીઓમાં ધનનો વ્યય ન કરવો, તથા કોઈના ઉપર ઉપકાર કરી તેનો પ્રતિજ્ઞાલો ન ઇચ્છવો. અસત્યના માર્ગે ન જવું. કોઈના જૂરામાં ભાગ ન લેવો. પોતાની મદદ કોઈ ઇચ્છે તો તેને

યથાશક્તિ યોગ્ય મદદ આપવી. ધર્મની બાબતમાં ધર્મ
 ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવું તથા નાટક વગેરે દુઃપ્રેક્ષ્ય કર્મને
 ન કરવાં. દરરોજ એક સામાયિક કરવા લક્ષ્ય રાખવું. નવરાશના
 વખતમાં ધર્મગુરૂ પાસેથી ધર્મબોધ સાંભળવો, તથા ધર્મ
 પુસ્તક વાંચવું, તથા કોઈ પરમાર્થી કાર્ય કરવું, પર્વતિથિ
 દિવસે પૌષધ કરવો. ત્યાગી સાધુ વિગેરેને આહાર વસ્ત્ર
 પુસ્તક પાત્ર આદિ ઉપયોગી યોગ્ય લાગે તેવા પદાર્થોનું દાન કરવું. દુનિ-
 યામાં સર્વ આજીવિકાદિ સાધનોવાળી જૈનકોમ જ્યાં સુધી
 રહેશે ત્યાં સુધી તે જીવશે. સર્વ ખંડમાં જનારા અને રહે-
 નારા જૈનોને જૈનધર્મના ગુરૂઓનો-ઉપદેશકોનો સંબંધ જ્યાં
 સુધી રહેશે ત્યાં સુધી તે જૈનધર્મીઓ રહેશે. ગુણકર્મથી ચારે
 વર્ણ પૈકી એક ગુણકર્મવાળી પ્રજામાં જે ધર્મ વહે છે તે ધર્મનું
 તેની વંશપરંપરામાં અસ્તિત્વ રહેતું નથી, કારણકે તે અન્ય
 વર્ણીય લોકોની દબાયલી રહે છે અને ધર્મયુદ્ધમાં તે બાહ્યજીવ-
 નની સ્વતંત્રતાને રાખી શકતી નથી, એવું જ્યારે જૈનો સમજશે ત્યારે
 જૈનધર્મીઓની સેવા કરી શકશે. જિનેશ્વર મહાવીરદેવનાં આગ-
 મોપર પૂર્ણશ્રદ્ધા રાખવી. જૈનધર્મ માટે મરવામાં જૈનપણું છે એમ
 દઠ નિશ્ચય કરવો. ગૃહસ્થાવાસમાં ત્યાગ ધર્મ યોગ્ય આચાર
 કર્મથી દૂર રહેવું. ગૃહસ્થાવાસમાં ત્યાગીઓને યોગ્ય એવા આ-
 ચારો પાળવાની ઇચ્છા થાય તો ત્યાગી થવું પણ ગૃહસ્થાવાસમાં
 ન રહેવું. ગૃહસ્થાવાસમાં ત્યાગી યોગ્ય દયા સત્યાદિ ગુણાનુષ્ઠાનોને
 પાળવાનો ઉદ્યમ કરતાં ગૃહસ્થ ધર્મનો નાશ થાય છે અને તેથી
 સંઘની અને જૈનધર્મની નષ્ટતા થાય છે. બ્રાહ્મણાદિ યોગ્ય ગુણકર્મમાં
 થિર થઇને જૈનધર્મનું ગૃહસ્થાદશામાં જેટલું બને તેટલું પાલન
 કરવું. શૂદ્રે શૂદ્ર યોગ્ય ગુણકર્મની પ્રવૃત્તિ પૂર્વક યથાશક્તિ જૈન-
 ધર્મનું પાલન કરવું. સમ્યગ્દષ્ટિથી આગળ દેશવિરતિ દશામાં
 ન આવી શકનારા એવા ચાર વર્ણના લોકોએ દેવગુરૂ ધર્મની
 શુદ્ધ શ્રદ્ધા ધારણ કરવી અને ચતુર્વિધસંઘની સેવાભક્તિ કરવી.
 ગૃહસ્થદશામાં રહેવાને જે હજી નાલાયક હોય તેણે ત્યાગીની

લાયકાત પ્રાપ્ત કર્યા વિના ત્યાગી ન બનવું. ગૃહસ્થદશામાં પ્રવેશ કરતાં પહેલાં સર્વ બાહ્યાંતર શક્તિયોથી યુક્ત બનવું, ગૃહસ્થાવાસમાં મહદાલ નપુંસકને પ્રવેશ કરવાનો અધિકાર નથી. ગૃહસ્થદશામાં સાધુ જેવી દયા પાળવાની પ્રવૃત્તિ રાખવાથી ગૃહસ્થદશાનો નાશ થાય છે. ત્યાગી અવસ્થામાં અગર ગૃહસ્થાવાસમાં તે તે અવસ્થા યોગ્ય ગુણકર્મોથી વર્તવું. પ્રથમ જૈનોએ જૈનધર્મ તત્ત્વજ્ઞાનનો જૈનનગુરૂ પાસેજ અભ્યાસ કરવો. જૈનધર્મ ગુરૂ વિના અન્ય પંડિતો પાસેથી પ્રાણીંતે પણ જૈનધર્મ તત્ત્વજ્ઞાન શિખવાનો વિચાર ન કરવો. જૈનધર્મ તત્ત્વજ્ઞાનનું શિક્ષણ અહણુ કર્યા પછી અને અનુભવ આવ્યા પછી ગીતાર્થ ગુરૂની આજ્ઞા પૂર્વક અને ગીતાર્થ ગુરૂ પાસે અન્ય ધર્મ તત્ત્વજ્ઞાનનો સાપેક્ષા પૂર્વક અભ્યાસ કરવો. ગૃહસ્થાવાસમાં પંચમહાવ્રતના અંશ અંશ અણુધર્મને પાળી શકાય છે તેથી વિશેષ પાળવાની પ્રવૃત્તિ કરવી હોય તો પછી ત્યાગદશા અહણુ કરવી. આજીવિકા ચલાવવાની પ્રવૃત્તિને ગૃહસ્થોએ યથાશક્તિ આદરવી અને ત્યાગીઓનું પોષણ કરવું. પંચમારક કલિયુગમાં ક્ષાત્રાદિક ગુણકર્મ અનુસારે જે જે ધંધા હુન્નર-કલથી બાહ્ય ધન ધાન્યાદિકની પ્રાપ્તિ થાય તે પ્રમાણે ધંધા કરવો જોઈએ. ગૃહસ્થાશ્રમી જૈનો પ્રશસ્ય અને અપ્રશસ્ય રાગદ્વેષ પ્રવૃત્તિવાળા હોય છે. તેઓનાં દેસવિરતિવ્રતો વગેરે ઉત્સર્ગ માર્ગ અને અપવાદ માર્ગ સહિત હોય છે, તેઓ દેવગુરૂ ધર્મની શ્રદ્ધામાં અચળ રહે છે. ગૃહસ્થદશામાં દેવગુરૂ ધર્મની ભક્તિ જ સુખ્યતાએ છે. પંચમારકમાં દેશકાલજુસારે ગૃહસ્થ જૈનો દેશથકી ધર્મ કાલાનુસારે પાળી શકે છે. સર્વ ગૃહસ્થ જૈનો બાહ્ય ગુણકર્મથી ભિન્ન ભિન્ન ગુણકર્મી હોય છે અને ધર્મની શ્રદ્ધા પ્રીતિથી એક સરખા હોય છે અને એકબીજા માટે સર્વ સ્વાર્પણ કરે છે. ક્ષેત્રકાલાનુસારે ધંધા કર્યા વિના જૈનગૃહસ્થોથી બાહ્યજીવન નભાવી શકાય નહિ. કલિયુગમાં જૈનો જો અસલના રીતરીવાજ પ્રમાણે એકાંતે ચાલવાનો કઠાઅહ કરશે તો દુનિયામાં બાહ્યશક્તિયોથી જાદ થશે. કલિયુગમાં કલિયુગ ક્ષેત્રાદિક અનુસારે વર્તીને સાધુ સંઘ પોતાનું પરંપરા અસ્તિત્વ

બાળવી શકે છે. ધર્મ્યસકામદશાથી પ્રવૃત્તિ કરવી અને અધર્મ્ય-
સકામભાવનો ત્યાગ કરવો. કલિયુગમાં દેવગુરૂની ભક્તિ જ મુખ્ય-
તાએ ગૃહસ્થોને કલ્યાણકારી છે. જૈનધર્મથી બ્રહ્મ ધર્મને જે
સ્વરાજ્ય ઈચ્છે છે તે મહામૂઠ છે. સ્વરાજ્ય, સ્વદેશ, કુટુંબ, વગેરે
નો ત્યાગ કરવાનો પ્રસંગ આવે તો તેઓનો ત્યાગ કરવો પણ
જૈનધર્મનો ત્યાગ ન કરવો. જૈનધર્મથી સ્વરાજ્ય સ્વદેશ વગેરેનું
રક્ષણ કરવું. બાહ્ય સ્વદેશ સ્વરાજ્યાદિ શક્તિયોનો ગૃહસ્થદશામાં
સ્થિતિ હોય ત્યાંસુધી ત્યાગ ન કરવો. ગૃહસ્થદશામાં સર્વ કર્તવ્ય
કાર્યો કરવાં પણ અંતરૂથી આત્માને નિર્લેપ રાખવો. જૈનોએ
ધર્મની બાબતમાં જૈનધર્મ ગુરૂની સલાહ પ્રમાણે વર્તવું. જ્યારે
આપત્તિકાલનો પ્રસંગ આવે ત્યારે ત્યાગીઓને અને ગૃહસ્થોને
આપદ્ધર્મ સેવવો પડે છે. તે કાલે જૈનોને અપવાદ ધર્મથી વર્તવું
પડે છે. હાલમાં આપત્કાલ એકંદર રીતે જોતાં જણાય છે માટે
આપત્કાલમાં આપદ્ધર્મનુસારે ગૃહસ્થોએ અને ત્યાગીઓએ
સ્વસ્થ અધિકારે આપદ્ધર્મનુસારે વર્તવું અને હૃદયમાં દેવગુરૂ
ધર્મની શ્રદ્ધા પ્રીતિથી જીવવું. જૈનોની સંખ્યા ઘટવી એજ
જૈનધર્મપર આપત્કાલ છે. જૈનધર્મના શ્રદ્ધાવંત જૈનને, જિનમંદિર
સ્થાવર તીર્થ કરતાં પણ મહાન્ માનવો. જૈન હશે તોજ જૈનસ્થાવર
તીર્થો રહેશે. જૈનોને સર્વ પ્રકારે શ્રદ્ધાભક્તિ પૂર્વક સહાયકરતાં
પુણ્યાનુબંધી પુણ્યબંધ અને નિર્જરા થાય છે અને તેથી આત્મશુદ્ધિમાં
ક્ષણે ક્ષણે વૃદ્ધિ થાય છે. પોતાના ઘરનાં બાળકો અને બાલિ-
કાઓને પ્રથમ જૈનધર્મમાં પૂર્ણ શ્રદ્ધાળુ કરવાં અને ચતુર્વિધ-
સંઘની સેવાભક્તિ માટે મરીને આત્મજીવને જીવી શકે એવાં
મરજીવાં બંનાવવાં, એમ વર્તવું તે જૈનસંઘની ઘરમાં રહેતાં
સેવાભક્તિ કરવાનું ફળ મેળવવાનું છે. પુત્રાદિકની પણ જૈનભાવે
સેવાભક્તિ કરવાથી મોહથી દૂર રહેવાય અને પુત્રાદિકની ઉન્નતિ
કરી શકાય છે. જૈનો સમ્યગ્દષ્ટિના બળે જે જે કરે છે, ભોગવે છે,
જે જે મનવાણીકાયાની પ્રવૃત્તિ કરે છે, તેમાં અદ્વદોષ અને બહુ
ધર્મ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. એક કોઠીમાં ઉપરથી થોડું અનાજ નાખ-

વામાં આવે અને સુણાથકી ઘણું અનાજ કાઢવામાં આવે તો અદ્વૈતવિષયમાં કોઠીમાં અનાજ રહેતું નથી તેમ સમ્યગ્દષ્ટિવાળા જૈનો સંસારમાં શુદ્ધસ્થધર્મ પ્રમાણે વર્તતા છતાં અદ્વૈતધર્મ ખાંધે છે અને બહુ કર્મને ખેરવે છે તેથી અદ્વૈતકાલમાં તેઓ સિદ્ધ બુદ્ધ પરમાત્મપદ મેળવે છે. શુદ્ધસ્થદશામાં ત્યાગીના જેટલો ધર્મ પાળી શકાય નહિ, નીતિ પણ અંશથી પાળી શકાય છે, પણ અંતરમાં સાપેક્ષ શુદ્ધબુદ્ધિ અર્થાત્ ધર્મની બુદ્ધિનો આશય હોવાથી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે. શુદ્ધસ્થદશામાં લક્ષ્મી આદિનું બળ, યુદ્ધાદિ સામગ્રીનું બળ ધારણ કરીને જીવી શકાય છે. શુદ્ધસ્થદશામાં ત્યાગીના જેવું વર્તવું તે વ્યભિચાર ધર્મ છે તેથી શુદ્ધસ્થ ધર્મની પડતી થાય છે. શુદ્ધસ્થાવાસમાં અનિયમિત વર્તન તેજ સર્વ પ્રકારની અશક્તિનું તથા પડતીનું મૂળ છે. શુદ્ધસ્થદશામાં સુખ દુઃખ આવે તેથી હર્ષિત ન બનવું, તેમજ દીન શોકાતુર ન બનવું. મૃત્યુથી નિર્ભય બનીને દરેક કર્તવ્ય કર્મ કરવું પણ જે કાર્ય કરવું તેમાં કદિ ડરવું નહિ. બાહ્યાવસ્થાથી દારૂ આદિ કોઇપણ બતના વ્યસનના તાબામાં ન આવી શકાય તે માટે બાલકોને અને બાલિકાઓને અસરકારક ઉદ્દેશ આપવો અને તે પ્રમાણે વર્તવવા પુરૂષાર્થ કરવો. ભૂખ લાગે ત્યારે ખાવું અને નિયમિત ખોરાક પચે તેટલો વાપરવો. બાહ્યમલનાશાર્થે જલસ્નાન તથા શુદ્ધ હવાથી સ્નાન કરવું, મનને આનંદમાં રાખવું. બય શોકાદિકના ખરાબ વિચારો ન કરવા અને પુરૂષાર્થ કરતાં બિંદુકલ ખામી ન રાખવી, છેવટે પુરૂષાર્થ કરતાં કર્મનું બળ વિશેષ જણાય ત્યારે કર્મોદયથી આત્મા ન્યારો છે એમ ભાવવું. અતિ ખાવું નહિ. અતિ પ્રયત્ન ન કરવો. કમ ખાવું અને ગમ ખાવી. એકાંતમાં ભૂતકાલીન અને વર્તમાન સ્થિતિનો વિચાર કરવો. ગીતાર્થ શુરને શુભ ખાનગી વાત કહેવી. બાહ્યાવસ્થાથી સર્વ પ્રકારની વૈધકીય વિદ્યાઓનો અભ્યાસ કરવો અને અન્યોને કરાવવો. શરીરમાંથી કોઇપણ રીતે વીર્યનો નાશ ન થાય એવી રીતે શરીરથી અને મનથી વર્તવું. નવરાશના વખતમાં પારમાર્થિક કાર્યો કરવાં

અને ઉત્તમ પુરુષોના જીવનની સાથે સ્પર્ધાવાળું જીવન ગાળવું. સર્વથા બ્રહ્મચર્યવ્રત પાળવાની પ્રથમ તુલના કરવી. આત્માના પરીક્ષા કરવી પશ્ચાત્ બ્રહ્મચર્યવ્રત પાળવાની ખાત્રી થાય તો પછી બ્રહ્મચર્યવ્રત અંગીકાર કરવું. વિષયલોગથી કદાપિ શાંતિ કોઈને થઈ નથી અને થવાની નથી. લોગાવલી કર્મનો ઉદયનેર અનુભવ કરવો અને પરસ્પરની અસરોગ્યતા અને શુષ્ક કર્મની સમાનતાએ ગૃહસ્થ ધર્મના પાલન માટે પરસ્પર ધર્મ્ય લક્ષ્યથી ધર્મ કર્મ કરવાં. ક્ષયરોગી, રક્તપિત્ત, કોઠી, મધુપ્રમેહી, ભગંદર વગેરે લયંકર તથા ચેપી રોગીઓના વંશની કન્યા તથા પુત્રની સાથે પુત્ર પુત્રીનું લગ્ન ન કરવું. ગૃહસ્થ દશામાં ઉત્તમ પવિત્ર જીવન ગાળવું અને દરરોજ પડાવશ્યક કર્મ કરવાં કે જેથી આધ્યાત્મિક શુદ્ધિ થાય. મનવાણ્ણિકાયાની શુદ્ધિ કરવી. વિષયલોગેને લોગવતાં મનવાણ્ણિકાયાના વીર્યનો ક્ષય થાય છે, માટે અત્યંત ઉપયોગ પૂર્વક વર્તવું. શરીર અને મનના ખોરાક કરતાં આત્માના જ્ઞાન-નંદરૂપ ખોરાક માટે વિશેષ લક્ષ્ય દેવું. જ્ઞાનાનન્દની પ્રાપ્તિ વિના કદાપિ સંતોષ થનાર નથી. ગૃહસ્થાશ્રમમાં સર્વ પ્રકારના ધંધા કરવાની છૂટ છે, હાડ અને માંસ વગેરેનું ભક્ષણ ન કરવું. અને તેનો વ્યાપાર ન કરવો અને જેઓ કરતા હોય તેઓની અનુમોદના ન કરવી. પશુઓનો વધ અને પંખીઓનો નાશ થતો અટકાવવો. ગૃહસ્થાશ્રમમાં પોતાનો, કુટુંબનો, ધનભૂમિ વગેરેનો, નાશ કરવા ઉદ્યુક્ત ચએલાઓની સાથે તથા જૈનધર્મીઓનો નાશ કરનારાઓની સાથે બલકલથી યુદ્ધ કર્યા વિના છુટકો થતો નથી તેથી તેમાં દયા ડાકણને ખાય એવું ન બનવું જોઈએ, એવી રીતે ગૃહસ્થાશ્રમમાં વિવેકથી વર્તવાનું થાય છે. શક્તિ છતાં દયા કરવાનો અધિકાર છે. નિર્જલને શત્રુની, અપેક્ષાએ દયાનો અધિકાર નથી. પોતાની શક્તિયોનો વ્યય થાય એવી રીતે સમાનધર્મીએ પરસ્પર ન વર્તવું જોઈએ. ઘર વગેરે રહેવાના સ્થાન પાસે ગંદકી ન રહેવી જોઈએ. શુદ્ધ હવા જલ પ્રકાશનો લાભ મળે એવી રીતે રહેવું જોઈએ. વિબ્ધતીય વિધર્મીય મનુષ્યોનો પૂર્ણ અનુભવ કર્યા વિના તેઓના પર

એકદમ વિશ્વાસ ન મૂકી દેવો જોઈએ. સર્વ પ્રકારના જલને ઠૂરપયોગ ન કરવો જોઈએ. દેશકાલ અનુસાર જૈનધર્મના બાહ્યાચારોમાં ફેરફાર થાય છે. યુરોપ, એશિયા વગેરે દેશની પ્રજાઓ દેશકાલ અનુસાર જેટલા અને તેટલા ધર્માચાર પાળવાને અધિકારી છે. સર્વ ખંડવાળા મનુષ્યો બાહ્યધર્મ ક્રિયાચારમાં એક સરખા પ્રવૃત્તિવાળા થઈ શકે નહિ. આજીવિકાનાં સાધનોમાં દેશકાલ અનુસારે પરિવર્તનો થયા કરે છે માટે તેમાં એકાંત રૂઢિના આગ્રહી ન થવું, કારણ કે દુનિયા પરિવર્તન શીલ છે તેમાં પરિવર્તનો થાય છે અને થયા કરશે. સંસારમાં ગૃહસ્થાવાસમાં રહીને ધ્યેય તો આત્માની પૂર્ણ શુદ્ધિ કરવાનું રાખવું પશ્ચાત્ જેટલું અને તેટલું કરવું પણ સાધ્યને બૃહવું ન જોઈએ. પ્રાચીન અને અર્વાચીન રીતરીવાજ આચારો અને વિચારોમાં સંયોગ, સમાજ, અધિકાર, વ્યક્તિત્વ આદિની અપેક્ષાએ સત્ય અને અસત્યનો વિવેક કરવો. દેશકાલ દ્રવ્ય ભાવની અપેક્ષાએ સત્ય-ધર્મ આદિ સમજવું. દેશકાલ આદિની અપેક્ષાએ સત્ય હોય છે તે અન્ય દ્રવ્યક્ષેત્ર કાલાદિકની અપેક્ષાએ અસત્ય ગણાય છે અને બાહ્યધર્મ છે તે અધર્મ ગણાય છે, અને ધર્મ તે અધર્મ ગણાય છે. ઔપચારિક ધર્માદિકની વ્યાખ્યાઓમાં વિચારોમાં અને તેના આચારોમાં દેશકાલાનુસારે કરોડો મનુષ્યોની અપેક્ષાએ અસંખ્ય ધર્મનાં પરિવર્તનો થાય છે પણ તત્ત્વજ્ઞાનમાં સિદ્ધાંતો જે જે કેવલીએ કથન કરેલાં છે તેમાં ફેરફાર થતો નથી, એમ ગૃહસ્થાવાસી જે જૈનો જાણે છે તેઓ આત્માની તથા બાહ્યની પણ ઉન્નતિ સારી રીતે કરી શકે છે. આત્મજ્ઞાની ગૃહસ્થો એ પ્રમ.જ્ઞે જાણતા હોવાથી અનેક પ્રકારના હઠકદાગ્રહ કલેશ ખંડનાદિ દોષોથી મુક્ત થાય છે, તેઓની એવી દૃષ્ટિ થયા બાદ તેઓને યુદ્ધાદિક પ્રવૃત્તિ પણ ધર્મર્થે પરિણમે છે. તેઓ જે કંઈ કરે છે તે અદ્ય દોષ અને બહુ ધર્મ થાય તેવી દૃષ્ટિએ કરે છે. ગૃહસ્થાવાસમાં જડસુખની પ્રાપ્તિ માટે અનેક લોચ પદાર્થોની જરૂર પડે છે તેથી ગૃહસ્થાવાસમાં ઉપાધિયોગ ઘણો હોય છે

છતાં જડસુખના અનાવલંબનથી તથા આત્મસુખના નિશ્ચયથી શુદ્ધસ્થો આત્મા તરફ વળે છે. જડના સંબંધથી આત્મા પોતાની મૂલદશા તરફ વળે છે. જડસુખના અનુભવ પછી આત્માના સુખમાં આત્માનો વિશ્વાસ થાય છે પશ્ચાત્ આત્માનંદની પ્રાપ્તિ કરવાનો અધિકાર પ્રાપ્ત થાય છે, પશ્ચાત્ ખરી ત્યાગદશાનો પ્રકાશ થાય છે. પુણ્યના ઉદયથી જડવસ્તુદ્વારા સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે અને પાપના ઉદયથી જડવસ્તુદ્વારા દુઃખની પ્રાપ્તિ થાય છે. જડવસ્તુદ્વારા સુખનો ભોગ કરવો તે પરતંત્ર સુખ છે એવા પરતંત્ર સુખથી ખરો સંતોષ થતો નથી. જડવસ્તુ મારફત થતું સુખ તે કલ્પિત સુખ છે. અનંત પુણ્યના યોગથી સદ્ગુરુની પ્રાપ્તિ થાય છે અને તેથી ધર્મની પ્રાપ્તિ થાય છે. ગીતાર્થ ગુરુની ગમ વિના ધર્મનાં લાખો પુસ્તકો વાંચવામાં આવે તો પણ તેની જોઈએ તેવી મન પર અસર થતી નથી. આત્મજ્ઞાની અનુભવી ગીતાર્થગુરુની સેવાભક્તિ કરીને જે જ્ઞાન બ્રહ્મ કરેલું હોય છે તે આત્માનુભવને પ્રકટાવી શકે છે. માથે આત્માનુભવી ગુરુ કર્યા વિના ધર્મનાં પુસ્તકો વાંચવા માત્રથી આત્માની સત્ય શુદ્ધિ થતી નથી. શુદ્ધસ્થોએ આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ માટે આત્માનુભવી એવા ત્યાગી ગુરુને ગુરુ તરીકે અંગીકાર કરવા અને વ્યવહારિક વિદ્યાઓની પ્રાપ્તિ માટે વ્યવહારિક વિદ્યાગુરુ કરવા. શુદ્ધસ્થ દશામાં સર્વ કર્તવ્ય કાર્યો કરવાં પણ આત્મામાં લક્ષ્ય રાખવું. સર્વ પ્રકારે જાહ્યાંતરનું નિરીક્ષણ કરી જવું. પોતાના ઘેર આવેલા અતિથિયોનો યથાયોગ્ય સત્કાર કરવો તેઓને ભોજનાદિકથી સંતોષવા, એવો જૈનધર્માચાર વ્યવહાર છે. જૈનધર્મ છે તે આર્યધર્મ છે. અતિથિની સેવાભક્તિમાં પાછું વાળી ન જોવું. અતિથિ તરીકે ઘેર આવેલા શત્રુનો પણ સત્કાર કરવો પણ સાવચેતી રાખવી. પૂર્વભવના સંસ્કારી મનુષ્યો, બ્રહ્મચર્યાશ્રમમાંથી શુદ્ધાસ્થાશ્રમમાં પ્રવેશ કર્યા વિના એકદમ ત્યાગાશ્રમમાં જઈ શકે છે પણ એવા વિરલા મનુષ્યો નીકળે છે. જડપદાર્થોમાંથી જેઓને સુખ ભુદ્ધિ ઉઠી ગઈ હોય છે તેઓ ત્યાગાવસ્થામાં પ્રવેશ કરવાના

નધિકારવાળા થાય છે. જ્યાંસુધી સ્ત્રીના આલંબન વિના ન હોવાય એવું લાગતું હોય ત્યાંસુધી સર્વથા બ્રહ્મચર્યવ્રત અંગીકાર કરીને ત્યાગી ન બનવું પરંતુ શૃદ્ધાવાસમાં રહી ધર્મ્ય જીવનથી જીવવું. સર્વ પ્રકારની સુંદર સ્ત્રીઓનો સમાગમ છતાં જેઓને કામલોચ ઇચ્છા-મૈથુન ઇચ્છા પ્રગટતી નથી અને કદાપિ પ્રગટે તો તેને તુર્ત દાબી દેઇ જેઓ મનને વશ કરવા પૂર્ણ સમર્થ છે એવો જેઓને સ્વભાવતો અનુભવ આવે તેઓએ સ્ત્રીઓના ખાનગી ચરિત્ર્યમાં આવવું અને તેવા પ્રકારની સ્ત્રીઓએ પુરૂષોના સમાગમમાં આવવું. શૃદ્ધાસ્થાવાસ સાત્વિક મનુષ્યો માટે સ્વર્ગ છે અને અજ્ઞાન્તી મોહી દુષ્ટપાપીઓ માટે નરક છે. શૃદ્ધાસ્થાવાસમાં વિષયોના લોભોનું જ ખાસ ધ્યેય ન હોવું જોઈએ. સ્વાર્થની સાથે પારમાર્થિક કાર્યો કરવાં, શૃદ્ધાસ્થાવાસમાં ઉચ્ચ બનવું વા નીચ બનવું તે પેતાના હસ્તમાં છે. શૃદ્ધાસ્થાવાસમાં રહેતાં જ્યારે વૃદ્ધાવસ્થા આવે ત્યારે તો પુરૂષોએ અને સ્ત્રીઓએ ત્યાગાવસ્થા સ્વીકારવી. જેઓનાથી ત્યાગાવસ્થા ન સ્વીકારી શકાય તેઓએ યુત્ર વગેરેને શૃદ્ધ બાળાવી ધરનો ત્યાગ કરી અદ્ય ઉપાધિથી શાંતિપ્રદ એકાંત તીર્થ સ્થળોમાં રહેવું, તથા પારમાર્થિક કાર્યો કરવામાં બાકીની જીંદગી બાળવી. જૈનગુરુલો. ત્યાગીઓની સેવાભક્તિ. ઉપદેશ શ્રવણ, જ્ઞાનધ્યાન સમાધિ વગેરેથી આત્માની શુદ્ધિ કરવામાં આત્મિકજીવન બાળવું. જેને વૃદ્ધાવસ્થામાં જે અવલંબનથી જીંદગી સફળ થાય તેણે તેની બાળ-તમાં પ્રવર્તવું. યુવાવસ્થામાં શૃદ્ધસ્થોએ આર્થિક સ્થિતિપર વિશેષ લક્ષ દેવું. યુવાવસ્થામાં ઘણા પ્રમાદોથી જે બચે છે તે વૃદ્ધાવસ્થા ની જીંદગી સારી રીતે ખુબરી શકે છે. માળાપે બાલ્યાવસ્થામાં બાલકોને ધર્મ વગેરેની બાતે કેળવણી આપવી અને તેઓને આત્મયુદ્ધિથી સુધારી ધર્મી બનાવવાં એ પ્રભુની સેવાભક્તિ સરખું જ કાર્ય છે. આત્મયુદ્ધિએ વિશ્વજીવોની સેવાભક્તિ કરવી તે પ્રભુની સેવાભક્તિ છે. માળાપે પોતાની પાછળ પુત્રો વગેરે જૈનધર્મી બરાબર પાકે એવો બાલકોને બાલ્યાવસ્થાથી ઉપદેશ

વેા ઝેવી પ્રવૃત્તિ કરનાર માળાપ તેજ સત્ય માળાપ છે અને તેઓ પોતાની ક્ષર્ અદા કરીને છેવટે મરીને સ્વર્ગ પામે છે. ગૃહસ્થાવાસમાં શુદ્ધ ધર્મ મુદ્ધિથી અને વિવેકબુદ્ધિથી સર્વ પ્રકારનાં કર્તવ્યો કરતાં ધર્મની પ્રાપ્તિ થાય છે અને વંશપરંપરા ધર્મ વહે છે. પરમેશ્વરનો પ્રતિનિધિ મનુષ્ય છે, અને તે ગૃહસ્થાવાસમાં રહીને પણ મુક્ત બની શકે છે. ગૃહસ્થાવાસમાં વ્રતને દૂર કરી અમૃત પ્રાપ્ત કરવું જોઈએ. ત્યાગીઓ છે તે ગૃહસ્થોપર ઉપકાર કરે છે અને ગૃહસ્થો છે તે ત્યાગીઓની સેવાભક્તિ કરી શકે છે. ગૃહસ્થોને અને ત્યાગીઓને પરસ્પર એકબીજાને ઉપગ્રહ છે. ગૃહસ્થોપર ત્યાગીઓનો એટલો બધો ઉપકાર થાય છે કે તેને વાળવાને ગૃહસ્થો સમર્થ થઈ શકતા નથી. ત્યાગીઓજ વસ્તુતઃ પરમાર્થજીવન ગાળનારા છે. ગૃહસ્થોએ ત્યાગીઓને તેમના યોગ્ય દાન દેવું. જ્ઞાન વિદ્યાની પ્રાપ્તિથી ગૃહસ્થાવાસ શોભી શકે છે. નકામાં હાનિકારક ખર્ચોનો અને કુરૂદિયોનો તથા દુર્વ્યસનોનો ત્યાગ કરવો અને અન્ય લોકો પાસે કરાવવો તથા કરતા હોય તેઓની અનુમોદના ન કરવી તેજ ગૃહસ્થોનો સમયોચિત ધર્મ છે. આય પ્રમાણે વ્યય કરવો. લૌકિક અને લૌકોત્તર ધર્મનો વિવેક કરીને વર્તવું. દુનિયામાં અશક્તોને જીવવાનો અધિકાર નથી. કોઈપણ જાતની નબળાઈથી દૂર રહેવું. અન્યદેશીય પ્રજાઓની સાથે ધર્મ્ય સર્વજાતીય સ્પર્ધાઓમાં પાછળ ન રહેવું. ધર્મી મનુષ્યોએ પરસ્પર સંપીને રહેવું અને દુષ્ટપાપી અન્યાયી મનુષ્યોને પહોંચી વળાય. તેના કરતાં હજારો ગણું બળ મેળવવું અને સદા સર્વ પ્રકારની અશક્તિયો ન આવી જાય તેથી સાવધાન રહેવું. અતિશય મોજશોખથી દૂર રહેવું, અને સ્વજન સંબંધીઓને બનતી સહાય આપવામાં છતી શક્તિ છતાં ચૂકવું નહીં. સંકુચિત અને કંબુસ દૃષ્ટિથી દૂર રહેવું. ભોજનની સુવિધિ સમજવી. ચેપી વગેરે ભયંકર રોગીઓનું પીધેલું પાણી પીવું નહિ તેમજ એક જ બાણે બેસીને તેઓની સાથે તેઓના રોગની અસર થાય એવી રીતે જમવું નહિ, તેમજ

ચેપી રોગોની અસર થાય એવી રીતે સંબંધમાં ન આવવું તથા હવાની શુદ્ધિને તથા પ્રકાશનો લાભ મળે એવા ગૃહાદિસ્થાનોમાં રહેવું. શુદ્ધ હવાનું પ્રાતઃકાલમાં તથા સાયંકાલે સેવન કરવું. રક્તપિત્તના રોગીઓની નિરોગી લોકોને અસર ન થાય એવા સ્થાનોમાં રાખવા. ક્ષય રોગીઓની સાથે એકાંત ભેગી જગ્યામાં શયન ન કરવું, તેઓને સુકી હવામાં રાખવા. ઘર વગેરેમાં ગંદકી ન થાય અને સર્પાદિ વિષવાળાં પ્રાણીઓ ન રહે એવી વ્યવસ્થાથી વર્તવું. જ્યાંસુધી અને ત્યાંસુધી રાત્રિભોજન ન કરવું પણ દિવસે ભોજન કરવું. શરીરની શુદ્ધિ જાળવવી પથે તેટલું ખાવું, તમોશુભી ભોજન ન કરવું, સાત્ત્વિક ભોજન કરવું. વિચારીને ખપ જેટલું સ્વપરહિતકારક ખેલવું. કોઈના ખૂરામાં ભાગ ન લેવો. દેશ ધર્મસંઘ રાજ્યાદિક શુભ કાર્યોમાં યથાશક્તિ ભાગ આપવો, દેશ રાજ્યકરતાં જૈનધર્મ અને ચતુર્વિધસંઘને મહાન્ ગણવો જૈનધર્મ તત્ત્વજ્ઞાનનો અભ્યાસ કરનારા જૈનોને સર્વ પ્રકારની મદદ આપવી. સંઘની ઉન્નતિ કરવામાં ક્ષેત્રકાલથી જે રીતે જે કરવાનું ઘટે તે કરવું. ધર્મનો અને સંઘનો દ્રોહ ન કરવો. સંઘની પડતી થાય એવી કોઈપણ જાતની અશુભ પ્રવૃત્તિમાં ભાગ ન લેવો. સંસારમાં ગૃહસ્થાવાસમાં નિર્લેપભાવે વર્તવા પુરૂષાર્થ કરવો. નિષ્કામ ખુદ્ધિ ન પ્રગટે ત્યાં સુધી શુભસકામ ખુદ્ધિથી વર્તવું. અશુભ અધર્મ સકામ ઇચ્છાવૃત્તિયોનો ત્યાગ કરવો. ઉત્સર્ગ અને અપવાદથી સર્વ પ્રકારના વ્રતાદિક સાધન ધર્મને દેશકાલાનુસારે સાધવા. અપવાદ ધર્મ પ્રસંગ આવે છતે આપદધર્મ અર્થાત્ અપવાદધર્મના અવલંબનથી વર્તવું. કોઈપણ ઉત્સર્ગ માર્ગથી આજીવિકાદિ ન ચલાવી શકાય ત્યારે વ્યક્તિ અને સમાજને અપવાદથી. આપદધર્મ સાધનોથી આજીવિકાદિવડે જીવવાની છૂટ છે. અપવાદ માર્ગે ચાલવાની જરૂર હોય તે વખતે ઉત્સર્ગ માર્ગે ચાલવામાં આવે તો તેથી ધર્મ, સંઘ, સમાજ, દેશ, રાજ્ય, કુટુંબ વંશનો નાશ થવાનો પ્રસંગ આવે છે. આપત્તકાલે વર્ણ ધર્માદિનો વિપર્યય થાય છે અને અમુક કાલ પશ્ચાત્ પ્રાયશ્ચિ-

તાદિથી શુદ્ધ થઇને મૂલ ઉત્સર્ગ માર્ગપર ગૃહસ્થોને ચાલવું પડે છે અને ત્યાગીઓને ચાલવું પડે છે તેથી ધર્માચાર પ્રવૃત્તિ-યોમાં પરિવર્તનો થાય છે. એ પ્રમાણે દેશકાલાનુસારે જે કોમ, સમાજ, સંઘ, વ્યક્તિ બાણે છે તેજ જૈનધર્મને વિશ્વમાં જીવંત સ્થિતિમાં રાખી શકે છે. ગૃહસ્થાવાસમાં સ્વદેશભૂમિ ધન પશુ પાંખી વગેરે સ્વમીલકતના રક્ષણમાટે ઉત્સર્ગ માર્ગથી ન વહેવાય તો છેવટે કાર્યસિદ્ધિ કાલપર્યંત આપત્કાલીન પ્રવૃત્તિયોને સેવવી પડે છે, તેવી પ્રવૃત્તિયો-(કર્મો) જો કે ઉત્સર્ગમાર્ગની દૃષ્ટિએ દોષિત અધર્મ તરીકે ગણાતી હોય છે પરંતુ આપત્કાલીન દૃષ્ટિએ તે કાલે તેથી ધર્મ વહે છે માટે ધર્મરૂપ ગણાય છે. આપત્કાલમાં જૈનોએ જૈનધર્મ માં સ્થિર રહેવું. જૈનધર્મની પૂર્ણ શ્રદ્ધા રાખવી અને જૈનો બાહિરજીવનથી જીવે અને પરંપરાએ જીવે એવી વિચારાચાર કર્મોદિક પ્રવૃત્તિરે. સેવવામાં મડદાલ ન બનવું. આવી રીતનો ગૃહસ્થ ધર્મ છે. ગૃહસ્થોએ ગૃહસ્થ દશામાં પ્રભુ મહાવીરની આજ્ઞા પ્રમાણે દેશથકી વર્તવું તે ગૃહસ્થ ધર્મ છે. અનેક ઉપાધિ દુઃખ સંકટ વિપત્તિરોગ આધિવડે યુક્ત ગૃહસ્થ ધર્મ છે છતાં ગૃહસ્થદશાના અધિકારવાળો જ્યાંસુધી આત્મા છે ત્યાં સુધી તે ગૃહસ્થધર્મ પ્રમાણે વર્તી શકે છે. ગૃહસ્થાવાસમાં રહીને ગૃહસ્થના અધિકાર પ્રમાણે ન વર્તવું, તથા સર્વ પ્રકારની ગૃહસ્થદશાની ફરજોને ન બજાવવી તેમાં અધર્મ બાયલાપણું છે અને તેથી ઉભય બ્રહ્મ થવાય છે. ગૃહસ્થોએ સર્વ પ્રકારની નીતિને દેશકાલના અનુસારે આચરવી. દયાદિ સાત્ત્વિક ગુણોને મનની શુદ્ધિમાટે યથાશક્તિ સેવવા. ગૃહસ્થધર્મના પાલનથી બારમા અન્યુત દેવલોકની ઉત્કૃષ્ટભંગે પ્રાપ્તિ થાય છે ગૃહસ્થધર્મમાં જે પકવ થયો હોય છે અને વૈરાગી બન્યો હોય છે તે ત્યાગીનો ધર્મ સારી રીતે પાળી શકે છે. ગૃહસ્થાવાસમાં સર્વ દેશ ખંડની યાત્રા કરી સર્વ પ્રકારની વિદ્યાઓનું જ્ઞાન મેળવવું. સર્વ પ્રકારના શાસ્ત્ર વિદ્યાકર્મનું તથા વ્યાપાર હુન્નર કૃષિકર્મ આદિનું જ્ઞાન મેળવવું પણ જૈનધર્મની શ્રદ્ધાથી બ્રહ્મ ન થવું. પોતાના પૂર્વજોના

ધર્માચારોનું રહસ્ય સમજવું અને અસત્યનો ત્યાગ કરી શક્તિવાળા સત્યને શ્રદ્ધાવૃદ્ધાવસ્થામાં નિવૃત્તિ લેઈ પરમાત્મા મહાવીર દેવનું ધ્યાન ધરવું. વૃદ્ધાવસ્થામાં યથાયોગ્ય નિવૃત્તિ લેવી. ગૃહસ્થાવાસમાં અનેક સહયુષ્ણોને પ્રાપ્ત કરવા પડે છે અને પોતાનામાં રહેલા દુર્ગુણોનો ત્યાગ કરવો પડે છે. કર્મયોગી મનુષ્યો જ્ઞાનાદિક ગુણોવડે ગૃહસ્થાવાસમાં નિર્લેપ રહે છે અને સંઘ, દેશ, રાજ્ય, ધર્માદિકની સ્વફરજોને સારી રીતે અદા કરી શકે છે. ઉત્સાહ, ખંત, ધૈર્ય, પ્રેમ, આનંદી સ્વભાવ, ઉદ્યોગ, શ્રદ્ધા, સાહસ, વિવેક, વિનય આદિગુણોથી સંસાર સમુદ્રને તરી શકાય છે. સંસારસમુદ્ર તરવા માટે ગૃહસ્થાશ્રમને સાધનભૂત વહાણ જેવો બનાવવો જોઈએ. અધ્યાત્મશક્તિઓવડે ઉભરાઈ જનારો દેશ ખરેખર ગૃહસ્થાશ્રમમાં સ્વર્ગ જેવો શોભી શકે છે. દેશવર્ણ્ય જાતિ આદિના મોહ ભેદોને ટાળવા, પરંતુ સ્વદેશ ધર્મ સંઘ રાજ્ય ભૂમિ આદિનું કારણ પ્રસંગે રક્ષણ કરી શકાય એટલી શક્તિઓવડે તો સદાકાલ તૈયાર સાવધાન રહેવું જોઈએ. ગૃહસ્થાશ્રમમાં સર્વદેશીય મનુષ્યો સદા એક સરખા સાત્ત્વિક ગુણીકર્મી બની શકે નહીં. સ્વાર્થ લોભે, ખંડ દેશાદિક ભેદે, દેશવર્ણ્ય ધર્માદિકભેદે યુદ્ધ તોફાનો આક્રમણ થયા વિના રહે નહિ તેથી આર્યદેશીય ગૃહસ્થાશ્રમમાં મનુષ્યોએ સર્વ પ્રકારની શક્તિઓને પ્રાપ્ત કરી સ્વદેશ સંઘ, ધર્માદિકનું રક્ષણ કરવું. શસ્ત્રાદિકબલની ગાણુ સુખ્યતા, દેશકાલાનુસારે જરૂર રહેવાનીજ. અધર્મમાં બળ ન વાપરવું પરંતુ ધર્માદિકના રક્ષણ માટે બાહ્યબલાદિકવડે યુક્ત તો સદા રહેવું જોઈએ, એવી દૃષ્ટિ અને પ્રવૃત્તિથી સદા સાવધાન રહીને ઉચ્ચ સ્વર્ગી જેવા સર્વ ખંડના મનુષ્યોને બનાવવા પ્રયત્ન કરવો. પોતાના સમાન અન્યધર્મી વિદેશી કાળા ગોરા સર્વ મનુષ્યોને માનવા. ગૃહસ્થાશ્રમમાં કર્મપ્રકૃતિથી કોઈ યુક્ત રહીને ગૃહસ્થ કાર્યોને કરી શકે નહિ. બિન્નબિન્ન કર્મપ્રકૃતિવાળા મનુષ્યો કદાપિ એક કર્મ પ્રકૃતિવાળા બની શકે નહિ એમ જૈનશાસ્ત્રો જણાવે છે, માટે ગૃહસ્થોએ જ્યાંસુધી ગૃહાવાસમાં રહેવું હોય ત્યાંસુધી તેઓએ

બાહ્યવ્યવહારમાં તો બાહ્યવ્યવહાર પ્રમાણે ચાલવું જોઈએ અને આત્માની અપેક્ષાએ સર્વલોકોને એકાત્મા તરીકે અંતરમાં ભાવવા પછુ એકાત્મભાવ અને એકાત્મવર્તન જેવું ત્યાગીનું ચારિત્ર તો ગૃહસ્થદશામાં આચરી શકાય નહિ, તેની ભાવના તો ભાવી શકાય, અંશે અંશે વર્તી શકાય, માટે ચારિત્રની દૃષ્ટિએ તો ત્યાગી સંતો મેરૂ પર્વત જેટલા મોટા છે અને ગૃહસ્થો સર્પવ જેટલા લઘુ છે એમ અધિકાર લેદે બન્નેના ગુણકર્મોથી અંતર સંભવી શકે છે. ગૃહસ્થાવાસમાં કર્મચોગીની દશાની પ્રથમથી પ્રાપ્તિ કરવી જોઈએ. માળાપે બાલકોને અને બાલિકાઓને લાંબી જીંદગી લોગવે એવાં બનાવવાં પછુ તેઓને બાલલગ્નરૂપ યજ્ઞમાં હોમી ન દેવાં જોઈએ. બાલલગ્નની સ્વતંત્રતા એ સ્વતંત્રતા નથી બરાબર યુવાવસ્થામાં લગ્ન થાય અને વીર્ય રક્ષણથી પુત્રો અને પુત્રીઓ શક્તિશાલી બને એવા ઉપાયો આચરવા. બાલકોને ધૃત દુધદહી ખાવાનું મળે, તેઓનામાં યુવાવસ્થામાં શક્તિયો પ્રગટે એવી રીતનો બંદોબસ્ત કરવો. ગાયે લેસો વગેરેને કોઈ મારે નહીં એવો ગૃહસ્થાવાસમાં ગૃહસ્થોએ લેગા મળી બંદોબસ્ત કરવો. દરેક ગૃહસ્થે બ્રાહ્મણના ગુણકર્મોનો અભ્યાસ કરવો તથા ક્ષત્રિયના ગુણકર્મો તથા વૈશ્યના ગુણકર્મો તથા શૂદ્રના ગુણકર્મોને બ્રહ્મચર્યાશ્રમમાંજ શીખી લેવા અને જે દેશકાલે સ્વાધિકારે જેની જેની જરૂર પડે તે પ્રમાણે કલિયુગમાં વર્તવું. કલિયુગમાં કલિ, કલેશ, યુદ્ધપ્રધાન દેશકોમખંડ, સંઘ બળિ રહે છે તે ભૂલવું ન જોઈએ. તોપણ જેમ બને તેમ આખી દુનિયામાંથી ખૂન, યુદ્ધ, વગેરેનો નાશ થાય એવો ઉત્સાહપૂર્વક પુરૂષાર્થ કરવો. મનુષ્ય ખરેખર ઇશ્વરનો પ્રતિનિધિ છે. કોઈપણ મનુષ્યના નાશમાં ઇશ્વરના ઘાત જેટલું પાપ છે એમ આખી દુનિયાના મનુષ્યો જ્યારે માનશે અને તે પ્રમાણે વર્તશે ત્યારે તે કાલે આ પૃથ્વી તે સ્વર્ગ જેવી શોભશે. દુનિયામાં વિદ્યમાન ધર્મોની અને ધર્મીઓની નિંદા કરવી અને અન્ય-ધર્મીઓની સ્વધર્મના અનૂનથી કતલ કરવી તેજ મહાપાપ

અને અધર્મી'પણું છે. ભિન્નભિન્ન ધર્મોમાં જે જે અંશે સત્યતા, સફળુષ હોય તે ગ્રહવો અને જે ભાગ ન રૂચે તેની ઉપેક્ષા કરવી. જે જે ભિન્ન ધર્મોમાં જે જે કંઈ સત્ય હોય તેને સત્ય તરીકે જાહેર કરવું અને તે પ્રભુ મહાવીર દેવે અસંખ્ય દૃષ્ટિઓની અપેક્ષાએ પ્રકાશ્યું છે એમ માની જૈનધર્મની વિશાલતાનો ખ્યાલ કરી વિશ્વવર્તિસર્વલોકોને જૈનધર્મનું સ્વરૂપ સમજાવવું કે જેથી તેઓમાં રહેલી અજ્ઞાનતા, કદાચ, ભેદબુદ્ધિ ટળી જાય. ગૃહસ્થાશ્રમમાં જેમ અને તેમ સાત્ત્વિકગુણી થવા પુરૂષાર્થ કરવો. સંતસાધુઓની સંગતિ કરવી અને તેઓની પાસેથી આત્મજ્ઞાન ગ્રહણ કરવું. મિથ્યા નાસ્તિક જઠવાદબુદ્ધિ ટળતાં સત્ય જૈનધર્મ સમજાય છે પશ્ચાત્ દેવગુરુધર્મની શ્રદ્ધા થાય છે. દેવ-ગુરુધર્મની શ્રદ્ધા થતાં જ્યાંસુધી અવિરતિ દશા હોય છે ત્યાંસુધી સમ્યગ્દૃષ્ટિ અવિરતિ નામના ચોથા ગુણ સ્થાનકમાં મનુષ્યો રહે છે, પશ્ચાત્ ગૃહસ્થધર્મનાં બાર વ્રતને કેટલાક અંગીકાર કરે છે, કેટલાક બાર વ્રત પૈકી જેટલાં વ્રત જે જે ભાંગે પાળી શકાય તેટલાં તે તે ભાંગે અંગીકાર કરી શકે છે, પશ્ચાત્ ત્યાગી ધર્મની યોગ્યતાને પામેલા જે મનુષ્યો હોય છે તેઓ ત્યાગીનો ધર્મ અંગીકાર કરે છે. દેશવિરતિ નામના પાંચમા ગુણસ્થાનકવાળા મનુષ્યો પડાવશ્યક કર્મ કરે છે. પડાવશ્યકની ક્રિયાથી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે. આત્માની શુદ્ધિ માટે તરતમયોગે સર્વ પ્રકારના ધર્મો છે. પ્રથમ જ્ઞાન કરીને પશ્ચાત્ ધર્મનો સ્વીકાર કરવો. પ્રથમ જ્ઞાન કર્યા બાદ વ્રતોને અંગીકાર કરવાં જ્ઞાન વિના દયાદિ કોઈ ધર્મની સત્ય આચરણા થતી નથી, માટે પહેલું જ્ઞાન અને પશ્ચાત્ ક્રિયા કથી છે, જેમ જેમ મનુષ્યોમાં જ્ઞાન વધે છે તેમ તેમ ધર્મના નામે ચાલતા બહેમો અને અજ્ઞાનથી પ્રગટેલાં અનિષ્ટ રૂઢિધર્મનાં બંધનોનો નાશ થાય છે. જ્ઞાની સત્યધર્મને પારખી શકે છે. ગૃહાશ્રમીઓએ ગૃહસ્થદશાનાં કાર્યો કરતાં ક્ષણે ક્ષણે અપ્રમત્ત દશા રાખવાનો આત્મોપયોગ ધારવો. જે સર્વ બાબતમાં સાવધાન સાવચેત રહે છે તેનો જય થાય છે,

અને પ્રમાદોનો નાશ થાય છે. પોતાની ભૂલોને, પ્રમાદોને, દોષોને પોતે જાણવા જોઈએ અને તેથી પોતે બચવું જોઈએ. દુનિયામાં સ્વર્ગ અને નરકને પામવું, જીવવું અને મરવું તે પોતાના પર આધાર રાખે છે માટે આત્માના આશ્રયી બનવું. આત્માની આજ્ઞા પ્રમાણે મન અને કાયાને પ્રવર્તાવવી જોઈએ. મન અને ઇન્દ્રિયોના વિષયોના દાસ બનનારા મનુષ્યો ખરેખર જીવતા છતાં મરેલા છે અને જેઓ મનની અશુભ વૃત્તિયોને મારીને જીવે છે તેજ મરજીવા શૂરા છે અને તેવા જૃહસ્થો સર્વ વિશ્વમાં શુભ આપવાને પાત્ર છે તેવા મહાજનોના માર્ગમાં પ્રયાણ કરવું. જેઓ દેહથી જ જીવવાને ઇચ્છે છે અને આત્માના જ્ઞાનનંદ શુભથી જીવવાને ઇચ્છતા નથી તેઓ જડવાદી નાસ્તિકો છે અને તેઓ અધોગતિના ખાડામાં પડે છે, તથા અન્યોને પાડે છે, તેવા જડવાદીઓના ઉદ્ધારાર્થે ઇશ્વરી, મહાપુરૂષો પ્રગટે છે. સર્વ દેશમાં સર્વ કાલમાં જમે તે જાતિમાં જમે તે યોગ્ય વિચારાચારથી લોકોને આત્મજીવનનો પ્રકાશ આપવા માટે મહાસંત મહાત્માઓ પ્રગટે છે અને તેજ ઇશ્વરી અવતારો છે, એમ પ્રભુ મહાવીરદેવે આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સાધુઓના નામે જાહેર કર્યું છે તથા ઉત્તમ શ્રાવક શ્રાવિકાઓને ઇશ્વરી પુરૂષ તરીકે ચોથા અને પાંચમા શુભસ્થાનકની અપેક્ષાએ અંશે અંશે જાહેર કર્યા છે. આત્મા તેજ પોતાના શુભપર્યાયોના પ્રકાશથી ઇશ્વર પરમાત્મા બને છે, એમ મહાવીર દેવે પ્રકાશ્યું છે અને તેથી તેમણે દુનિયાના સર્વ લોકોને જાહેર કર્યું છે કે તમારો આત્મા તેજ પરમાત્મા સત્તાએ છે અને દુર્ગુણોને હઠાવી પ્રકટ પરમાત્મા બને છે માટે જેમ બને તેમ દુર્ગુણ દોષ વ્યસનોથી મુક્ત થાઓ અને તેથી તમારા આત્માનો પરમાત્મા તરીકે પ્રકાશ થશે. એવો પ્રભુ સર્વજ્ઞ મહાવીર દેવનો સદુપદેશ છે તે જાણીને મોહાદિ શત્રુઓને જીતવા માટે યોગનાં આઠે અંગોનું સેવન કરવું. ત્યાગી બનીને આત્માના ધ્યાનથી આત્મસુખનો અનુભવ કરવો. આત્માની શુદ્ધિ

માટે ત્યાગ દશાની જરૂર છે એમ શ્રદ્ધા રાખવી અને તેની ઇચ્છા કરવી, એમ જે શ્રદ્ધા ઇચ્છાથી ગૃહસ્થાવાસમાં વર્તે છે તે અના-સક્ત કર્મયોગી શ્રાવક પદને પ્રાપ્ત કરી શકે છે. શુષ્કજ્ઞાન અને ક્રિયાજડપણાથી દૂર રહેવું. દરરોજ સવારમાં ગુરૂનાં દર્શન વંદન કરીને તથા અને તો વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરીને ખાવું. દરરોજ જિનેશ્વર ભગવાનની પ્રતિમાનાં દર્શન વંદન ત્રિકાલ કરવાં તથા ત્રિકાલ પૂજન યથાશક્તિ કરવું. ત્યાગી ગુરૂની પાસે ધર્મશાસ્ત્રોનું શ્રવણ મનન કરવું. ત્યાગી ગુરૂગમ સાથેજ તેમની પાસે બેસી સલાહ અનુસાર આજ્ઞા પ્રમાણે ધર્મપુસ્તકોનું વાચન કરવું. ત્યાગી જ્ઞાની ગુરૂની સેવાભક્તિ કરીને તત્ત્વજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવું, અન્યથા એકલાં ધર્મશાસ્ત્રોને સ્વબુદ્ધિથી વાંચી જવાથી આત્મામાં સમ્યગ્-જ્ઞાન દર્શન તથા ચારિત્ર પ્રગટતું નથી માટે ત્યાગી ગીતાર્થને ગુરૂ કરી તેમની આજ્ઞા પ્રમાણે સેવાભક્તિથી સ્થિર થૈ અધ્યાત્મ-જ્ઞાનનાં શાસ્ત્રો આદિ શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન ગ્રહણ કરવું. ગુરૂની સેવાભક્તિથી મેળવેલું જ્ઞાન પોતાના હૃદયમાં સમ્યક્રૂપે પરિણમે છે અને તેથી વ્યવહારમાં તથા નિશ્ચયમાં સ્થિર થવાય છે. ગમે તેટલું ગૃહસ્થા-વાસમાં શ્રાવકપણામા જ્ઞાન હોય પણ ચારિત્રીની આગળ તે બિંદુ સમાન છે એમ જાણવું. સમકિતદાયક ત્યાગી ગુરૂ વિના ખાકીના ચારિત્રધારક સાધુઓને સાધુ તરીકે માની તેમની યથાશક્તિ તરતમયોગે સેવાભક્તિ કરવી. સાધુઓની સંગત કરવી. તેમની સેવાભક્તિમાં ખામી ન રાખવી. સાધુઓની નિંદાહેલના, તિરસ્કાર, અભક્તિથી દૂર રહેવું. વર્તમાનમાં વર્તતા સાધુઓની સેવાભક્તિમાં ખામી ન રાખવી અને આચાર્યાદિકની શુદ્ધ શ્રદ્ધા પ્રીતિથી સેવા-ભક્તિ કરવી. મિથ્યાત્વીઓના એકાંત મિથ્યાત્વ બોધમાં શ્રદ્ધા ન ધારવી. પોતાના સમકિતની મદ્દીનતા થાય એવા નાસ્તિક કુગુરૂ જડવાદી મનુષ્યોની સંગત ન કરવી. વર્ષમાં એકવાર અને ત્યાંસુધી સ્વગુરૂની અને સર્વ સાધુઓની તથા આચાર્યોની યાત્રા કરવા જવું અને તેઓની સેવાભક્તિ કરવી. સાધ્વીઓનાં દર્શન કરવાં, જંગમ તીર્થસ્વરૂપ મુનિયો જ્યાં જ્યાં વસતા હોય ત્યાં

જવું અને તેઓનો સદુપદેશ ગ્રહણ કરવો સિદ્ધાચલાદિક સ્થાવર તીર્થોની યથાશક્તિભાવે યાત્રા કરવી અને સ્થાવર તીર્થોમાં રહેલા ત્યાગીઓની સેવાભક્તિ પૂર્વક ઉપદેશ ગ્રહણ કરવો. જૈન કુળમાં જન્મેલા હોય પણ જે નાસ્તિક નગુરા જૈનો હોય અને જેઓ જડવાદી જૈનો નામથી જ દ્વંજ હોય તથા કુતર્કી હોય તેઓ જો ત્યાગી ગુરુઓની નિંદા ખંડન કરે તો તેમના વચનનો વિશ્વાસ ન લાવવો અને ધર્મવિચારાચારમાં દૃઢ રહેવું. પોતાને ધર્મ સંખંધમાં જે જે શંકાઓ પડે તેનો ધર્મગુરુને પુરેથી ખુલાસો કરવો. ચક્રવર્તી જેવો ગૃહસ્થ હોય પણ ત્યાગી ગુરુને વાંદી પૂછી ખાય તો તે ગૃહસ્થ શ્રાવક ધર્મી છે એમ જાણવું. ખાહિરની મોટાઈમાં ત્યાગી ગુરુની તથા સાધુની મોટાઈ ભૂલી ન જવી. ત્યાગી ગુરુ તથા સાધુઓપર જેની શ્રદ્ધા પ્રીતિ છે તથા સેવાભક્તિને આચારમાં મૂકીને જેવતે છે તેનું જ્ઞાન ખરેખર આત્મશુદ્ધિ માટે થાય છે અને તેથી તે જ્ઞાન આત્મરૂપે પરિણમે છે. ગૃહસ્થાવાસમાં જૈનધર્મના આરાધનમાટે બાહ્યવસ્તુઓને સાધન તરીકે તથા ભોગો-પભોગ તરીકે વાપરીને નિર્લેપપણે જીવવાનું હોય છે. સાત ક્ષેત્રમાં દાન વાપરવું. સામાયિક, પૌષધ, પ્રતિકમણ, ઉપવાસ, એકાશન, બપ વગેરે ધર્મકૃત્યથી આત્માની શુદ્ધિ કરવી. મનુષ્યોને ત્યાગી થવામાં સહાય આપવી. શુષ્કજ્ઞાની ન બનવું. ગુરુ પરંપરાના અનુભવી થવું. ગચ્છાદિક નિમિત્તધર્મ વ્યવહારની ઉપયોગિતા જાણી તેનું સાધ્યોપયોગથી અવલંબન કરવું. ગચ્છાદિકની ઉપયોગિતા સમજવી અને તેના સાધનધર્મ વ્યવહારને આદરવો. ગૃહસ્થાવાસમાં ત્યાગી ગુરુનું વારવાર અવલંબન લેવું અને તેમના આશયોને સમજવા પ્રયત્ન કરવો. ધર્મની બાબતમાં ગીતાર્થગુરુનો અભિપ્રાય સત્ય સમજવો. જૈનધર્મ અને જૈનધર્મીઓનું અસ્તિત્વ જાળવવા દેશકાલાનુસારે જેટલા બને તેટલા ઉપાયો કરવા અને તે માટે દેશ ક્ષેત્રને બદલવું પણ જૈનધર્મનો ત્યાગ ન કરવો. રાજ્ય, ધન, ભૂમિના ભોગે પણ જૈનધર્મને જાળવવો. ચતુર્વિધસંઘ એજ શ્વંત વ્યાપક વૈરાટ્ પરમેશ્વરરૂપ માનવો અને તેની સેવાભક્તિમાં

સર્વસ્વાર્પણ કરવું. વ્યવહારથી અને નિશ્ચયથી કોઈ જૈન ન ત્યાં સુધી તેનામાં કેટલાક મધ્યસ્થાદિકગુણો હોય તેથી તેને જ ન માની લેવો. સદ્ગુરૂની પાસે સમ્યક્ત્વ અંગીકાર કરે એ વ્યવહારથી પોતાને જૈન માને અને દેવગુરૂ સંઘની સેવાભક્તિ અત્યંત પ્રેમી બને તેને જૈન તરીકે સ્વીકારી તેની સેવાભક્તિ અભેદભાવે સર્વસ્વાર્પણ કરવું, તેને અત્યંત પ્રિય પૂજ્ય માન અને તેના આત્મામાં પરમાત્મતા પ્રગટશે એમ પૂર્ણ શ્રદ્ધા માની તેને વિનય બહુ માનથી મહાવો. ગમે તેવા નિશ્ચય ભાવ રમનારાઓએ પણ સંઘની સેવાભક્તિ તથા સંઘની ઉન્નતિ કાર્યોમાં તો અવશ્ય ભાગ લેવો. સંઘે ભોગા થૈ તીર્થંકર મહાદેવના જન્મ કલ્યાણકાદિ ધર્મ પર્વ મહોત્સવોને ઉજવવા. પતિથિયોમાં વિશેષતઃ ધર્મ કર્મો કરવાં. કેટલાક આનંદોત્સવ કદ તે દિવસે આરામ લેવો અને ભક્તિ આનંદમાં દિવસ ગાળવો. કેટલો વિરામના દિવસો કદપવા અને તે દિવસે જૈનોએ વ્યાપારાદિ બંધ કરી વિરામ લેવો. મનવાણીકાયાને આરામ આપવો જોઈ નહીં તો શરીર ઘસાઈ જાય. ગૃહસ્થદશામાં દ્રવ્યક્ષેત્રકાલભાવ જ્ઞાતા થવું અને અંશે અંશે આત્માની શુદ્ધિ કરવા ઉપયોગ રાખવો. તે તે કાલક્ષેત્રે વિદ્યમાન ગીતાર્થ સૂરિવરો વગેરેની આપ્રમાણે ધર્મની પ્રવૃત્તિ કરવી અને સંસાર વ્યવહારનાં કાર્ય કરવામાં કર્મયોગી થૈ પ્રવર્તવું. ત્યાગદશાની રૂચિ અને યોગ્ય થતાં પરંપર વિદ્યમાન ત્યાગીગુરૂ પાસે દીક્ષા અંગીકાર કરવો એમ ગૃહસ્થદશામાં આત્માની શુદ્ધિ માટે પ્રવૃત્તિ બતાવી તો ગૃહસ્થદશાયોગ્ય ગુણકર્મોની દિશા દર્શાવી તે પ્રમાણે દ્રવ્ય ક્ષેત્રકાલ ભાવથી ગૌણ મુખ્યપણે સ્વપરહિતાર્થે વર્તવાથી સ્વર્ગની અસિદ્ધિની છેવટે પ્રાપ્તિ થાય છે. ગૃહસ્થ જૈનો બાણીને તે પ્રમાણે વર્તે

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

સં. ૧૯૭૮ ફા. વ. ૩

શ્રી પાલીતાણા. તત્ર પાદરાવાળા શ્રદ્ધાવંત, દયાવંત, દેવગુરુ-
ભક્તિકારક, સુશ્રાવક વપ્રીલ શા. મોહનલાલ હિમચંદ તથા શા.
માણેકલાલ વરજીવન તથા શા. પ્રેમચંદભાઈ દલસુખ તથા વડુવાળા
શા. મંગલભાઈ લખમીચંદ તથા પાદરાવાળા ભાઈલાલભાઈ તથા
મુજપરવાળા પુંજરામ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાલ. વિ. તમે અહીંથી
ફા. વ. એકમના પ્રાતઃકાલમાં ગાડીમાં નીકળી બીજે પાલીતાણે
પહોંચ્યા હશે, શત્રુજયગિરિની યાત્રા કરી હશે, સ્થાવર તીર્થ અને
જંગમ તીર્થની યાત્રાથી મનવાણીકાયાની તથા આત્માની શુદ્ધિ થાય
છે. દ્રવ્ય તીર્થની યાત્રાનો ઉપયોગ કરતાં આવડવો જોઈએ. યાત્રાના
અંધ શ્રદ્ધાલુને પણ સિદ્ધાચલાદિક તીર્થની સેવાથી મોક્ષમાર્ગમાં
સંચરવાની યોગ્યતા આવે છે તો જ્ઞાનીની તો શી વાત કહેવી ?
જ્ઞાની નિરૂપાધિ દશામાટે તીર્થની સેવા કરે છે અને આત્મશાં-
તિનિવૃત્તિ મેળવી શકે છે. ગૃહસ્થદશામાં મેં જે વખત સિદ્ધાચલ
તીર્થની યાત્રા કરી છે. સ. ૧૯૫૨ માં અમદાવાદવાળા
શા. મોતીલાલ વીરચંદના સંઘ સાથે છ 'રી' પાળીને સિદ્ધાચલ
તીર્થની યાત્રા કરી હતી. પશ્ચાત્ સં. ૧૯૫૬ ના અપાડી
ચોમાસામાં ગૃહસ્થદશાના મેસાણાવાળા મિત્ર શા. મોહનલાલ
દોલતરામની સાથે ત્રણ માસ સુધી રહી યાત્રા કરી હતી. મુનિશ્રી
કર્પૂરવિજયજીનો તે વખતે ત્યાં યોગ હતો. ત્યાં ચોમાસામાં
દરરોજ તલાટીએ દેવદર્શન થતાં હતાં. સાંજે તલાટી પાસેની
નહાની ટેકરીઓપર જોસી જ્ઞાન ગોષ્ઠી કરવામાં આવતી હતી અને
આત્મધ્યાન ભાવના ભવાતી હતી તેથી અત્યંત આનંદ આવતો
હતો. કેટલીક વખત તો ધ્યાતા ધ્યેય અને ધ્યાનની એકતા
જેવા અનુભવની આનંદ ઝાંખી આવતી હતી. છાપનની સાલમાં
વર્ષા ન હોવાથી ઉપર ચઢી દેવદર્શન પૂજા વગેરેનો દ્રવ્યભાવથી
સારી રીતે લાભ લેવાતો હતો અને તેથી આત્માના આનંદોદ્ભા-
સમાં ઘણી ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ થતી હતી. દીવાલીના ત્રણ દિવસનો

અઠમ કરીને તલાટી પાસે આવેલી સરસ્વતીની ગુફામાં ત્રણ દિવસ સુધી સરસ્વતીનું ધ્યાન તથા આત્મધ્યાન ધર્યું હતું. શ્રી ક્ષમાકલ્યાણકૃત્ય પહેલાં ત્યાં સરસ્વતીનું ધ્યાન ધર્યું હતું. મહાને તેથી ઘણો આનંદ થયો હતો તે વાત તમને રૂબરૂ કહી છે. સિદ્ધાચલથી માગશર સુદિ એકમે મેસાણે આવવાનું થયું હતું, પશ્ચાત્ માગશર સુદિ ત્રીજે ગુરમહારાજ પાલનપુર હતા ત્યાં યાત્રાર્થે જવાનું થયું અને ત્યાં માગશર સુદિ છઠ્ઠે ગુરમહારાજ પાસે ચારિત્રની દીક્ષા અંગીકાર કરી, તેમાં તીર્થયાત્રા અને સાધુને દાન આપવાથી ચારિત્રાવરણનો ક્ષયોપશમ થયો એવો અનુભવ છે. આત્મા તેજ સર્વ તીર્થ શિરદાર પરમ ઉપાદાન તીર્થ છે, તેની શુદ્ધિ કરવા જંગમ સ્થાવર અનેક તીર્થની ઉપયોગિતા છે, નિમિત્ત કરણતા છે, એમ ઉપયોગમાં હોય છે તે સાધ્યોપયોગથી યાત્રાવડે આત્મશુદ્ધિમાં આગળ વધાય છે. એકાંતમાં પર્વતો વગેરે તીર્થો હોય છે ત્યાં અદ્યોપાધિથી જવાથી તથા રહેવાથી મન શાંત થાય છે. શરીરને આરામ મળે છે. શુદ્ધ હવા પાણી અને સત્સંગનો લાભ મળે છે તેથી, શરીર તથા મનનું આરોગ્ય વધે છે. તીર્થોમાં ઘર જેવું કરીને રહેતાં તીર્થ સેવાનું કૃણ ખરેખર જે તુર્ત અનુભવાય છે તે અનુભવાતું નથી. બાલજીવો ઔદયિક ભાવની શુભપરિણતિએ પ્રાયઃ તીર્થ યાત્રા કરે છે, અને ઔદયિક શુભભાવરૂપ ફલને પામે છે. જે જે ભાવે તીર્થયાત્રા સેવા કરવામાં આવે છે તે તે ભાવે પોતાનો આત્મા પરિણમે છે અને તેવા ફલને પામે છે. ઉપશમભાવે પરિણમીને યાત્રા કરવાથી ઉપશમભાવરૂપ ફલની પ્રાપ્તિ થાય છે. જ્ઞાનીને તીર્થ યાત્રાથી દર્શનમાં અને ચારિત્રમાં ઉપશમભાવે અને ક્ષયોપશમભાવે પરિણમાય છે. જ્ઞાની ગુરૂ તે નિમિત્ત કારણરૂપ મહાતીર્થ છે, તેની સેવાભક્તિરૂપ યાત્રાથી આત્માનું જ્ઞાન પ્રકટે છે અને તેથી સ્વાત્મા જ તીર્થરૂપ ઉપાદાનભાવે અનુભવાય છે. જંગમતીર્થ સાધુસાધ્વીની સંગતિમાં રહેવા માટે સ્થાવર તીર્થોમાં રહેવાની જરૂર છે. જ્ઞાનીને દુનિયાના સર્વ પદાર્થો ન પેલાએ

આત્મશુદ્ધિમાં ઉપયોગી થાય છે, કારણ કે તે અવગણને પણ સવળાડપે પરિણામી થકે છે. તેથી તે જ્યાં ત્યાં પદાર્થોને નિમિત્ત તીર્થરૂપે પરિણામીને આગળ વધી શકે છે. ઔદયિક ભાવમાંથી આત્મભાવમાં જવા માટે સ્થાવર તીર્થોની અને જંગમતીર્થોની ઘણી ઉપયોગિતા છે. આત્મદૃષ્ટિ ખીલતા આત્મશુદ્ધિ માટે દ્રવ્યતીર્થ, સ્થાવરતીર્થ અને જંગમતીર્થોની યાત્રા થાય છે. જ્યાં જ્યાં સ્થાવરતીર્થ થયાં છે તે પણ જંગમતીર્થરૂપ અરિહંત સૂરિ સાધુઓના ચરણ સ્પર્શથીજ થયાં છે જંગમતીર્થો છે તેજ સ્થાવરતીર્થોની ઉત્પત્તિ કરનાર છે માટે જે જે જંગમતીર્થરૂપ અરિહંત, સાધુથી જ્યાં સ્થાવરતીર્થ પ્રસિદ્ધ થયું હોય ત્યાં ત્યાં તે અરિહંત સૂરિ સાધુનું ચરિત્ર વાંચવું તેમના ચરિત્રનું સ્મરણ કરવું, તેઓનું શ્રદ્ધાપ્રીતિથી ધ્યાન ધરવું તેથી તે તે અરિહંતાદિકના જેવો આત્મા કરવાને આત્મોદ્ધાર સભાવ પ્રગટે છે અને તેથી દર્શન અને ચારિત્રની શુદ્ધિ ચાર છે, હૃદયે નષ્ટ થાય છે અને સદ્ગુણો પ્રગટે છે. તીર્થોની સેવા તે વસ્તુતઃ આત્માની સેવા છે. આત્મા ઉપશમભાવે પરિણમે તે ઉપશમ તીર્થરૂપ આત્મા છે, આત્મા પોતે ક્ષયોપશમભાવે પરિણમે તે ક્ષયોપશમભાવે આત્મા તે જ તીર્થ છે. આત્મા તે જ ક્ષાયિ! ચારિત્રભાવે પરિણમે ત્યારે તે ક્ષાયિક તીર્થરૂપ આત્મા છે. બહિરાત્મભાવમાંથી અંતરાત્મભાવમાં જવું તે અંતરાત્મ તીર્થયાત્રા છે અને અંતરાત્મભાવમાંથી પરમાત્મભાવમાં જવું તે પરમાત્મ તીર્થયાત્રા છે. પરમાત્મમંદ પામ્યા પછી બાહ્યંતર નિમિત્ત ઉપાદાનરૂપ સાધન તીર્થ યાત્રાની જરૂર રહેતી નથી. ધર્મશાસ્ત્રે અન્થો સર્વે તીર્થરૂપ છે. આવડો છે તે જંગમતીર્થ છે અને અવિકાન્થો જંગમતીર્થરૂપ છે. ચતુર્વિધસંઘ તે જંગમતીર્થ છે તેને કેવલજ્ઞાની તીર્થકરો પણ નમસ્કાર કરે છે તેની અદ્વાલક્રિતમ સ્થાવરતીર્થોનો અંતર્ભાવ થાય છે. નિમિત્તતીર્થના સેવન વિન ઉપાદાનતીર્થરૂપ આત્માની શુદ્ધિ પ્રગટતી નથી. પ્રથમ નિમિત્ત તીર્થરૂપ ગુરુ, સાધુ, સંઘ, આચાર્ય, ધર્મશાસ્ત્ર, સ્થાવરતીર્થ

વગેરેના અવલંબનની અત્યંત આવશ્યકતા છે. નિમિત્તતીર્થની સેવાલક્ષિ તે વ્યવહાર સાધનધર્મ છે તેથી નિશ્ચય આત્મધર્મ પ્રગટે છે. જેના મનમાં સ્થાવરતીર્થ આગળ જંગમતીર્થની મહત્તા નથી તે અજ્ઞાની બાલજીવ છે. સ્થાવરતીર્થ કરતાં જંગમતીર્થની અનંત-ગુણી સત્ય મહત્તા છે. શુદ્ધાત્મા તે સદ્ભૂત તીર્થ છે, બાકી વ્યવહારનયથી ગણતાં શુદ્ધાત્મા થવામાટે જે જે નિમિત્તતીર્થો છે તે આત્માની અપેક્ષાએ કારણભૂત તીર્થ હોવાથી અસદ્ભૂત તીર્થો છે. જેમ જેમ આત્મા, સ્વસ્વભાવે પરિણમતો આગળ વધે છે તેમ તેમ તેને સ્વમાટે બાહ્ય નિમિત્તતીર્થોની પશ્ચાત્ ઉપયોગિતા તરતમયોગે ઘટતી જાય છે, પણ અન્ય જીવો માટે તો તેની ઉપયોગિતા નિમિત્ત કારણતા કાયમ રહે છે. જે પોતાના માટે ઉપયોગી નથી તે અન્યોમાટે ઉપયોગી હોય છે અને જે અન્યોને અપેક્ષાએ અનુપયોગી હોય છે તે પોતાના માટે અસંજય યોગ દષ્ટિની અપેક્ષાએ ઉપયોગી થાય છે. જ્ઞાનદર્શન, ચારિત્ર તે ઉપાદાન તીર્થ છે. દયા, સય, અસ્તેય, ધૈર્ય, પરિશ્રદ્ધતાગ, મૈત્રી ભાવ, પ્રમોદભાવ, સેવા, લક્ષિત વગેરે ગુણો છે તે ઉપાદાનતીર્થ પ્રગટાવવાનાં આંતરનિમિત્તતીર્થો છે. સત્ત્વગુણી આહાર અને સત્ત્વગુણી પ્રકૃતિ વિચાર તે આંતરિકનિમિત્તતીર્થ છે. સંવર અને નિર્જરાનો પરિણુતિ તે ઉપાદાન કારણ અંતરતીર્થ છે. સાધુ વ્રત અને શ્રાવક વ્રત તે નિમિત્તતીર્થ છે. સમકિત સડસઠ જોલ પ્રમાણે વર્તન તે બાહ્યાંતર નિમિત્તતીર્થ છે અને ઉપાદાન શુદ્ધાત્મદશા તે ઉપાદાન કાર્યરૂપ તીર્થ છે. તીર્થઠરાદિ પુણ્યની પ્રકૃતિયો છે તે આત્માની શુદ્ધિના હેતુઓમાં સહાયકારી હોવાથી શુભ પુણ્ય ઔદયિકભાવરૂપ નિમિત્તતીર્થ છે. સમ્યક્ત્વજ્ઞાન પ્રાપ્ત થવામાટે મનુષ્ય શરીર મનવાણીની સામગ્રી તે પુણ્યોદયરૂપ નિમિત્તતીર્થ છે, કારણ કે મનવાણીકાયાના યોગની પ્રાપ્તિ વિના કોઈ આત્મા પોતે કેવલ-જ્ઞાની પરમાત્મા બની શકે નહિ. આત્મજ્ઞાનીને આશ્વના હેતુઓ છે તે પણ સંવરરૂપે પરિણમતા હોવાથી તે પણ જ્ઞાનીની અપેક્ષાએ નિમિત્તતીર્થમાં સમાઈ જાય છે. સમ્યગ્દષ્ટિજ્ઞાનીને લૌકિક

તીર્થો છે પણ અંતરમાં આત્મતીર્થની શુદ્ધિ અર્થે પરિણમે છે તેથી તેનામાં લોકિકતીર્થોને પણ લોકોત્તરતીર્થરૂપે પરિણમાવવાની શક્તિ ખીલી હોય છે તેવા જ્ઞાનીનેમાટે સર્વ દુનિયા-નિમિત્તતીર્થરૂપ છે પણ એવી જેની દશા ન થઈ હોય તેને તો લોકોત્તર સ્થાવર જંગમતીર્થોના અવલંબનથી સ્વાત્મશુદ્ધિ કરવી. અન્યથા તે પતન પામે છે એમાં કંઈ શંકા નથી. સમ્યગ્દષ્ટિના સદ્વિચાર અને સદાચાર સર્વે તીર્થરૂપ છે. સાધુસાધ્વીની કાયા મન અને વાણી છે તે અન્યોના ઉપકારાર્થે થાય છે માટે તે તીર્થરૂપ છે એમ નિમિત્ત ઉપાદાનના અનેક લેહોની અપેક્ષાએ અનેક તીર્થ જાણવાં કોઈપણ જાતના તીર્થની ઉત્થાપના ન કરવી. કારણ કે કોઈને કોઈ રૂપે તે ઉપયોગી થાય છે, પરંતુ પોતાને માટે તો જેનાથી આત્મામરમણતા સ્થિરતા પ્રગટે, આત્મોપયોગ પ્રગટે, આત્માનંદ અનુભવાય એવાં નિમિત્તતીર્થો કે જેની સેવામાં રસ પડે તેનું અવલંબન લેવું અને અન્યો પોતપોતાની દશા પ્રમાણે તીર્થો સેવે તેમાં તેઓને જ્ઞાનાદિક પ્રગટાવવાને મંડનદષ્ટિએ સહાયક થવું સંઘતીર્થની સેવાભક્તિથી આત્માને પરમાત્મા બનાવવો. વર્તમાનમાં જે આત્માઓ-જૈનો છે તેઓને ભાવતીર્થરૂપ કરવાને તેઓને જે જે જ્ઞાનાદિક દાનની સહાયતા કરવી તે જંગમ તીર્થ સેવ છે. આત્મા જ સર્વ બાહ્યતીર્થનો પ્રકાશક છે. તે આત્મજ્ઞાનર્થ પોતાને તીર્થરૂપ બનાવીને અન્યોને તીર્થરૂપ બનાવે છે ગુરુ આદિ જંગમતીર્થ છે તે અત્યંત પુષ્ટનિમિત્ત કારણ છે પુષ્ટ નિમિત્તરૂપ ગુરુદેવ સ્થાવરતીર્થ ધર્મશાસ્ત્રોથી ઉપાદાન તીર્થરૂપ આત્મશુભ પર્યાયની શુદ્ધિ થાય છે. નિમિત્તતીર્થનું જેટલું અવલંબન થાય છે તેટલીજ ઉપાદાનતીર્થની શુદ્ધિ થાય છે સર્વ તીર્થોનો પ્રકાશ કરનાર સદ્ગુરુ છે. એજ સર્વ નિમિત્તતીર્થોમ પુષ્ટ નિમિત્તતીર્થ છે. સિદ્ધાન્તબાદિતીર્થોની અત્યંત ઉપયોગિતા છે ત્યાં મનન કરીને મનવાણીકાયાની શુદ્ધિ કરવી. દ્રવ્યથી અંભાવથી બિનેશ્વર પ્રભુની પ્રતિમાનું પૂજન સ્તવન ધ્યાન ધરવું એકાંત પર્વતપ્રદેશમાં પ્રભુનું તથા આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ વિચારવું

દર્મધ્યાનના ચાર પ્રકારના પાયાનું ચિંતન કરવું અને સર્વ પ્રકારે આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપના ઉપયોગી થવું. રાત્રે પણ આઠ વાગ્યા લગભગ તલેટી અગર અન્યસ્થાને આત્મધ્યાન થરવું. પ્રભુના સ્વરૂપમાં મન રાખવું અને બાહ્યજડ પદાર્થોમાં થતું અહંમત્વ દૂર કરવું. મોહનાંય કર્મની જે જે પ્રકૃતિયોના ઉભરા આવતા હોય તે તે ઉભરા શમાવવાની આત્મભાવનામાં આરૂઢ થવું. તીર્થયાત્રાનું ઘેન રહે એવી રીતે યાત્રા કરવી. સાધુઓ વગેરેની આહારાદિકથી ભક્તિ કરવી. શ્રાવકોની અને શ્રાવિકાઓની યથાશક્તિ ભક્તિ કરવી. મનવાણીકાયાના દોષો ટાળવાની દૃઢ પ્રતિજ્ઞા કરવી. આકાશની પેઠે આત્માને અરૂપી ભાવવો. અનંતજ્ઞાનદર્શન ચારિત્રમય આત્મા છે એમ વિચાર કરવો. મનમાં પ્રગટતા રાગદ્વેષના શુભાશુભ પરિણામને આત્મોપયોગથી રોકવો. સાધુ સાધ્વી વગેરે કોઈની નિંદા કુથલી ટીકા કરવામાં મનને રોકવું નહિ. સમભાવે આત્મસ્વરૂપમાં જેટલા વખત પર્યંત રહેવાય તેટલા કાલ સુધી રહેવું. જેનો સમાગમ કરવાથી આનંદ હર્ષ પ્રગટે, આત્માની શુદ્ધિ થાય તેની સંગતિ કરવી. આત્માનો હર્ષોદ્ભાસ પ્રગટે એવાં નિમિત્તો સેવવાં. જ્યારે નિમિત્ત તીર્થના આલંબન વિના આત્મા પૌતાના શુદ્ધસ્વરૂપમાં ઉપયોગદ્વારા રમણતા કરી શકે ત્યારે બાહ્ય નિમિત્તતીર્થની આવશ્યકતા ન રહે પણ અન્યભક્તોમાટે સાલંબનદશા સુધી રહે. આનંદરસ પ્રગટે ત્યાં તીર્થયાત્રા છે. જડવસ્તુમાં રસ પ્રગટે છે ત્યાં સુધી અજ્ઞાન મોહ દશા છે તેને ટાળવા માટે સ્થાવર જંગમ તીર્થનું વારંવાર સેવન પૂજન કરવું. ભૂલો થાય તે વારવી. પણ તીર્થનું સેવન કરવું. પથમ સાધક દશામાં ભૂલો દોષો થાય તેને ગુરૂગમ લેઈ વારવી. જેને જેટલી યોગ્યતા જ્ઞાન પ્રગટયું હોય છે અને જેવા જેવા ભાવે તીર્થયાત્રા કરે છે તેને તેવા ભાવે ફલની પ્રાપ્તિ થાય છે. તીર્થ એક જ હોય પણ સર્વને ભિન્ન ભિન્ન ભાવે ભિન્ન ભિન્ન ફલ થાય છે તેમાં આશ્ચર્ય નથી. સાતનયોની અપેક્ષાએ તીર્થનું સ્વરૂપ બાણીને જે સાપેક્ષે તીર્થની શ્રદ્ધા

ધારણું કરી વર્તે છે તેજ પોતે તીર્થરૂપ છે અને તેજ તીર્થભક્ત રક્ષક છે. જ્ઞાનયોગ, કર્મયોગ, ઉપાસના, ભક્તિ તે તીર્થો છે. બાહ્યતીર્થોનું અને આંતરતીર્થોનું ઉપયોગિત્વ વિચારવું. જે કાલે જે ક્ષેત્રે જે તીર્થનો નાશ થતો હોય તેનો ઉદ્ધાર કરે અને સ્વાધિકારે ગીતાર્થની સલાહથી જે જે તીર્થની યાત્રા સેવા કરવી ઘટે તે કરવી. સર્વ તીર્થયાત્રાઓનો ઉદ્દેશ ખરેખર આત્મશુદ્ધિ કરવામાં સમાઈ જાય છે. સં. ૧૬૬૬ ના માગશર માસમાં સિદ્ધાચલ તીર્થની આત્મસિદ્ધાચલતીર્થના પ્રકાશ માટે યાત્રા કરી હતી. તે વખતે જિનેશ્વરસ્તવનથી ધ્યાનથી અને આત્માના ધ્યાનથી અત્યંત આનંદ થયો હતો. અહીં બેઠાં સિદ્ધાચલના સ્મરણથી આગેહુંબ હૃદયમાં સિદ્ધાચલ દેખાય છે અને ઉપાદાન સિદ્ધાચલ જે આત્મા છે તેનું સ્મરણ ધ્યાન થાય છે. આત્મારૂપ સિદ્ધાચલના અસંખ્ય પ્રદેશમાં અનંત જ્ઞાનાનંદ છે તેના ઉપયોગમાં સ્થિરતા થાય છે, તેથી રાગદ્વેષના સંકેત, વિકેત ટળતાં અમુક વખત સુધી તો આનંદની ઘેન વર્તે છે અને જીવંત નિત્ય સિદ્ધાચલની રોકડનાણા જેવી યાત્રા અનુભવાય છે, છતાં સ્થાવર સિદ્ધાચલની આત્માની શુદ્ધિ માટે યાત્રા કરવાનો ભાવ વર્તે છે. માટે તે પ્રમાણે તમે પણ ઉપયોગ રાખી વ્યવહાર અને મિશ્રયનયથી યાત્રા કરવામાં અત્યંત ઉત્સાહથી પુરુષાર્થ કરશે સત્સમાગમ. સર્વતીર્થોના યાત્રા થાય છે. સ્થાવર તીર્થોમાં ગમન કરી સર્વ પ્રકારના પ્રસાદોથી દૂર રહેવું. ફલેશથી દૂર રહેવું, મનમાં આર્તધ્યાન અને રાદ્રધ્યાન ન પ્રગટવા દેવું. નકામી વાત સિંત ન કરવી, મોહ પ્રગટે જોવા વિચારોચાર વિહારનો ત્યાગ કરવો. મનની સ્થિરતા કરવી. ધ્યાનમાં ચિત્ત ન ચોટે ત્યારે શ્રવણમાં મન જોડવું. ધર્મપુસ્તક વાચનમાં મન જોડવું. દ્રવ્યભાવથી ગૃહસ્થોએ પ્રભુની પૂજાસ્તવનમાં મન જોડવું. ધર્મગોષ્ઠી કરવામાં તથા મહાવીર મહાવીર અરિહંત જોવો પ્રભુનો જાપ જપવામાં થમ અને જીવંતને રોકવી અને મહાવીર દેવસાં ઉપયોગ ધારણ કરવો. તથા સિદ્ધાચલાદિ જાગ્રોનો જાપ જપવો અને તે આત્માનાં

અધ્યાત્મદષ્ટિએ નામો છે એમ જાણી તેનો અર્થ કરી આત્મામાં રમ-
ણતા કરવી અને કોપાદિકપાપો દોષો ટાળવા માટે સામાયિકાદિ
ષડાવશ્યકને આરાધવાં, દ્રવ્ય અને ભાવથી પૌષધ કરીને આત્માની
પુષ્ટિ કરવી. બાહિરથી તથા અધ્યાત્મદષ્ટિએ રાગદ્વેષ શત્રુનો જય કરનાર
આત્મારૂપ શત્રુજયની દ્રવ્યભાવથી શ્રી ઋષભદેવે અંતરમાં પૂર્વે નવા-
ણુવાર યાત્રા કરી હતી અને ત્રીજા આરકની આદિમાં ઇશ્વર પરમેશ્વર
થયા એમ અધ્યાત્મદષ્ટિથી વિચારવું. જ્ઞાનીઓએ અનેક નયની
અપેક્ષાએ તીર્થોની સ્થાપના કરી છે તે સર્વથા અપેક્ષાએ સત્ય
છે. અજ્ઞાનીને યાત્રા કરતાં બુદ્ધિભેદ-શંકા થાય તેવું ન કરવું પણ
તેઓ સ્વાધિકારે સમજે અને દોષોને ટાળે તથા ક્રમેક્રમે આગળ
વધે એવી રીતે અને તેટલું કરવું, અન્યથા મૌન રહેવું. સમભાવ
અને આત્મજ્ઞાનથી આત્મશુદ્ધિમાં પ્રતિક્ષણુ વિશેષતઃ ઉપયોગી થવું
તથા શ્રાવકધર્મ પ્રમાણે વ્યવહારમાં વ્યવહાર પ્રમાણે અને અંતરમાં
આત્મોપયોગે વર્તવું અંતરમાં ઉપયોગ રાખી નિર્લેપ રહેવું.
અસંજયતીર્થો અને અસંજયરીતે તીર્થ સેવા છે. મોક્ષમાર્ગરૂપ
અસંજયયોગરૂપ અસંજય તીર્થો છે તેમાં જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર
મુખ્ય છે. સિદ્ધાચલાદિતીર્થોમાં અણુસણુ કરનારા મુનિયોનો
અધ્યાત્મભાવ કેવો હશે તેનો એકાંતમાં વિચાર કરશે અને દેહા-
પ્યાસ ટળે તે માટે આત્મોપયોગ ધારશે. સર્વ પ્રકારનાં તીર્થોની
યાત્રામાં શ્રદ્ધાપ્રેમવાળા ભક્તોને નમસ્કાર હો. ભક્તોની સેવા-
ભક્તિમાં તીર્થની ભક્તિનું ફલ સમાધિ જાય છે. તીર્થરૂપ જંગમ
સંઘની સેવાભક્તિના શુભ રૂપ પરિણામને પણ જે ધારણુ કરે
છે તે છેવટે મુક્તિને પામે છે એવી શ્રદ્ધાપ્રીતિવાળાને સ્તવું છું.
વિશેષ શું લખું. જેમ અને તેમ રોકડનાણાના જેવી તીર્થયાત્રા
કળી. આત્માનંદના ઉભરા પ્રગટે ત્યારે અમૃતક્રિયાવાળી તીર્થ-
યાત્રા થઈ એમ જાણશે. તીર્થકરોએ જેવી રીતે આત્માની શુદ્ધિ
કરી તે રીતે આત્માની શુદ્ધિ કરવા પ્રવૃત્તિ કરવી તે તીર્થયાત્રા
છે. અજ્ઞાની લોકોને જૈનધર્મ પમાડવો તે યાત્રા છે. સંઘની
ઉન્નતિનાં કાર્યો કરવાં તે પણ તીર્થયાત્રા છે. યાત્રાળુઓની સેવા-

ભકિત કરવી, યાત્રાળુઓનું રક્ષણ કરવું, અંતરમાં રાગદ્વેષના પરિણામથી નિર્લેપ રહેવું તે નિર્લેપ તીર્થયાત્રા છે. યાત્રાળુઓને જ્ઞાન ધ્યાન પૂજા સેવામાં સર્વ પ્રકારની સગવડતા કરી આપવી અને તેઓમાં તીર્થપણું માનવું, ભાવવું તેપણુ તીર્થયાત્રા છે. જેને જે રીતે રૂચે જેવા ભાવ પ્રગટે તેવા ભાવે યાત્રા કરવી. ધર્મશાસ્ત્રોનું પઠન પાઠન તે જ્ઞાન તીર્થયાત્રા છે. સાધુઓને અને સાધ્વીઓને ધર્મશાસ્ત્રોના અભ્યાસમાં સર્વથા સહાયક થવું અને તીર્થયાત્રાળુઓની અનુમોદના કરવામાં તીર્થયાત્રાનું કૃણ થાય છે, સમદિતવાસી આત્મા તીર્થ છે. ચોથા ગુણસ્થાનકથી તે ચૌદમા ગુણસ્થાનક સુધી વર્તનારા આત્માઓ સર્વે તરતમયોગે તીર્થરૂપ છે, તેઓમાં મનવાણી અને કાયા પણુ તીર્થરૂપ છે, કારણ કે તેથી અન્યોના આત્માઓ તીર્થરૂપે બનતુ થાય છે. જડવાદી અજ્ઞાની નાસ્તિક લોકોને સમ્યજ્ઞાનાદિકનો ઉપદેશ કરવામાં તીર્થયાત્રા ખરેખર થાય છે. લૌકિક તીર્થરૂપ માતપિતા વૃદ્ધજન વગેરે તીર્થ મનાય છે, તેમની લૌકિક દૃષ્ટિએ સેવા કરવી તેપણુ ગૃહસ્થોને લૌકિક તીર્થયાત્રા છે. શુભ ઔદયિકભાવ તે શુભ યાત્રા છે. પ્રથમ શુભ યાત્રાની શરૂઆત થાય છે. સર્વ જીવોના ભલામાં પ્રવૃત્તિ કરવી, અહિંસાનો વિશ્વમાં પ્રચાર કરવો, ધર્મચર્યનો વિશ્વમાં પ્રચાર કરવો તે તીર્થયાત્રા છે. નિષ્કામભાવે સ્વાધિકારે ધર્મ્ય વિચારાચાર પ્રવૃત્તિ તે ગૃહસ્થોને તથા ત્યાગીઓને તીર્થ યાત્રા છે, એમ સર્વનયોના સાપેક્ષ દૃષ્ટિબિંદુઓથી સંશ્લેષમાં તીર્થ અને તીર્થયાત્રાનું ચતુર્કિંચિત્ સ્વરૂપ લખી જણાવ્યું છે. તે ધ્યાનમાં લેઈ સ્વાધિકારે તીર્થયાત્રા કરશો. સ્થાવર તીર્થોની સેવાથી અત્યંત નિવૃત્તિનો અનુભવ થાય છે. એમ જે અનુભવ કરે છે તે સ્થાવરતીર્થની યાત્રાનો અનંદ પામી શકે છે. સર્વ કર્મ રહિત આત્માને કરવામાં જે જે નિમિત્ત ઉપયોગી કારણો હોય તેને તીર્થસ્વરૂપ માની ભાવી જે શ્રદ્ધાપ્રીતિથી શુદ્ધાત્મોપયોગે વર્તે છે તે મંગલમાલા પામશે.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

મુ. વિ. નિ. પુર (ગુજરાત)

સં. ૧૯૧૮ ફા. વ. ૩.

ગૃહસ્થ જૈનોની હિંસા અને અહિંસાનું વિવેચન.

વેળાપુર.

જૈનસંઘ સમક્ષ ઉપદેશ.

સં. ૧૯૭૮ ફાગણ વદિ ૮.

ચારે વર્ણના ગુણકર્મોસહિત ચારે વર્ણી મનુષ્યો જે ધર્મમાં જીવે છે તેજ ધર્મ સર્વ વિશ્વમાં અસ્તિત્વથી જીવે છે. જૈનધર્મ માટે તેમ સમજવું. જેટલા હિંસર્ગી માર્ગ છે તેટલા અયવાદ છે. જૈનોની અહિંસાપ્રર વૈષ્ણવો વગેરે હિન્દુઓ અક્ષેપ કરે છે પણ તેઓ સમજતા નથી કે જૈનોના શાસ્ત્રોમાં અહિંસા અને હિંસા સંબંધી શું લખ્યું છે? જૈન સાધુઓને માટે ક્રીડાક્ષત્રની દક્ષ પાળવાનું લખ્યું છે તે પણ અચેક્ષાએ છે. ગૃહસ્થ જૈનો જે પ્રકારનાં છે. ૧ સમ્યગ્દષ્ટિ જૈનો અને ૨ વ્રતધારી દેશવિરતિ ગૃહસ્થ જૈનો. તેમાં પ્રથમ સમ્યગ્દષ્ટિ જૈનો જોએ છે તેઓ તો ફક્ત દેવચુર ધર્મની શ્રદ્ધા ધારણ કરી શકે છે પણ સ્થૂલપ્રાણાતિપાતાલિક મતોને પાળવાને મતાદિક ઉચ્ચારી (અંગીકાર કરી) શકતા નથી. તેઓ તો સાધુસંતસંઘની સેવાભક્તિ કરી શકે છે પણ વ્રત ઉચ્ચારી શકતા નથી. સમ્યગ્દષ્ટિ ગૃહસ્થ જૈનો છાદ્ધાણુ, દ્વનિય, વૈશ્ય જોને શુદ્ધ જોમ અંશ અતિના છે તેઓ દમ્ભાદિ વ્રત પાળવામાં હંટા છે. તેઓ સ્વાર્થમાટે અને પરમાર્થમાટે શાસ્ત્રાદિક ભાષીબળ અને મનવાણી કાયાના બળનો ઉપયોગ કરી શકે છે. તેઓ અવિરતિ હોવાથી હાડામાંથી જેવી અભક્ષ્ય વસ્તુઓને ત્યાગી શકતા નથી, તેમજ અભિચાર, અસત્ય, ચોરી વગેરેથી વિરતિ (પરત્યાગ) ને ચોક્કસ શકતા નથી તેઓ સત્યને સત્ય

જાણે છે પણ અસત્ય, અભક્ષ્ય અધર્મ્ય પ્રવૃત્તિઓથી નિવૃત્ત થતા નથી, એવા પુરૂષો અને સ્ત્રીઓ ફક્ત સમ્યગ્દર્શન ગુણી હોય છે પણ આરિત્રે ગુણી હોતાં નથી, તેથી તે ચતુર્થ અપુનર્-
 યૌધક ગુણસ્થાનકના અધિકારી છે. તેઓ સંઘની રક્ષામાટે દેવગુરૂ અને તેઓના ભક્તોની, તીર્થોની, મંદિરોની, પુસ્તક ભંડારોની અને જૈનકોમળી રક્ષામાટે તથા દેશ ભૂમિ, રાજ્ય ધન કુટુંબ આદિની રક્ષામાટે ન્યાય અન્યાય કપટકલા વગેરે ગમે તે રીતે યુદ્ધ કરે છે, કારણ કે તેઓએ દેશવિરતિ આરિત્રને અંગીકાર કર્યું નથી. તેઓ સામાજિક નીતિ વગેરેને માને છે અને નક્ષી પણ માનતા. તેઓને જેમ રૂચે છે તેમ તે પ્રવર્તે છે. ફક્ત તેઓ દેવગુરૂ ધર્મની શ્રદ્ધાને ચૂકતા નથી. જૈનધર્મમાટે તેઓ પ્રાણ ધનનો લોગ આપે છે. અનંતાનુમંધીકષાય વિના ખાર કષાય અને નવ નોકષાયવાળા છે પણ તે કષાયોને ટાળવાની ઇચ્છાવાળા તે તેઓ હોય છે. અવિરતિ જૈનો પ્રાણ પડે અને દેવતાઓ પરીક્ષા કરવા આવે અને ચલાયમાન કરે તોપણ જિનેશ્વરદેવ, ત્યાગી, ગુરૂ, આચાર્ય, સાધુ, શ્રાવક, શ્રાવિકા અને જૈનધર્મની શ્રદ્ધાથી બ્રહ્મ થતા નથી. જૈનધર્મ સત્ય છે એવી શ્રદ્ધાથી કદાપિ બ્રહ્મ થતા નથી. બાકી તેઓને કર્મજ એવાં ઉદયમાં આવેલાં હોય છે કે તેઓ જીવહયાઆદિ વ્રતોને દેશથકી પણ ખાળવાને શક્તિમાન થતા નથી, તેપણ તે સમ્યગ્દષ્ટિના પરિણામે વર્તતા દેવલોક સુધી જવાને શક્તિમાન થાય છે. તેઓ પ્રસંગે જે કાલે જે ક્ષેત્રે જે જે રીતે જીવી શકાય તે તે પ્રમાણે વર્તે છે. સ્વાર્થ અને ધર્મથી યુદ્ધ કરે છે. પ્રાણ, સ્ત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર પૈકી ગમે તેના ગુણકર્માનુસારે વર્તે છે. એક મનુષ્ય ચારે વર્ણના ગુણકર્મને શીખે છે. પશ્ચાત્ત જે કાલે જે ક્ષેત્રે જે દ્રવ્યલાભે જે ગુણકર્મની સુખ્યતાથી તે વર્તવા ઇચ્છે છે તે પ્રમાણે વર્તે છે અને દેશભૂમિધન પણ વગેરેના રક્ષણ માટે અનેક હાવ-
 પેચ યુક્તિ, યુક્તિવાળી બળકળ શક્તિથી, શત્રુઓ સહામાયે પોતાનું રક્ષણ કરે છે. શ્રેણિક રાજા, શ્રીકૃષ્ણ, ખારવેલ રાજા મહામેઘ-

જાહન રાજા,) સંપ્રતિ, ચંદ્રગુપ્ત વગેરે રાજાઓ, ક્ષત્રિયો, બ્રાહ્મણો, વૈશ્યો અને શૂદ્રો જૈનધર્મની શ્રદ્ધાપ્રીતિથી વર્તતા હતા અને જૈનસાધુઓના ભક્ત હતા. જિનમંદિરોને તેઓએ કરાવ્યાં હતાં પણ દેશવિક્રી હિંસા વગેરેની વિરતિને ધારણ કરનારા નહોતા. તેઓ દેશવિરતિની અપેક્ષાએ મોહ પ્રકૃતિના પશુખળથી બળવાન ગણાય. જૈનોને અતિ દયાળુ કહી તેઓની મફતરી કરનારાઓને અવિરતિ જૈનો શૂર પરાક્રમી બહાદુર પ્રશસ્ય લાગે ખરા. કારણ કે તે રથૂલપ્રાણાતિપાતવિરમણવ્રતાદિકને અંશે અંશે પણ ધારણ ન કરી શકે. તેઓ દેશવિરતિથી છુટા છે તેથી બાહ્યજગતમાં ગમે તેમ વર્તી શકે. દેશવિરતિ ચારે વર્ણના જૈનો કરતાં અવિરતિ જૈનોની સંખ્યા ઘણા પ્રમાણમાં સદા દુનિયામાં હોય છે. દેશવિરતિ જૈનો જો લાખોની સંખ્યાના પ્રમાણમાં હોય છે તો અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિ જૈનો કરોડો અખળની સંખ્યામાં હોય છે. ગમે તે ક્ષેત્રકાલે અવિરતિ જૈનો વિશેષ પ્રમાણમાં હોય છે. એક કુટુંબમાં શતમનુષ્ય જૈન હોય છે તે તેમાં પાંચ સાત મનુષ્યો દેશવિરતિ જૈન અને તો બની શકે, બાકીના અવિરતિ છતાં જૈનધર્મની શ્રદ્ધાભક્તિમાં પ્રાણાર્પણ કરનારા હોઈ શકે. કોઈ કાલે દેશવિરતિ જૈનો હોય અને અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિ જૈનો ન હોય એવું બની શકે નહીં. અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિ જૈનોને ખાતલ કરી એકલા દેશવિરતિ જૈનોને શ્રાવક ગણવા અને દેશવિરતિ જૈનોને એકલો શ્રાવક સંઘ સ્થાપવો એવું બની શકે નહિ અને જો બનાવવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવે તો જૈન ચતુર્વિધ મહાસંઘના ઉચ્છેદનું મહાપાપ લાગે તેમ જૈનો સમજી શકે છે. ખારવેલ મહામેઘવાહનરાજા કલિંગ દેશના અધિપતિ હતા, તે અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિ જૈન હતા. જૈન-ગૃહસ્થ જૈનસંઘના તે ઉપરી રાજા હતા. સંપ્રતિ રાજા, શ્રેણિક રાજા પણ જૈનગૃહસ્થ સંઘના નાયક રાજા હતા, તેવા રાજાઓ વગેરેને શ્રાવકસંઘમાંથી ખાતલ કરવામાં આવે તો દુનિયામાં જૈનસંઘનું અસ્તિત્વ રહે નહિ અને તેથી જૈનકોમ ગૃહસ્થ દશામાં

ચારે વર્ણમાં રહી શકે નહિ. જૈનધર્મની શ્રદ્ધા જેને થઈ હોય છે તે શુરૂ પાસે વ્યવહારથી સમકિતવ્રતને આદરે છે અને દેવશુરૂ સંઘની સેવાભક્તિમાં યથાશક્તિ પ્રવૃત્તિ કરે છે, તેટલા અંશે તો તે ધર્મી છે અને બાકીના ચારિત્ર ધર્મના અંશેને નહીં પામવાથી ચારિત્રની અપેક્ષાએ દેવતાઓની પેઠે આવરતિ અર્થાત્ અધર્મી છે અને તેમ તે ચોતાને માને છે. તે અધર્મ કરે છે છતાં અધર્મને ધર્મ માનતો નથી અને ધર્મને અધર્મ માનતો નથી તેથી તે સમ્યગ્જ્ઞાનથી પતિત થતો નથી. તે ધર્મી-ઓનું રક્ષણ કરી પુણ્ય બાંધે છે, તથા દેશશક્તિ નિર્ભરને પામે છે. સમ્યગ્દષ્ટિ જેનો અર્ધપુદ્ગલપરાવર્તકાલમાં સુક્ષિણે પામે છે અને ઉત્કૃષ્ટતાઃ અપેક્ષાએ સાત આઠ વા ત્રણ ચાર ભવમાં અગર તદ્ભવમાં મુક્તિપદને પામે છે. ચોથા શુણ્ણસ્થાનકથી કોઈ સમ્યગ્દષ્ટિ થૈને પાંચમાંથી આરંભી બારમા શુણ્ણસ્થાનકને અંત-મુહૂર્તમાં ઉદ્ભવી જાય છે અને કેવલજ્ઞાનને પામી પરમાત્મા બને છે. ચોથાશુણ્ણસ્થાનકવર્તિજૈનોપૈકી કેટલાક જૈનો તદ્ભવમાં પાંચમા દેશવિરતિ શુણ્ણસ્થાનકને પામે છે અને કેટલાક પાંચમાથી છઠ્ઠા સર્વવિરતિ શુણ્ણસ્થાનકને પામે છે અને અપ્રમ-ત્તને પણ પામે છે. કેટલાક ચોથાથી છઠ્ઠે જાય છે. માવલ્ તીર્થકરો ગૃહસ્થાવાસમાં હોય છે ત્યાંસુધી ચોથા સમ્યગ્દષ્ટિ શુણ્ણસ્થાનકમાં હોય છે. ચોથા શુણ્ણસ્થાનકમાં રહેલા કેટલાક આત્માઓ, દારૂ મંસ વ્યભિચારથી ગૃહસ્થ તીર્થકરોની પેઠે વિમુખ વર્તે છે. ગૃહસ્થાવાસમાં રહેલ તીર્થકરો તેમજ કેટલાક અન્ન લોકો પણ દારૂ મંસને વાપરતા નથી અને વ્યભિચાર વગેરે દુષ્ટ કર્મથી સ્વત લીધા વિના પણ દૂર રહે છે, તોપણ અવિરતિપણાની ત્યાં મુખ્યતા વર્તે છે તેથી વિરતિત્વ પામતા નથી. ચોથા શુણ્ણસ્થાનકમાં દેવતાઓ, મનુષ્યો, તિર્થચો અને નારકીજીવો આવી શકે છે. ચાર પ્રકારના સમ્યગ્દષ્ટિ દેવો અને નારકી જીવો જે ચોથા શુણ્ણસ્થાનકમાં વર્તે છે તેઓને અતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાન હોય છે. સિધ્યાત્વી દેવોને

અને નારકીઓને મતિ અજ્ઞાન, શ્રુત અજ્ઞાન અને વિજ્ઞાન જ્ઞાન હોય છે. સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્યો, અને તિર્યંચોને મતિજ્ઞાન અને શ્રુત-જ્ઞાન હોય છે. ચોથા અને પાંચમા ગુણસ્થાનકમાં ઉપશમ, ક્ષયો-પશમ, અને ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ હોય છે. સમ્યગ્દષ્ટિ છે તે અપેક્ષાએ અપુનર્જન્મક છે. વ્યવહારથી તેઓ કર્મને પ્રકૃતિ બંધાદિકની અપે-ક્ષાએ ઉત્કૃષ્ટભાંગે બાંધતા નથી. ચોથા ગુણસ્થાનકવાળા મનુષ્યો તીર્થંકરનામ કર્મ બાંધવાને સમર્થ થાય છે અને ઉત્કૃષ્ટદશાએ તે ભવમાં મુક્તિપદને પામે છે. સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્યો ખેતે ચારિત્ર અંગીકાર કરી શકતા નથી પણ જેઓ ચારિત્રને ઝૂંટે છે તેઓને સહાય આપે છે અને તેઓની સેવાભક્તિમાં સર્વસ્વાર્પણ કરે છે. સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્યોને અપ્રત્યાખ્યાની કોષમાનમાયાલોભ તથા પ્રત્યાખ્યાની કષાય તથા સંભવલનના કષાયોનો ઉદય હોય છે. તેઓને અનંતાનુબંધી કષાય અને સમક્તિ મોહિની, મિશ્ર મોહિની અને મિશ્ર્યાલ મોહિની એ સાત પ્રકૃતિયોનો ઉપશમ, ક્ષયોપશમ અને ક્ષાયિકભાવ હોય છે તેથી તેઓને વીતરાગ મહા-વીર દેવપર અને તેમના ઉપદેશેલા જૈનધર્મધર પૂર્ણ શ્રદ્ધાપ્રેમ વર્તે છે. અનંતાનુબંધી કષાયના ઉપશમાદિકથી તેઓમાં ચારિત્ર લેવાની રૂચિ પ્રગટે છે, પણ અપ્રત્યાખ્યાની કષાયના ઉદયથી ચારિત્ર લેવાની શક્તિ પ્રગટતી નથી. સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્યો ભક્તિ કર્મયોગમાં સુખ્યતાએ વર્તે છે, તેઓ ભક્તિયોગથી અને કર્મ-યોગથી પુણ્ય બંધ કરે છે તથા આત્માની શુદ્ધિ કરે છે. અભુ-નની પેઠે ધર્મ્ય શુદ્ધ કરે છે. દેશ, કોમ, રાજ્ય ભૂમિ, ધન, ઘર, કુટુંબ સંઘ સમાજ અને તીર્થાદિકની રક્ષાદિક કારણે ધર્મ્યુદ્ધાદિ કર્મોને કરે છે અને તેમાં કષાયોનો ઉપયોગ કરે છે. દેવશુદ્ધિ સંઘ ધર્મની રક્ષામાં ભક્તિમાં કષાયોને પ્રશસ્ત્ય કષાયરૂપે પ્રણુ-માવે છે અને તેથી હિંસ્ય ગુણસ્થાનકમાં ચલવાના અધિકારી બને છે. તેઓ મિશ્ર્યાલ લોકોના જેવા આસક્તિભાવથી સંસારના પદાર્થોમાં અને કર્મો કરવામાં રાગદ્વેષી બનતા નથી. સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્યો પ્રાણજીવના અને કેટલાક ક્ષત્રિયત્વના તથા કેટલાક

વૈશ્યત્વના અને કેટલાક શૂદ્રત્વના શુભકર્મોથી વર્તે છે અને કેટલાક જાતિ સહિત સ્વ સ્વશુભ કર્મોની પરંપરા જે વારસામાં આવી છે તેના અનુસારે વર્તે છે સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્યો, સર્વ પ્રકારના ભૌતિક બાહ્યબળથી યુક્ત હોય છે. અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્યો જૈનધર્મીઓના દેવી શત્રુઓનો પરાજય કરે છે, તેમનાથી સાવ-ધાનપણે કલાથી વર્તે છે, દુષ્ટ ચાર લોકોને ઢંડ દે છે અને તેઓનો નાશ પણ કરે છે, અપરાધીઓની હિંસા કરે છે, તેઓમાં સમ્યગ્દષ્ટિ પ્રગટવાથી બાહ્યથી કર્મો કરતાં છતાં અંતરથી અમુકાંશે નિર્લેપ વર્તે છે, તેઓ દેવશુર ધર્મની ભક્તિમાટે જે જે પ્રવૃત્તિ કરે છે તેમાં જે જે રાગદ્વેષની તેઓને પરિણુતિ થાય છે તે તે પ્રશસ્યશુભ ધર્મ્યકષાયતરીકે હોય છે, તેનાથી પુણ્યબંધ થાય છે, તથા તેઓના શુભ અધ્યવસાયથી ભૂતકાલમાં બાંધેલાં કર્મોની નિર્જરા થાય છે. શ્રેણિકરાળને ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ હતું, તે બાહ્યબળથી સારી રીતે પ્રજાપર રાજ્ય કરતા હતા, તે પ્રભુ મહાવીર દેવના પરમશ્રાવક હતા, પણ અવિરતિ હતા. અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિ રાજાઓ વગેરે મનુષ્યો જનધર્મની પ્રભાવના કરે છે અને અન્ય લોકોને જૈનધર્મની પ્રાપ્તિ કરવામાં પોતાની શક્તિઓને વાપરે છે. સર્વવિશ્વમાં, ખંડમાં, ચારે પ્રકારના જૈનો શુભકર્માનુસાર યથાશક્તિ જનધર્મને આરાધે છે. તેઓ સ્વાર્થમાં અને પરમાર્થમાં ન્યાયથી અને આપત્તિકાલે અન્યાયઆદિથી પણ વર્તે છે. ચારે ખંડના મનુષ્યો વિદ્યા, વ્યાપાર, ખેતી, નોકરી યુદ્ધકર્મ અને ચંડાલનુંકર્મ કરનારા છતાં ચોથાસમ્યગ્દષ્ટિ સ્થાનકવર્તિ જૈનો થઈ શકે છે, તેમાંથી કેટલાકો અંશથી (દેશથી) હિંસાદિકને ટાળી અંશે અંશે વિરતિપણું ધારણ કરવા સમર્થ થાય છે. અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિ જૈનો દેવશુર સંઘ અને ભક્તિના તથા સ્થાવરાદિ તીર્થોની સેવા ભક્તિનાં તથા તેઓના રક્ષણનાં કાર્યોમાં યથાશક્તિ પ્રવૃત્તિ કરે છે અને તેથી તેઓ સુક્તિફલને ઇચ્છે છે પણ દેવગતિઆદિની પ્રાપ્તિને ઇચ્છતા નથી, તેઓ

સુક્તિની કામનાને અર્થાત્ સુક્તિફળની ઈચ્છાને ધારણ કરે છે અને શુભાશુભકર્મના ઉદયમાં તરતમયોગે હર્ષ શોકવૃત્તિથી ન્યારા રહીને વર્તે છે, તેઓ સાંસારિકકાર્યાર્થે રાગદ્વેષને કરે છે પણ રાગદ્વેષને કર્યા તે ઠીક કર્યું એમ માનતા નથી અને મિથ્યાત્વીલોકો રાગદ્વેષ કર્યા તે સાઠ્ઠું કર્યું તેમાં દોષ માનતા નથી એટલો બન્નેની દૃષ્ટિમાં તફાવત (અંતર) છે. બાકી બાહ્ય-શક્તિયોમાં તો તેઓ મિથ્યાત્વી લોકોથી હજારગણા ચઢિયાતા હોય છે, તેથી તેઓ યુદ્ધાદિક કર્મોમાં કદાપિ પાછા પડતા નથી. મિથ્યાત્વી લોકો પોતાની ઉન્નતિમાટે દ્રવ્યક્ષેત્રકાલ ભાવપ્રમાણે જે જે ઉપાયો ગ્રહે છે તે પ્રમાણે બાહ્યમાં તો સમ્યગ્દૃષ્ટિ જોનો વર્તે છે એને મનમાં દ્રવ્યક્ષેત્રકાલ ભાવથી બાર કષાયોના ઉદયથી વર્તે છે, તેઓ પોતાનું રાજ્ય દેશભૂમિ ધન વગેરેનું રક્ષણકરવામાં આપત્કાલે આપદ્ધ ધર્મથી વર્તે છે અને ઉત્સર્ગકાલે ઉત્સર્ગ ધર્મથી રાજ્યાદિક બાહ્ય પ્રવૃત્તિથી વર્તે છે. જન્મથી જાતિ માનનારા અને શુણ્ઠકર્મથી જાતિ માનનારા સર્વ પ્રકારના અવિરતિ સમ્યગ્દૃષ્ટિ જોનો ખરેખર મિથ્યાત્વી લોકો કરતાં ઘણી ત્વરાથી સુક્તિપદને પામે છે. તેઓ સર્વ ખંડ દેશમાં જઈ શકે છે જિનમંદિરમાં પ્રભુ પ્રતિમાનું દર્શન કરે છે જિનમંદિર, ઉપાશ્રય, જ્ઞાનભંડાર વગેરેને ખંધાવે છે, સાધુઓને અને સાધ્વીઓને તેઓને ખર્ચ એવો આહાર અને પાણી વહોરાવે છે, તથા વસ્ત્રાદિકનું દાન કરે છે, તેઓનાં દર્શન વંદન પૂજન કરે છે, પ્રભુપ્રતિમાનું તથા સંધનું પૂજન કરે છે પણ તેઓ નવકારશી વગેરે પચ્ચબાણ કરી શકતા નથી, તથા વ્યવહારથી સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, પૌષધ વગેરે દેશવિરતિ ચારિત્રની કરણી કરતા નથી તેમાં તેઓ અપ્રત્યાખ્યાની કષાયના ઉદયને કારણીભૂત માને છે. તેઓ શ્રાવકોને અને શ્રાવિકાઓને દેખી નમન વંદન કરે છે, સાધુઓને વિધિપૂર્વક પંચાંગ પ્રણિપાતથી વંદે છે પછીથી ખાય છે, તેઓ જંગમ સ્થાવર તીર્થોની યથાશક્તિભાવે યાત્રા કરે છે, સર્વ ખંડ દેશ પર્વત તીર્થસ્થાન નગર ગામ જંગલમાં

રહેલા ત્યાગીઓની યાત્રા કરે છે અને આત્માની શુદ્ધિ કરે છે. જનને દેખીને જે જૈન હર્ષાયમાન થાય છે તે સમ્યગ્દષ્ટિવાળો છે. જન પોતાના સ્વધર્મી માટે સર્વ બાબતની સહાયતામાં મરી મથે છે. જ્ઞાની સમ્યગ્દષ્ટિ જૈનો જે જે આસ્રવના હેતુઓ છે, તેમાં આત્મોપયોગથી વર્તતા છતાં કથંચિત્ નિલેપ રહે છે. અવિરતિ જૈનો દેવગુરૂ ધર્મની આશાતના હેલના ટાળે છે તેઓ જૈનધર્મી બ્રાહ્મણોને દાનાદિકથી સંતોષે છે. પ્રભુ મહાવીર દેવના કાલમાં ચારે વર્ણો જૈનધર્મ પાળતી હતી. ચારે વર્ણો તો ગુણકર્મની અપેક્ષાએ છે. સર્વવર્ણના લોકો પોતપોતાના ગુણકર્માનુસારે વર્તે છે અને અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિ બની વા દેશવિરતિ જૈન બની ચારે નિશ્લેષે દેવગુરૂ ધર્મની શ્રદ્ધા પ્રીતિ ધારી અંશે અંશે આત્મશુદ્ધિ કરી શકે છે. આચાર્ય, ઉપાધ્યાય સાધુઓની હેલના કરનારાઓને યથાશક્તિ શિક્ષા આપે છે, જૈનધર્મનો સર્વ વિધમાં પ્રચાર કરવા મરી મથે છે. દુષ્ટપાપી વિધર્મીઓના અનીતિના હુમલાઓ સામે પોતાનો ધર્મ, સંઘ, તીર્થાદિકનું દાવપેચવાળા યુદ્ધો કરી રક્ષણ કરી શકે છે, અને તેવા ધર્મયુદ્ધોમાં મરીને સ્વર્ગ ગતિને પામે છે તેઓ અદ્વકર્મ બાંધે છે, અને ઘણાં કર્મોને નિર્જરે છે. એક કોઠામાં અનાજ ભર્યું છે તેના સૂણામાંથી (સાણામાંથી) ઘણું અનાજ કાઢવામાં આવે અને અદ્વ પ્રક્ષેપવામાં આવે તો તે કોઠો ખાલી થાય છે, તેવી રીતે સમ્યગ્દષ્ટિ જૈનો અદ્વકર્મ બાંધે છે અને ઘણાં કર્મ નિર્જરે છે તેથી અદ્વકાલમાં સુક્તિપદને પામે છે. અવિરતિ જૈનોને ચારિત્રાવરણકર્મ ચીકણાં હોવાથી વ્રત પ્રત્યાખ્યાન ગ્રહી શકતા નથી. અવિરતિ સર્વજાતીય જૈનો, વિદ્યાઓ શ્રદ્ધે છે અને પોતાના કુટુંબ, દેશ, સંઘ, રાજ્ય તથા ધર્મીઓના બચાવ માટે શસ્ત્રવિદ્યાને શીખી તેનો પ્રસંગે ઉપયોગ કરે છે, તેઓ દુનિયામાં બાહ્યંતર જીવનથી ક્ષેત્રકાલાનુસારે જેમ જીવી શકાય અને અસ્તિત્વ રાખી શકાય તેમ અદ્વદોષ અને બહુ લાભ જાણી વર્તે છે. ચારે વર્ણના અવિરતિ જનો પરસ્પર એક

ખીજાને સહાય આપે છે. ચારે વર્ણના જૈનોને અંશે અંશે જેટલું
 બને તેટલું દેશવિરતિપણું પાળવાનો અધિકાર છે અને ત્યાગી-
 પણું પણ મહણ કરવાનો અધિકાર છે. અવિરતિ જૈનો ચારિત્ર-
 મોહનીયના દેશવિરતિ ક્ષયોદયમથી દેશવિરતિપણું પામે છે, તે વસ્તુતઃ
 દેશથી વિરામ પામેલા છે એ, આત્મપરિણામની અપેક્ષાએ જાણ
 વું અને વ્યવહારથી દેશવિરતિરૂપ દ્વાદશવ્રત વા તે પૈકી એક જ
 વ્રત આદિ અંગીકાર કરવાની અપેક્ષાએ જાણવું. દેશવિરતિ જૈનો
 પ્રથમ સ્થૂલ પ્રાણુતિપાતવિરમણુ વ્રત અંગીકાર કરી શકે છે,
 તેમાં એકેન્દ્રિય, દ્વિન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય જીવોની હિંસાનું
 દેશવિરમણુવ્રત અંગીકાર કરી શકતા નથી. પચેન્દ્રિય જીવોમાં
 મનુષ્યો, પશુ અને પાંખી જલચરમાં જે નિરપરાધી હોય છે
 તેની હિંસા કરતા નથી. બાકી અપરાધી મનુષ્યો વગેરેની હિંસા
 કરે છે તેથી તેઓ ચતુર્વિધસંઘ દેવગુરુ ધર્મદેશ રાજ્ય કુટુંબ
 અને પોતાના જનમાલનો નાશ કરનારાઓની હિંસા કરવા ધર્મ
 યુદ્ધાદિક પ્રવૃત્તિ કરે છે. મહાવીરદેવના મામા ચેટક રાજાએ તથા
 ખારવેલ રાજાએ તથા કુમારપાલ વગેરે ખાર વ્રતધારી જૈન
 રાજાઓએ, જૈન ક્ષત્રિયોએ, જૈન બ્રાહ્મણ વૈશ્ય શૂદ્રોએ પોત-
 પોતાના કર્તવ્યાધિકાર પ્રમાણે વ્યાવહારિક બાબતોમાટે તથા
 સંઘ તીર્થ ધર્મી મનુષ્યોના રક્ષણ માટે યુદ્ધો કરી મનુષ્યો વગેરેની
 હિંસા કરી હતી. કારણ કે તેઓ પ્રથમ વ્રતમાં સર્વ અંશથી
 હિંસાનો ત્યાગ કરી શકતા નથી, એક અંશથી સ્થૂલપ્રાણુની
 હિંસાનું પ્રત્યાખ્યાન કરે છે તે પણ ઉત્સર્ગ અને અપવાદ એ
 બેને લક્ષ્યમાં રાખીને કરે છે તેથી પાંચમા દેશવિરતિ ગુણસ્થાનકમાં
 સવાવિસવાની દયા હોય છે, અપરાધી જીવ વિનાના બાકીના
 નિરપરાધી જીવોનો આરંભ સારંભમાં નાશ થાય છે પણ તેમાં
 તેઓ તસ્તમયોગે દયાના પરિણામ અને આચારથી પ્રવર્તે છે.
 વ્રતધારી ગૃહસ્થજૈનો સ્થૂલ અસત્ય કે જે પાંચ મોટાં ગ્રૂહ
 છે તેનો ત્યાગ કરી શકે છે, રાજ્યદંડ ઉપજે એવી ચોરીનો ત્યાગ

કરી શકે છે, તેઓ સ્થૂલ મૈથુન વિરમણુવ્રતમાં પરદારાના ત્યાગી બને છે અને શાસ્ત્રોક્ત રીતિ પ્રમાણે તથા વૈદકશાસ્ત્ર પ્રમાણે વર્તીને સ્વદારાની સાથે સંતોષથી વર્તે છે, બાલલગ્નનો પરિહાર કરે છે, વ્યભિચારકર્મનો ત્યાગ કરે છે, સ્થૂલપરિશ્વદ પરિમાણુ કરે છે, દિક્પરિમાણુ વ્રતને સ્વીકારે છે, તેઓ શક્તિભાવ પ્રમાણે ભોગોપભોગ પદાર્થો પૈકી અમુક સ્થૂલ પદાર્થોથી અંશે અંશે વિરમે છે, અંશે અંશે અનર્થદંડથી વિરમે છે, દરરોજ વા અમુક દિવસ તિથિએ સામાયક કરવાનું વ્રત અંગીકાર કરે છે, તથા દેશથી (અંશે અંશે) બાહ્યપ્રવૃત્તિમાં ભોગાદિકથી વિરામ પામવાનું વ્રત અંગીકાર કરે છે, પર્વ તિથિએ પૌષધ કરે છે, ત્યાગી ગુરૂને આહારાદિક વહોરાવવારૂપ અતિથિ સેવા આચરે છે. દરરોજ બને ત્યાં સુધી જિનપ્રતિમાનું દર્શન પૂજન અને ગુરૂને વાંદીને ખાય છે. ગુરૂ પાસે ધર્મઆખ્યાન શ્રવણ કરે છે, ત્યાગી સાધુઓની અને બન્ને પ્રકારના શ્રાવકોની સેવાભક્તિ કરે છે, તેઓ ધાર્મિક સાત ક્ષેત્રોમાં ધન વાપરે છે અને ચતુર્વિધસંધનું વાતસદ્ય કરે છે. ઉત્સર્ગિકાલે ઉત્સર્ગથી વર્તે છે અને આપત્કાલે આપદ્ધર્મથી વર્તે છે. સંઘ ધર્મ તીર્થની સેવાભક્તિ કરે છે. પોતાના ધર્મરક્ષણાર્થે ખાયલા બનતા નથી, તથા ધર્મ રક્ષાર્થે મરવામાં અંશ માત્ર લય પામતા નથી, હુંટારાઓના તથા શત્રુઓના આક્રમણ પ્રસંગમાં સર્વ પ્રકારના જૈને: મુખ્યતયા ક્ષાત્રકર્મો કરે છે, શસ્ત્રબળથી તૈયાર રહે છે, ઘર ભૂમિ રાજ્યધર્મ સંઘતીર્થ સમાજ પ્રજા કુટુંબ વગેરેના રક્ષણમાં આપત્કાલે આપદ્ધર્મને માની ધર્મયુદ્ધમાં પ્રવર્તે છે, તેઓને આઠ કષાયોનો ઉદય વર્તે છે. કુમારપાલ રાજ્યએ ખાર વ્રત અંગીકાર કર્યા હતાં, તોપણ રાજ્યાદેકના રક્ષણાર્થે તેમણે યુદ્ધો કર્યા હતાં, કારણ કે તે દેશવિરતિ હતા. દેશવિરતિ જૈનો મરીને મનુષ્યગતિ પામે છે અને ખારમા દેવલોક સુધી જાય છે. પાંચમા ગુણસ્થાનકમાં મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન અને કોઈને અવધિજ્ઞાન વર્તે

છે, તથા ઉપશમભાવે, ક્ષયોપશમભાવે અને ક્ષાયિકભાવે સમ્યક્ત્વ હોય છે, ક્ષયોપશમભાવે દેશવિરતિ ચારિત્રરૂપ શ્રાવક વ્રત વર્તે છે તેથી ત્યાં વારંવાર અતિચારાદિક દોષો પ્રગટે છે. તેની શુદ્ધિ માટે સવારસાંજ પઠાવશ્યકની કરણી કરવાની હોય છે. બે વખતના પ્રતિક્રમણથી વ્રતોની શુદ્ધિ થાય છે. સ્વાધિકારે ધર્મશાસ્ત્રોનું શ્રવણ મનન કરે છે. વ્યવહારમાં વ્યવહારથી વર્તે છે અને આંતરમાં નિશ્ચય દૃષ્ટિને ધારણ કરે છે. ચોથાગુણસ્થાનકમાં અને દેશવિરતિ ગુણસ્થાનકમાં આર્તધ્યાન, રૌદ્રધ્યાન અને ધર્મધ્યાન વર્તે છે, તેથી તે તે ગુણસ્થાનકમાં તે તે ધ્યાનના પરિણામ આવે છે અને જાય છે. જેવાં જેવાં નિમિત્ત મળે છે તેવી તેવી પ્રાયઃ આત્માની ધ્યાન પરિણતિ થાય છે. ગૃહી જનો ચોથા અને પાંચમા ગુણસ્થાને વર્તે છે તેથી તેઓ પ્રકૃતિ-ભૌતિકબળ તથા આત્મબળ એમ બે પ્રકારના બળને પ્રાપ્ત કરે છે. ગૃહસ્થ જનોથી ત્યાગી સાધુઓના જેવાં અહિંસાદિકવ્રતો પાળી શકાય નહિ, કારણ કે ગૃહસ્થાવાસમાં તેવાં વ્રતો પાળીને રહી શકાય જ નહિ, માટે ગૃહસ્થધર્મ પ્રમાણે વર્તવું અને ત્યાગી થવાનો ભાવ પ્રગટે ત્યારે ત્યાગી થવું. ગૃહસ્થ જૈનો બાહ્યરાજ્યાદિક પ્રવૃત્તિમાં ખરા કર્મ-યોગીઓ બને છે. ગૃહસ્થ જૈનોના મનમાં દયા હોય છે પણ ગૃહસ્થપણની ક્ષુભાદા કરવામાં બાહ્ય હિંસાદિક થાય છે પણ જેમ બને તેમ અંતરૂથી સાપેક્ષિક દયાના પરિણામથી વર્તે છે. તેઓ ગૃહસ્થાવાસમાં સર્વ પ્રકારની બાહ્યજીવંત શક્તિરોને પ્રાપ્ત કરે છે તેથી તેઓને બાહ્યજીવને જીવવામાં અન્ય ધર્મીઓની દયા સામું જોવાનો વખત આવતો નથી અને કદાપિ આવે છે તો આપદ્ધર્મને અંગીકાર કરી સંઘાદિકના અસ્તિત્વનો અનેક પ્રકાર-સ્વરના ઉપાયોથી ઉદ્ધાર કરે છે. દેવગુરુ ધર્મસંઘ કુટુંબ તીર્થ સેવાભક્તિમાં થતા કષાયો તે શુભ ધર્મ્ય કષાયો છે અને તેને અનુલક્ષી થતી સર્વ પરંપરા નિમિત્ત પ્રવૃત્તિ તે ધર્મ્ય પ્રવૃત્તિ છે અને કુટુંબાદિકના નિર્વાહાર્થે થતી બાહ્ય આજીવિકાદિકની

નીતિવાળી પ્રવૃત્તિ તે પણ અપેક્ષાએ ધર્મ્ય પ્રવૃત્તિ છે. દેશકાલ ભાવાનુસારે દેશ રાજ્ય સંઘ સમાજની નીતિયો ક્રિયા કરે છે, પણ તત્ત્વજ્ઞાન ફરતું નથી પણ બાહ્યના વ્રત ચારિત્રનીતિ વગેરેમાં તો વારંવાર તરતમયોગે દેશકાલાનુસારે પરિવર્તનો અમુકાંશે થયા, થાય છે અને થશે, એમ ચારે વર્ણના ગૃહસ્થ જૈનો સમજી શકે છે. અવિરતિ તથા દેશવિરતિ ગૃહસ્થ જૈનો નવતત્ત્વ અને ષડ્દ્રવ્યના સ્વરૂપને જાણે છે તેથી જૈનધર્મની પણ શ્રદ્ધાપ્રીતિને ધારણ કરે છે અને ચારિત્રમોહનીયના સર્વવિરતિ ક્ષયોપશમને પ્રગટાવીને સર્વવિરતિપણું પણ કેટલાકો પામે છે, એમ જે જાણે તે જૈન છે અને આત્મોપયોગે વર્તી બાહ્ય કર્ત્તે બળવતાં અહિંસક પણ છે. અવિરતિ અને દેશવિરતિ જૈનોને સર્વ વિરતિ ચારિત્રની રૂચિ પ્રગટે છે અને તેથી તેઓ તદ્દલવમાં વા અન્ય ભવોમાં સર્વ વિરતિ ચારિત્રને વ્યવહારથી તથા નિશ્ચયથી પામે છે. આચાર્યો, ઉપાધ્યાયો, સાધુઓ અને સાધ્વીઓ ચારિત્ર પાળે છે અને ભવ્ય લોકોને જૈનધર્મનો ઉપદેશ આપે છે તથા ગૃહસ્થ જૈનોને ગૃહસ્થધર્મનું ઉત્સર્ગથી અને અપવાદથી સ્વરૂપ જણાવે છે. ત્યાગીઓ પણ ઉત્સર્ગથી અને અપવાદથી દરેક વ્રતને દ્રવ્યક્ષેત્ર કાલાનુસારે આરાધે છે. ત્યાગીઓને બાહ્ય, રાજ્યદેશ, ભૂમિ, ઘર, ધન વગેરેની અહંતા તથા મમતા રહેતી નથી. જૈનધર્મ શાસ્ત્રોમાં અવિરતિ ગૃહસ્થ અને દેશવિરતિ ગૃહસ્થોનું એ પ્રમાણે સ્વરૂપ જણાવ્યું છે તેવા જૈનો સર્વ પ્રકારની દયા સમજે છે અને સ્વાધિકારે આદરે છે, તેથી સંઘ, ધર્મ, તીર્થાદિકનું તથા દેશરાજ્ય વ્યાપારધનાદિકનું રક્ષણ કરવામાં નિર્વીર્ય રહેતા નથી. વીર્યહીનથી આત્મા પામી શકાતો નથી, એવા જૈનો ભૂતકાલમાં હતા તેથી જૈનસંઘની જૈનરાજ્યની ઝાહોઝલાલી વર્તતી હતી, સંપ્રતિ તેવા જ્ઞાની અને કર્મયોગી જૈનો પ્રગટો. ત્યાગીની દયા અહિંસાને ગૃહસ્થાવાસમાં ઉતારવાને ગૃહસ્થ અધિકારી નથી. ત્યાગીનાં અહિંસાદિકવ્રતો તે ત્યાગાવસ્થામાં જ આવરી શકાય.

ત્યાગીશુદ્ધો, ગૃહસ્થોને ગૃહસ્થદશામાં પળાય તેવા અંશથી-
 દેશથી વ્રતોને પાળવા ઉપદેશ આપે છે. ગૃહસ્થદશામાં શ્રદ્ધા
 અર્થાત્ દર્શન ગુણલક્ષિત મુખ્ય પ્રવર્તે છે અને દેશથી ચારિત્ર ગુણ
 પ્રવર્તે છે. કુમારપાળ, ખારવેલ, ચંદ્રગુપ્ત, શ્રેણિક, સંપ્રતિ વગેરે
 જૈન રાજાઓના સમયમાં દેશરાજ્ય સમાજસંઘની ઉન્નતિ હતી
 અને સર્વપ્રકારની પ્રજા શૂરવીરગુણી મોટા ભાગે હતી, તેનું
 કારણ જૈનધર્મની લોકાપર થતી આત્મિક અસર છે. દેશવિસ્તરિ
 જૈનોને પ્રત્યાખ્યાની અને સંજ્વલના કષાયનો ઉદય હોય છે અને
 સાધુઓને છઠ્ઠા પ્રમત્ત ગુણસ્થાને આર્તધ્યાન અને ધર્મધ્યાન
 તથા રૌદ્ર ધ્યાનનો પ્રથમ પાયો વર્તે છે. ઉત્કૃષ્ટ શુદ્ધાત્મોપયોગે
 એ ત્રણગુણસ્થાનકમાંથી આગળનાં સર્વ ગુણસ્થાનકો અને મુક્તિ
 પામવામાં ઉત્કૃષ્ટભાગે એક અંતર્નિર્મૂર્ત થાય છે. ગૃહસ્થ જૈનો
 સર્વ જાતના હોય છે અને સર્વ ખંડ દેશમાં વર્તે છે, તેઓ અંતરૂથી
 આત્મોપયોગે વર્તે છે, તેઓ વ્યવહારથી વ્યવહારમાં ક્ષુદ્રથી વર્તે છે
 અને અંતરૂથી શુદ્ધાત્મસ્વરૂપના ઉપયોગી થે સર્વ પદાર્થોથી
 પોતાને ન્યારા માની આત્મ શક્તિયોને ખીલવે છે. ગૃહસ્થ જૈનોની
 હિંસા અને અહિંસાનું સ્વરૂપ વ્યવહારથી દર્શાવ્યું કે જેથી તેઓ
 ગૃહસ્થ જૈનોને દયાની બાબતમાં ત્યાગી જૈનસાધુ જેવા ન માની
 લે. ગૃહસ્થ જૈનોએ તે અન્ય દર્શની લોકોની સ્પર્ધામાં મડદાલ નિર્વીર્ય
 બનતા નથી. તેઓ દેશ, સમાજ, રાજ્યમાં પોતાની ક્ષર્ત બબ્બીને
 આગેવાનીપણું રાખે છે તેથી તેઓ ધર્મને પણ શોભાવે છે અને
 દુર્ગુણ વ્યસન દોષો હટાવી સદ્ગુણી બની આનંદ જ્ઞાન મંગ-
 લને પામે છે.

ૐ અર્હં મહાવીર શાંતિઃ ૩

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ વિજયપુર.

૧૯૭૮ વૈ. વ. ૯

શ્રી અમદાવાદ તત્ર, સુશ્રાવક શેઠ. જગાભાઈ દલપતભાઈ
યોગ્ય ધર્મલાભ.

વિશેષ તમારો પત્ર આવ્યો, વાંચી સમાચાર જાણ્યા. વિ.
આજરોજ મોહનભાઈ જેસીંગના મુખથી જાણ્યું કે તમારાં પત્ની
ગુજરી ગયાં, તેથી તમને શોક મોહ થાય, તથા તમારું શરીર બહુ
નરમ તેથી સાવધ થઈ શોક રહિત થવાની જરૂર છે. જ્ઞાનીને
સર્વ બનાવો છે તે સ્વાગતેતુરૂપે પરિણમે છે અને અજ્ઞાનીને
ચિંતાશોક મોહાહેતે થાય છે. કર્મની ગતિ વિચિત્ર છે. બહેલા
મોહા મરણુ તો સર્વને છે તેમ જાણી જે ચેતે તે ખરો. હું નેયામાં
સદાને માટે કોઈ પ્રિય નથી અને કોઈ સાથે આવનાર નથી. મરતા
પહેલાં મરી જવું જોઈએ અને જીવતા પહેલાં જીવી જવું જોઈએ.
મરણુની ચિંતા પર સર્વજીવો કર્મના યોગે છે. મોહીજીવો
આત્માના સ્વરૂપમાં રમતા નથી. સર્વનાં શરીરો છૂટવાનાં છે અને
પાછાં બીજાં લેવાનાં છે. કેના શરીરનો શોક કરવો ? તમારી
પત્નીનો આત્મા અને તેનું શરીર ભિન્ન છે, શરીરના રાગી હોવ તો
તે પણ યોગ્ય નથી કારણકે શરીર જડ ક્ષણભંગુર છે. તમે સ્ત્રીમાં
રહેલા આત્માના રાગી હોવ તો આત્મા, શરીર બદલે તેથી શોકી ન
બનવું જોઈએ. સંસારની માયા એક બાજીગરની બાજી છે. કર્મરૂપ
બાજીગરના ન્યાયા સર્વજીવો નાચે છે અને પોતાના શુદ્ધાત્મ
સ્વરૂપને ભૂલે છે. જે ચેતે તે પહેલો. ચેતો ! જાગૃત થાઓ !
આત્મામાં ઉતરો અને હુનિયાને ભૂલો ! શુર પોતાની ફર્જ બજાવે
છે. શિષ્યે ચેતવું જોઈએ. ધર્મ એક સાર છે. પરસ્પરમાં જતાં
બીજાં કશું સાથે આવવાનું નથી માટે દેવશુર ધર્મની આરા-
ધના કરશો.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ ૦ મહેસાણા.

૧૯૭૮ અપાડ સુદિ એકાદશી.

શ્રી જૈન યશોવિજય સંસ્કૃત પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીયોની
પરીક્ષાના ઇનામના જાહેર ગંજવર મેળાવડામાં
પ્રમુખ તરીકે આપેલા ભાષણનો સાર.

વિદ્યાર્થીયોનું પરીક્ષા પરિણામ એકંદરે સારું છે. પાઠશા-
ળાનો જે ઉદ્દેશ છે તે ઉદ્દેશની સિદ્ધિ થાય એ રીતે શિક્ષણ
ક્રમમાં સુધારો વધારો કરવાની જરૂર છે. આ પાઠશાળાના શિક્ષણક્રમ
સંબંધે મારા વિચારોમાં અને શેઠ વેણીચંદના વિચારોમાં મતભેદ
છે તો પણ જે જે અંશે જે જે સારું હોય તેની પુષ્ટિ કરવી
જોઈએ અને તે બાબતમાં પાઠશાળાના સંચાલકોને ધન્યવાદ
આપું છું. આ પાઠશાળામાં સારા વિદ્યાર્થીયો વધારવાની ખાતરી
છે અને તે ખાતરી દૂર કરવાના ઉપાયો માટે મહત્ત્વ પૂરું કર-
વામાં આવે છે. તેના ઉત્તરમાં જણાવવાનું કે વેણીચંદભાઈ લાખો
રૂપૈયાનું ફંડ લેણું કરવામાં લઘિશાળી છે, તેવી રીતે હાલના
સંયોગોને અનુસરીને મોટી મોટી સ્કોલરશીપો આપીને સારા
વિદ્યાર્થીયોને વધારવામાં કંબુસાઈને દૂર કરી ઉદારતા વધારે તો
તેઓ ઘણા વિદ્યાર્થીયો લેગા કરી શકે. તેઓ પાઠશાળાના અંગે
ધારે તેટલા રૂપૈયા લેગા કરી શકે, અને તેથી વિદ્યાર્થીયોને મોટી
સ્કોલરશીપો આપીને વધારી શકે. ઘણાં કાર્યો માથે લેવા કરતાં
એક કાર્ય સંગીન કરવું તે કોડ દરજ્જે સારું છે. વેણીચંદભાઈ
પોતાના આત્મલોગથી મેસાણા વગેરેમાં પોતાનાં સ્મરણો મૂકી
જશે. આ પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીયોને એક કલાક ઇંગ્લીશ ભાષાનું
જ્ઞાન આપવું કે જેથી લવિષ્યમાં તેઓ પોતાને તથા સમાજને
ઘણા ઉપયોગી થઈ પડે. સંસ્કૃત પાઠશાળામાં સંસ્કૃતનો અને
ધાર્મિક જ્ઞાનનો વિષય મુખ્ય રહે અને ગૌણપણે અન્યભાષાઓનું
જ્ઞાન થાય એવી યોજના થાય તો તે યોગ્ય છે અને ખાસ તે

કર્તવ્ય છે. વિદ્યાર્થીએ વિદ્વાન્ થાય તે માટે ઉત્તમ સાક્ષર વિદ્વાનો રાખવાની જરૂર છે. આદર્શ પાઠશાળા કરવામાં જે જે ખામીઓ જણાય અને મુનિએ જે ખામીઓ દેખાડે તે દૂર કરવી જોઈએ. પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીએને કસરત અને પ્રાણાયામથી દૈનિક આરોગ્યવાન્ બનાવવા જોઈએ. વિદ્યાર્થીએને એક કલાક સંગીત વા શિક્ષણનું જ્ઞાન આપવું કે જેથી તેઓ શિક્ષકો અને ત્યારે પૂજાઓ ગાઈ શકે, સંગીતનાં વાજાંત્રો વગાડી શકે. જૈનોમાં જૂની ઢબ ચાલતી આ પાઠશાળા એવીશ વર્ષ થયાં હજી જીવતી રહી છે તે તેની ઉપયોગિતા દર્શાવી આપે છે ગોખલપટ્ટીનું જ્ઞાન હવે એકલું ઉપયોગી થઈ શકે તેમ નથી, તેમજ વિદ્યાર્થીએને સર્વ દર્શનનાની સાથે જૈનદર્શનનો મુકાબલો કરાવીને સમ્યક્જ્ઞાન આપવું. એક વિદ્યાર્થી દશબાર વર્ષ સુધી નિશ્ચિંત ભણી શકે એવી રીતે તેને આર્થિક મદદ આપવી. એ બાબત પર ખાસ ભાર મૂકવામાં આવે છે. વેણીચ દલાઈના ગુણને ગુણાનુરાગ દૃષ્ટિએ અમે જોઈએ છીએ અને તેથી તે દૃષ્ટિએ તેમને ધન્યવાદ આપીએ છીએ. આ પાઠશાળામાં સંસારીપણામાં થોડા માસ સુધી પાઠશાળાના રસોડે જમી સંસ્કૃત અભ્યાસ કર્યો હતો. પાઠશાળાને શ્રાવકોએ આર્થિક સહાય કરી જોઈએ. જે દૃષ્ટિએ જે પાઠશાળા ઉઘડી હોય તેને તે દૃષ્ટિએ સહાય આપવી જોઈએ. બોડીંગો અને ગુરૂકુલોને હું તે તે બોડીંગો અને ગુરૂકુલોની ઉપયોગિતાની દૃષ્ટિએ સ્થાપવામાં આત્મભોગ આપું છું તેવી રીતે આ પાઠશાળાના ઉદ્દેશને અનુસરી આ પાઠશાળાની ઉપયોગિતા સ્વીકારી તેની ચઢતી ધંધું છું.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

સુ૦ મહેસાણા.

સં. ૧૯૭૮ અષાઢ - દિ ૨.

સુ. મુંબાઈ મધ્યે શ્રદાવંત, દયાવંત, દેવશુર ભક્તિકારક
સુશ્રાવક હાહાભાષ ઘેલાભાઈ યોગ્ય ધર્મલાભ.

વિશેષ તમારો પત્ર આવ્યો તે પહોંચ્યો, વાંચી સમાચાર
જાણ્યા છે અને શાંતિ છે. અને કોઈપણ જાતની ઉપાધિ નથી,
શાંતિ છે. બાહ્ય ઉપાધિને સમભાવે સહન કરવાની શક્તિ પ્રગટે છે
પ્રશ્નાત્ તે ઉપાધિ છતાં પણ તે અછતા જેવી છે. આત્માની
શાંતિ વર્તવી જોઈએ, આત્માની શાંતિ વિના બાહ્ય શાંતિ
વર્ત્યા છતાં પણ બાહ્યથી લક્ષ્મી ગમે તેટલી હોય
અને ઇન્દ્ર સમાન પદવી હોય તો પણ તેથી આત્મા સુખી થતો
નથી. મનુષ્ય જન્મ પામીને મોક્ષ મેળવવો જોઈએ. જ્યાં સુધી
મોહ છે ત્યાં સુધી સંસાર છે. લક્ષ્મી મળતાં મોહ ટળતો નથી
પણ વધે છે. માટે મોહ ટળે એવા ઉપાયો લેવા જોઈએ. બાહ્ય
જડવસ્તુમાં સુખ છે એવો જ્યાં સુધી મિથ્યા નિશ્ચય છે ત્યાં સુધી
આત્મ સુખની આશા નથી. જાંઝવાના જલની પેઠે બાહ્ય સુખ
ક્ષણિક છે, અને તેની પાછળ અનંત દુઃખ છે. આત્માનું સુખ
લોગવનાર અને આત્મામાં રમનાર એવા એક મુનિ ઝુંપડામાં અગર
એક નદીના કાંઠે લેખડપર બેઠેલા હોય છે તેની આગળ ઇન્દ્રની પદવી
પણ નકામી છે. ઇન્દ્રની પદવી મળવી સહેલ છે પણ આત્મસુખ
મળવું મુશ્કેલ છે. આત્મસુખની પ્રાપ્તિ માટે આત્મજ્ઞાની શુરના
સમાગમની જરૂર છે. મહાપુણ્યયોગે મહા જ્ઞાની શુરનો સમાગમ
થાય છે અને એવો સમાગમ પામીને બહુ જિજ્ઞાસા પૂર્વક શુર
પાસેથી આત્મજ્ઞાનને મેળવવું જોઈએ. આત્મજ્ઞાન પામ્યા
પછી આત્મ શાંતિ મળી શકે છે, પશ્ચાત્ આધિ, વ્યાધિ અને
ઉપાધિનાં દુઃખ શમે છે. વસ્તુતઃ વિચાર કરવામાં આવે તો
સંસારમાં કોઈપણ પોતાની વસ્તુ નથી છતાં જીવ, જડ વગેરેને

લક્ષ્મી માનીને માઈ માઈ કરી મુંઝાય છે, અને તેનાથી જીવ, મનમાં અનંતગણું દુઃખ વેઠે છે. ઝાંઝવાના જલ જેવી માયામાં મુંઝાવું તે બ્રાન્તિ છે, તે બ્રાન્તિને પરિહારી આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવા પ્રયત્ન કરો ! આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપમાં પરમાનંદ છે. આત્માનો પરમાનંદ પામ્યા બાદ જન્મ, જરા ને મરણ નથી. આત્મજ્ઞાની બાહ્ય પદાર્થોમાં મુંઝાતો નથી અને લક્ષ્મી વગેરે પદાર્થોનો જીવોના કલ્યાણમાટે સદુપયોગ કરે છે અને પોતાનો જન્મ સફળ કરે છે. મનુષ્યનું ખરૂં કર્તવ્ય તો એ છે કે આ ભવમાંજ આત્મસુખનો અનુભવ કરવો અને સર્વ વાસનાઓને દૂર કરવી. સંસારરૂપી સમુદ્ર તરવામાટે આત્મજ્ઞાન તે વહાણુ સમાન છે, માટે આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય તેવો પુરૂષાર્થ કરવો. બાહ્ય ધનાદિ પદાર્થ મળ્યા હોય છતાં હર્ષ ન થાય અને તે ટળતાં શોક ન થાય એવી આત્મદશા પ્રાપ્ત કરો. એક ક્ષણ માત્ર પણ મનુષ્ય ભવ નકામો ન જાય એવો ઉપયોગ રાખો. ગુરૂના અભાવે ધર્મ-શાસ્ત્ર વાંચો અને આંખ મીચીને અંતરમાં ઉતારો ! આત્માનું સ્વરૂપ વિચારો એટલે આત્માની શુદ્ધિ કરવાના ઉપાયો આપોઆપ સમજાઈ જશે. જ્ઞાનીઓના સમાગમથી જ આત્માને પામી શકાય છે અને દેવગુરુધર્મ પર રાગ વધતો જાય છે, એવો દ્રઢ નિશ્ચય છે. ગુરૂની સેવા પૂર્વક જે જ્ઞાન મળે છે તે જ્ઞાનથી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે. જીદગીનો ક્ષણ માત્રનો ભરૂંસો નથી માટે જે કાર્ય કરવું હોય તે જલદીથી કરી લો. જે પ્રમાદ કરે છે તે મુંઝાય છે તેના મનોરથો મનમાં રહી જાય છે, માટે ચેતીને ધર્મ સાધન કરશો. એજ ધર્મ કાર્ય લખતા રહેશો. મેસાણાના જૈનોની વ્યાવહારિક તથા ધાર્મિક ઉન્નતિ કરવામાં તમો ધારો તો તન મન ધનથી ઉત્તમ લોગ આપી શકો. આત્માની ઉન્નતિ કરવામાટે સેવાભક્તિ અવલંબ્યા વિના એક તસુ માત્ર પણ આગળ અભિ-ક્રમણ થઈ શકતું નથી. સર્વજીવોના કલ્યાણની ઇચ્છા થયા બાદ તથા પ્રવર્ત્યા બાદ આગળનું ઉન્નતિ પગથીયું

પ્રાપ્ત થાય છે. સ્વજન્મભૂમિ ગામમાં કંઈ ધાર્મિક કાર્ય કરો. હજી હાથમાં બાજી છે. સાગરની ભરતી વખતે પાણી ભરવું હાથ તેટલું ભરી લેવું. જૈનોની સેવા એ પ્રભુ મહા-વીરની સેવા છે, એમ અભેદદષ્ટિએ વિચારશો. જ્ઞાનમંદિર, પાઠ-શાલા લાયબ્રેરી વગેરે માટે તમને વારંવાર કહ્યું છે. ચઢતા ભાવે ધર્મ કાર્ય કર્યા કરશો. હાથે તે સાથે છે. પરલવમાં ધર્મ કર્મ સાથે આવનાર છે. આત્માનો ઉદ્ધાર કરો. મનને ઉદ્ધાર કરો. આત્માની શુદ્ધિ કરવા માટે દેવગુરૂ ધર્મની આરાધના કરશો.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. મહેસાણા.

અં. ૧૯૭૮ અષાઠ વદિ ૫ શુક્રવાર.

શ્રી યુરોપ. ફ્રેન્ચદેશ. તત્ર પારીસનગરી. તત્ર આર્યદેશીય સુરતી જવેરી સુશ્રાવક સરકાર ગુલામચંદ બાહુભાઈ તથા ખેડાવાસી શા. રતિલાલ મોહનલાલ યોગ્ય ધર્મલાલ. વિશેષ, તમારો પત્ર જોઈ વદિ એકાદશીએ પહોંચ્યો. વાંચી સમાચાર જાણ્યા. વિશેષ જૈનધર્મની યથાશક્તિ આરાધના કરશો. મનુષ્ય જન્મની વારંવાર પ્રાપ્તિ થવી મહાદુર્લભ છે. આત્માની પરિપૂર્ણ શુદ્ધતા કરવી એજ મનુષ્ય જન્મનો મુખ્ય ઉદ્દેશ છે. પંચ ઇન્દ્રિયનાં સુખમાં મગ્ન રહેવું અને આત્માનું નિરૂપાધિ સુખ ભૂલી જવું એ કોઈ રીતે યોગ્ય નથી. જૈનશાસ્ત્રો આત્મામાં અનંતસુખ છે એમ જગતમાં ઢુંઢુંભિ વગાડીને જણાવે છે માટે આત્માનંદ મેળવવા માટે તપ જપ અહિંસા સંયમની આરાધના કરવી. જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રવીર્યાદિ અનંત ગુણમય આત્મા છે તે જ પરમાત્મા છે. સુરતમાં તમારી બાહ્યાવસ્થામાં આત્મજ્ઞાન સંબંધી તમને ખોધ આપ્યો હતો અને તેથી તમારા આત્મામાં ધર્મની

રૂચિ પ્રકટી છે. યુરોપ દેશમાં જડતત્ત્વકલાની વિદ્યા ખીલી છે પણ આર્યદેશના આધ્યાત્મિક જ્ઞાની સંતો આગળ તે યુરોપ, પાંચ વર્ષના બાલક સમાન છે. આત્મજ્ઞાનના માટે હિંદુસ્થાન પ્રસિદ્ધ છે. ધર્મની ભૂમિ હિંદ છે. તેમાં અનેક સંત ઋષિમહાત્માઓ પ્રકટે છે. તમારે દેવગુરુ ધર્મપર પૂર્ણ શ્રદ્ધાપ્રીતિ ધારણ કરવી અને ધર્મ સદાચાર સાત્ત્વિકાહારથી જીવન ગાળવું કે જેથી આત્માની શુદ્ધિની વૃદ્ધિ થાય. મનવાણીકાયાની શુદ્ધિથી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે. જૈનધર્મની શ્રદ્ધાથી આત્માની શુદ્ધિ કરવામાં અત્યંત ઉત્સાહ પ્રકટે છે. દેવગુરુપર અંધશ્રદ્ધા ધારીને પણ ધર્મ-કૃત્યો કરવામાં આવે છે તો તેથી નાસ્તિકના કરતાં અસંખ્યગુણી વિશેષ આત્મશુદ્ધિ થાય છે એમ નિશ્ચય ધારણ કરીને ગુરૂના અભાવે શંકા વગેરે થાય તોપણ ધર્મની શ્રદ્ધામાં અડગ રહેવું. ઐર્ષમહાવોર એમ પરમેશ્વર મહાવીરના નામમંત્રનો જાપ કરવાથી મનવાણીકાયાની અશુદ્ધિ દૂર થાય છે. એક કલાક એ પ્રમાણે દરરોજ મહાવીર પ્રભુના મંત્રનો જાપ જપવાથી આત્માની શક્તિ-યોનાં દ્વારો ઉઘટે છે. જેવો આહાર તેવો વિચાર એ સૂક્તને ધ્યાનમાં રાખશો. પ્રભુના લક્ષ્મીને પ્રભુની હાડોહાડ શ્રદ્ધા હોય છે. ધર્મનું જ્ઞાન કરવામાં ગીતાર્થ મુનિ ગુરૂની સંગતિ કરવી, તેના અભાવે ધર્મનાં પુસ્તકો દરરોજ વાંચવાં, અને મહાવીર પ્રભુનો નામ મંત્ર જપવો. લાખો કરોડો વખત મહાવીર નામ જપતાં જપતાં પ્રભુમાં લયલીન બની જવું. ખાતાં પીતાં ઉઠતાં આદિ સર્વ કાર્ય કરતાં પ્રભુ મહાવીર મંત્રનો જાપ કરવો, તથી પ્રભુના સ્વરૂપનો વારવાર ઉપયોગ પ્રગટે છે અને અનેક દોષો થતા અટકી જાય છે, તથા તેથી અનેક વ્યસન વિપત્તિયોનો નાશ થાય છે. આત્માનો પ્રકાશ કરવામાં પ્રભુ મહાવીર નામ મંત્ર જાપની અનંતગુણી ઉપયોગિતા છે. પ્રભુ મહાવીરદેવના ચિંતવનમાં પ્રેમથી લયલીન થઈ જવું. નાલિકમલમાં લક્ષ રાખી જીભ હલાવ્યા વિના મહાવીર નામ મંત્રનો જાપ કરવો. અન્ય વિક્ષાનોના કુતર્કથી પ્રભુ જાપ કરવામાં તમારે શ્રદ્ધાપ્રીતિથી વિમુખ ન થવું.

મનમાં અનેક પ્રકારના અશુભ વિચારો પ્રગટ થતા વારવા અને શુભ વિચારો કરવા. ચિંતા, શોક, નામદર્શિના વિચારોને મનમાં પ્રગટ થતા વારવા. આત્માના આનંદનો વિચાર કરવો. આત્મા તેજ રાગદ્વેષ છોડે એટલે પરમાત્મા મહાવીર બને છે. જ્ઞાન અને આનંદરૂપ આત્મા છે. જેમ જેમ મોહની વૃત્તિયોનો નાશ કરવામાં આવે છે તેમ તેમ આત્મા પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપે પ્રગટે છે અને તેથી તે આપોઆપ આત્મસ્વરૂપનો પ્રકાશ કરે છે. આત્માને પોતાની શક્તિયોનો અનુભવ આવે છે, તેમ તેમ તે સ્થૂલ દુનિયાથી અળગો થતો જાય છે અને દેહ છતાં મહાવૈદેહ દશાનો અનુભવ કરે છે. આવી વૈદેહ આત્મદશામાં ઘણો વખત રહેવાથી કેવલજ્ઞાન ને કેવલદર્શન પ્રકટે છે, પશ્ચાત્ દેહનું આયુષ્ય હોય છે ત્યાં સુધી તેનું અસ્તિત્વ રહે છે. પશ્ચાત્ આત્મા તેજ સિદ્ધ પુદ્ગલ સુક્ત પૂર્ણ પરમાત્મા બને છે પશ્ચાત્ શુદ્ધ સ્વતંત્ર આત્માને જન્મજરણે મૃત્યુનું બંધન રહેતું નથી. આત્માની આજ્ઞા પ્રમાણે મન વર્તે છે ત્યારે આત્મા, સુકિતપ્રતિ ક્ષણે ક્ષણે અંતરમાં પ્રયાણ કરે છે. આત્માના સ્વભાવમાં રહેલું. આત્મસ્વભાવે રમણતા કરવી તે શુદ્ધ ચારિત્ર છે અને તેમાંજ આત્માનંદ પ્રગટે છે. આત્મની શુદ્ધિ કરવામાટે પ્રથમ મનવાણીકાયાની શુદ્ધિ કરવી જોઈએ. પ્રથમ મનવાણીકાયાથી પાપ બંધાય એવા વિચારો અને કર્મોનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. ગૃહસ્થદશામાં ગૃહસ્થના અધિકાર પ્રમાણે પાપકર્મનો ત્યાગ થઈ શકે છે અને ગૃહસ્થ યોગ્ય ખાર વ્રતના પાલનથી મનવાણીકાયાની શુદ્ધિ કરી શકાય છે અને તે તે અંશે આત્માની શુદ્ધિ થાય છે. આત્માના ઉપયોગે આત્માની અનંતગુણી શુદ્ધિ થાય છે. અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય, મમતાત્યાગ, ક્ષમા, સરલતા, માર્દવતા, તપ, સંયમ આદિ સાર્વિક ધર્મથી આત્માની શુદ્ધિ થતી જાય છે, અને મોહાદિ કર્મપ્રકૃતિયોના પુદ્ગલ સ્કંધો ખરેખર આત્માથી છૂટા પડે છે અને આત્મામાં જ્ઞાનાનંદાદિ સહજ ગુણોનો આવિર્ભાવ

થતો જાય છે અને આપોઆપ આત્મા પ્રભુરૂપે પ્રકટ થતો જાય છે અને છેવટે આત્મા પરિપૂર્ણ સુકૃત શુદ્ધ બુદ્ધ ભગવાન બને છે. સાત્ત્વિક ગુણોમાંથી પસાર થઈને આત્માના ગુણો પ્રકટ કરવા પડે છે. સાત્ત્વિકગુણોને જ સાધ્યરૂપ માનીને આત્માના સહજગુણોની ઉપેક્ષા ન કરવી જોઈએ. સાત્ત્વિકગુણોની પ્રકટતા, એ આત્માની સાત્ત્વિક પ્રભુતા છે અને શુદ્ધાત્મગુણો છે તે આત્માની શુદ્ધગુણ પ્રભુતા છે, એમ આત્મજ્ઞાન થતાં ગુરૂગમથી સમજાય છે. આત્માની શુદ્ધતામાં સર્વ એવં આત્મજ્ઞાન થતાં ગુરૂગમથી સમજાય છે. આત્માની શુદ્ધતામાં સર્વરાજ્યોનો અંતર્ભાવ થાય છે એવી દશા પ્રાપ્ત કરવા માટે આ ભવમાં જરા માત્ર ખામી ન રાખવી જોઈએ. પ્રથમ તો આત્મા, દેવગુરૂ ધર્મની સેવાલક્ષિતથીજ સુકિતના માર્ગ પર પ્રયાણ કરે છે. પ્રથમ પગથીયું દેવગુરૂ ધર્મની શ્રદ્ધા લક્ષિતસેવા છે, તેમાં જેટલો ઉત્સાહ છે તેટલો જ આત્મા શક્તિમાન થતો જાય છે. જેટલું જેટલું આત્મજ્ઞાન ન્યૂન તેટલું મન પણ આત્મામાં પ્રવેશ કરી શકતું નથી. આત્માને આત્મરૂપે જાણ્યા બાદ મોક્ષનો માર્ગ ખુલ્લો થાય છે અને આત્મામાં સમ્યગ્જ્ઞાનની દૃષ્ટિ ખુલ્લી થાય છે, માટે આત્મજ્ઞાન પામવા પૂર્ણ રૂચિ ધારણ કરવી. જૈનધર્મનાં સર્વ શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરવો. દરરોજ સામાયિક કરવું અને સમતાભાવથી આત્માને ભાવવો. વાસદેવથી સિદ્ધચક્રની પૂજા કરવી અને નવપદનું સ્વરૂપ વિચારીને આત્માને નવપદરૂપે પ્રકટાવવા પ્રયત્ન કરવો. હરતાં ફરતાં ખાતાં પીતાં પ્રભુ મહાવીર દેવના ગુણોનું સ્મરણ કરવું. એ પ્રમાણે ભાવના ભાવવાથી અને વર્તવાથી આત્માની શુદ્ધિ કરશે અને પરમાનંદરૂપ પૂર્ણ મંગલને પામશે.

इत्येवं अर्हं ॐ महावीर शान्तिः ३

સંભારે તેને ધર્મલાભ.

લેખક:—બુદ્ધિસાગર.

મુ ૦ મેસાણા.

સં. ૧૯૭૮ અષાઢ વદિ ૮.

શ્રી માણસા તત્ત્વ દેવગુરુભક્તિકારક, શ્રાવક શા.
યોગ્ય ધર્મલાલ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો. અહીં
 આવવા માટે રજા મંગાવી, તત્ત્વ સંબંધી લખવાનું કે, મારો અન્ત-
 રાત્રીમા જ્યારે તમને જોલાવવા મળવા અવાજ કરશે, તે
 વખતે ખાસ પત્ર લખીશ. ખુલાસો કરવાનું લખો છો પરંતુ
 મારે કોઈના ખુલાસા કરવાની જરૂર નથી. મારા કલ્પાયલા નામ-
 રૂપને લોકો સ્તવન નિંદે તેની મ્હને જરા માત્ર પરવા નથી.
 મ્હને જાગતાં તો શું પણ સ્વપ્નમાં પણ તમારા સંબંધી અશુભ
 વિચાર આવ્યો નથી. કીર્તિ અને અપકીર્તિ બન્ને પુદ્ગલ માયા
 છે, તેમાં કોઈ જાણતાં વા અજાણતાં નિમિત્તભૂત થાય તેને તે
 જાણતની ચિંતા છે. મારાથી કોઈની વા તમારી નિંદા હેલનામાં
 નિમિત્ત કારણરૂપે થવાયું હોય તો જગ-જાહેર સંઘ સમક્ષ
 અશુભવૃત્તિ પ્રવૃત્તિને નિંદુ છું, ગર્હુ છું, મ્હને કોઈનાપર રાગ
 નથી, અને કોઈનાપર દ્વેષ નથી. સંયોગ વિયોગ, કર્મના અનુ-
 સારે થયા કરે છે, મ્હને કોઈ સંબંધી કાંઈ સાડું જોટું
 સાંભળવાની ઇચ્છા નથી. લોકવાસના-કીર્તિભય અને નામરૂપનો
 મોહ ટળ્યા વિના અને આત્માની અહિંસા પ્રગટયા વિના અને
 પરની તથા જૈન શાસનની હેલનામાં, ગુરૂની હેલનામાં ગમે તે રૂપે જાણે
 અજાણે નિમિત્તભૂત થતાં છતાં જ્યાં સુધી ખરો પશ્ચાત્તાપ થયો
 નથી અને દુનિયાની આગળ આત્મા, અપકીર્તિ આદિથી,
 ભય પામે છે, ત્યાં સુધી આત્મા, શિષ્ય થા ભક્ત બનવાને
 અને પશ્ચાત્તાપરૂપ પ્રતિક્રમણ કરવાને લાયક બન્યો નથી.
 મનથી અને દુનિયાના લોકપ્રવાહથી બનેલા શિષ્ય
 ભક્તોમાં અને ફક્ત ગુરૂઓમાં આત્માનું શુદ્ધસ્વરૂપ વેદાનું
 નથી. મન સુધી શાસ્ત્રોનું વાચન, પૂજન વગેરે આબુ
 હોય અને આત્મામાં ન પરિણમ્યું હોય, ત્યાં સુધી ભવ જમણ

છે. અજ્ઞાની મનુષ્યોની સેવા લક્ષિતમાં આસ્રવપરિણામની મુખ્યતા છે. નામરૂપમોહે દુનિયામાં સારા ગણાવવાના ઇચ્છા-વાળાઓ, દેવગુરૂના લોગે પોતાની પ્રતિષ્ઠા મહત્તા ધરે છે. પોતાની ભૂલ પોતાને ન જણાય ત્યાં સુધી કોઈ ગુરૂ પાસે આવે વા ગમે ત્યાં જાય તો પણ તેથી તેને આત્મશુદ્ધિ થતી નથી. મૂઢત્વ તથા દોષદૃષ્ટિથી સ્વપ્નમાં પણ ગુરૂમાં દોષ જણાય, અને અંશમાત્ર અશ્રદ્ધા થાય—ત્યારથી તે લક્ષ્મી વા શિષ્ય ખરેખર તેવા ગુરૂઓની પાસે જઈ આત્મશુદ્ધિ કરી શકે નહિ અને શ્રદ્ધા પ્રેમની પૂર્ણતા વિના કદાપિ ગુરૂ તેને ઉપદેશ આપે તો પણ તેથી લક્ષ્મી શિષ્યપર ખરેખરી અસર થાય નહિ, એવો કુદરતી નિયમ છે. આત્મામાં અન્યના આત્માની શ્રદ્ધા પ્રીતિ જાણવાની શક્તિ રહેલી છે, તેથી શિષ્યમાં વા લક્ષ્મીમાં લાયકાત આવતાં તેઓ સહેજે ગુરૂઓના હૃદયમાં વાસ કરે છે. તમારામાટે જ આવું લખું છું એવો મુખ્ય ઉદ્દેશ નથી, આ તો સાધારણ લખાણ છે. તમારામાં જે જે ગુણો પ્રગટેલા છે તેની અનુમોદના કરું છું, બાકી તમારા તો શું ? પણ કોઈના દુર્ગુણ તરફ દૃષ્ટિ કરતાં અને તેનો પ્રકાશ કરતાં પહેલાં મારી વાણી અને મનને કોટી ઉપાયે અટકાવવા પુરૂષાર્થ કરું છું, અને કરીશ. મારા દેશમાં મારે જવાની જરૂર છે. અન્યની સાથે રાગદ્વેષની એક વર્ગણા પણ ન રહે, એવો ખાસ ઉપયોગ ધારીને પ્રવર્તું છું. તમારા જેવાઓના લવમાં લમતાં અનંતવાર સંબંધ થયા. કોઈની પણ સાથે રાગદ્વેષનો અંશમાત્ર સંબંધ ન રહે એવું આત્મોપયોગે ભાવું છું. મારાપર કોઈ રાગ કરનારા હોય અને કેટલાક દ્વેષ કરનારા હોય છતાં મારે તો સમભાવે રહી તેઓપર આત્મભાવે જોવું એજ મારો ધર્મ છે, તેમાં ખામી ન આવે એવા ઉપયોગથી વર્તવા ઇચ્છું છું અને વર્તીશ. તમને મારી પાસે આવવા હુકમ ન કરું તેમાં કંઈ તમારા પર અંશમાત્ર અરૂચિ દ્વેષ નથી, પરંતુ અંતરમાંથી આત્માનો અવાજ થતો નથી તેજ કારણ છે. જ્યારે અવાજ થશે ત્યારે પત્ર લખી જણાવીશ, એમ છે માટે આત્માની અંતરમાં

રહેલી યોગ્યતાને ત્યાં સુધી પ્રગટ કરવા પ્રયત્ન કરશો. ગમે તેવું આલંબન લઈ આગળ જવું એ જ કર્તવ્ય છે. કેના સંબંધ સદા રહ્યા છે? અને રહેવાના છે? સંયોગ તેનો વિયોગ છે. કોણ સર્વજ્ઞ છે? કેનામાં ભૂલ આવતી નથી? સર્વગુણી વીતરાગ છે. કોણ પોતાની નિર્દોષતા સિદ્ધ કરવા પ્રયત્ન કરતો નથી. મનની બાજીમાં એવું છે. આત્માના ઉપયોગમાં શાન્તિ સુખ છે. તમારામાં ઘણા ગુણો છે. સર્વત્ર ગુણરાગે વર્તવું, તમે તમારા આત્મામાં ઉપયોગ દેશો. રાગેષના વાતાવરણમાં રહ્યા છતાં તેથી મનમાં અશાન્તિ ન થાય, એવી આત્મદશા ન થાય ત્યાં સુધી રાગેષના કારણો ન મળે ત્યાં રહેવું કરોડગણ ઉત્તમ છે એમ સમજી જેમ યોગ્ય લાગે તેમ કરવું. આવવાની ના લખી તેથી મનમાં અરૂચિ શોક ન કરવો અને આત્માને સવળી શિખામણ આપી અવળું લાગે તેમાંથી સવળું ગ્રહણ કરવું. સમ્યગ્દષ્ટિવાળા આત્માઓને સઘળું સમ્યગ્રૂપે પરિણમે છે. શ્રીકૃષ્ણની પેઠે તેઓ કુતરામાંથી પણ ગુણ ગ્રહણ કરે છે. આત્માનું અને કર્મનું સ્વરૂપ જાણ્યા બાદ જ્ઞાન્તિ, ચંચળતા અને લોક સંજ્ઞા ટળી જાય છે. કોઈની પાસેથી મારા આત્માની સાથે લાગેલા નામરૂપના સંબંધી શુભ કીર્તિ અગર અશુભ અપકીર્તિ કંઈપણ કોઈની પાસેથી સાંભળવા અને તેના ઉપાયો લેવા સંબંધી ઇચ્છા મરી ગઈ છે, તે પાછી જાગતુ ન થાયો એવું આત્મોપયોગે ઇચ્છું છું. જે શુદ્ધાત્મરૂપે પરિણમવા લયલીન છે, તેનો શુદ્ધાત્મરૂપે કરોડો-અખંડ ગાઉ દૂર છતાં પણ દિલમાં મેળ છે. બાકી બીજા મેળા તો આત્માના પ્રદેશોની સાથે કર્મના મેળાથી હોવા છતાં તે મેળા નથી એવા દૃઢ નિશ્ચયને જે ધારે છે તે ખરા મેળાને પામે છે. મહને શિષ્ય ભક્ત કરવાનો મોહ નથી. હવે તો આગળની સુસાફરીમાં તયાર અપ્રમત્ત રહેવાનું છે. ભક્તો-શિષ્યો મારાપર પ્રેમ શ્રદ્ધા રાખીને તેઓ આત્મશુદ્ધતા કરે તો તેઓનું કલ્યાણ છે. આત્મશુદ્ધતા પ્રતિ સર્વાત્માઓનું લક્ષ્ય રહ્યો. ધર્મસાધન કરશો. નામરૂપમાં વિંટાયલા આત્માની ખરી

લગની લાગતાં આત્મપ્રભુનો અનુભવ થાય છે. સુખ દુઃખમાં સમભાવે રહેવું. કર્માનુસારે જે કંઈ બને તેથી અન્યોપર રાગ-દ્રેષભાવે ન જોતાં અન્યોપર સમભાવે નજર કરવી. વૈર છે તે વૈરથી શાંત થતું નથી, પણ શુદ્ધ પ્રેમથી શાંત થાય છે. આત્મોપયોગમાં અમારું અને તમારું શુદ્ધાત્મ એક રૂપ છે એવી દશાનો ઉપયોગ રહો ! પરસ્પર આત્માઓને આત્મભાવે દેખતાં સદા આત્મમેળ છે એવા મેળમાં રહો.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ મહેસાણા.

ભાદ્રપદ સુદિ ૧

શ્રી માણસા તત્ર સુશ્રાવક શા. ચંદુલાલ તલકચંદ યોગ્ય ધર્મલાલ વિ. તમારો પત્ર આપ્યો તે પહોંચ્યો વાંચી સમાચાર જાણ્યા. કર્મયોગના વાંચનથી તમારા આત્માપર ઘણી અસર થઈ છે તે જાણ્યું, આત્મરસથી જીવવું અને વ્યવહારમાં પ્રારબ્ધયોગે પ્રવર્તવું. સમકિતીને આત્મરસનો અનુભવ આવે છે. જડરસને પ્રારબ્ધયોગે વેદવો પડે છે તેમાં પશ્ચાત્ સમ્યક્દષ્ટિને આત્મરસ પામ્યા બાદ રસ લાગતો નથી. આત્માનું સ્વરૂપ વિચારતા જાણ્યો અને કર્તવ્યમાં પ્રવર્તો. આત્મરસના નિશ્ચયને પામ્યા બાદ અવશ્ય આત્મા સર્વથા મુક્ત થાય છે. કુતર્કોથી ભ્રમિત નાસ્તિક દષ્ટિરાગી મૂઠજનોના પરિચયમાં હાલ ઘણો વખત ન આવવું અને આત્માના ઉપયોગે જે દિશા બતાવી છે તે તરફ પ્રવૃત્તિ કરવી. એકેક વાક્ય વાંચવું, અને તેનો પા પા કલાક સુધી આંખો મીંચી વિચાર કરવો. ગાડરિયાપ્રવાહે ન વર્તવું. જડમાં ધર્મ નથી. આત્મામાં આનંદ જ્ઞાનરૂપ ધર્મ છે, એવા

નિશ્ચયથી ગુરૂએ દર્શાવેલા માર્ગમાં આગળ ગમન કરો ! બાહ્યના સુખ દુઃખને લોગવો પણ તેમાં મોહ ન પામે. આત્માનો ઉપયોગ રાખો. દેવ ગુરૂ પૂજા લક્ષિત સામાયિકાદિ ધર્મ પ્રવૃત્તિ કર્યા કરશો.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લેખ બુદ્ધિસાગર.

મુ. મહેસાણા.

સ. ૧૯૧૮ ભાદ્રપદ સુદિ ૬

શ્રી સાણુંદ તત્ર સંઘ સમસ્ત સુશ્રાવક મહેતા ચતુરભાષ કરસન તથા શાંતિભાઈ જેસીંગભાઈ, શેઠ ત્રિલોચનદાસ ઉમેદ તથા શા. દલસુખભાઈ ગોવિંદજી, ભાઈ ચુનીલાલ તથા શા. આત્મારામ ખેમચંદ, શેઠ રાયચંદભાઈ રવચંદ, શેઠ કાલીદાસ દેવકરજી, શેઠ મનસુખ હઠીસંગ, સંઘવી કેશવલાલ નાગજી, શા. મણિલાલ વાડીલાલ, શા. પ્રેમાનંદ ચુનીલાલ, શા. મોહનલાલ ખેમચંદ, શા. ત્રિકમલાલ લલ્લુ, શા. વાડીલાલ રાઘવજી તથા રાઘવજી હકમચંદ ચોગ્ય ધર્મલાલ. વિ. તમારો સાંવત્સરિકક્ષમાપના પત્ર આંચો. વાંચી સમાચાર જાણ્યા. ક્ષમાપના બે લેટે છે, દ્રવ્યથી અને ભાવથી, ક્ષમાપના શબ્દનો અર્થ જાણે પણ જેની સાથે ક્ષમાપના કરવાની છે તેની સાથે ભાવથી ક્ષમાપના ન થાય ત્યાં સુધી દ્રવ્ય ક્ષમાપના છે. ખમવું, ખમાવવું, ઉપશમવું અને ઉપશમાવવું એ ચારિત્રનો સાર છે. આત્મજ્ઞાનના ઉપયોગે જે જે જીવોની સાથે વૈર વિરોધ થયા તેઓને ખમાવવું. અપરાધોની માફી માગવી અને બીજીવાર અપરાધ ન થાય એવો ભાવ રાખવો તે ભાવક્ષમાપના છે. સમ્યક્દષ્ટિ આત્મા ભાવક્ષમાપના કરી શકે છે. અજ્ઞાની મિથ્યાદષ્ટિજીવ, ભાવક્ષમા-

પનાને પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. છદ્મસ્થદશામાં અનેક જીવોના અપરાધો, દોષો, ભૂલો થાય છે તેથી સર્વજીવોની સાથે મિથ્યા દુષ્કૃત દેવાની જરૂર છે. અન્યજીવોને કોઈ પણ રીતે પીડા કરવાનો પોતાનો-હક્ક નથી. કોઈ પણ જીવને નુકશાન ન પહોંચે તેવી રીતે જેમ બને તેમ વર્તવું જોઈએ. અત્તપયોગદશામાં થયેલા દોષોનો અપરાધોનો અંતઃકરણમાં પશ્ચાત્તાપ કરવાથી હૃદયની આત્માની શુદ્ધિ થાય છે. હૃદયમાં અત્યંત પશ્ચાત્તાપ થવાથી ક્ષમાપનાની યોગ્યતા પ્રગટે છે. અનંતાનુબંધી કષાયોના ઉપશમાદિભાવે ભાવક્ષમાપના પ્રગટે છે. સર્વ દેહધારીઓને સામાન્યતઃ આત્મસાક્ષીએ ખમાવવાથી અનંતભવનાં કૃતકર્મોની નિર્જરા થાય છે. સ્વામેમિ સવ્વજીવે, સવ્વે જીવા સ્વમંતુ મે, મિત્તિમે સવ્વજીવેસુ, વેરં મજ્ઞ ન કેળ્હ હું સર્વ જીવોને ખમાવુ છું, અને સર્વજીવો મ્હને ખમાવો. સર્વ જીવોની સાથે મારે મૈત્રી છે. કોઈની સાથે વૈર નથી. મૈત્રીભાવથી વૈરની શાંતિ થાય છે વૈરના વૈરરૂપ પ્રતિબદ્ધતાથી વૈરની વૃદ્ધિ થાય છે. શુદ્ધ પ્રેમથી વૈર શમે છે. ક્ષમાથી વૈર શમે છે. પાક્ષિક ક્ષમાપનાથી સંજ્વલન ક્રોધમાન માયા લોભનો ઉપશમ તથા ક્ષયોપશમ થાય છે. દૈનિક ક્ષમાપનાથી કષાયોની ઘણી મંદતા થાય છે અને આત્માની અતિવિશુદ્ધિ થાય છે. આતુર્માસિક ક્ષમાપનાથી પ્રત્યાખ્યાની કષાય અત્યંત ઉપશમે છે. સાંવત્સરિક ક્ષમાપનાથી અપ્રત્યાખ્યાની કષાયનું ઘણું જોર ટળે છે અને અનંતાનુબંધી કષાયનો ઉદય થતો નથી. આત્માની પેઠે સર્વાત્માઓને જાણવા અને ક્ષમાપના કરીને અહર્નિશ વર્તવું. સાધર્મિકોની સાથે ક્રોધાદિક કષાયો ન થવા જોઈએ અને અનેક ક્ષુદ્ર કારણોથી થયા હોય તો તુર્ત તેઓની માફી માગી લેવી. જે માફી માગી ખમાવે છે તે આરાધક છે અને જે સ્હામો ખરા શુદ્ધ અંતઃકરણથી ખમાવતો નથી તે વિરાધક છે. પોતાના પાડેલા નામની અને દેહાદિરૂપની અહંવૃત્તિ ટળે છે તોજ ક્ષમાપનાની બુદ્ધિ પ્રગટે છે આત્માથી જીવને ખમતાં ખમાવતાં ચંદન ખાળાની પેઠે કેવળ જ્ઞાન પ્રગટે છે. ક્ષમાપનાથી આત્માની

અત્યંત વિશુદ્ધિ થાય છે અને તેથી અશુદ્ધ આચારો અને પાપમય વિચારો ટળી જાય છે અને તેથી ભવોભવ વૈર કર્મની પરંપરા રહેતી નથી. કુળાચારે વા રૂઢધર્માચારે ગાડરીયા પ્રવાહો “મિચ્છામિદુક્કંડ” મિચ્છ્યા મે દુષ્કૃતમ્ એમ કહેવાથી અને પશ્ચાત્તાપ નહીં થવાથી આત્માની શુદ્ધિ થતી નથી. જેઓની સાથે કલેશ થયા હોય તેઓને પ્રત્યક્ષમાં હોય તો રૂબરૂમાં ખમાવો ! દૂર હોય તો પત્રથી વા સંદેશથી ખમાવો. અહંકારનો ત્યાગ કરી લઘુતા ધારણ કરી ખમાવો. એકેન્દ્રિય, દ્વીન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય અને પંચેન્દ્રિય સર્વજીવોને આત્મોપ-યોગે ખમાવો. કોઈની નિન્દા હેલના કરી તેની માફી માગો. દુષ્ટ શત્રુઓનું પણ અશુભ ચિંતનું હોય, વાણીથી અશુભ બોલાયું હોય, કાયાથી અશુભ કર્યું હોય તેની માફી માગો. આત્માની સાક્ષીએ સર્વજીવોની માફી માગો અશુદ્ધ બુદ્ધિનો ત્યાગ કરો. તરવું અને મરવું તે શુદ્ધ બુદ્ધિ અને અશુદ્ધ બુદ્ધિ-પર આધાર રાખે છે. રાગદ્વેષવાળી તે અશુદ્ધ બુદ્ધિ છે. શુદ્ધ બુદ્ધિમાં વૈર વિરોધ પ્રગટતા નથી. તમોશુણી અને રજોશુણી બુદ્ધિથી કરેલી ક્ષમાપનાથી આત્માની શુદ્ધિ થતી નથી. સાત્ત્વિક બુદ્ધિથી પ્રગટેલી ક્ષમાપના, અનેક પાપકર્મોનો નાશ કરે છે અને ભવિષ્યકાળમાં તેથી કર્મો ખંધાતા નથી. જ્યારથી કોઈના-પર વૈર થયું હોય ત્યારથી એક વર્ષમાં તેની સાથે ક્ષમાપના કરવી જોઈએ અને જો એક વર્ષ પર્યંતમાં પણ ક્ષમાપના કર-વામાં ન આવે તો સમ્યક્ત્વ ટળી જાય છે અને મિચ્છ્યાત્વનો ઉદય થાય છે, માટે સમ્યગ્દષ્ટિયોએ સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણ કરી સર્વજીવોને ખમાવવા જોઈએ. સર્વજીવોને આત્મ સરખા બાણીને તેઓની હિંસા તે સ્વાત્મહિંસા અને તેઓનું દુઃખ તે આત્મ-દુઃખ માનીને સર્વની સાથે આત્મભાવે વર્તવું તેજ મોક્ષનો મુખ્ય માર્ગ છે. ભાવ ક્ષમાપના તે જૈનધર્મ છે. સર્વ વિશ્વવર્તિ મનુષ્યો ભાવ ક્ષમાપનાથી વર્તે તો દુનિયામાં અનેક દુષ્ટ યુદ્ધો મહાપાપો રહે નહિ. ક્ષમાપનામાં અહિંસા છે. જેનામાં

અહિંસા પ્રગટે છે તેજ ક્ષમાપના કરી શકે છે. અનેક પ્રકારના દુષ્ટ કામાદિ સ્વાર્થેને ટાળવાથી અહિંસા પ્રગટે છે. મોહને ઉત્પન્ન થવાના જેટલા હેતુઓ છે તે સર્વે જ્યારે વૈરાગ્યરૂપે પરિણમે છે ત્યારે પૂર્ણક્ષમા પ્રગટે છે. ઉપશમભાવે અને ક્ષયોપશમભાવે ક્ષમાપના જાણીને સ્વાધિકારે ક્ષમાપના કરવી. હું સર્વજીવોની સાથે મૈત્રીભાવના ઉપયોગથી વર્તું છું. કોઈનાપર પ્રાયઃ દ્વેષ પૈરવૃત્તિ પ્રગટતી નથી. આત્મા જેવા સર્વ જીવો જણાય છે. આત્માના અસંખ્યપ્રદેશ તેજ હું છું. સર્વજીવોના અસંખ્યાતપ્રદેશો છે તેઓની જ્યોતિના ઉપયોગમાં રહું છું. શુભાશુભકર્મના ઉદયે અન્યજીવો તો નિમિત્તહેતુભૂત છે એમ જાણીને તેઓપર હું રાગેષ કરતો નથી. મારા આત્મા વિના મારું અન્ય કોઈ જૂઝું વા લહું કરવા સમર્થ નથી. મારા મનમાં અશુદ્ધપરિણતિ ન પ્રગટવા દઉં તો તેથી મારું સાડું કરનાર હું પોતે સિદ્ધ ઠરું છું. નિંદામાં અને સ્તુતિમાં અન્યજીવો તો નિમિત્તમાત્ર છે એવા ઉપયોગથી રહું છું. હું અરૂપી છું તેથી મ્હને નિંદા સ્તુતિની અસર થતી નથી અને સર્વદેશમાં પ્રાયઃ સમભાવ રહે છે તેથી ક્ષણે ક્ષણે ભાવક્ષમાપનાની દશા રહે છે. સર્વજીવોની સાથે સમભાવથી વર્તન થાય છે. કદાપિ મોહનો ભાવ પ્રગટવાની તૈયારી થાય છે તો તુર્ત તેનો ઉપશમભાવ થાય છે. નિંદા કરનાર ઉપર વૈરેષની લાગણી પ્રગટતી નથી. જેને જે રૂચે તે જાણે તેથી ક્રોધ કરતાં આત્માની અશુદ્ધિ પ્રગટે છે. મનુષ્ય મનુષ્ય પ્રતિ વિચારાચારમાં મતભેદ હોય છં તેથી કલેશ વૈર કરતાં કંઈ તેઓનું લહું કરી શકાય નહીં અને સ્વઆત્માનું પણ લહું કરી શકાય નહીં એમ જાણી પ્રવર્તું છું અને તમે પ્રવર્તશો. વૈર વિરોધ કરવાની જરૂર જણાતી નથી. મૈત્રી, પ્રમોદ, માધ્યસ્થ્ય, અને કાર્ણ્ય એ ચાર ભાવનાઓને વારંવાર ભાવવાથી ક્ષમાપનાની દશામાં શુદ્ધિ થાય છે. આત્મા અને કર્મનું સ્વરૂપ વિચારતાં સર્વજીવો કર્મના વશે શુભાશુભપ્રવૃત્તિ કરે છે તેમાં મૂલ જીવોનો દોષ નથી પણ

તેઓના કર્મની પરિણતિનો દોષ છે તેમાં જીવોપર ક્રોધવૈર કરવાથી શું ? જીવોપર વૈરજેર કરવાનું કંઈ કારણ નથી. દારૂની પેઠે કર્મ છે તે જીવોની અવગી ખુદ્ધિ કરે છે, તેમાં જીવોનો કંઈ વાંક નથી. ખરેખર તેમાં કમનો વાંક છે માટે સર્વજીવોપર મૈત્રીભાવધારણ કરીને સર્વજીવોને ખમાવવા. પ્રભુ મહાવીર દેવે જેવી અહકૌશિકપર ક્ષમા ધારી હતી, તથા સંગમદેવપર ક્ષમા ધારી હતી તેવી ક્ષમા ધારણ કરીને અપરાધીઓનું શુભ ચિંતવવું. તેઓપર સમભાવ ધારણ કરવા. તેઓ અજ્ઞાન મોહરૂપ શત્રુઓથી સંસારમાં બંધાએલા છે માટે તેઓપર ઉલટી દયા ચિંતવવી. પોતાના નિમિત્તે અન્યોને કષાય થતાં તેઓપર શુભભાવ ધારણ કરવો અને શક્તિ હોય તો તેઓનો અજ્ઞાન મોહથી ઉદ્ધાર કરવો. અન્ય મનુષ્યો વગેરેના અપરાધો ક્યાં હોય અને તેઓ જીવતા હોયતો છતી શક્તિએ તેઓ પાસે ગમન કરી તેઓની અપરાધમાટે નમ્રતાથી માફી માગવી અને તે પ્રસંગે સ્હામા મનુષ્યોને કોપ થાય અને તેથી પોતાને કોપ અપરાધ કરવાનો પ્રસંગ ન આવે એવી રીતે અત્યંતલઘુતા ક્ષમાથી વર્તવું. ધર્મનું મૂલ ક્ષમા છે. ખમાવવા જતાં અન્યોના આત્માઓ ઉપશાંત થાય તેવી મનવાણી કાયાની પ્રવૃત્તિ કરવી. તેઓ પોતાને ન ખમાવે અને વૈર રાખે તો તેઓનું તે જાણે પણ આપણેતો સાચાભાવથી ખમાવી પાછું વૈર ન રાખવું અને અને પુનઃ અપરાધો ન કરવા એમ વર્તવાથી અવશ્ય સુક્ષિતની પ્રાપ્તિ થાય છે. વૈરનો બદલો વૈરથી લેવો એવી પરમેશ્વરની આજ્ઞા નથી. વૈરનો બદલો શુદ્ધ પ્રીતિથી વાળો અને ઉપકારથી વાળો એવી શ્રી મહાવીર પરમેશ્વરની આજ્ઞા છે. વૈર અપરાધનો ઉપશામ કરવાથી શાંતિ છે. આપણે ક્ષમાપના કરીએ પણ અન્યો ન કરે તેથી આત્મશ્રદ્ધા ન ખુવો. આત્માની શુદ્ધિ, ક્ષમાપના કરવાથી છે એમ નિશ્ચય કરીને ક્ષમાપના કરો ! મનવાણી કાયાની પ્રવૃત્તિથી વૈર વિરોધ કલેશ ન વધે એવો ક્ષણે ક્ષણે ઉપયોગ ધારવો. બને ત્યાં સુધી અન્યોના અપરાધો જે જે ક્યાં હોય

તે તે તત્કાલે ખભાવવા. અહંમમતા જેમ જેમ ટળે છે તેમ તેમ વૈર વિરોધ શમે છે દેહનામ કીર્તિ આદિવાસનાઓથી સંહિત આત્માના ઉપયોગે વર્તવું લોકવાસનાથી મુક્ત થતાં આત્માની શક્તિઓ ખીલે છે અને અનેક અશુભપ્રવૃત્તિઓ સ્વયમેવ બંધ પડે છે. જેમ જેમ દુનિયાની ઉપાધિથી મુક્તતા થાય છે તેમ તેમ આત્મા સ્વયં વૈર વિરોધ કોષાદિકકષાયોથી ઘણો મુક્ત થાય છે અને તેથી આત્મસુખ અને આત્માનું સ્વાભાવિક જ્ઞાન પ્રગટ થાય છે. પોતાની ભૂલો અને પોતાના દોષોનો ત્યાગ કર્યા વિના કોઈ પણ આત્માની મુક્તિ થતી નથી. જ્યાં સુધી દોષોને ટાળવાની ઇચ્છા નથી ત્યાં સુધી આત્માને પરમેશ્વર પણ તારવા સમર્થ થતા નથી. મોહને ટાળવાનો પરમેશ્વર ઉપદેશ આપી શકે પરંતુ મોહને ટાળવો તે તો આત્માના પુરૂષાર્થ ઉપર આધાર રાખે છે. ક્ષમાપના કરવી તે પણ આત્માનો પુરૂષાર્થ છે. ભાવ ક્ષમાપનાથી આત્મ શુદ્ધિ થાય છે એમ સર્વ તીર્થંકરપરમાત્માઓએ દર્શાવ્યું છે. ક્ષમાપના વિના કોઈની મુક્તિ થઈ નથી, થતી નથી અને થવાની નથી. કોઈ જીવને દુઃખ પીડા સંતાપ ઉપદ્રવ કરવો નહિ, કરાવવો નહિ, અને કરનારની અનુમોદના કરવી નહિ ક્ષમાપના છે તે મોક્ષની નિઃસરણિ છે. ક્ષમાપનામાં અમૃત છે. ક્ષમાપનામાં સ્વર્ગ અને મોક્ષ છે. ક્ષમાપનામાં આત્મ સ્વરાજ્ય છે. અન્તરાત્મદશા પ્રગટવાથી ક્ષમાપના થાય છે. આરાધકને ક્ષમાપના કરવાની ઇચ્છા થાય છે. ભાવથી ક્ષમાપના કરનાર ઉત્કૃષ્ટભાવે તદ્દલવમાં મુક્તિ પામે છે, વાત્રીજલવમાં મુક્તિ પામે છે, છેવટે સાઠ આઠલવમાં તો અવશ્ય મુક્તિપદ પામે છે. ક્ષમાપનામાં દૈવીબલ છે તેથી આત્માની શુદ્ધિ વિજળી વેગે થાય છે, પોતાના હૃદયમાં વૈરદ્વેષ વિરોધભાવ ન રહેવો જોઈએ, પશ્ચાત્ પોતાના નિમિત્તે અવળી પરિણતિવાળાજીવો કર્મ બાંધે તેથી પોતાના આત્માની અશુદ્ધિ થતી નથી. આત્માના ઉપયોગે વર્તતાં સહેજે ક્ષણે ક્ષણે ક્ષમાપના છે. અન્યોમાટે પોતાનો આત્મા, ક્ષમાપના

ભાવે નમી જવો જોઈએ. પોતાના દોષોમાટે જે પસ્તાય છે, તે ભવ્યજીવને ક્ષમાપનાની દશા પ્રગટે છે. અમારે આત્માપયોગે ક્ષમાપના થાય છે. જેવું પરમેશ્વરની વિશ્વપર દૃષ્ટિ છે તેવી દૃષ્ટિના આરાધક અમે બનવા પ્રયત્ન કરીએ છીએ. અમુક મારો નિંદક શત્રુ છે એવો ખ્યાલ હૃદયમાં આવતો નથી. સર્વજીવો કર્મોથી ઘેરાયલા છે તેમા તેઓના કર્મોનો વાંક છે. કર્મોપર અને જીવોપર કષાય કરવાની જરૂર અંશમાત્ર જણાતી નથી. કોઈ જીવનું અશુભ ચિતવાનું નથી એ સર્વ પ્રતાપ ખરેખર પ્રભુ મહાવીર દેવનો છે. તેમણે આત્માને બ્રહ્મ કર્યો છે. તમે પ્રભુનું સ્મરણ ક્ષણે ક્ષણે કરો અને સર્વજીવોની માફી માગી કર્તવ્ય કર્મો અને શુદ્ધ થાઓ.

इत्येवं ॐ अहंमहावीर शान्तिः ३

લેખક. બુદ્ધિસાગર

મુ. મહેસાણા

શ્રી. છાણી તત્ર. વૈરાગ્યાદિ ગુણાલંકૃત. આચાર્ય શ્રી વિજય કમલસૂરિ મહારાજ તથા વ્યાખ્યાન વાચસ્પતિ શ્રી. લગ્નિષ વિજયજી વગેરે યોગ્ય વંદના પહોંચે વિ આપનો પત્ર પહોંચ્યો, સ્વપ્નની યોલીની ઉપજ સંબંધી તમોએ જે લખેલ છે તે મેસાણાના સંઘને જણાવ્યું છે તથા ઉપદેશ આપ્યો છે. મેસાણામાં જે ઠરાવ થયેલ છે ને પહેલાંના ઠરાવ પ્રમાણે વર્તવા સૂચના કરી છે તેથી નવું થશે નહિ એમ ઉપદેશીશ. મારી ગેર હાજરીમાં અત્રે મારા ઉપદેશ વિના સંઘે નવીન ઠરાવપર આવવા નિર્ણય કર્યો હતો પણ દરરોજ સૂચના મળવાથી તથા બાહિર ગામોથી સાધુઓના પત્ર આપવાથી ચાલતા આવેલા ઠરાવ પ્રમાણે સંઘ વર્તશે એમ સંઘના આગેવાનો કેટલાક કહે છે. બાકીનાનો મત મળશે એમ લાગે છે પરંતુ આ બાબતમાં ગામોગામ બળે મત ભેદ થયા છે. વિચારોમાં મત ભેદ જ્યાં ત્યાં જગ્યા છે. અસહના ઠરાવ પણ કોઈ કોઈ ઠેકાણે તે બાબતમાં જૂઠા દેખાય છે તેથી જૈન સાધુઓનું મહામંડલ ભરી ઓછસ નિશ્ચયપર આવી

જવાની જરૂર છે. મતલેદ તો મારામાં અને તમારામાં પણ વિચારની અપેક્ષાએ હોય પરંતુ સર્વ સાધુઓ એકત્ર લેગા થાય તો તેથી મતલેદ ટળે. વર્તમાનમાં જેમ બને તેમ પરસ્પર સંપ વધે એવા ઉપાયો લેવાની જરૂર છે તમારી ઇચ્છા થાય તો અમદાવાદમાં સર્વ સાધુઓનું સંમેલન થાય. આસાદમાં માગશર માસમાં માંડે અમદાવાદ ગમન થયું હતું, ત્યાં કેમ્પેસના પ્રસંગે સાધુઓની સભા મેળવવા કેશેશ કરી હતી. શ્રાવકોને બીજા આચાર્યો પાસે મોકલ્યા હતા પણ પરિણામ કંઈ આવ્યું નહિ. આપના સંઘાડામાં પણ સાધુઓમાં આવી બાબતમાં કેટલાક મતલેદ છે. તેથી સાધુસંમેલન થાય તો અરસપરસ આપલેના વિચારથી સાડ પરિણામ આવે આવીને આવી સ્થિતિ દશ પન્નર વર્ષ ચાલીતો પરિણામ સાડે નહીં આવે. ભાવીભાવ હોય છે તે પ્રમાણે બન્યા કરે છે. આ જમાનામાં સાધુઓનું ઐક્ય થવાની જરૂર છે. સંઘના ઐક્ય અને સંઘની પ્રગતિ માટે વર્તમાનમાં સાધુ સંઘ એકઠો થાય તોજ સાડે પરિણામ આવે. તમે લખેલ બાબત બાણો છો તેથી વિશેષ શું લખુ; જૈન કોમમાં અનેક પ્રકારનું વિચાર વાતાવરણ ફેલાતું જાય છે, વિચારોના રૂડામા ઉત્તમ વિચારો મળવા જોઈએ આપના શરીરે શાતા હશે. દેવ દર્શન કરતાં યાદ કરશો. ધર્મકાર્ય લખશો.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

તા. ક. આજરોજ સંઘમાં વ્યાખ્યાન વખતે આવાત ચર્ચાઈ હતી પણ હજી બે પક્ષનો મતલેદ છે. હજીવે હજીવે ઠેકાણે પડે તેમ ઉપદેશ દીધા કરીશું.

લે: બુદ્ધિસાગર

મુ: મહેસાણા.

સં. ૧૯૭૮ ભા. સુ પૂર્ણિમા.

શ્રીસીપરી (શિવપુરી) તત્ર-વૈરાગ્યાદિ ગુણાલંકૃત-મુનિરાજ ઉપાધ્યાય શ્રી ઇન્દ્રવિજયજી તથા શ્રી વિદ્યાવિજયજી આદિ મુનિમંડલ યોગ્ય અનુવંદન સુખશાતા. વિશેષ, ભાદરવા સુદિ

અતુર્દશીની સાંજરે છ વાગે તાર મળ્યો, અને તેથી ભારત બૂખણ
 જૈન જગતમાં જગતી જ્યોતિ શ્રી વિજયધર્મ સૂરિજીનું સ્થૂલ
 શરીર છૂટી ગયું, તેથી અત્ર સંઘમાં અત્યંત દિલગીરી વ્યાપ
 થઈ છે. તેમની પાછળ પાખી પાડવામાં આવી છે. દેવ વંદન કર્યું
 છે. બપોરે લજ્જન મડલી લજ્જન ગાશે. તેમના આત્માને
 શાંતિ ઈચ્છવામાં આવે છે. શ્રી વિજયધર્મસૂરિજી તેમના
 અક્ષરદેહે ભારતમાં જગતા જીવતા છે. તેમણે અનેક શિષ્યો
 કર્યા, અનેક પાઠશાળાઓ સ્થાપી, કાશીમાં પાઠશાળા સ્થાપી
 અનેક યુરોપીયન વિદ્વાનોને જૈન શાસ્ત્રોમાં રસલેતા કર્યા. તેમણે
 જૈનધર્મની ભારે સેવા બજાવી છે, શ્વેતાંબર જૈન સંઘમાં તેમની
 ખોટ પુરાવી મુશ્કેલ છે. અનેકવિપત્તિઓમાંથી પસાર થઈને
 વાદળમાંથી પસાર થનાર સૂર્યની પેઠે જળકયા છે. જૈન કોમ પર
 ઘણા ઉપકારો કર્યા છે. તેમના અનેક સદ્ગુણોએ ભારતમાં તેમના
 પ્રતિલોકોને આકર્ષ્યા છે. તેમની પાછળ તમારા જેવા વિદ્વાનો
 પ્રગટયા છે. તેમના પગલે ચાલી તેમની ખોટ પૂરી પાડશો.
 તેમના આત્માનો ઘણો વિકાસ થયો હતો. અમારે તેમની સાથે
 સં-૧૯૫૪ ની સાલમાં મેસાણામાં ચાર માસ સુધી સમાગમ
 રહ્યો હતો. તેઓ કાશી ગયા ત્યારે પણ પત્રવ્યવહાર તો કાયમ
 હતો. સંવત્ ૧૯૬૩ની સાલમાં અમોએ તેમની માગણીથી કાશીની
 પાઠશાળા માટે સ્હાય આપી હતી. તેઓ ગુણુજી હતા હિંમતે મર્દ હતા.
 ગંગાનદીના કાંઠાના કર્મચોગીની દશા પ્રાપ્ત કરી હતી. તેમણે
 કર્મચોગીની ક્ષર્જ કે જે ત્યાગીના અધિકાર પરત્વેની હતી તે
 બજાવવામાં ખામી રાખી નહોતી. તેમના ગુણાનુરાગીઓ ઘણા
 છે, તેમ તેમના દુસ્મનો નિંદકો પણ છે. અગ્નિ પ્રગટતાં ધૂમ્ર તો સાથે
 હોય છે જ. ત્રિચાર મતલેદેમતલેદ છતાં તેઓ અન્યની સાથે
 ઉદાર ભાવથી વર્તી સહકારી બની ધર્મની બાબતમાં સંપ બજાવી
 કર્તવ્ય કર્યા કરતા હતા. જૈનેતરોની સાથે ઉદાર ભાવથી વર્તતા
 હતા. આત્મશુદ્ધિ માટે તેમની આત્મદશા આગળ પ્રતિદિન વધ્યા
 કરતી હતી. આવા એક મહાન્ ધર્માચાર્યની જૈન કોમમાં ઘણી

હુંક હતી. તેમના દેહના વિલયથી જૈન કોમને પારાવાર દીલગીરી છે. તેમના આત્માની શાંતિ ઇચ્છું છું. ભાવનગરથી પંડિત અભયચંદ્ર લગવાનું ત્રણ દિવસ પૂર્વે અહીં આવ્યા હતા. તેમણે આચાર્યની માંદગીના સમાચાર કહ્યા હતા. તેમની સાથે ક્ષમાપના કહેવરાવી હતી. ભાવી ભાવ હોય છે—તેમ થાય છે. માટે શોક કરતા નહીં—મારા લાયક ધર્મ કાર્ય લખતા રહેશો. તેમના આત્માને શાંતિ મળે.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

લે૦ બુદ્ધિસાગર

મુ: મેહસાણા.

મં-૧૯૭૮ ભ. ૫ ૯

અમદાવાદ-તત્ર-સુશ્રાવક-શેઠ-જગાલાઈ દલપતભાઈ વગેરે યોગ્ય. ધર્મલાલ—વિ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો. વાંચી સમાચાર જાણ્યા. તમારી શારીરિક સ્થિતિ બહુ મંદ રહે છે તે જાણ્યું. હવેતો સર્વ બાબતમાંથી ચિત્ત હઠાવીને પરમાત્માની ભક્તિ કરો. ધર્મધ્યાન પ્રવૃત્તિમાં જીવન ગાળો! સહોત ગઈ થોડો રહ્યો. હવે ચેતંતો ચેત-માથે મૃત્યુ ગાજતું-કાલ સપાટા દેત ॥ મનુષ્ય ભવ પુનઃ પુનઃ મગનાર નથી. માયા અને કાયા અહીં પડી રહેશે. સાંસારિક ઊપાવિયોથી મુક્ત થાઓ. બીજીવાર પરજીવાની લાલસા ન કરો. જો કે હાલ તે સંબંધી વિચાર નહોય તોપણ ભવિષ્યમાં તેવા વિચારો ન પ્રગટે માટે વર્તમાનમાં સાવધ રહો. શરીરનો ભરંસો કોણ રાખી શકે. ચેતો ! ચેતો ! સર્વ પ્રકારની વાતો મૂકીને ધર્મની વાતો કરો. ઘણીવાર લખ્યું, વર્તમાનમાં લખાય છે, પણ ચેતવું તો તમારા હાથમાં છે. મનમાં આત્માનું સ્વરૂપ વિચારો. પ્રભુનું ક્ષણે ક્ષણે સ્મરણ કરો. કદાપિ કાલે જડ વસ્તુ પોતાની થનાર નથી. નામ રૂપમાં મુંઝાશે નહિ ! વૈરાગ્યભાવે

આત્માને ભાવશે. પરભવમાં જતાં ધર્મ સાથે આવે છે. આત્માની બાજુ વિશેષ પ્રકારે સુધારી લેયો. ધર્મસાધન કરશે. ધર્મકાર્ય લખશે. સર્વને ધર્મલાભ.

इत्येवं अहं ॐ महावीर शान्तिः ३

લે૦ બુદ્ધિસાગર

મુ: મેહસાણા.

વિ. સં-૧૯૭૮ આશ્વિન કૃષ્ણ ત્રયોદશી.

મુ. વિજાપુર, તત્ર સુશ્રાવક શા. કચરાભાઈ અમીચંદ્ર યોગ્ય ધર્મલાભ—તમારા બન્ને પત્ર પહોંચ્યા છે. તમોએ માફ કાઢ્ય લખ્યું પણ તેમાં તમારી ભ.ક્રંત છે. મારે તેમાં સમભાવ છે. સ્તુતિ અને નિંદામાં સાક્ષીભાવ રાખવાથી આત્માની નિઃસંગતા વધે છે. શુભાશુભ કર્મોદયમાં સાક્ષીભાવે અને સમભાવે વર્તવું જોઈએ. આત્મદ્રષ્ટિની ભાવના બળે સર્વ વિશ્વમાં જડ દેહોમાં રહેલા આત્માઓને દેહથી જુદા પાડીને અનંત જ્યોતિર્મય છે એમ દેખો ! એવી ભાવના ભાવવાથી કર્મદેહ જડજગતનો ખ્યાલ રહેશે નહીં અને તેથી આત્મા તેજ આત્મસ્વરૂપે પરિણમશે અને આત્માના આનંદરસનો પ્રકટભાવ શ્રશે. તમારું શરીર માંદું છે પણ આત્મા તો એવી ભાવનામાં આરૂઢ થવાથી આત્માનું પુનરુજ્જીવન પ્રકાશશે. આત્મા વિના બીજા જડ જગના વિચાર ન કરો. જડ વસ્તુઓને દેખો પણ તેઓમાં આત્માનું સ્વરૂપ સ્થાપો અને આત્માજ નજરે આવે એવો દૃઢ ખ્યાલ રાખો, તેથી આત્માનું આત્મભાવે નિશ્ચય પરિણમન દર્શન થશે. જેમ બને તેમ આત્માના સ્વરૂપના વિચારોમાં મસ્ત રહો અને આત્મા વિનાના સર્વ જડ સંબંધી ઉઠતા વિચારોને સમાવી દો અને જડ સંબંધી સંકલ્પવિકલ્પ રહિત થૈ નિર્વિકલ્પ બનો એવી દશામાં ઘણું આયુષ્ય ગાળો !! એવો ભાવના યોગ સાધવા અપ્રમત્ત બનો. દેહની માંદગી ખરેખર જ્ઞાનીને વૈરાગ્ય ભાવનાનું કારણ બને છે અને તેથી મનની ઘણી નબળાઈઓ હોય છે તે

જાણાય છે અને તે નખળાઈને કાઢવા આત્મા તો તાજે થાય છે. રાગદ્વેષના સંકલ્પવિકલ્પથી રહિત મનને રાખવું. મનની નિર્વિકલ્પ દશા જેટલી અને તેટલી ધારણ કરવી. મનમાં પ્રકટતા નકામા વિચારોને દૂર કરવા. આત્મા અનંત છે. અનાદિ છે. અજન્મમર આત્મા છે. કર્મનો સંગી આત્મા છે, પણ આત્માનું એકત્વ સ્વરૂપ ભાવતી વખતે કર્મના સ્વરૂપનો વિચાર ન કરવો. શુભાશુભકર્મફલ લોગવતાં હર્ષ શોક ન કરવો. આત્માના શુદ્ધસ્વરૂપમાં લયલીન થઈ જવું, અને શુદ્ધોપયોગની ધારા પ્રવાહ વારંવાર આત્મામાં વહાયા કરવી તેથી રાગેષની પરિણતિ પ્રગટતી ખંધ થઈ જાય છે, અને ભૂતકાલના બાંધેલાં અનંત કર્મોનો ક્ષય થઈ જાય છે તથા આત્માની શુદ્ધિ ઉત્તરોત્તર વધતી જાય છે અને તેથી આત્મામાં અનુભવજ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય છે. મનદ્વરા રાગ દ્વેષનાં આવરણો જે પ્રગટે તેને તુર્ત વારવાં. આત્માના તાજે મનને રાખવું. મન કરતાં આત્માની અનંતશુદ્ધિ શક્તિ છે. ઇન્દ્રિયોદ્ધારા આત્માનું સ્વરૂપ લક્ષી શકાય નહીં. આત્માના તેજની આગળ ભડતો હાંપી જાય છે અંબઈ જાય છે એવા આત્મસ્વરૂપ પરમાત્મા ખરેખર દેહમંદિરમાં કર્મયોગે આવી વસ્યા છે તે હું પોતે છું. બાકી નામ, રૂપ, દેહ વગેરે સર્વ તે હું નથી એવો દૃઢ નિશ્ચય કરી આત્માના સન્મુખ મન રાખવું. સમ્યક્જ્ઞાની ફક્ત ઉપયોગ પૂરતું બાહ્યમાં મન જોડે છે આત્મદશા પરિપક્વ થયા વિના બાહિરમાં ચિત્ત રાખવામાં આવે છે તો કાચા ઈંડાની પેઠે તે ફૂટીજાય છે માટે સાધન કાલમાં અપ્રમત્ત ઉપયોગથી વર્તવાની ઘણી જરૂર છે. અધ્યાત્મશાસ્ત્રો વાચીને આત્મોપયોગ પ્રગટાવવો અને શાસ્ત્ર વાસનાનો પણ ત્યાગ કરી નિર્મલ્લભાવે રહેવું. શ્રદ્ધા અને પ્રેમના પગથીયે જે ચઢે છે તે મનવાણી કાયાદિને આત્માની ઉન્નતિમાં સાધન તરીકે વાપરે છે. આત્માની શુદ્ધિનો પરિણામ તે ભાવદયા છે. દુનિયાના સર્વ જીવોની દ્રવ્ય દયા કરી સર્વ જીવોને ઉગારવામાં આવે પરંતુ સમ્યક્ત્વજ્ઞાન પૂર્વક ભાવદયા પ્રગટયા વિના આત્માની મુક્તિ

થતી નથી. માટે પ્રથમ આત્માને આત્મોપયોગવડે આત્મરૂપે પરિણ-
માવવા ખાસ કાલજી રાખેા. આત્મામાં વસ્તુતઃ શુદ્ધ નિશ્ચય
નયે ખંધ નથી અને મોક્ષ નથી. ખંધની અપેક્ષાએ મોક્ષ છે.
આત્માને શુદ્ધ ધર્મ તે જ્ઞાનાનંદ છે તેના ઉપયોગે રહેા. એવી
શુદ્ધાત્મભાવના લાવેા. કર્મનું સ્વરૂપ વિચારી સર્વ જીવોપર
આત્મભાવ ધારેા. રાગ દ્વેષના પરિણામ વિનાની આત્મદશા તે
અદ્વૈત દશા છે અને રાગ ેષ વિનાનું જ્ઞાન તે અદ્વૈત જ્ઞાન છે,
એવા જ્ઞાનને પ્રગટાવવા આત્માની ભાવના લાવેા.

इत्येवं ॐ अहमहावीर शान्तिः ३

લે. બુદ્ધિસાગર.

મુ. મેસાણા.

સ ૧૯૭૮ ઇ. સુદિ ખીજ.

શ્રી. વઢવાણ કંપ. તત્ર. ત્રીજી પ્રાણિરક્ષક પરિષદના સ્થા.
સેક્રેટેરી. શાહ. ગોકુલભાઈ નાનજી ગાંધી, તથા શા. છબીલદાસ
લીલાધર અમૃતલાલ યોગ્ય ધર્મલાભ. ત્રીજી પ્રાણિરક્ષક પરિષદ
સંખધી નિવેદન પત્રિકા આવી તે વાંચી છે. પ્રમુખ તરીકે ગુજ-
રાત ગુર્જરભાષા મહાકવિ શ્રી ચુત ન્હાનાલાલ દલપતરામ ભાઈને
ચુનવામાં આવ્યા છે, તેથી મ્હને અત્યંત હર્ષ થાય છે. કવિરાજના
મુખમાંથી ગંગાના પૂરની પેઠે વહેતા એવા દયાગંગના પ્રવાહથી
સૌરાષ્ટ્રવાસીઓના હૃદયમાં દયાનાં પૂર ઉભરાઈ જાયો એમ
છત્છું છું. મહાકવિની પ્રાણિઓની રક્ષા સંખધી લાગણી સારી
છે. દયાનાં ભાષણોથી લોકોપર સારી અસર થશે પણ પ્રાણિઓની
દયા કરવા રૂપ કર્તવ્ય તો જીંદગીભર પર્યંત કરતાં પણ ખાકી
રહેવાનું. મારી પ્રાણિઓની રક્ષા સંખધી નીચે પ્રમાણે સૂચના
ઓ છે. તે પરિષત સમક્ષ વંચાવશે.

૧ પાંજરાપોળની વ્યવસ્થા સુધારવી. સર્વ પાંજરાપોળની
સંસ્થાઓને એક સરખી વ્યવસ્થાથી ગોઠવી દેવી. પાંજરાપોળના

વહીવટ કરનારાઓ, જ્યાં જ્યાં હોય ત્યાંથી પત્ર લખી બોલાવવા અને તેઓ એક બીજી સંસ્થાઓથી જોડાઈને કાર્ય કરે એવું વ્યવસ્થાપૂર્વક શિક્ષણ આપવું.

ઢોરોમાં અનેક માતાના રોગ વગેરે નામવાળા રોગો ફેલાય છે તે રોગોના ઉપચાર માટે તત્સંબંધી જ્ઞાનવાળા, દવા કરનારા દેશી પરદેશી વૈદ્યોને મોટી મોટી પાંજરાપોળોમાં રાખવા અને નાની સંસ્થાઓમાં પણ તેઓ જાતે દવા કરી શકે એવી વ્યવસ્થા કરવી. દુષ્કાલપ્રસંગે ઢોરોને સંઘરવાં અને પશ્ચાત્ તેઓના માલીકોને અમુક શરતે પાછાં આપવાં. દેવીના નામે પશુઓનું બલિ થતું અટકાવવા ઉપદેશાદિ પ્રવૃત્તિઓ સેવવી, પરદેશખાતે લક્ષણાર્થે પશુઓ ન જાય એવો ગામોગામ બંદોબસ્ત કરાવવો, તથા ઠાકોરો દેશી રાજાઓને સમજાવી બંદોબસ્ત કરાવવો, તેમાટે સારા ઉપદેશકોની વ્યવસ્થા કરવી, સર્વ ધર્મગુરુઓની સહાય લેવી અને પશુઓ વગેરેનું રક્ષણ થાય એવા હિંદમાં સર્વત્ર વિચારો ફેલાવવા. કતલખાનામાં દરરોજ હજારો પશુઓને મારવામાં આવે છે, તેથી હિંદની પડતી થાય છે. હિંદીઓને છાશ, દુધ, દૂત, પ્રમાણમાં (સર્વત્ર સર્વને) મળી શકતું નથી માટે માંસાહાર બંધ કરવાનાં કારણે સમજાવવાં. ગાય વગેરે જાનવરોની કતલ બંધ થાય એવો જ્યાં ત્યાં ગામોગામ બંદોબસ્ત કરવો, કરાવવો. પશુઓનો અને પંખીઓ વગેરેનો શિકાર થતો અટકે એવા ઉપાયો લેવા. હિંદમાં ગાયોની કતલ ન થાય એવો હિંદકોન્ગ્રેસ મારફત ઠરાવ કરાવવો. જલચર મત્સ્ય વગેરે પ્રાણીઓનું રક્ષણ થાય એવા ઉપાયોને જણાવવા.

૨ હિંદુસ્થાનમાં પૂર્વે વૃક્ષો ઘણાં હતાં. હાલ જંગલોમાંથી ઘણાં વૃક્ષો કપાય છે. વૃક્ષો નષ્ટ થવાથી વૃદ્ધિ કમી થાય છે. આંબા, રાયણ, મહુડા, આંબલીઓ વગેરે વૃક્ષોથી ગરીબોનું ગુજરાન ચાલે છે તેવાં વૃક્ષો ન કપાય એવો રાજ્ય તરફથી અને તેઓના માલીકો તરફથી બંદોબસ્ત થવો જોઈએ. ગરીબ લોકોનો જેના

પર નિર્વાહ છે એવાં કેટલીક જાતનાં ફળને સરકાર, તે લોકોના ઘરનાં રહેવા દેતી નથી તેથી ગરીબ લોકોના પ્રાણ જાય છે માટે તેસંજાંધી પરિષદે ઠરાવ કરી સરકારની આંખ ઉઘાડવી જોઈએ.

૩ દુષ્કાલના વખતમાં યુક્તલ દેરોને પાંજરાપોળ વગેરેમાં રાખવામાં આવે છે પણ મહાજન વગેરે તરફથી તેઓની ખાવા પીવાની ખરાબર વ્યવસ્થા ન થવાથી ઘણાં દેરો મરી જાય છે માટે વ્યવસ્થાપૂર્વક સર્વ દેરોનું રક્ષણ થાય એવી આદર્શ પાંજરાપોળ પ્રગટાવવી જોઈએ. સં. ૧૯૬૮ ની સાલમાં ગુજરાતમાં દુષ્કાલ પડ્યો હતો, ત્યારે અમદાવાદમાં ઘણાં દેરો આવ્યાં હતાં, પાંજરાપોળ તરફથી ગાય, બળદ, લેંસો ઘણી રાખવામાં આવી હતી, કલેક્ટર તરફથી બળદો વગેરે રાખવામાં આવ્યા હતા. કલેક્ટરે ગાય બળદ માટે એકેક ખીસો કરાવ્યો હતો. દરેકના ખીસે દરેક પ્રાણીને જૂઠું જૂઠું ઘાસ આપવામાં આવતું હતું અને દરેકને ઠાંલથી પાણી પાવામાં આવતું હતું તેથી તેમણે ઘણાં જાનવરો જાળવ્યાં હતાં, અને પાંચસે જાનવરમાં વીશ પચ્ચીશ મરણ પામ્યાં હતાં, ત્યારે મહાજને રાખેલી ગરો બળદો લેંસોનું લેગું ટોળું હતું, ઘાસ પણ ટોળામાં લેગું નાખવામાં આવતું હતું, તેથી સમગ્રું ઢાર બીજાને મારી પોતે ખાઈ જતું હતું, નબળું ખાઈ શકતું નહોતું, ઉઠી ન શકે એવાં માંદાં તો ખાઈ શકતાં નહોતાં તેથી તે ટપોટપ મરી જતાં હતાં, એકંદરે બે હજારમાંથી ચારસે પાંચસે બચવા પામ્યાં હતાં, સારી વ્યવસ્થા વિના ઘણાં દેરો મરી જાય છે એમ મારી નજરે જોવામાં આવ્યું. બળદોની ઉપયોગિતા જાણીને લોકો બળદોને જાળવે છે અને ગુજરાતમાં પાડાઓને રખડતા મૂકવામાં આવે છે તેથી તેમનો જલિદાન વગેરે અનેક રીતથી નાશ થાય છે માટે પાડાઓને પાણુ ખેતીના કામમાં લોકો વાપરે તો તેઓનો નાશ થતો અટકે. ચોમાસામાં અમદાવાદની રાંચરડા વગેરે પાંજરાપોળોમાં પ્રાણિયો મરી જાય છે, ત્યાં કાઢવ કીચડ ઘણો થાય છે. શરદીથી બચાવવા માટે તથા

ક્રીચડ ન થાય અને વારંવાર સારી જગ્યાઓમાં ઢોરોને ફેરવવામાં આવે તો પાંજરાપોળમાં ઘણાં ઢોરોનું રક્ષણ થાય. એક બકરાને વાઘેટાને પાંજરાપોળમાં મૂકવામાં આવે છે તો એક વર્ષની ઉપર ભાગ્યેજ જીવતો રહે છે, ત્યારે તે ઘેટો, બકરા કોઈ ઘેર પાળે તો સાત આઠ વર્ષ ઉપરાંત પણ જીવી શકે છે, એવા મેં ઘણા દાખલા સાણુંદ વગેરેમાં દેખ્યા છે. દુધકાલમાં ઢોરોને ઘાસની તાંગી પડે છે માટે પહેલાંથી બેત્રણ પાંચ છ વર્ષ સુધી પૂળા વગેરે રહે તે માટે આંધલા વગેરે કરવાનો બોધ થવો જોઈએ. ગામોગામ તે તે ગામના લોકો પૂરતું ઘાસ સંઘરે તે માટે રાજ ઠાકોરો વગેરે તેવો બંદોબસ્ત કરે તો ઘણાં ઢોરોનું રક્ષણ થાય. પશુ પંખીઓની ઉપયોગિતાનો ખ્યાલ જેમ અને તેમ સર્વ લોકોના સમજવામાં આવે એવો ઉપદેશ દેવો જોઈએ અને એવાં જૂનાં તથા નવીન પુસ્તકોનો પ્રચાર કરવો જોઈએ. એકેન્દ્રિય જીવો કરતાં દ્વીન્દ્રિય જીવોનું રક્ષણ કરવામાં વિશેષ પુણ્ય છે. દ્વીન્દ્રિય કરતાં ત્રીન્દ્રિય અને ત્રીન્દ્રિય કરતાં ચતુરિન્દ્રિય અને ચતુરિન્દ્રિય કરતાં પંચેન્દ્રિય પ્રાણીઓને બચાવવામાં વિશેષ પુણ્ય છે. પંચેન્દ્રિય પ્રાણીઓમાં સર્વથી ઉત્તમ મનુષ્ય છે. સર્વ પ્રાણીઓમાં મનુષ્ય રાજ સમાન છે. સર્વ પ્રાણીઓ કરતાં મનુષ્યનું રક્ષણ કરવામાં વિશેષ પુણ્ય છે. નિર્દયી કૂર મહાપાપી હિંસક મનુષ્યોના રક્ષણના પુણ્ય કરતાં દયાવંત જ્ઞાની અહિંસકજ્ઞાની મનુષ્યોને બચાવવામાં વિશેષ પુણ્ય છે. આંધળાં લૂલાં ખેડેરાં બોખડાં અનાથ દુઃખી મનુષ્યોની રક્ષા કરવામાં વિશેષ લક્ષ્ય રાખવું જોઈએ. જીણાં જીવડાં બચાવવાં અને મોટાં પ્રાણીઓને મરતાં ન બચાવવાં તથા તેઓને દુઃખી કરવાં એ જૈનોને અને હિંદુઓને શરમાવનારું કૃત્ય છે. પરમેશ્વરનો પ્રતિનિધિ મનુષ્ય છે. મનુષ્ય પરમેશ્વરપદ પામે છે. મનુષ્ય વૈકુંઠ સુક્તિને પામી શકે છે માટે અશક્ત મનુષ્યોની દયા રક્ષા કરવી જોઈએ. મનુષ્યને મનુષ્ય પોતાના સ્વાર્થે મારી નાખે, રહેમ ન રાખે અને પરમેશ્વર પાસે માપી માગે એમાં ધર્મ નથી. અન્ય મનુષ્યોનાં રક્ત ચૂસીને જીવવાથી પ્રભુપદ મળતું નથી. દયા

સમાન કોઈ ધર્મ નથી. પ્રભુ મહાવીરદેવે તથા શ્રી બુદ્ધે હિંદમાં પશુપત્ની અને વૃક્ષો પર્યતની દયા કરવાનો ઉપદેશ આપ્યો હતો. જૈનો તે ઉપદેશપ્રમાણે યથાશક્તિ વર્તે છે. સંપ્રતિ, અશોક, ચંદ્રગુપ્ત, ખારવેલ, કુમારપાલ વગેરે અનેક રાજાઓએ પ્રાણીઓની રક્ષા કરવા ઉપાયોને આચર્યા હતા. હિંદુઓએ દયા-ધર્મને ઘણી પુષ્ટિ આપી છે અને સર્વ ધર્મોમાં અહિંસાપરમોર્થમ્ એવું સિદ્ધ કરી તે પ્રમાણે વર્તી હિંદુધર્મને શોભાવ્યો છે. અકબર ખાદશાહે છેવટના જીવનમાં ગાયો વગેરે પ્રાણીઓની રક્ષા કરવામાં ખાસ લક્ષ્ય દીધું હતું. દયા વિના ધર્મ તે ધર્મ ગણાય નહીં. ભારતવાસીઓના હૃદયમાં દયા તો જન્મની સાથે પ્રગટે છે. દયાવાળા હૃદયમાં પ્રભુનો વાસ છે. દયા વિના કોઈ મનુષ્યે પ્રભુનાં દર્શન કર્યા નથી. દયા વિનાનું રાજ્ય તે રાક્ષસીરાજ્ય છે. દયામાં સ્વર્ગનું રાજ્ય છે. યુરોપ વગેરે દેશોમાં જે યુદ્ધો થાય છે તેમાં લાખો મનુષ્યો, પશુઓ વગેરેની કતલ થાય છે માટે તેવાં હિંસક યુદ્ધો બંધ થાય તેવા ઉપદેશો દેવા તે પણ પ્રાણી રક્ષા ધર્મ છે, એક બીજાના પ્રાણનો નાશ કરવાથી વિશ્વમાં કોઈ પણ દેશસમાજ રાજ્યની ખરી પ્રગતિ થઈ નથી અને થવાની નથી. દયા વિનાના તત્ત્વજ્ઞાનીઓ વિદ્વાનો પણ ધર્મમાં એક તસુ માત્ર પણ આગળ વધી શકવાના નથી. દયાના દૃષ્ટિએ દેખીએ તો આર્યદેશની આગળ અન્ય હિંસકદેશો અઢી વર્ષના બાળક જેવા છે. ભારતદેશે દયાના પાઠો અન્યદેશોને ભણાવીને સર્વ વિશ્વમાં શાંતિ આનંદ પ્રચારવા જેટલું બને તેટલું સ્વાર્પણ કરતું જોઈએ. શસ્ત્રોના યુદ્ધોથી મારામારી પૂનામરકી અને સર્વત્ર અશાંતિ છે. એશિયામાં હાલ અહિંસા કરતાં હિંસાની ઘણી વૃદ્ધિ થઈ છે. હાલમાં યજ્ઞ કરતાં પશુઓના ભક્ષણાર્થે ઘણાં પશુઓનો નાશ થાય છે. ગાયો, ભેંસો વગેરે ઉપયોગી લાખો કરોડો પ્રાણીઓનો નાશ થાય છે. હિંદ વગેરે દેશોમાં દુષ્કાલરોગ વગેરે પ્રસંગોથી લાખો મનુષ્યોનો નાશ થાય છે. રાજ્યની સહાયતા મળ્યાથી પ્રાણીઓની રક્ષા કરવામાં ઘણી સુલભતા થાય છે. દયામય શાસ્ત્રો પુસ્તકોનો

પ્રચાર કરવાનો ખર્ચખરો વખત આવી પહોંચ્યો છે. મનુષ્યોની અને પ્રાણીઓની દયા રક્ષા કરવામાં સ્વરાજ્ય નો ઘણો અર્થ સમાઈ જાય છે. ધનિકોએ અને વિદ્વાનોએ તથા કવિઓએ પ્રાણીઓની રક્ષા કરવામાં સર્વ સ્વાર્પણ કરવું જોઈએ. શુજરાત મારવાડમાંથી દરરોજ હજારો પ્રાણીઓ રેલ્વે મારફત મુંબઈ તથા અન્યદેશો તરફ ઘસડાઈ જાય છે. ક્યાં ગયા દયાના દેવો ! ક્ષત્રિયો !! જાગો, ઉઠો, ભારતવાસીઓ ! સર્વ ખંડમાં દયાનો પ્રચાર કરો. એક બીજાને મહેણાં ટોંણાં મારવાનો આ વખત નથી, હિંદમાં વસનારા સર્વ જાતના ધર્મીલોકોએ દયાવડે સર્વત્ર શાંતિ સ્થાપવી જોઈએ. દેશના મોઢે, ધર્મના મોઢે, ધર્મના મોઢે તથા જાતના મોઢે, આમડી રંગના મોઢે, રાજ્યના મોઢે, સ્વાર્થે, અન્ય-મનુષ્યોનો તથા પ્રાણીઓનો નાશ ન કરવો જોઈએ. ધર્મના મોઢે પૂર્વે કરોડો મનુષ્યોની હિંસા થઈ છે. દેશ રાજ્ય સ્વાર્થમોઢે આજસુધી હજારો યુદ્ધો થયાં અને થશે. જ્યારે લોકો, મનુષ્યો વગેરેના નાશથી શાંતિધર્મ નથી એમ સમજશે ત્યારે વિશ્વમાં આવી શાંતિ પ્રગટશે અને સત્ય રાજ્ય પ્રગટશે, લૌતિક પદાર્થોથી ઉન્નતિ અને શાંતિ છે એવો મોહજ્ઞાંતિ જ્યાં સુધી છે ત્યાં સુધી વિજ્ઞાન-દ્વારા લાખો નવીન શોધો કરવામાં આવે તોપણ સર્વત્ર વિશ્વમાં શાંતિ નથી, સર્વ મનુષ્યોને આત્મ સરખા ગણીને અહિંસાધર્મ પાલન કરવામાં આવે તો તેથી સત્ય શાંતિ છે. મનુષ્યોને દાડપાન કરવામાં રાજ્ય તરફથી નિષેધ ન થાય ત્યાં સુધી હિંસા થયા કરવાની. દાડનો નિષેધ કરવાથી અહિંસાની પુષ્ટિ થાય છે અને તેથી મનુષ્યોની રક્ષા થાય છે માટે દાડપાનનો નિષેધ થવો જોઈએ. પ્રાણીઓની હિંસાથી બનેલી વસ્તુઓનો ત્યાગ થવો જોઈએ. ખાદ્યનાં બનેલાં વસ્ત્રો વાપરવાથી લાખો પ્રાણીઓની હિંસા અટકે છે અને ગરીબ લોકોની રક્ષા કરવામાં તે અત્યંત ઉપયોગી છે તથા તેથી લાખો સ્ત્રીઓના શીયલની-પ્રતિવ્રતા ધર્મની રક્ષા થઈ શકે છે માટે ખાદ્યનો જેમ બને તેમ વિશેષ પ્રચાર થવાની જરૂર છે. માંસાહારી મનુષ્યોને વનસ્પતિ આહારી બનાવવા માટે લાખો

ઉપાયો યોજવાની જરૂર છે. પશુઓ વગેરેને જ્યાંસુધી મનુષ્યો ખોરાક તરીકે વાપરે ત્યાં સુધી પ્રાણીઓની રક્ષા થઈ શકે નહીં. સરકાર તરફથી તે માટે કંઈ ખર્ચ નથી શકે તેમ નથી. કેળવાયલા ઉપદેશકો માર્ફત માંસાહાર ત્યાગની ચળવળ વધુ પ્રમાણમાં નીતિસર ચલાવવાની જરૂર છે અને તે માટે જ્ઞાની કર્મયોગીઓ પ્રગટાવવાની ઘણી જરૂર છે. પ્રાણીઓનો માંસાહાર વગેરેથી નાશ થાય એવા સ્વરાજ્યને સ્વરાજ્ય કહેવું તે અજ્ઞાન છે. હિંદુ રાજ્યોમાં રાજ્ય તરફથી ગોવધ બંધ ન થાય તો તે હિંદુ ક્ષત્રિય ધર્મી રાજાનું રાજ્ય કેવી રીતે ગણાય ? હિંદમાં ઘણા અજ્ઞાની દેવી ભક્ત બેઠી લોકો હજી છે તે કલકત્તામાં કાલિકાની આગળ, દાંતાની અંબાજી વગેરે દેવીઓ આગળ હજારો પાડા બકરા વગેરે પશુઓની કુર્બાની (હોય) કરે છે. વર્ષમાં મુખ્ય ગણાતા કેટલાક દેવીભક્ત બ્રાહ્મણો હજી પાડા બકરાનો હોમ કરવાનો ઉપદેશ આપે છે, ઉત્તમ બ્રાહ્મણાદિ વર્ણમાં દારૂમાંસ ભક્ષણની પ્રવૃત્તિ વધવા લાગી છે, બંગાળા વગેરે દેશોમાં તો મત્સ્યને જલડોડી માનીને બ્રાહ્મણો વગેરે વાપરે છે. કેટલાક ધર્મોમાં તો ધર્મશાસ્ત્રોમાં પશુઓને મારી ભક્ષણ કરવાનું લખ્યું છે અને તેવાં વાક્યોને પ્રભુવાક્ય માનીને લોકો પશુઓની હિંસા કરતાં ખચકાતા નથી, પણ હવે હિંદીઓ સત્ય સમજવા લાગ્યા છે. પ્રાણીઓની અને મનુષ્યોની રક્ષામાં સ્વરાજ્ય રહેલું છે એમ સમજવા લાગ્યા છે. મનુષ્યોનાં દુઃખો ટાળવા સેવાધર્મ સ્વીકારી કર્મયોગી બનવા લાગ્યા છે. મહાકવિ નાનાલાલભાઈ જેવા વિદ્વાનો હવે દયામય ધર્મથી સર્વ વિશ્વમાં શાંતિ છે એમ અહિંસા ગીતાનો શંખ ફુંકવા લાગ્યા છે. પ્રભુ મહાવીરદેવ અને પૂર્વના તીર્થંકર ઋષિઓએ દયામય ધર્મને પ્રરૂપ્યો છે, તેનું સત્ય રહસ્ય સમજવા લાગ્યા છે અને તેથી તેઓ આ પરિષદમાં પ્રમુખ તરીકે વિરાજીને કવિવર રવીન્દ્રનાથ ટાગોરની ગીતાંજલિપેઠે દયાના સ્વર્ગીય સામ્રાજ્યની ગીતાંજલિરૂપ બાષણ કરીને સર્વ વિશ્વ મનુષ્યોના હૃદયોને દયાથી પરિપૂરિત કરી દેશે એમ શાસનદેવો પ્રતિ

પ્રાર્થુ છું. પ્રાચીનકાળમાં ગાયો લેંસોને ચરવા માટે ગોચર ભૂમિ ચરા રાખવામાં આવતી હતી. હાલ ગોચર ભૂમિચરાઓ ભાગી નાખવાની પ્રવૃત્તિ શરૂ થઈ ગઈ છે તેના સામે પ્રજા સમૂહે અવાજ ઉઠાવવો જોઈએ. આ પરિષદમાં તે માટે કંઈ હિલચાલ થાય તો સારું. સુકાલના વખતમાં અનાજ ઘાસ પુષ્કલ થાય છે. પાંચવર્ષ સુધી ચાલે એટલું સંઘડી રાખવાની પ્રવૃત્તિ હોય તો બીજા વર્ષમાં વર્ષાદના અભાવે મોંઘવારી થાય છે તેનું સંકટ ન રહે. બળદો ગાયો લેંસો વગેરે પ્રાણીઓ ઓછાં થતાં જાય છે. હિંદમાં પક્ષર કરોડ ગાયો લેંસો અને વીશક કરોડ બકરાં હાલ છે. તેઓની શક્તિ ઉમર શરીર ઘટતું જાય છે. પશુઓ વગેરેના ઉપકારોથી મનુષ્યો જીવે છે અને મનુષ્યોના ઉપગ્રહથી પશુઓ વગેરેનું રક્ષણ થાય છે. પ્રભુ મહાવીરદેવે પરસ્પરોપગ્રહ જીવાનામ્ (તત્ત્વાર્થસૂત્ર) જીવોને પરસ્પર ઉપકાર-ઉપગ્રહ છે એમ જણાવ્યું છે. જીવો પરસ્પર એક બીજાના ઉપકારથી જીવે છે એવો સ્વાભાવિક છે. અજીવજડપદાર્થોના ઉપકારથી પરસ્પર મનુષ્યો જીવી શકે છે માટે આપણે જેઓના ઉપગ્રહ ગ્રહીએછીએ તેના ઉપર ઉપકારો કરવા એ મનુષ્યોની ફર્જ છે. પ્રાણીઓની રક્ષા કરવાથી આ ભવમાં પણ પુણ્યફલની પ્રાપ્તિ થાય છે અને પરભવમાં દેવલોક (વૈકુંઠ) આદિ સદ્ગતિની પ્રાપ્તિ થાય છે. સર્વવ્રતોમાં પ્રાણીઓની રક્ષા કરવી એ પ્રથમ વ્રત છે અને એ વ્રતમાટે અન્ય વ્રતો છે. ભાષણો કરીને વા ભાષણો શ્રવણ કરીને પ્રાણીઓની રક્ષાપશુભપ્રવૃત્તિ કરવી. એવી રીતે દ્રવ્યદયા કરવાથી ભાવ દયાના માર્ગે વહેતાં પ્રભુપદની પ્રાપ્તિ થાય છે. દેવોને પ્રાર્થીએ છીએ કે ભારત દેશમાં પૂર્વના જેવી પ્રાણીઓની રક્ષાની પ્રવૃત્તિમાં આર્યોને સહાયી થાઓ.

શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ પરહિતનિરતા મંવંતુ ભૂતગણાઃ

દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશ-સર્વં સુખોમવન્તુ લોકાઃ ॥

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લે: બુદ્ધિસાગર

સં. ૧૬૭૯ માધ વદિ ૨

લેખક. બુદ્ધિસાગર

મુ. સાણંદ.

શ્રી. મેહસાણા. તત્ર. સુશ્રાવક. શા. મોહનલાલ નગીનદાસ
ભાઈ. ચંદુલાલ તથા ચમનલાલ તથા પોપટલાલ નગીનદાસ તથા
બલાખીદાસ તથા શેઠ કુલચંદ ડાહ્યાભાઈ તથા. શા. કેશવલાલ લલ્લુ-
ભાઈ તથા શા. સોમચંદ ગુલાબચંદ તથા શા. મનસુખ ચુનીલાલ
તથા. ગોપાલભાઈ નાગરભાઈ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાલ. વિ. ગુરૂ
મહારાજશ્રી સુખસાગરજીમહારાજના નામની લાયઝેરીની
જગ્યા બદલી તે બાણી, અમારા ઉપદેશથી અને મુનિ જીતસા-
ગરની ચળવળથી લાયઝેરીની સ્થાપના થઈ હતી. પાટણથી તો
તેરની સાલમાં મેહસાણે આવવાનું થયું હતું, જેઠ સુદિ એકમે
લાયઝેરીની સ્થાપના કરી હતી. ત્યાંથી માણસા, વિબપુર, પેથાપુર
જવાનું થયું હતું મેસાણાના નવયુવકોમાં ધર્મનો ઉત્સાહ ખરે-
ખવ મુનિજીતસાગરે રેડયો હતો, અમને મુનિ અમૃતસાગર,
તથા જીતસાગર તથા દેવેન્દ્રસાગરની ઘણી યાદી આવે છે. મુનિ
અમૃતસાગરે સં. ૧૯૬૮ ના પોષસુદિ તેરસે સુરતમાં દેહો-
ત્સર્ગ કર્યો હતો, તે વખતે અમે દમણ પાસે વાપી ગામમાં
હતા. મુનિ જીતસાગરે, સં. ૧૯૭૩ ના આસોસુદિ એકમે
પાટણમાં સાગર ગચ્છના ઉપાશ્રયમાં દેહોત્સર્ગ કર્યો હતો—અમૃત
સાગરે સં. ૧૯૬૪ ના માગશરમાસ સુદિ છઠ્ઠે અમદાવાદમાં
શ્રી સંલવનાથના દેરાસરના લોંચરામાં અમારી પાસે દીક્ષા લીધી
હતી, મુનિ જીતસાગરજીએ મુંબઈમાં સં. ૧૯૬૭ ના જેઠ સુદિ
તેરસે દીક્ષા અંગીકાર કરીહતી. મુનિ દેવેન્દ્રસાગરે સં. ૧૯૬૬ માધ
સુદિ દશમે રાણપુરમાં દીક્ષા લીધી હતી અને તેણે સં. ૧૯૭૪
સાણંદમાં અષાઢસુદિ તેરસે દેહોત્સર્ગ કર્યો હતો. મુનિ ગુલાબ-
સાગરે અમારા ગુરૂ પાસે સં. ૧૯૫૮ માં વસો ગામમા માધ

માસમાં દીક્ષા લીધી હતી અને તેણે માણસામાં સં. ૧૯૬૧ ના ચૈત્ર માસમાં દેહોત્સર્ગ કર્યો હતો. શ્રી રંગસાગરજીએ અમારા ગુરૂ પાસે સં. ૧૯૬૧ મેસાણામાં દીક્ષા અંગીકાર કરી હતી અને અમદાવાદ આંબલીપોગના ઉપાશ્રયમાં સં. ૧૯૭૩ ચૈત્ર વદિ ત્રીજે દેહોત્સર્ગ કર્યો હતો. શ્રી ભક્તિસાગરજીએ સં. ૧૯૬૯ વૈશાખ સુદમાં હઠીભાઈની વાડીમાં અમદાવાદમાં અમારા ગુરૂ પાસે દીક્ષા અંગીકાર કરી હતી અને તેમણે પેથાપુરમાં સં. ૧૯૭૩ આસોસુદિ એકમે દેહોત્સર્ગ કર્યો હતો. ભક્તિ સાગરજી તથા રંગસાગરજી સરલ-સ્વભાવી શાંત ક્રિયાપાત્ર આત્માર્થી વૈરાગી ક્રિયાપાત્ર ત્યાગી અને વૃદ્ધ અનુભવી હતા. ગુલાબસાગરજી વૈરાગી હતા, આત્માર્થી હતા. દેવેન્દ્રસાગરજી યોગી તથા અધ્યાત્મજ્ઞાની તથા દૃઢશરીરી આત્માર્થી હતા, તેમણે વ્યાકરણ, કાવ્ય તથા ન્યાયશાસ્ત્રનો સારી રીતે અભ્યાસ કર્યો હતો. દેવેન્દ્રસાગરે અમારી પાસે યોગાભ્યાસ કર્યો હતો અને સંકલ્પબળથી વૃશ્ચિક આદિનાં વિષને તથા સર્પવિષને ઉતારી શકતા હતા. દેવેન્દ્રસાગરમાં વ્યાવહારિક કુશળતા ઓછી હતી તે આત્મજ્ઞાનનો અત્યંત રૂચિ-વાળો હતો. તેણે વ્યાખ્યાન વાંચવાની શક્તિ પ્રાપ્ત કરી હતી. વિકથા કરવાની વૃત્તિ તેનામાં અત્યંત ન્યૂન હતી. તેણે આગમોનું અધ્યયન શરૂ કર્યું હતું તે જો લાંબા વર્ષસુધી જીવ્યો હોત તો જોન શાસનનો પ્રભાવક થઈ શકત. મુનિ જીતસાગરજીએ વ્યાકરણ કાવ્ય શાસ્ત્રોમાં સારો પરિશ્રમ કર્યો હતો. પ્રકરણોનું જ્ઞાન મેળવીને આગમોનું વાચન શરૂ કર્યું હતું. મેસાણા અને પાટણના ચોમા-સામાં ઉત્તરાધ્યયન વગેરે સૂત્રોને વ્યાખ્યાનમાં વાંચતો હતો. મુનિ જીતસાગરમાં મુનિ અમૃતસાગરની પેઠે વ્યવહાર કુશળતા તથા લોકોને ધર્મક્રિયામાં ખેંચવાની શક્તિ સારી હતી. જીતસાગરમાં અન્યોની સાથે મળીને કાર્ય કરવાની શક્તિ પ્રગટી હતી. દેવેન્દ્ર સાગરની મુખ્ય જ્ઞાન રૂચિ હતી અને જીતસાગરમાં મુખ્ય ધર્મક્રિયા રૂચિ સારી હતી. બન્નેમાં શાસનરાગીપણું સમાન હતું. દ્રવ્યાનુ યોગજ્ઞાન, યોગજ્ઞાન અને અધ્યાત્મજ્ઞાનની રૂચિમાં દેવેન્દ્રસાગર

પ્રથમ નંબરે આવતો હતો. જીતસાગરજી ધર્મક્રિયાકાંડમાં અત્યંત રૂચિમાન હતા, બન્નેની યાદી ઘણી આવે છે. જો તે બન્ને અને અમૃત સાગરજી હાલ હયાત હોત તો હાલ મારા હાથથી જે ધર્મનાં કાર્યો થાય છે તેના કરતાં ઘણાં થાત. અમૃત સાગર જી મારું હૃદય કતું, તેના જેટલું મારું હૃદય હજી સુધી કોઈએ બળ્યું નથી. અમૃતસાગર મારો જમણો હાથ હતો તે શુર ભક્ત હતો. તેની બાહ્યાંતર શુર ભક્તિ એક સરખી સાચી હતી. તેણે હૃદય આપ્યું હતું અને તે મારામાટે અર્પાઈ ગયો હતો. બા-
લ્યાવસ્થાથી માણસમાં તે મારી પાસે રહ્યો હતો તેથી તેનો જીવ મારી સાથે મળી ગયો હતો. તે શુરના ભક્ત હતો, તે શુર ભક્તિમાં અર્પાઈ ગયો હતો. વૈરાગી ત્યાગી ધર્મ ક્રિયાપાત્ર દક્ષ વિવેકી આત્માથી હતો, તે હૃદયનો નિર્મલ અને ઘણો ધર્મ જીવસ્સાવાળો નિર્ભય હતો. સિદ્ધહૈમવ્યાકરણનો તેણે સારી રીતે અભ્યાસ કર્યો હતો. તે જો હજી જીવતો હોત તો જૈન ધર્મનો પ્રચાર કરવામાં અને સદુપદેશ પ્રવૃત્તિમાં મુને ઘણો ઉપયોગી થાત. તેની મારાપર પૂર્ણશ્રદ્ધા પ્રીતિ હતી. અમૃતસાગરના શિષ્ય વૃદ્ધિસાગર છે તેના શિષ્ય જીતસાગરજીએ મેસાણાના નવયુવકજૈનોને ધર્મમાં ઘણા ઉત્સાહી કર્યા. મારી સ્મૃતિમાં અમૃતસાગરજી, જિતસાગરજી અને દેવેન્દ્રસાગર તરી આવે છે. તમારી જીંદગીપર મુનિ જીતસાગરના ચારિત્રની તથા ઉપદેશની સારી અસર થઈ છે અને તેથી તમે શુરસેવા ભક્તિથી બોધ ગ્રહવામાં ઉત્સાહી બન્યા છો. મેસાણાના જૈનોને જીતસાગરની ઘણી યાદી રહેશે. દેવેન્દ્રસાગરના પિતા પિતાંબરદાસ શ્રી હુકુમ મુનિજીના રાગી હતા તેથી દેવેન્દ્રસાગરજીની ગૃહસ્થાવાસમાં અધ્યાત્મજ્ઞાનપર ઘણી રૂચિ હતી. તેમની જન્મભૂમિ વિનાપુર પાસે ગેરીતા ગામ હતી. જીતસાગરની જન્મભૂમિ રાધનપુર હતી તેમના પિતા અનુપચંદભાઈએ પશુ પાછળથી દીક્ષા અંગીકાર કરી હતી. દેવેન્દ્રસાગરનું સંસારીપણામાં ડાહ્યાભાઈ નામ હતું. તેમની પત્નીને પુત્ર પ્રસવ્યો અને વીશ દિવસનો થયો એટલે

તુર્ત તેમણે દીક્ષા અંગીકાર કરી હતી એવી તીવ્ર વૈરાગ્ય દશા-
 શાળા તે હતા. તેમના ઝાકા સુરચંદભાઈ હતા તેમણે જ્ઞાન
 શીતલવિલાસ વગેરે અન્યોરચ્યાછે. તેમણે સં. ૧૯૭૩તોતેરની સાલમાં
 દેહોત્સર્ગ કર્યો. વિજાપુરના જૈનોમાં જૈન શાસ્ત્રજ્ઞાન ધરાવવામાં
 તે મુખ્ય હતા. દેવેન્દ્રસાગર એક કલાકની હઠસમાધિ ચઢાવી
 શકતા હતા તેણે ખેતરી મુદ્રા સાધ્ય કરી હતી. જીતસાગર અને
 અમૃતસાગરમાં શિષ્યો કરવાની શક્તિ ખીલી હતી. અમૃતસાગ-
 રજીએ અમારા ભેગાં ચાર ચોમાસાં કર્યાં હતાં. (માણસા.
 ૧૯૬૪) (અમદાવાદ ૧૯૬૫) (સુરત. ૧૯૬૬) (મુંબાઈ
 ૧૯૬૭) અમૃતસાગરે ગુરૂકુલવાસમાં જીવન ગાળ્યું હતું. એ
 પ્રમાણે સાધુઓના જીવનચરિત્રનો ટુંક વૃંત્તાંત જણાવ્યો. કહેવાનો
 સાર એ છે કે એવા મુનિવરોનાં નામનું સ્મરણ કરવું અને
 ધર્મની આરાધનામાં સદાકાળ અપ્રમત્ત રહેવું તથા પોતાનામાં
 શિષ્યપણાના ગુણો પ્રકટાવવા પ્રયત્ન કરવો. નગુણા અને ન
 ગુરાઓ આત્માની શુદ્ધતા કરી શકતા નથી. ગુરૂના તાબે રહીને
 તેમની આજ્ઞાપ્રમાણે વર્તતાં આત્માની પૂર્ણતા પ્રગટ થાય છે.
 ગુરૂના ઉપર પરિપૂર્ણશ્રદ્ધા રાખનારાઓ આત્મબળ ખીલવી
 શકે છે. બાકી રેગાપેંગાંથી આત્મબળ ખીલવી શકાતું નથી.
 ગુરૂના પૂર્ણ શ્રદ્ધાળુ શિષ્ય બન્યા સિવાય પ્રભુનો સાક્ષાત્કાર થતો
 નથી. ગુરૂની સેવા ભક્તિવિના કરોડો પુસ્તક વાંચે છતે પણ
 આત્માનું ખરૂં જ્ઞાન પ્રકટ થતું નથી. ગુરૂનું નામ ધરાવનારા
 તથા ઉપરથી હાજીદા કરનારા તથા દુનિયામાં કંઈક સારા ગણા-
 વવાની ઉચિત પ્રવૃત્તિ કરનારા ઘણા મળી આવે છે. કેટલાક તો ગુરૂના
 આશયને નહિ જાણનારા હોય છે ને કેટલાક તો ગાડરિયા
 પ્રવાહે વર્તનારા હોય છે, પણ ગુરૂના આશય જાણીને ગુરૂની
 આજ્ઞાપ્રમાણે વર્તનારા અને ગુરૂની આજ્ઞામાં મોક્ષ માની વર્તના
 રા તો વિરલા હોય છે. ગૃહસ્થાશ્રમમાં અને ત્યાગાશ્રમમાં ગુરૂની
 આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવાથી મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય છે. ગુરૂ સંખંધી
 ઉપર ઉપરનો રાગ કંઈ ખપમાં આવતો નથી. ખરી કસોટીના

પ્રસંગમાં જ્યારે ગુરૂની સેવા ભક્તિમાં અડગ રહેવાય છે ત્યારે ગુરૂ ભક્તિથી આત્મહિત સાધી શકાયછે. આપણા ગુરૂ મહારાજ શ્રી સુખસાગર મહારાજની નામની લાયઘ્વરીને સારી રીતે નભાવશો અને ગુરૂ મહારાજના ગુણોને પોતાનામાં પ્રકટાવવા પ્રયત્ન કરશો. આપણા ગુરૂની પેઠે ગુરૂની સેવા ભક્તિમાં સદાકાળ પ્રવૃત્તિ સેવ્યા કરશો. સસારમાં અનેકવિપત્તિયો વેઠીને પણ ધર્મના કાર્ય કરવામાં ઉત્સાહી રહેશો. મનુષ્ય માત્રને ધર્મનાં અગર સંસારી કાર્યો કરતાં સંકટો પડે છે પણ તેથી ખરાભક્ત લોકો હોય છે તે પાછા પડતા નથી. ધર્મનાં કાર્યો કરવાથી અનેક પ્રકારના અનુભવો આવે છે અને સદ્ગુણો મેળવવાનો સુયોગ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. તમારા સંઘની ઉન્નતિનો આધાર તમારા પુરૂષાર્થ ઉપર રહેલો છે. દરરોજ ધર્મમાં પુસ્તકો વાંચતા રહેશો અને ગુરૂગમ લઈને દરેક કાર્યમાં પ્રવૃત્તિ કરતા રહેશો. ઇત્યેવં. ધર્મ કાર્ય લખશો.

ૐ અર્હમહાવીર શાંતિઃ ૩

લેખક. બુદ્ધિસાગર

મુ૦ આગેલ.

તાલુકો. વિળાપુર

મંવત્ ૧૯૭૬ જેઠ વદિ ૮

મેહસાણા-સુશ્રાવક શા. મોહનલાલ નગીનદાસ યોગ્ય ધર્મ-લાલ. વિશેષ પં. અજીતસાગર ગણિનો પત્ર આવ્યો હતો. તથા તમોએ પત્ર લખ્યો તે જેઠ સુદિ ત્રીજના રોજ પહોંચ્યો છે. તમારી વિજ્ઞાપિ ધ્યાનમાં છે. ક્ષેત્ર સ્પર્શના હશે તેમ બનશે. પં. અજીતસાગર ગણિ પાસે કર્મયોગને વાંચશો ધારશો માડૂ ચોમાસું ક્યાં થશે તેનો મેં વિચાર કર્યો નથી. થોડા દિવસમાં વિચાર થશે. કર્મ ક્યાં કયા ક્ષેત્રમાં ચોમાસું કરવા લઈ

જાય છે તે જોઈ છે. પ્રારબ્ધકર્મમાં સાક્ષીભૂત રહેવું અને નિરાસક્તપણે ક્રિયામાણ્યમાં સ્વાધિકારે પ્રવર્તવું અને સંચિત અર્થાત્ સત્તાએ બાંધેલા કર્મોને આત્મોપયોગે ખેરવવાં. ગૃહસ્થ મનુષ્યમાં શ્રદ્ધા પ્રેમરૂપ ભક્તિ હોય છે તો તે સંસાર સમુદ્ર તરીકે શકે છે. હૃદયમાં ઉંડા ઉતરીને આત્માની ભાવના ભાવવી. આત્મા જ્યેષ્ઠ છે તેવા અન્યાત્માઓ છે. આત્મા સમાન કોઈ દેવ નથી. ગુરૂ સમાન કોઈ ઉપકારી નથી. કલિકાલમાં ગુરૂ પાસે રહી આત્મજ્ઞાન મેળવવા સમાન કર્તવ્ય નથી. ગામના જિજ્ઞાસુ યુવક વર્ગને ત્યાં સત્સંગતિમાં જોડશો. જીવતાં પોતાની જન્મ મરણની જયંતી ઉજવવામાં મૃદુને પરમ પ્રેમ પ્રગટયો છે. પોતાની જયંતી પોતે ઉજવો. અંતરમાં ખરી જયંતી છે. આત્મજ્ઞાને તે આત્મશુદ્ધોપયોગ રૂપ છે તે પ્રાપ્ત કરવા આપણા ગુરૂની ભાવજયંતી ઉજવવી જરૂરની છે. આત્મા પોતાને અરિહંતરૂપ અનુભવશે, ત્યારે મોહાદિપર જય કરનારી જયંતી પ્રગટશે. ગુરૂની સેવાભક્તિ શુશ્રુઘાનમાં જીવન ગાળો. ગુરૂને ધર્મનું આલંબન હોયો. ધર્મકાર્ય લખતા રહેશો.

ॐ अहंमहावीरशान्तिः ३

લે૦ બુદ્ધિસાગર

મુ૦ પાદંગ.

મુ. મુંબઈ તત્ત્વ સુશ્રાવક મોહનલાલ નગીનદાસ, મંગળલાઈ તથા પુનમચંદ વગેરે યોગ્ય ધર્મલાલ. તમારો પત્ર વાંચી સમાચાર જાણ્યા. તમે જીવન છે પરંતુ તમારા સરીરનું લોહી બાલલગ્નથી થંડુ પડી ગયું છે તેથી બોધની અસર કાયમ રહેતી નથી. તમારા ગામના જૈનોમાટે મેહસાણામાં જૈન મહાલની સ્થાપના કરો. ભણતા વિદ્યાર્થીઓ માટે સ્કોલરશીપોની તથા ગામના વિદ્યાર્થીઓને ધનની મદત કરો વિધવાઓને સહાય કરો ધાર્મિક અભ્યાસ કરનારા-

ઓને સહાય કરો. વિદ્યા વિના તમારા મેસાણાના જૈનોની ચઢતી સદા કાયમ રહેવાની નથી. મેહસાણામાં જ્ઞાનમંદિરની સ્થાપના કરો તેમાં લાખો રૂપિયાનાં પુસ્તકો લેગાં કરો. મેહસાણામાં હાઈસ્કૂલમાં જૈન વિદ્યાર્થીઓને ખાવા પીવા લણુવા ગણુવામાં સર્વ પ્રકારની મદત કરો. બીજી કેમો તમારી આગળ વધી છે. તમારી વસતિ ખૂટે છે. તથા સત્તા ઓછી થતી જાય છે. મેહસાણામાં જ્યારે હું આવ્યો હતો ત્યારે તે માટે મેં ઉપદેશ આપ્યો હતો પણ પાછા તમે શાંત પડી ગયા છો. જૂઠા વિચારવાળાઓના સામે રહીને મેં માન પૂજની દરકાર કર્યા વિના યુવકોને ચેતાવ્યા હતા છતાં તેઓ પાછા ઢીલા થઈ ગયા. હવે તો ચેતી મંડલ બનાવી કામ કરો. મેહસાણામાં અમારા ગુરૂની સમાધિ છે પણ હજી ત્યાંના જીવતા જૈનોની સમાધિ ન થવી જોઈએ. જૂના, જમાનો દેખી શકતા નથી, નવાઓ જમાનો દેખે છે પણ જડવસ્તુના પૂજક બની ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તનરૂપપૂજ કરતા નથી તેથી તમારી પડતી જાતે જાણુતા છતાં થશે, તેમાં તમારો દોષ ગણાશે, માટે હવે જાગી કાર્ય કરો. ગમે તેમ ગમે તે કહે પણ તે તરફ લક્ષ ન રાખતાં કાર્ય કરો.

ૐ અર્હમહાવીરશાંતિઃ ૩

લે બુદ્ધિસાગર.

મુ. સાણંદ

સ. ૧૯૭૭ જેઠ વદિ ૧૨

શ્રી મુંબઈ તત્ર સુગ્રાવક પ્રિયશિષ્ય ભાઈ. મોહનલાલ નગીનદાસ યોગ્ય ધર્મ લાભ. વિ. ત્હારો પત્ર મળ્યો, વાંચી સમાચાર જાણ્યા. કર્મયોગ વા ગદ્યસંગ્રહ વા પદ્યસંગ્રહ એ ત્રણ માંથી એક પુસ્તક દરરોજ એક એક કલાક વાંચવાનો અભ્યાસ રાખ અને મનન કરવાનો ઘણો વખત રાખ. ઘણા કલાક સુધી

મનન કર! આત્માના તરફ લક્ષ આપ અને સંસારનાં સ્વ કર્તવ્ય કાર્યો કરતાં આત્માની સમાનતા રાખવા પ્રયત્ન કર !! ગુરુના પ્રત્યક્ષ સમાગમના અભાવે તેમના પુસ્તકોથી તેમના આત્માનો યોધ મળે છે. આગળ ચાલ! ધર્મ સાધન કર! ધર્મ કાર્ય લખ!

ૐ અર્ધેમહાવીર શાંતિ: ૩

લેખક. બુદ્ધિસાગર

મુ. વિજાપુર

ઓગષ્ટ ૧૯૧૮.

શ્રી મુંબાઈ તત્ર શ્રદ્ધાવંત, ધ્યાવંત, દેવગુરુ લક્ષ્મિકારક મુશ્રાવક શા. મોહનલાલ નગીનદાસ યોગ્ય ધર્મલાલ.

વિશેષ તમારો પત્ર આવ્યો, વાંચી સમાચાર જાણ્યા છે. વિ. તમેએ મોટું બાઈબલનું પુસ્તક મોકલાવ્યું છે, તેનાં ૬૦૦ પત્ર વાંચ્યાં છે. તમારા ભાઈ અમથાલાલ તથા ચંદુલાલને અમારા તથા સર્વસાધુઓના ધર્મલાલ કહેશે. પુનમચંદ વગેરે અહીં આવ્યા નથી આવ્યાથી યોધ આપીશું. સારી રીતે અભ્યાસ કરશે. સહકાર શિક્ષણ કાવ્ય લગભગ અર્ધ ભાગનું છપાઈ ગયું છે ગુજરાતમાં દુષ્કાળની ધાસ્તી છે. બ્રુટ-ક્ષાટનો સંભવ વધતો જાય છે. અત્ર દુષ્કાળમાં મનુષ્યોને મદદ કરવા માટે ઉપદેશ દ્વારા ઉપાયો લેવાનું કામ હાલતો તડામાર ચાલે છે. દેશમાં અનાજ જોઈએ તેટલું નથી. ઢોરોને માટે ઘાસ નથી. વર્ષા જો નહીં થાય તો ૧૯૫૬ કરતાં ત્રણ ચાર ઘણું સંકટ લોકપર આવી પડશે. અને તે ખરું. જ્યારે પત્ર લખો ત્યારે સરનામાપૂર્વક લખશે. ધર્મ સાધન કરશે. મુનિ શ્રી જીતસાગરજીની છબી ગૃ. વા. ની હતી તે મંગાવી કે કેમ તે જણાવશે. ધર્મસાધન કરશે. ૐ શાંતિ: ૩

૧૮ ઓગષ્ટ ૧૯૧૮

મુ. પાદરા લેખક બુદ્ધિસાગર.

શ્રી મુંબાઈ તત્ર મુશ્રાવક ભાઈ મોહનલાલ નગીનદાસ યોગ્ય ધર્મલાલ.

વિ તમારો પત્ર પહોંચ્યો. ઉત્તરમાં લખવાનું કે જેનું જ્ઞાનમય જીવન છે તેને કોઈ વસ્તુ શુષ્ક લાગતી નથી. જ્ઞાની ગમે તે વસ્તુમાંથી આનંદ શોધી લે છે. આત્મામાં આનંદ છે તો પછી બાહ્ય કાગળ વગેરેમાંથી આનંદ લેવા કયાં સુધી પ્રયત્ન કરશો. આપણાં બનાવેલાં પુસ્તકો સર્વ વાંચી જાઓ. એટલે શુષ્કાનંદ એવો પ્રયોગ થઈ શકશે નહીં. આનંદમાં સુકાપણું હોતું નથી. આત્માનો આનંદ ખરેખર સત્ય છે. ગુરૂપાસે ઘણા કાલ સુધી રહી શકો તો આત્માનંદને પામી શકશો. આધ્યાત્મિક પુસ્તકો વાંચશો. ધર્મ સાધન કરશો. ધર્મ કાર્ય લખશો.

પુનમચંદ તથા મંગળલાલને ધર્મજામ.

મુ. સા.નંદ ૨૦ જુલાઈ ૧૯૨૧

લેખક બુદ્ધિસાગર

મુંબાઈ તત્ર શ્રદ્ધાવંત, દયાવંત, દેવગુરૂભક્તિકારક સુશ્રાવક

શા મોહનલાલ નગીનદાસ યોગ્ય ધર્મલાલ.

વિશેષ તમારો પત્ર મળ્યો. શ્રદ્ધા પ્રેમથી ગુણોમાં દૃઢ રહેવું. આત્મામાં સુખનો નિશ્ચય રાખવો, ગદ્ય સંગ્રહને પાદરા વકીલ મોહનલાલ હેમચંદ પાસેથી મંગાવી લેવું ધર્મ સાધન કરશો. ધર્મકાર્ય લખશો. ૐ અર્હ મહાવીર શાંતિ: ૩

પુનમચંદ તથા ચંદુલાલ વગેરેને ધર્મલાલ. ધર્મકાર્ય લખશો.

૧૫ સપ્ટેમ્બર ૧૯૧૬

મુ. પાદરા લે. બુદ્ધિસાગરસરિ.

વિશેષ તમારો પત્ર પહોંચ્યો. તથા મંગળલાઈનો પત્ર પણ પહોંચ્યો. પરંતુ તેમના સરનામા વિનાનો હોવાથી પત્ર લખ્યો નથી, મેસાણામાં દેવદ્રવ્યની વૃદ્ધિ થઈ છે, પરંતુ પર્યુષણમાં જ્ઞાન દ્રવ્યની તે પ્રમાણે વૃદ્ધિ થઈ નથી. મહેસાણાના જોનો કેળવણીમાં પછાત છે તેમજ રાજદારી બાબતમાં પણ પશ્ચાત છે, તેથી તેઓ જે હજી ચેતીને નહિ ચાલે તો ભવિષ્યમાં જોન કોમની પડતીમાં ભાગ લેનારા ગણાશે. મહેસાણાના શ્રાવકો

જ્ઞાનની ચક્ષુએ દેખી શકતા નથી. તેઓ મેસાણાની અન્ય કોમોની હરિકાઈમાં પાછળ પડી જવાના. મેસાણાના જૈનો વ્યાપારી પણ થોડા. તે ભવિષ્યમાં તેવા રહે કે કેમ ? તે શંકા છે. તેઓ સત્યગુરૂને ઓળખી શકતા નથી તો તેમના સત્ય આદેશો પ્રમાણે તો ક્યાંથી વર્તી શકે ? જ્યાંસુધી સત્યગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવામાં શીર્ષ હોમાતાં નથી ત્યાંસુધી ઉદયની વાર છે. મેસાણાના તમારા જેવા યુવકો પણ હવે આત્મભોગ આપવામાં પાછળ પડશે તો મેહ-સાણાના મહાજનની કીર્તિ નષ્ટ થવાની. જૈનોની સંખ્યા ઘટતી જાય છે. મેહસાણાના જૈન વિદ્યાર્થીઓને ભણવામાં સહાયતા નથી. એક ટેક ધારણ કરી સેવામાં આત્મભોગ આપો. મેહસાણાના જૈનોની ઉન્નતિમાટે જીવવું હોય તો જીવો. અન્યથા જીવવાની શી જરૂર છે ? પુનમય દ્વ વિચારક છે પણ છે તેણે હજી મેસાણા માટે કશું કર્યું નથી. ઉપર ઉપરથી ગુરૂનું ભક્ત નામ ધરાવવાથી શું ? કંઈ કામ કરીને બતાવો. ગુરૂતો દિશા દેખાડે, બાકી કરવું તે તમારા હાથમાં છે. બોલ્યા કરતાં કરી બતાવવું સાડું છે. શ્રી-રવિસાગરજી સંઘાડાના સાધુઓએ તો પોતાનાથી બનતું કર્યું છે, પરંતુ હવે સમજવાને માટે કારણો મળ્યાં છે. હવે તો સત્ય વિચારોને અમલમાં મૂકી બતાવવાની જરૂર છે તમો અને તમારું મિત્રમંડલ મારા શિક્ષાના આબકાથી બાંધત થશે તો પછી ઉન્નતિ થવાનીજ ઐર્હમદાસીર શાન્તિ: ૩

સં. ૧૯૭૭ ભા. વ. ૮ ૨૫ સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૧

મુ. સાણંદ લેખક બુદ્ધિસાગર.

મેહસાણા તત્ર શ્રદ્ધાવંત, દયાવંત. દેવગુરૂભક્તિકારક. સુશ્રા-વક થા. મોહનલાલ નગીનદાસ યોગ્ય ધર્મલાભ.

વિ. તમારો પત્ર વાંચી તમારી ભયંકર માંદગી જાણી. ગભરાયા વિના દવા કરવી અને આત્માનું સ્વરૂપ ચિંતવવું. દેવગુરૂનું સ્મરણ કરવું. પૂર્ણ રીતે શરીર સાડું ન થાય ત્યાં સુધી મુંઝાઈ જવું નહીં અને શરીર બરાબર આડું થાય ત્યારે

અહીં આવવું. બરાબર ખાવાપીવાની ચરી પાળવી. ચિંતા શોકના વિચારો ન કરવા શરીરને અને મનને હાલ મહેનત ન આપવી. મનને આનંદમાં રાખવું. આનંદઘનપદ ભાવાર્થસંગ્રહ પુસ્તક વાંચવું. ઉત્સાહના વિચારોથી મનને ભરીદે અને ધૈર્ય ધારણ કર. સાફ થશે. જરામાત્ર ચિંતા ન કર. આત્માના આનંદમાં રહેવું. આત્મામાં રમણતા કરવી મહાવીર પ્રભુનું ધ્યાન ધર. ધર્મકાર્ય લખશો, ધર્મસાધન કરશો. ॐ અર્જુનમહાવીર શાંતિ: ૩

તમારા ભાઈઓ, બુલાખીદાસ, રસિક, સોમચંદ ગુલાબચંદ વગેરે જે જે સંભારે તે તે સર્વને ધર્મલાભ શા. કેશવલાલ લલ્લુભાઈ, મનસુખ વગેરે સર્વને ધર્મલાભ.

મુનિશ્રી જીતસાગરના પત્રો.

સેખક. જીતસાગર.

શ્રી મેસાણા મધ્યે દે. ગુરુભક્તિકારક. ભવ્યાતમા શ્રદ્ધાવંત ગુણાનુરાગી વિચારક કાર્યપ્રવીણ મોહનલાલ યોગ્ય ધર્મ લાભ.

અત્રે પૂજ્ય ગુરુશ્રીની કૃપાથી પરમશાંતિ છે. તત્ર તથાસ્તુ વિ. તમારો પત્ર મળ્યો, વાંચી અત્યાનંદ. તમારી શાંતિના સમાચાર યથાસ્થિત બાણ્યા, તમારૂં દર્દ બુદ્ધું છે અને તે કોઈનાથી પણ નીકળી શકે તેમ નથી વર્તમાન સમયમાં તમારા સમજવા પ્રમાણે બહારનાજ વૈદો મળે છે. તે કેટલેક અંશે સત્ય છે. પરંતુ તેના ઉપર શ્રદ્ધા રહેતી નથી. તેથી ઇચ્છિત કાર્ય પાર પાડી શકાતું નથી. હંમેશા દરેક વ્યક્તિને શ્રદ્ધાની વિશેષ આવશ્યકતા છે. તમોએ જે આત્મિક ઉદ્દગારો દર્શાવ્યા તે સમજવા પૂર્વક હોયતો સ્તુત્ય છે, પણ હજી તત્ત્વ હાથમાં આવ્યું નથી તે તો નિશ્ચય છે અને તે કોઈપણ દિવસ ગુરુગમતા સિવાય આવવા સંભવ નથી. ગુરુગમતાની સાથે પ્રત્યેકને પ્રેમદૃષ્ટિની જરૂર છે. માફ સાધ્યબિન્દુ હું ચૂકતો નથી. કદાચ અન્યને ફેરફાર લાગે તો કોઈ ઇલાજથી જો શ્રેષ્ઠ માર્ગ અહણુ કરવાની ઇચ્છા હોય તો શરૂઆતમાં વિધ્નો પડશે, અને તે રસ્તાનાં લોભીયા ગુરૂની ગમથી ફળીભૂત થવાશે.

જ્યાંસુધી આત્મજ્ઞાન અને પૌદ્ગલિક જ્ઞાનનો ભેદ માલમ પડ્યો નથી ત્યાં સુધી ભવ જીવનના ચક્રમાં રખડવાનું છે માટે ગુરુ-કૃપા વિના તે સ્થિતિએ પહોંચી શકાતું નથી. હું જ્યાં ગુરુશબ્દ લખું છું ત્યાં તમારે મારામાટે સમજવું નહિ પણ સાર્વજનિક શબ્દ સમજવો, અથવા તમારી મનોવૃત્તિ હોય તેના પ્રત્યે સમજવું, તમે જ્યાં સુધી ઉભયધર્મનું પાલન કરવા સમર્થ નહિ થાઓ ત્યાંસુધી અશક્તિ કાયમ રહેવાની, કારણજે જ્ઞાનની જરૂર છે. અજ્ઞાનના નાશ કર્યો છે ? અને કરો છો ? જો હજી પણ સમજશો તો વધારે શ્રેય છે. તમારી તે સ્થિતિ હાલના સંજોગો જોતા તેવી નથી. કે તમારા લખાણ પ્રમાણે યથેચ્છ વર્તી શકો અને કદાચ આવી સ્થિતિ હોયતો મમતાબુદ્ધિથી નહિ પણ ભોગાવણી કર્મ તથા અશાતાવેદનીય કર્મના ઉદયે આવે છે એમ સમજવું. કોઈપણ વ્યક્તિને કર્મ ભોગવ્યા વિના છૂટકો નથી. જો આ સ્થિતિ હશે તો પછી તમારું જીવન તમે કેવી રીતે સુધારી શકશો તેની મને શંકા રહે છે. જે કાંઈપણ કાર્ય કરો તે કરતાં પ્રથમ પરિપૂર્ણ વિચાર કરો અને કાર્ય બાદ જેવું હોય તેવું ભોગવી લેવું તે શ્રેય છે. દૃષ્ટાંત તરીકે શ્રીમાન મહાવીરસ્વામીએ પૂર્વભવમાં જેવાં કર્મો બાંધ્યા હતાં તે તીર્થંકરના ભવમાં પણ કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યા બાદ ભોગવવાં પડ્યાં. વિશેષ-હકીકત રૂબ-રૂમાં મળી જશો તો ખ્યાલમાં આવશે. આ પત્રના ઉદ્દેશો વિપરીત લાગે તો એકદમ નિશ્ચય ઉપર આવી જશો નહિ. નિત્ય નિયમ કરતા રહેશો. દુનિયામાં સૌથી પ્રથમ કોણ ઉપયોગી છે ? તેનો વારંવાર વિચાર કરશો તો તમારા વિચારો તથા તમારા વર્તનનું સ્પષ્ટીકરણ સ્વયમેવ થશે. અન્ય વ્યક્તિઓ આપણા ઉપર આકર્ષી જે આવશે પણ તે ક્યારે તો સ્વાત્મામાં સફળગુરુપ બીજ અને તે દૃષ્ટિ હશે તોજ તમારા પ્રત્યે મારી લાગણી સત્ય માર્ગ તરફ લાવવાની છે પણ જ્યાં સુધી તમારી તીવ્ર ઈચ્છા ના હોય તો તે પ્રાપ્ત થઈ શકે નહિ. આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવામાં વર્ષોની જરૂર નથી પણ મુખ્યત્વે તો ગુરુપ્રેમની જરૂર છે. વિ.

હકીકત તમારા આવ્યા ખાદ જણાવીશ. વિચાર કરશો. અને તે પ્રમાણે મનન કરશો. પશ્ચાત્ વિચારે રૂબરૂમાં જણાવશે. ગુરુ-મહારાજના પુસ્તકો વાંચશો. સંતસમાગમથી મુક્તિ છે. તે વચનો યાદ રાખશો. પરમાર્થથી તેમજ સ્વાર્થથી વિચાર કરીને જોશો તો હજી પણ મારા શબ્દોમાં સત્યતા જણાઈ આવશે. તમારી પૂજ્ય માતૃશ્રીને તથા તમારા સર્વ ભાઈને મારા ધર્મલાલ.

રવિસાગર મુનિરાજ, નમીએ રવિસાગર મુનિરાજ.
જ્ઞાનગર્ભ વૈરાગ્યથી ત્યાગી, આ દુનિયા દુઃખસાગર—ન૦
શરણુ ધરી શ્રી ચરણુ તમારું, વિહરે જનહિતકાજ.
પરસુખ બુદ્ધિ સંયમકાજે, લીધો સંયમ ભાર—ન૦
સુખબુદ્ધિ બહુ જગમા વાધી, અચરિજ એહ અપાર.
દુઃખસાગરનું શોષણ કરવા, ઉદય થયો રવિરાજ—ન૦
તીવ્ર ક્રિયાના કીરણ યોગે, શોષે જે સુખકાજ.
સત્તાવીસ સાધુના ગુણ મારે, સારે આતમકાજ—ન૦
મનવચ કાયાના શુભ જોગે, વરતે શ્રીમુનિરાજ.
શુકબહુલ એકાદસી આજે, મુનિવરનું નિરવાણ—ન૦
જય જય જય શ્રીરવિસાગરજી, મુનિગણનભમાં ભાણ.

મુ. બોર (ડાંગરવા)

જીતસાગર.

મેસાણા મધ્યે દેવગુરુભક્તિકારક, ભવ્યાત્મા ભાઈ મોહનલાલ નગીનદાસ તથા તમારી માતૃશ્રી તથા તમારા મામા તથા ભાઈ ચીમનલાલ તથા પોપટલાલ યોગ્ય ધર્મલાલ વાંચશો. વિ. તમારો પત્ર ગોપલદાસ સાથે મોકલેલ તે પોચો છે. વાંચી સમાચાર જાણ્યા. અત્ર પરમશાન્તિ. તત્ર તથાસ્તુ. ભાઈ પુનમચંદનો કાગળ તમારા પત્રો આવ્યા. પ્રથમ બિંદુલ હતો નહી. પણ આજરોજ વદ ૧૧ ને મંગળવારના કાર્ડ આવ્યું છે એજ ધર્મ-સાધન કરશે. મુંબાઈ બન્ને ત્યારે જણાવવા યોગ્ય લાગે તો ઉપયોગ રાખશો. અમારી વતી જે કોઈ સંભારે તેને ધર્મલાલ

કહેશો. આત્મજ્ઞાની થવું તે શ્રેષ્ઠ છે, પણ તેની સામગ્રી પૂર્વ-
ભવના કોઈકનેજ મળી આવે છે. આત્મજ્ઞાની પુસ્તકો ફક્ત
વાંચવાથી થવાતું નથી, પણ સાથે અનુભવી શુરની જરૂરતા રહે
છે છતાં પણ ખતો! પ્રયત્ન કરતા રહેશો તો કોઈ વખત તેવો
લાભ મળી શકશે. અપૂર્વ પૌદ્ગલિક વસ્તુ પ્રાપ્ત કરતાં અનેક
કષ્ટો પડે છે તો આત્મજ્ઞાની અનુભવી શુર મેળવતાં લાંબા શ્રમ
પડે તોપણ જોળતાં જોળતાં હાથ આવશે. પ્રવૃત્તિ ઘણી સારી
છે. શુદ્ધ દેવશુરધર્મ ઉપર એકાન્ત શ્રદ્ધા હોય તોજ યથાર્થ
લાભની પ્રાપ્તિ થાય છે. બાકી બાહ્યભાવના કહી શકાય. સ્નેહી-
ઓને પત્રોના લાભની પ્રાપ્તિ થતી હશે, અને તેઓને યુગપત્ત
પરસ્પર આત્મલાભની પ્રાપ્તિ થતી હશે. સ્નેહી હોય તો પ્રથમ
સ્નેહીને બચાવવો તેજ સંતસમાગમીઓની ફરજ છે, સ્નેહીઓ
સંતસ અનેક પ્રકારના છે. સમય સમયનું કાર્ય કરેજાય છે. પત્ર
લખોતો માણસ લખશો.

દા. નાંચ મુળખ. મુ. માણસા, સ્ટેશન મક્કાખાડ.

દા. જૈન ઉપાશ્રય.

હરેક પત્રમાં આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી સૂરીશ્વરજીને
મારી વંદના કહેશો તેવું લખશો. ધ્યાન પોચે તો સૂચના આપવી
તે મારું કર્તવ્ય છે. માતા પિતા શુર સ્નેહીઓની ફરજ સમજનારે
હરેક વાક્યોનો પૂર્ણ વિચારે કરી આગળ વાંચવા ઉપયોગ રાખવો
તેવી સૂચના છે. હું માણસા બારસના નીકળી તેરસને શુરવારના
પોચીથ. નગીનદાસ બાપાલાલ વાંગેરેને ધર્મલાભ કહેશો લી. ભિક્ષુ
જીતસાગરના ધર્મલાભ.

મુ. બોર (ડાંગરવા) સં. ૧૯૭૩ વૈશાખ.

મુનિ. જીતસાગર

શ્રી મેસાણા દેવ શુરભક્તિકારક પુણ્યપ્રભાવક ભવ્યાત્મા
મોહનલાલ નગીનદાસ તથા ચીમગનલાલ તથા પોપટલાલને ધર્મલાભ

વિ અત્રે પૂજ્ય ગુરૂશ્રીની કૃપાથી પરમશાંતિસ્તત્ર તથાસ્તુ. તમારી ધાર્મિક અભિલાષા બાળી. અધ્યાત્મજ્ઞાનના પુસ્તકોનું સ્વયમેવવાચન કરવાથી આત્મજ્ઞાની થઈ શકાતું નથી. પરંતુ સહગુરૂ પાસે ઘણો કાળ અપૂર્વ પ્રેમથી ભક્તિ કરે અને પરિપૂર્ણ શ્રદ્ધાથી ગુરૂગમદ્વારા પુસ્તકોનું વાંચન કરી ગુરૂકૃપા પ્રાપ્ત કરેતો તે મનુષ્યને આત્મજ્ઞાની થવાનો માર્ગ જડી શકે. પૂર્વલવમાં પુણ્યકર્મના ઉદયથી મનુષ્યજન્મ પ્રાપ્ત થયો છે, તો જીવનની સાર્થ કતા કરવા ખાસ લક્ષ રાખશો. દુનિયામાં દરેક વસ્તુ ત્રણે કાળ એક સ્થિતિમાં રહી શકતી નથી. માટે જડ વસ્તુમાં મમત્વ-ભુદ્ધિ રાખશો નહિ. દરેક કાર્ય નિર્લેપ અવસ્થામાં કરશો તો ત્યાગીની અપેક્ષાએ ગણશો, થોડું બોલો પણ કરી બતાવો. વિચારોમાં જેટલું શૌર્યપણું છે, તેટલું કાર્ય કરવામાં બતાવશો. સામાયિકમાં ગુરૂ મહારાજશ્રીનાં પુસ્તકોનું વાચન રાખશો. વાંચ્યા કરતા મનન કરવામાં ઘણો વખત પસાર કરશો. શંકાઓ ઉપસ્થિત થાય તેનું ટીપણુ કરી રૂબરૂમાં ખુલાશો મેળવશો. દરરોજ પ્રભુભક્તિમાં આત્મા ઐક્ય કરી દેશો. શુભ કાર્યમાં ક્ષણમાત્ર પ્રમાદ કરશો નહિ. આત્મજ્ઞાન તરફ લક્ષ આપશો. સંસારના સર્વ કર્તવ્યો કરતાં આત્માની સમાનતા રાખવા પ્રયાસ કરશો. ધાર્મિક પાઠ-શાળા સતેજ રાખશો. ધર્મસાધન કરશો. ધર્મકાર્ય લખશો. બાહ્યભાવના પ્રસંગોથી વિરમી આંતરિક ભાવોમાં મનને સ્થિર કરી આત્મોન્નતિ તરફ લક્ષ આપી જીવંતની સફળતા કરો પૂર્ણ વૈરાગ્યાદિક પ્રસંગો સેવી પ્રવૃત્તિના પ્રદેશોમાં વિચરી સ્વસત્તા ફેરવશો, તોજ સાધ્યખિન્દુ પ્રાપ્ત કરી ખરૂં સુખ મેળવવા ભાગ્ય-શાળી બનશો. જગતના જીવોને સંપ, સમાન ભાવના, સહવિચારો આદિ તરવો તરફ રૂચિ કરાવશો તોજ સ્વપરોક્ષતિ સાધક બની શકશો.

લે. જીતસાગર

સં. ૧૯૭૩ ભાદ્રપદ

મુ. પાટણ. ઠે:- સાગરનો ઉવાશ્રય-

શ્રી મહેસાણા તત્ર શ્રદ્ધાવંત દયાવંત દેવ ગુરુભક્તિકારક સુશ્રાવક શા. મોહનલાલ નગીનદાસ તથા તમારી માતૃશ્રી યોગ્ય ધર્મલાલ.

વિ. તમારો પત્ર ગઈકાલે મળ્યો વાંચી સમાચાર જાણ્યા. મારી શારીરિક પ્રકૃતિ પર્યુષણ પર્વમાં વિશેષ નરમ થઈ હતી પરંતુ હવે કંઈક ઠીક છે. પૂર્વજીવના અશાતાવેદનીય કર્મનો ઉદય હશે ત્યાંસુધી ભોગવવું પડશે. ગુરુ મહારાજશ્રીનો પ્રસંગોપાત્ત પત્ર પ્રાપ્ત થાય છે, ત્યારે અપૂર્વ આનંદ મળે છે પત્ર વાંચતાં આત્મા દેહનું ભાન ભૂલી જાય છે, અને સર્વ ઉપસર્ગો છે તે ગુરુ-પ્રેમમાં વિસ્મરણ થઈ જાય છે. ખરેખર આત્મા અમર છે. આત્મા પુદ્ગલથી ભિન્ન છે. આત્મા એજ પરમાત્મા છે. દુનિયામાં પુદ્ગલનો એક સ્થળે વાસ હોય ક્યાંથી ? હાલતો પુદ્ગલનો ભરસો નથી, સર્વ ચીજો વોસિરાવું છું, તમે આ જીવમાં આત્માની શક્તિયો પ્રગટાવવા પ્રયાસ કરશો. સદ્ગુરુનો સમાગમ કરશો. તમારી માતૃશ્રીની બચંકર માંદગી છે, તો વૈરાગીસ્તવનો તથા સગ્રાએ સંભળાવશો, અને અરિહંત પરમાત્મામાં ચિત્ત રખાવશો. તેમના આત્માને શાંતિ મળે તેવી રીતે વર્તશો. મારા તેમને તથા ચંદુલાલને ધર્મલાલ કહેશો.

લે. જીતસાગર.

મુ. પાટણ.

શ્રી મહેસાણા મધ્યે દેવગુરુ ભક્તિકારક ભવ્યાત્મા ભાઈ મોહનલાલ નગીનદાસ તથા તમારી પૂજ્યમાતૃશ્રી તથા તમારા મામાશ્રી વગેરે યોગ્ય ધર્મલાલ.

વિ. તમારો પત્ર ગઈકાલે મળ્યો. વાંચી સમાચાર જાણ્યા. મારી શરીરની પ્રકૃતિ ભાદરવાવદિ ત્રીજ સુધી બગડતી રહી

પરંતુ હવે ઠીક છે. પૂર્વભવના અશાતા વેદનીય કર્મનો ઉદ્ધય હશે ત્યાં સુધી લોગવવું પડશે. શુદ્ધમહારાજ તરફથી પ્રસંગોપાત પત્ર પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે અપૂર્વ આનંદ મળે છે. તેઓ શ્રી આત્મધ્યાનમાં રહેવાનું અને પરમાત્મા તથા સદ્શુદ્ધપ્રત્યે પૂર્ણ પ્રેમ રાખવાનું જણાવે છે. ખરેખર તેઓશ્રીના પત્રદ્વારા અવર્ણનીય આનંદ થાય છે.

વિ. તમારા માતૃશ્રીની પ્રકૃતિના સમાચાર લખ્યા તે બાણ્યા. પ્રત્યેક સમયે સેવા ઉઠાવવી તે તમારા સર્વે ભાઈઓનું કર્તવ્ય છે. માતૃલક્ષિ જેટલા પ્રમાણમાં કરશો તેટલી ઓછી છે. તેમના ઉપકારનો બદલો વાળી શકાય તેમ નથી. તમારી માતૃશ્રીને મારા ધર્મલાભ કહેશો તેમને જણાવશો કે સંસારમાં જન્મ મરણના દુઃખો હોય છે પરંતુ ધર્મકાર્ય કરવાથી દુઃખોનું નિવરણ થાય છે. માટે છેવટની જીંદગીમાં અરિહંત પરમાત્મા વિના અન્ય કોઈ વસ્તુમાં મુંઝાવા દેશો નહિ. જે દુઃખો આવે તે સમતા ભાવથી સહન કરવાં. કરેલાં કર્મો લોગવ્યા વિના છૂટકો નથી. તેમણે જીવનમાં ધર્મકાર્ય ના દહાવા લીધા છે અને તેથી તેમના આત્માનું કહ્યાણુ થશે હવે પાછળની સ્થિતિ પરમાત્માના ધ્યાનમાં રાખી પરભવની ગતિ સુધારો લેવી તે તેમનું કાર્ય છે. ટુટુંબ જંજળની ઉપાધિ રાખશો નહિ. દરેક પાપારંભનાં કાર્યો વોસિરાવવાં અને સમતાભાવથી સહુને આનંદ પ્રકટે તેવી વૃત્તિ રાખવી. સુપુત્રો માતાના સુખ દુઃખમાં ભાગ લે છે, તેમ તમારા સર્વપુત્રો લક્ષિ કરવામાં ખામી રાખે નહિ છતાં સમજવું કે હુનિયા સ્વાર્થી છે. શરીર પણ આપણું નથી તો પછી સગાં-સંબંધી આપણાં ક્યાંથી હોય ? અરિહંત પરમાત્માનું સ્મરણ કરવું અને મુનિમહારાજને ઘેર પધારવા વિનંતિ કરવી અને સર્વ વોસિરાવવું. તમારી પાછળ રડવા કુટવાના રીવાજો બંધ કરવા તથા તમારા ભાવ મુજબ ધર્મકાર્યોમાં પૈસા ખરચવા તે તમારા જીવનનું ભાતુ છે. હમેશાં વૈરાગ્યનાં સ્તવનો સાંભળવાં. દેવશુદ્ધ-

ધર્મનું આરાધન કરવું. ધર્મસાધન કરશે તો તમારું કલ્યાણ થશે. ભાઈ અમથાદાસ વગેરે સર્વે ભાઈએ હીંમત રાખવી સર્વે ભાઈઓને ધર્મલાભ કહેશે.

લે. જીતસંગર

મુ. બેઝ (ડાંગરવા)

શ્રી મહેસાણા તત્ત્વ દેવગુરુ લક્ષ્મિકારક લખ્યાત્મા.....
યોગ્ય ધર્મલાભ.

અત્રે પૂજ્ય ગુરુશ્રીની કૃપાથી પરમશાન્તિ છે તત્ત્વ તમારી તથાસ્તુ. તમારી ધાર્મિક અભિલાષા જાણી, આત્મજ્ઞાની થવું તે શ્રેષ્ઠ છે પણ તેની સામગ્રી પૂર્વભવના પુણ્યથી લખ્યાત્માઓ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. આધ્યાત્મિક જ્ઞાનના પુસ્તકો વાંચવાથીજ આત્મજ્ઞાની થવાનું નથી પરંતુ સદ્ગુરુની કૃપાથી તથા તેમના સદુપદેશથી અદ્યપકાળમાં આત્મશક્તિ પ્રકટે છે. અપૂર્વ આત્મજ્ઞાનદશા પ્રાપ્ત કરવા સદ્ગુરુ પ્રત્યે અપૂર્વ પ્રેમભક્તિ દર્શાવવાથી આત્મજ્ઞાન પ્રતિ પ્રયાણ થાય છે. તમારા આત્મિક હિતનું સાધ્ય-બિન્દુ લક્ષમાં રાખશે. સામગ્રીના સદ્ભાવે કાર્યનો પણ સદ્ભાવ થાય છે. સામગ્રી એકત્ર કરવી તે દરેક વ્યક્તિનો ધર્મ છે. કેટલીક વ્યક્તિ અજ્ઞાનરૂપી અંધકારથી કદાપિ એકત્ર થયેલી વસ્તુ પણ દેખી શકતી નથી. તેનો દાખલો તમારી સમક્ષ અદ્યપાંશે મોબુદ છે. થોડું બોલો પણ કાંઈક કરી બતાવો. વિચારો માં જેટલું શૈર્ય છે તેટલું કાર્ય કરવામાં પણ બતાવશે. સદ્ગુરુ પ્રત્યે વિશ્વાસ રાખશે. જગત્માં અનેક કાર્યો વિશ્વાસથી થાય છે. કેટલાક જીવો મોહરૂપી અંધકારથી વિશ્વાસઘાત કરે છે, તેથી તેમને સત્યમાર્ગનું દર્શન પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી. સર્વ મનુષ્યોના અધિકાર ભિન્ન ભિન્ન હોવાથી એકજ વસ્તુ સર્વને એક સરખી લાગતી નથી. પત્ર વાંચીને બરાબર મનન કરશે. દિનપ્રતિદિન

તમારું જીવન આત્મસ્વરૂપથી આનંદમય બનાવશે. પુનમચંદને
પત્ર વંચાવશે. ધર્મ સાધન કરશે. ધર્મ કાર્ય લખશે. પુનમ-
ચંદને અને મંગળને કહેશે કે આજથી તમે ઉપાધિમાં પડી
ધર્મ કરણીમાં શિથિલ થાઓ છો તો પછી તમે આગળ ઉપર
તો ઘણી ઉપાધિ લાગતાં ધર્મકરણીને શી રીતે કરી શકવાના
હતા ? માટે તેમને કહેશે કે ધર્મ કરીને મનુષ્યભવ સફલ કરશે.
ધર્મની લગની લાગી તે જેને ટળતી નથી તે પૂર્વભવનો ધર્મ
સંસ્કારી છે. ધર્મમાં જાત્રુ થીને જે પાછો ઉઘી જાય છે તે
ઉપર ટપકીયો છે તે મનુષ્યભવને હારી જાય છે અને છેવટે
માખીની પેઠે હાથ ઘસે છે. સ્ત્રી મળે ધન મળે તેથી શું થયું ?
સ્વપ્નની બાજી સરખો દુનિયાનો દેખાતો સર્વ ખેલ છે, કર્મ
નચાવે તેમ સર્વજીવો નાચે છે તેમ પોતે પણ નાચવું તેમાં
કંઈ મહત્તા નથી પણ કર્મનો નાશ કરવા માટે દેવશુર ધર્મની
આરાધના કરવામાં ખરું જૈનપણ છે. જૈનકુળમાં જન્મીને જૈન-
ધર્મ ન સેવ્યો અને ખાધું પીધું મોંજમઝા મારી, ભોગો ભોગવ્યા
અને સર્વજીવોની પેઠે મૃત્યુ વશ થઈ મરી ગયા તેમાં શું મોટાઈ
છે ? એમ તેઓ વિચારશે તો ભવિષ્યમાં મોહના નચાવ્યા નાચશે
નહિ અને મોહના વશ થઈ નહીં ચેતશે તો પરભવમાં કર્યા કર્મ
ભોગવાં પડશે અને મરતી વખતે ઘણો પસ્તાવો થશે માટે તેઓને
ચેતાવજો, સંભારનાર સર્વ શ્રાવક શ્રાવિકાને ધર્મલાભ કહેશે.
બનશે તો ત્યાં આવી જઇશ. એજ ધર્મકાર્ય લખશે. એજ

લે. જીતસાગર.

મુ. પાટણ

સં. ૧૯૭૩ આવણ

મણ્યાતી પાડામાં સાગરનો ઉપાશ્રય.

દેવશુર ભક્તિકારક ભવ્યાત્મા ભાઈ ચીમનલાલ ચકાભાઈ
તથા તમારા પડીલ ભાઈ વાડીલાલ તથા તમારા પિતાશ્રી યોગ્ય
યોગ્ય ધર્મલાભ. અત્રે પરમ શાન્તિ તત્ર તથૈવવર્તો.

તમોએ લખેલ કવર પહોંચ્યું. વાંચી સમાચાર બહુયા. નિર્વિઘ્ને યાત્રા કરી તેથી અત્યાનંદ તમોએ પુછેલા પ્રશ્નોનો જવાબ નીચે મુજબ.

પ્રશ્ન ૧. આદિશ્વર ભગવાને દીક્ષા લીધી ત્યારે તેમના ગુરુ કોણ ? જવાબ. તીર્થંકર પોતાની મેળેજ ચારિત્ર (દીક્ષા) ગ્રહણ કરે. કારણ તે પોતે અવધિજ્ઞાની છે. તીર્થંકરને ગુરુ હોયજ નહિ. તેમનો આચાર તેવા પ્રકારનો છે.

પ્રશ્ન ૨. જો તેમને ગુરુ હોય તો તીર્થંકરની ચોવીશીમાં તેમના ગુરુનું નામ પ્રથમ કેમ ન હોય ?

જવાબ. ઉપર મુજબ. કારણ ગુરુજ ન હોય તો પછી આગળ પાછળ નામની ચિન્તાજ ન રહી.

પ્રશ્ન ૩. આદિશ્વર ભગવાન તીર્થંકર પહેલેથીજ હતા કે દીક્ષા લીધા પછી.

જવાબ આદિશ્વર ભગવાને તેમના પૂર્વલા ત્રીજા ભવે તીર્થંકર નામકર્મ બાંધ્યું હતું તેમણે આ જન્મમાં દીક્ષા લીધી બાદ કેવળજ્ઞાન પામતાંજ તીર્થંકર નામકર્મ જે બાંધેલું હતું તેનો ઉદય થયો. દાખલા તરીકે જેમ શીયાળાની ઋતુમાં પાક વીગેરે અનેક પ્રકારની દ્રવા ખાવામાં આવે છે તેમજ કેટલી ઔષધી એવા પ્રકારની હોય છે કે તે ખાધા પછી બે ચાર માસે તેને ફાયદો દેખાય છે તે પ્રમાણે ઉપરની બાબતમાં સમજી લેવું.

પ્રશ્ન ૪. આદિશ્વર ભગવાનને જન્મ શા માટે લેવો પડ્યો ?

જવાબ. તેમણે પ્રથમ બાંધેલા કર્મો સંપૂર્ણપણે લોગવેલાં નહિ તેથી બાકી રહેલાં કર્મો લોગવવાના માટે છેલ્લા ભવમાં જન્મ લીધા સિવાય છુટકો નહોતો તેથી તેમને જન્મ લેવો પડ્યો. જન્મ લેવો ન લેવો તે કોઈપણ મનુષ્યના તાબામાં નથી. લોગાવલી કર્મ બાકી હોય તો અવશ્ય જન્મ લેવો જ પડે. જ્યારે કર્મોનો સંપૂર્ણ ક્ષય થાય ત્યારે જ જન્મમરણના દુઃખોથી બચી શકાય.

તમારા ચાર પ્રશ્નોના જવાબ સંપૂર્ણ પછે મેં મારી મત્ત-
નુસાર આપેલા છે તેમાં ભુલચુક જેવું લાગે તો જણાવવું. આનંદ
ઘનજીના પદનો અર્થ કુરસદે સુંબાઈ લખી મોકલીશ કારણ કે
તેની અંદર વિચાર ખૂબ કરવાનો છે. ધર્મસાધન કરશો. દેવપૂજા
તેમજ સામાયિક અવશ્ય કરતા રહેવું, અને દરરોજ એક ગાથા
કરવાનો નિશ્ચય રાખશો. મેં લખેલા પ્રશ્નોત્તર સંબંધી વિશેષ
ખુલાસો આચાર્યશુર મહારાજ કરશે. શુર મહારાજની પાસે જશો
અને પત્ર લખો તો મારી વંદના લખશો. આયુષ્યનો ભરંસો
નથી. જે શરીર હશે તો મેસાણે અવાશે. શુરનો વૈરાગ્યમય પત્ર
આવ્યો છે તેમાં આત્મોપયોગી થવાનો યોગ્ય લખ્યો છે, તે યોગ્યની
અસર મારાપર અત્યંત થઈ છે અને તેથી આત્માની સ્થિરતા
પ્રગટી છે. માદગી વધવા માંડી છે માટે હવે તો વિશેષ નિવૃત્તિ
લઉ છું. તમે પણ ચેતી ધર્મક્રિયાઓ કરશો.

મુકામ. નડીયાદ

લે. મુનિ. જીતસાગર

મુ. મેહસાણા ત્ર વેવશુર ભક્તિકારક પુણ્ય પ્રભાવક
શા. મોહનલાલ નગીનદાસ તથા ચીમનલાલ તથા પોપટલાલ
ચોગ્ય ધર્મલાભ.

વિ. અત્ર પૂજ્ય શુરશ્રીની કૃપાથી પરમ શાંતિ તત્ર તથાસ્તુ
તમારી ધાર્મિક અભિલાષા જાણી. આત્મજ્ઞાની થવું તે શ્રેષ્ઠ છે,
પણ તે સામગ્રી પૂર્વભવના પુણ્યથી પ્રાપ્ત થાય છે. અધ્યાત્મ
જ્ઞાનના પુસ્તકોનું સ્વયમેવ વાંચન કરવાથી આત્મજ્ઞાની થવાતું
નથી પરંતુ શુરગમપૂર્વક વાંચન થાય તો આત્મશક્તિ પ્રગટે
છે, પૌદ્ગલિક વસ્તુ પ્રાપ્ત કરવા અનેક કષ્ટો પડે છે તો આત્મજ્ઞાન
પ્રાપ્ત કરવા શુરશ્રી પ્રત્યે અપૂર્વ પ્રેમભક્તિ પ્રગટાવાથી સાધ્યર્થિદુ
પ્રાપ્ત થશે. સામગ્રીના સફલાવે કાર્યનો સફલાવ થાય છે માટે
સામગ્રી એકત્ર કરવા તરફ લક્ષ આપશો. સર્વ મનુષ્યોનો લિન્ન
લિન્ન અધિકાર હોવાથી એક જ વસ્તુ સર્વને એક સરખી લાગતી
નથી. એક કલાક વાંચવાનો અભ્યાસ રાખશો. એક ક્ષણ માત્ર
પ્રમાદ સેવશો નહિ એજ ધર્મસાધન કરશો.

મેસાણા તત્ત્વ દેવશુર ભક્તિકારક—યોગ્ય ધર્મલાભ.

વિ. અત્રે શાંતિતત્ત્વ તથાસ્તુ. હાલમાં દવા ચાલે છે દરદ કંઈક ઓછું છે પણ અશક્તિ અધિક છે. તમારા પ્રશ્નોનો ઉત્તર નીચે મુજબ છે, પરમાત્મા અજ્ઞર છે તેમાં કોઈ જાતનો સંદેહ નથી પરમાત્મા તે સિદ્ધના જીવો કહી શકાય તેમ દરેકનો આત્મા પરમાત્મા થવાને લાયક છે, જે પ્રયત્ન કરે આત્મમગ્ન ફેરવે તો આત્મા અનુક્રમે પરમાત્મા થઈ શકે છે. પરમાત્મા તે તીર્થંકર પણ કહી શકાય તેમ સિદ્ધ પણ કહી શકાય તે પ્રમાણે આપણે પણ આત્મા પરમાત્મારૂપે થઈ શકીએ છીએ માટે તેવા પ્રકારની સામગ્રીનો જથ્થો એકઠો કરવો. આત્મા (જીવ) મરે છે એમ તો અજ્ઞાની કહે છે. દૃષ્ટાંત તરીકે યોગીઓનો દેહ પડે છે તો તેમાં તેઓ યત્કિંચિત શોક કરતા નથી. શોક કરવાનું કારણ કૃત્ત મોહવાસના તથા તેમના સ્મરણને લઈને શોક થાય છે. આત્મા અજ્ઞ છે અમર છે. આત્માના ગુણજ્ઞાન દર્શન ચારિત્રાદિ છે. સમ્યગ્જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રમાં મગ્ન થઈ આત્મવીર્યને સ્ફુરતી પરમાત્મદશા પ્રાપ્ત કરવી તે સજ્જનોનું કર્તવ્ય છે સદ્ગેયમાં સમજશે કે હે ચેતન ! તને સંસાર પ્યારો લાગે છે કે મુક્તિ ! જે આત્મા પાપકર્મથી ભીરૂ-તથા સંતસમાગમી હોય તેને મુક્તિ વહાલી છે. તે જીવ અંતરાત્મા છે, બાહ્યાત્મા નથી. તેને બાહ્યના પદાર્થોમાં રૂચિ ન થતાં પોતાના આત્માની અંદરના સમ્યગ્ જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રાદિ ગુણો રહેલા છે તે પર રૂચિ થાય છે તથા તેને પ્રકાશવામાંજ મગ્ન રહે છે તે જીવને મુક્તિ તથા કેવળજ્ઞાનની વાતો, નવતત્ત્વો, જ્ઞાનદર્શન વિગેરે ઉપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા થાય છે, અને તેથી વિપરીત બાહ્યપદાર્થને પોતાના કરીને માનનાર દુર્જનસંગી, સ્વાર્થ-મયી, શરીર અને આત્મા જુદો તેનું જ્ઞાનનહિ, એવા અજ્ઞાનીઓ હોય છે. કેવળજ્ઞાનીના વચનમાં અશ્રદ્ધા તેથી તેઓ સંસારમાં મગ્ન

રહે છે. તે જીવો બાહ્યાત્માઓ કહી શકાય અને તે મિથ્યાત્વના મના પહેલા ગુણસ્થાનકે હોય. અંતરાત્મા તે ચોથા ગુણસ્થાન કહેવાય, પરમાત્મા તેરમાથી તે સિદ્ધના જીવ સુધી કહી શકાય છે. પત્ર પુનઃ પુનઃ વાંચશો અને આત્માના ગુણો ખીલવવા ભાગ્ય-શાળી બનશો.

મુ. પાટણ

લે. જનસાગર

મુ. મહેસાણા શ્રદ્ધાવંત ગુણાનુરાગી સુશ્રાવક. શા. મોહનલાલ નગીનદાસ યોગ્ય ધર્મલાભ. વિ તમારા પત્રમાં બહિરાત્મા, અંતરાત્મા અને પરમાત્માની બાબતની જિજ્ઞાસા બાણી આનંદ થાય છે. તેનો જવાબ નીચે મુજબ છે. બહિરાત્મા તેને કહી શકાય કે જે નિરંતર સમ્યગ્ જ્ઞાન વિના પૌદ્ગલિક પદાર્થોની અંદર રાચ્યો માચ્યો રહે, સર્વમાં અહંભાવ રાખે, માતા પિતા સ્ત્રી ધન પુત્ર પરિવાર પર મમત્વ બુદ્ધિ રાખે, પાંચ ઇંદ્રિયોના વિષયમાં મગ્ન રહે તે જીવ સુખની અભિલાષા રાખે, દેવગુરૂ પ્રત્યે પ્રેમ થાય નહીં. વિગેરે સંક્ષિપ્તમાં સમજશો.

અંતરાત્મા તે કહી શકાય કે જે નિરંતર દરેક સંસારિક કાર્યોથી નિર્લેપ રહે એટલે ઉપરના દરેક કાર્યોથી ઉલટો હોય છે સમકિત ગુણસ્થાનકથી માંડીને બારમા ગુણ ઠાણા સુધી અંતરાત્મા કહી શકાય છે.

પરમાત્મા કે જેણે ચાર ઘાતી કર્મ આઠ કર્મોનો ક્ષય કર્યો છે વસ્તુસ્થિતિએ જ્ઞાનીની દૃષ્ટિએ ભેવા જઈએ તો તે સત્ય છે. સંસારની અંદર કોઈપણ સ્થાન એવું નથી કે જ્યાં જઈને શાંતિ મેળવી શકીએ. જે માનેલું સુખ છે તે ખરું સુખ નથી દૃષ્ટાંત તરીકે ધનથી સુખ માન્યું તે ભાગ્યેય તે ધનથી સુખની

પ્રાપ્તિ થઇ તેમ છતાં પાપકર્મના ઉદયથી તે ધનનો નાશ થયો તો તેની સાથે કલ્પલા સુખનો નાશ થયો, આ ધન ફક્ત પૌન્ડ્ર-ગલિક આનંદ માટે છે. આત્મિકસુખની પ્રાપ્તિ માટે પ્રયત્ન કરશે તોજ આત્માનું કલ્યાણ થશે. દરેક જીવ મોહરૂપ અંધકારથી ઘેરાયેલ છે તેથી મોહ જેમ નયાવે છે તેમ નાચે છે.

આ સંસારની અંદર ઘણું પરિભ્રમણ કર્યું પણ હજી કાંઈ માર્ગ હાથ લાગ્યો નથી આ ભવમાં પૂર્વ ભવના પુણ્યથી ઉત્તમ ધર્મની તથા સદ્ગુણની પ્રાપ્તિ થઈ છે. કાંઈ સુખે નહિ તો અધો-ગતિએ જવાની નિશાની છે મોહરૂપી અંધકારથી ન્યારા રહી ગૃહસ્થધર્મમાં જેમ કમળ, કંદવ અને પાણીથી નિર્લેપ રહે છે તેમ નિર્લેપપણું અનુભવશે, આત્મા અને પુણ્યલનો ધર્મ જુદો છે, એની માન્યતા રાખી ગૃહસ્થધર્મ બજાવે. તમો ગુરૂર્વ આચાર્ય મહારાજને આત્મનિવેદન કરીને તેમની પાસે ધર્મવ્રત બને તેટલાં અંગીકાર કરશે અને ગુરૂ મહારાજના ઉપદેશ અને તેમની સલાહ પ્રમાણે વર્તશે. સર્વજીવોને પ્રેમદૃષ્ટિથી દેખશે અને સર્વજીવોનું ભલું કરાના માર્ગમાં ચાલશે. આનંદમયજીવન બનાવવું, દુઃખીઓનાં દુઃખ ટાળવા પ્રેમથી યથાશક્તિ પ્રવર્તશે. અપરાધી શત્રુઓને પણ માફી આપવાનું શીખે ! ગુરૂપર શ્રદ્ધાભાવ પૂર્ણ રાખે. ગુરૂમહારાજે તમને જગાડ્યા છે હવે આગળ વધવું તે તમારા પુરૂષાર્થ પર આધાર રાખે છે. અનેક વિપત્તિ ઉપાધિ-યોમાંથી પ્રેમ જ્ઞાન ધૈર્યથી પસાર થાઓ. મનને વારંવાર સારી શિખામણો આપો અને ગૃહસ્થાવાસમાં રહેતાં છતાં અશુભરાગ દ્રેષથી મુક્ત રહેવામાટે અનિત્યાદિ ખારભાવનાઓ ભાવો. સત્સં-ગતિમાંજ પ્રભુ જિનેશ્વર ધર્મની પ્રાપ્તિ છે એમ જાણો. ગુરૂમહારાજ આચાર્ય મહારાજની કૃપાથી તથા તેમના યોગથી શાંતિ સ્થિરતા છે અને શોભાદયમાં પણ અંતરથી આત્મરમણતા છે, સર્વને ધર્મલાભ કહેશે. દરરોજ ધર્મપુસ્તકનો થોડો ભાગ વાંચીને તથા પ્રભુ વીતરાગદેવના યોગનું સ્મરણ કરીને ખાશે.

ધર્મનો પ્રેમ તેજ સત્યપ્રેમ છે. સર્વજીવોના માથે મૃત્યુનાં નગારાં વાગે છે. જીવે આ દુનિયામાં અનંત પુણ્યલોને અનંતરૂપે અહણ કર્યાં છે, હવે જો ચેતે તોજ તે સુખી થાય તેમ છે, માટે વૈરાગ્યથી જીવને ચેતાવો. મોહની ઉંઘમાં ન ઉંઘો. નગીને ધર્મ માર્ગમાં મુસાફરી કરશે એજ.

લેખક,

મુકામ સાણંદ.

સં. ૧૯૭૯ પાપ સદિ ૬.

શ્રી મેહસાણા. તત્ર. સુશ્રાવક ભાઈ મણિલાલ નગીનદાસ તથા ચંદુલાલ નગીનદાસ તથા ભાઈ મોહનલાલ નગીનદાસ તથા ચમનલાલ તથા પોપટલાલ નગીનદાસ તથા શા. બલાખીદાસ ગોકળદાસ, શા. સોમચંદ ગુલામચંદ શા. કુલચંદ ડાહ્યાભાઈ. શા. મનસુખભાઈ ચુનીલાલ તથા શા. કેશવલાલ લલ્લુભાઈ. મણિલાલ દોલતરામ વગેરે ચોવ્ય ધર્મલાલ વિ. તમે વાંમજથી જુદા પડ્યા. અમોએ આદ્રજમાં માગરવદિ ચૌદશનું પ્રતિક્રમણ કર્યું, ત્યાં પાટીદાર લોકો તત્વના જિજ્ઞાસુ છે તેમાંના કેટલાક વામજ પણ આવ્યા હતા. વામજમાં તેરસની રાત્રે આપણે તથા અન્યભક્તોએ જે ભજન ગાયાં હતાં તેથી ઘણો આનંદ થયો હતો. તે દિવસ રાત્રીની ચાદી રહેશે. વામજના પાટીદારોનો હાલ જેવો ભક્તિભાવ છે તેવો ભવિષ્યમાં રહે તો સાફ. માગશરવદિ અમાવાસ્યાએ થોળમાં આવવાનું થયું અને પોષસુદિ એકમે ગોધાવી આવવાનું થયું. પોષસુદિ છઠના દિવસે ગોધાવીમાં શ્રીમહાવીરપ્રભુની આગળ અરમતકૃત વીશ સ્થાનકની પૂજા ભણાવવામાં આવી. અમદાવાદથી શેઠ ભોગીલાલ વીરચંદ દીપચંદ તથા ભગત વીરચંદભાઈ ગોકલ વગેરે આવ્યા હતા. આશરે પાંચસે છસે મનુષ્યોએ પૂજાને લાલ લીધો હતો. સાણંદથી સોના આશરે શ્રાવકો આવ્યા હતા. પ્રભુ ભક્તિની ધૂનથી સર્વ લોકોને ઘણો આનંદ થયો હતો.

સાણુંદના દરબાર ઠાકોરશ્રી જયવંતસિંહજી વગેરે એ પણ પૂજાનો લાલ લીધો હતો. વિદ્યાર્થીઓની પરીક્ષા લીધી હતી, ઈનામ વહેંચાયા હતાં. પોષસુદિ આઠમની બપોરે સાણુંદમાં પ્રવેશ કર્યો, હાલ તો શરીર નરમ રહે છે. માગશરવદિ દશમે અને અગિયારસે પાનસ-રમાં પ્રભુ મહાવીરદેવની આગળ અસ્મત્કૃત અદ્યપ્રકારી પૂજા તથા પંચધાયોગ પૂજા ભણાવી હતી ત્યારે તમોને તથા અન્યોને ઘણું આનંદ થયો હતો તેવોજ આનંદ અહીં થાય તે માટે પાટણથી હરિલાલ ભોજકોને અહીંના શ્રાવકો બોલાવશે. મોહનલાલને માલુમકે લાંગણજી ગામની બહાર માગશરવદિ પાંચમને તમને ધ્યાન ધરવાની જે જે યુક્તિઓ બતાવી હતી તે યાદ કરશો અને તે પ્રમાણે ધ્યાન ધરશો. સર્વપ્રકારની દુનિયાની માયા જાળમાં નિર્લેપ રહીને વર્તવાની જે જ્ઞાનકુંચીઓ જણાવી હતી તેનું દરરોજ સ્મરણ કરવું. લાંઘણજીથી વડસમા જતાં કેટલાક તમને પૂર્વ અનુભૂત વિચારો દર્શાવ્યા હતા, તે સ્મરશો. આઠમના દિવસે વડસમામાં સામાન્ય બોધ આપ્યો હતો. માગશરવદિ નવમે ખેરજમાં અને વડુમાં સામાન્ય સદ્વિચારો જણાવ્યા હતા. માગ-શરવદિ બારસે કડોલ જતાં વિહારમાં આ વિશ્વમાં આત્માની ઉન્નતિના માર્ગોમાં કેવી રીતે વડવું તે દર્શાવ્યું હતું, કડોલથી તેરસના રોજ શેરીસા યાત્રાર્થે જતાં ગુરૂભક્તિ અને ગુરૂએ આપેલા બોધ પ્રમાણે વર્તવાની દૃઢ નિશ્ચયતાનો બોધ આપ્યો હતો. ભાઈ પોપટલાલ ચંદુલાલ, મણિલાલ કુલચંદ વગેરે સર્વને તેથી ઘણું જાણવાનું મળ્યું હતું અને તેથી તીથયાત્રામાં નિવૃત્તિ આનંદ ભક્તિ સત્સમાગમ વગેરે લાભનો નિશ્ચય તમોને થયો હતો તેનું સ્મરણ કરવું. તમારા પિતાની પાછળ તમોએ તથા તમારા ભાઈઓએ પિતાની આજ્ઞા પ્રમાણે નવપદનું ઉજમણ કરીને આત્માનું કદયાણ કર્યું છે, ખાદીના છોડને જ્યાં ત્યાં ખપવાળા સ્થાનોમાં આપ્યા તે સારું કર્યું છે. બાર નાતમાં જમણ બદલે નવકાશી કરીને હાનિકારક રીવાજને કુંતેજન આપ્યું નથી તેથી જ મથાલાલ વગેરે

તમોને ધન્યવાદ ઘટે છે. મહેસાણાના જૈનોમાં સાધુઓની સેવાભક્તિ કરવાની પ્રવૃત્તિ એકંદરે સારી છે. જ્યાં સુધી મેહસાણામાં રહેવાનું થયું ત્યાં સુધી મેહસાણાના સંઘની ઉન્નતિના કાર્યોનો ઓઘ આપી અમે અમારી ફરજ બજાવી છે, ત્યાં ધાર્મિક જ્ઞાનશિક્ષણની જોઈએ તે પ્રમાણમાં ખામી છે. તથા વ્યાવહારિક કેળવણીમાં પણ મેસાણાના જૈનો પશ્ચાત્ છે તેથી મેસાણાના જૈનમહાજનની આજ સુધીની જેવી મહત્તા છે તેવી ભવિષ્યમાં રહેશે કે કેમ ? તે વિચારવા જેવું છે. મેસાણાના સંઘે ચડતીના ઉપાયો પ્રમાણે વર્તવું જોઈએ. મહાશુર શ્રી રવિસાગરજીમહારાજની આજ્ઞાએ પ્રમાણે મેસાણાને સંઘ સંપીને વર્તશે તો પોતાની ચડતી ખરેખર કરશે. મેસાણાના કરતાં તમને વિહારમાં ઘણો આનુભવિક ઓઘ મળ્યો છે તેથી ખુશ થાઉ છું. મેસાણાના નવયુવકોએ ધાર્મિક શિક્ષણ લેવું, જિનેશ્વર પ્રભુની પૂજા કરવી, સામાયિક કરવું, પ્રતિક્રમણ કરવું, સામાજિક ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓમાં આગેવાની ભર્યો ભાગ લેવો, બાલલગ્નના દુષ્ટ રીવાજમાંથી બચવું, શારીરિક તથા માનસિક શક્તિઓને પ્રગટાવવી, શુરવર્ગની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવું, ઉત્સાહથી પ્રગતિમાર્ગમાં વહવું ઇત્યાદિ પોતાનાં કર્તવ્ય કર્મોમાં અપ્રમત્ત થઈને વર્તવું જોઈએ, ધર્મને આગળ કરીને ચાલવું, દરરોજ ધાર્મિક પુસ્તકનું વાંચન કરવું. કોઈ પણ ચડતીની બાબતમાં મડદાલ ન રહેવું. નિર્વીર્યને દુનિયામાં જીવવાનો અધિકાર નથી. બોર્યહીનથી આત્માની પ્રાપ્તિ થતી નથી. એક શ્વાસોશ્વાસને પણ નકામો ન ગણો, કોઈનું ભહું કરી જાઓ, શક્તિ છતાં ગમ ખાઓ અને દરરોજ કમ ખાઓ. દુનિયામાં પ્રમાણિકજીવન ગણો, સ્વાધિકારે નિયમિતપણે મોક્ષસુખની આશાએ નિષ્કામ રહી કર્તવ્ય કાર્યો કરો. મેહસાણાના નવયુવકોએ થંડા દીલા પ્રમાદી ન બનવું જોઈએ. આગળ વધો ! કાર્ય કરો, તમારા સુવર્ણવર્ગને મારો સ્વોન્નતિનો સંદેશો જણાવશો. દેવશુરધર્મમાં પૂર્ણવિશ્વાસી રહેવું, અન્યોની ટીકાઓ ન કરો, નમ્રતા, વિવેક, ગંભીરતા, પ્રેમ અને સ્વાર્પણભાવથી કર્તવ્યકર્મો કરો, એજ તમારા

અધિકારનો ઉપદેશ છે. ભવિષ્યમાં તમારા જેવા નવયુવકોને માથે જવાબદારી ધણી છે માટે લાયક બનો. ઉત્સાહી બનો ! અન્યોની ટીકાઓને સહન કરીને તમે તમારું કર્તવ્ય કર્યા કરો. ધર્મ જ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરો ! સંઘની ઉન્નતિ રક્ષામાં યથાશક્તિ ભોગ આપવો જોઈએ. તમારા યુવક મિત્રોમાં નવજીવનશક્તિ પ્રેરો. મનુષ્ય જન્મને એળે ન ગુમાવો !!! દરરોજ ધાર્મિક પુસ્તક વાંચવાની ટેવ પાડવી. નિયમિત કર્તવ્ય કર્મો કરો. ધર્મકાર્ય કરવામાં એક પણ ભરેલું ધર્મપગલું નકામું જતું નથી. આત્માનું જ્ઞાન કર્યા પછી સર્વ પ્રવૃત્તિઓમાં નિષ્કામ ભાવ તરતમયોગે પ્રગટે છે અને તેથી ઉત્તરોત્તર આત્મોન્નતિની ઉચ્ચતરતમભૂમિકાઓપર આરોહણ થયા કરે છે. દેવગુરો પૂર્ણ વિશ્વાસ ધારી ધર્મકર્મ કરવામાં સદાતત્પર રહો. આત્માની શુદ્ધિમાટે સર્વધર્મપ્રવૃત્તિ કરવી. ધર્મકર્મનું અન્ય કીર્તિફલલોકાદિસુખ આદિ ન ઇચ્છવું. નિરાસકિતએ સર્વ કર્તવ્યકાર્યો કરવાં. કર્તવ્યકાર્યો કરતાં ખેદ, લય, અનુત્સાહ, દ્વેષ ઇત્યાદિ ગોહપ્રકૃતિઓ આવીને ઉભી રહે છે તેના રૂઢામું થવું જોઈએ. પોતાની કોઈ ટીકા નિંદા કરે તેથી પ્રારંભેલું કાર્ય કદિ મૂકવું નહિ. દુનિયા બેમતવાળી છે તેનો એકમત કદિ થયો નથી અને થવાનો નથી. સત્ય લાગે તે ધર્મકર્મ કરવું. ધર્મકાર્ય કરતાં અહંકાર ન કરવો. જે કંઈ કરાય તેમાં પરમાત્મપદ પ્રાપ્તિનું ધ્યેય ધારવું એટલે રાગદ્વેષાદિક કષાયોનો સંગ થતો અટકશે. પોતાના માટે તથા કુટુંબાદિમાટે વ્યાવહારિક ધાર્મિક જે જે કાર્યો કરવામાં આવે તેમાં સાધ્યદષ્ટિનું કેન્દ્ર તો પરમાત્મપદ પ્રાપ્ત કરવું, આત્માને પરમાત્મા કરવો એજ લક્ષ્ય રાખીને પ્રવર્તતાં કદપાયલા સ્વાર્થો તેજ પરમાર્થરૂપે પરિણમે છે. જ્ઞાની ગુરૂની પાસે વારંવાર જવું અને આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવું તેમાં સર્વથા પ્રમાદનો ત્યાગ કરવો આત્મા હું સત્તાએ પરમાત્મા છું, મારું પરમાત્મ સ્વરૂપ પ્રગટ કરવામાં દેહાદિક સાધનો તે નિમિત્ત કારણો છે અને તેની રક્ષાર્થે આજીવિકાદિવ્યવહારકર્મોને કરવામાં આત્માની પરમાત્મતા પ્રગટ કરવાની સાધ્યદષ્ટિ કાયમ

રાખવી. આત્મામાં પૂર્ણ સત્ય આનંદ અને પૂર્ણજ્ઞાન છે તે પ્રગટ કરવો તેજ માટે આસ કર્તવ્ય કર્મ છે, તે માટે નિમિત્ત કારણોમાં શ્રેષ્ઠ સંતસમાગમ છે. એકવાર ધ્યેયનો નિશ્ચય કરે. પશ્ચાત્ તમારી સર્વપ્રવૃત્તિયોનું કેન્દ્ર ધીમે ધીમે નિશ્ચય ધ્યેય થશે અને તેથી જીવતાં છતાં મોક્ષનો અનુભવ કરશે. સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ કરવી અને મિથ્યાત્વનો ત્યાગ કરવો, જૈનશાસ્ત્રો, જૈનતત્ત્વ જ્ઞાન અને દેવગુરુધર્મ પરપૂર્ણદાદાપ્રેમ ધારણ કરવાથી મોક્ષના માર્ગમાં વિચરાય છે. ધર્મની બાબતમાં અને દેવગુરુની બાબતમાં જૈનશાસ્ત્રો પર આધાર રાખવો. જૈનો, જૈનશાસ્ત્રો દેવગુરુ અને સ્વાધિકારે ધર્મકર્મોપર આધાર રાખીને જૈનોની ઉન્નતિ કરી શકશે. જો તેઓ સાધુઓ અને ગુરુ તથા જૈનધર્મથી નાસ્તિક બન્યા તો અંતે નષ્ટ થવાના અને પાતાનાં સંતાનોને પતિત કરવાના. દરરોજ સાધુ પાસે અગર ગુરુ પાસે જૈનશાસ્ત્રનું કંઈ અભિનવ જ્ઞાન શ્રવણ કરવું જોઈએ. ધર્મની બાબતમાં સમજવું કે જૈનશાસ્ત્રોવડે પ્રતિપાદિતધર્મથી અવિરોધી એવી દરેક સામાજિક દૈશિક વ્યાવહારિક ચળવળોમાં સાપેક્ષપણે પ્રવર્તવું. જે ગીતાર્થ ગુરુને માથે ધારણ કરે છે અને તેની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તે છે તે વ્યવહારમાં પણ આગેવાન રહે છે અને સર્વલોકોને ધર્મમાં દોરી શકે છે. દરેક યુગમાં વર્તમાનમાં વિદ્યમાન ગીતાર્થ ગુરુની આજ્ઞા પ્રમાણે જેઓ વર્તે છે તેઓ વ્યવહારમાં અને ધર્મમાં સ્થિરપ્રજ્ઞકર્મયોગી બની રહે છે. રાજ્ય પ્રમુખ આદિથી જેમ રાજ્ય ટકે છે તેમ જૈનધર્મ જૈનશાસન પણ ગીતાર્થ ગુરુસૂરિની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવાથી ઉદયને પામે છે. ગુરુમાં જેટલી અશ્રદ્ધા શંકા તેટલીજ આત્માની નબળાઈ તથા પતિતપણું જણવું. એકક્ષણ માત્ર પણ ગુરુની આજ્ઞા વિના ન રહેવું. કલિકાલમાં ગીતાર્થ ગુરુની વારંવાર સંગતિ કરવી અને તેમને પોતાના મનમાં પ્રગટતા સર્વ વિચારો જણાવવા, તેમનાથી કંઈ પણ છૂપું ન રાખવું એમ કરવાથી ગુરુ તરફથી સહવિચારો મળે છે, ભૂલો સમજાય છે, અને દોષોનો નાશ થાય છે અને સત્યજ્ઞાનની વૃદ્ધિ થાય છે.

અને અનેક વિચિત્ર વિચારના મનુષ્યોના વિચાર વાતાવકણોથી થએલી અસમ્યગ્ અસર નષ્ટ થાય છે. ગીતાર્થગુરૂના શરણે રહેલા અંધશ્રદ્ધાલુ બાલજીવો સત્યજ્ઞાનને તથા આત્માની શક્તિઓને પ્રગટ કરે છે. ગીતાર્થ ગુરૂમાં અંધશ્રદ્ધાથી વિશ્વાસ મૂકીને દરેક મનુષ્ય લક્ષિના માર્ગથી આગળ ગુણસ્થાનકો પર આરોહે છે, માટે દરરોજ લખ્યા પ્રમાણે વિચારીને ધર્મની પ્રવૃત્તિ કરેશો. ઉત્સાહી આનંદી તથા કંઈ પણ ધર્મકાર્ય કરવાની રૂચિવાળા રહેશો. ધર્મ કરતાં ભૂતો થાય તેથી ધર્મકાર્યોને છોડશો નહીં. ધર્મપ્રવૃત્તિ કરવામાં ઉત્સાહી રહેશો. ગુરૂના નામની લાયકાતેરીને જાહેરમાં ઉપયોગી કરેશો. શા. હાલાભાઈ ખીમચંદ ગાંધી હરગોવિન્દાસ તથા ગાંધી મૂળચંદભાઈ તથા મારકૂંતિયા, અમથાલાલ તથા ગોપાલદાસ નાગરદોશી ચંદુલાલ ડાહ્યાભાઈ તથા લાલભાઈ ભોજક તથા ભોજક પ્રભુદાસ તથા અંબાલાલ ભોજક તથા અંબાલાલ લલ્લુભાઈ તથા શેઠ ઉત્તમચંદ હરિચંદ વગેરેને ધર્મલાભ.

ૐ અર્હ મહાવીર શાન્તિ: ૩

લેખક યુદ્ધિસાગર.

મુ. સાણંદ.

સં. ૧૯૭૬ પોષવદિ ૫.

યુરોપ ફ્રાન્સ તત્ર પારીસનગરી તત્ર આર્યદેશીય ગુર્જર દેશીય સુરતનગરવાસી સુશ્રાવક ઝવેરી ગુલાબચંદ બાલુભાઈ સરકાર યોગ્ય ધર્મલાભ. વિશેષ તમારો પત્ર પહોંચ્યો, તમને પૂર્વે પત્રો લખ્યા છે તે પ્રમાણે વાંચીને પ્રવર્તેશો. દુનિયાની ખામતમાં જમાનો છે, ધર્મની આરાધનામાં જમાનો ફરી ગએલો માનીને વર્તનારાઓ ધર્મથી જાણી થાય છે. જૈનધર્મની પૂર્ણશ્રદ્ધા ધારવી. દેવગુરૂધર્મને નહીં માનનારી પાશ્ચાત્ય પ્રજાઓ બાહ્યચડતીના શિખરે ચડીને એકવાર એવી પડવાની કે તેઓનાં નામ નિશાન પણ નહિં રહે. ધર્મની ખાખતમાં જૈનશાસ્ત્રોથી વિરુદ્ધ

આચરણ ન કરવું. આત્મિક શુભકર્મોથી બ્રહ્મ થએલોઓની ઉન્નતિ તે ઉન્નતિ નથી પરંતુ પડતીછે. જૈનધર્મના વિચારોની અને આચારોની તથા જૈનતત્ત્વજ્ઞાનની પૂર્ણશ્રદ્ધા પ્રીતિ ધારીને પોતાનાથી બને તેટલી ધર્મની સ ધના કરવી. યુરોપીય મધ્યસ્થ વિદ્વાનો સંપ્રતિ જૈનધર્મની મહત્તા તથા સત્યતાને એકી અવાજે વખાણે છે. ધર્મની બાબતમાં જે શંકાઓ થાય તેઓનો ખુલાસો મેળવવો. જૈનસંઘની સેવામાં યથાશક્તિ લાગ આપવો. જૈનધર્મનાં પુસ્તકોને છપાવીને બરેરમાં લાવવા માટે તનમન ધનનો લોગ આપવો. ભોગો ભોગવવામાંજ બાહ્ય આત્માની ઉન્નતિ નથી પણ કંઈ તેની સાથે ધર્મની આરાધના તથા સઘસેવા કરવામાં તથા પુસ્તકો છપાવવા વગેરે ધર્મકાર્ય કરવામાં લાગ આપવો. તેથી આત્મોન્નતિ છે દુનિયાના લોકો પાછળથી પોતાનું અનુકરણ કરે એવું ધાર્મિક ગૃહસ્થનું આદર્શજીવન ગાળવું. દરરોજ જૈનધર્મનાં પુસ્તકો વાંચવાં. દેવશુરની છળીના દર્શન કરવાં, નવકારવાળી ગણવી, ત્યાં બને ત્યાં સુધી દરરોજ સામાયિક કરવું. જે રણવામાં આવે તેમાંથી દશમે લાગ સાત ક્ષેત્રમાં વાપરવો. દુઃખ સંકટમાં ધૈર્ય ધારવું. નવકારમંત્રનો બપ જપવો. પરલવમાં ધર્મ જ સાથે આવનાર છે. દાડમાંસ જેવી અપેય અલક્ષ્ય વસ્તુઓથી બિલકુલ દૂર રહેવું. સર્વજનમહાવીરપ્રભુપર પૂર્ણશ્રદ્ધા પ્રીતિ ધારશે. ધર્મથી જ અંતે સુખશાંતિ થાય છે. ખેડાવાળા મોહનલાલને ધર્મલાભ. સર્વજીવોનું સાડું થાઓ. ગરસ્પર એક બીજામાં આત્માને દેખો અને આત્મભાવે વર્તો, એજ હચ્છું. ખેડાવાળા સ્વા. રતિલાલ મોહનલાલને ધર્મલાભ.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

સુ. સાણુંદ.

સંવત ૧૯૭૬ પોષવદિ ૧૧

શ્રી વિજાપુર તત્ર સુશ્રાવક શા. વાઢીલાલ વનમાળીદાસ વગેરે ચે.ગ્ય ધર્મલાલ વિ. તમારી માતાજી અને સુશ્રાવક નથુભાઈ મંછાચંદની યેન મોતિ યેને દેહ ત્યાગ્યો તે જાણ્યું, એમણે છેલ્લી ઉમરમાં શત્રુંજયની યાત્રા કરી કલ્યાણ કર્યું, શુંહલી સજ્જાયો તેમની પાસે સર્વે કરતાં ઘણી કંઠસ્થ હતી, દેવશુરધમની આરાધનામાં તે સર્વ શ્રેષ્ઠશ્રાવિકા હતી. શ્રી રવિસાગર શુરમહારાજની ભકત શ્રાવિકા હતી, તપ જપ ધર્મક્રિયા કરવામાં અપ્રમત્ત હતી. તેની સંગતિથી તમારમાં જૈનધર્મની શ્રદ્ધા અડગ રહી છે એવી ઉત્તમ શ્રાવિકાની સારી ગતિ થાય તેમાં કશું આશ્ચર્ય નથી. નથુભાઈ, કાલીદાસ, મોતીબેન વગેરે ગયાં, ચિંતાશોક કરતા નહિ, એમના પગલે ચાલોને ધર્મ કરો. વૈરાગ્યભાવથી આત્માને ભાવ્યા કરો. તમારા ગામમાં શા. કચરાભાઈ અમીચંદ એક જૈનધર્મ તત્ત્વનો જ્ઞાતા શુણિયલ શ્રાવક હતો તે પણ આ સાલમાં ગયો. કર્મ પ્રમાણે થયા કરે છે તેમાં શોક કરવો ઘટતો નથી. ધર્મ કરવામાં અપ્રમત્ત રહેશો. મનવાણી કાયાથી જૈનધર્મની સાધના કરો. ધર્મસાધનમાં થતા પ્રમાદોને ટાળશો. શા. લલ્લુભાઈ કાલીદાસ તથા શા. ભીખાભાઈ કાલીદાસ, દલસુખ મોતિચંદ વગેરેને ધર્મલાલ કહેશો.

इत्येवं ॐ अर्हं महावीरं शान्ति. ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

સુ. સાણુંદ.

સંવત ૧૯૭૬ પોષવદિ ૪

શ્રી મેસાણા તત્ર સુશ્રાવક શિષ્ય શા. પોપટલાલ નગીનદાસ ચે.ગ્ય ધર્મલાલ. વિશેષ તમારો પત્ર આવ્યો નિશાળમાં રજના દિવસોમાં રૂબરૂમાં આવી અધ્યાત્મજ્ઞાનાદિ જ્ઞાનનું શિક્ષણ લેવું. તમારૂં ભવિષ્ય પ્રહ્લાચર્યઆદિ શારીરિક વાચિક અને માનસિક

શક્તિઓથી ઉચ્ચ થશે. હવા કમરત અને નિયમસર ખોરાક તથા ઉત્સાહ શક્તિઓથી સુદૃઢ બને, તેમાં અંશ માત્ર પ્રમાદ ન કરે. આત્માની પૂર્ણ ઉન્નતિ કરવામાટે જ્ઞાનમક્તિ અને કર્મયોગની પ્રાપ્તિ કરવી જોઈએ. એવા ધ્યેયને લક્ષ્યમા રાખી આગળ વધો. તમોશુષ્પી વિચારોને દૂર કરો. અભ્યાસાદિ સર્વ યોગ્ય પ્રવૃત્તિમાં નિયમિત રહેો. ધાર્મિક પુસ્તકોનું અનુક્રમે નિયમિત વાંચન કરો. શરીરના વીર્યની પૂર્ણ રક્ષા કરો, તેપર લાવધ્યની ઉન્નતિનો આધાર છે. મંસાણાના ચોમાસામાં તમારા લાયક જે જે આંપદેશિક સૂચનાઓ કરી હતી તેઓનું વારંવાર સ્મરણ કરી સુપથમાં વિચરશો. તમારી ઉન્નતિની સત્ય જ્ઞાનકુળી દર્શાવી છે. દેવલક્ષિત ગુરૂસેવામાં પૂર્ણશ્રદ્ધા પ્રેમથી અર્પાઈ જવામાં આત્માની પૂર્ણોન્નતિ છે. ઉપયોગ રાખી કર્તવ્ય કર્મ કરો.

इत्येव अर्हं महावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. સાણંદ

સવન ૧૯૭૬ પોપવદ ૫

શ્રી સુખાઈ તત્ર સુશ્રાવક શા. ડાહ્યાભાઈ ઘેલાભાઈ યોગ્ય ધર્મલાભ. તમારો પત્ર આવ્યો. વાંચી સમાચાર બહુયા ભાંખરિયા મોહનલાલ નગીનદાસ સુખાઈ આવ્યા છે તેમને તત્કાર્ય સખથી સર્વ સમાચાર જણાવ્યા છે, તેમને મળીને વા બોલાવીને તે બાબતનો નિર્ણય કરો. ધર્મનાં કાર્ય કરવામાં એકક્ષણ માત્રનો પ્રમાદ કરવો ન ઘટે લક્ષ્મી અને સત્તા કરતાં ધર્મ અનંતગુણ ઉત્તમ છે. લક્ષ્મી મળે છે પણ ધર્મની પ્રાપ્તિ થવી મુશ્કેલ છે. પરભવમાં ધર્મ તેજ સત્ય ભાતુ છે. દરરોજ સામાયિક કરશો અને એકાગ્ર ચિત્તથી ધર્મનાં પુસ્તકો વાંચશો. આયુષ્યનો અંત અણધાર્યો આવે છે માટે ધર્મકાર્યમાં લેશમાત્ર ઢીલ ન કરવી. સાંસારિક તન ધન વગેરે પદાર્થો પરભવમાં સાથે આવનાર નથી માટે ચેતીને ધર્મ-

કાર્ય કરશે. દેવગુરૂની ભક્તિ કરવામાં તન મન ધનથી અર્પણ જવું.—દેવગુરૂ ધર્મની શ્રદ્ધા પ્રાપ્તિથી આત્માની શુદ્ધિ કરશે. મેંસાણે આવો ત્યારે ગુણમાં જરૂર આવી જવું. ધર્મસાધન કરશે. ધર્મકાર્ય લખશે.

इत्येवं ॐ अहंमहावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસગર.

સુકામ મહેસાણા.

શ્રી આયુજીતત્ર સુશ્રાવક વકીલ—મોહનલાલ હેમચંદ, માણેકલાલ મંગળલાલ, મણિલાલ, પ્રેમચંદલાલ, વિગેરે યોગ્ય ધર્મલાલ.

વિ-તમારો પત્ર વાંચી સમાચાર જાણ્યા છે. શરીરની શાતા-વેદનીય સાથે આત્માના સુખની તુલના કરીને આત્માના શુદ્ધ ધર્મમાં તદ્દલીન થવાય તેમ પ્રવર્તશે.

अहो अनंतवीर्योऽय मात्मा विश्वप्रकाशकः

त्रैलोक्य चालयन्त्येव ध्यानशक्तिप्रभवतः

શરીરસ્થ આત્મા વસ્તુતઃ અનંત વીર્યમય અને વિશ્વપ્રકાશક છે તે ત્રણલોકોને ચલાવી શકે તેમ છે ધ્યાનશક્તિ પ્રભાવથી આત્માની સર્વ શક્તિઓનો પ્રકાશ થાય છે. આયુજી શાંત પ્રદેશ છે. જ્યાં ત્યાં શુદ્ધાઓ વગેરે ધ્યાનનાં સ્થાનો પામીને આત્માના સુખને પ્રકટાવશે. આત્માને આત્મારૂપ કરશે. શરીરનો કંઈ ભરસો નથી. જેટલું પ્રાપ્ત થાય તેટલું અપ્રમત્ત ધ્યાને પ્રાપ્ત કરશે. ધર્મધ્યાનના પાયા તથા પિંડસ્થાદિક ધ્યાનનું એકાંતમાં અવલંબન કરશે, તેથી આત્મસુખનો પ્રકાશ થશે અનુભવવડે અનુભવની વૃદ્ધિ થશે.

ॐ अहंमहावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. સાણંદ

સંવત ૧૯૭૬ પોષ વદિ. ૧૦

શ્રી. મુંબાઈ તત્ર. શ્રદ્ધાવંત, દયાવંત, દેવશુભકિતકારક. સુશ્રાવક શેઠ—લોગીલાલ વીરચંદલાઈ. તથા શા. અમૃતલાલ. કેવળ. તથા તમારા સુપુત્રો યોગ્ય ધર્મલાલ. વિશેષ તમારો પત્ર આવ્યો તે પહોંચ્યો વાંચી સમાચાર જાણ્યા. વિશેષ. ત્યાંથી અમૃતલાલ માઘ સુદિ બીજે અહીં આવવાના છે તે આવ્યાથી ગોઘાવી જવાનું તમે જાણી શકશો. દેવશુભધર્મની સેવાભક્તિ કરવામાં અપ્રમત રહેશો. આત્માની શુદ્ધિ થાય તેવાં સત્કાર્યો કરવાં. મનુષ્યજન્મ પુનઃ મળવો દુર્લભ છે. પરભવમાં ધર્મકાર્ય સાથે આવશે. મનુષ્યભવની એક ક્ષણ પણ નકામી ગુમાવવી યોગ્ય નથી. સંતસાધુ સમાગમથી વૈરાગ્ય અને જ્ઞાનની વૃદ્ધિ થાય છે. આ દુનિયામાં પરમાત્માની ભક્તિ કરવી તેમજ દાનશીયલતપભાવનાથી મોહને ટાળવો. સામાયિક-પ્રભુપૂજા, દાન, પરમેષ્ઠીમંત્રનો જાપ આદિથી આત્માને પવિત્ર કરવો. જે હાથે સત્કાર્ય કર્યું હોય છે તેજ સાથે આવવાનું છે. ધર્મસાધનામાં તૈયાર રહેશો.

इत्येवं ॐ अहंमहावीर शान्तिः ३

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ. સાણંદ

સંવત ૧૯૭૬ પોષ વદિ ૧૪

શ્રી યૂરોપ ટ્રાન્સ દેશ પારીસ નગરે સુશ્રાવક શા. નેમચં-દભાઈ ગટાભાઈ તથા ઝવેરી શા. કલ્યાણભાઈ દલસુખભાઈ યોગ્ય ધર્મલાલ. વિશેષ નેમચંદભાઈને માલુમ કે તમારો પત્ર પહોંચ્યો. વાંચી સમાચાર જાણ્યા છે. તમારા ભાઈ મણિલાલભાઈએ કાળ કર્યો તે તમે જાણ્યું હશે. કાળની ગતિ વિચિત્ર છે. સર્વજીવો કર્મને આધીન છે. જેનું આયુષ્ય પૂર્ણ થાય છે તે આ ભવ છોડી પરભવમાં ચાલ્યો જાય છે. અને તે પ્રમાણે જેટલા જન્મ્યા

છે તે સર્વને જવાનું છે. જે જન્મશે તે પણ જશે. અસાર સંસારમાં ક્યાં પ્રતિબંધ કરવો જોઈએ ? જોનારા પણ જનાર છે, ને રોનાર પણ જનાર છે. નકામો શામાટે મોહ કરવો જોઈએ ? વીજળીના ચમકારા જેવી આ મનુષ્ય જીંદગી છે એમ જાણીને ધર્મીજીવો ચેતી ધર્મસાધન કરે છે, અને મોહીજીવો મોહમાં ફસાઈને અતે દુઃખ પામે છે. દેહ, ઘરખાર, કુટુંબકબીલથી આત્મા ન્યારો છે એમ જાણીને નિર્મોહભાવ ધારવો. મનુષ્ય જીંદગીનું ધ્યેય પરમાત્મપદ પ્રાપ્તિ કરવી તે છે. તે આદર્શગુણ ગાળણ માટે શુદ્ધપ્રેમ અને જ્ઞાનના ઉપયોગથી વર્તવું જોઈએ. આત્માને કમં લાગ્યાં છે એમ જ્યારે જ્ઞાની જાણે છે ત્યારે તે કર્મથી છટવાનો પ્રયત્ન કરે છે એમ મહાવીર પ્રભુએ પ્રકાશ્યું છે. જૈનધર્મની આરાધના જેટલી બને તેટલી કર્યા કરશો. પ્રમાદોને શત્રુરૂપ ધારી તેનો પરિહાર કરવા પ્રયત્ન કરશો. સર્વજીવોને પોતાના આત્માસમાન ગણવા, માનવા. એકાત્મભાવના ભાવશો. આત્માની શુદ્ધિ કરવા સતત ઉત્સાહી થશો. સર્વજીવને ધર્મમાર્ગમાં સહાય આપવા સહાયક થવું. જે પ્રવૃત્તિના ઘરમાં નિવૃત્તિ રહી છે એવી ધર્મ્ય પ્રવૃત્તિને સ્વાધિકાર આદરવી પ્રભુ મહાવીર સ્વામીના ઉપદેશોનું વારંવાર સ્મરણ —મનન—નિદિધ્યાસન કરશો. હાલ જે કંઈ થાય છે એમ તમે જાણો છો, તેમાં તટસ્થ સાક્ષીમૂલ થઈને વર્તશો. આત્માના આનંદમાટે જ મનુષ્યની જીંદગી છે પણ ક્ષણિક પૌદ્ગલિક સુખમાટે ખાસ મનુષ્ય જીંદગી નથી, એમ લક્ષ્ય રાખી દરેક પ્રવૃત્તિ કરશો. ઝવેરી કદબાણુભાઈ ફલસુખભાઈ અમને મહેસાણા મળ્યા હતા અને સાથે શા. રતિલાલ મગનલાલ મળ્યા હતા તે વખતે તેમણે અમારી સાથે અનેક પ્રકારની ધર્મની ગોળી કરી હતી તેથી તેમને આનંદ થયો હતો. એજ ધર્મસાધન કરશો. ધર્મકાર્ય લખ્યા કરશો. એજ.

લેખક. બુદ્ધિસાગર

મુ૦ સાણંદ.

૧૯૭૯ ના પોષર્ગદ (૧)

શ્રી મુંબાઈ તત્ર સુશ્રાવક શા. અમથાલાલ નગીનદાસ તથા શા. મણીલાલ નગીનદાસ તથા ભાઈ મોહનલાલ નગીનદાસ રોગ્ય ધર્મલાલ. વિશેષ તમારા બે પત્રો પહોંચ્યા છે ને તેમાં લખેલા સમાચાર જાણ્યા છે, તે મોકલેલ પુસ્તકો પહોંચ્યાં છે. હાલ પ્રતિ-
ષ્ઠાની પ્રવૃત્તિ હોતીથી પત્ર લખવાનું કાર્ય ઢીલમાં થાય છે તે જાણ્યો. તમને વિહારમાં આપેલો ઉપદેશ ધ્યાનમાં આણ્યો. ત્યાં ધર્મની ભાવના ઓછી રહે છે તે જાણ્યું, મુંબાઈ ઉપાધિમય નગરી છે તેથી ત્યાં શાંતિ-નિરૂપાધિમય દશા ઓછી મળી શકે એ સ્વાભાવિક છે તોપણ દરરોજ ધર્મ કર્યો અને રાત્રે સૂઈ રહેતાં પહેલાં પરમાત્મા અને દેવગુરુ ધર્મ સંબંધી વિચારે. એકાંતમાં કર્યા કર્યો અને નિરૂપાધિદશા પ્રકટાવવાની ભાવના ભાવ્યા કર્યો. અંતરદૃષ્ટિથી આત્માનું સ્વરૂપ વિચારજો અને બાહિરથી દુનિયામાં આજીવિકાર્થે પ્રવૃત્તિ કર્યા કર્યો. આત્માનો આનંદ પ્રગટાવવા માટે સર્વથા જ્ઞાનરૂપ પુરૂષાર્થ કર્યા વિના મનુષ્યની જીંદગી નકામી છે. બાહ્યની શાંતિ કરતાં આત્માની શાંતિ અનંતગણી ધારે છે માટે આત્મરમણતા કરવા લક્ષ્ય દેશો. કર્મયોગે બાહ્યમાં તો જે થવાનું હોય તે થયા કરે છે તેમાં હર્ષ પણ કરવો નહિ અને શોક પણ કરવો નહિ. સર્વને ધર્મલાભ કહેજો. એજ.

લેખક બુદ્ધિસાગર.

મુ૦ સાણંદ.

સંવત ૧૯૭૯ માઘ સુદિ ૧

શ્રી વિજયપુર તત્ર સુશ્રાવક શા. પોપટલાલ કચરાભાઈ યોગ્ય ધર્મલાલ વિ. વ્યાપારમાં ખોટ જવાથી તમારી આર્થિક સ્થિતિ નબળી પડી અને દેવું ચુકવવામાં સંકડામણ આવી તેથી તે બાબ તમાં શી રીતે વર્તવું તેમ લખ્યું તે જાણ્યું. આ દુનિયામાં સૂર્યચંદ્રને પણ ગ્રહ નડે છે, સર્વ જીવોને પાપ ગ્રહ નડે છે, દેવગુરુને

ભક્ત પ્રમાણિકપણે વર્તે છે. જ્યાં જ્યાં નજર પહોંચે ત્યાં જવું અને સહાય માગતાં લલ્લ ન કરવી, અત્યંત ઉદ્યોગ કરવો, છતાં ન બને તો પ્રમાણિકતાએ મળે ત્યારે આપવાની બુદ્ધિએ બાકી કાઢી આપવી અને દેશ છોડી મુંબાઇ વગેરે શહેરોમાં જવું અને ત્યાં પ્રમાણિકપણે વ્યાપારાદિ પ્રવૃત્તિ કરવી. પાસે જે ધન હોય તે વિવેકપૂર્વક આપવું અને ન હોય તો બાકી કાઢી આપીને વર્તવાથી આબરૂ પ્રતિષ્ઠાને ખામી લાગતી નથી. પાસે હોય અને ન આપવું તો તેથી કીર્તિ પ્રતિષ્ઠાને ઘોડો પહોંચે છે. તમારી પ્રમાણિકતા સર્વત્ર પ્રસિદ્ધ છે, તેથી બાકી કાઢી આપીને વર્તવાથી જરા પણ હાનિ નથી. હવે સદ્ગુણ રસ્તામાં જશે નહિ. મેં તમને ઘણી-વાર ચેતાવ્યા છતાં નગરાબા તથા યુધિષ્ઠિરની પેઠે સદ્ગુણ વ્યસન ન છેડયું તેથી દુઃખ પડે તેમાંથી હવે દેવપણુ ઉગારી શકે તેમ નથી, તમારે કદી ગભરાઇને આપઘાત ન કરવો, કારણ કે આપઘાત સમાન કેઈ મહાપાપ નથી. તે સમાન કેઈ અજ્ઞાન નથી, વાયુથી પાંદડું ફરે છે તેમ વેપારીનું ભાગ્ય ફરે છે, તમારે માથે આવેલો સંકટકાળ સદા રહેવાનો નથી, તમે તો શું ? પણ હાલ તો કરોડાધિપતિઓ પણ સંકટમાં આવી પડ્યા છે. જીવશો તો અંતે સાફ દેખશો. નામદ્ અયલાપણાના વિચારો કાઢી નાખવા, ગુરુભક્ત ડરતો નથી તેમ મરતો પણ નથી તે તો પુણ્ય અને પાપના ઉદયનેસમભાવે ભોગવે છે, માટે તમારે ગભરાવું નહિ. છેવટે સાફ પરિણામ આવશે. ખરીદાનતગલો છેવટે હરિચંદ્રની પેઠે જય પામે છે, માટે હુશિયારી રાખો. આવખતે તમારી ખરી કસોટી છે. દુનિયા દીવાની છે તેના સામું ન દેખવું, મેરૂપેઠે ધીર બની બનનાર ભાવીને સહો અને પ્રમાણિકપણે વર્તો, હોય તો આપવું, ન હોય તો મળે ત્યારે આપવા. બાકી મૂકી આપવી. પ્રભુ મહાવાંર દેવને ઉપસર્ગ પરિવહ નડ્યા હતા. મોટાઓને દુઃખ પડે છે માટે ગભરાઓ નહિ. રામ અને પાંડવોને વનમાં ભટકવું પડ્યું હતું તે કંઈ હિંમત હાર્યા નહોતા. તે પ્રમાણે વર્તો એવી મારી આજ્ઞા છે. વખત આવે પડેલા સંકટના દહાડા પણ ભૂલાશે. ધર્મસાધન કરશો.

इत्येवं ॐ अहंमहावीर शान्तिः ३

લે. બુદ્ધિસાગર

મુ. સાચુંદ

સં. ૧૯૭૯ માઘસુદિ ૫

મુ. રાજલી તત્ર સુશ્રાવક શા. ત્રિકમલાલ વ્રજલાલ યોગ્ય લાભ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો. આત્માની પૂર્ણદશા અનુભવાય એવાં પુસ્તકો વાંચો અને એવો પુરુષાર્થ કરો. સમ્યક્ત્વ જ્ઞાન પામ્યાની અપેક્ષાએ આત્માનો જન્મ છે પશ્ચાત્ સમ્યક્ત્વ જ્ઞાની આત્મા બાળકરૂપે ખેલે છે, પશ્ચાત્ દેશથકી દેશવિરતિને પામે છે. આત્મા તે કાળે આત્માના આનંદસાગ માટે સત્પ્રવૃત્તિ કરે છે અને શુદ્ધપ્રેમથી સર્વજીવોસાથે મળે છે, પશ્ચાત્ સર્વવિરતિ ચારિત્રરૂપ યુવાવસ્થા શરૂ થાય છે અને ધર્મધ્યાન તથા શુકલધ્યાનથી આત્માના આનંદે ખેલે છે, પશ્ચાત્ તે જીવતાં છતાં કેવલજ્ઞાન પામીને આત્માને પરમાત્મા—બનાવીને ત્રણ ભુવનનો શહેનશાહ પરમેશ્વર બને છે. આત્માની પૂર્ણશુદ્ધિ માટે મનવાણ્પ્રકાયાનો નિમિત્ત વ્યાપાર તે ધર્મયોગ છે. ધર્મયોગ પ્રવૃત્તિની સાથે દોષો પણ હોય છે. મોહની સાથે આત્મા, ધર્મયુદ્ધના અખાડામાં ઉતરે છે. બન્નેના સામાસામી દાવપેચ લેવાય છે, કોઈ વખત મોહ ઉપર હોય છે તો કોઈ વખત આત્મા ઉપર આવે છે, છેવટે આત્મા બળવાન્ થાય છે. અગ્નિની સાથે ધૂમ્ર હોય છે તેમ દરેક ધર્મપ્રવૃત્તિ સાથે મોહ દોષો પ્રગટે છે છેવટે કેવલજ્ઞાન પ્રગટતાં મોહના દોષો સર્વથા ટળી જાય છે. આત્માનો જન્મ થતાં તે સર્વવિશ્વની સાથે સંબંધમાં આવે છે. આત્માની પરમાત્મદશારૂપ આદર્શજીવનને પામે.

ૐ અર્હ મહાવીર જ્ઞાંતિ: ૩

લે. જુદ્ધિસાગર

મુ. સાણંદ

સં. ૧૯૭૯ માધ સુદ ૬

વડોદરા. તત્ર ધર્મજિજ્ઞાસુ ભાઈ જયંતીલાલ ઉત્સવલાલ યોગ્ય ધર્મલાભ. તમારો પત્ર પહોંચ્યો, વાંચી સમાચાર જાણ્યા. વિશેષ સંસારમાં અનેકવિપત્તિસંકટોમાંથી ધીરવીર થઈને પસાર થવું પડે છે. તમે દુઃખ સંકટ વેઠીને ભવિષ્યમાં સારા થઈ શકશો. જે થાય છે તે સારા માટે છે એમ માની પ્રવર્તો. જે જે અવસ્થા સાંપડે તેમાંથી આગળની ઉચ્ચ દશા તરફ ચઢતાં શીખો. હાલમાં ધ્યાન કરવાના મનોરથ કરો છો પણ તેનો તમારે માટે હાલનો સમય નથી. હાલ તો પરમાત્માનું વારંવાર સ્મરણ કરો, હાલમાં તો જે કાર્ય કરવાનું છે તે પ્રતિ લક્ષ્ય રાખી પ્રવર્તો. સ્વાશ્રયી બનીને પ્રવર્તો, છેવટે સાફ થશો. તમારા કાકા દામુભાઈ જજજનું વ્યાવહારિક નીતિમય જીવન સાફ હતું અને તે કુટુંબની ઉન્નતિ કરવાની દાઝવાળા હતા. હોય જે બનવાનું હોય છે તે બન્યા કરે છે, ચિંતા ન કરવી. આનંદમય જીવન તો જ્ઞાની શાંત ફકીરોનું હોય છે, તેવી સ્થિતિને ગૃહસ્થદશાની ઉપાધિવાળાઓ ક્યાંથી પ્રાપ્ત કરી શકે? છતાં આત્મજ્ઞાનથી આત્માની આનંદ ખુમારીની ઝાંખી પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. હાલ તો કર્તવ્ય કાર્ય કરો. ઉત્સાહ અને શુદ્ધપ્રેમથી કર્તવ્ય કાર્યો કરો. રજના દિવસોમાં રૂબરૂ મળી જવું. અમારો પત્ર ન હોય તો વિજયપુર શા. મોહ નલાલ જેસીંગલાઈને પત્ર લખી અમારું સુકામ પુછી લેવું. યોગેન્દ્રને પત્ર લખો તો અમારા ધર્મલાભ લખશો. છુટીના દિવસોમાં દશ પંદર દિવસ પાસે રહેવું. આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા લક્ષ્ય રહેવું. એકવાર ધારેલું વિદ્યાભ્યાસ પૂર્ણ કરો, પશ્ચાત્ સર્વે બની રહેશે. એકાગ્રચિત્તથી કાર્યની સિદ્ધિ થાય છે. લક્ષ્ય વેધી બનો. તમારાં માતાપિતા તથા સુશ્રાવક. શા. કેશવલાલ. લાલચંદ તથા વકીલ. શા. ડાહ્યાભાઈ મગનલાલને અમારા ધર્મલાભ કહેશો. મનુને અમારા ધર્મલાભ.

इत्येवं ॐ अहंमहावीर शान्तिः ३

(હાદિક) નોંધ પોથીમાંથી.

વેષક્રિયા અને ગુણ એ ત્રણમાંથી ઉત્તમ સાધ્ય ગુણચારિત્ર છે. વેષ અને ક્રિયાનુષ્ઠાન કરીને ગુણચારિત્ર પ્રાપ્ત કરવાનું છે. મનવાણી અને કાયાની પ્રવૃત્તિરૂપવ્યવહારચારિત્રવડે ચિદાનંદરૂપ ગુણચારિત્ર પ્રકટાવવાનું જ્યાં સાધ્યલક્ષ્ય નથી ત્યાં બાહ્યચારિત્રની મહત્તા નથી. જે કારણથી કાર્યની સિદ્ધિ થાય છે તેજ સત્ય કારણ છે. આત્માની શુદ્ધિમાટે અનેક ઉપાયો અર્થાત્ યોગો છે તે સાપેક્ષદૃષ્ટિએ સત્ય છે. સર્વકાર્યો કરવાં પણ આત્માનો ઉપયોગ રાખવો. આત્માનો ઉપયોગ રહે અને બાહ્ય કર્તવ્ય કાર્યો પણ કરાય તો તેથી આત્મશુદ્ધિ અને સમભાવમાં આગળ વધાય છે. આત્મશુદ્ધિ કરવારૂપ સાધ્ય દૃષ્ટિબંદુનો ઉપયોગ રાખીને કર્તવ્ય કરવું અને સર્વપ્રવૃત્તિમા પોતે પોતાને ન ભૂડી જવારૂપ આત્મોપયોગ ધારવો જોઈએ. પોતાના આત્માનો ઉપયોગ તેજ પ્રભુનો ઉપયોગ ભક્તિ સેવા છે. આત્મા પોતાના શુદ્ધોપયોગે સ્વસ્વરૂપને સ્મરતો છતો ગમે તેવી બાહ્યપ્રવૃત્તિમાં આત્મચારિત્રી છે. આત્માનંદનો રસ વેદવો એજ આત્મચારિત્ર છે. એવો ઉપયોગ રાખતાં બાહ્યકર્માદિકશુભાશુભ ઔદયિકભાવમાં સમભાવ પ્રવર્તે છે, એવા સમભાવરૂપ આત્મચારિત્રનો ઉપયોગ વર્તતો હોય તે વખતે આત્માની અપ્રમત્તદશા છે અને તે વખતે સર્વ બાહ્યકરગ્રીરૂપ ચારિત્રનું પૂર્ણફલ વેદાય છે. આવી અપ્રમત્તદશાનો ઘણી વખત અનુભવ આવે છે એવી શુદ્ધોપયોગ સમાધિને આત્માનંદરસ વેદાય છે અને તેવી બાહ્યસાધન ચારત્ર કરણીનો કટાગ્રહ રહ્યો નથી છતાં લોકસંગ્રહન્યાયે પ્રવર્તતાં આત્મશુદ્ધોપયોગમાં અપ્રમત્તભાવે રહેવા પુરુષાર્થ કરાય છે તેથી નિશ્ચય થાય છે કે આત્મની પૂર્ણશુદ્ધિ પણ પ્રાપ્ત થવાનીજ અને આત્મા તે પરમાત્મા થવાનોજ. આત્માનો ઉપયોગ તે ઉપયોગચારિત્ર છે. વેષક્રિયાદિવ્યવહારચારિત્રમતલેહકદાઘડમાં જાની લેપાતો નથી અને વેષક્રિયાદિ બાહ્યચારિત્રમાં અન્યોને લેપાવાની એકાંત સાધ્ય શૂન્યતાનો ઉપદેશ અપાતો નથી. આત્માના જ્ઞાનાદિશુભોમાં

રમણતા એજ આત્મશુદ્ધોપયોગ છે અને તેજ આત્માની સુક્તિ છે એવો અનુભવ આવેલો છે તેમાં અન્યોનો પ્રવેશ કરાવાય છે. જ્યાં આત્મજ્ઞાનોપયોગ વર્તે છે ત્યાં કર્મબંધ નથી. પ્રકાશ હોય છે ત્યાં જેમ અંધકાર રહીશકે નહીં તેમ આત્મજ્ઞાનોપયોગ જેનામાં વર્તેતો હોય છે એવા જ્ઞાનીને કર્મબંધ નથી અને તે કર્મથી ભય પણ પામતો નથી. કર્મ તે જડ છે અને આત્મા તો ચેતન છે તેને જાગૃત્વદશામાં કર્મ કર્યું કરી શકવા સમર્થ નથી. યદ્યપિ આત્મજ્ઞાનીઓ શુભાશુભ કર્મવિપાકો કે જે પ્રારબ્ધકર્મ છે તેનું ફલ સુખ દુઃખરૂપ ભોગવે છે પણ તે જમે તેજ આત્મવ સંબંધોમાં પણ આત્મવ હેતુઓને સંવરના હેતુરૂપ પરિણામવાને સમર્થ હોય છે, તેઓ વસ્ત્રાદિક ઉપધિસંબંધમાં પણ મૂર્છા વિના અપરિચ્છી છે, તેઓમાટે આચારનું પ્રયોજન નથી છતાં તેઓ આચારને વ્યવહારદૃષ્ટિએ આદરે છે પહેલી ચોપડી ભણ્યા બાદ પહેલી ચોપડીને પાસે રાખવી જેમ નકામી છે પણ અન્યોનામાટે રાખવી તે કામની છે, તેમ આત્મજ્ઞાનીઓને સાધનોમાટે સમજવું. સાધનોમાં એકંતતા નથી. વર્તમાનમાં કાર્યોકરતાં છતાં કર્મબંધથી અબંધ રહેવામાટે આત્મશુદ્ધોપયોગ સમાન કોઈ મહાન્ ઉપાય નથી. આત્મા તેજ જ્ઞાનોપયોગ છે અને જ્ઞાનોપયોગ તેજ આત્મા છે. પૂર્ણનિરૂપાધિક આનંદ તેજ આત્મા છે. આત્મદૃષ્ટિએ સુક્તિ છે અને મોહદૃષ્ટિએ સંસાર છે. એક દાણમાં આત્મજ્ઞાનોપયોગથી આત્મા સુક્ત બને છે. એકવાર સ્વાત્માને યોગજ્યાબાદ પશ્ચાત્ કર્મબંધથી આત્મા અબંધ વર્તે છે, એવો જ્ઞાનોપયોગનો મહિમા છે. સર્વ કર્તવ્યકાર્યો સ્વાધિકારે કરવાં પણ અંતરમાં જ્ઞાનોપયોગ રાખવો. આત્મજ્ઞાનોપયોગ એજ આત્મરૂપપ્રભુની સેવાભક્તિ છે અને તેજ સર્વવિશ્વની સેવાભક્તિ છે. આત્મજ્ઞાનોપયોગમાં સત્ય ત્યાગ વૈરાગ્યદશા છે, તે વિના વનમા નગ્ન રહેવામાત્રથી ત્યાગીપણું નથી. આત્મજ્ઞાનોપયોગથી અક્રિય અકર્મ તથા નિર્દોષ દશાનો અનુભવ પ્રગટે છે, આત્મજ્ઞાની મેરૂપર્વત જેટલા સુવર્ણ રત્નરાશિપર બેસે તો પણ તે અક્રિય છે અને નિર્દોષી છે. તે બાહ્ય

વસ્તુઓનો ત્યાગ તથા ગ્રહણ તે આત્મોપયોગથી કરે છે તેથી તેની ત્યાગદશામાં વિઘ્ન આવતું નથી. આત્માના શુદ્ધોપયોગમાં આત્માની શુદ્ધપરિણતિ હોવાથી અકર્મસુક્તદશા સહેજે પ્રગટે છે. આત્માની સાથે અનાદિકાલથી કર્મનો સંબંધ છે. કર્મના આઠ ભેદ છે. એક અપેક્ષાએ પ્રારબ્ધ સંચિત અને ક્રિયમાણ એ ત્રણ ભેદ થાય છે. બંધ, ઉદય, ઉદીરણ અને સત્તા એમ કર્મ, ચાર પ્રકારે છે. કર્મનું આવરણ ટળતાંની સાથે આત્માના સંપૂર્ણ જ્ઞાનનો અને આત્માના પૂર્ણાનંદનો પ્રકાશ થાય છે. જ્ઞાન અને આનંદ તેજ આત્મા છે. જે આત્મા જે જે અંશે જ્ઞાનાનંદનો અનુભવ કરે છે તે તે અંશે તે પરમાત્મા શુદ્ધબુદ્ધ સુક્ત છે. આવરણરૂપ કર્મ છે અને તે જ્ઞાન અને સમલાવથી ટળી જાય છે. આત્માના જ્ઞાનોપયોગથી આત્મા એક શ્વાસોચ્છ્વાસમાં અનંત ભવનાં નિકાચિતઘાતી કર્મનો ક્ષય કરે છે. કથંચિત્ આલવમાં બાંધેલાં કરેલાં કર્મોનું ફળ આ ભવમાં લોગવવું પડે છે. અતિવિષય-લોગપ્રવૃત્તિથી અત્યંત વીર્યનો ક્ષય થતાં ક્ષય રોગ થાય છે અને અન્યરીતે પણ ક્ષયરોગ થાય છે. તેમાં આલવમાં કરેલાં કર્મો આલવમાં રોગાદિવિપાકરૂપથી લોગવાય છે. એક ક્ષણ વા એક કલાક પૂર્વે કરેલું કર્મ કે જે વર્તમાનમાં વિષાદિભક્ષણ રૂપ કર્મ છે, તે અહીં વિપાકરૂપે લોગવવું પડે છે તે પણ આલવમાં પૂર્વકર્મ અપેક્ષાએ જાણવું. અજ્ઞાન અને મોહથી આહારવિહારમાં ભૂતો થતાં અનેક રોગો થાય છે તે રોગો તે કર્મવિપાક છે અને તે શાતા તથા અશાતારૂપપરિણતિને પ્રગટાવે છે તે રોગરૂપ વિપાકનું કારણ કોઈ અપેક્ષાએ આલવમાં અજ્ઞાન અને મોહથી કરેલી અપચય કુપચય પ્રવૃત્તિ આદિ છે. માર્ગમાં જતાં કોઈની મસ્કરી કરવી અને ગાળ દેવી તેથી સામો મનુષ્ય શસ્ત્રથી ઘા કરે તે આ ભવમાં કરેલું કર્મ છે અને તેનું ફલ શસ્ત્રઘાવથી આ ભવમાંજ વેદાય છે. ચોરો ચોરી કરીને વધશૂનીઆરોહણરૂપ કર્મવિચારને આ ભવમાંજ લોગવે છે અને કેટલાક તેનું ફલ પરભવમાં આવતાભવમાં લોગવે છે. આ ભવમાં કરેલી ભૂલો પ્રાયઃ આ

ભવમાંજ સુખ અને દુઃખરૂપ ફલને આપે છે માટે દરેક કાર્ય કરતાં કર્મ ન બંધાય એવી રીતે જ્ઞાનોપયોગથી વર્તવું. આત્માના ઉપયોગે વર્તતાં કર્મબંધ કરવાની ભૂલો થતી નથી અને તેથી શુભાશુભ કર્મબંધનું કારણ શુભાશુભપરિણામ પણ પ્રગટતો નથી. આત્માનો જ્ઞાનોપયોગ તેજ સર્વપ્રવૃત્તિ કરતાં છતાં પણ અપ્રમત્ત દશા છે અને તેથી આત્મોપયોગે આત્મધર્મ છે અને મોહપરિણતિથી કર્મબંધ છે અર્થાત્ સંસાર છે એમ જાણવું. ભૂતકાલીનમોહાદિકર્મોનો જ્ઞાનોપયોગથી નાશ થાય છે. કર્મ કરતાં છતાં મોહાદિ કર્મની અક્રિયતા ખરેખર જ્ઞાનોપયોગે વર્તવાથી છે. જ્ઞાનોપયોગથી આત્મા અક્રિય છે અને મોહથી કાયાદિ શુષ્કિ છતાં સક્રિય સકર્મદશા છે. શુદ્ધદ્યૌર્ધર્મિકનયે આત્માનું સત્ત્વસ્વરૂપ વિચારવું. મનવાણ્ણિકાયાદિ જડજગત્થી આત્માને જુદો પાડવો અને આત્મસત્તાવડે સર્વત્ર એકાત્મસત્તાનો વ્યાપક ઉપયોગ ધારવો તે સંગ્રહનયે આત્મધ્યાન છે. વ્યવહારનયે આત્માનું ભિન્ન વ્યક્તિત્વ વિચારવું અને અસંખ્યાતપ્રદેશમય આત્માનું ધ્યાન ધરવું. નૈયમનયદૃષ્ટિએ શરીરાદિસંહિત આત્માનું ધ્યાન કરવું. ઋતુસૂત્રનયે આત્માનોજ વર્તમાનમા વર્તતો ઉપયોગ તે ઋતુસૂત્રનય દૃષ્ટિએ આત્મધ્યાન છે. શબ્દનય દૃષ્ટિએ આત્માનું જ્ઞાનદર્શનચારિત્રસ્વરૂપ ધ્યાવું અને શુદ્ધાત્મઉપયોગમાં રહેવું. સમભિરૂઢનયદૃષ્ટિએ આત્માનું શુક્લધ્યાન ધરવું અને મન છતાં મનના સંકલ્પવિકલ્પનો પ્રચાર બંધ થવો અને આત્માનંદની મસ્તીની ધૂનમાં અવધૂતદશાનો અનુભવ કરવો તે સમભિરૂઢનયદૃષ્ટિએ આત્મધ્યાન છે અને એવંભૂતનયદૃષ્ટિએ શુદ્ધનિશ્ચયોપયોગે આત્માનો પૃથ્વી અનુભવ કરી કેવલજ્ઞાન પ્રગટાવવું તે એવંભૂતનયે આત્મધ્યાન જાણવું. અવધૂતદશાની જ્ઞાનંદપ્રમારીનો અનુભવ પ્રગટતાં દુનિયામાં લોકસંજ્ઞા, શાસ્ત્રસંજ્ઞા, વિષયસંજ્ઞાવાસનાનો અભાવ થઈ જાય છે. ઉપશમભાવે બેઘડી સુધી આત્માની એવી દશાનો આનંદરસ વર્તે છે અને ક્ષયોપશમભાવે વારંવાર ચારિત્રાદિમોહનો ક્ષયોપશમ થતાં એવી

દશા આવે છે અને જાય છે અને મોહનો સર્વથા નાશ થતાં એવી શુદ્ધાત્મદશા, એવાંભૂતનયધ્યાને પ્રગટે છે તે કદાપિ ટળતી નથી. ઉપશમ અને ક્ષયોપશમની એવી શબ્દનયદૃષ્ટિના ધ્યાનવાળી અવધૂતદશાનો અનુભવ આવ્યો છે, પરંતુ મોહનો સર્વથા ક્ષયરૂપ દશાનો અનુભવ આવ્યો નથી. શુક્લધ્યાનદશાની કિંચિત્ આંખીનો આનંદરસ વાર વાર વેદાય છે અને અનુપયોગદશાએ ટળે છે. આત્મોપયોગની ધ્યાનદશાનું પ્રાપ્ત્ય વૃદ્ધિ પામે છે અને અનુપયોગદશાની વ્યક્તતા પુનઃ આત્મોપયોગરૂપપ્રતિક્રમણથી ટળે છે. તેમજ વ્યાવહારિક કર્તવ્યો સ્વાધિકારે કાયાથી કરાય છે તેમજ શુભાશુભકર્મવિપાકરૂપ ઉદયપ્રયોગમાં સમભાવ સાક્ષીભાવ વેદાય છે અને આત્માનું જડની અપેક્ષાએ શુદ્ધત્વ અને લઘુત્વ છે તે વેદાતું નથી. કષાયોદય આવે છે તો તુર્ત ટળી જાય છે પણ તેનું જોર અને તેનું ઉપયોગિત્વ હવે રહ્યું નથી. જડ છે તે જડપણે અનુભવાય છે અને આત્મા તે આત્મપણે અનુભવાય છે. જડ અને આત્માની ભેગી ઔદયિકદશામાં રાગ અને દ્વેષ વર્તેલો નથી એમ આત્મોપયોગે અનુભવ વેદાય છે અને તેમાં ક્ષયોપશમજ્ઞાનોપયોગ અને ક્ષયોપશમ તથા ઉપશમચારિત્રનો આવિર્ભાવ છે એમ પ્રભુમહાવીર દેવનાં શાસ્ત્રોની અપેક્ષાએ સમજાય છે. ક્ષાયિકાભાવનું જ્ઞાન અને ક્ષાયિકભાવનું યથાખ્યાતચારિત્ર પરભવમાં પ્રગટાવવામાટે પુરૂષાર્થ કરાય છે. હે આત્મન્ !!! તે પરભવમાં પૂર્ણ થશે તેમ લાગે છે. ઉપશમ તથા ભાવમાં ક્ષયોપશમભાવમાં પ્રમાદનું ઉત્થાન થવાનો સંભવ છે તેમ થાય છે તેથી હે આત્મન્ !!! તું પ્રમાદોથી સાવધ થા અને પૂર્ણ જાગૃત્ થવા અપ્રમત્ત આત્મોપયોગી થા !!! હે આત્મન્ પ્રાહ્યપદાર્થોમાં આસક્તિ વિના પ્રવત આત્મામાં આત્માનો ઉપયોગ રાખ !!! આત્મામાં આત્માનો ઉપયોગ વર્તતાં બાહ્યધાર્મિકક્રિયાઓ થાય તો પણ ઠીક અને ન થાય તોપણ લઘે. પ્રમાદનો અંશ માત્ર પણ મનમાં ન પ્રગટે એવો ખાસ ઉપયોગ રાખવા પ્રબલ ઉત્સાહી થા !!! સ્વાધિકારે વ્યાવહારિક કર્તવ્યોને દેહ છે ત્યાંસુધી નિર્લેપપણે કર. જ્યાંસુધી જડવસ્તુઓ-

પર રાગ થાય છે ત્યાંસુધી વૈરાગ્ય ત્યાગરૂપસાધનની જરૂર છે. રાગનો નાશ થતાં વૈરાગ્ય ત્યાગનો અભાવ છે એમ બાણુ પણ રાગાદિકનો સર્વથા ક્ષાયિકભાવ ન થાય ત્યાંસુધી વૈરાગ્યત્યાગ ભાવનું અવલંબન મૂક નહીં અને અન્યોને તેના ગ્રાધ આપી બાળતુ રાખ ! હે આત્મન !!! ત્હારામાં જે છે તે અન્ય સર્વાત્માઓમાં તથા સિદ્ધોમાં છે. કર્મો કરતી વખતે કર્મયોગીના લક્ષણો ધરી પ્રવર્ત અને જ્ઞાનયોગીપણું આત્મોપયોગ ધારણ કરી પ્રવર્ત !!! આત્મામાં સત્તાએ પૂર્ણતા છે. તિરોભાવે આત્મામાં પૂર્ણતા છે પરંતુ તે આવિર્ભાવે કરવામાટે અપ્રસન્નસાધકના ઉપયોગથી ગમે તેવા બાહ્યકલ્પિતશુભાશુભપ્રસંગોમાં ગ્રાધ થા. મનવાણીકાયાકર્મની શુભાશુભપ્રવૃત્તિવાળાસર્વજીવોની ઔદયિક સ્થિતિમાં રાગદ્વેષની દૃષ્ટિ ધાર્યા વિના સમભાવે પ્રવર્ત !!! સર્વ જીવોના કર્મસંબંધી શુભોમાં વા દોષોમાં જે જે અંશે ત્હને સમભાવ પ્રગટયો છે તેવો કાયમ રાખ અને સર્વથા સમભાવ-પૂર્વક ત્હારી ઔદયિક પ્રવૃત્તિ રહે એવો પ્રબલ પુરુષાર્થ સ્ફેર-વવા અપ્રસન્ન થા. અન્ય મનુષ્યોના ઔદયિક દુર્ગુણો તરફ લક્ષ્ય બંધ છે ત્યાંસુધી તેઓના ઔદયિક સદ્ગુણો તરફ લક્ષ્ય રહે તો તે આવશ્યક છે. સદ્ગુણો અને દુર્ગુણો બન્નેને દેખતાં છતાં સમભાવ પ્રવર્ત એવી પોતાને પૂર્ણ પ્રતીતિ થાય એટલે પોતાની જીવન્મુક્ત દશા થઈ છે એમ બાણુવું. તેવી પૂર્ણદશા પ્રગટાવવા પુરુષાર્થ કર. લોકોને જૂઠી રાહતા જણાવવાનો અંશ માત્ર પણ ફલ ન કર અને અંશ માત્ર પણ અસત્યને ન માન અને અસત્ય ન વદ. સાપેક્ષાએ સત્ય અને અસત્યમાં સાપેક્ષાએ ધર્મ અને અધર્મનું સ્વરૂપ વિચાર અને સંબંધમાં આવનાર લોકોને તેમ સમજાવ. સ્વાધિકારે ધર્મક્રિયાનુષ્ઠાન પરાધિકારાદિ શુભકાર્યો જનતાહિતાર્થે બાહ્યથી બને તેટલાં કરવાં અને અંતરૂપ આત્મોપયોગી રહેવું. અંશ માત્ર પણ શુભકષાય કરવામાં આનંદ ન લેવો એવા પૂર્ણનિશ્ચયથી બાહિરૂપ અને અંતરૂપ પ્રવર્ત !!! મનવાણી કાયાનો સંઘાદિકમાટે સદુપયોગ કર અને પ્રવૃત્તિ

અને નિવૃત્તિની પેલી પારના આત્માના અનુભવરસને પ્રગટાવી પૂર્ણાનંદી થા !! આત્માનો અનુભવ કરવામાટે સુખ્યતાએ કોઇને પ્રથમ વૈરાગ્યસાધનની જરૂર છે, કોઇને પ્રથમ ભક્તિની જરૂર છે, કોઇને પ્રથમ કર્મયોગની જરૂર છે, કોઇને પ્રથમ સેવાની, કોઇને પ્રથમ વિનયની અને કોઇને પ્રથમ સદાચારની જરૂર છે. ભક્તિ આદિયોગોથી હૃદયની શુદ્ધિ થાય છે અને હૃદયશુદ્ધિથી જ્ઞાતજ્ઞાનથી લિપ્ત વાસ્તવિક આત્મજ્ઞાન છે તે પ્રગટે છે. આત્મજ્ઞાન પ્રગટ્યાબાદ નિર્ભય સ્વતંત્ર આત્મરાજ્યના સહજાનંદનો અનુભવ આવે છે અને તેથી કર્મોનો ઉદય-વિપાક-પ્રારબ્ધભોગ છતાં અને અનેક સ્વાધિકારયોગ્ય વ્યાવહારિક ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ છતાં કર્મનો બંધ થતો નથી અને ભૂતકાલનાં કર્મો અપુનર્બંધકભાવે યુક્ત થઈ ભોગવતાં ખરી બંધ છે. આત્મજ્ઞાનીને ઘર પુત્રાદિક છતાં તેમાં તે લેપાતો નથી તેને વસ્ત્રપાત્રાદિક ઉપધિ છતાં મમતાવિના બાહ્યપરિગ્રહથી લેપાતો નથી. તે કર્તવ્ય કાર્યો કરીને આત્માનુભવમાં ઉંડો ઉતરે છે તેના પર કીર્તિની અપકીર્તિની તથા લોકવાસનાદિની અસર થતી નથી. તે કર્તવ્ય કર્મો કરતો છતો અક્રિય છે, અકર્મ છે, તે કોઈમાં નામરૂપમોહથી લેપાતો નથી. તે બાહ્યકર્તવ્યો કરતો છતો પણ આત્મારૂપ જ છે અને નહિ કરતો છતો પણ આત્મારૂપ જ છે, તે સર્વવિશ્વમાં છતો સર્વ વિશ્વથી આકાશની પેઠે ન્યારો છે. તેની પાસે મન છતાં તે સ્વતંત્ર છે, તે મનવાણી કાયાના ગમે તે યોગવડે સ્વ અને સંધને પ્રગતિમાં સહાયક બને છે, તેને બાહ્યથી વિશ્વની સમગ્ર વસ્તુઓ લોકોની દૃષ્ટિએ દુઃખહેતુરૂપ લાગતી હોય છે પરંતુ વસ્તુતઃ તેને ઉદયપ્રયોગહેતુઓ અને આસવહેતુઓ પણ સંવરરૂપે પરિણમે છે, તેને પ્રતિકુલહેતુઓ પણ સ્વાત્મ પ્રગતિકારકરૂપ થઈ પરિણમે છે, તેનું કારણ વસ્તુતઃ આત્મજ્ઞાનોપયોગપરિણતિ છે. જ્ઞાનાત્મા તેજ ઉપયોગાત્મારૂપ બને છે. ઉપયોગપરિણામમાં એવી શક્તિ છે કે તેની આગળ કર્મબંધનો એક પણ પરિણામ ટકી શકતો નથી. શ્રી ભરતરાજ છખંડની પૃથ્વીનું રાજ્ય કરતા છતાં આત્મોપયોગે વર્તતા હતા તેથી

ઉપયોગરૂપ આદર્શભુવનમાં શુદ્ધાત્મસ્વરૂપ અવલોકીને કેવલજ્ઞાન પામ્યા. ગૃહાવાસમાં અનેકલોકો કેવલજ્ઞાન પામ્યા તેનું કારણ શુદ્ધાત્મોપયોગ છે. ગૃહાવાસમાં શાંતિનાથ, કુંથુનાથ અને અરનાથ, ચકવર્તીના કામાદિલોગો લોગવતા છતાં અમંદ રહ્યા તેમાં આત્મશુદ્ધોપયોગ હેતુભૂત છે. ત્યાગાવસ્થામાં વસ્ત્ર પાત્રાદિ અનેક ઉપયોગી વસ્તુઓનો સંબંધ છતાં આત્માના શુદ્ધોપયોગથી આત્મશુદ્ધતા અનુભવાય છે, એવો સ્વાત્માનુભવ પ્રગટીને તેની સાક્ષી પૂરે છે. રાજા હોય, સેનાપતિ હોય, ક્ષત્રિય, બ્રાહ્મણ, વૈશ્ય અને શૂદ્રાદિ ગમે તે વર્ણી મનુષ્યો હોય અને શુભકર્મોનુસારે આજીવિકાદિ કર્મ કરતા હોય તોપણ તેઓ પ્રભુમહાવીરદેવની આજ્ઞાપ્રમાણે અંતરાત્મામાં લક્ષ્ય રાખી વર્તતા હોય અને આત્માના શુદ્ધોપયોગમાં દિવસમાં બે ઘડી પણ છેવટે જીવન ગાળતા હોય તો તેઓ અવશ્ય સુક્ત થઈ શકે છે, તેઓ નિર્લેપ રહીને અન્યનું ભલું કરી શકે છે. આત્મજ્ઞાની સર્વગ્રહીત વસ્તુઓને સાધન તરીકે વાપરી શકે છે, તેથી તે ક્ષણે ક્ષણે આત્મવિશુદ્ધિમાં આગળ વધે છે. આત્માની શુદ્ધિની સાક્ષી આત્મા ન પૂરે ત્યાંસુધી સધકદશામાં ત્યાગવૈરાગ્યભક્તિથી પ્રબલ પુરૂષાર્થ કરવામાં સર્વથા મનવાણીકાયાનો લોગ આપવો. કાચખાની પેઠે અશુભ પાપમાર્ગમાં પ્રવેશતી ઇન્દ્રિયોને પાછી ખેંચી લેવી. મોહના તાબે મનવાણીકાયા વર્તે ત્યાંસુધી કોઈ ભક્ત, મહાત્મા, યોગી સંતસુનિ, આત્માની પ્રભુતાનો અનુભવ કરી શકે નહીં. આત્માના તાબે મનવાણીકાયાને રાખે તે પુરૂષ મનુષ્ય સંત છે. અન્યો મનરૂપી પશુના તાબે રહી કામાદિ મોહવૃત્તિઓના જીવને જીવનારા મનુષ્યાકારે પશુઓ છે. દુર્ગુણોના જીવને જીવવું એ નરક છે અને સદ્ગુણોના વિચારાચારથી જીવવું એ સ્વર્ગ છે. શુભાશુભલાગણીઓના આધીન ન રહેવું. શુભાશુભ પરિણામોની પેઢીપાર શુદ્ધાત્મપરિણામ છે એમ અનુભવ કરવો તે સુક્તિનું અનુભવજીવન છે. કોષમાનમાયાલોભ અને કામાદિમોહની પરિણતિવાળું મન તેજ સંસાર છે. આત્મજ્ઞાન

અતાં મનપર કાણુ મેળવી શકાય છે અને તેથી આત્મા સિદ્ધ
પરમાત્મા બને છે. આત્માની આજ્ઞાપ્રમાણે મનવાણીકાંચાને
વ્યાપાર શરૂ થાય છે ત્યારથી આત્મેણુવત શરૂ થાય છે, અને
આત્મા અપુનર્બંધક બને છે. આવી દશા પ્રાપ્ત કરવા માટે સંસાર
રખરખી બિલકુલ રાગ ટળવો જોઈએ અને દેહાધ્યાસ સર્વથા
ટળી જવો જોઈએ. દેહાધ્યાસ ટળતાં આત્મા તેજ પરમાત્મા
છે એવો પૂર્ણ સત્ય અનુભવ થાય છે. આત્મા સર્વવિધની
સર્વવસ્તુઓમાં સાક્ષીભૂત થઈને વર્તે અને શુભાશુભપરિણામ
રહિત પોતાને અનુભવે એટલે તે અન્તરાત્મા કહેા એમ નિશ્ચ-
યતાઃ જાણવું, એવો આત્મા એક શ્વાસોશ્વાસમાત્રમાં પરમાત્મા
મુક્ત બને છે તેનામાં અને પરમાત્મામાં અલેહતા છે તેની
સેવાભક્તિ તેજ પરમાત્માની સેવાભક્તિ છે અને તેની આજ્ઞા
પ્રમાણે તેને સર્વ સ્વાર્થજી કરવું તેજ પરમાત્માને સર્વ સ્વાર્થજી
કર્તુ જાણવું, તેની આજ્ઞા પ્રમાણે કર્તવ્યકાર્યો કરવાં એજ પર-
માત્માનું સેવકપણું છે અને તેના પર સંશય તેજ પરમાત્મા પર
સંશય છે માટે આત્મજ્ઞાની આગીશુરમાં અને પ્રભુમાં અલેહલાવે
જોવું અને તે પ્રમાણે વર્તવું. જે બદ છે તે અન્યને મુક્ત
કરી શકે નહીં માટે આત્મજ્ઞાની ત્યારીશુરનું અવલંબન કરવું
અને તેમની સંગતિ કરવામાટે દુનિયાના કરોડો સ્વાર્થલાલોને
પણુ હાત મારવી. લઘુ બાળકો જેમ હીંગલા હીંગલી રમે છે
તેવા જેઓ છે તેઓ આત્માને જામત પ્રકાશિત કરી શકતા
નથી. તેઓ અંધો છે. મનને શુદ્ધ કરવું તે આત્માપ્રતિ મનની
સેવા છે. વાણીને શુદ્ધ કરવી, સત્ય તથ્યપથ્ય વદવું તે આત્માર્થ
વચનની સેવા છે. કાયાથી પાપકર્મો ન કરવાં અને ધર્મકર્મો
કરવાં, સંઘદેશાદિકની સેવા કરવી તે કાયાની સેવા છે. મનવાણી
અને કાયાની શક્તિયોને ખીલવવી તે સાધનયોગ છે અને
આત્માના જ્ઞાનાનંદધર્મનો પ્રકાશ કરવો તે સાધ્યસિદ્ધિયોગ છે.
સર્વસાધનો છે તે સાધ્યમાટે છે પણ સાધનો તે કંઈ સાધ્ય
નથી. દયા, સત્ય, અસ્તેય, પ્રહાર્ય, વિનય, વિવેક, સેવાભક્તિ-

ક્રિયા, વ્રત, નિયમ, આસન, પ્રાણાયામ, પ્રત્યાહાર, ધારણા, ધ્યાન
 અને સંમધિ પણ સાધન છે. મોટે સાધનોની લિન્ગતા અને
 ઉપયોગિતા બાણી તેથી પૂર્ણશુદ્ધાત્મસ્વરૂપ આમ કરવું પણ
 સાધનોમાં સાધ્યબુદ્ધિથી મુઝાવું નહીં. વૈરાગ્ય ત્યાગાદિ સાધનોને
 ઔષધોની પેઠે તથા શસ્ત્રોની પેઠે બદલવાં પડે તથા તેઓમાં દેશકાલ
 અને સાધક સ્થિતિ પ્રમાણે સુધારો વધારો કરવો. પડે તેમજ તેઓને
 બંધ પડતાં વાપરવાં પડે અને પશ્ચાત્ ત્યાગવાં પડે ઇત્યાદિ કારણોથી
 સાધનોની અનિત્યતા છે. અપ્રેક્ષાએ તત્ત્વની નિત્યતા છે. આચારો સર્વે
 સાધનો છે મોટે તેમાં દેશ કાલાનુસારે અનેક પરિવર્તનો-રૂપાં-
 તરો ફેરફારો થયા થાય છે અને થશે તેથી તેઓના પરિવર્તનથી
 લિન્નલિન્ન સાધન રૂપાંતરે તેઓનો પ્રયોગ કરવાથી ઝેનધર્મ અને
 જિનધર્મ કે બે સાધનધર્મ અને આત્મધર્મરૂપ અનુક્રમે છે તેમાં
 ફરશી હાનિ થઈ નથી, વર્તમાનમાં થતી નથી અને ભવિષ્યમાં
 થશે નહીં એમ જે બાણી સ્વપરેમાટે સાધનધર્મનો ઉપયોગ
 કરે છે કરાશે છે અને કરતાને અનુસાહે છે તે શ્રીમહાવીરપ્રભુનો
 સંતીલક્ષ જેન છે. તેવી દશાવાળો આત્મા, ધર્મપ્રવર્તક થાય
 છે. વૈદ્યોની પેઠે દેશકાલાનુસારે અધર્મથી પીઠાતા લોકોને તેઓની
 યોગ્યતાનુસારે ધર્મરૂપ ઔષધ આપીને પાપરહિત ધર્મી બનાવે
 છે તેવા જ્ઞાની ગીતાર્થી, ધર્મશાસ્ત્રો વગેરે સાધનોમાં સાધ્યબુદ્ધિ-
 ધારી મુઝાતા નહીં સાધન અને સાધ્યને લિન્ન બાણી આત્માની
 પૂર્ણશુદ્ધિરૂપ સાધ્યગિહુ લક્ષ્યમાં રાખીને સર્વ પ્રકારના વ્યવહારો-
 ને વ્યવહારે છે, તેઓ મનવાણીકાયાને સાધન તરીકે બાણે છે
 તેથી દેહવાણી મનમાં સેવક બનતા નથી અને મનવાણીકાયાની
 સેવા કરે છે તેમજ ઘોડાની ચાકરી પ્રેટે આત્માની શુદ્ધિમા તેઓની
 ઉપયોગિતા બાણીને કરે છે, તેથી તેઓ અને તે કરે તેમાં તે
 સ્વતંત્ર છે, તેઓ રાજ્યાદિક બાહ્યવૃત્તિને પ્રારબ્ધયોગે કરે છે
 છતાં બાહ્યમી-લોકસમૂહમાં લોકાર્યો વર્તતા છતાં નિર્લેપ
 રહે છે અને સ્વતેજી સાથે એકાકીરહાવથી વર્તે છે, તેથી તેઓને
 કુદર્શિપણ બીજામાં ત્યાગમાં વા અહંભુમાં રાગરૂપ થતો નથી, એવા

જ્ઞાનીઓની સંગતિ કરવાથી આત્મધર્મ પ્રગટે છે. એવી આત્મ દશાને ગુરૂકૃપાએ અનુભવ આપ્યો છે. આત્મજ્ઞાની પ્રારબ્ધકર્મયોગે જે દશાના વ્યવહારમા મૂકાયો છે તે પ્રમાણે બાહિરથી વર્તે છે અને અંતરથી ન્યારો રહે છે. આત્મજ્ઞાની લાગી હોય અને આત્મજ્ઞાની ચક્રવર્તી હોય તોપણ તેઓ બન્ને આત્મજ્ઞાનદશાએ સમાન છે અને સ્વાધિકારે કર્તવ્ય દૃષ્ટિએ બાહ્ય ફરજમાં સરખા છે પણ પુણ્યવિપાકની અપેક્ષાએ સરખા નથી, પુણ્યની અપેક્ષાએ એક મહાન્ છે અને એક દુનિયાની દૃષ્ટિમાં લઘુ છે પરંતુ બન્ને આત્મજ્ઞાની હોવાથી એક બીજાને એકાત્મભાવદૃષ્ટિથી દેખનારા હોવાથી સમાન છે. તેઓ પોતાને ઔદયિકકર્મદૃષ્ટિથી દેખતા નથી, કારણ કે ઉદયકર્મની દશાને તો તેઓ બન્ને સ્વપ્નની બાજુ સમાન અસત્ બાજુ છે, તેથી તેમાં મુગ્ધતા નથી. ઔદયિકકર્મની બાજુ તો નટની તથા તથા બદ્ધગરની બાજુ સમાન છે તેથી પોતાની ઉચ્ચતા તથા નીચતા કદપવી એ અજ્ઞાનીઓને ઘટે છે પણ આત્મજ્ઞાનીઓને ઘટતી નથી. આત્મજ્ઞાનીની દૃષ્ટિએ રાજામાં અને શૂદ્રમાં ભ્રમત થએલ આત્મા એક સરખો. પરમાત્મસ્વરૂપી છે. આત્મજ્ઞાનીની અને અજ્ઞાનીની દૃષ્ટિમાં આકાશ પાતાલ બદકે તેનાથી અનંત ગુણો તદ્દાવત છે. ગૃહાવાસમાં રહેલા આત્મજ્ઞાનીઓ કરતાં ત્યાગી વેષવાળા આત્મજ્ઞાનીઓ વિશ્વપર અનંતગુણ ઉપકાર કરવા શક્તિમાન્ થાય છે. આત્મજ્ઞાન દૃષ્ટિએ બન્ને સમાન હોવા છતાં બાહ્યચારિત્રત્યાગદૃષ્ટિના વ્યવહારે ત્યાગી એવો જે આત્મજ્ઞાની છે તે ગૃહસ્થ એવા આત્મજ્ઞાનીવડે વંધ પૂજ્ય સેવ્ય છે છતાં બન્નેને પ્રારબ્ધઔદયિકકર્મનો લોગ કે જે સુખ દુઃખ બલ-પ્રદ છે તેતો એકસરખો લોગવવો પડે છે. અઘાતિકર્મના લોગો બન્નેને લોગવવા પડે છે તેમજ ગૃહસ્થજ્ઞાની અને ત્યાગી જ્ઞાનીને સ્વાધિકારે કર્તવ્ય કાર્યો તો જે કાલે ક્ષેત્રે જે દશામાં કરવા યોગ્ય છે તે કરવાં પડે છે, છતાં ગૃહસ્થ જ્ઞાનીની અપેક્ષાએ ત્યાગી જ્ઞાનીને બાહ્યથી અનેક પ્રકારની ઉપાધિયો ન્યૂન હોય છે,

અંતરમાં બંનેને ઉપાધિભાવમૂર્છા હોતી નથી અને કદાપિ અનુપયોગે પ્રગટે છે તો આત્માપયોગથી મોહની મુંઝવણીનો ક્ષણમાં બંને નાશ કરે છે. ગૃહસ્થ કરતાં ત્યાગી, વિધ્વિની અનંત શુભી શુભ પ્રગતિ કરી શકે છે. આત્મજ્ઞાન વિનાનો ગૃહસ્થાવાસ તે બળતા સ્ફમશાન જેવો છે અને મૂર્છાભાવત્યાગ વિનાનો ત્યાગ તે કસાર્ધની દુકાન સમાન છે. આત્મજ્ઞાન અને બાહ્ય આંતરત્યાગ બંને જ્યાં હોય છે ત્યાં સુકૃતદશા જરૂર પ્રગટે છે. બાહ્યત્યાગની આંતરત્યાગમાં ઉપયોગિતા છે, પણ તેમાં જ્ઞાની શુદ્ધ આલંબનનો પૂર્ણયોગ સધાય છે તોજ, આત્માર્પણ જ્યાં હોય છે ત્યાં ગૃહાવાસની ચોચ્યતા છે. જ્ઞાનીને જંગલ અને ઘર બંને સમાન છે. આત્મજ્ઞાનીને આત્મરૂપપ્રભુનાં દર્શન અને પ્રભુની કૃપા થઈછેજ. પછી તે આત્માને ગમે તે ભાષામાં સંજ્ઞામાં ગમે તે નામ આપી બોલે. બોલાવો પણ આત્મા તો અનેક લક્ષણો અને અનેક દૃષ્ટિયોથી દેખાયલો આત્મા જ છે.

અર્ધઆત્મજ્ઞાન વિનાની વૈરાગ્યદશાછે તે સ્ફમશાનિયા વૈરાગ્ય જેવી છે અને હળદરિયા રંગ જેવી છે. પાંચ ઈન્દ્રિયોના શુભાશુભભાવ સહેજે જેથી ટળે છે તે જ્ઞાનગર્ભિત વૈરાગ્ય છે. મોહગર્ભિત વૈરાગ્ય અને દુઃખગર્ભિત વૈરાગ્ય ક્ષણમાં ટળી જાય છે અને તેથી શુભાશુભવિષયોપર કંટપાયલો મોહ ટળતો નથી. જ્ઞાનગર્ભિતવૈરાગ્યથી સર્વપ્રકારની જડવસ્તુઓપર મોહભાવ પ્રકટતો નથી. તેવા જ્ઞાનીઓને અપ્સરાઓના નાચથી અને તેના હાવભાવથી મનમાં વિષયલોગની બુદ્ધિ પ્રગટતી નથી, તેઓના શરીર સાથે અપ્સરાઓનાં શરીરો ઘસાય ત્હોયે કામલોગની બુદ્ધિ અને તેથી સુખની ઇચ્છા પ્રગટતી નથી. તેઓની મરેલા મડદાની જેવી દશા હોય છે તેને અંગનાઓ શું કરી શકે ? તેઓને માન અપમાનનું ભાન હોતું નથી તથા વિષય સુખ દુઃખની ઇચ્છા હોતી નથી, તેવી જ્ઞાનગર્ભિત વૈરાગીઓની દશા થાય છે. આત્મજ્ઞાનીને પકવદશામાં જ્ઞાનગર્ભિત વૈરાગ્ય પણ રહેતો નથી તેથી તે અવશ્ય કેવલજ્ઞાની

અને છે. રાગ અને વૈરાગ્ય બે મનમાં વર્તે છે. શુદ્ધાત્મામાં રાગ
લાવ, વૈરાગ્યલાવ, લ્યાગલાવ, વગેરે મોનસિકપેરિણામો રહેતા
નથી. વૈરાગ્ય, લ્યાગ અને લક્ષિત એમાંનું એક પણ સાધન પૂર્ણ-
પણે અવલંબતાં શુદ્ધાત્મસ્વરૂપ અવશ્ય પ્રગટે છે એવો પૂર્ણ
નિશ્ચય છે. આત્મજ્ઞાનીગુરનાં લક્ષણો ગુરની આજ્ઞા પ્રમાણે
લક્ષિતલાવમાં વર્તતા છતાં મોહગર્ભિત વૈરાગ્ય અને દુઃખ ગર્ભિત
વૈરાગ્યમાંથી જ્ઞાનગર્ભિત વૈરાગ્યમાં આવે છે અને જ્ઞાનગર્ભિત
વૈરાગ્યથી સર્વવિષયરૂપસંમુદ્ર ઉપર તરવાં સમર્થ બને છે તથા
સર્વવિષયમાં તેઓને અમૃત તથા વિષની ભુદ્ધિ રહેતી નથી;
જ્ઞાનગર્ભિત વૈરાગ્યોએ બહુગરની બાજુ સમાન સર્વ સંસારના
તથા કર્મના ખેલો લાગે છે, તેમાં તેઓને આનંદ લાગતો નથી
તેમ રૂઝ પણ લાગતું નથી, તેઓ નટનીપેઠે કર્મપ્રકૃતિથી
નાચતા હોય એવા પોતાને પ્રથમ જ્ઞાનદશામાં દેખે છે પશ્ચા-
ત્તો પોતાને આકાશનીપેઠે નિલય સ્થિર દેખે છે. તેઓ
ગૃહસ્થનાં કાર્યો કરે છે, કૃમીપુત્રની પેઠે તેઓ કેવલજ્ઞાન પામ્યા
છતાં પણ વર્તી શકે છે. ધ્યાનસમાધિથી પાકેલા જ્ઞાનીના
આત્મામાં એટલો બધો આત્માનંદ સાગર ઉછળે છે કે તેથી
તેઓ સ્વર્ગ સર્વ બાબતોનાં કર્તવ્યો કરતાં હરતાં ફરતાં આન-
ંદમયી દેખાય છે અને તેનો ખ્યાલ અજ્ઞાનીજીવોને તો વિપ્રય
સંભળી એવો દેખાય, પરંતુ જ્ઞાનીઓતો બાણ છે કે તેવો
આનંદ ત્રણ ભુવનમાં પણ માદ શકતો નથી. આત્મજ્ઞાનીને
તેવા વ્યક્તાત્માનંદથી તેની કાયા અને ઈન્દ્રિયો પણ અનંદથી
ઉભરતી હોય એવું લાગે છે. આવો અનુભવ ઘણી વાર વ્યક્ત
થયો છે તે અંતરાયકર્મના ક્ષયોપશમથી પ્રગટેલ અનુભવાય છે.
એકલો નાથ કરવા માટે રાજયોગ રૂપ જ્ઞાન ગર્ભિત વૈરાગ્ય છે.
જ્ઞાનગર્ભિતવૈરાગ્યવાળો બાહ્યદષ્ટિની અપેક્ષાએ હિંસા થાય એવાં કર્મો
કરે છે તો પણ તેને પાપ લાગતું નથી, તેનું કારણ એ છે કે તેને કોઈ
જીવને મારવાની રાગવેષજાળી ભુદ્ધિ હોતી નથી, તેના આત્માનો
ઉપયોગ નિર્મલ હોય છે તેથી તેને નવીનકર્મ બધાતાં નથી

અને જે બંધાય છે તે અદ્વિતીય સ્થિતિવાળાં કર્મો છે તે વસ્તુને લાગેલી ધુળ જેવાં છે તેને ખરી જતાં વાર લાગતી નથી. આજીવિકાદિ આવશ્યક કારણે તથા સંઘસમાજકુટુંબ ધર્મીજનો વગેરેના રક્ષણાર્થે ક્ષાત્રાદિક કર્મમાં આત્માના શુદ્ધ આશયથી શુદ્ધોપયોગે નિબંધ નિર્લેપીપણું રહે છે. શુભાશય છતાં બાહ્યથી હિંસાદિ કર્મની પ્રવૃત્તિ પણ શુભાર્થે પરિણમે છે, છતાં બાહ્યકાર્યો કરતાં પરિણામ ઉપર કર્મબંધની મુખ્યતા છે. જેવો માનસિક પરિણામ તેવો કર્મનો બંધ થાય છે. શુભાશુભ પરિણામના કરતાં આત્માનો ઉપયોગ અનંતજીવ બળવાન છે. આત્માના ઉપયોગે રહેતાં બાહ્યક્રિયા અને પરિણામનું કંઈ જોર ચાલતું નથી. આત્માના ઉપયોગથી બાહ્યકાર્યો કરતાં છતાં આત્મા અપુનબંધક વર્તે છે ભરતરાજ વગેરે જૈનધર્મી રાજાઓ ક્ષત્રિયો વૈશ્યો અને શૂદ્રોએ આત્માના ઉપયોગી થીને ધર્મયુદ્ધાદિ કર્તવ્યકર્મો કર્યા હતાં તેથી તેઓને નિકાચિત્ત કર્મોનો બંધ નહીં પડવાથી તદ્દભવમાં મુક્ત થયા હતા. આત્માના શુદ્ધોપયોગ જો કાચી બે ઘડી સુધી વર્તે છે તો તેમાં એટલી બધી શક્તિ પ્રવર્તે છે કે તેથી અનંતભવનાં કરેલાં તથા અસંખ્ય મેઢપર્વતજેટલાઢગવાળાં કર્મો હોય છે તો તે પણ કાચી બે ઘડીમાં ખરી જાય છે એટલુંજ નહીં પરંતુ સર્વવિશ્વજીવોનાં અનંતકાલનાં કર્મો પણ બે ઘડીના શુદ્ધોપયોગમાં આવી પડે તો તે સર્વનો ક્ષય થઈ જાય છે, એવા ઉત્કૃષ્ટશુદ્ધોપયોગધ્યાનકાલમાં જેટલાંકર્મ ખપી જાય તેની બહાર અનંતજીવોનાં અનંતકર્મ પણ નથી. આત્માના શુદ્ધોપયોગ વખતે શરીરવડે છકાજીવની પ્રસંગે હિંસા થાય છે તોપણ તેનો કર્મબંધ થતો નથી. કાચી બે ઘડીના ઉપયોગમાં એટલી બધી શક્તિ છે તો પછી વારંવાર એવા ઉપયોગ આવે અને જાય તથા આવે એવા ક્ષયોપશમીય શુદ્ધોપયોગથી તદ્દભવમાં ક્ષાયિકલાવની પ્રાપ્તિ થતાં છેવટે મુક્તિ થાય એમાં કંઈ પણ આશ્ચર્ય નથી. આત્માનો ઉપયોગ તેજ યોગ, સમાધિ, ધ્યાન, ભક્તિ સેવા, ઉપાસના અને જ્ઞાનયોગ છે. આત્માના શુદ્ધોપયોગથી અનંતભવનાં બાંધેલ નિકાચિત્તકર્મોનો પણ ક્ષય થાય છે, તથા

આ ભવમાં ઉદયમાં આવેલાં ઘાતીકર્મેનાં ક્ષણમાં ક્ષય થાય છે તથા રોગાદિ કર્મવિપાકોનો ક્ષય થાય છે. આત્માના શુદ્ધોપયોગ વખતે આત્માનો શુદ્ધપરિણામ વર્તે છે અને તે કાલે રાગદ્વેશના શુભપરિણામ અને અશુભપરિણામ વર્તતા નથી. શુભ પરિણામથી પુણ્યબંધ અને અશુભ પરિણામથી પાપ બંધ થાય છે. શુદ્ધ પરિણામથી પુણ્ય પાપ બંધ થતો નથી. વ્યવહારથી કાયાની શુભાશુભપ્રવૃત્તિ છતાં શુદ્ધપરિણામ વર્તતાં કર્મબંધ નથી. અશુભકપાયોનો પરિણામ તે અશુભપરિણામ છે અને શુભ કપાયોનો પરિણામ તે શુભપરિણામ છે. શુભકપાયોનો અને અશુભ કપાયોનો પરિણામ જેટલા કાલ સુધી ન વર્તે તેટલા કાલમાં આત્મિક શુદ્ધપરિણામ છે અને શુદ્ધપરિણામ વખતે જે જ્ઞાન હોય છે તે આત્મિકશુદ્ધોપયોગ છે. શુદ્ધપરિણામમાં અને શુદ્ધોપયોગમાં જ્ઞાનદર્શનચારિત્રનો અંતભાવ થાય છે. શુદ્ધપરિણામ તથા શુદ્ધોપયોગ તે શુદ્ધ સમાધિ છે. ક્ષયોપશમદશામાં શુદ્ધોપયોગ એક અંતર્મુદૂર્ત સુધી રહીને પાછો બદલાય છે તે ક્ષયોપશમી છે અને જે શુદ્ધોપયોગ પ્રગટયા બાદ કદાપિ ટળતો નથી તે ક્ષાયિકભાવીય શુદ્ધોપયોગ છે. ક્ષાયિકશુદ્ધોપયોગ તેજ કેવલજ્ઞાન છે. ક્ષયોપશમિક શુદ્ધોપયોગ તેજ અનુભવ જ્ઞાન છે અને તે જ્ઞાનજ્ઞાનવડે ધ્યાન ધર્યા બાદ પ્રગટે છે. શુદ્ધપરિણામ ત્રણ પ્રકારનો છે. જે અંતર્મુદૂર્ત સુધી શુદ્ધપરિણામ વર્તે છે અને પછી કપાયના ઉદયે ટળે છે તે ઉપશમભાવીશુદ્ધપરિણામ છે. જે શુદ્ધ પરિણામ વારંવાર દિવસ રાત્રીમાં ધ્યાનબળે પ્રગટે છે અને ટળે છે, અસંખ્યવાર આવે છે અને જાય છે તે ક્ષયોપશમભાવીશુદ્ધ પરિણામ છે. ક્ષયોપશમભાવી શુદ્ધ પરિણામ બે ઘડી સુધી વ્યક્ત પછે રહે છે પશ્ચાત્ લબ્ધિસત્તારૂપે તો રહે છેજ. ક્ષાયિક શુદ્ધ પરિણામ પ્રગટયા બાદ કદિ નષ્ટ થતો નથી. શુદ્ધોપયોગ છે તે બે સેદે છે. ક્ષયોપશમ ભાવીય શુદ્ધોપયોગ અસંખ્ય વાર વ્યક્ત રૂપે બેઝે ઘડી સુધી ઉત્કૃષ્ટતઃ રહીને ટળે છે પુનઃ પ્રગટે છે. ક્ષાયિકભાવીય શુદ્ધોપયોગ પ્રગટયા બાદ કદિ નષ્ટ થતો નથી.

શુદ્ધપરિણામ અને સમભાવમાં ભેદ નથી. શુદ્ધપરિણામ અને શુદ્ધોપયોગમાં ભેદ નથી. શુદ્ધોપયોગ એજ આત્મા છે અને શુદ્ધપરિણામ તેજ આત્મા છે. અપેક્ષાએ શુદ્ધપરિણામ અથવા શુદ્ધોપયોગ તે આત્માનો શુદ્ધપર્યાય છે, અને શુભઅશુભ પરિણામ છે તે રાગદ્વેષપરિણામ છે તે આત્માનો અપેક્ષાએ ઔપચારિક અશુદ્ધધર્મ છે. શુદ્ધપરિણામ અને શુદ્ધોપયોગ તે આત્માનો સ્વાભાવિકધર્મ છે અને રાગદ્વેષમયઅશુદ્ધપરિણામ યાને રાગદ્વેષવાળીબુદ્ધિ તે વિભાવિકધર્મ છે. વિભાવિકધર્મથી દુઃખ છે અને સ્વાભાવિકધર્મથી આત્મિકસુખ છે. વિભાવિકધર્મ અનિત્ય છે અને અસત્ છે. આત્માનો શુદ્ધ સ્વાભાવિક ધર્મ તે સત્ અને નિત્ય છે. શુભોપયોગે રહીને વ્યાવહારિકકાર્યો કરી શકાય છે અને શુદ્ધોપયોગે રહીને પણ વ્યાવહારિકકાર્યો કરી શકાય છે. સાંસારિક જડ વસ્તુઓમાં-કાર્યોમાં-પ્રવૃત્તિઓમાં જો શુભાશુભપરિણામ ન વર્તે તો હોય તો આત્મા અબંધ છે, એવા નિર્લેપી આત્માને જડ જગત્થી બંધન નથી, તે જડ વિષયોની મધ્યમાં રહે છે, છતાં તેને રાગદ્વેષનો સંગ નથી. જડ વિષયોનો સંગ તો જડશરીરપર્યંત રહે છે પણ રાગદ્વેષરૂપ આસક્તિ વિના આત્મા નિઃસંગ જાણવો. એવા ક્ષયોપશમીનિઃસંગ-ભાવનો ઉપયોગ તથા શુદ્ધપરિણામની ઝાંખી અનુભવાય છે. શુદ્ધોપયોગી, સર્વદર્શનમતગન્ધઆશ્રમાદિમાં છતો સર્વથી ન્યારો છે. શુદ્ધોપયોગીથી પરમાત્મા અલિપ્ત છે. શુદ્ધોપયોગી બાહ્યથી ગમે તે વેષક્રિયાચારવાળો હોય તોપણ તેને વેષાચારાદિનો પ્રત્યવાય નથી. બે ઘડીસુધી એકવાર જેને શુદ્ધોપયોગ પ્રગટેછે તો તેને પછીથી આત્માનુભવ થાય છે અને તે અવસ્ય સુક્ત શુદ્ધ મહાવીર મહાદેવરૂપ પોતાને અનુભવી સ્વયંભગવાન બને છે. ક્ષયોપશમ-ભાવીશુદ્ધોપયોગીને અદ્યકર્મનો બંધ થાયછે અને અનંતશુભ કર્મની નિર્જરા થાય છે. ક્ષયોપશમીશુદ્ધોપયોગીને વ્રતતપજ્ઞપ ક્રિયાકાંડ સહેજે મનની ઇચ્છા અને કાયાની દમનતા વિના થયા

કરે છે અને તેજ રાજયોગ-સહજયોગ-શુદ્ધોપયોગની સમાધિ છે. કોડ વર્ષની એકાંતહઠસમાધિથી કરવામાં આવેલાં મત તપ જપથી જે મુક્તિરૂપ કાર્યની સિદ્ધિ થતી નથી તે કૃત્ત શુદ્ધોપયોગથી એક ક્ષણમાં મુક્તિરૂપ કાર્યની સિદ્ધિ થાય છે. હઠયોગ તે મન વાણી કાયાપર ધર્માર્થે બલાત્કાર પ્રયોગ છે અને રાજયોગમાં આત્માનો ઉપયોગ સહેજે વર્તે છે. આત્માની શુદ્ધતામાં હઠયોગ નિમિત્ત કારણ છે અને રાજયોગ તે ઉપાદાનકારણ છે. આત્મજ્ઞાનીને હઠયોગ પણ સાધ્યદષ્ટિની અપેક્ષાએ નિમિત્તકારણ છે, અન્યથા નથી. હઠયોગથી પ્રાણનો જય થાય છે પણ તેથી મનનો સર્વથા જય થતો નથી. સહજયોગ તથા રાજયોગ તે આત્માનો શુદ્ધ પરિણામ છે તથા શુદ્ધોપયોગ છે તેથી પંચેન્દ્રિયવિષયોનો પ્રારબ્ધ કર્મે સંગ છતાં મહા કર્મબંધ થતો નથી અને અનંતગુણાં કર્મની સમયે સમયે નિર્જરા થાય છે અને આત્માને આત્મસ્વરૂપે અનુભવવામાં આવે છે તથા પુણ્યલરૂપ જડવિશ્વમાં આત્મજ્ઞાંતિ થતી નથી. અંવા આત્માના શુદ્ધોપયોગ સમાન કોઈ મતતપજપનીતિ નથી. મતાદિકથી પણ આત્માનો શુદ્ધોપયોગ પામવો એજ મતાદિકનું ફલ છે. શુદ્ધોપયોગીને સહેજે આત્મવિશુદ્ધિ થયા કરે છે તેને આસવની પ્રવૃત્તિયો પણ અંતરમાં શુદ્ધોપયોગ હોવાથી સંવરરૂપે પરિણમે છે અને બાહ્ય અવનતિના હેતુઓ પણ તેને આત્માન્નતિના હેતુપણે પરિણમે છે. શુદ્ધોપયોગી અને શુભોપયોગી મનુષ્યો કર્તવ્યકર્મો કરીને આત્માની વિશુદ્ધિની સાથે વિશ્વની પ્રગતિમાં અનંતગુણ ઉપકારક કાર્યો કરી શકે છે. શુદ્ધોપયોગીને બાહ્યકાર્યો કરવામાં ભય, ખેદ, લજ્જા, દુઃખની પરિણતિ રહેતી નથી. શુદ્ધોપયોગીનો આત્મા બળવાન થાય છે અને તે મન વાણી કાયાને વિશ્વલોકોના ઁયોડયે વાપરે છે. શુદ્ધોપયોગી નિષ્કામી હોવાથી સ્ત્રીઓના ફંદમાં અને વિષયોની આશા તુણ્યામાં ફસાઈ જતો નથી. પારમાર્થિક કાર્યો કરવામાં જે જ્ઞાનીને ઉપયોગ છે તે જ્ઞાનીનેતો શુદ્ધોપયોગ છે. શુદ્ધોપયોગીને સ્વાર્થ અને પરમાર્થની વૃત્તિ હોતી નથી છતાં સ્વાર્થિક પારમાર્થિકકાર્યોને

લોકોની દૃષ્ટિ પ્રમાણે કરે છે. બાજીગર જેમ સર્પને રમાડે છે તેમ તે મનવાણીકાયા અને કર્મનીપ્રકૃત્તિરૂપસર્પને રમાડે છે પણ તેનું જે પોતાને ચડવા દેતો નથી એટલો બધો તે આત્મોપયોગે વર્તે છે. આત્મશુદ્ધોપયોગી સર્વ વિશ્વની માયામાં ખેલતો છતો અંતરથી તે ન્યારો રહે છે; પ્રભુનો ભક્ત પ્રભુમાં મન રાખીને જે યોગ્ય લાગે તે કરે છે. તે શુદ્ધોપયોગી છે. આત્માનું એકવાર સ્વરૂપ જાણ્યું તે આત્મરૂપપ્રભુનો ભક્ત બને છે. આત્મા તે પરમેશ્વર છે, ભગવાન મહાવીરદેવ છે તેના ભક્તો તરીકે મન વાણી અને દેહ છે અને આત્માના સાત્વિક ભક્તો તરીકે દયા, સત્ય, અસ્તેય, પ્રહાર્ય, અપરિગ્રહ, ક્ષમા, માર્દવ, આર્જવ, નિર્ભીલ, તપ, સંયમ, ચારિત્ર, શૌચ, વિવેક, વિનય વગેરે છે. આત્માનો સફળભૂતભક્ત શુદ્ધોપયોગી છે, શુદ્ધોપયોગ તેજ પરમાત્મા છે. શુદ્ધોપયોગ પ્રગટ્યો એટલે પ્રકટ પુરુષોત્તમ આત્મારૂપ મહાવીર પરમાત્મા મળ્યા એમ જાણવું. શુદ્ધોપયોગી સર્વ યોગ્યવ્યાવહારિક કલ્પમર્યાદાને આચરતો છતો સર્વકલ્પવ્યવહારથી ન્યારો છે. શુદ્ધોપયોગીને શુદ્ધોપયોગદૃષ્ટિએ બાહ્યમાં ધર્મ નથી અને અધર્મ પણ નથી. શુદ્ધોપયોગીજ્ઞાની, મનનો વ્યાપાર કરે છે, વચનનીપ્રવૃત્તિ કરે છે છતાં તે અક્રિય છે, કારણ કે સર્વક્રિયાવ્યાપારની સાથે તે આસક્ત નથી. એવો શુદ્ધોપયોગી જ્ઞાની, સર્વવિશ્વને હણતો છતો હણતો નથી અને સર્વવિશ્વ તેને હણતું નથી. આત્મશુદ્ધોપયોગી જડવસ્તુઓનો મનથી વિચાર કરે છે છતાં તે જડમાં મોહ પામતો નથી, તે સર્વલોકોની સાથે રહે છે, મળે છે છતાં તેમાં મોહ પામતો નથી અને લોકોપર ઉપકાર કરી શકે છે, તેની સ્થિતિગતિને કરોડો કલ્પનાથી પણ કળી શકતી નથી. કરોડો અજ્ઞાનીઓની વચ્ચે તે રહે છે પણ કરોડોઅજ્ઞાનીઓથી તે ઓળખી શકતો નથી છતાં તે અજ્ઞાનીઓના પોતાના પ્રતિકલ્પાયલા શુભાશુભઅભિપ્રાયથી હર્ષ શોક પામતો નથી અને અજ્ઞાનીઓને જાગૃત્ કરવાની કૃત્તિ નહીં કર્યા કરે છે. શુદ્ધોપયોગી

જ્ઞાની પોતાના મનથી વચનદેહથી વિશ્વલોકોનું જેટલું હિત કરે છે તેટલું કરેડાઅજ્ઞાનીઓ તનમનવાણી ધનઅન્નથી પણ વિશ્વ લોકોનું હિત કરવા સમર્થ થતા નથી. આત્મશુદ્ધોપયોગીલોકો જીવતા છે અને બાકીના ઉપયોગ રૂપ જીવન શ્વાસોચ્છાસ વિતાના બાહ્યથી જીવતા છતા પણ અંતરથી મરેલા છે. મરેલા મડદા સમાન અજ્ઞાનીઓને આત્મોપયોગરૂપીજીવનમંત્ર સ્કુરાવોને જીવાડનારા જ્ઞાનીઓ છે. એવા આત્મજ્ઞાનીઓ જાગતા છે અને બીજા ઉંઘતા છે. જાગતાને માયા ખાતી નથી પણ ઉંઘતાને માયા ખાય છે. જાગતાને દેહાદિ છતાં દેહાદિ નથી, જાગતાને સંસાર નથી. આત્મશુદ્ધોપયોગીની જેનાપર દૃષ્ટિ પડે છે તે જાગતુ થૈ જાય છે. ઉંઘેલાઓ માયારૂપનિદ્રામાં મોહસ્વપ્નને દેખે છે. જાગતાઓને અંધારા જેવું અજ્ઞાન હોતું નથી. આત્મજ્ઞાની દેહાદિનો સદુપયોગ સારીરીતે કરી શકે છે. તે સંઘની સેવામાં સેવકની પેઠે પ્રવર્તે છે, રાજ્યની નીતિયો ઘડે છે અને પ્રવર્તીવે છે, તે દુનિયાની દૃષ્ટિએ ચાલતો નથી પણ ઉપયોગદૃષ્ટિથી ચાલે છે, તે સ્વાધિકાર દશાના અનુસારે સંપ્રતિ વ્યવહાર કર્તવ્ય પ્રવૃત્તિ કરે છે. આત્માનો ઉપયોગ ધારીને સર્વકર્મો કરવાં, આત્માનો ઉપયોગ રૂપપ્રકાશ જ્યાં પ્રગટે છે ત્યાં મોહરૂપઅંધકાર રહેતું નથી. આત્માનીશુદ્ધિનો ભાવ એ છે કે મોહપ્રકૃતિના તાબે ન થવું. આત્માનું જ્ઞાન થતાં સર્વસાધનોના એકાંત કદાચહ છૂટી જાયછે, તેમજ સાધનોવડે અપેક્ષાએ વર્તન થાય છે. આત્મોપયોગી, દેશસંઘ સમાજ રાજ્ય કુટુંબાદિની ઉપયોગિતા જાણે છે અને તે જેટલું દેશાદિકની સેવા કરી દેશાદિનું કલ્યાણ કરી શકે છે તેટલું અન્ય કોઈ કરવા શક્તિમાન થતું નથી. અજ્ઞાનીઓ સ્વાર્થ અને મોહથી અન્યાયહિંસાદિ પાપ કરતાં જરામાત્ર અચકાતા નથી. આત્મજ્ઞાનીઓની સર્વપ્રવૃત્તિ અને સર્વવિચારો છે તે ધર્મપ્રતિ ગમન કરે છે. અજ્ઞાનીઓની હયામાં અહયા છે. જ્ઞાનીઓની બાહ્યહિંસા પ્રવૃત્તિમાં બાહ્યસમાજની ઔપકારિકદૃષ્ટિએ અને આત્મપરિણામદૃષ્ટિએ

અહિંસા છે. અજ્ઞાનીઓની બાહ્યદયામાં પણ અપેક્ષાએ પરિણામ તથા ફલ તથા સંઘઆદિની સેવાની અપેક્ષાએ હિંસા છે. આત્મજ્ઞાની થયા વિના કોઈ સત્યદયા, અહિંસા, સત્યને પ્રાપ્ત કરી શક્યું નથી અને પ્રાપ્ત કરી શકનાર નથી. અજ્ઞાનીઓની ધર્મપ્રવૃત્તિના ગર્ભમાં અધર્મ રહ્યો હોય છે. જ્ઞાનીના આદેશથી હલાહલવિષ પીવામાં કદ્યાણુ છે અને અજ્ઞાનીના આદેશથી અમૃતપાનમાં પણ અકદ્યાણુ છે. અજ્ઞાનીમોહીમનુષ્યો ગૃહાવાસમાં રહેવાને માટે પણ લાયક નથી. અજ્ઞાનીઓ પવિત્ર જૈનધર્મને સમજી શકતા નથી. સામાન્ય બાબતોમાં પણ આત્મજ્ઞાનવિના અજ્ઞાનીઓ લડી મરે છે અને આત્મજ્ઞાનીઓ સર્વ બાબતોના ચારે તરફના આશયોને જાણે છે તેથી સાધ્યદષ્ટિએ સાપેક્ષભાવ રાખી પ્રવર્તે છે. બાહ્યજડ જગત્પદાર્થોના સર્વજ્ઞાનાત્માઓ એક સરખીરીતે ખપ જેટલો ઉપયોગ કરી શકે છે એમ આત્મજ્ઞાનીઓ જાણે છે અને તે બાહ્ય વસ્તુઓનો ખપ જેટલો ઉપયોગ કરે છે અને બાકીની વસ્તુઓનો પરિબ્રહ્મ કરી અન્યલોકોના ઉપયોગમાં અંતરાય કરતા નથી. અજ્ઞાનીઓ સત્તા કલાદિથી અનેક પ્રયત્નો કરે છે અને વસ્તુઓનો પરિબ્રહ્મ કરવામાં આશાતૃષ્ણામોહના અંધસેવક બને છે. આત્મજ્ઞાનીઓ આત્મામાં સુખનો અનુભવ કરે છે અને અજ્ઞાનીઓ જડવસ્તુઓના લોગોપલોગોમાં સુખની બ્રાંતિ ધારણ કરીને રાગદ્વેષના સેવક બને છે, તથા બાહ્યવસ્તુઓ માટે અધર્મકર્મો કરવામાં જરામાત્ર અચકાતા નથી. આત્મજ્ઞાનીઓ, શાસ્ત્રો વગેરેમાં શાસ્ત્રવાસના વિના ઉપયોગી બને છે અને અજ્ઞાનીઓ ધર્મશાસ્ત્રોનું મૂલ રહસ્ય નહિ જાણતા હોવાથી લકીરની ફકીર બની પગલે પગલે કલેશ મોહથી દુઃખ પામે છે અને ધર્મ કરવા જતાં અધર્મને પ્રગટાવે છે. આત્મજ્ઞાનીઓ દરેક કાર્યની ચારે બાજુઓનો પરિપૂર્ણ વિચાર કરી તેને કરે છે અને કાર્યપ્રવૃત્તિમાં સંશયોદિરહિત થઈ પ્રવર્તે છે. સર્વે આત્મજ્ઞાનીઓ બાહ્યથી એક સરખી શુભકર્મની પ્રવૃત્તિવાળા હોતા નથી. બાહ્યમાં પ્રકૃતિ છે અને પ્રકૃતિમાં પ્રકૃતિનું જોર છે. બાહ્યવિશ્વ માત્રને પ્રકૃતિરૂપ જાણવું.

બાહ્યમાં પ્રકૃતિનું સામ્રાજ્ય છે અને આત્મામાં આત્માનું સામ્રાજ્ય છે. પ્રકૃતિરૂપ જગત્નો કર્તા હતાં આત્મા નથી અને આત્માની કરતી હરતી પ્રકૃતિ છે તે પ્રકૃતિરૂપે ખેલે છે એમ જે જાણે છે તે પ્રકૃતિમાયાના પાશમાં આવી શકતો નથી. પ્રકૃતિ અને આત્મા બન્નેને એક રૂપ દેખે છે તે અજ્ઞાની છે અને તે ત્રિશુભી પ્રકૃતિથી પોતાને ભિન્ન જાણી શકતો નથી. પ્રકૃતિ એજ માયા છે અને આત્મા છે તે પુરૂષ છે એના સંયોગથી સંસાર છે અને એનો વિયોગ તેજ મોક્ષ છે. પ્રકૃતિમાં આત્માધ્યાસ ન થવો અને આત્મામાં પ્રકૃતિનો અધ્યાસ ન થવો તે શુદ્ધજ્ઞાન અને આત્માનો શુદ્ધપરિણામ છે. આત્મા એજ મહાદેવ છે અને પ્રકૃતિ તેજ પાર્વતી છે. આત્મા એજ કૃષ્ણ છે અને પ્રકૃતિ તેજ રાધા છે. આત્માને સર્વવિશ્વ પ્રકૃતિથી ન્યારો જાણવો અને આત્મોપયોગી થઈ આત્માનંદમાં મસ્ત રહેવું તેજ મોક્ષ છે. આત્માનો મોક્ષ તે બંધની અપેક્ષાએ છે. બંધ અને મોક્ષ બન્ને પરસ્પર અપેક્ષાએ શબ્દો છે. બંધ નથી ત્યાં મોક્ષ નથી. શુદ્ધનિશ્ચયનય દષ્ટિએ આત્મા જો કર્મ પ્રકૃતિથી બંધાય તો તેનો મોક્ષ થાયજ નહીં. આત્માનો કર્મપ્રકૃતિસાથે વ્યવહારથી બંધ અને મોક્ષ છે. શુદ્ધનિશ્ચયનયથી આત્મા કોઈ કર્મપ્રકૃતિથી બંધાતો નથી અને કોઈ કર્મપ્રકૃતિ વગેરે આત્માની સાથે બંધાતી નથી એમ જે અપેક્ષાએ જાણે છે તે આત્મજ્ઞાની છે અને એમ જે જાણતો નથી તે નિરપેક્ષ અજ્ઞાની છે. અજ્ઞાનીના હસ્તમાં ધર્મ નથી. જ્ઞાની બાહ્યથી સત્ અને અસત્ એવા ઔપચારિક સાધન ધર્મોપૈકી જે કાલે જે ક્ષેત્રે જે જે સાધનો આદરવાં ઘટે છે તે અપેક્ષાએ આદરે છે તેથી તેને ઉત્સર્ગમાર્ગમાં અને અપવાદમાર્ગમાં ધર્મ છે. તે અધર્મ કૃત્યોને પણ ધર્મકૃત્યોનારૂપમાં ફેરવી શકે છે. દેશધર્મ, સંઘધર્મ, રાજ્યધર્મ, કુટુંબધર્મ, આજીવિકાધર્મ આદિ સર્વ વ્યાવહારિકધર્મોની પ્રવૃત્તિઓમાં તે યોદ્ધાની પેઠે અનાસક્તભાવે વર્તે છે. તે જે કંઈ વિચારે છે અને કરે છે તે આત્મોપયોગની

દષ્ટિએ ધર્મરૂપ છે. તે શુદ્ધમાં પણ ધર્મ બાજુ છે અને અશુદ્ધમાં પ્રસંગે ધર્મ છે એમ પણ બાજી શકે છે, એવા આત્મજ્ઞાની શુદ્ધની આજ્ઞા પ્રમાણે અજ્ઞાનીઓને પણ આત્મધર્મ પ્રકટે છે. આત્માના અજ્ઞાની એવા દેશલકતો તે વસ્તુતઃ દેશ રાજ્ય સમાજ કુટુંબના શત્રુઓ છે. અજ્ઞાનીઓ ધર્મના લકતો નથી. તેથી તેઓ સાધન અને અસાધનનો ભેદ બાજી શકતા નથી. અજ્ઞાનીઓ ધર્મ કરતાં છતાં બંધાય છે અને આત્મજ્ઞાનીઓ સર્વત્ર સર્વકાર્યોમાં નિર્લેપ રહે છે. અજ્ઞાનીઓ, પ્રકૃતિવેષ આચાર વગેરે બાહ્યમાં ધર્મ અધર્મ માને છે. જ્ઞાનીઓ બાહ્યાંતરમાં ધર્મ અને અધર્મનો ભેદ બાજી શકે છે તેથી તેઓ ધર્મના પ્રવર્તકો બને છે. આત્માના શુદ્ધસ્વરૂપનાસ્થિરઉપયોગમાં બેઘડીસુધી રહેવાથી નિશ્ચય ચારિત્રનો સાક્ષાત્કાર થાય છે અને આત્માના અખંડ સહજાનંદનો આત્મા પોતે સાક્ષાત્ આનંદરસ ગ્રહે છે. બાહ્ય વસ્તુઓને દેખતાં આત્મજ્ઞાની આત્માનંદનું સ્મરણ કરી આત્માનંદી બને છે, તેની ઇન્દ્રિયોનો બાહિરનો વ્યાપર છતાં તેનો આત્મા તે આત્માના આનંદરસનો ભોગ ભોગવે છે એવો જ્ઞાનીને અનુભવ આવે છે. આત્માના ઉપયોગમાં—ધ્યાનમાં રહેતાં મનમાં કોઈ બીજાનો બાહ્ય વિષયરાગ રહેતો નથી અને ઇન્દ્રિયોના વિષયોમાં મન પ્રવર્તતું નથી. બાહ્યશરીરથી અન્નાદિકનો ભોગ થતો નથી, તેવા ધ્યાનકાલે મન અને કાયાની સાથે શાતાનો સંબંધ છતાં તેનાથી જીહ્વાપ્રકારની અનંત આનંદની ઘેન પ્રગટે છે કે જેનું વર્ણન, વાણી દ્વારા કરી શકાતું નથી તેવા આનંદના અનુભવથી સ્પર્શન્દ્રિયાદિ વિષય આદિ વિષયોના રસોટગે છે એવો જ્ઞાનીને અનુભવ થાય છે. ભોગાવહીકર્મોના ભોગોથી વસ્તુતઃ સુખ નથી એવો નિશ્ચય, આત્માના આનંદરસના વેદનથી થાય છે, એવા જાતિ અનુભવમાં સર્વપ્રમાણોનો અંતર્ભાવ થાય છે. આવો અનુભવ સાક્ષાત્ પ્રમાણરૂપે સદાકાલ પ્રગટી રહેતો જ આત્માની શુદ્ધ દશા છે અને તે પ્રાપ્ય છે એમાં સંશય નથી. વારંવાર પ્રગટનારી

અને ટળનારી તથા પુનઃ પ્રકાશિતથનારી આવીભિશ્ચક્ષ્યૌપશમહ-
 શાની ક્ષાયિકદશા થાય તેજ સાધ્ય લક્ષ્ય છે અને તેમાટે મનુ-
 વ્યજીવનનો એક ક્ષણ પણ નકામો ગુમાવવો તે યોગ્ય નથી.
 મનુષ્યજન્મથી સુક્ષિત છે. વિષયોના ભોગોમાં ત્યાં સુધી આનંદ
 પડે છે કે જ્યાંસુધી આત્માનો રસ વેદવામાં આવ્યો હોતો નથી.
 સંસારમાં રાજ્યવ્યાપાર વગેરે કરવામાં આવે છે તેનું કારણ
 આનંદ સુખમય જીવંતી ગુજારવી તેજ છે, પરંતુ રાજ્ય વ્યાપાર
 સત્તા ધનસ્ત્રી આદિના સંબંધથી થનાર વિષયાનંદ ક્ષણિક છે
 અને આત્માનંદ નિત્ય છે તે શરીર પ્રાણનો નાશ થયા પછી
 પણ નિત્ય કાયમ રહે છે, એવા આનંદનો અનુભવ આવ્યા પછી
 ઘાંચીની ઘાણીના બળદ જેવી બાહ્યસુખની દશાને કોણ ઇચ્છે ?
 મધુબિંદુ સમાન સાંસારિકવિષયોનાં સુખ ભોગવતાં રોગાદિવડે
 ઉલટો મનવાણીકાયાનો નાશ થાય છે. જેને એવા બાહ્યવિષયમાં
 સુખની જ્ઞાંતિ થતી નથી એવો જ્ઞાની આત્મસુખમાં પૂર્ણ મસ્ત રહે છે.
 આત્માનંદ ભોગવતાં મનવાણીકાયાનો ક્ષય કરવો પડતો નથી અને
 વિષયોનાતાબે પરતંત્ર રહેવું પડતું નથી. આત્માનંદમાં આત્મસાત્ત્વ-
 જ્યસ્વાતંત્ય છે. દુનિયાના સર્વલોકોની પ્રવૃત્તિનો મૂલઉદ્દેશ આનંદ-
 સુખની પ્રાપ્તિ કરવી તેજ છે. આત્મસુખની પ્રાપ્તિ વિના વિષયાનંદની
 પ્રાપ્તિ તો જીવે અનંતી વાર કરી પણ તેથી ખરી તૃપ્તિ થઇ
 નહીં. ચક્રવર્તી અને ઇન્દ્રને અનેકવિષયના ભોગો છતાં તેમને
 સત્યસુખ મળતું નથી. તેઓ વારંવાર પાંચે ઇન્દ્રિયોના મનોહર
 ભોગો ભોગવે છે છતાં તેઓ પુનઃ પુનઃ વિષયભોગની ઇચ્છા
 કરે છે. તેઓ વિષય તૃષ્ણારૂપસાગરનો પાર પામી શકતા નથી.
 તેઓ સાગરોપમનાં આયુષ્ય, વિષય સુખની લાલસામાં સમાસ
 કરે છે પણ તેથી તેઓ વિરામ પામતા નથી, તેઓની તૃષ્ણાનો દાદ
 શાંત થતો નથી. સર્વજીવોએ અનંત વિષય પુદ્ગલોને અનંતી
 વાર વિષયપણે પરિણુમાવીને ભોગવ્યાં છે છતાં હજી વિષયના
 પરવશ થીને વિષયમાટે જીવન ગાળે છે પણ આત્માના

સુખનેમાટે જીવન ગાળતા નથી તેનું કારણ અજ્ઞાન મોહ છે. આત્માના સુખની પ્રતીતિ જેથી થાય તે જ્ઞાન છે. વિષયોના ભોગ વિના જે આનંદ અનુભવાય છે તે આત્માનંદ છે. આત્માનંદ જે અનુભવે છે તે અસંખ્ય ઇન્દ્રચક્રવર્તિયોવડે પૂજ્ય આરાધ્ય છે. આત્મજ્ઞાની અને આત્માનંદી નગન હોય તોપણ તે પૂજ્ય છે. સવસ્ત્ર હોય, ઝુંપડીમાં પડેલ હોય, વા શિલાપર બેઠેલો હોય તોપણ તેની તુલનામાં ઇન્દ્ર ચક્રવર્તી વગેરે પણ વિષય પરતંત્રદાસો છે. જેઓ અજ્ઞાન અને મોહના આધીન છે તેઓ દાસના પણ દાસ છે. અજ્ઞાનીને અને મોહીને ગમેતેવા બાહ્ય-રાગાદિયોગે સ્વપ્નમાં પણ સુખ નથી. વિષયોમાં સત્યસુખ નથી. વિષયો જડપદાર્થો છે. જડપદાર્થોમાં સુખ અને જ્ઞાન નથી તેથી તેના ભોગે આનંદ હોય જ ક્યાંથી ? બાહ્યવિષયોમાં રાગ અને દ્વેષ કરવો તે અજ્ઞાન અને મોહની ચેષ્ટા છે. જડપદાર્થોમાં જ્ઞાન અને સુખ નથી. જડમાં આનંદગુણ અને જ્ઞાનગુણ નથી છતાં તેની મમતાથી અને અહંતાથી અજ્ઞાનીજીવો અનેકપ્રકારનાં પાપકર્મો કરે છે. વિષયની લાલસાથી આનંદ નથી. વિષયમોહ એજ સર્વદુઃખનું મૂળ છે. આત્મજ્ઞાનથી વિષયમોહ ટળે છે અને આત્માની સ્વતંત્રતાનો અનુભવ આવે છે. આત્માના સત્યાનંદની આગળ ઇન્દ્રનાં અને ચક્રવર્તિનાં સુખ તે દુઃખરૂપ છે એવું બાણનાર આત્મસામ્રાજ્યવાદી છે અને તે સ્વતંત્ર છે તેને બાહ્યાંતરમાં આત્મોપયોગે સ્વતંત્રસુખ વર્ત્યા કરે છે તેને ઇન્દ્ર ચક્રવર્તી શહેનશાહની પરવા નથી તેને બાહ્યવસ્તુઓ હોય તો તેની ગૃહ્ણિ-આસક્તિ નથી અને ન હોય તો તેને મેળવવા ઇચ્છા નથી એવો આત્મજ્ઞાની સ્વતંત્ર મુક્ત છે. જેમ જેમ મનમાં નિરૂપાધિપણું વેદાય તેમ તેમ આત્માનંદનો પ્રકાશ થાય છે. જે જે જડવસ્તુઓનો મોહ છે તેજ ઉપાધિકર્તા છે. બાહ્યરાજ્ય ધન સત્તા વગેરેમાં શુદ્ધાત્માના સુખનો ગંધ પણ નથી. જેમાં વસ્તુતઃ આનંદ નથી તેમાં આનંદ કદપયો એજ જ્ઞાતિ છે. યશસ્વીર્તિથી પણ આનંદ નથી. નામ રૂપમાં આત્માની અહંવૃત્તિનો

જ્યાંસુધી અધ્યાસ છે ત્યાંસુધી તેથી આનંદ લાગે છે પણ તે આનંદ ક્ષણિક છે તેની રક્ષામાટે અનેક દુઃખો લોગવવાં પડે છે. પોતાના નામરૂપની સ્તુતિ શ્રવણ કરતાં જ્યાંસુધી હર્ષ પ્રગટે છે ત્યાંસુધી શોક કાયમ છે. જ્યાંસુધી હર્ષ શોક છે ત્યાંસુધી આત્માનંદ નથી. પ્રથમ તો નિંદા અને સ્તુતિ શ્રવણ કરતાં ત્રીજા પુરૂષના તટસ્થભાવ જેવી સમભાવદશા પ્રગટવી જોઈએ. સ્તુતિયાં અને નિંદામાં શુભાશુભવૃત્તિ જ્યારે ન થાય ત્યારે આત્મા પોતાના ચિદાનંદ સત્યનો પૂર્ણ પ્રકાશ કરે છે. પોતાના પ્રતિ અજ્ઞૌકો શુભાશુભ ગમે તેવા સ્તુતિ નિંદાત્મક અભિપ્રાય બાંધે તેથી જે આત્મજ્ઞાની, શુભાશુભમનવિકલ્પના ચક્રોળે ચડતો નથી તે આત્માનંદનો સ્વાદ કરે છે. બાહ્યરાગદ્વેષની પ્રવૃત્તિની ધમાલમાં સત્યશાંતિ નથી, એમ જ્યારે આત્માને અનુભવ આવે છે ત્યારે તે ભાવસંવરભાવે પરિણમે છે. આત્મજ્ઞાની, કરોડો લોકો દ્વારા થતી પોતાની ઔદયિકચૈષ્ટાપ્રવૃત્તિની નિંદામાં શોકદુઃખ ભાવને પ્રગટાવતો નથી, એવી આત્મજ્ઞાનીની દશામાં પૂર્ણાનંદની મસ્તી હોય છે. એવા આત્મજ્ઞાનીથી પરમાત્મત્વ ભિન્ન નથી. કરોડો લોકો પોતાની સ્તુતિ કરે પણ તે ઔદયિકભાવની સ્તુતિ છે અને તેમાં મારા શુદ્ધાત્મસ્વરૂપને કંઈ લાગતું વળગતું નથી એમ જે દૃઢનિશ્ચયથી જાણી તે પ્રમાણે અંતરમાં અનુભવે છે તે આવિર્ભાવે પ્રકટ પરમાત્મા છે. જન્મ મૃત્યુમાંથી આત્માધ્યાસ ટળવાથી આત્મા પોતાના શુદ્ધસ્વરૂપનો આનંદ અનુભવે છે. શુદ્ધદ્રવ્યાર્થિક દૃષ્ટિએ આત્માને જન્મમરણ નથી એમ નિશ્ચય થતાંની સાથે આત્માનંદની મસ્તી પ્રકટે છે. પ્રભુમહાવીરદેવના શુદ્ધાત્મામાં જે આત્મજ્ઞાનીઓ લયલીન બને છે તેઓ પૂર્ણાનંદને અનુભવે છે. બાહ્યથી આત્મજ્ઞાનીની ગમે તેવી શુભાશુભઔદયિકદશા દેખાતી હોય પણ તે તેમાં અંતરપરિણામથી પરિણમતો નથી, અજ્ઞૌકો, જ્ઞાનીઓના આત્માના સ્વરૂપને દેખી શકતા નથી, તેથી તે આત્મજ્ઞાનીમુનિયોની શુભાશુભઔદયિકચૈષ્ટામાં તેઓના આત્માઓની દશા કલ્પે છે તો પણ તેપર તો આત્મજ્ઞાની મુનિયો

જસ માત્ર લક્ષ્ય દેતા નથી એવી તેમની આત્મજ્ઞાનદશામાં આત્માનંદની ખુમારીની મસ્તી હોય છે. વિશ્વમાં આત્માના ઉપયોગમાં રહેવું તેજ સાર છે. આત્માના શુદ્ધસ્વરૂપની સાથે લગની લગાડી છે તેથી કંઈક આત્માનો આનંદ અનુભવાયો છે. સર્વ વિશ્વમાં જ્યાંત્યાં આત્માનંદ ગમે તે નિમિત્તે વ્યક્ત કરવો એજ અનુભવ વ્યવહારમાં વર્તે છે. જડવસ્તુઓને અવલોકવી પરંતુ આત્માનો આનંદ તો આત્મામાં છે પણ જડવસ્તુઓમાં નથી એવા અનુભવ ઉપયોગ રહેવું. જડવસ્તુઓમાં આનંદ અને જ્ઞાનશુભ્ય નથી પરંતુ જડવસ્તુઓદ્વારા જે આનંદ આવે છે તે પણ વસ્તુતઃ આત્માનોજ્ઞાતા આનંદ છે પરંતુ જડની ઉપાધિથી તે પ્રગટે છે તેથી તે જ્ઞાતિ છે એમ નિશ્ચય થતાં આત્માનંદનો સત્ય અનુભવ આવે છે. આત્માનંદરસે રસિત થઈ અનેકજડવસ્તુઓના સંબંધમાં આવતાં છતાં આત્માનંદ કાયમ રહે છે અને તેથી જડવસ્તુઓથી બંધન થતું નથી, કારણ કે જડવસ્તુઓમાં બંધનનું કારણ જડવસ્તુઓમાં આનંદની જ્ઞાતિ હતી તે તો પ્રથમથી નષ્ટ થએલી હોય છે, તેથી જડવસ્તુઓનો સંબંધ છતાં આનંદ વર્તે છે અને કેટલીક જડવસ્તુઓનો સંબંધ નહીં છતાં પણ આત્માનંદ વર્તે છે, એવી આત્મજ્ઞાનીની દશા થાય છે તેની ઝાંખી આવે છે. આત્મરસે રસિયા થએલા જ્ઞાનીઓને બાહ્યવ્યવહારમાં અને અંતરમાં શુષ્કપણું રહેતું નથી તેમજ છતાં કદાપિ શુષ્કતા વેદાય છે તે તો ક્ષયોપશમભાવદશામાં વર્તતાં કર્મોદયથી છે પણ તે ઝાઝીવાર ટકતી નથી. બારમાશુભ્યસ્થાનક સુધી ગુરૂની જરૂર છે. આત્મજ્ઞાનીની દૃષ્ટિએ આત્મજ્ઞાની વર્તે છે. આત્મજ્ઞાન પામ્યા પછી શુષ્કપણું રહેતું નથી. આત્મજ્ઞાનથી આત્માનંદરસની ખુમારી એટલી બધી આવે છે કે તથી બાહ્યસોગો તો લીંટના જેવા જણાય છે છતાં પ્રારબ્ધ કર્મોદયથી ત્યાં બાહ્યથી કેટલાક જ્ઞાનીઓને ઇન્દ્રિયોદ્વારા બાહ્યથી લોગ છતાં અંતરથી અસોગીપણું વર્તે છે. શ્રીમદ્ અધ્યાત્મજ્ઞાની શ્રી આનંદધનજી તથા શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી તથા શ્રી ઉપાધ્યાયજી તથા શ્રી મણિચંદ્રજી તથા શ્રી ચિદાનંદજી

મહારાજ તથા શ્રી જ્ઞાનસારજી આત્માનંદી અંતરાત્મ દશાવળી
 મહાયોગીઓ હતા, તેઓએ ક્ષયોપશમભાવીય જ્ઞાનથી તથા ઉપ-
 શમ અને ક્ષયોપશમભાવીય ચારિત્રથી આત્માને અનુભવ્યો હતો.
 તેઓના હૃદયમાં આત્મરસ ગરણું પ્રગટેલાં હતાં. આત્મારૂપ
 પરમાત્માનાં દર્શન અને તેની પ્રાપ્તિ તેઓને ક્ષયોપશમજ્ઞાન
 ચારિત્રલાવે થઈ હતી, તેમણે અપ્રમત્ત શુશ્રુસ્થાનકની મસ્ત-
 દશા અનુભવી હતી. શ્રી કલિકાલ સર્વજ્ઞ હેમચંદ્રાચાર્યે આત્મા-
 નંદની મસ્તી અનુભવી હતી. શ્રી કુંદકુંદાચાર્યે આત્માનંદની
 મસ્તી અનુભવી હતી. એમ અનેકમુનિયોએ આત્માનંદની
 મસ્તી અનુભવી હતી. શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિએ તથા શ્રી વિનય-
 વિજયજી ઉપાધ્યાયે તથા શ્રીહુકુમમુનિએ તથા શ્રી આત્મા-
 રામજી તથા શ્રીમદ્ગુરૂશ્રીરવિસાગરજીએ તથા ગુરૂશ્રી સુખસાગરજીએ
 વગેરેએ આત્માનુભવ કર્યો હતો, તથા આત્માનંદરસ
 અનુભવ્યો હતો. જડજગતના સંબંધથી આત્માનંદની ઝાંખી
 થવામાં પ્રત્યવાય આવતો નથી. આત્માનંદરસ આસ્વાદ્યાપછી
 થીજ ઇન્દ્રિયરસનું ઘેન ઉતરે છે. શ્રી બુદેરાવજી મહારાજે તથા
 શ્રી રત્નસાગરજીએ આત્માનુભવરસ પ્રાપ્ત કર્યો હતો. તરતમયોગે
 આત્માનંદરસને પામેલા અનેકમુનિયો હાલમાં વર્તે છે. શ્રીમદ્
 દેવચંદ્રમહારાજ જૈનશાસ્ત્રોના પરિશીલનથી અને પશ્ચાત્પચાન
 સમાધિથી એકાંતસ્થાનોમાં રહીને આત્માનંદરસને પામ્યા હતા
 અને તે વર્તમાનમાં કિંવદંતી પ્રમાણે મહાવિદેહક્ષેત્રમાં કેવલી
 થઇને વિચરે છે. આત્માના શુદ્ધોપયોગમાં રમણતા કરવી તે શુદ્ધ
 ધર્મ છે. રાગદ્વેષની પરિણતિ તે અશુદ્ધધર્મ છે અને આત્માના
 શુદ્ધોપયોગકાલે જે આત્માની ઉપયોગપરિણતિ છે તે આત્મિક
 શુદ્ધધર્મ છે. અનંતભવમાં બાંધેલાં નિકાચિતઘાતીકર્મને
 શુદ્ધોપયોગની બે ઘડીમાં અંત આવે છે એટલું તો શું પણ
 તેવા શુદ્ધોપયોગની બે ઘડીમાં જો અનંતજીવોનાં કર્મો
 ભોગાં આવીને પડે તો તેના પણ ક્ષય થઈ જાય છે, એવા
 આત્માનાશુદ્ધશુણ્યપર્યાયના ઉપયોગથી આત્મરસને સાગર

પ્રગટે છે, એવી શુદ્ધોપયોગપરિણતિમાં શ્રીમદ્દેવચંદ્ર અને આનંદધનજીએ ઘણું આયુષ્ય વ્યતીત કર્યું હતું, ક્ષયોપશમ ભાવે ચારિત્રાનંદને પામનારાઓ અવશ્ય ક્ષાયિકલાવના ચારિત્રાનંદને પામે છે. આત્મજ્ઞાનાનંદીમુનિવરોને આહાર જલ વસ્ત્ર પાત્ર વસતિનું દાન દેનારા અને મુનિયોની અપૂર્વભાવે સંગતિ કરનારા તથા એવા આત્માનંદીમુનિયોને વંદન નમન કરીને તેઓની કૃપા પામી તેઓના હૃદયમાં ઉતરનારા એવા ભક્તિ કરનારા વિવેકી ગૃહસ્થો, ભક્તિના પરિણામથી આત્માનંદરસને પામે છે અને સંસારમાં રહ્યા છતાં અમુક વખત આત્માનંદ મસ્તીમાં ગાળે છે તેથી તેઓને મુક્તિસુખનો વિશ્વાસ પ્રગટે છે, પશ્ચાત્ તેઓ ત્યાગમાર્ગદ્વારા આત્માનંદમાં જીવન ગાળવા ત્યાગીમાર્ગનો સ્વીકાર કરે છે અને એકાંતસ્થાનકોમાં રહીને આત્માની સાથે રમે છે અને સ્વયંશુદ્ધાત્મસ્વરૂપ બને છે. નિરૂપાધિદશામાં ખરેખરો આત્માનંદરસ વેદાય છે તેથી જ્ઞાનીઓને નિરૂપાધિદશા પ્રાપ્ત કરવામાટે અને તદ્દ્વારા આત્માનંદરસમસ્તી અનુભવવામાટે ત્યાગી થીને આત્મોપયોગે જીવન ગાળવાની ઘણી જરૂર છે. એવી ત્યાગદશાના આત્મરાજ્ય આગળ બાધાનાં કરોડો રાજ્ય પણ નાકનાલીંટ સમાન ભાસેછે. ઉપાધિમયરાજ્યથી દુઃખ છે અને નિરૂપાધિમયઆત્મરાજ્યમાં અનંતસુખ છે. નિરૂપાધિમય આત્મરાજ્યમાં શુદ્ધોપયોગે મસ્ત થએલા એવા શ્રીમદ્ આનંદધનજી અને શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી જેવા મહાત્માઓની આગળ ઈન્દ્ર શહેનશાહ સરખા પણ પામર છે અને ઈન્દ્રાદિક પણ તેવા આત્મજ્ઞાનીમુનિયોના ભક્તો છે. બ્રહ્મા વિષ્ણુ અને મહેશ્વર સરખા પણ આત્મજ્ઞાનાનંદી મસ્ત-મુનિયોની દશા પામવા સદા ઇચ્છા રાખે છે. પરમાત્મરાજ્યમાં વિચરનારા અને હૃદયમાં પરમાત્મસુખનો અનુભવ કરનારા ત્યાગીમુનિયોની સેવામાં ગૃહસ્થોએ અર્પાઈ જવું અને નામરૂપના મોહથી રહિત થઈ જવું એજ ત્યાગીઓની સેવાભક્તિ-દ્વારા ગૃહસ્થોને આત્માનંદ લેવાનો ઉત્તમમાર્ગ છે. ગૃહસ્થોએ

તો ગુરૂસંત સાધુની ભક્તિમાં જીવન ગાળી શુષ્કપણું ટાળવું અને આત્મરસિયા બનવું. ત્યાગીઆત્મજ્ઞાનીમહાત્માઓને આત્મપ્રભુનું ઉપશમભાવે ક્ષયોપશમભાવે અને ક્ષાયિકભાવે પ્રાકટ્ય અનુભવાય છે. આત્મપ્રભુનું સમ્યગ્દૃષ્ટિએ દેખવું તે સમ્યગ્દર્શન છે. સમ્યગ્દર્શન પામવું તે શુદ્ધાત્મપ્રભુનું દર્શન છે અને ચારિત્રભાવે આત્મશુદ્ધિ કરવી તે આત્મરૂપ પરમાત્મપ્રભુની પ્રાપ્તિ છે. શરીરધારીકેવલીઓનું અને આત્મજ્ઞાનીઓનું દર્શન તે સાકારપ્રભુદર્શન છે અને દેહપુદ્ગલવિના અરૂપી આત્માનું દર્શન તે નિરાકારપરમાત્માનું દર્શન છે. સ્વપર શુદ્ધાત્મસ્વરૂપનું દર્શન તે નિરાકારઆત્મદર્શન છે. સંતોનાં દર્શન કરવાં, ગુરૂનું દર્શન કરવું તે આત્મદર્શન છે. સમ્યગ્દૃષ્ટિએ આત્મદર્શન છે. આત્મદર્શનમાટે પ્રથમ ગુરૂસંતનાં દર્શન કરવાની લગની લગાડવી. ગુરૂસંતની ભક્તિમાં ગૃહસ્થ ભક્ત શિષ્યોએ અર્પાઈ જવું. જૈનશાસ્ત્રોનો ગુરૂસેવા ભક્તિ પૂર્વક અને તેમની આજ્ઞાપૂર્વક અભ્યાસ કરવો. ત્યાગી મુનિયોની સેવાભક્તિ કરવામાં અત્યંતશ્રદ્ધાપ્રેમ અને નિષ્કામખુદ્ધિથી વર્તવું. ત્યાગી સાધુઓના અને ગુરૂના વેષક્રિયાચારનું જ્ઞાન કરીને તેમના આત્મા પર પૂર્ણશ્રદ્ધાપ્રેમી બનવું અને તેમની સેવાભક્તિમાં હંમેશા સંકટ પડતાં પણ દોષદૃષ્ટિવાળાઓના ભરમાવ્યાથી ન ભરમાઈ જતાં સ્વાધિકારે વર્તવું. સ્વાધિકારે ગુરૂ પોતાના માટે જેમ કંઈ તેમ વર્તવું. ગુરૂ પોતાના નામરૂપમોહનો નાશ કરવામાટે પોતાની પર ગમે તેવી કસોટીઓ કરે ત્હોયે તેથી શ્રદ્ધાપ્રેમ વિનય સેવાભક્તિમાં જરામાત્ર મડદાલ ન બનવું. પોતાની એવી દશાથી અન્યલોકો પોતાને અંધ શ્રદ્ધાળુ અજઞ્ઞમૂર્ખાદિ અનેક શબ્દોથી બોલાવે, તિરસ્કાર કરે ત્હોયે તેથી જરામાત્ર શંકિત ચલાયમાન ન થવાય તે પ્રમાણે વર્તવું અને ઉપાધિદશામાં અંતરૂથી નિરૂપાધિમય આત્મરસ આસ્વાદાય એવો આત્માનો શુદ્ધોપયોગ ધારવો. એ પ્રમાણે ગુરૂની આજ્ઞાએ જેમ પોતાનો આત્માનંદરસ વેદાય તેમ આત્મામાં આત્માની લગની લગાડી દેવગુરૂનામનો જાપજાપી આત્મ-

રસી બનવું. શુદ્ધાત્મા એવા શબ્દનું સ્મરણ થતાં વાર જ શુદ્ધાત્માનો ઉપયોગ વર્તે છે અને પ્રભુના શબ્દમાં મીઠાશ લાગે છે, તેમજ પ્રભુના શુદ્ધસ્વરૂપની મીઠાશનો ખ્યાલ આવે છે અને શરીરદ્વારા બાહ્ય પ્રવૃત્તિ છતાં અંતરૂમાં શુદ્ધાત્મા સાથે લગ્નની લાગી રહે છે. ઐ અર્હં પ્રભુ મહાવીર ઐ અર્હં મહાવીર. મહાવીર વીર વીર એમ પ્રભુના નામની જાપ ધૂન વર્તે છે અને તેથી શુદ્ધાત્મસ્વરૂપનો તાજો ઉપયોગ વર્તે છે, તેથી શાતાવેદનોયથી લિપ્ત આત્માનંદરસની ઝાંખીનો અનુભવ આવે છે. મહાવીર મહાવીર એવા પ્રભુ નામના શબ્દનો જાપ જપતાં તુર્તજ અનંત અસ્તિનાસ્તિધર્મમયશુદ્ધાત્માનું સ્વરૂપ સ્મરણમાં આવે છે અને તેથી આત્મા તેજ પ્રભુ મહાવીરરૂપ, સત્તાએ છ તેનો તાજો ઉપયોગ વર્તે છે. અંતરમાં જીલ હાલ્યા વિના પરા-પર્યંતીમાં પ્રભુનો જાપ જપતાં છતાં ઘણીવાર અન્યલોકોની સાથે અન્ય બાબતની વાત થાય છે પણ ઉપયોગ તો ખાસ જાપ જપવામાં વર્તે છે તથા શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપનું ચિંતવન થાય છે તેથી મઝા પડે છે, તેથી મોહનાં આવરણો આવતાં નથી. મહાવીર પ્રભુના નામનો જાપ જપતાં અનેકવિધો અને દુષ્ટવિચારો ઉપશમી જાય છે. વીર સ્ત્રીર એ પ્રમાણે જાપની ધૂન લાગતાં છતાં પછીથી હિંધ આવી જાય છે અને સ્વપ્નમાં સમવસરણમાં બેઠેલા પ્રભુ મહાવીરપ્રભુનાં દર્શન થાય છે અને તેમનો ઉપદેશ સંભળાય છે અને તેમના શરીરમાં રહેલા અસંખ્યપ્રદેશી આત્માનું ચિંતવન થાય છે. ઘણી વખત મહાવીરશબ્દનો ઉચ્ચાર કરતાં શુદ્ધાત્મરૂપમહાવીરનાસ્વરૂપનો ઉપયોગ—પ્રકાશ થઈ જાય છે અને તેથી બાહ્યદુનિયાપર નેટલો રાગ થાય છે તેના કરતાં અનંતગુણો પ્રેમ શ્રીમહાવીર પર પ્રગટયો—હોય એમ જણાય છે. પ્રથમ ગુરૂપર અનંતશ્રદ્ધાપ્રેમ પ્રગટ થાય છે ત્યારે જ પરમાત્મપ્રેમ પ્રગટે છે, પશ્ચાત્ સાત્વિક શુદ્ધપ્રેમ થતાં આત્માની શુદ્ધિ થાય છે એવો કંઈક અનુભવ જ્ઞાનયોગથી આવ્યો છે. બાહ્યકર્મદશાવેદાતાં છતાં તેમાં કંઈ મીઠાશ

લાગતી નથી, તેમજ મનુષ્યોના સંબંધમાં આવતાં છતાં પણ આત્માનંદ મિષ્ટતાનો રસ પ્રગટવાથી પ્રસન્નતા વેદાય છે.—

ૐ અર્હુમહાવીરના જાપથી માનસિકકાયિક આરોગ્ય વધે છે. મહાવીરપ્રભુમયઆત્મજીવને જીવવામાટે મહાવીરપ્રભુનો પરાપર્યંતીમાં માનસિકજાપ જપવો. સર્વજીવોને સત્તાએ મહાવીર પ્રભુમય દેખવા. પ્રભુ ભજતાં ધ્યાતાં હુઃખ સંકટ પડે તેથી આત્મશુદ્ધિમાં આગળ વધવાનું થાય છે એવી શ્રદ્ધાપ્રીતિ ધારણ કરવી. ષડ્દ્રવ્યોનું અને નવતત્ત્વોનું નયનિક્ષેપથી જ્ઞાન કરવું. ગમે તેવી જ્ઞાનયોગાવસ્થામાં દેવગુરૂસંઘધર્મની સેવાલક્ષિમાં નિષ્કામભાવે વર્તવું. સર્વજીવોપર આત્મપ્રેમ ધારણ કરવો. દેશવેપરાન્યોપાધિભેદથી સર્વવિશ્વજીવોના કલ્યાણમાં ભેદ ન રાખવો. મહાવીરપ્રભુના જાપથી ભક્ત જીવોના હૃદયની શુદ્ધિ થાય છે. નશુરાઓને સશુરા કર્યા વિના આત્મજ્ઞાનનાં શાસ્ત્રોનો બોધ ન આપવો. ગુરૂપર પૂર્ણશ્રદ્ધાપ્રેમ પ્રગટવાથી ભક્તોની કોટિમાં પ્રવેશવાનો અધિકાર થાય છે. પૂર્ણશ્રદ્ધાપ્રેમીને સમ્યક્તત્ત્વત અંગીકાર કરાવી ગુરૂએ પ્રભુમહાવીરદેવના નામ મંત્રને મંત્રયોગ આપવો. ગૃહસ્થોને ગૃહસ્થાધિકારપ્રમાણે વર્તવાની આજ્ઞા કરવી અને ત્યાગીઓને ત્યાગીના અધિકાર પ્રમાણે વર્તવાની આજ્ઞા કરવી. ભક્તશિષ્યોને પ્રભુ નામજાપમાં મીઠાશ ઉપજે છે અને નશુરા નાસ્તિકોને પ્રભુનામ જપવામાં મીઠાશ ઉપજતીનથી. શુદ્ધપ્રેમ પ્રગટ્યા વિના કોઈ પ્રભુનો ભક્ત થતોનથી. માથે અનુભવી ગુરૂ કર્યા વિના કોઈ પ્રભુને પામી શકતો નથી. ગુરૂકૃપાએ પ્રભુની ઝાંખી અનુભવાઈ છે. ગુરૂકૃપા વિના ઇશ્વરનો સાક્ષાત્કાર થતો નથી. જે ગુરૂથી દૂર છે તે પ્રભુથી દૂર છે. જે ગુરૂના હૃદયમાં છે, તે પ્રભુમહાવીરદેવના હૃદયમાં છે. જેને ગુરૂથી ઐક્ય છે તેને પ્રભુ પાસે છે. ગુરૂદેવ અને આત્માપર પૂર્ણશ્રદ્ધા રાગ અને તન્મયતા થતાં જીવતાં સુકૃતિનું સુખ અનુભવાય છે, એવા અનુભવની ઝાંખી આવી છે એમ સત્ય બાહેર કરવાથી અન્ય મનુષ્યો પણ આત્મા-

નંદરસ પામવા આશાવંત ઉદ્ધાસી પુરુષાર્થી જને એ સત્ય છે. જે નામરૂપની વૃત્તિના મોહભાવે જીવવાપણું છે તે ભાવે મરવાથી અને પ્રભુસ્વરૂપના શુદ્ધોપયોગે જીવવાથી આ સ્થૂલ વિશ્વમાં કાયા છતાં આત્મા તો આત્મવિશ્વમાં આત્મદૃષ્ટિએ પરમાનંદ વિલાસે જીવે છે એવો અનુભવ આપોઆપ એમ જણાવે છે અને લખે છે તથા સર્વ મનુષ્યોને આમંત્રે છે કે તમે આત્મા-નંદરસિયા વા પ્રભુરસિલા થવા પ્રભુસૃષ્ટિમાં આવો અને પ્રભુને મળી પ્રભુ થાઓ.

પ્રભુરસ પામેલા સંતો.

- પ્રભુરસ પામ્યા સંતોરે, છાના રહે નહીં ક્યાંય. પ્રભુ.
 આતમપ્રભુને આતમારે, ઝોળખે આપોઆપ;
 સ્વપરપ્રકાશક આતમારે, ધ્યાતા ધ્યેય આપાપ. પ્રભુ. છાના ૧
 છાનો સૂરજ નહિ રહેરે, ઉગે જાણે લોક;
 પ્રભુરસધેનની ધૂનમારે, કેની ન રોકાટોક. પ્રભુ. ૨
 પરમપ્રહારસ સ્વાદતારે, ટળતા ઇન્દ્રિયસ્વાદ.
 નિર્દોષે જગ ખેલવુંરે, રહે ન વાદ ઉન્માદ. પ્રભુ. ૩
 નિર્લયતા સમભાવનારે, રહે ન દોષની દૃષ્ટિ;
 લઘુબાળકસમ પ્રગટતીરે, નિર્દોષ આતમસૃષ્ટિ. પ્રભુ. ૪
 રહે ન દ્રેષ ન દીનતારે, પ્રગટે આનંદખેલ;
 આતમસત્ત્વ જગ થઈ રહેરે, રહે ન મનમાં મેલ. પ્રભુ. ૫
 જીવનમરણમાં નહિ રહેરે, હુર્ષશોક તલભાર;
 આપપ્રભુરૂપ થઈ રહેરે, કર્મે બાહ્યવ્યવહાર. પ્રભુ. ૬
 સ્વતંત્રતાએ ખેલતારે, શુદ્ધપ્રેમ મસ્તાન;
 ધરે ન પરવા કોઈનીરે, પ્રભુપ્રેમ શુદ્ધતાન. પ્રભુ. ૭
 જડથી ન્યારો આતમારે, ન્યારો આતમધર્મ;
 ચિદાનંદ નિજધર્મમારે, મસ્ત રહે કરે કર્મ. પ્રભુ. ૮
 આતમધર્મમાં ખેલતારે, જાણી જડ જગદ્દ;
 બુદ્ધિસાગર આતમારે—, સ્વાદે પશુનંદ; પ્રભુ. ૯

સાત્વિકઅહિંસાદિ વૃત્તિયોથી પણ શુદ્ધાત્મસ્વરૂપ ન્યાઈ છે. આગમસાર નયચક્ર વગેરે અનેકદ્રવ્યાનુયોગીશાસ્ત્રો તથા આધ્યાત્મિકજૈનશાસ્ત્રો તથા જૈનયોગશાસ્ત્રોનું અધ્યયન મનન નિદિધ્યાસનમાં ઘણું વર્ષો ગાળ્યાં અને આત્મધ્યાન ધર્મુ તેથી આત્મશુદ્ધાપયોગની ઝાંખી પ્રગટીછે. આત્માના અનંતશુભ પર્યાયનું એકાંતમાં ચિંતવન કરવા પ્રવૃત્તિ કરી, તથા નદીનાળાં જંગલ, એકાંત નિર્જન સ્થાનનું નિરૂપાધિએ આત્મોપયોગાર્થે સેવન કર્યું. આત્માના સ્વરૂપનું ધ્યાન ધર્મુ તેથી આત્મમહાવીરદેવે પોતે પોતાનાપર શુદ્ધનિશ્ચયદષ્ટિએ કૃપા કરી પોતે પોતાનો આવિર્ભાવ કર્યો છે તે ક્ષયોપશમભાવે આવિર્ભાવ છે. હે આત્મ મહાવીરદેવ !!! તહારામાં મનને રસ પડે છે. દુનિયાની જડવસ્તુઓ છે તેમાં આનંદ શુભ નથી. ચિદાનંદ સ્વરૂપ આત્મા છે તે પોતાનામાં રસ અનુભવી શકે છે અને જડવસ્તુઓ પોતાને પરંપરાએ આત્મશુદ્ધિમાં નિમિત્ત સાધનતરીકે ઉપયોગી થાય છે એમ જ્ઞાની જાણે છે તેથી તેને જડવસ્તુઓ દુઃખ આપવાને સમર્થ થતી નથી. જડવસ્તુઓના જ્ઞાનથી આત્મા આનંદ લોગવી શકે છે. જડદ્રવ્ય અને આત્મદ્રવ્યનું જેટલું જ્ઞાન તેટલું ધ્યાન અને તેટલો આનંદ જાણવો. જડ વસ્તુઓમાંથી અને દેહધારીમનુષ્યોપરથી મોહ ટળ્યા બાદ સર્વજડ ચેતન વસ્તુઓના સંબંધથી અને તેના જ્ઞાનથી આત્માનંદ પ્રકાશમાં વૃદ્ધિ થાય છે પણ હાનિ થતી નથી. આત્માની સાથે બંધાયેલી કર્મપ્રકૃતિયોનો વિરાક લોગવતાં છતાં હાલતો પ્રાયઃઆત્માનંદ વર્તે છે અને તેથી અજ્ઞાનીઓ જે કર્મોદયમાં દુઃખ વેદે છે ત્યાં આત્મોપયોગે કંઈક અશાતા છતાં આત્માનંદરસથી આત્મા પ્રસન્ન વર્તે છે. પ્રભુ મહાવીરદેવ અને ગુરૂની મહાકૃપાથી એમ બન્નુંછે અને પરસ્પરમાં પૂર્ણ ક્ષાયિકભાવે આત્માનંદ પ્રગટશે એવી દૃઢ આશા છે. આત્માને કેવલજ્ઞાન થતાં સુધી આલંબનની જરૂર છે. સાલંબનદશામાં રહેવું અને અંતરૂમાં પ્રભુમહાવીરદેવનું સ્મરણ કરી પ્રભુના ઉપયોગમાં સ્થિર થવું. પ્રતિક્ષણે અનુભવજ્ઞાનની વૃદ્ધિનો અનુભવ આવે છે અને આવશે એમ આત્મન જાણ !!

બાહ્યનાં રાજ્ય લક્ષ્મી ભોગ સર્વે ક્ષણિક છે તેમાં નિત્યાનંદ નથી. બાહ્ય કીર્તિથી વા અપકીર્તિના ભયથી આત્માના ઉપયોગની પ્રવૃત્તિથી જરામાત્ર ડગવું નહિ. અસંખ્યપ્રદેશમય આત્માના પ્રદેશે અનંત જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રવીર્ય છે. આત્માની સાથે રહેલ કાર્મણુ તૈજસ ઔદારિક શરીર છે તે ઝાળા સમાન છે. પૂર્વભવનાં કૃતકર્મ, ભોગવવામાંથી જટાતું નથી, પરંતુ નવીનકર્મ તે આત્મોપયોગથી બંધાતો નથી, તેમજ પૂર્વનાં ધાતિકર્મોનો છેદ કરી શકાય છે તથા આયુષ્યનામ વિનાના વેદનીય અને ગોત્રકર્મના વિપાકોમાં ઉદ્ધર્તન તથા અપવર્તનાદિકરણોવડે ફેરફાર કરી શકાય છે. આત્માના શુદ્ધોપયોગથી વર્તમાનમાં નવીનકર્મ બંધાતો નથી અને ભવિષ્યમાં બંધાવાનાં કર્મોના હેતુઓમાં આસક્તિ રહેતી નથી. જેવા વર્તમાનમાં આત્મા તેવું તેનું ભવિષ્યમાં પરિણમન થાય છે. આત્માના શુદ્ધસ્વરૂપના ઉપયોગે પરિણમવું અને બાહ્યમાં કર્મોદયપ્રયોગ જે કંઈ થાય તેમાં તટસ્થ પુરૂષની પેઠે પ્રસન્નતાથી વર્તવું. પુદ્ગલોથી પુદ્ગલની તૃપ્તિ છે અને આત્માથી આત્માની તૃપ્તિ છે. નિશ્ચયતઃ પુદ્ગલનું પુદ્ગલ સ્વરૂપે પરિણમન છે. શરીરાદિ પુદ્ગલોનું તેના સ્વભાવે પરિણમન છે અને આત્માનું જ્ઞાન તથા આનંદસ્વરૂપે પરિણમન છે. પુદ્ગલ સ્વભાવે પુદ્ગલ જીવે છે. પુદ્ગલાદિ જડ દ્રવ્યો ત્રણકાલનાં પાતાના સ્વભાવે વર્તે છે અને ત્રણકાલમાં આત્મા પાતાના સ્વભાવ પરિણામી છે. વિભાવપરિણામ જે રાગદ્વેષ અજ્ઞાન મોહરૂપ છે તે વસ્તુતઃ આત્માનો નથી, અને જડનો પણ નથી એવા વિભાવપરિણામથી મુક્ત થવું તે આત્માની મુક્તિ છે તે આત્માથી લિપ્ત નથી. આત્માના શુદ્ધોપયોગે આત્મા પરમેશ્વર બને છે તેને જડ વસ્તુઓના સંબંધથી હાનિ વા લાભ નથી એમ આત્મા, શુદ્ધોપયોગના અનુભવે અનુભવી શકે છે. સર્વવિભાવપરિણતિથી મુક્ત થવું તે શુદ્ધાત્મોપયોગના બળથી થાય છે. શુદ્ધોપયોગની દિવ્ય શહેનશાહી પ્રભુતા આગળ દુનિયાની ઈન્દ્રાદિક પદ્મીઓ છે તે નાકના

લીટ સમાન છે એમ આત્મા જ્યારે અનુભવ પામે છે ત્યારે પરમાત્મની દહેરોથી પૂર્ણપ્રભુનું પ્રાકટ્ય કરે છે. ' . .

ક્ષણે ક્ષણે અરિહંત મહાવીરનું સ્મરણ કરવું. લઘુ બાળક જેમ માતાના વિયોગે રડે છે અને માતાને પોકારે છે તેમ પ્રભુ મહાવીરદેવનું ન્હાના બાળકની પેઠે સ્મરણ કરવું અને પ્રભુના નામના જાપે પ્રભુનો પોકાર કરવો. પ્રભુનાં બાહ્યાંતરસ્વરૂપનાં દર્શન કરવા શુદ્ધપ્રેમથી ગાંડા ઘેલા જેવા બની જવું. ક્ષણે ક્ષણે પાપવિચારોથી બચવા માટે પ્રભુમહાવીરદેવને પ્રાર્થના કરવી તે પ્રમાણે શુરની પણ પ્રાર્થના કરવી. મનમાં એક દુષ્ટ વિચાર થતાંની સાથે પ્રભુ મહાવીર દેવનું નામ જાપી રાઇ જવું અને પ્રભુને રડી રડી પ્રાર્થના કરવી અને ન્હાનું બાલક જેમ માતાના ખોળામાં લપાઈ જાય છે તેમ પ્રભુ મહાવીર અને શુરના શરણમાં લપાઈ જવું અને વારંવાર દેવશુરના નામ સ્મરણમાં મનને જોડવું. જે કંઈ દુઃખ પડે છે તે આત્માની ભાવી ઉન્નતિ માટે છે એમ માની પ્રભુમહાવીરદેવપર પૂર્ણવિશ્વાસ, પ્રેમ ધારવો. ગાંડો મનુષ્ય જેમ બાહિરના સંબંધથી ડાહ્યો જણાતો નથી તેમ બાહિર દુનિયાદારીમાં ગાંડો જેવા થઈ જવું અને દેવશુરની શ્રદ્ધાપ્રેમની ધૂનમાં મસ્ત થવું. આજીવિકાદિ ચિંતા એને ફેંકી દેવો અને હૃદયમાં પરમાત્મા વિના અન્ય કશું કંઈ પ્રિય ગણવું નહીં. આવી દશાની ઘેન આગ્યા પછી પ્રભુજીવને જીવવાની શરૂઆત થાય છે. જ્યાં ત્યાં સંતોમાં આત્મમહાવીર દેવનો આંતર આવિર્ભાવ દેખવો અને તેઓને દેખી ગાંડા ઘડેલા આનંદી બની જવું. પ્રભુમહાવીરની ભજનની ધૂનમાં દુનિયાના વિવેકનો કૃત્રિમ વેષ ઉતારી દેવો તથા વાદવિવાદતર્કબુદ્ધિની ઘેલછા ઉતારી દેવી અને સર્વવિશ્વ છે તે પ્રભુનો બાગ છે એમ જાણી કોઈ જીવસંબંધી પ્રભુથી જુદો વિચાર કરવો નહિ. સર્વજીવોને ખમાવી દેવા. સુખે પ્રભુનું - નામ પ્રેમથી જાપીને

અંતરમાં પ્રભુના ઉપયોગે વર્તવું. ત્યારે આવી પ્રભુ મહાવીરની ભક્તિમાં એકવર્ષપર્યંત વા છ માસ પર્યંત વા છેવટે ત્રણ દિવસ સુધી રહેવાથી મસ્તદશા અનુભવાય છે ત્યારે આત્મમહાવીરપ્રભુને સાક્ષાત્કાર થાય છે. એવી શુદ્ધપ્રેમ ભક્તિની ઝાંખી આવ્યા પછી મહુને પ્રભુની સાથે આત્મસંબંધ થયો છે એમ આત્મા પ્રકાશે છે.

શ્રી મહાવીરપ્રભુનો ક્ષણેક્ષણે જાપ કરવો, તેથી હૃદયની શુદ્ધિ થાય છે. શ્રીમહાવીરપ્રભુનો નામ જપતાં અમૃત કરતાં અધિક રસ લાગે છે ત્યારે આત્મશુદ્ધિ થાય છે. પ્રભુમહાવીરનો જાપ જપતાં જપતાં દુનિયાદારીના ભાનથી ભેલાન થઈ જતાં આત્માનુભવ પ્રગટે છે. ઐ અહીં મહાવોર જાપ કરોડોવાર જપતાં જપયોગની સિદ્ધિ થાય છે. ગમે તેવા પ્રસંગમાં પ્રભુમહાવીરનું સ્મરણ થતાં આત્મા આત્માનો ઉદ્ધાર કરે છે. પ્રભુમહાવીરદેવપર પૂર્ણ શ્રદ્ધાપ્રેમ મૂકીને પ્રભુમહાવીરમાં ચિત્ત રાખી સર્વ કર્તવ્ય કર્મ કરવાં. ત્યાગી અને પ્રભુમહાવીરના ભક્ત સાધુસંતપર પૂર્ણશ્રદ્ધા પ્રેમ ધારતાં પરમાત્મપદની પ્રાપ્તિ થાય છે. સમકિતદાયક ગુરુપર પૂર્ણશ્રદ્ધાપ્રેમ ધારીને ભક્તજનો આત્માની શુદ્ધિ કરે છે. ગુરુનાપર પૂર્ણશ્રદ્ધા અને પ્રેમથીજ પોતાની દશા પાકે છે. ગુરુની આજ્ઞાને માનવામાં અંધશ્રદ્ધા પણ અનંતગુણી આત્મશુદ્ધિ કારક છે. બુદ્ધિવાદથી દેવગુરુધર્મની સેવાભક્તિમાં શુષ્કતા પ્રકટે છે, કેટલીક અગમ્ય બાબતોમાં બુદ્ધિવાદથી કંઈ આત્માની બગૃતિ થતી નથી. સાંસારિક ક્ષણિકપદાર્થોની મોહબળમાં આસક્ત ન થતાં દેવગુરુધર્મપર આસક્ત થવું. આજ માર્ગથી શુદ્ધાત્મપ્રભુની પ્રગટતા થાય છે. આત્માનો આનંદસ આખવો, તેજ પ્રભુની પ્રાપ્તિ છે અને તેજ મનુષ્યજન્મનું કર્તવ્ય છે. આત્મામાં પૂર્ણ આનંદ-રસ છે તે જડપદાર્થમાં નથી. સ્વપ્નસુખસમાન દુનિયાદારીનાં ક્ષણિકસુખમાં શું રાચવું ? શું માચવું ? આત્મામાં પરમેશ્વરતા છે તેને પ્રકટાવવી ભેઈએ. જૈનધર્મશાસ્ત્રોમાં સર્વજ્ઞ શ્રીપ્રભુમહા-

વીરદેવે આત્માનું સ્વરૂપ સમજાવ્યું છે તેનો અભ્યાસપૂર્વક અનુભવ આવ્યો છે. સર્વયોગોનો સમ્યક્ અનુભવ આવ્યો છે અને ક્ષયોપશમભાવીયજ્ઞાનાનંદથી આત્માની શુદ્ધિનો અનુભવ પામી આત્માની પૂર્ણ પરમાત્મતા પ્રાપ્ત કરવા આત્મોપયોગે રહેવાય છે. સાકારપદાર્થોમાં જ્યાંસુધી રાગાદિક વૃત્તિ થાય છે ત્યાંસુધી સાકારમૂર્તિપૂજાની આવશ્યકતા છે. જડવસ્તુઓના આલંબન વિના રહેવાનું ન હોય ત્યાંસુધી ગુરૂના અને ધર્મશાસ્ત્રોના આલંબનની જરૂર છે. કોઈપણ મનુષ્યના પરિચયવિના જ્યારે સદા એકલા રહેવાથી રસ પડે ત્યારે ગુરૂ સંતસાધુના આલંબનનો ત્યાગ કરવો. શુક્લધ્યાનના આલંબનસુધી ગુરૂના આલંબનની જરૂર છે. સાધુસંતના આલંબન વિના એક દ્વણુમાત્ર પણ ન રહેવું. કલિયુગમાં આત્માના જ્ઞાનદર્શનચારિત્રધર્મની પ્રાપ્તિ માટે ગુરૂસેવાલક્ષિની અતિશય જરૂર છે. ગુરૂનાં દર્શન કરીને તથા વંદન કરીને ખાવું. દુનિયાની બાહ્યોન્નતિમાં ગુરૂવિના સ્થિર રહીશકાય નહિ અને આધ્યાત્મિકપ્રગતિમાં ગુરૂવિના સ્થિર રહી શકાય નહિ. આત્માની શુદ્ધતા અને મુક્તિમાટે ગુરૂની સેવાભક્તિ કરીને જ આત્મજ્ઞાન મેળવવું. ગુરૂ કહે તેમ કરવું પણ ગુરૂ કરે તેમ ન કરવું. ગુરૂગમ લેઈને ધાર્મિકશાસ્ત્રોનું અધ્યયન મનન કરવું. ગુરૂની સેવાભક્તિવિના ગુરૂપાસેથી મેળવેલું જ્ઞાન ફળતું નથી. ગુરૂમુળથી જે શ્રવણ કરવામાં આવે છે અને તેથી આત્માની જેટલી શુદ્ધિ થાય છે તેટલી પોતે જાતે ધર્મશાસ્ત્રો વાંચવાથી શુદ્ધિ થતી નથી. ઉલટું અવગું પરિણામ ન થવાનો સંભવ રહે છે. ગુરૂમાથે કર્યાથી લક્ષ્મીને મુક્તિની પ્રાપ્તિ થાય છે. નગુરૂને ગુરૂ ન જણાય તેમાં તેની અશુદ્ધશુદ્ધિ અને મિથ્યામોહકારણ છે. નગુરૂમાં અન્યસાત્વિકગુણો હોય તોપણ તેથી તે સમ્યક્દષ્ટિને પામી શકતો નથી. મુક્તિના દ્વાર સુધી જઈને નગુરૂ પાછો પડે છે. દરરોજ ગુરૂસંતનાં દર્શનસેવાભક્તિના ભુખ્યા રહેવું. ગુરૂજ્ઞાન આપે તોજ સેવાભક્તિ કરવી એવા પ્રતિબદ્ધતાની આશા

વિના નિષ્કામભાવે ગુરૂની સેવાલક્ષિત કરવી. ગુરૂની મહત્તા આગળ ઈન્દ્રનાગેન્દ્ર દેશનેતા રાજા વગેરેની મહત્તા તે નાકના લીંટ સમાન જાણવી. ગુરૂની સેવાલક્ષિતથી ગુરૂ સહેજે રીઝ પામીને જે જ્ઞાન આપે છે તે આત્મરૂપે પરિણમે છે અને તેથી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે અને આત્માનુભવ પ્રગટે છે. આત્માના આનંદ રસની ખુમારી પ્રગટે છે. ગુરૂથી પરમાત્માનો સાક્ષાત્કાર કરી શકાય છે. ગુરૂવિના એકલાં ધર્મશાસ્ત્રોથી પરમાત્માનો સાક્ષાત્કાર થતો નથી. જ્યારે કોઈ માથે ગુરૂ કરે, શિષ્યદીક્ષા ગ્રહણ કરે ત્યારે ગુરૂએ લક્ષ્મણે પરમાત્મા તરફ લેઈ જવો નશુરાને ગુરૂ જો જ્ઞાન આપે છે તો તેથી નશુરાને ફલની પ્રાપ્તિ થતી નથી અને ગુરૂને કાયાદિ કલેશ જ થાય છે તેથી પરમાત્મપદની પ્રાપ્તિ ઇચ્છનારે ગુરૂને માથે ગુરૂ તરીકે કરવા અને ગુરૂ પાસેથી ૐ અર્હમહાવીર મંત્ર લેઈ તેનો જાપ જપવો અને જૈન બની ધર્મની આરાધના કરવી.

ૐ અર્હ મહાવીર શાન્તિ: ૩

